C.73
Linnean
QK91
.C73
1775
v.2(5)

NATUURLYKE HISTORIE
OF
UITVOERIGE BESCHRYVING
DER
DIEREN, PLANTEN
EN
MINERAALEN,
Volgens het SAMENSTEL van den Heer
LINNÆUS.
Met naauwkeurige Afbeeldingen.

TWEEDE DEELS, VYFDE STUK.

DE HEESTERS.

TE AMSTERDAM,
By de ERVEN VAN *F. HOUTTUYN.*
M D C C LXXV.

MISSOURI BOTANICAL
RECEIVED
MAY 11 1927

INHOUD VAN DIT STUK.

DERDE AFDEELING.

DE HEESTERS.

VIII. HOOFDST. *Beſchryving van de* HEESTERS, *wier Bloemen* tien Meeldraadjes *hebben, deswegen* DECANDRIA *of* TIENMANNIGE *genaamd, tot welke de* Caſſia, Ruta *en veele anderen behooren.* Bladz. 1

IX. HOOFDST. *Beſchryving van de* TWAALFMANNIGE HEESTERS, Dodecandria, *dus wegens het getal der Meeldraadjes, dat* meer dan tien of minder dan twintig, *en veeltyds twaalf is, genaamd.* —— 124

X. HOOFDST. *Beſchryving van de* HEESTERS, *die* TWINTIGMANNIGE, Icoſandria, *wegens het getal der Meeldraadjes, geheten worden, tot welken die Gewaſſen, welken men* Toortsplanten *noemt, als ook de* Granaat-Appelen, Roozen, Myrten, *en verſcheide anderen, betrokken zyn.* —— 141

XI. HOOFDST. *Beſchryving van de* VEELMANNIGE HEESTERS, Polyandria, *dus wegens het onbepaald getal van* Meeldraadjes *genaamd; waar onder de verſcheide Soorten van* Kappers, Ciſtus *en in 't byzonder de* Theeboom, *voorkomen.* —— 229

XII. Hoofdst. *Beſchryving van de* Tweemagtige Heesters, Didynamia, *dus genaamd, om dat zy, van de* vier Meeldraadjes, twee langer, twee korter *hebben; gelyk onder anderen* de Lavendel, Kruizemunt *en dergelyken; die tot de* Gekranſte *of* Lipbloemige *behooren, en veele Uitheemſchen, waar in het zelfde plaats heeft.* Bladz. 279

XIII. Hoofdst. *Beſchryving van de* Enkelbroederige Heesters, Monadelphia, *dus genaamd, om dat de* Meeldraadjes *in derzelver Bloemen* ſamengegroeid zyn, *of* uit één Grondſtuk *voortkomen; gelyk dit plaats heeft in de* Geraniums, Malva's *en anderen.* —— 355

XIV. Hoofdst. *Beſchryving van de* Heesters, *wier Meeldraadjes* uit twee Grondſtukken *voortkomen, deswegen* Dubbelbroederige, Diadelphia *genaamd; tot welken byna alle de* Vlinderbloemige Plantgewaſſen *betrokken zyn.* —— 422

XV. Hoofdst. *Beſchryving van de* Veelbroederige Heesters, Polyadelphia, *in wier Bloemen de Meeldraadjes* tot verſcheide Lighaamen *ſamengevoegd zyn, die als de Voetſtukken daar van uitmaaken.* —— 563

AAN-

AANWYZING DER PLAATEN,

en der Bladzyden,

alwaar de Figuuren aangehaald of beſchreeven worden.

PLAAT XXIV. Afbeelding van TIENMANNIGE Heeſters. *tegenover* Bladz. 7

Fig. 1. De *Sophora biflora*, een fraay Kaaps Bloemgewas. . . *bl.* 8
Lett. A. Drie Vrugtballetjes of Nooten van den *Guilandina* of Bonduc-Boom uit Westindie, . *bl.* 46
— 2. De *Chalcas paniculata* of *Camuneng* van 't Eiland Java in Oostindie. *bl.* 57

PLAAT XXV. Afbeelding van TIEN- EN TWINTIGMANNIGE HEESTERS. , —— —— 105

Fig. 1. Een Kaapſch Gewas naar de *Cunonia* of *Ooſterdykia* eenigszins gelykende. . . *bl.* 106
Lett. A. De Styl en Meelknopjes van hetzelve zeer ſterk vergroot. *bl.* 107
Fig. 2. Een ſmalbladige *Myrtus* van de Kaap. *bl.* 179
Lett. B. Een Blommetje daar van, met ſterke Vergrooting, afgebeeld. *bl.* 180

PLAAT XXVI. Afbeelding van VEELMANNIGE en TWEEMAGTIGE Heeſters. —— —— —— 275

Fig. 1. Een Takje van den *Ay-Aſſa* Boom of Viſch-

dooder, uit Oostindie, met Bloem en Vrugt. *bl.* 275

Lett. A. De Kelk afzonderlyk, om de vier Stylen of Stampers aan te wyzen. . *bl.* ——

Fig. 2. Een Vrugtdraagend Takje of Tros van het Oostindiſche Gewas, *Volkameria ſerrata* genaamd, met het Blad. *bl.* 337.

PLAAT XXVII. Afbeelding van TWEEMAGTIGE en ENKELBROEDERIGE Heeſters. *tegenover* Bladz. 349

Fig. 1. Een Takje van een Kaapſen Heeſter met zyne Zaadhuisjes naar den Kuiſchboom gelykende. *bl.* 350.

Fig. 2. Een Takje van de *Genda-Poura* uit Oostindie, welker Zaad *Abelmoſch* heet. *bl.* 416

Fig. 3. Een Tuiltje of Vrugt-Tros van de *Abrus* of Weeg - Boontjes, uit China gebragt. *bl.* 436.

Lett. A. Twee grooter Zaaden van den *Weegkorrels* of *Koraalboom*. *bl.* 438.

PLAAT XXVIII. Afbeelding van DUBBELBROEDERIGE Heeſters. . —— —— —— 433

Fig. 1. Een Kaapſch Gewas, *Polygala Empetrifolia* door my genaamd. *bl.* 433.

Lett. A. Wyst aan het Zaadhuisje in de twee groote Kelkblaadjes vervat; *b* hetzelve kleiner en onvolkomener: *c* de ove-

rige Kelkblaadjes en den Kiel van het Bloempje, met zyne Baardjes, den Styl doorlaatende, die by *d* zig duidelyker en sterk vergroot vertoont met de agt Meeldraadjes en derzelver langwerpige Meelknopjes. By *e* is de vyfbladige Kelk zeer sterk vergroot, met de overige Bloemblaadjes, de Kiel weggenomen zynde, voor 't Oog gebragt.

Fig. 2. Een Soort van *Aspalathus*, die ik *Pedunculata* getyteld heb, van de Kaap. *bl.* 475.

Lett. B. Wyst een vergroot Bloempje aan, van dit Gewas, welks Haairige Kelk meer vergroot voorkomt by *f*, met den Styl en de tien Meeldraadjes, die hier altemaal tot één Lighaam samengevoegd zyn, gelyk zy zig by *g* openbaaren; zynde derzelver Meelknopjes aldaar ook zigtbaar, zo wel als de geknopte Stempel. By *h* is de Kiel, met zyne twee dunne Nageltjes of Steeltjes van aanhechting, ook zeer vergroot zynde, voorgesteld.

Lett. C. vertoont het Zaadhuisje of Haauwtje wat grooter dan natuurlyk. De Haairigheid is hier zo fyn, dat men die niet overal heeft kunnen afbeelden.

PLAAT XXIX. Afbeelding van DUBBELEROEDERIGE Heesters. . . *tegenover* Bladz. 499

Fig. 1. Een Tak van de *Liparia Villosa* van de Kaap, zynde een zeer fraay Zilverkleurig Gewas, met een fyne Wolligheid. *bl.* 501.

Lett. A. vertoont de Bloem, en *b*, *c*, *d*, *e* haare Blaadjes: *f* den Kelk, die zeer ruig is en de Meeldraadjes daar in vervat, die by *g* en *h* nader zyn aangeweezen; gelyk ook de Styl en het Vrugtbeginzel by *i*, zeer vergroot zynde. Dit alles is breeder verklaard op . *bl.* 502.

Fig. 2, Een Tak van den Kaapsen Heester, genaamd *Psoralea aculeata*. *bl.* 549.

Lett. B. vertoont den Kelk, en voorts wyzen de kleine Lettertjes de deelen van de Bloem aan en het Vrugtbeginzel; zynde by *i* ook een Slip van den Kelk en by *k* een Blaadje van het Gewas met sterke Vergrooting voorgesteld, om de Klierachtige Stippen, die zig daarop bevinden, duidelyk aan te toonen: gelyk men dit alles omstandig kan leezen op *bl.* 550.

BESCHRYVING DER PLANTEN.

DERDE AFDEELING.

DE HEESTERS.

VIII. HOOFDSTUK.

Beschryving van de HEESTERS, *wier Bloemen* tien Meeldraadjes *hebben, deswegen* DECANDRIA *of* TIENMANNIGE *genaamd, tot welken de* Casfia, Ruta *en veele anderen behooren.*

In het voorgaande Stuk zyn de Agtmannigen beschreeven: de Negenmannigen leveren geen Heesters uit: des begin ik dit Stuk met de *Tienmannigen*, van wier algemeene Verdeeling reeds gesproken is. Het eerste Geslagt, in die Klasse voorkomende, heet

SOPHORA.

Een vyftandige Kelk, aan de bovenzyde bultig, bevat een Vlinderbloem, die de Vleugels

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.* zo lang heeft als de Vlag. 't Getal der Meeldraadjes is tien, allen van elkander afgezonderd, 't welk deeze en de volgende Soort van de andere Vlinderbloem-Planten onderscheidt. De Styl is enkeld; de Vrugt een Peul.

Thans zyn twaalf Soorten, uit de drie andere Wereldsdeelen afkomstig, in dit Geslagt begreepen, naamelyk

I. *Sophora Alopecuroides.* Vosseſtaartige. (1) Sophora *met gevinde Bladen, de Blaadjes talryk, ruig, langwerpig; de Steng Kruidig.*

Deeze bevondt zig in de Cliffortsche Tuin, zynde onder den naam van *Zoethout*, met knoopige als gewrichte Peultjes, door BUXBAUM afgebeeld en beschreeven. TOURNEFORT hadtze Orientaalsch Ervum, dat overblyft, Vosseſtaartachtig, met een zeer lange Vrugt, geheten. De Groeyplaats is in de Oosterſche Landen.

II. *Tomentoſa.* Wollige. (2) Sophora *met gevinde Bladen, de Blaadjes talryk, rondachtig en Wollig.*

De

(1) *Sophora* Fol. pinnatis, Foliolis numeroſis villoſis oblongis, Caule Herbaceo. *Syst. Nat.* XII. Gen. 503. p. 287. *Veg.* XIII. Gen. 508. p. 325. Sophora. *Hort. Cliff.* 156. Ervum Orientale Alopecuroides perenne, Fructu longisſimo. TOURNF. *Cor.* 27. DILL. *Elth.* 136. Glycyrrhiza Siliquis nodoſis, quaſi articulatis. BUXB. *Cent.* III. p. 25. T. 46.

(2) *Sophora* Fol. pinnatis, Foliolis numeroſis ſubrotundis tomentoſis. Soph. tom. fol. ſubrotundis. *Fl. Zeyl.* 163. Indi-

De Wolligheid der Bladen maakt dit Gewas geheel Zilverkleurig, en het is tot de Colutea's betrokken geweest door HERMANNUS, Hoofdie aanmerkt, dat het een Heester van Mans lange hoog wordt, de Bloemen Aairswyze vergaard hebbende, welke naar die van Brem gelyken, en waar op dergelyke Peultjes volgen als in de voorgaande Soort. Het komt overvloedig in de Kreupelbosschen, aan de Zee-Kust van 't Eiland Ceylon, voor, zynde van een scherpen, bitteren, walgelyken Smaak. Dat het in de Cliffortsche Tuinbeschryving *Indigophora* genoemd was, is niet om dat het de Indigo zou voortbrengen, maar, om dat het tot dien Geslagtnaam betrokken werdt.

III. Afdeel. VIII. Stuk. *Monogynia.*

(3) Sophora *met gevinde Bladen, de Blaadjes talryk en eenigermaate Hartvormig.*

III. *Occidentalis.* Westindische.

Deeze, door EHRET te Londen getekend, is door TREW zeer sierlyk in Afbeelding gebragt. Men betrekt 'er toe de Ongedoornde naar den Koraalboom gelykende Heester van SLOANE met Bladen als die der Esscheboomen, doch ronder, de Bladen en Takjes ruig: als

digophora Fol. tomentosis. *Hort. Cliff.* 487. Colutea Zeilanica Argentea tota. HERM. *Lugdb.* 169. T. 171. RAJ. *Hist.* 1720.

(3) *Sophora* Fol. pinnatis, Fol. numerosis subcordatis. Galega fruticosa &c. BROWN. *Jam.* 289. T. 31. f. 1. Corallodendron Fol. Pseudo-Acaciæ. PLUM. *Sp.* 21. *Ic.* 101. Arbori Coral affinis non spinosa. SLOAN. *Jam.* 144. *Hist.* II. p. 40. T. 107. f. 3. Sophora arborea &c. TREW. *Ehret.* p. 27. T. 59.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.* als ook de Heesterachtige Galega van BROWNE; doch deeze Westindische verschilt, zo onze Ridder aanmerkt, zeer weinig van de voorgaande Soort, dan dat de Bladen veel minder en naauwlyks van onderen eenigermaate Wollig zyn.

IV. *Capensis.* Kaapsche. (4) Sophora *met gevinde Bladen, de Blaadjes talryk, Lancetvormig, van onderen Wollig, de Steng Heesterachtig.*

Deeze, aan de Kaap groeijende, is een Heester in de Jongheid Wollig, doch ouder wordende kaal, hebbende aan ieder Bladsteel drie-en-twintig Blaadjes, en aan 't end der Takken een Tros van witte omgekromde Bloemen, wier Meeldraadjes als met Fluweel doorweven zyn, en de Vrugt is een platachtige Wollige Haauw, bevattende van drie tot zes zeer harde Zaaden.

V. *Japonica.* Japansche. (5) Sophora *met gevinde Bladen; de Blaadjes menigvuldig, ovaal en glad; de Steng Boomachtig.*

Deeze valt in Japan, en heeft van zeven tot elf Eyronde, dunne, wederzyds gladde Vinblaadjes, de ondersten een weinig kleiner en kleine Trosjen van witte Bloemen.

(6) So-

(4) *Sophora* Fol. pinnatis, Fol. numerosis lanceolatis subtus tomentosis, Caule fruticoso. *Mant.* 67. Sophora Oroboides, BERG. *Cap.* 142.

(5) *Sophora* Fol. pinnatis, Foliolis plurimis ovatis glabris, Caule arboreo. *Mant.* 68. BURM. *Fl. Ind.* 93.

(6) Sophora *met gevinde Bladen; de Blaadjes zeven in getal en glad.*

III. Afdeel. VIII. Hoofdstuk. VI. *Heptaphylla.* Zevenbladige.

Een Chineesch Heestertje met smalle Sennebladjes, en een geknoopte Haauw, die een lange Snuit heeft, van PLUKENET, wordt hier betrokken, zo wel als de Bortstruik van RUMPHIUS, *Anticholerica*, dus genaamd, om dat dezelve een gezegend Middel uitlevert, tot stuiting van gevaarlyke Galbraakingen. Dezelve is vry gemeen op Java en de Oostindische Eilanden daaromstreeks, als ook op de Molukkes, groeijende aan het Strand ter hoogte van den gemeenen Liguster, doch de Stam krygt wel de dikte van een 's Menschen Arm of Been. De Takken zyn Wollig, de Blaadjes ovaal, de Bloemen geel, de Vrugten knoopige Haauwen, naar die van den Koraalboom gelykende, en Zaaden als Erwten bevattende, die een bitteren Smaak hebben, zo wel als het geheele Gewas. De Ternataaten noemen 't zelve het opperste Geneesmiddel, als tegen drie aldaar zeer gevaarlyke Kwaalen, het Bort, de Pleuris en Venyn, dienstig zynde.

(7) Sophora *met drievoudige ongesteelde Bladen, de Blaadjes smal.*

VII. *Genistoides.* Bremachtige.

Hier

(6 *Sophora* Fol. pinnatis, Foliolis septenis glabris. *Fl. Zeyl.* 167. Fruticulus Sinensis &c. PLUK. *Amalth.* 18. T. 451. f. 10? Anticholerica. RUMPH. *Amb.* IV. p. 60. T. 28.

(7) *Sophora* Fol. ternatis sessilibus, Foliolis linearibus. BERG.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Eenwyvigé.*

Hier wordt zo wel de Bremachtige als de Walftrooachtige van BERGIUS, beiden aan de Kaap der Goede Hope vallende, t'huis gebragt. De eerfte heeft PLUKENET onder den naam van Kaapfche Driebladigen Brem met Rosmaryn-Bladen; de andere onder dien van Afrikaanfche Brem met fmalle hangende Blaadjes, voorgefteld en afgebeeld. De Kiel van de Bloem is wederzyds gehoornd.

VIII. *Auftralis.* Zuidelyke.

(8) Sophora *met drievoudige, byna ongefteelde, gladde Bladen, en Degenvormige Stoppeltjes.*

Deeze heeft een Kruidige leggende Steng; de Bladen zyn langwerpig Wigvormig: de Groeyplaats is in Karolina.

IX. *Tinctoria.* Verwende.

(9) Sophora *met drievoudige byna ongefteelde Bladen; de Blaadjes ftomp ovaal en glad, de Stoppeltjes zeer klein.*

Men heeft deeze voor de Indigo-Plant uitgegeven, doch de Ondervinding leerde, volgens CLAYTON, dat 'er de Indigo niet van te

Cap. 140 β. Sophora Gallioides. BERG. *Cap.* 141. Geniftа Rosmarini folio triphyllos. PLUK. *Phyt.* 413. f. 5. Geniftа Afr. Fol. Gallii. OLD. *Afr.* 31.

(8) *Sophora* Fol. ternatis fubfesfilibus glabris, Stipulis Enfiformibus. *Mant.* 378.

(9) *Sophora* Fol. ternatis fubfesfilibus, Foliolis obovatis glabris, Stipulis minutis. *Mant.* 377. GRON. *Virg.* 64. Cytifus procumbens Amer. &c. qui Anil fuppeditat. PLUK. *Alm.* 129. T. 86. f. 2. EHRET. T. 1. f. 3.

Fig. 1.

Fig. 2.

A

te maaken ware. Het is een Gewas, naar het Spartium gelykende, driebladig en takkig, met kleine rondachtige Zeegroene Blaadjes; de Stengen glad en geelachtig, taay, tot aan het end van Juiy kaal; de Bloemen geel; de Vrugtcene zwartachtig bruine, korte, gezwollene Haauw, welke twee of drie Nierachtige Zaaden bevat. De Wortel, die overblyft, geeft in 't Voorjaar Scheuten als Spargies uit. Het wordt van de Engelſchen, in Virginie, *Wilde Indigo* geheten. III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

(10) Sophora *met drievoudige geſteelde Bladen, de Blaadjes ovaal en glad, de Stopeltjes kort en eenigermaate Elsvormig.* X. *Alba.* Witte.

Deeze, te vooren Crotalaria genoemd geweest, heeft een hooge purperroode Steng: de Vinbladen zyn anderhalf Duim lang. 't Gewas heeft hangende Trosſen van witte Bloemen, die een Voet lang zyn. De Grociplaats is in Karolina.

(11) Sophora *met drievoudige geſteelde Bladen, de Blaadjes Haairig en ovaal.* XI. *Lupinoides.* Lupinachtige.

Deeze, op Kamtſchatka door DEMIDOFF ge-

(10) *Sophora* Fol. ternatis petiolatis, ellipticis glabris; Stipulis ſubſubulatis brevibus. *Syst. Veg.* XIII. Crotalaria alba. *Sp. Plant.* 1006. *Mant.* 440. Anonis Caroliniana perennis. MART. *Cent.* T. 44.

(11) *Sophora* Fol. ternatis petiolatis, Foliolis ovalibus piloſis. Soph. Fol. ternatis Spicâ verticillatâ. *Am. Acad.* II. p. 350.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Eenvuvige.*

gevonden, heeft een gekranſte Aair en Stoppeltjes zo groot als de Bladen; 't welk deeze Plant zonderling maakt. De Vlag is, gelyk in de meeſte Soorten van dit Geſlagt, naauwlyks zo groot of zelfs kleiner dan de Vleugels, en de Kiel tweebladig. Men heeft 'er eene, die de Stoppeltjes rondachtig en ſtomp; een andere die dezelven langwerpig en ſpits heeft, waargenomen.

XII. *Biflora.* Enkelbladige. Pl. XXIV. *Fig.* I.

(12) Sophora *met enkelde Bladen.*

Deeze Soort zou de Bladen nu ronder dan langwerpiger, nu Wollig dan glad hebben, doch, dat dezelven enkeld zyn, onderſcheidtze genoegzaam van de anderen. Ook zyn de Steeltjes ſomtyds eenbloemig, gelyk in het aangehaalde Takje door SEBA afgebeeld, naast overeenkomende met de mynen van de Kaap ontvangen, alwaar zy haare Groeiplaats heeft. Een gedeelte van één derzelven is hier in Plaat gebragt, om de Geſtalte naauwkeurig te vertoonen. Hier in openbaaren zig, behalve de Bladen, die eenigszins Wollig zyn, ook de Bloemknoppen zagt als Fluweel; terwyl de purperblaauwe Kleur der Bloemen nog ſtand houdt in myne ge-

(12) *Sophora* Fol. ſimplicibus. *Mihi.* Soph. rotundifolia: tomentoſa, glabra. BERG. *Cap.* 138, 139. Crotolaria Fol. ſimplicibus ovatis &c. *Hort. Cliff.* 357. R. *Lugdbat.* 374. Crotal. Arbor Africana Styracis folio, molli, incano. PLUK. *Alm.* 122. T. 185. f. 2. Geniſta arborescens Aſric. HERM. *Lugdbat.* 270. T. 271. SEB. *Kab.* II. T. 99. f. 3. Myrto-Geniſta Cap. Bonæ Spei. BREYN. *Cent.* T. 29.

gedroogde Exemplaaren van dit Gewas, het- welk door HERMANNUS, met de Bloem en het korte rondachtige Zaadhuisje, is in Plaat gebragt, onder den naam van *Boomachtige* Afrikaanſche Brem, *met een blaauwe Bloem.* Deeze behoort zekerlyk tot die Verſcheidenheid, welke BERGIUS de *Wollige* tytelt, en die van BREYN, welke de Bladen zeer puntig, dik en glad heeft, byna als der Myrthen, tot de *Gladde* van BERGIUS; zynde in deeze de Takjes zeer hoekig en ſommige Steeltjes tweebloemig. De Vlag is hier, zo wel als in de Zevende Soort, groot en breed, gelyk ik dit ook bevind in de mynen. In die van BREYN waren de Bloemen Goudgeel, de Zaadhuisjes lang en plat, gelyk de Haauwen van de Brem; zo dat men mag denken, of dezelve geen byzondere Soort zy, gelyk BERGIUS met reden vermoedt. Tot deeze laatſte behoort zekerlyk dat Takje, uit Zaad van Afrika, naar dat van Brem gelykende geteeld, 't welk door BARTHOLINUS in Afbeelding is gebragt (*). Immers wegens de Bloemen, Zaadhuisjes of Peultjes en het Zaad, alleen, als ook wegens de Hoekige Takjes, is dit Gewas door ſommigen tot de Brem betrokken.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Menogynia.*

ANAGYRIS.

Een Vlinderbloem, welke de Vlag regt en zo

(*) Arbor Africana ſiliquoſa Geniſtæ ſemine. BARTH. *Hafn.* II. OBS. 131. p. 347.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

zo wel als de Vleugels korter dan de Kiel heeft; terwyl de tien Meeldraadjes ook van elkander afgezonderd zyn, met een enkelden Styl, die een Haauw voortbrengt, maakt de Kenmerken uit.

I. *Anagyris fœtida.* Stinkende.

De eenigſte Soort (1) is een zeer bekend Gewas, groeijende op de Bergen der Zuidelyke deelen van Europa. Immers het komt niet alleen voor, in Italie, Sicilie en Spanje; maar ook in Languedok en Provence. „ TOURNEFORT hadt ons een Boompje, daar van, „ gebragt van een kleinen Heuvel, die by Arles is, waar CLUSIUS dit Gewas hadt „ waargenomen; (zegt GARIDEL,) om het„ zelve te planten in de Tuin van den Heer „ DE BEAUMONT, alwaar men het een lan„ gen tyd heeft gehouden." HASSELQUIST heeftze zelfs by Smyrna in klein Aſie, op laage plaatſen, groeijende gevonden. BAUHINUS wil, dat het de *Anagyris* der Ouden zy. Gedagte CLUSIUS beſchryft hetzelve als een Boompje, zelden hooger dan eens Mans langte; hoewel hy het ook tweemaal zo hoog gezien hadt; Heeſterachtig met veele Takken, die met eene zwartachtig groene Schors bekleed zyn,

(1) Anagyris. *Syst. Nat.* XII. Gen. 504. p. 287. *Veg.* XIII. Gen. 509. p. 325. CLUS. *Hiſt.* i. p. 93. *Hisp.* p. 188. Icon. Anagyris floribus lateralibus. R. *Lugdbat.* 371. Anagyris fœtida. C. B. *Pin.* 391. DOD. *Pempt.* 785. TOURNF. *Inſt.* 647. Anag. vera fœtida. J. BAUH. *Hiſt.* I. 2. p. 364.

zyn, geevende Takjes uit, met Bladen als Water-Drieblad, van boven bleek groen, van onderen wit, en Bloemen naar die van Brem, in Kleur meer dan in figuur, gelykende; waar op Peulen volgen van een Vinger lang en een Duim breed, met drie, vier of meer, Nierachtige Boontjes, eerst wit, dan paarsch en eindelyk zwartachtig blaauw van Kleur. III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Monogynia.*

Dit Gewas heeft tot zonderlinge Spreekwoorden aanleiding gegeven door zynen Stank, die onverdraaglyk is, wanneer het Loof geschud of vertreden wordt. Men zeid', om die reden, *Roer de Anagyris niet* (*): even als men in ons Land aanbeveelt, den Drek ongeroerd te laaten, en met de zelfde betekenis. Evenwel zyn 'er, die beweeren, dat het Gewas, zelfs in 't voorbygaan, zo geweldig stinkt, dat men 'er Hoofdpyn van kryge. Dit zal van plaatsen daar het overvloedig groeit, gelyk in Spanje, te verstaan zyn. De Ouden verzekerden, dat het Zaad, gekaauwd zynde, een geweldig Braakmiddel uitlevere.

BAUHINIA.

Van dit Geslagt, welks naam ter eere van die twee voortreffelyke Broeders, weergalooze Verzamelaars van de benaamingen der Planten en

(*) Anagyrin ne moveas. ERASM. *Adag. Chil.*

III. 'AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

en beſchryvers derzelven, J. en C. BAUHINUS, ontleend is, zyn de Kenmerken, toen ik de vier laatſte Soorten onder de Boomen beſchreef, uitvoerig medegedeeld *. Thans blyven nog de vier eerſten te beſchryven over, als

* II. D. II. STUK, bladz. 370.

I. *Bauhinia ſcandens.* Klimmende.

(1) Bauhinia *met een Klaauwierdraagende Steng.*

Deeze Soort ſchynt zo wel in Amerika als in Aſia te huisvesten. LOEFLING noemze in Kumana waar en de *Naga-Mu-Valli* van Malabar, een Heeſter, met Ranken van een Duim dik, die zig Slangswyze om de Takken van Boomen winden, wordt daar toe betrokken. Zy zitten 'er zo vast aan, dat menze 'er niet af kan krygen. Hier mede komt overeen het *Tonge-Blad* van RUMPHIUS, die ten opzigt van de Bladen aanmerkt, dat dezelven naar verdeelde Tongen gelyken; weshalve de Predikanten dikwils daar van gebruik maakten om de figuur der verdeelde Tongen van het Pinkſter-Vuur aan de Indiaanen af te ſchetzen. Deeze verdeeling der Bladen maakt mede een Kenmerk van de Bauhiniaas uit. Zy behoort tot de Boſchtouwen, én draagt groote platte Haauwen, waar in Zaaden, als Dubbeltjes, met

(1) *Bauhinia* Caule cirrhifero. *Syst. Nat.* XII. Gen. 506. p. 288. *Veg.* XIII. Gen. 511. p. 326. LOEFL. *Itin.* 218. Clematis Indica &c. RAJ. *Supp.* 328. Folium Linguæ. RUMPH. *Amb.* V. p. 1. T. 1. Naga-Mu-Valli. *Hort. Mal.* VIII. p. 57. T. 29. BURM. *Fl. Ind.* p. 94.

met een Zilveren Rand. Weinig gebruik wordt 'er van gemaakt.

III. AFDEEL. VII. HOOFD-STUK.

(2) Bauhinia *met een gedoornde Steng.*

II. *Aculeata.* Gedoornde.

In plaats van Klaauwieren is deeze met menigvuldige Doornen begaafd, zynde een Heester van Mans langte, welken de Heer JACQUIN omstreeks Karthagena, in de Westindiën, in 't Kreupelbosch waarnam. Dezelve hadt de Bladen rondachtig en tweekwabbig; de Bloemen groot, onaangenaam van Reuk, met witte Bloemblaadjes, vyf in getal en tien Meeldraadjes, de Vrugt eene langwerpige platte Haauw, met dergelyke Zaaden.

(3) Bauhinia *met Eyronde Bladen, wier Kwabben wyd van elkander zyn.*

III. *Divaricata.* 1a. Wydkwabbige.

Die omstandigheid onderscheidt deeze, welke niet gedoornd is, een Amerikaansche Heester, met grootere en als tweehoornige Bladen, door PLUMIER afgebeeld, tot welke die andere van MILLER, met Hartvormig ovaale Bladen, welke zeer lange evenwydige Kwabben hebben, als eene Verscheidenheid is betrokken.

(4) Bau-

(2) *Bauhinia* Caule aculeato. *Hort. Cliff.* 156. T. 14. ROYEN *Lugdbat.* 463. LOEFL. *It.* 219. Bauhinia aculeata, Folio rotundo & emarginato. PLUM. *Gen.* 23. *Ic.* 44. f. 1. JACQ. *Amer. Hist.* p. 219. T. 177. f. 2.

(3) *Bauhinia* Foliis ovatis, Lobis divaricatis. Bauhinia Foliis quinquenerviis &c. *Hort. Cliff.* 156. T. 15. R. *Lugdbat.* 464. Bauh. non aculeata, Folio ampliori & bicorni. PLUM. *Gen.* 23. *Ic.* 44. f. 2. β. Bauhinia Fol. ovato-cordatis, Lobis longissimis parallelis. MILL. *Dict.* T. 61.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. IV. *Ungulata.* Gehoefde.

(4) Bauhinia *met Eyronde Bladen, de Kwabben evenwydig.*

Van deeze Soort, niettemin, ook uit Amerika afkomſtig, maakt zulks de Kenmerken uit. Zy heeft zig, zo wel als de twee voorgaande, in de Kliffortſche Tuin bevonden.

CASSIA.

Een vyfbladige onregelmaatige Bloem, met eenen vyfbladigen Kelk, maaken de byzondere Kenmerken uit. Van de Meelknopjes zyn de bovenſte drie onvrugtbaar, de onderſte drie Snuitig. De Vrugt is een Haauw.

Dit Geſlagt is zeer ryk in Soorten, alzo 'er dertig in gevonden worden, waar onder wel veelen ſlegts Jaarlykſe Gewaſſen zyn; doch om de overeenkomst zal ik ze allen hier beſchryven. De zes laatſten heeft LINNÆUS, wegens de menigvuldigheid der Vinblaadjes, van de anderen, die hy *Semæ* noemt, onder den naam van *Chamæcriſtæ* afgezonderd.

I. *Caſſia diphylla.* Tweebladige.

(1) Caſſia *met dènpaarige Bladen en Hartvormig Lancetswyze Stoppeltjes.*

Dit is een Indiſche Heeſter, met een ronde Steng, twee ſtompe, geſteelde, halfronde Blaadjes,

(4) *Baubinia* Foliis ovatis Lobis paralielis. *Syst. Nat.* Bauhinia Fol. ovatis oblongis rectâ lineâ bifidis. *Hort. Cliff.* 157.

(1) *Caſſia* Foliis conjugatis Stipulis cordato-lanceolatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 509. p. 288. *Veg.* XIII. Gen. 514. p. 326. BURM. *Fl. Ind.* p. 94.

jes, die geſtreept zyn, hebbende aan een kort Steeltje, zynde de geheele Takken met de Stoppeltjes bedekt. III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK.

(2) Caſſia *met tweepaarige Spatelvormige Blaadjes en tuſſchen de agterſten twee Elsvormige Kliertjes.* II. *Abſus.* Egyptiſche.

Een Haairig Gewas, dat *vierbladige Senna*, met een platte ruige Haauw en eene Goudkleurig Bloedroode Bloem, getyteld is door den Hoogleeraar J. BURMANNUS, is de Egyptiſche naar den Lotus gelykende van BAUHINUS, welke by ALPINUS den naam van *Abſus* voert. Het is zeer laag en groeit ook in Oostindie.

(3) Caſſia *met tweepaarige langwerpig Eyronde geſpitſte Blaadjes, een langwerpige Klier tuſſchen de agterſten, en onder de Steeltjes ſlaauw drietandige Doornen.* III. *Viminea.* Jamaikaſche.

Op Jamaika groeit deeze Soort, een Heeſter met eenigermaate Wollige Takken, brengende uit de Oxels der Bladen yle Bloemtroſſen voort.

(4) Caſ-

(2) *Caſſia* Fol. bijugis obovatis, Gland. duabus ſubulatis inter infima. *Fl. Zeyl.* 143. Senna quadrifolia &c. BURM. *Zeyl.* 212. T. 97. BURM. *Fl. Ind.* p. 95. Senna exigua Maderaspatana. PLUK. *Alm.* 341. T. 60. f. 1. Loto affinis Ægypt. C. B. *Pin.* 332. Abſus. ALP. *Ægypt.* 97.

(3) *Caſſia* Fol. bijugis, ov. oblong. acum. Glandulâ obl. inter infima, Spinis ſubpetiolaribus obſoletis tridentatis. *Am. Acad.* V. p. 397. LOEFL. *Itin.* 232. Caſſia viminea &c. BROWN. *Jam.* 223.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK.

(4) Casſia *met driepaarige Blaadjes, een Steelkliertje en gehaairde ſpits Hartvormige Stoppeltjes.*

IV. *Tagera* Malabaarſche.

Een hurkend Heeſtertje, drie of vier Voeten hoog, op Zandige plaatſen aan de Kust van Malabar voorkomende, heeft Draadachtige Takjes en korte Bladſteeltjes, wordende de Blaadjes op Venynige Beeten ge-appliceerd.

V. *Tora* Ceylonſche.

(5) Casſia *met driepaarige Spatelvormige Blaadjes, de buitenſten grootst, en tusſchen de vier onderſten een Elsvormige Klier.*

Van deeze is de Steng regtopſtaande, niet zeer Houtig, ruuw wegens de Lidtekens der Takken, die zig zeer uitbreiden. Men vindt 'er, door verſcheide Autheuren, de Afbeelding van gegeven; inzonderheid van die met kromme Haauwen, *Tala* genoemd by de Ceyloneezen, volgens HERMANNUS, doch de algemeene naam, by de Indiaanen, is *Tora*, waar van

(4) *Casſia* Fol. trijugis, Gland. petiolari, *Stip.* ciliatis, cord. acuminatis. Casſia ſ. Senna ſpuria tetraphylla arborescens &c. AMM. *Herb.* 603. N. 33? Tagera *Hort. Mal.* II. p. 103. T. 52? RAJ. *Hiſt.* 1743? BURM. *Fl. Ind.* p. 95.

(5) *Casſia* Fol. trijugis obovatis, exterioribus majoribus, Glandulâ ſubulatâ inter inferiora. *Mant.* 378. *R. Lugdbat.* 468. *Fl. Zeyl.* 152. *Hort. Ups.* 100. MILL. *Dict.* T. 82. Casſia Siliquâ quadrangulari. DILL. *Elth.* 72. T. 63. f. 75. β. Casſia humilis Siliquis Fœni græci. PLUM. *Spec.* 18. T. 76. f. 2. Senna Orientalis hexaphylla. HERM. *Lugdbat.* 557. PLUK. *Alm.* 342. Galega Indica minor hexaphyllos Ammanni, RAJ. *Hiſt.* 911. BURM. *Fl. Ind.* p. 95.

van het den bynaam draagt. PLUKENETIUS noemt het *Oostindiſche zesbladige Senna*, met lange kromme Haauwen, en, zo het de Laage Caſſia, met Fenegriekbladen, ook is van PLUMIER, dan zou deeze Soort in de beide Indiën huisvesten. III. AFDEEL. VIII. HOOFD. 5TUK.

(6) Caſſia *met driepaarige Spatelvormige gladde Bladen, de binnenſten ronder en kleiner, met een ronde Klier daar tusſchen geplaatst.* VI. *Bicapſularis.* Tweehokkige.

Deeze Indiſche is Boomachtig en zeer glad, hebbende rondachtige Haauwen, taay van Schil, met een dubbeld rond Hokje.

(7) Caſſia *met driepaarige, gerond Eyvormige, uitgerande, gelyke Blaadjes.* VII. *Emarginata.* Uitgerande.

Van deeze, die op de Karibiſche Eilanden valt, zyn door SLOANE de Afbeeldingen gegeven, zeggende, dat het een Gewas is, 't welk veele Ryzen van een Vinger dik, ter hoogte van zes Voeten, uitſchiet, draagende Haauwtjes van anderhalf Duim of langer, van binnen een pur-

(6) *Caſſia* Fol. trijugis obovatis glabris, inter. rotundior. minoribus, Glandulâ interjectâ globoſâ. *Hort. Cliff.* 159. *Hort. Ups.* 100. R. *Lugdbat.* 468. Caſſia hexaphylla Siliquâ bicapſulari. PLUM. *Sp.* 18. T. 76. f. 1. BURM. *Fl. Ind.* p. 95.

(7) *Caſſia* Fol. trijugis ovatis rotundatis emarginatis æqualibus. *Hort. Cliff.* 159. R. *Lugdbat.* 467. Caſſia minor fruticoſa hexaphylla Sennæ foliis. SLOAN. *Jam.* 146. *Hiſt.* II. p. 44. T. 180. RAJ. *Dendr.* 110.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

purgeerend Merg bevattende, als de Pyp-Kassie, en de Bladen werden aldaar even als de Sennebladen gebruikt.

VIII. *Obtusifolia.* Stompbladige.

(8) Cassia *met driepaarige Eyronde stompachtige Blaadjes.*

De Stinkende Cassia met Sennebladen van DILLENIUS van Kuba; de kleine Kruidige Senne, die stompbladig is, doorgaans zesbladig, van SLOANE op Jamaika gevonden, wordt hier bygevoegd het *Hoenderkruid* van RUMPHIUS, dus genaamd, om dat hetzelve op Ambon tegen de Snotterigheid der Hoenderen gebruikt wordt, zynde een Boomachtig Heestertje, met Haauwtjes van een Pink lang, een Pypesteel dik, waar in kleine Zaaden.

IX. *Falcata.* Krombladige.

(9) Cassia *met vierpaarige, Lancetswys' Eyronde, agterwaards omgekromde Blaadjes, en een Kliertje aan het onderste der Steeltjes.*

Van deeze Soort, uit Amerika afkomstig, bevondt zig eene Plant in de Kliffortsche Tuin.

(10) Cas-

(8) *Cassia* Fol. trijugis obovatis obtusiusculis. Cassia fœtida, Fol. Senn. Italicæ. DILL. *Elth.* 71. T. 62. f. 72. Senna minor herbacea, plerumque hexaphylla, folio obtuso. SLOAN. *Jam.* 148. *Hist.* II. p. 47. T. 180. f. 5? Gallinaria rotundifolia. RUMPH. *Amb.* V. p. 283. T. 97. f. 2. BURM. *Fl. Ind.* p. 95.

(9) *Cassia* Fol. quadrijugis ovato-lanceolatis, retrorsum falcatis, Glandulâ baseos Petiolorum. *Hort. Cliff.* 159.

(10) Casſia *met vyfpaarige Lancetswys' Eyronde Blaadjes, ruuw van Rand, de buitenſten grootst; met een Kliertje onder aan de Steeltjes.* III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. X.

Deeze is, onder den naam van *Westindiſche Senna*, die den Stank van Heulſap heeft, met geſpitſte rondachtige Blaadjes, glad zynde; door COMMELYN in de beſchryving van den Amſterdamſchen Tuin, afgebeeld. Het Gewas, van Jamaika afkomſtig, hadt een Steng van anderhalf Voet hoog, met vyfpaarige Bladen in de jongheid, en maar driepaarigen in de volwaſſenheid. De Kliertjes der Bladſteelen zyn paarſch. *Occidentalis.* Westindiſche.

(11) Casſia *met vyfpaarige, Lancetswys' Eyronde, gladde Blaadjes, en een Kliertje onder aan de Steeltjes.* XI. *Planiſiliqua.* Plathaauwige.

Deeze, door de platheid van haare Haauwen uitmuntende, is van PLUMIER in Zuid-Amerika ontdekt.

(12) Casſia *met vyfpaarige ſpits Eyronde gladde Blaadjes, de Steeltjes ongeklierd.* XII. *Caſſia. Fiſtula.* Dit Pyp-Kaſſie.

(10) *Caſſia* Fol. quinquejugis ovato-lanceolatis, margine ſcabris; exterioribus majoribus; glandulâ baſeos Petiolorum. *Hort. Cliff.* 159. R. *Lugdbat.* 467. Senna Occidentalis Odore Opii viroſo &c. COMM. *Hort.* I. p. 51. T. 26.

(11) *Caſſia* Fol. quinquejugis ovato-lanceolatis glabris, Glandulâ baſeos petiolorum. PLUM. *Ic.* 77. R. *Lugdbat.* 468.

(12) *Caſſia* Fol. quinquejugis ovato-acuminatis, glabris, Pedi-

III. AFDEEL. VIII. HOOFD- STUK.

Dit is het Gewas, dat de gewoone Winkel-Kasſie, of *Purgeerende Caſſia* der Apotheeken, uitlevert. Hetzelve groeit zo wel in Oost- en Westindie, als in Egypte, Ethiopie en Syrie, wordende ons de meeſte van Alexandrie of elders uit de Levant, toegebragt. Men noemtze daarom *Caſſia Alexandrina*, *Caſſia Ægyptiaca*, en *Caſſia ſolutiva* of *nigra*; door welke benaamingen, inzonderheid, deeze van de *Caſſia lignea* of Hout-Kasſie, te vooren door my reeds beſchreeven *, onderſcheiden wordt. Sedert eenigen tyd, evenwel, is ook uit Westindie een menigte van dergelyke Pyp-Kasſie in Vrankryk, aangebragt, doch veel ſlegter, zegt GEOFFROY. MONARDEZ verzekert, dat die van St. Domingo en Porto Rico immer zo goed is als de Egyptiſche (*). In Oostindie valt deeze Drogery, niet minder dan de Levantſche in hoedanigheid.

*Eenwyvige.

* II. D. II. STUK. bladz. 328.

Egyptiſche.

't Gewas, dat dezelve voortbrengt, is door ALPINUS afgebeeld en beſchreeven. „ De „ *Caſſia fiſtula*, zegt hy, welke de Egyptenaaren *Chaiarxambar* heeten, is een Boom, die „ in Stam, Takken en Bladen, veel gelykt „ naar den Nooteboom, doch de Bladen zyn „ talryker, tien aan eenen Bladſteel, die eens zo „ lang

Petiolis eglandulatis. *Fl. Zeyl.* 149. *Mat. Med.* 199. HASSELQ. *Itin.* 468, 507. Caſſia Fiſtula Alexandrina. C. B. *Pin.* 405. COMM. *Hort.* I. 215. T. 110. Caſſia Fiſtula. RUMPH. *Amb.* II. p. 83. T. 21. Conna. *Hort. Mal.* I. p. 37. T. 21.

(*) Ap. CLUS. *in Exoticis.* p. 332.

„ lang is als in de Nooteboomen en aan 't end
„ gedoornd. Hy draagt Goudkleurige Bloe-
„ men, als die der Violieren, maar veel groo-
„ ter en talryker, hangende aan Trosſen ne-
„ derwaards. In 't midden heeft ieder Bloem
„ veele Draadjes, gelyk de Roozen, waar van
„ allengs dikke Haauwen voortkomen, die regt
„ en rond zyn, van dikte als een Rotting, de
„ grootſten byna twee Ellen lang. Een ge-
„ heel Jaar hebben deeze Haauwen noodig,
„ om aan te groeijen en ryp te worden: want
„ de Egyptenaaren zamelen niet in, dan in 't
„ midden van den Zomer, wanneer men reeds
„ wederom een menigte jonge Scheedjes aan de
„ Boomen ziet, die in Juny by Kairo en Ale-
„ xandrie in Bloem ſtaan. Van die kleine
„ Haauwtjes, verſch en groen, gekookt en in
„ Suiker gekonfyt, wordt een groote menigte
„ buitenslands verzonden."

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Monogynia.*

VESLINGIUS merkt aan, dat de Caſſia-Boom veel kleiner dan een Ockernooten-Boom is, en fraaijer, inzonderheid als hy bloeit, komende veel op laage plaatſen, aan den Zeekant, in Egypte voort, alzo hy de vogtigheid bemint Dus vondt ook HASSELQUIST naby het Kanaal, dat het Nylwater naar Alexandrie leidt, op een vrugtbaar Land, tuſſchen de Dadelboomen eenigen, wier Stammen van twee tot drie Span dik en twaalf Voeten lang waren, doorgaans bogtig en glad van Schors. Zy blociden 'er de geheele Mey-maand. Deeze,

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

in 't Arabiſch genaamd *Hiarſchiamber*, hadt maar vier paar Bladen aan een Steel, die aan de Punt uitgegulpt waren; doch een ander, *Sophier* genaamd, welken hy in de Tuinen te Kairo vondt, hadt vyf paaren van geſpitſte Blaadjes, wordende dezelven, van de agterſten tot de voorſten, allengs grooter. Een derde, genaamd *Ketſchta*, hadt zes paaren van Lancetswys ovaale Blaadjes, de buitenſten kleiner; maar deeze kwam zeer weinig in de Tuinen van Egypte voor, wordende gezegd de Vrugt vol te hebben van een dikachtig wit Sap. De Groeyplaats van deezen laatſten was in Arabie en Indie.

Een wyvige.

Javaanſche. RUMPHIUS beſchryft hem, onder den naam van *Trommelſtok-Boom*, die de grootte en figuur, in Oostindie, byna van een Nooteboom heeft, en Bladen van vyf of zeven paaren aan een Steel; ovaalachtig, voor ſpits, doorgaans vyf Duimen lang. De Bloemen, zegt hy, beſtaan uit vyf geele Blaadjes, ongelyk geboogen, en bevatten veele Draadjes, met graauwe Knopjes, ſteckende vier buiten de Bloem uit, en tusſchen dezelven komt het Vrugtbeginzel voort, dat, gelyk hy wel aanmerkt, maar enkeld is in éene Bloem. De Pypen, die men, zegt hy, in Indie Trommelſtokken noemt (*), hebben de langte van twee Voeten, en de dikte van een

(*) Deeze naam is niet alleen van de figuur, maar ook van het rammelend geraas dat zy, ryp zynde en hard, door den Wind aan de Boomen maaken, 't welk Menſchen en Beeſten verſchrikken doet, afkomſtig.

een Duim, zynde dezelven een langen tyd groen, en zo zagt dat men ze buigen kan, ryp wordende eerst bruin en eindelyk zwartachtig. Op Java groeit deeze natuurlyk in de Bosschen, wordende aldaar *Caju Radja* geheten. III. Afdeel. VIII. Hoofdstuk. *Monogynia.*

De *Conna* van Malabar, welke ook eene Pyp-Kasie is, heeft den Stam somtyds zo groot, dat een Man denzelven naauwlyks kan omvademen. De Schors of Bast is Aschgraauw en samentrekkende. De Bladen bestaan uit vyf paaren, met een oneffen Blad aan 't end, en zy loopen spits uit, zynde taamelyk dik en glad. De Bloemen komen aan Risten, van twee Spannen lang, voort, gelykende naar die, welke men Hemel-Sleutels noemt: zy zyn geel en bevatten tien Meeldraadjes, waar van drie langer, buiten de Bloem uitsteekende, de anderen korter, allen met bruinachtige Topjes. Aan de Haauwen wordt, op de dikte van een Duim, ook de langte van twee Ellen toegeschreeven (†). Malabaarsche.

De Hoogleeraar Burmannus heeft, onder andere gekleurde Aftekeningen van de Kust van Koromandel, ook eene onder den naam van *Caju Conne* ontvangen, welke zekerlyk tot de Casiaas behoort, doch van de gemelden in eenige opzigten verschilt. 't Getal der Vinblaadjes is wel doorgaans tien, maar de Stoppel- Koromandelsche.

(†) De Ellen zyn op veele plaatsen korter dan de onzen en somtyds maar anderhalf Voet lang.

III. AFDEELING VIII. HOOFDSTUK.

Eenwyvige.

peltjes zyn hier taamelyk zigtbaar, terwyl zy zig in deeze Soort, zo de Ridder zegt, naauwlyks openbaaren. Ook heeft de Haauw een geheel andere figuur, meer naar Trommelſtokken gelykende; doch gezegde Hoogleeraar merkt aan, dat 'er een groot verſchil is onder de Kasſie-Boomen en deeze ſchynt tot geen andere Soort betrokken te kunnen worden.

De Pyp-Kasſie heeft in de behandeling meer oplettendheid noodig, dan veele andere Drogeryën. Dewyl het Merg der Haauwen, waar in de Zaaden zitten, alleen gebruikt wordt, en hetzelve van eenen ligt bederflyken aart is, zo wordt, met reden, naauwkeurig gelet op deszelfs deugd. En, om goed te blyven, moeten de Scheeden geſlooten zyn; terwyl men uitwendig aan dezelven geen verſchil ontdekken kan. De Egyptenaaren verwierpen die, waar in de Zaaden, by 't ſchudden, niet rammelden, zegt ALPINUS; alzo zy oordeelden, dat de zulken door te groote vogtigheid bedorven waren. Zy bewaarden ze dikwils veertig Jaaren lang, in Pakhuizen of Kelders opgeſtapeld, en dezelven moeſten vier of vyf Maanden oud zyn, eer men ze gebruikte. De Europiſche Drogiſten verwerpen hedendaags die rammelen, en agtenze, hoe friſcher menze krygt, hoe beter. By 't openen van de Scheeden moet het Merg zwart, dik, vet en zoet, geenszins zuur of beſchimmeld zyn. Zie hier hoe HASSELQUIST bevond, dat men 'er hedendaags in Egypte mede te werk gaat.

„ De

„ De Haauw of Pyp wordt, nog niet vol- III.
„ komen ryp zynde, geplukt, en in een digt AFDEEL. VIII.
„ geflooten Huis gebragt, daar menze op een HOOFD.
„ Bedding van Palmbladen en Stroo, die een STUK.
„ half Voet hoog is, ftapelt, fluitende dan ook *Monogy-*
„ de Deur, en de twee volgende Dagen den *nia.*
„ Stapel met Water beſprengende. Dus veertig
„ Dagen op een Hoop gelaten zynde, zyn de
„ Haauwen volkomen zwart. Anderen begraa-
„ venze in Kuilen, in 't Zand; doch, die op
„ op deeze manier bereid wordt, is niets
„ waardig."

Zonderling is 't, dat DIOSCORIDES, HIPPOCRATES en andere Grieken, niets geweten of gemeld hebben aangaande 't gebruik van dit Geneesmiddel, hetwelke, door de Arabieren ingevoerd, thans zo algemeen bekend is door de geheele Wereld. Het Merg, verſch uit de Scheeden gehaald, is een ongemeen zagt Purgeermiddel, dat de Hitte der Vogten tempert, en dus veilig gebruikt kan worden in allerley Heete Ziekten en algemeene of byzondere Ontſteekingen. Voor de Kwaalen van de Nieren en Waterblaas wordt hetzelve, van veelen, zeer gepreezen. In heete Landen, daar de Lighaamen zeer uitgedroogd zyn, en in zodanige Geſtellen, is het dienſtigst, hebbende ſommigen aldaar de gewoonte van, tot Gezondheid, dagelyks voor het Middagmaal een Lepel vol te gebruiken van dit Merg. In koude Klimaaten of Saizoenen en ſlymige Lighaamen,

III. AFDEEL VIII. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

is dit Purgeermiddel op zig zelf te flap en te veel verkoelende; doch door byvoeging van anderen kan het overal gebruikt worden, en bevordert dan derzelver werking, gelyk die van de Rhabarber, ongemeen. De Konserf der Bloemen, als ook de ingelegde jonge Haauwen, zyn nog zagter purgeerende.

XIII. *Cassia Atomaria.* Gestippelde.

(13) Cassia *met vyfpaarige, Eyronde, eenigermaate Wollige Bladen, de Steeltjes rond en ongeklierd,*

In Amerika groeit deeze volgens den Heer JACQUIN. Onze Ridder heeftze met de Steng Mans langte hoog gehad, Houtig, Afchgraauw en zeer Takkig: de Bladsteeltjes met Roestkleurige Stippen besprengd: de Bladen wederzyds groen en zagt op 't gevoel: de Takken bezet met Elsvormige Stoppeltjes. In de Koninglyke Tuin, te Upsal, hadtze nog niet gebloeid.

XIV. *Pilosa.* Haarige.

(14) Cassia *met vyfpaarige ongeklierde Bladen, half Hartvormige gespitste Stoppeltjes; de Steng dun en Haairig.*

Deeze, op Jamaika door BROWNE waargenomen, is een Heestertje met regtopstaande Tak-

(13) *Cassia* Fol. quinquejugis ovatis, subtomentosis, Petiolis teretibus eglandulatis. *Mant.* 68.

(14) *Cassia* Fol. quinquejugis eglandulatis, Stip. semicordatis acuminatis, Caule stricto piloso. Cassia suffruticosa erecta hirsuta, Floribus singularibus ad alas. BROWN. *Jam.* 225.

Takken, die overal zeer ruig zyn door veele Haairtjes; de Bladen glad hebbende; twee Bloemen by elkander en langwerpige platte Haauwen draagende. 't Getal der Meeldraadjes is hier vyf. III. Afdeel. VIII. Hoofdstuk.

(15) Casfia *met zespaarige Eyrondachtige Bladen, de Steeltjes ongeklierd.* XV. *Senna.* Senne.

Onder deeze bepaaling komt thans het Gewas voor, dat de gewoone Senne-Bladen draagt, welks natuurlyke Groeyplaats, zo wel als die der Pyp-Kasfie, in Egypte of Arabie is, hoewel het ook voorkomt in Italie. Gemeenlyk, echter, wordt de Egyptiſche, Syriſche of Ooſterſche Senna, in 't algemeen, als de beste, van die, welke men Italiaanſche noemt, onderſcheiden. Dat de eerſte de Bladen langwerpiger en ſpitſer, de laatſte ſtomper en ronder heeft, is zeer blykbaar uit de Afbeeldingen van beiden, by Morison en Tabernæmontanus. Lobel en Dodonéus hebben ſlegts de Italiaanſche, welke van Sloane ook in een Tuin, op Jamaika, in de Westindiën, waargenomen werdt; hoedanig eene door den Heer

(15) *Casfia* Fol. ſejugis ſubovatis, Petiolis eglandulatis. C. Foliis trijugis, quadrijugisque ſubovatis. *Hort. Cliff.* 159. *Mat. Med.* 200. R. *Lugdbat.* 468. Senna Alexandrina ſ. Fol. acutis. C. B. *Pin.* 397. Moris. *Hiſt.* II. p. 201. S. 2. F. 24. f. 1. β. Senna Italica ſ. Fol. obtuſis. C. B. *Pin.* 397. Moris. *Ibid.* f. 2. Senna utraque. Tab. Senna, Dod. *Pempt.* 361. Tournf. *Inſt.* 618.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

Heer N. L. BURMANNUS, waarſchynlyk uit Oostindie of uit Perſie, in Afbeelding is gebragt.

Het Gewas is Heesterachtig, met Houtige Stengen, twee Ellen hoog, die taaije Takjes uitgeeven met Stoppeltjes, overshands bezet met dunne Bladsteeltjes, van vier, vyf of zes paar Bladen of Blaadjes, naar die van 't Zoethout gelykende, bleek groen, korter dan een Duim. De Bloemen komen aan 't end der Takjes by Risten voort, zynde Roosachtig, geel van Kleur, met paarſche Aderen, en daar op volgen langwerpig ovaale, Zeisſenvormige, zeer platte Haauwtjes, die men dikwils onder de Sennebladen vindt, bevattende Zaaden als Druifkorreltjes.

Eenwyzige.

Met de Alexandrynſche komt overeen die van Sidon of Seyde, in 't Franſch genaamd *Senné de Seyde*, wegens de afkomst, of *Senné de la Palte*, uit hoofde van een Schatting, door den Grooten Heer op deeze Drogery gelegd. Die van Tripoli, *Senné de Tripoli* genaamd, heeft de Blaadjes breeder en ſtomper, ruuw op 't gevoel. Bovendien komt 'er ſomtyds ook een Mochaſe Senna voor, welke, wederom, de Bladen langer, ſmaller en ſpitſer heeft: maar deeze laatſten, zo wel als de Italiaanſche, zyn veel ſlapper van werking en dus van minder waarde.

De Senne-Bladen zyn een Purgeermiddel, van een geheel anderen aart dan het Merg der

Pyp-

Pyp-Kasie. In Heete Ziekten, Ontsteekingen en bederf der Ingewanden, of Borstkwaalen, als ook in zwaare Bloedstortingen, kan menze niet veilig gebruiken, om dat hunne Purgeerende kragt in scherpe, Harstachtige deelen bestaat. Voor 't overige verschaffen zy een zeer gereed en weinig kostbaar Middel, dat, door byvoeging van verzagtende, verkoelende dingen, geheel onschadelyk wordt gemaakt. De Haauwtjes, die eertyds in meer aehting dan de Bladen waren, worden thans, zo wel als de Steeltjes, voor menze in 't Water werpt, daar uit gezogt. Het Poeijer is, doordien het meer Krimpingen maakt, zo goed niet als het Afkookzel, of Aftrekzel liever: want zy verliezen door sterk en lang kooken veel van hunne kragt. Bovendien komen zy in veele samengestelde Winkelmiddelen.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

(16) Cassia *met zespaarige langwerpige 'gladde Bladen, de agterssten kleiner en een Els-vormig Kliertje tusschen de alleragterssten: met tweebloemige Bloemsteeltjes.*

XVI. *Cassia bisiora.* Tweebloemige.

(17) Cassia *met zespaarige Eyronde gespitste Wollige Bladen.*

XVII. *Hirsutæ.* Ruige.

Dee-

(16) *Cassia* Fol. sejugis oblongiusc. glabris, infer. minoribus. Gland. subulatâ inter infima, Ped cellis bisloris. *Hort. Cliff.* 159. Cass. bisiora. *Am. Acad.* 5. p. 397. Cassia fruticosa &c. BROWN. *Jam.* 223. Cassia minor arborescens, S liquis planis articulatis. PLUM. *Sp.* 18. *Ic.* 78. f. 1.

(17) *Cassia* Fol. sejugis ovatis acuminatis lanatis, *Hort. Cliff.* 159.

III. Deeze groeit, zo wel als de voorgaande, in
AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. Amerika. Zy heeft den Stank van Heulsap en komt ook in het Loof met de Tiende Soort overeen. TOURNEFORT heeftze Amerikaansche stinkende Casfia, met grootere ruige Bladen, getyteld.
Eenwyvige.

XVIII. *Serpens.* Kruipende. (18) Casfia *met zevenpaarige Bladen, vyfmannige Bloemen en Draadachtige leggende Kruidige Stengen.*

Deeze, op Jamaika door BROWNE waargenomen, heeft de Blaadjes smal en gestreept en in de Oxelen enkelde Bloemsteeltjes; de Takken bezet met Elsvormige Stoppeltjes: de Haauwtjes van eene Ruitachtige figuur.

XIX. *Liguſtrina.* Liguſterachtige. (19) Casfia *met zevenpaarige Lancetswyze Bladen, de uitersten kleinst, en een Kliertje onder aan de Steeltjes.*

On-

159. R. *Lugdbat.* 467. Casfia Amer. fœtida, fol. ampliori-bus villosis. TOURNF. *Inst.* 619. Senna Occidentalis, odore Opii virosо HERM. *Lugdb.* 556.

(18) *Casfia* Fol. septemjugis, Floribus pentandris, Caulibus Filiformibus prostratis Herbaceis. Casfia Herbacea tenuisfima procumbens, Floribus singularibus ad Alas. BROWN. *Jam.* 225.

(19) Casfia Fol. septemjugis lanceolatis, extimis minoribus, Glandulâ baseos petiolorum. *Mant.* 378. *Hort. Cliff.* 159. *Hort. Ups.* 100. GRON. *Virg.* 47. R. *Lugdbat.* 467. Casfia Liguſtri folio. PLUM. *Sp.* 10. DILL. *Elth.* 350. T. 259. f. 338. Casfia Bahamensis &c. MART. *Cent.* T. 21.

Onder den naam van *Casſia met Liguſter-Bladen* vindt men deeze door DILLENIUS afgebeeld. Zy groeit op de Bahama's-Eilanden, als ook in Virginie, en heeft breede Haauwen, die door de rypheid zwart worden, met een zwartachtig groen Zaad. De Bladen komen in Purgeerende kragt, volgens CLAYTON, met de gewoone Senne-Bladen overeen. III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

(20) Casſia *met agtpaarige langwerpig ovaale Bladen, de uiterſten kleinst; de Steeltjes ongeklierd en uitgebreide Stoppeltjes.* XX. *Alata.* Gevleugelde.

Van PLUMIER is eene Amerikaanſche wilde ſtinkende Casſia opgegeven, die gevleugelde Haauwen heeft, en deeze ſchynt overeen te komen met het Gewas dat MERIAN in Afbeelding gebragt heeft, onder den naam van *Zoete-Boonen-Boom*, zeggende dat dezelve groot is en groeit in de Bosſchen van Zuid-Amerika, draagende lange Haauwen, waar binnen zwarte Boontjes leggen in een zoet wit Merg. Volgens haare Afbeelding zouden de Bladen maar driepaarig zyn. Het *Dauworms-Boompje* van RUMPHIUS, dat hier toe betrokken wordt, hadt Bladſteelen van anderhalf of twee Voeten lang,

(20) *Casſia* Fol. octojugis, ovali-oblongis, exterioribus minoribus, Petiolis eglandulatis, Stipulis patulis. *Mant.* 378. *Hort. Cliff.* 158. *Ups.* 100. R. *Lugdbat.* 467. Casſia ſylveſtris fœtida, Siliquis alatis. PLUM. *Sp.* 18. Faba dulcis, MER. *Sur.* T. 58. Herpetica, RUMPH. *Amb.* VII. p. 35. T. 18. BURM. *Fl. Ind.* p. 96.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD- STUK.

Eenwyvige.

lang, Geëtachtig uitgehold, met twaalf paaren Bladen, van vier tot zes Duimen lang, aan ieder zyde en een aan 't end: dus in 't geheel vyfentwintig Bladen. In de Afbeelding, evenwel, komenze geheel anders, en op 't hoogfte agtpaarig voor, zonder end-Blad. De Vrugten zyn lange vierkante Hauwen van vyf Duimen, met vier Vleugels op de kanten.

Dit, zegt hy, voert in 't Maleitfch den naam van *Daun Curap*, dat is Schurftblad, om dat men met de gewreeven Bladen, aldaar, de Indiaanfche *Curap*, een Puiftige Huidkwaal, geneest. Men noemt het gemeenlyk *Daun Coepan*, om dat de Bladen naar een Japanfche Maat, *Coepan* genaamd, gelyken. In de Apotheek, te Batavia, worden de groene Bladen, in een Mortier gewreeven en met verfche Klapper-Olie tot een Zalf gemaakt zynde, tot verdryving van roode Vlakken, allerley Zeer en Ruidigheid, met vrugt gebruikt. Tegen 't Scheurbuik zynze ook dienftig. Het verfche Sap geeft een roode Kleur aan blaauw Papier.

By de uit Java gezondene was aangetekend, zegt de Heer N. L. BURMANNUS, dat het een Jaarlykfch Gewas is, groeijende zes Voeten hoog. LINNÆUS meldt thans dien aangaande, dat de Steng dik, doch Kruidig is, met half Hartvormige Stoppeltjes; de Bladfteeltjes geelachtig en diep gefleufd, met van zestien tot twintig Bladen, die ongeklierd zyn,

zyn, doch twee zeer korte Borſtcltjes hebben, wat van elkander af.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. XXI. Caſſia Marilandica. Marylandſche.

(21) Caſſia *met agtpaarige, langwerpig Eyronde, gelyke Bladen, die een Klier hebben onder aan de Steeltjes.*

Dit is niet een tweejaarig maar éénjaarig hoog Gewas, met Goudkleurige Bloemen, volgens CLAYTON, die hetzelve in Virginie waargenomen heeft. PLUKENETIUS noemt het Basterd-Senne, die rondbladig is, met ruige Haauwen. Het is door den Heer MARTYN, onder den naam van *Marylandſche Caſſia*, met langwerpige Vinblaadjes en een omgeboogen Bloemkelk, afgebeeld.

XXII. Tenuiſſima. Dunpeulige.

(22) Caſſia *met negenpaarige langwerpige Bladen, tuſſchen de agterſten een Elsvormige Klier.*

De ongemeene dunte van de Haauwen, onderſcheidt deeze, die een Heeſter is, by de Havana groeijende.

(23) Cas-

(21) Caſſia Fol. octojugis ovato-oblongis, æqualibus, Glandulâ baſeos petiolorum. *Hort. Cliff. Ups.* &c. Caſſia Mimoſæ foliis, Siliquâ hirſutâ. DILL. *Elth.* 351. T. 260. f. 339. Caſſia Marylandica. MART. *Cent.* T. Senna ſpuria Virginiana. PLUM. *Alm.* 342. GRON. *Virg.* 65.

(22) *Caſſia* Fol. novemjugis oblongis, Glandulâ Subulatâ inter infima. R. *Lugdb.* 478. Senna ſpuria frutescens Siliquis tenuiſſimis. HOUST. *Mſſ.*

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK.

(23) Cassia *met tienpaarige Lancetvormige Bladen, onder aan een langwerpige Klier.*

XXIII. *Sophera.* Spitsbladige.

Deeze Soort voert den bynaam van *Sophera*, een Egyptisch Gewas, naar de Galega gelykende, door ALPINUS afgebeeld, en door CAMERARIUS onder den Indiaanschen naam *Hoxocoquomaclit* beschreeven; doch daar is een aanmerkelyk verschil tusschen die beiden en de Afbeelding van de *Twintigbladige Senna* van Ceylon, door den Heer J. BURMANNUS aan 't licht gegeven, welke de zelfde schynt te zyn met de eerste Soort van *Hoenderkruid* by RUMPHIUS, behoorende de andere tot onze Agtste Soort, hier voor beschreeven. De spitsbladigheid onderscheidt deeze genoegzaam van de meeste anderen.

XXIV. *Auriculata.* Geoorde.

(24) Cassia *met twaalfpaarige Stompe gespitste Bladen, en veele Elsvormige Klieren, de Stoppeltjes Nierachtig en gebaard.*

(25) Cas-

(23) *Cassia* Fol. decemjugis lanceolatis, Glandulâ baseos oblongâ *Fl. Zeyl.* 150. Senna vigintifolia Sil'q. teretibus. BURM. *Zeyl.* 213. T. 98. Galegæ affinis Sophera dicta. C. B. *Pin.* 352. Gallinaria acutifolia. RUMPH. *Amb.* V. p. 283. T. 97. f. 1. Ponnam-Tongera *Hort. Mal.* II. p. 101. T. 52. BURM. *Fl. Ind.* p. 97.

(24) *Cassia* Fol. duodecim-jugis obtusis mucronatis, Gland. subulatis pluribus, Stip. Renif. barbatis. *Fl. Zeyl.* 151. Senna spuria Maderasparana &c. PLUK. *Alm.* 341. T. 314. f. 4.

(25) Casſia *met twaalfpaarige langwerpige Stompe gladde Bladen en geene Klieren.* III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. XXV. *Javanica.* Braſiliaanſche.

Deeze Soort, onder den Latynſchen bynaam van Javaanſche, is de *Braſiliaanſche Pyp-Kasſie*, of Westindiſche, alzo men dezelve ook op Jamaika vindt, alwaar het een gemeene Boom is aan de Oevers van Beeken. Men heetze 'er *Horſe Casſia*, dat is Paarden-, of Wilde Kasſie. SLOANE noemt dezelve de tweede Soort van Zwarte of Pyp-Kasſie: want de andere of Gewoone is aldaar, zegt hy, ook gemeen. Aan den Zee-Boeſem, *Cul de Sac* genaamd, van het Eiland Sint Domingo, zegt ROCHEFORT, ziet men geheele Vlakten, van groote uitgeſtrektheid, welke met geen andere Boomen bedekt zyn, dan met die van deeze laatſte, welken hy meent van daar door Zaad op de andere Eilanden overgebragt te zyn.

De Braſiliaanſche of Wilde onderſcheidt zig genoegzaam door het Loof en de Vrugten. De gewoone Pyp-Kasſie Boom heeft, gelyk wy gezien hebben, maar tien of een weinig meer Vinbladen; deeze heeft 'er twintig of vierentwintig aan éénen Steel. BROWNE noemtze Cas-

(25) *Casſia* Pol. duodecim-jugis obl. obtuſis glabris, Gland. nullâ. C. Fiſt. Javanica Fl. carneo. COMM. *Hort* I. p. 217. T. 111. C. Fol. pluribus oblongis &c. BROWN. *Jam.* 223. Casſia Fiſt. Braſiliana. C. B. *Pin.* 403. TOURN. *Inſt.* 619. Casſia nigra ſ. Fiſtuloſa ſecunda. SLOAN. *Jam.* 146. *Hiſt.* II. p. 44. BURM. *Fl. Ind.* p. 97.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

Eenwyvige.

Casſia met veele langwerpige Bladen, een roodachtige Bloem en zeer groote dikke Haauwen, met drie Ribben. Ik heb een ſtuk van zulk eene Haauw, dat anderhalf Duim breed en één Duim dik is, dus in de doorſnyding ovaal, waar aan die drie Ribben, twee by elkander aan de eene zyde, zig zeer duidelyk, dikker dan Pypeſteelen, overlangs, vertoonen, niet alleen; maar door haare grove dwars-Aderen, even als Takjes maakende, die zig met elkander vereenigen, zeer zonderling en van de gewoone Pyp-Kasſie, die ook de Haauw veel ronder heeft, verſchillende zyn. De Wanden van de Haauw, de middelſchotten, en alles, is ook veel grover; de Kleur van buiten niet zwart maar graauwachtig bruin.

Buiten twyfel is het deeze, waar van BREYN de Afbeelding geeft onder den naam van *Braſiliaanſche Pyp-Kasſie* met eene roodachtige Bloem (*). 't Getal der Vinbladen heeft dezelve, wel is waar, niet meer dan twintig, doch dit valt ongelyk (†). Die Autheur merkt aan, dat het een ongemeen ſchoone Boom is, in Braſil groeijende, zo ten opzigt van de Bladen als van de Bloemen, welken kleiner dan in de Egyp-

(*) Casſia fiſtula Braſiliana Flore incarnato. *Cent.* I. T. 21.

(†) De Hoogleeraar N. L. BURMANNUS maakt zelfs, op deeze Soort, van eene Malabaarſe, uit het Kruidboek van GARCIN gewag, die veertienpaarige Bladen heeft, langwerpig geſpitst, eens zo groot als in de figuur van den bezoemden COMMELYN. *Fl. Ind.* p. 97.

Egyptiſche zyn, doch ook vyf bladig, met III. Meeldraadjes, zwaar getopt, de drie onderſten eens zo lang als de bovenſten (*). Wat de Hoofd-AFDEEL. VIII. STUK. *Monogynia.* Haauw aangaat, dezelve, zegt hy, van die figuur en grootte, als zy door LOBEL en PISO is afgebeeld, wordt van MARCGRAAF beſchreeven als twee Voeten lang en vyf Vingeren dik zynde; (doch dit zal men in den omtrek moeten verſtaan,) en een weinig omgekromd, als een Poolſe Sabel. Dezelve ſpreekt ook van drie Ribben als aangelymde Peezen, overlangs, en zegt dat de doorſnyding ovaal is, gelyk in de myne plaats heeft. Zyn Ed. vergelykt den buiten-Bast by de Schors van een Boom; meetende de Haauw met een Hamer aan ſtukken geſlagen worden, om het Merg te bekomen, dat in Celletjes, van een Pennefchaft wyd, tuſſchen de middelſchotten vervat is, waar in een Zaadkorrel legt, van grootte en figuur als een Amandel, in een harde Dop een witte Hoornachtige Kern bevattende.

Van het Merg deezer Wilde Pyp-Kaſſie hadt MARCGRAAF gezegd, dat hetzelve ook wel zwart is, maar bitter van Smaak en ſamertrekkende. PISO zegt, dat de onrype wel van dien aart, doch de rype Haauwen Purgeerende zyn. LOBEL, de Haauw van deeze Braſiliaan-

(*) Welke gebrekkelyke Afbeeldingen, van deeze en de andere Caſſiaas, in het Kruidboek van WEINMANN Plaat N. 340, 341. voorkomen, is hier uit Zonneklaar.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

aanſche Pyp-Kasſie beſchryvende, getuigt dat één Once van derzelver Merg ſterker Afgang maakt, dan twee Oncen van de gewoone Levantſche Casſia; 't welk BAUHINUS, in zyne *Pinax*, ook aangetekend heeft (*). Waarſchynlyk voert zy daarom, by de Engelſchen, den naam van *Paarden-Casſia*; (als kon men een Paard zelf daar door doen afgaan,) en 't is blykbaar dat JOHNSTON zeer gemist heeft, met deeze Braſiliaanſche Casſia van de Purgeermiddelen af te zonderen (†).

Eenwyvige.

XXVI. *Chamæriſta.* Gekuifde.

(26) Casſia *met veelpaarige Bladen, een geſteeld Kliertje aan de Bladſteelen en Degenvormige Stoppeltjes.*

Een Jaarlyks Heeſterachtig zeer fraay Bloemgewas, op Jamaika, Barbados en in Virginie groeijende, is door zyne ſmalle Blaadjes, die het echter maar twintig aan een Bladſteel heeft, van de anderen ligt te onderſcheiden. Het behoort onder de zes Soorten, welken onzen Ridder *Chamæriſtæ*, als laage Paauwen-Kuif-Plan-

(*) De beroemde TOURNEFORT hadt deeze Purgeerende kragt der Braſiliaanſche Pyp-Kasſie zelf, in Portugal, ondervonden. Zie zyn Werk *de la Mat. Med.* Paris 1717. Octavo. Livr. I. p. 11.

(†) Dezelve noemende *Caſſia Fiſtula non purgans Braſilienſis. Hiſt. Nat.* de Arboribus Libr. VII. Cap. 2. Art. 2. P. 384.

(26) *Caſſia* Fol. multijugis, Gland. Petioli pedicellatâ, Stipulis Enſiformibus. *Hort. Ups.* 101. Caſſ. Fol. plur. parium linearibus, Stip. ſubulatis, *Hort. Cliff.* 153 CRON. *Virg.* 87.

Planten, noemt. De twee bovenſte Bloemblaadjes zyn hier met een paarſche Vlak getekend en de Meelknopjes rood.

(27) Caſſia *met veelpaarige veelklierige Bladen en Elsvormige Stoppeltjes.* XXVII. *Glanduloſa.* Geklierde.

Deeze door BREYN in Afbeelding gebragt, onder den naam van *Amerikaanſche Laage Paauwenkuif*, is een Gewas met Heeſterachtige Steelen of Takjes, meest naakt, de Blaadjes Lancetvormig, by veele Paaren aan een Steeltje, tusſchen ieder Paar een gesteeld Kliertje hebbende. Uit de Oxels der Bladſteelen komen dubbelde, eenbloemige, Bloemſteeltjes voort, die korter zyn, en daar op volgen platachtige Peultjes. De Bloemen zyn meest zesmannig met twee zeer lange Meelknopjes.

(28) Caſſia *met veelpaarige ſmalle Blaadjes, die een flaauwe Klier onder aan de Steeltjes hebben, en Borſtelachtige Stoppeltjes.* XXVIII. *Mimoſoides.* Mimoſa-achtige. Ongeklierde.

Op Ceylon groeit deeze, die tot de Mimoſa's is betrokken geweest, om dat zy naar dezelven gelykt. Zy heeft de Bladſteeltjes ongeg-

47. Caſſia ſuffruticoſa erecta &c. BROWN. *Jam.* 225. Chamaecriſta Pavonis major. COMM. *Hort.* I. p. 53. T. 37.

(27) *Caſſia* Fol. multijugis multiglandulatis, Stipulatis ſubulatis. Chamaecriſta Pavonis Amer. Siliquâ multiplici. BREYN. *Cent.* p. 66. T. 24.

(28) *Caſſia* Fol. multijugis linearibus, Glandulâ baſeos Petiolorum obſoletâ, Stipulis ſetaceis. *Fl. Zeyl.* 154.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK.

geklierd; de Steng niet bogtig; de Stoppeltjes Lancetvormig met een Borſtel bepaald.

(29) Caſſia *met veelpaarige Blaadjes, de Stoppeltjes half Hartvormig.*

XXIX. *Flexuoſa.* Bogtige.

Door de enkelde Haauwen wordt deeze, ook door BREYN afgebeeld, van de voorgaande Geklierde ligt onderſcheiden. Men heeftze Westindiſche Basterd - Senna genoemd gehad. De afkomst is uit Braſil.

XXX. *Nictitans.* Luikende.

(30) Caſſia *met veelpaarige Blaadjes, vyfmannige Bloemen en een opgeregte Steng.*

Deeze heeft haar bynaam van de byna geſlooten Bloemen, die zeer klein zyn in de Virginiſche, *Basterd-Senna* genaamd, by PLUKENETIUS, tot welke betrokken wordt een Plantje op Ambon groeijende, 't welk RUMPHIUS de *Droevige blyde* tytelt, om dat het, heel ſierlyk opgeſchooten, tegen den avond, of door 't uittrekken, aanſtonds verſlenst. Het is in de beſchryving van den Kliffortſchen Tuin afgebeeld.

(31) Cas-

(29) *Caſſia* Fol. multijugis Stipulis dimidiato-cordatis. Senna ſpuria Occidentalis &c. HERM. *Lugdbat.* 558. SLOAN. *Jam.* 150. RAJ. *Suppl.* 18. Chamæriſta Pavonis Braſiliana Siliquâ ſingulari. BREYN *Cent.* 64. T. 23.

(30) *Caſſia* Fol. multijugis, Flor. pentandris, Caule erecto. C Calycibus acutis. *Hort. Cliff.* 497. T. 36. *Hort. Ups.* 101. Senna ſpuria Virginiana, Mimoſæ foliis. PLUK. *Alm.* 341. T. 314. f. 3. Amœna mœſta. RUMPH. *Amb.* VI. p. 147. T. 67. f. 1. BURM. *Fl. Ind.* p. 98.

(31) Casfia *met veelpaarigo Bloemen, de Takjes neerleggende.* III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK.

Een Kruidig Plantje, dat op dorre drooge Velden van Virginie waargenomen is, met Bladen van Mimosa als het voorige; de Bloemen klein, de Haauwtjes smal en plat hebbende, maakt deeze laatste Soort uit. XXXI. *Procumbens.* Hurkende.

POINCIANA. Paauwe-Kuif.

Dit Geslagt heeft den Kelk en de Bloem zo wel vyfbladig, als het voorige, maar hier is een bovenst Bloemblaadje grootst: de Meeldraadjes zyn lang, allen vrugtbaar en de Vrugt is een Haauw of Peul.

Drie Soorten, altemaal Indische, komen in dit Geslagt voor, als volgt.

(1) Paauwe-kuif *met enkelde Doorens, de Blaadjes uitgegulpt.* I. *Poinciana bijuga.* Tweepaarige.

De Westindische Paauwe-Kuif, deeze Soort uitmaakende, die op Zandige drooge plaatsen van Kurassau zeer gemeen is, volgens den Heer JACQUIN, wordt door zyn Ed. beschreeven als

(31) *Cassia* Fol. multijugis, Caule procumbente. Cassia Americana procumbens Herbacea. *Act. Petrop.* T. XI. Chamæcassia Mariani Flore minore. PET. *Sicc.* 243. N. 40.

(1) *Poinciana* Aculeis solitariis, Foliolis emarginatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 510. p. 290. *Veg* XIII. Gen. 515. p. 328. JACQ *Amer.* 20. *Hist.* p. 123. Acacia gloriosa Jamaicensis &c. PLUK. *Alm.* 5.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.* als een regtſtammig, Takkig, onaanzienlyk Boompje, ſomtyds hooger dan vyfentwintig Voeten, met een zwarte Schors en gedoornde Takken; de Bladen tweepaarig, met uitgerande, gladde, meer of min Hartvormige, dikwils wanſtaltige Blaadjes: komende veelbloemige Steeltjes uit de Knobbeltjes der Takken voort. De Bloemen zyn geel, Reukeloos en maar half zo groot als in de volgende Soort.

II. *Pulcherrima.* Zeer ſchoone. (2) Paauwe-Kuif *met dubbelde Doornen.*

Deeze onderſcheiding gebruikt LINNÆUS om het Gewas te bepaalen, waar van de beroemde TOURNEFORT een Geſlagt maakte onder den naam van *Poinciana*, naar den Heer DE POINCI, diestyds Intendant der Franſche Eilanden van Amerika. Hy gaf 'er den naam aan, van Poinciana *met een overſchoone Bloem.* Op de Karibiſche Eilanden groeit hetzelve, volgens den Heer JACQUIN, een zeer ſchoone Heeſter zynde van agt Voeten hoog, die wel Doornen aan de oude, doch zelden aan de jonge Takken heeft, en dikwils geheel daar van ontbloot is. De Bloemen zyn heerlyk van Kleur, Saffraan- en Menie-rood, doch walgelyk van Smaak

(2) *Poinciana* Aculeis geminis. *Hort. Ups.* 101. Poinciana Flore pulcherrimo. TOURNF. *Inſt.* 619. Acac. Orient. gloriosa. PLUK. *Alm* 5. Flos Pavonis. MER *Sur.* T. 45. RAJ. *Hiſt.* 981. SLOAN. *Hiſt.* II. p. 49. Frutex Pavonianus, ſive Criſta Pavonis. BREYN. *Cent.* 61. T. 22. *Hort. Mal.* VI. T. 1. RUMPH. *Amb.* IV. p. 53. T. 20. ROYEN *Lugdbat.* 466.

Smaak en Reuk. De Franſchen noemen het *la Poinciade* of ook *Paradys-Bloemen*. Het onrype Zaad eeten de Kinders en Wilden raauw; maar de Bloemen, als Thee getrokken, hebben een openende kragt, en worden gezegd Koorts verdryvende te zyn. MERIAN getuigt, dat het Zaad van de Paauwe-Bloemen te Suriname van de Slaavinnen gebruikt wordt, om de Vrugt af te dryven.

Hier toe behoort zekerlyk de Ambonſche Heester, welke BREYNIUS zo fierlyk in Afbeelding gebragt heeft, onder den naam van Paauwe-Heester of Paauwe-Kuif, zeggende dat die vyf Ellen hoog groeit, en deeze komt niet alleen met de Ceylonſche, welke ook dergelyken naam draagt, en met de Malabaarſe, *Tſtetti-Mandaru*, die de Hollanders aldaar *Paauweſtaarten* heeten, overeen; maar buiten twyfel behoort tot de zelfde Soort de *Paauwenkuif* van RUMPHIUS, gemeenlyk in Oostindie de *Paauwe-Bloem* genaamd, wegens de Kuif van Meeldraadjes, die uit de Bloemen opwaards ſteekt, of *Chineeſche Bloem*, om dat 'er de Chineezen groote Liefhebbers van zyn, hebbende het Gewas van de Vaste Kust van Aſie, alwaar het overal beoosten de Ganges groeit, op de Eilanden overgebragt. De ſchoonheid der Bloemen, immers, die Goudgeel en rood zyn, ſtaande niet toegaande, en verſcheide Dagen in wezen blyvende, welke 'er de Chineezen, op Bruiloften en Gastmaalen, de

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

de Huizen en Kamers mede verſieren deedt; ſtrookt geenszins met de voorgaande Soort, en de menigte van Vinblaadjes, wel tien- of elf paar aan een Steel groeijende, die, volgens de Afbeelding, ook geenszins uitgegulpt of uitgerand zyn, doet 'er dezelve grootelyks van verſchillen.

Eenwyvige.

III. *Alata.* Gevleugelde.

(3) Paauwe-Kuif *die ongedoornd is.*

Deeze, op Ceylon waargenomen, is voorheen als overeenkomſtig met de voorgaande aangemerkt geweest, en het ſchynt nog twyfelachtig of de Doornen, die dikwils aan een zelfde Gewas ontbreeken, genoegzaam zyn, om de eene Soort van de andere af te zonderen.

GUILANDINA.

Van dit Geſlagt zyn de Kenmerken reeds opgegeven, toen ik de twee laatſte Soorten, die Boomen zyn, beſchreef *; des gaa ik nu tot de anderen over, als

* II. D. II. STUK, bl. 388.

I. *Guilandina Bonduc.* Ballerjes-Struik.

(1) Guilandina *die gedoornd is, de Vinblaadjes Eyrond, met enkelde Doornen.*

Een

(3) *Poinciana* Caule inermi. *Am. Acad.* IV. p. 313. *Cent.* 146. P. Fol. bipinnatis, Fol. ovato-oblongis, Caule inermi. *Hort. Cliff.* 158 *Fl. Zeyl.* 159. Criſta Pavonis Flore elegantiſſime variegato. BURM. *Zeyl.* 79. *Fl. Ind.* 98.

(1) *Guilandina* aculeata, Pinnis ovatis, Foliol. aculeis ſolitariis. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 512. p. 291. *Veg.* XIII. Gen.

Een Geſlagt van Planten, door PLUMIER *Bonduc* getyteld, volgens den Amerikaanſchen naam, komt overeen met de *Balletjes Struik* van RUMPHIUS, een Doornachtig Gewas, dat de Stranden van ſommigen der Molukkiſche Eilanden op eenige plaatſen ontoeganglyk maakt. De Stam is dikwils een Arm dik, en breidt zig zydewaards uit met ſtyve Takken, die ſomtyds langs den Grond kruipen, hier en daar zig wat verheffende, en aan de dunne Rysjes met haakige Doornen, byna gelyk de Eglantieren, doch yl bezet. Aan deeze Rysjes komen de Bladen by vyf, zes of zeven paaren voort, drie of vier Duimen lang zynde en half zo breed, en aan hunnen oirſprong een krom Haakje hebbende. Zy ſluiten zig by nagt onder den Steel ſamen, gelykerwys de Tamarinden en andere ſlaapende Plantgewaſſen. Uit het end der Takken komen gebaarde Troſſen voort van Bloemen, wier Blaadjes agterom geboogen zyn, en op welken platachtige Haauwen volgen van drie of vier Duimen lang en twee Duimen breed, digt bezet met ſlappe dunne Stekeltjes, die echter, door den Ouderdom, aan de bruine droo-

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

517. p. 329. *Hort. Cliff.* 158. Bonduc vulgare majus polyphyllum. PLUM. *Gen.* 25. Acacia gloriosa, Lentisci folio &c. PLUK. *Alm.* 4. T. 2. f. 2. Lobus echinatus SLOANE. *Jam.* 144. *Hiſt.* 2. p. 40. Frutex Globulorum. RUMPH. *Amb.* V. p. 89. T. 48. Cæſalpinia aculeis recurvis, foliolis ovatis. *Fl. Zeyl.* 157.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

droge Haauwen redelyk ſtyf en prikkelende, doch niet kwetzende zyn. Binnen deeze Haauwen zitten twee, drie of vier, rondachtige Zaaden of Nooten, ſommigen van grootte als Knikkers, anderen kleiner, onder een Houtigen Dop een bittere Kern bevattende. Deeze noemt men *Klitsjis* en gemeenlyk *Klietjes*, wordende daar van in Indie tot zeker Spel, dat men *Tsjoncka* heet, dikwils gebruik gemaakt.

Uit deeze beſchryving van RUMPHIUS blykt, dat hier mede overeenkomt de Stekelige Haauw van SLOANE, afkomſtig van het Gewas, dat men op Jamaika *de Geele Knikkerboom* noemt, om dat de Nooten geel zyn; doch of tot deeze dan tot de volgende Soort de Stekelige Haauw van CLUSIUS behoore, is duiſter.

II. *Bonducella.* Groote Balietjes.

(2) Guilandina *die gedoornd is, de Vinblaadjes langwerpig Eyrond, met dubbelde Doornen.*

PL. XXIV. Lett. A.

Tot deeze tweede Soort van Bonduc, welke PLUMIER de kleine genoemd heeft, wordt be-

(2) *Guilandina* aculeata, Pinnis oblongo-ovatis, Foliol. Aculeis geminis. *Ibid. Fl. Zeyl.* 156. *Hort. Ups.* 101. Bonduc vulgare minus polyphyllum. PLUM. *Gen.* 25. Criſta Pavonis, Glycyrrhizæ folio, minor repens ſpinoſisſima &c. BREYN *Prodr.* III. App. 33. T. 28. Globuli majores. RUMPH. *Amb.* V. p. 92. T. 49. f. 1. Lobus echinatus Fr. cæſio. SLOAN *ats.* Caretti. *Hort. Mal.* II. p. 35. T. 22. BURM. *Fl. Ind.* p. 99.

betrokken de kleine kruipende zeer sterk ge- III.
doornde Pauwen-Kuif van BREYN, met zeer AFDEEL.
kleine geele ge-aairde Bloemen, zeer breede VIII.
Stekelige Haauwen en een rond Aschgraauw HOOFD-
Zaad. De gedoornde Haauw van SLOANE STUK.
met langere Bladen en eene blaauwe Vrugt, ko- *Monogy-*
mende van den *Aschgraauwen Knikkerboom*, die *nia.*
gemeen is op de Velden van Jamaika, hoort
hier ook t'huis; zo wel als de Groote-Balle-
tjes Struik van RUMPHIUS, die Doornachti-
ger dan de andere is, brengende Haauwen voort
van een Vinger lang en twee Duim breed, met
grooter Nooten of Balletjes daar in.

Van deeze Balletjes getuigt RUMPHIUS, dat dezelven regt Aschgraauw, sommigen blaauwachtig, ook eenigen naar het zwarte trekkende, glad, blinkende en Steenhard zyn, van figuur uit den ronden wat langwerpig en aan de zyden ingedrukt. Onder een menigte van dergelyke Balletjes, die ik bezit, vind ik zodanige verscheidenheid van Kleur en figuur, zynde sommigen langwerpig Eyrond, sommigen plat of Knolrond; eenigen grooter, anderen kleiner dan Hazelnooten, met flaauwe Kringetjes getekend en een bruin plekje van aanhechting hebbende. Twee van de grootste Aschgraauwe en een kleine geelachtige zyn hier op PLAAT XXIV, by Letter A, in Afbeelding gebragt, waar uit derzelver verschillende gestalte blykt. Ik heb ook een aanzienlyke Vrugt-Tros van dit Gewas, in myne Verzameling,

met

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

met zeven Haauwen beladen, aan welken nog meer Haauwen zyn geweest, gelyk uit de afgebroken Steelen blykt, en aan het Takje vertoonen zig, naar 't schynt, de merktekens van afgeworpen Doorntjes, waar mede het bovenste digt is bezet. De Kleur van deeze Haauwen is graauwachtig, bruin en zy zyn digt bezet met rosse Doorntjes.

Eenwyvige.

III. *Nuga.* Bosch-praatjes.

(3) Guilandina *die den Stam ongedoornd heeft, de Bladen en gemeenen Bladsteel, van onderen, met dubbelde Stekels bezet.*

RUMPHIUS zegt, dat men den zonderlingen naam van *Praatjes der Bosschen* geeft aan dergelyke Struiken als de voorgemelden; 't zy om dat men, in dezelven verward raakende, niet met geweld, maar met geduld zig kan ontwarren, als wanneer al het vloeken, tieren of raazen, niet helpt; 't zy, gelyk ik eer zou denken, om dat die Gewassen geen het minste nut doen met al het Geraas, dat de rammelende Nooten in de Haauwen maaken; even zo min als ydele Praat of Beuzelaarye. De laatst beschreevene noemt men de Groote Praatjes, en deeze tegenwoordige de *Kleine Praatjes* der Bosschen; zynde wel het kleinste in Gewas van de drie, doch het haatelykste. Het slingert zig door al-

(3) *Guilandina* Caule inermi, Foliis Petiolo primario subtus Aculeis geminis. Nugæ Sylvarum. RUMPH. *Amb.* V. p. 94. T. 50. BURM. *Fl. Ind.* p. 99.

allerley ruigte heen met zyne dunne Ranken, die by den oirſprong der Bladſteelen, van onderen, overal twee Haakjes hebben, waar mede het zig vasthecht aan de Kleederen of in den naakten Huid. De Blaadjes zyn ſpits Eyrond, omtrent een Lid van een Duim lang, by vier, vyf of zes paaren groeijende: de Bloemen, ſchoon geel, maaken ſierlyke Trosſen of Aairen en de Vrugten gelyken wel naar die van de voorgaande Soorten, maar zyn veel kleiner en geheel ongedoornd, langwerpige Boontjes bevattende. In de Strand-Soort hebben de Bloëmen een lieffelyken Reuk. De Land-Soort is yler van Loof en niet minder kwetzende.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. Monogynia.

RUTA. Wynruit.

Een vyfdeelige Kelk, de Bloemblaadjes hol; tien Meeldraadjes en een enkele Styl: het Kasje met tien Honigſtippen omringd: doch in ſommigen alles vier en agt: met een gekwabd Zaadhuisje: maakt de Kenmerken uit.

Dit Geſlagt bevat vier Soorten, als volgt

(1) Wynruit *met ſamengeſtelde Bladen, de zydelingſe Bloemen in vieren gedeeld.*

I. *Ruta graveolens.* Sterkruikende.

Dit

(1) *Ruta* Foliis decompoſitis, Floribus lateralibus quadrifidis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 517. p. 293. *Veg.* XIII. Gen. 523. p. 331. *Hort. Cliff. Ups. Mat. Med.* R. *Lugdbat.* 461. Ruta ſylv. major. C. B. *Pin.* 336. MOR. *Hiſt.* II. p. 507. S. 5. T. 14. f. 3. β. Ruta Hortenſis altera. C. B. *Pin.* 336. RAJ. *Hiſt.* 874. γ. Ruta Hortenſis latifolia. C. B. *Pin.* 336.

III. AFDEEL VIII. HOOFD-STUK.

Dit Gewas is door geheel Europa gemeen, en groeit in 't wilde, op drooge dorre plaatsen, zo in de Zuidelyke deelen als in Barbarie. Het is, onder den naam van *Peeganon*, aan de Grieken bekend geweest; hoewel zy het ook *Rutee* noemden, waar van de Latynsche naam *Ruta* zynen oirsprong heeft, welken men in de meeste Taalen van ons Wereldsdeel navolgt. Dus noemen het de Italiaanen *Ruta*, de Spaanschen *Ruda*, de Franschen en Engelschen *Rue*, de Duitschers *Raute* en wy *Ruite* of *Wynruit*.

Eenwyvige.

Volgens CORDUS is het een Heester, die een Stam of Steng maakt van één of twee Ellen hoog, een Vinger dik, Aschgraauw van Kleur, in veele Takken verdeeld, welke 's Voorjaars veele groene Takjes uitgeeven, waar aan de Bladen en Bloemen groeijen. Maar, eigentlyk gesproken, komen van dit Gewas aanmerkelyke Verscheidenheden voor, die de hoogte onbepaald doen zyn. Men heeft eene *Breedbladige* of Gemeene, die hier te Lande zeer wel voort wil, en den Vorst zelfs in de open Grond verdraagt: eene *Portugaalsche* Ruite, veel sterker van Reuk, doch zeer teder, moetende des Winters in Huis gezet worden en eene *Smalbladige* Ruite, die men gemeen-

Ruta graveolens Hortensis. DOD. *Pempt.* 119. 3. Ruta Hort. latifolia Arbusculæ similis. BOERH. *Lugdb.* I. p. 260. Ruta Africana maxima. SCHWER. *Hort.* 24. 8. Ruta sylvestris minor. C. B. *Pin.* 336. CAM. *Epit.* 495. DOD. *Pempt.* 129.

meenlyk *Berg-Ruite* noemt, welke 's Win- III.
ters, in deeze Gewesten, nooit overgehouden AFDEEL.
kan worden, wat moeite men ook daar toe VIII.
aanwende, zegt MÜNTING. HOOFD-STUK.

Deeze zal, waarschynlyk, de Bergruite zyn, *Monogy-nia.*
waar van CLUSIUS meldt, dat het een laag Berg-
Gewas is, „ verscheide Stengen uit den Wor- Ruite.
„ tel schietende, in zyn geheel van een zeer
„ zwaaren Reuk en zo scherp, dat hy het door
„ driedubbelde Handschoenen aan de Handen
„ dikwils gevoeld hadt, verwekkende hetzelve,
„ wanneer iemand met de Hand, daar hy het
„ mede afgeplukt hadt, slegts zyn Aangezigt
„ wreef; daar in op staande voet een hevige
„ Ontsteeking, gelyk DIOSCORIDES zeer
„ wel geschreeven heeft." CAMERARIUS onderscheidt dezelve, doordien zy naar de gemeene Tamme Wynruit, in Stengen, Takken, Bladen, Bloemen en Kroontjes, wel gelykt, doch het Loof veel dunner of smaller heeft, maar den Stam, in tegendeel, dikker en Houtig. De Heer HALLER hadt uit Italie en Provence een zodanige Ruite bekomen, welke door GESNERUS op den Pilatus-Berg in Switzerland gevonden zou zyn, en die hy aldus beschryft.

„ De Steng is Takkig, twee Voeten hoog:
„ de Bladen zyn blaauwachtig groen, fyner
„ dan in de Gewoone verdeeld, met de uiter-
„ ste Slipjes der Bladen niet rond maar zeer
„ smal, liniaal: de Bloemen in een korte Aair,
„ kleiner dan die van de Tuinruite, uit den

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

„ geelen groen, volgens CLUSIUS, en ins-
„ gelyks met gefronfte Blaadjes, zo MAGNO-
„ LIUS aantekent."

Eenwyzige.

In de Hof-Ruite zyn de Blaadjes byna rond, in de Wilde Ruite fmaller en Lancetvormig of Liniaal. Ten opzigt van de Bloemen komen zy overeen, dat de meeften beftaan uit vier holle Blaadjes, op de kanten als met Franje, en agt Meeldraadjes, in weiker zonderlinge fpeeling, tot een bewys van de Minnaary der Planten, iedereen zig gemakkelyk kan verlustigen, gelyk ik dit omftandig befchreeven heb*. Het Vrugtbeginzel, daar binnen, of deszelfs Kasje, heeft onderaan agt Stippen, die altoos met Honig, als een foort van Balfem, bevogtigd zyn. De Vrugt is rondachtig met vier ftompe toppen, en beftaat dus als uit vier famengevoegde Huisjes, door een Kruiswys middelfchot verdeeld, en veele zwarte Zaadjes bevattende.

* Zie 't II. D. I. STUK, bladz. 99.

Aangezien HIPPOCRATES meer dan dertig maalen van de Wynruit in zyne Werken fpreekt, en dezelve inzonderheid voor de Kwaalen van de beminnelyke Sexe aanpryst, zo mag men onderftellen, dat dit Gewas oudtyds van veel gebruik geweest zy in de Geneeskunde. DIOSCORIDES, ondertusfchen, verhaalt, dat het, te veel ingenomen zynde, van eene doodelyke uitwerking zy. De zwaare Reuk, zekerlyk, en de ongemeene bitterheid van Smaak, die 'er in heerfcht, wyzen een overvloed

vloed van ſcherpe Olie in dit Kruid aan, waar van men de Vergaarplaatſen zeer duidelyk in de Blaadjes, tegen den Dag gehouden, kan beſchouwen. De vlugge Geest, hier in vervat, maakt een ſterke prikkeling der Zenuwen, verdunnende de Slymige, dikke, koude Vogten en de ſchadelyke dikwils door 't Zweet uitdryvende. Uit- en inwendig is hierom het Loof der Wynruit, in veele Gevallen, een voortreffelyk hulpmiddel. In 't algemeen wordt hetzelve aangemerkt een byzonder Tegengift te zyn van de Pest en ingenomen Vergiften, die een Flaauwte of Hartvang veroirzaaken, gelyk de meeſten doen (*), en hier mede heeft de byzondere kragt van dit Kruid, in de Vrouw- en Vryſter-Ziekten of Moederkwaalen, zo genaamd, veel overeenkomst. Merk hier uit, wat de reden zy, dat hetzelve in Mannen en Vrouwen eene tegenſtrydige uitwerking hebben kan (†). Wanneer de Menſchen door Zwaarmoedigheid als betoverd zyn, zal dit Middel dikwils hun tot herſtelling brengen. In allerley Kwaalen, daar de kragt der Natuur tot uitwerping van ongeſtelde Stoffen door de Zweetgaten moet geholpen worden, gelyk de Kinderziekte, Mazelen en dergelyken, is het, maatig gebruikt zynde, voortreffelyk.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

Men

(*) Salvia cum Rutâ, faciunt tibi Pocula tuta. *Schol. Salern.*

(†) P. facit caſtum, incenditque libidinem V: *Eadem.*

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

Men trekt de Bladen als Thee, en den Damp daar van 's morgens in de Oogen ontvangende, wordt het Gezigt hier door verſterkt en opgehelderd, volgens het oude Spreekwoord (*). Het dient ook tegen de Vallende Ziekte, Hoofd- en andere Stuipachtige Kwaalen. Het gedeſtilleerde Water en de Olie, daar van, worden meest inwendig voorgeſchreeven. Het Aftrekzel van de Bladen in Azyn of Wyn, met Brandewyn en Zout geappliceerd op zwaare Ontſteekingen of beginnende Verſtervingen, is een der kragtigſte Middelen om dezelven te doen verſlaan, en zonder Verettering te geneezen: even als dit door de oplegging van het Kruid, op de Gezwellen van Vrouwen Borſten, plaats heeft. Men kan het, zonder gevaar, uitwendig tot afwending gebruiken, in de allerheetſte Ziekten. Het Zaad wordt als een Middel tegen de Wormen aangeprœezen.

II. *Ruta Chalepenſis.* Aleppiſche.

(2) Wynruit *met meerder ſamengeſtelde Bladen, de Bloemblaadjes gehaaird.*

Alle de verſcheidenheden van Wynruit, die de Bladen uit verſcheide Steeltjes met Bladen ſamengeſteld hebben, zyn door den Ridder tot de zelfde Soort betrokken geweest. Thans wordt

(*) Nobilis est Ruta, quia Lumina reddit acuta.

(2) *Ruta* Fol. ſupradecompoſitis, Petalis ciliatis. *Mant.* 69. Ruta Chalepenſis latifolia, Petalis villis ſcatentibus. TOURNE. *Inſt.* 257. Eadem anguſtifolia. MORIS. *Hiſt.* II. p. 508. S. 5. T. 35. f. 8.

wordt als een nieuwe voorgesteld de *Aleppische* van TOURNEFORT, die de Bloemblaadjes vol Haairtjes heeft en breedbladig is, waar toe de Ridder, als eene verscheidenheid, de Smalbladige Aleppische, met dergelyke Bloemblaadjes, van MORISON, betrekt, stellende de Groeyplaats in Afrika; doch Aleppo legt in Syrie. „ Zy gelykt zeer naar de Sterkruikende, „ (zegt zyn Ed.), en is daar van voortgeteeld. „ De eerste Bloemen zyn in vyven, de anderen „ in vieren gedeeld: de Bloemblaadjes holrond, „ aan den rand gegolfd, gelyk in de gemelde, „ maar aan den rand gehaaird. De Steng is „ hooger en de Kwabben van het Zaadhuisje „ zyn spits, stomp. De andere verschilt door „ de Bloemblaadjes langer genageld te hebben, „ en de Kwabben der Zaadhuisjes niet zo ver „ van elkander af, gelyk men in de Tuin van „ Upsal waargenomen heeft."

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

Met reden zou men dan ook van de eerste Soort mogen afzonderen, die Berg-Wynruit met *dubbeld gevinde* smalle Bladen, de Bloemen Aairswyze over de eene zyde, de Aairen met van elkander wykende Trosfen; welke de Heer LOEFLING op de Begraafplaats der Protestanten te Lisfabon, reeds verdord zynde, gevonden hadt en omstandig beschryft, aanmerkende, „ dat het Zaadhuisje in dezelve meer vierkwabbig is, met de toppen Stomp gerond; terwyl „ de Gemeene, zegt hy, die ook op de Bergen by Lisfabon groeit, het Zaadhuisje alleen-

Ulyssiponensis. Lisfabonsche.

III. Afdeel. VIII. Hoofd-stuk. Eenwyvige.

„ lyk aan den top in vieren verdeeld en ſpits
„ heeft; zynde de Stippen op hetzelve, in
„ deeze Lisſabonſche, ook zigtbaarer." LINNÆUS ſchynt dezelve met de Bergruite van CLUSIUS overeenkomſtig te achten, doch dan zal het niet zyn met de kleine, hier voor beſchreeven, maar met de groote Portugaalſche, daar MUNTING van meldt.

III. *Patavina.* Paduaſche.

(3) Wynruit *met drievoudige ongeſteelde Bladen.*

Deeze is door den Kruidkundigen Heer MICHELIUS, op een Berg by Arqua, niet ver van Padua in Lombardie, overvloedig groeijende gevonden, en tot een byzonder Geſlagt gemaakt onder den naam van *Basterd-Wynruit.* Zy verſchilt in de deelen der Vrugtmaaking alleen, doordien zy een vlak vyfbladige Bloem heeft, zonder Franje of Haairigheid. De Bladen zyn Lancetvormig, komende by drieën uit de Steng voort, gelyk men in zyne Afbeelding kan zien.

IV. *Lineata.* Vlakbladige.

(4) Wynruit *met Lancetvormige onverdeelde Bladen.*

In

(3) *Ruta* Foliis ternatis ſeſſilibus. Pſeudo-Ruta Patavina trifolia, Fl. luteis umbellatis. MICH. *Gen.* 22. T. 19.

(4) *Ruta* Foliis lanceolatis indiviſis. *Syst. Veg.* XIII. R. foliis ſimplicibus ſolitariis. *Hort. Cliff.* 146. R. ſylveſtris Linifolia Hiſpanica. BOCC. *Mus.* II. p. 82. T. 73. BARR. *Icon.* 1156. β. Ruta montana foliis integris ſubrotundis. BUXB. *Cent.* II. p. 30. T. 28. R. Orientalis, Linariæ folio, Flore parvo. TOURNF. *Cor.* 19.

In Spanje, als ook in Italie en in de Oosterſche Landen, is eene dergelyke Soort van Wynruit waargenomen. Zy heeft de zyd-Takken van de Pluim gegaffeld, driebloemig, met de middelſte Bloem ongeſteeld. De Bloemblaadjes zyn onverdeeld, gelyk in de voorige. De Meeldraadjes, aan den Wortel Haairig, beſluiten digt het Zaadkasje, dat doorboord is met Honiggaatjes. De Vrugt heeft verhevene Stippen, zegt onze Ridder. III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

CHALCAS.

Een vyfdeelige Kelk, een Klokswyze Bloem uit genagelde Blaadjes beſtaande, en een Stempel als een Wrattig Hoofdje; maaken daar van de Kenmerken uit.

De eenigſte Soort, hier van bekend (1), onder deezen Geſlagtnaam eerst voorgeſteld door den Hoogleeraar N. L. BURMANNUS, wordt in Oostindie gemeenlyk *Camuneng* genaamd of *Daun Cammuni*, waar van gemeld wordt, dat het een Heester zy, wel twintig Voeten hoog groeijende, dien men in de Tuinen houdt, wegens zyne lieflyke Bloemen, en ook aldaar tot Haagen, waarſchynlyk gelyk onzen Liguster, gebruikt. By RUMPHIUS komt de Afbeelding voor van dit Gewas, door hem onderſchei- I. *Chalcas paniculata*, Camuneng.

(1) Chalcas. *Syst. Nat.* XII. Gen. 1261. p. 293. *Mant.* 68. *Veg.* XIII. Gen. 1261. p. 331. BURM. *Fl. ind.* 104. RUMPH. *Amb.* V. p. 26. T. 17.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

ſcheiden wordende in een Ambonſch Camuneng, dat een ſlaptakkige Heeſter is, en een Javaanſch, hetwelke een ſierlyk Boompje wordt, van hoogte als een Granaatboom, met een digte Kroon, en zeer welriekende Bloemen, die des avonds een geheelen Tuin, waar in zy ſtaan, met haaren Reuk vervullen. De Bladen zyn een weinig bytende op de Tong, gelyk Limoenbladen. De Ambonſche wordt meest geacht wegens de fraaiheid van het Hout, dat ſierlyk gevlamd is, geel met zwartachtige of bruinroode Plekken, digt en zwaar als Palmhout en dus tot allerley Draaijers Werk bekwaam: dewyl men 'er ſtukken van krygt, die eenige Duimen dik zyn.

PL. XXIV. *Fig.* 2.

Van dit Gewas, en wel van het gedagte Javaanſche, een Takje, dat door den meergemelden RICHTER medegebragt was, zig in de Verzameling van den Hoogleeraar BONN bevindende, geef ik daar van, om dat de geſteldheid van de Bloem zig aan hetzelve zeer fraay vertoont, alhier de Afbeelding in *Fig.* 2. op PLAAT XXIV. Men ziet daar in, het getal en de grootte der Vinblaadjes, vyf aan een Steel; als ook de Spitsheid der Verdeelingen van den Kelk, en hoe van de tien Meeldraadjes vyf korter dan de anderen zyn, hebbende geen ronde maar als dubbelde of Beursachtige Meelknopjes. Daar onder komt het uitgezette Vrugtbeginzel, dat eene Beſie wordt, na het afvallen van de Bloem te voorſchyn.

MUR-

MURRAYA.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

In Kelk en Bloem komt dit Geslagt, naar den Hoogleeraar MURRAY te Gottingen getyteld, met het voorgaande overeen, maar heeft het Vrugtbeginzel met een Honigbakje omringd, en de Besen eenzaadig. *Monogynia.*

De eenigste Soort (1), ook in Oostindie groeijende, is een kleine Boom met een witten Bast, de Bladen samengesteld hebbende uit zeven gesteelde, gladde, stomp ovaalachtige Vinblaadjes, en verschilt, zo LINNÆUS aanmerkt, zeer veel van de Camuneng voorgemeld. Zou het ook de Japansche, by RUMPHIUS insgelyks afgebeeld, kunnen zyn? I. *Murraya exotica.* Vreemde,

ZYGOPHYLLUM. Dubbelblad.

Van dit Geslagt zyn de Kenmerken reeds opgegeven, toen ik de Soort, die een Boom is, beschreef *. Thans zal ik drie Heesterachtigen van de Kaap voorstellen, spaarende de overigen tot de beschryving der Kruiden. * II. D. II. STUK, bladz. 435.

(5) Dubbelblad *met gepaarde, byna gesteelde Bladen, die stomp Eyrond zyn; de Steng Heesterachtig.* V. *Zygophyllum thiorgsana.* Een vierbladig.

(1) Murraya. *Syst. Nat.* XII. *Mant.* 563. Murraya. *Syst. Nat. Veg.* XIII. Gen. 1341. p. 331. RUMPH. *Amb.* V. Tab. XVIII. *Fig.* 2?

(5) *Zygophyllum* Fol. conjugatis subpetiolatis, Foliol. obovatis, Caule fruticoso. *Syst. Nat.* XII. Gen. 524. p. 295. *Veg.*

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

Een Afrikaanſche Heeſter met Porſelein-Bladen, twee uit een kort Steeltje, wordt onder deezen bynaam, die van Syriſche afkomst ſchynt te zyn, tot dit Geſlagt betrokken. Zy is door den Hoogleeraar J. BURMANNUS in Afbeelding gebragt, onder den naam van *drie- en vierbladige Fabago*, met eene vierbladige Bloem en eene Vrugt, die vier Vliezige hoeken heeft, Zyn Ed. verhaalt, dat dezelve op de Zand-Duinen, by de Kaap aan Zee, vier Voeten hoog groeit, komende de Bladen by tropjes van drie of vier uit de kanten der Takken voort, met zekere Doornachtige Stoppeltjes daar onder. Zy zyn ſtomp Eyrond, dat is, hebben het breedſte van de Eyvormige figuur uitwaards. De vierbladigheid der Bloemen en de Vliezige Zaadhuisjes onderſcheidtze van de anderen.

VI. *Sesſilifolium.* Ongeſteelde.

(6) Dubbelblad *met ongeſteelde Bladen, die Lan-*

Veg. XIII. Gen. 530. p. 333. *Mant.* 379. Fabago triph. & tetraph. Fl. tetrapetalo, Fr. membranaceo quadrangulari. BURM. *Afr.* p. 7. T. 3. f. 2. Fabago Cap. frutescens major. DILL. *Elth.* 142. T. 116. f. 141. Planta Afr. frutescens &c. PLUK. *Amalth.* 173. T. 429. f. 4.

(6) *Zygophyllum* Fol. conjug. ſesſilibus, Foliolis lanceolato-ovalibus, margine ſcabris, Caule fruticoſo. *Hort Cliff.* 160. R. *Lugdbat.* 460. Fabago Capenſis frut. minor. DILL. *Elth.* 142. T. 116. f. 142. Fabago humilis quadrifolia glabra &c. item Fab. Flore luteo &c. BURM. *Afr.* T. 2 & 3. f. 1. Fab. Afr. arborescens, Fl. ſulphureo Fructu rotundo. COMM. *Rar.* p. 10. T. 10.

Lancetvormig ovaal, aan den Rand ruuw zyn; de Steng Heesteragtig. III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

Tot deeze wordt, behalve de *Laage Vierbladige Afrikaansche*, met witachtige Bloemen en ronde Vrugten van gedagten Hoogleeraar, ook t'huis gebragt deszelfs *Fabago met geele Bloemen* en eene gefleufde spits langwerpige Vrugt, als eene verscheidenheid aangemerkt zynde. Beiden komen zy ook op Zandige plaatsen aan de Kaap voort. De Steng is hoekig: de Bloemsteeltjes enkeld, langer dan de Bladen, en de Bloemblaadjes zyn gekarteld, zegt LINNÆUS. Dit laatste, echter, vindt men in de Afbeeldingen, zelfs in die van COMMELYN, welke de Bloem zeer groot vertoont, geenszins aangeweezen. Deeze geeft 'er de hoogte van drie of vier Voeten aan en zegt, dat de Vrugt rond is, plat als een Kaas en vyfhokkig, bevattende vyf platte Zaaden.

(7) Dubbelbad *met ongesteelde smalle Bladen, die Vleezig zyn, van boven plat; de Steng Heesteragtig.* VII. *Spinosum.* Gedoornd.

Deeze Kaapsche Heester schiet, volgens den gemelden Hoogleeraar, eene regte, ronde, gladde, bruine Steng, welke zig in veele Takken

(7) *Zygophyllum* Fol. conjugatis sessilibus, Foliolis linearibus, Carnosis supra planis; Caule Fruticoso. *Mant.* 380. Fabago tenuifolia spinosa, Fructu rotundo. BURM. *Afr.* p. 5. T. 2. f. 2.

III. ken verdeelt, met Blaadjes die zeer ſmal en
AFDEEL. puntig zyn, twee paaren tegen elkander over,
VIII. groen en glad. De Bloemen zyn vyfbladig, geel;
HOOFD- de Vrugt is rond en plat, vyfhokkig gelyk in
STUK. de andere Soorten.
Eenwyvige.

HEISTERIA.

De Geſlagtnaam is den vermaarden HEISTER, wylen Hoogleeraar der Genees- en Heelkunde niet alleen, maar ook der Kruidkunde, in welke hy ook aanmerkelyk gearbeid heeft *, toegewyd.

* Zie II. D. I. STUK, bladz. 201.

De Kenmerken, behalven die van tien Meeldraadjes en een enkelen Styl te hebben, zyn, een vyfbladige Bloem met eenen vyfdeeligen Kelk, die vergroot zynde en gekleurd tot een bekleedzel ſtrekt van de Vrugt.

I. *Heiſteria Coccinea.* Hoogroode.

De eenigſte Soort (1) is door den Heer JACQUIN, die den gezegden Geſlagtnaam overgedragen heeft, in de Westindiën, en wel aan Beeken in digte Bosſchen, op 't Eiland Martenique, waargenomen. Uit zyne Afbeelding is 't blykbaar, dat dezelve als Laurierbladen heeft, doch het is een gantſch niet fraaije Takkige Boom, zegt hy, van twintig Voeten hoog. Met reden mogt dezelve dan van my onder de Boomen beſchreeven zyn geweest. „ De In-

„ ge-

(1) Heiſteria. *Syst. Nat.* XII. Gen. 533. p. 297. *Veg.* XIII. Gen. 535. p. 336. JACQ. *Amer. Hiſt.* p. 126. T. 81.

„ gezetenen noemen hem, (zegt zyn Ed.), III.
„ *Bois Perdrix*, dat is Tortelduiven-Boom, AFDEEL.
„ om dat die naar de Vrugten zeer gretig zyn". VIII.
De Bloemen die klein, op Steeltjes, in de HOOFD-
Oxels der Bladen voortkomen, hebben een STUK.
klein, groen Kelkje, dat in de Vrugt hoogrood *Monogy-*
wordt, met een zeer grooten uitgebreiden Rand, *nia.*
geevende den bynaam aan deeze Soort. Die
zeldzaame Vrugt, een Eyronde ſtompe Noot
bevattende, heeft zyn Ed. in Plaat vertoond.

QUISQUALIS. Watſtruik.

De byzondere Kenmerken van dit Geſlagt zyn, een vyfdeelige Draadachtige Kelk; vyf Bloemblaadjes, een vyfhoekige Vrugt.

De Geſlagtnaam, door RUMPHIUS ver- I.
zonnen om de wonderlyke veranderlykheid van *Quisqualis.*
dit Gewas uit te drukken, is door den Ridder *Indica.*
behouden en met den bynaam *Indica* toegepast Oostindi-
op eene Soort (1), tot welke zyn Ed. zo wel ſche.
de ruige of Wollige als de Gladde *Quisqualis*,
die beiden door den Heer N. L. BURMAN-
NUS in Afbeelding gebragt zyn, betrekt. Van
deezen waren zy door de plaatzing der Bloem-
ſteeltjes, overhoeks, of tegenover malkander,
onderſcheiden. Die van RUMPHIUS is een
Gewas, dat eerst als een klein Boompje uit den
Grond

(1) Quisqualis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 534. p. 297. *Veg.* XIII. Gen. 539. p. 336. RUMPH. *Amb.* V. p. 71. T. 38. BURM. *Fl. Ind.* p. 104. pubescens. T. 35. f. 2. glabra. T. 28. f. 2.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

Eenwyvige.

Grond ſchiet, doch vervolgens ſlingerende of liever kruipende Ranken voortbrengt, gelyk de Boſchtouwen; aan welken de Bladen anders geplaatst zyn, dan aan de gezegde Boomachtige Scheuten. Zy hebben eene ovaalachtige geſpitſte figuur en zyn effenrandig. Aan 't end der Ranken komen Bloemſteeltjes voort, die uit een trop Schubbetjes of Blikjes Bloemen uitgeeven, naar die der Thymelæa gelykende, met eenen Draadachtigen van buiten ruigen Kelk. 't Gewas groeit op verſcheidene der Eilanden van Oostindie, wordende te Batavia, in 't Portugeeſch, *Catappa de Mato* geheten. De Vrugten, die van grootte als Eikels zyn, in Bosjes by een hangende, vallen ryp zynde van zelf af, en bevatten dan een Pit, zo zoet als een Hazelnoot; maar, onryp zynde, ſmaaken zy wat Radysachtig, en zyn dan voor een goed Middel bekend, om de Kinderen in te geeven tegen de Wormen; de rype hebben, in grooter veelheid, de zelfde, en in ſommige Menſchen zeer byzondere uitwerkingen.

DAIS.

De Bloemen, in dit Geſlagt in vier of vyven verdeeld, hebben een vierbladig Omwindzel en de Vrugt is eene éénzaadige Beſie.

Twee Soorten komen 'er in voor, een Kaapſche en een Oostindiſche, als volgt.

(1) Dais

(1) Dais *met Bloemen die tienmannig zyn, in vyven gedeeld.*

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

Deeze heeft de Bladen gepaard, ſtomp ovaal, effenrandig, glad en geſteeld; de Bloemen aan 't end der Takken Bondelswyze vergaard, Wollig, met een Knopachtig, vierkleppig Omwindzel. In geſtalte komt zy de Paſſerinaas naby.

I. *Dais Cotinifolia.* Kaapſche.

(2) Dais *met Bloemen die agtmannig zyn, in vieren gedeeld.*

II. *Dais Octandra.* Oostindiſche.

De Heer N. L. BURMANNUS heeft een Afbeelding van deeze, die op Java groeit, gegeven, in welke nogthans de Bloemen in vyven gedeeld voorkomen. Het vierbladig Omwindzel van de Bloemtros is aldaar zeer blykbaar. De Bladen zyn gepaard, Lancetvormig ovaal, geſpitst, geſteeld en glad, zo wel als de Bloemen, die agt Meeldraadjes boven het Pypje hebben, langer dan de rand van de Bloem.

KALMIA.

Een Trompetswyze Bloem, die den rand van onderen vyfhoornig heeft, in een vyfdeelige Kelk, welke een vyfhokkig Zaadhuisje wordt, zyn de byzondere Kenmerken van dit Ge-

(1) *Dais* Floribus quinquefidis-decandris. *Syst. Nat.* XII. Gen. 535. p. 297. *Veg.* XIII. Gen. 540. p. 336.

(2) *Dais* Floribus quadrifidis, octandris. *Mant.* 69. BURM. *Fl. Ind.* p. 104. T. 32. f. 2.

III. Afdeel. VIII. Hoofd-stuk.

Geslagt, welks naam ter vereering strekt van den Sweedschen Heer KALM, door wien de Natuurlyke Historie van Noord-Amerika zo veel is opgeluisterd.

Het bevat twee Soorten, beiden aldaar huisvestende, naamelyk.

I. *Kalmia latifolia.* Breedbladige.

(1) Kalmia *met Eyronde Bladen; de Trosjes endelings.*

Dit Gewas groeit natuurlyk in verscheide Provinciën van Noord-Amerika. Door PLUKENET en CATESBY waren 'er Afbeeldingen van gegeven, doch die aanmerkelyk verbeterd zyn door EHRET, van wien ook het maakzel der Bloemen ten naauwkeurigste is afgetekend. KALM, wiens naam onze Ridder goedgevonden heeft daar mede te vereeren, zegt dat men het overvloedig vondt in Pensylvanie, alwaar de Sweeden het *Lepelboom* noemden, om dat de Wilden, weleer in dat Land gewoond hebbende, daar van hunne Lepels plagten te maaken. De Engelschen noemden het *Laurel*, om dat de Bladen eenigszins naar die van den Laurierboom gelyken. Zy beminnen een laagen vogtigen Grond, en behou-

(1) *Kalmia* Foliis ovatis Corymbis terminalibus. *Syst. Nat.* XII. Gen. 537. p. 298. *Veg.* XIII. Gen. 547. p. 337. *Am. Acad.* III. p. 13. KALM, *Itin.* II. p. 476. III. p. 168. GRON. *Virg.* 65. Chamæ-Daphne Folius Tini. CAT. *Carol.* II. p. T. 98. Ledum Floribus bullatis confertis in summis Caulibus. TREW. *Ehret.* T. 38. f. 1. Cistus Chamærodendros Mariana Laurifolia &c. PLUM. *Alm.* 49. T. 379. f. 6.

houden zelfs in de Winter hun Loof, waar door zy van de andere Boomen der Bosſchagiën gemakkelyk te onderſcheiden zyn. In 't laatst van Mey begonnen zy te bloeijen, en dan overtroffen zy in ſchoonheid, door de groote Trosſen van hoogroode Bloemen, die naar Schenkbordjes gelyken, byna alle andere Gewasſen. Door de Zonneſchyn, echter, verbleeken die wel dra en worden eindelyk byna geheel wit. Ook vallen de Bloemen ſomtyds Roozekleur. Op eenige plaatſen heeft men 'er de gewoonte, van op Kerstyd en Nieuwjaarsdag de Kerken met het Loof te verſieren. Het is, ondertusſchen, voor Schaapen en Kalvers, die 'er van eeten, even als de Taxis hier te Lande, dikwils doodelyk. Voor de Herten, in tegendeel, ſtrekken de Bladen 's Winters, wanneer dezelven geen andere Groente vinden, tot Voedzel: zonder dat hun Vleeſch de Menſchen kwaalyk bekomt. Ook worden dezelven van zekere Berkhoenders gegeten. Het Hout is zeer hard en glad, wordende deswegen tot Asſen in Katrollen, of ook tot Wevers-Spoelen en Wieldraaijers-Werk, in plaats van Palmboom Hout gebruikt. Het valt ſchoon geel met eenige Straalswyze Streepen. Sommigen verzekerden, dat, wanneer by Zomer eens brand ontſtond in de Bosſchen, het Loof daar van niet aangetast werde.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. Monogynia.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. II.

(2) Kalmia *met Lancetvormige Bladen, de Trosſen op zyde.*

Kalmia angustifolia. Smalbladige.

Deeze, op de zelfde plaatſen voorkomende, verſchilt bovendien door de kleinheid der Bloemen en Bladen van de voorgaande. Zy wordt niet minder ſchadelyk geacht te zyn voor het Wolvee.

LEDUM.

Dit Geſlagt heeft een vyfdeeligen Kelk, eene vlakke vyfdeelige Bloem, en een vyfhokkig Zaadhuisje, dat van onderen gaapt.

Ledum palustre. Moerasſige.

I. De eenigſte Soort (1) is een Heeſter, die in Moerasſige Poelen der Noordelyke deelen van Europa, volgens den Ridder, groeit, doch niettemin ook bekend is in andere Landen. CAMERARIUS, die 'er, onder den naam van *Wilde Rosmaryn*, eene Afbeelding van geeft, zegt, dat het groeit op Moerasſige plaatſen in Poolen en Boheme. Het ſchynt ook die Plant te zyn, welke CLUSIUS uit Si-

(2) *Kalmia* Foliis lanceolatis, Corymbis lateralibus. *Ibid.* TREW. *Ibid.* f. 2. Chamæ-Daphne ſempervirens. CAT. *Car.* III. p. 17. T. 17. f. 1. Ciſtus ſempervirens Lauriſolia &c. PLUK. *Alm.* 106. T. 161. f. 3. Anonyma. COLD. *Noveb.* 100.

(1) Ledum. *Syst. Nat.* XII. Gen. 538. p. 299. *Veg.* XIII. Gen. 546. p. 337. *Fl. Lapp.* 160. Ledum Fol. linearibus, ſubtus hirſutis, Flor. corymboſis. *Fl. Suec.* N. 341, 352. Ciſtus Ledon Fol. Rosmarini ferrugineis. C. B. *Pin.* 467. Ledum Sileſiacum. CLUS. *Pann.* 68. Ledum Fol. Rorismarini alt. LOB. *Icon.* II. 124. Rosmarinum ſylveſtre. CAM. *Epit.* 546.

Silezie ontvangen hadt, en derhalve voorſtelt onder den naam van *Silezijſch Ledum*, aldaar zeer gemeen. Het was een Heeſter met Houtige Stengen, ſomtyds een Elle hoog, die zig in veele Takjes uitbreidden, de dunſten met zekere roſe Wolligheid bekleed, hebbende lange ſmalle Bladen, grooter dan die van de Rosmaryn, doch ook aangenaam van Reuk en ſcherp van Smaak. De Bloemen, Troswyze op Steeltjes aan de enden der Takjes voortkomende, beſtonden uit vyf witte Blaadjes, met tien Meeldraadjes en in 't midden een Styl, zynde de Vrugt een vyfhokkig Zaadhuisje, ros van Kleur. De Steeltjes, met de Bloemen overend ſtaande, boogen zig met de Vrugten om; des de gaaping van het Zaadhuisje alsdan naar boven was gekeerd.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

Dit geheele Gewas, in bloem ſtaande, hadt een zo ſterken Reuk, dat het tegen de Motten by de Kleederen gelegd werdt, zo MATTHIOLUS verhaalt. Het Afkookzel wordt in Sweeden gebruikt om de Luizen der Runderen en Varkens te verdryven; het Loof tegen de Wandluizen; geevende de Olie, daar van door neerdruiping gehaald, den Reuk aan 't Ruſſiſch Leder, zegt LINNÆUS. Zyn Ed. voegt daar by, dat het in plaats van Hoppe in 't Bier gedaan ſchrikkelyke Hoofdpyn veroirzaakt, dienende wederom het Gedeſtilleerde Water, uitwendig, tegen dat Ongemak. Men wil dat het Kruid, tot een Bad gebruikt, van grooten dienst

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

dienst bevonden zou zyn tegen de samentrekking der Gewrichten. De Sweeden noemen het *Squatram*, in West-Gothland *Lummer*; de Duitschers *Kuh-Rust*.

Eenwyvige.

RHODODENDRON, Roozelaar.

Een vyfdeelige Kelk, de Bloem byna Trechterachtig en van den Styl afgeboogen Meeldraadjes, benevens een vyfhokkige Vrugt; maaken de byzondere Kenmerken uit.

Zes Soorten, meest Europische Plantgewassen, komen in dit Geslagt voor, als volgt.

I. *Rhododendron ferrugineum.* Roestkleurige.

(1) Roozelaar *met gladde van onderen Schurftige Bladen, de Bloemen Trechterachtig.*

Om dat men den Oleander *Rhododendron*, dat is Roozeboom, in 't Fransch *Laurier-Rose* of Rooze-Laurier noemt, geef ik aan dit Geslagt, welks Griekssche naam niet gemakkelyk uit te spreeken is, den naam van *Roozelaar*. De vermaarde TOURNEFORT hadt den naam van *Chamærhododendros*, die zo veel zegt als Laa-

(1) *Rhododendron* Foliis glabris subtus Leprosis, Corollis infundibuliformibus. *Syst. Nat.* XII. Gen. 539. p. 299. *Veg.* XIII. Gen. 548. p. 337. JACQ. *Obs.* I. p. 26. T. 16. Azalea maculis ferrugineis. SAUV. *Monsp.* 57. Ledum Alpinum, Fol. ferreâ rubigine nigric. C. B. *Pin.* 468. RAJ. *Hist.* 1005. Ledum folus glabris Flore tubuloso. HALL. *Helv.* 417. Ledi Alpini genus alterum. CLUS. *Pann.* 75, Chamærododendros Alpina glabra. TOURNF. *Inst.* 604. Ch. montana Allobrogum Lentiscifolia. LOB. *Icon.* 366. Evonymus Theophrasti. DAL. *Hist.* 27.

Laage Oleander, van LOBEL overgenomen, en daar van ook een Geslagt geformeerd, waar van dit mede de eerste Soort is. Zy komt voor op de Alpen van Switzerland, Oostenryk, Savoije en de Pyreneen. De Heer HALLER beschryft het als een kromtakkige Heester van één of twee Ellen hoog, de Bladen aan de toppen digt by elkander, droog en hard, ovaal aan beide enden spits, van onderen ros en met bruine Stippen besprengd hebbende. De Bloemen, die by Trosfen uit de toppen voortkomen, zyn hoogrood met geele Vlakjes, Pypachtig met den rand in vyven gedeeld, maakende een zeer fraaije Roosachtige vertooning. Van de Meeldraadjes zyn vyf langer, vyf korter. De Vrugt is pieramidaal, vyfhoekig, in vyf hokjes verdeeld, die veele Zaaden bevatten. SCHEUCHZER heeft aan deeze en de derde Soort veele Galletjes waargenomen (*).

De Heer JACQUIN geeft een zeer fraaije Afbeelding van dit Gewas, dat hy op de hooge Bergen van Oostenryk niet ongemeen vondt. Op de hoogste toppen, aan den rand der Kloven met Sneeuw gevuld, groeide het onder de laage Pynboom-Boschjes, beminnende in de schuinte der Alpen steile vogtige met Mos of Gras begroeide Rotsen, breidende zig al-

(*) Met reden merkt de Heer HALLER aan, dat de *Azalea*, door LINNÆUS op de Laplandsche Bergen gevonden, van deeze verschilt: zie bladz. 191, hier voor.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

aldaar uit éénen Stoel dikwils zeer wyd uit, dewyl de kleine Takjes, op den Grond leggende, zeer ligt Wortel ſchieten. Hierom kan men het Gewas, ſchoon de Pen-Wortel niet ligt te rukken is uit de Spleeten der Rotſen, gemakkelyk in de Tuinen overbrengen, daar het echter niet veel tier heeft en weinig Bloemen voortbrengt. Zyn Ed. meent, dat die Roestkleurige Schurft der Blaadjes, van onderen met zwarte Vlakjes, door den Ouderdom veroirzaakt worde; als zynde de jonge Blaadjes aan beide zyden groen.

II. *Rhodod. Dauricum*, Gladde.

(2) Roozelaar *met gladde wederzyds kaale Bladen, de Bloemen Raderachtig.*

De Heer AMMAN heeft deeze ſchoone Soort, de Ruſſiſche Velden in Aſie verſierende, hem door den Heer GMELIN in Aftekening van Irkut toegezonden, in Plaat gebragt. Uit de beſchryving blykt, dat dezelve, uit een knobbeligen Wortel, verſcheide Ryzen ſchiet van een Elle tot eens Mans langte hoog, die in 't midden Takjes maaken, zynde verder, tot aan den top, ieder met een of twee Bloemen verſierd. Zy wordt ook, onder den naam van *Groenlandſch Ledum*, afgebeeld door OEDERUS, en

(2) *Rhododendron* Fol. glabris utrinque nudis, Corollis rotatis. Ch. Fol. glabro majusculo amplo Flore Roſeo. AMM. *Ruth.* 121. T. 27. Andromeda Fol. ovatis utrinque punctatis. GMEL. *Sib.* IV. p. 124. Ledum Groenlandicum. OED. *Dan.* T. 567.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Monogynia.*

en beſchreeven, als hebbende een naakte Steng, die getakt is, aan den top Bladerig, met geſteelde Bladen, langwerpig van boven kaal, wederzyds digt, en van onderen zeer digt, Roestkleurig geſtippeld zynde; de Bloemen Violet, grooter dan de Bladen, met uitgebreide Meeldraadjes, zo lang als de Bloem en eenen Bloedkleurigen Styl. Zonderling is 't, dat de Ruſſen, in Daurie woonende, deeze Styltjes gebruiken zouden om de Viſſchen dronken te maaken, gelyk men aan MESSERSCHMID hadt verhaald. Ook hadt die zelfde Autheur aangetekend, hoe een Prieſter der Tanguten hem zeid', dat dit Gewas, in hunne Heilige Taal *Sſurnak* genaamd, tot Reuk-Offers aan de Afgoden, in Tangut, zeer veel gebezigd werde.

III. *Rhodod. hirſutum.* Ruige.

(3) Roozelaar *met kaale op de kant gehaairde Bladen en Trechterachtige Bloemen.*

Deeze Soort wordt van de Herders *Alproozen* of *Bergroozen* genoemd, volgens CLUSIUS, die 'er den naam van *Ledum Alpinum* aan geeft, komende overeen met de Alp-Balſem-

(3) *Rhododendron* Fol. cil. nudis, Corollis Infundibuliformibus. Ledum Fol. glabr. ciliatis, Flore tubuloſo. HALL. *Helv.* 418. Ledum Alpinum hirſutum. C. B. *Pin.* 468. RAJ. *Hiſt.* 1005. Ledum Alpinum. CLUS. *Pann.* 73. Ic. 74. Balſamum Alpinum Gesneri. LOB. *Ic.* 567. Cham. Alpina villoſa. TOURNF. *Inſt.* 604.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

femboompjes van LOBEL, dus genaamd wegens den voortreffelyken Reuk. In beide opzigten is deeze Heester een Juweel der Berg-Woestynen. Hy groeit, zo wel als de eerste Soort, op de toppen der Alpen en Bergen van Oostenryk, doch komt een weinig zeldzaamer voor, hebbende veel met dezelve gemeen; dan de Bloemen zyn kleiner en bleeker, meest Vleeschkleurig, zo de Heer HALLER aantekent.

IV. *Rhodod. Chamacistus.* Laage.

(4) Roozelaar *met gehaairde Bladen en Raderachtige Bloemen.*

In laagheid van Gewas verschilt deeze meest van de voorgaande, als een Heestertje zynde van naauwlyks een half Voet hoog, met veele dunne Takjes als Heide, die zeer digt bezet zyn met Blaadjes als der Myrthen, op de kanten gehaaird; de Bloemen taamelyk groot, en zig als vyfbladig vertoonende. CLUSIUS vondt deeze op de toppen der hooge Bergen van Oostenryk, en zy groeit ook in 't Saltzburgsche, alwaar MICHELIUS, die 'er mede een Afbeelding van geeft, haar met Bloemen beladen, nevens den gemeenen Weg, by Reichen-

(4) *Rhododendron* Fol. ciliatis, Corollis rotatis. Ledum fol. Serpylli ad margines Cilii instar pilosis. MICH. *Gen.* 225. T. 106. Chamæcistus hirsuta. C. B. *Pin.* 466. Chamæcistus Myrtifolius. CLUS. *Pann.* 65. *Ic.* 64. Cist. pumilus Montis Baldi. J. B. *Hist.* II. p. 19. RAJ. *Hist.* 1005. Cist. Chamærodod. &c. PLUK. *Alm.* 106. T. 23. f. 4.

chenthall, gevonden heeft in de Maand Augustus, en in zyn Tuin overgebragt, in welke zy twee Jaaren lang gegroeid heeft en niet alleen Bloemen, maar ook Vrugten voortgebragt, 't welk CLUSIUS vrugteloos hadt onderno-men. III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Monogynia.*

Dit slag van Gewassen, naamelyk, 't welk in de spleeten van hemelhooge Rotsen en als in een eeuwigduurende Winterkoude groeit, is moeielyker aan een zagten Grond en gemaatigde Lugtstreek te gewennen, dan de meeste Oost- en Westindische Planten. Men is niet in staat, om 'er een dergelyke Groeyplaats aan te bezorgen, en dit maakt, dat wy deeze zeldzaamheden van ons eigen Wereldsdeel in onze openbaare en byzondere Kruidhoven, hoe keurig ook, en hoe uitvoerig van alles voorzien, niet leevend kunnen beschouwen.

(5) Roozelaar *met glanzige, Lancetvormige, wederzyds gladde Bladen en endelingse Bloemtrossen.* V. *Rhodod. Ponticum.* Levantsche.

Aan de Kust der Zwarte Zee, by Trebizonde, nam de vermaarde TOURNEFORT deeze zo wel als een ander Plantgewas, dat hy mede tot dit Geslagt betrokken heeft, doch tot de Azalea behoort *, waar. De hoogte was

* Zie bladz. 184. hier voor.

(5) *Rhododendron* Fol. nitidis lanceolatis utrinque glabris, Racemis terminalibus. Ch. Pontica maxima, Lauroceraſi folio. TOURNF. *Cor.* 42. *It.* II. p. 89, 99.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

was omtrent zes Voeten, de Stam zo dik als eens Mans Been, met een gryze Schors; het Hout wit en brooſch; de Takken digt, en aan de Toppen alleen met Bladen als die van den Laurierkers begroeid, van aanzienlyke grootte, waar binnen Trosſen voortkwamen van wel twintig of dertig Bloemen, ieder op een Steel van meer dan een Voet lang, zynde de Bloemen anderhalf Duim breed, meest blaauwachtig paarſch, ſommigen bleeker, anderen geheel wit, doch altemaal met geele Stippen, zeer kleverig eer zy ontlooken, hebbende een aangenaamen Geur, die ſchielyk verdween. Dit Gewas werdt voor ſchadelyk gehouden; weshalve het van deeze Soort nog minder te verwonderen was, dat de Honig op derzelver Bloemen door de Byën vergaderd, zodanig eene bedwelming onder de Soldaaten van het Perſiaanſche Leger, als gemeld is, kon veroirzaaken.

Men vindt dit deeze Soort ook, volgens ALTSTROEMER, by Gibraltar, op vogtige beſchaduwde plaatſen, en dus wordt daar van door den Ridder gezegd: „ de Bladen zyn „ als van den Laurierkers, niet afvallende, „ ſpits, met korte gladde Steelen: de End„ Tros heeft de langte der Voetjes of Bla„ den; met overhoekſe, naakte, Voetſteelen: „ de Kelk is zeer klein: de Bloem Klokvor„ mig, van grootte als die des Oleanders, „ paarſch:

„ paarsch : de Meeldraadjes, van den Styl af- III.
„ geboogen, hebben de langte van de Bloem." AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. VI. *Rhodod. maximum.* Virginiſche.

(6) Roozelaar *met glanzige, ovaale, ſtompe, geaderde Bladen, die een ſpitſen omgeboogen Rand hebben, en éénbloemige Steeltjes.*

Deeze *Virginiſche* is aldaar twintig Voeten hoog waargenomen, zo dat zy te regt den Latynſchen bynaam voert. DILLENIUS, evenwel, merkt aan, dat zy met de voorgaande Soort overeenkomſtig is. De Steeltjes, naamelyk, zyn wel éénbloemig, maar maaken door hunne vergaaring ook end-Trosſen uit: de Bladen als die van den Citroenboom, wederzyds glad, byna een Span lang. COLLINSON noemt dit Gewas *Berg-Laureola* of Chamærhododendros van Penſylvanie. Anderen geeven 'er Bladen van den Laurierkers aan; dat weinig verſchilt. De Bloemen zyn, volgens CLAYTON, ſchoon rood; de Bladen zeer dik en glad, van onderen Roestkleurig, volgens MILLER. 't Gewas blyft altoos groen en groeit op de Berg-Rotſen in Noord-Amerika. AN-

(6) *Rhododendron* Fol. nit. oval. obtuſis venoſis, margine acuto reflexo, Pedunc. uniflotis. Ledum Laurocerafi fol. *Am. Acad.* II. p. 200. Kalmia Fol. lanceolato-ovatis &c. MILL. *Dict.* T. 229. Chamærhodod. Laurifolia ſempervirens, Fl. bullatis, corymboſis. CAT. *Car.* III. p. T. 17. Azalea Flor. pulcherr. ſpecioſis rubris, CLAYT. N. 832. GRON. *Virg.* 66.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK.

ANDROMEDA.

Eenwyvige.

Zekere Planten, die in de eerſte opſlag grootelyks naar de Heide gelyken, en op even de zelfde plaatſen voortkomen, zyn, wegens de verſchillendheid der Teeldeelen, daar van afgeſcheiden. RAJUS en MICHELIUS wildenze onder den naam van *Ledum* begrypen; BUXBAUM noemdeze *Chamædaphne* en *Polifolia*; HEISTER *Ericoides* en DILLENIUS *Ericonia*. TOURNEFORT begreepze, met RUDBECK en PETIVER, onder 't Geſlagt van *Erica* of Heide, waar van zy echter, wegens de verdeeling van den Kelk, de Bloem en 't Zaadhuisje, in vyven, en wegens het getal der Meeldraadjes, behoorden afgezonderd te worden, zo LINNÆUS oordeelt, die, dat zonderling is, zo veel overeenkomst tusſchen dit Gewas en de bekende Maagd der Fabel-Hiſtorie vondt, dat hy 'er den naam van *Andromeda* aan toegeeigend heeft (*).

Dit Geſlagt, welks Kenmerken, behalve de figuur der Bloemen, (die echter in allen niet Eyrond is, met den Mond in vyven gedeeld,) met die van 't voorgaande overeenkomen, bevat thans twaalf Soorten, meest Europiſche en Virginiſche Gewasſen, als volgt.

(1) An-

(*) Si Ovidio, fabulam de Andromeda conſcribenti, hæc ante Oculos fuisſet Planta, vix melius quadrarent attributa, qui more Poëtico ex humili tumulo produxisſet Olympum. *Fl. Lapp.* p. 127.

(1) Andromeda *met enkelde zydelingſe Bloemſteeltjes en Klokswyze Bloemen; de Blaadjes gepaard, opleggende, ſtomp, omgekruld.*

I. *Andromeda tetragona.* Vierhoekige.

Maar eenmaal was deeze Soort den Ridder in de Laplandſche Gebergten, en wel in 't midden van den Nagt, (zo men 't Nagt mag noemen, zegt zyn Ed., wanneer de Zon boven de Kimmen is, en zo ſterk ſchynt, dat haar Straalen 't Gezigt belemmeren, 't welk tevens door de ſterke Schaduwen van het laage Schynzel als beneveld is,) voorgekomen. Op zekere plaats, vier Uuren gaans ten Noordwesten van 't Gebergte Wallivari, in 't Diſtrikt van Lula, groeide dezelve in groote menigte, doch was meest in 't Zaad geſchooten, zo dat hy daar aan ſlegts een enkeld Bloempje vondt.

't Gewas zweemt veel naar Heide, geevende tot een Houtigen Wortel veele dunne Stengetjes uit, ongevaar twee Voeten hoog, die in Takjes verdeeld zyn, veel dikker door de Blaadjes van een half Duim lang, dezelven Schubswyze bekleedende. In 't eerst meende zyn Ed. dat dezelven driekantig; doch bevondt-

(1) *Andromeda* Ped. ſolitariis lateralibus, Cor. campanulatis, Fol. oppoſitis imbricatis obtuſis revolutis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 540. p. 299. *Veg.* XIII. Gen. 549. p. 338. Andr. Fol. quadriſariam imbricatis, obtuſis. *Fl. Suec.* 123. Andr. Fol. triquetre imbric. obtuſis, ex Alis florens. *Fl. Lapp.* 166. T. I. f. 4. *Hort. Cliff.* 163.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

vondtze naderhand vierkantig geplaatst te zyn. Hier uit komen enkelde Steeltjes voort, Draadachtig dun, een Duimbreed lang, met een knikkend Bloempje, dat Klokvormig is, wit, in vyven geſneeden en zeer naar die der Lelietjes van den Dale gelykende, met eenen Vleeſchkleurigen Kelk en tien geelachtige Meelknopjes, omringende een wit Styltje, dat een weinig korter was dan de Bloem, nog overblyvende op een Zaadhuisje van ronde figuur, vyfhokkig, in de Kelk vervat.

II. *Andromeda Hypnoides.* Mosachtige.

(2) Andromeda *met enkelde endelingſe Bloemſteeltjes, de Bloempjes Klokswyze; de Blaadjes Elsvormig en digt geplaatst.*

Een der gemeenſte Plantjes in de Laplandſche Alpen is deeze Soort, welke bloeijende een zeer ſchoone vertooning maakt, doch anders naauwlyks van de gemeene Mos is te onderſcheiden. Het heeft naauwlyks de hoogte van een Span, doch is niettemin Heeſterachtig, bekleed met zeer ſmalle Blaadjes als Naalden, hebbende insgelyks Klokvormige Bloempjes en ronde Zaadhuisjes. De Meelknopjes zyn in deeze Soort gebaard.

(3) An-

(2) *Andromeda* Ped. ſolitariis terminalibus, Coroll. campanulatis, Fol. confertis ſubulatis. OED. *Dan.* T. 10. And. Fol. Aciformibus confertis. *Fl. Lapp.* 165. T. I. f. 3. *Fl. Suec.* 337, 335.

(3) Andromeda *met vergaarde Bloemſteeltjes en Eyvormige Bloemen; verſpreide, ſmalle, ſtompe, platte Blaadjes.*

III. Afdeel. VIII. Hoofdſtuk. III. *Cærulea.* Blaauwe.

Deeze groeit ook overal in de Laplandſche Gebergten, van waar dezelve door RUDBECK aan PETIVER bezorgd was, zynde naderhand, zo wel als de voorgaande, in Noorwegen gevonden, en insgelyks door OEDERUS afgebeeld. Onze Ridder, naamelyk, heeft deeze drie Soorten allereerst waargenomen, en zeer naauwkeurig in Plaat doen brengen. De tegenwoordige is van de beide voorgaanden grootelyks, zo in Gewas, als in Blad en Bloem, verſchillende. De Stengetjes, die ruuw en bruin zyn, groeijen ſomtyds een Voet hoog. De Blaadjes zyn ongevaar een Lyn breed, een halve Nagel lang, en ſtaan byna in den winkelhaak aan de Takjes, elkander geenszins bedekkende, maar byna als in het Empetrum, glad en groen. Van twee tot vyf Bloemſteeltjes komen uit de enden der Takjes voort, zynde Draadachtig, een Duim lang, ieder met een enkel Bloempje, dat eene Eyvormige figuur heeft en hoog blaauw is, met eenen paarſchen Kelk, zynde het Mondje ſamengetrokken, met eenen

(3) *Andromeda* Ped. aggregatis, Corollis ovatis, Fol. ſparſis linearibus obtuſis planis. OED. *Dan.* 57. *Fl. Lapp.* 165. T. 1. f. 5. *Fl. Suec.* 336, 354. *Hort. Cliff.* 163. Andromeda rarior Norvegica Burſer. *Amœn. Acad.* I. p. 332. Ericæ folio Abietis Flore Arbuti. BUXB. *Cent.* IV. p. 26. T. 52.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

eenen vyfdeeligen Rand, en de Vrugt een vyfhoekig Zaadhuisje, met het Styltje ook daar op. Dat topje, daar in 't eene Jaar de Bloempjes uitkomen, ſchiet Takjes in 't volgende Jaar. De Meelknopjes zyn hier ongebaard. BUXBAUM heeft dit Gewas, onder den naam van Heide met Dennebooms-Bladen en Aardbeziebooms-Bloemen, voorgeſteld.

IV. *Mariana.* Maryland.

(4) Andromeda *met vergaarde Bloemſteeltjes en Cylindriſche Bloemen, de Bladen overhoeks, Eyrond en onverdeeld.*

Een Marylands Boompje, met kortere Paapenhouts Bladen, die bleek groen zyn, brengende uit een zelfde Knoopje verſcheide Aardbeziebooms Bloempjes voort, die Aairswyze over den eenen kant uitbotten, van PLUKENETIUS in Afbeelding gebragt, maakt deeze Soort uit, welke de Meelknopjes als laatst gemeld en de Bloemen Rolrond Klokvormig heeft. De Bloemen zyn groot en wit van Kleur; de Bladen Lederachtig en glinſterende, de Zaadhuisjes vyfhoekig en aan 't end gaapende, zo men nader in Virginie, alwaar het ook groeit, waargenomen heeft.

(5) An-

(4) *Andromeda* Ped. aggregatis, Cor. cylindricis, Fol. alternis ovatis integerrimis. Arbuscula Mariana, brevioribus Evonymi foliis &c. PLUK. *Mant.* 25. T. 448. Andromeda Foliis ovatis &c. GRON. *Virg.* 49, 66.

(5) Andromeda *met vergaarde Bloemſteeltjes en Eyronde Bloemen, de Bladen overhoeks, Lancetvormig en omgekruld.*

Onder den naam van *Rosmarynbladige* Heide is deeze voorgeſteld door PLUKENET, maar BUXBAUM noemtze *Poliifolia.* Zy komt in de Veenige Moerasſen der Noordelyke deelen van Europa, Lapland, Sweeden, Noorwegen, niet alleen, maar ook in die van Switzerland en elders voor; zelfs in Engeland, volgens RAY, die het Moeras-Ledum van zyn Land noemt. Het is de *Ericoides* van HEISTER; de *Ledoides* van anderen. HALLER noemt het een regtopſtaande Heeſter, van een Elle hoog. LINNÆUS vondt hetzelve door geheel Lapland en Sweeden, zelfs in de Gebergten, op vogtige plaatſen, in de Bosſchen met veele, doch anders dikwils met maar eene Bloem aan een Stengetje, welke door haare ſchoonheid van Kleur de meeſte anderen van dien oord overtrof. De Meelknopjes zyn in deeze, volgens OEDERUS, gebaard.

(6) An-

(5) *Andromeda* Ped.ᵃ aggregatis, Coroll. ovatis, Fol. alternis lanceolatis revolutis. Andr. Fol. alt. lanceol. margine reflexis. *Fl. Lapp.* 163. T. I. f. 2. *Fl. Suec.* 335, 353. *Hort. Cliff.* 163. R. *Lugdb.* 440. HALL. *Helv.* 416. Opusc. 140. Poliifolia. BUXB. *Act. Petr.* II. p. 345. *Cent.* V. p. 28. T. 49. f. 1. Vitis Idæa affinis OED. *Dan.* T. 54. Erica humilis Rosmarini folio. PLUK. *Alm.* 136. T. 175. f. 3.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK.

(6) Andromeda *met getuilde Bloemen, ovaale Bladen en neerleggende Stengen.*

VI. *Bryantha.* Siberiſche.

Deeze, door den Heer GMELIN in de beſchryving der Planten van Siberie afgebeeld, groeit in Kamtſchatka, onder het Empetrum, op de Rotſen, by dikke plaggen gelyk de Wilde Thym, hebbende veelbloemige Steeltjes. De Meelknopjes zitten loodregt aan de Rug der Meeldraadjes vast.

VII. *Dabeocia.* Ierlandſche.

(7) Andromeda *met hellende Trosjes, vierdeelige Eyronde Bloemen en overhoekſe Lancetvormige omgekrulde Bladen.*

Deeze, die te vooren, met reden, door den Ridder tot de Heiden betrokken was, wordt thans, om dat de uitwendige Geſtalte veel naar die van de Vyfde Soort zweemt, hier t'huis gebragt, niettegenſtaande het getal, in de deelen der Vrugtmaaking, volmaakt met de Heide ſtrookt. De Kelk is vierbladig, de Bloem in vieren gedeeld met agt Meeldraadjes; het Zaadhuisje vierhokkig en vierkleppig. En, dewyl dit getal, van vieren en vyven, het eenig-

(6) *Andromeda* Flor. corymboſis, Foliis ellipticis, Caule proſtrato. *Mant.* 238. Bryanthus. GMEL. *Sib.* IV. p. 133. T. 57. f. 3.

(7) *Andromeda* Racemis ſecundis, Flor. quadrifidis ovatis, Fol. alternis lanceolatis revolutis. *Syst. Veg.* XIII. Erica Racemo terminali, Foliis alternis, ſubtus tomentoſis. *Sp. Plant.* 509. Erica Cantabrica, Flore maximo, Fol. Myrthi ſubtus incanis, TOURNF. *Inſt.* 603. Erica ſive Dabeoci Hibernis. RAJ. *Dendr.* 98.

eenigſte onderſcheidend Kenmerk van de Geſlagten van *Erica* en *Andromeda* uitmaakt, niet alleen, maar ook verſcheide Soorten van dit Geſlagt zodanig naar Heide gelyken, dat men-ze 'er naauwlyks van onderſcheiden kan; zo is deeze overbrenging zonderling. III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Monogynia.*

Men vindt dit Gewas op zekere Bergen van Ierland, in een Veengrond. Het heeft Heeſterachtige, Haairige, Roestkleurige Stengetjes, die aan 't end enkelde Troſſen uitgeeven, van eenbloemige Steeltjes, met Violetkleurige Cylindriſch Eyronde Bloemen, eens zo groot als die van de Rosmarynbladige. De Meeldraadjes zyn wit, de Meelknopjes bruin, Pylvormig, ongebaard, aan den top geknot, met twee Gaatjes. De Styl, die Draadachtig is, van langte als de Bloem, heeft een ſtompen Stempel.

(8) Andromeda *met hellende Troſſen, de Bladen liniaal met eene kleverige Haairigheid.* VIII. *Droſeroides.* Kaapſche.

Hier wordt dus t'huis gebragt de Lymerige Heide van de Kaap, door BERGIUS beſchreeven, welke het Loof byna als dat van een Soort van Zonnedaauw heeft, waar van de bynaam ontleend is. Het getal komt, in de deelen der Vrugtmaaking, ſomtyds de Heide nader, zegt de Heer MURRAY en de Meelknopjes zyn gebaard. (9) An-

(8) *Andromeda* Racemis ſecundis, Pol. linearibus piloſis viſcidis. *Mant.* 239. Erica glutinoſa. BERG. *Cap.* 99. Chamæciſtus Roris Solis foliis, PETIV. *Muſ.* 22. T. 161.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

IX. *Paniculata.* Gepluimde.

(9) Andromeda *met naakte, gepluimde, hellende Trosjes, en Rolrondachtige Bloempjes, de Bladen overhoeks, langwerpig en gekarteld.*

(10) Andromeda *met hellende Trosjes, die Blikjes hebben, de Bloemen bultig Rolrond, de Bladen overhoeks langwerpig, met Tandjes.*

X. *Racemosa.* Gerroste.

XI. *Arborea.* Boomachtige.

(11) Andromeda *met hellende naakte Trosjes, de Bloemen rondachtig Eyvormig.*

Deeze drie Soorten vallen in Noord-Amerika, en verſchillen zeer in grootte van de anderen, inzonderheid deeze laatſte, welke Boomachtig is, ja van den Heer CLAYTON genoemd wordt een Boom met kleine witte Bloemen, als Bekerachtig, naakt, Aairswyze over de eene zyde geſchikt, de Bladen langwerpig geſpitst: het Zaadhuisje klein, Kegelvormig, in vyven gedeeld. Het Afkookzel deezer Bladen, die zuur zyn, merkt zyn Ed. aan tot verkoeling en dorſtleſchinge in de Hitte van de Koorts

(9) *Andromeda* Rac. ſec. nudis paniculatis, Coroll. ſubcylindr. Fol. alternis oblongis crenulatis. Frutex Fol. ſerratis &c. CATESB. *Car.* II. p. T. 43. Vitis Idæa Amer. PLUK. *Alm.* 391. GRON. *Virg.* 66.

(10) *Andromeda* Rac. ſec. Bracteatis, Cor. globoſo-cylindricis, Fol. alternis oblongis ſerratis.

(11) *Andromeda* Rac. ſec. nudis, Corollis rotundo-ovatis. Andromedi Arborea &c. GRON. *Virg.* 67. Frutex Fol. oblongis acuminatis, Floribus ſpicatis uno verſu diſpoſitis. CAT. *Car.* I. p. T. 71. SELIGM. *Vog.* III. D. bl. 36. Pl. XLII.

Koorts te dienen. Men noemt het deswegen de *Zuuringboom*, die, volgens CATESBY, wel een Stam krygt van een half Voet dik en twintig Voeten hoog. III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

(12) Andromeda *met hellende Trosſen, die Bladerig zyn, de Bloemen Rolrondachtig, de Bladen overhoeks, ſtomp Lancetvormig, geſtippeld.* XII. *Calycula-ta.* Groot gekelkte.

Volgens den Ridder zou deeze zo wel in Virginie en Kanada, als in Siberie en Rusland, huisvesten. Het is een Heester met Lederachtige Bladen, van gezegde figuur, die de Trosſen uit byzondere Takjes uitgeeft, met ovaale Blaadjes, de Bloempjes gefteeld voortkomende uit derzelver Oxelen, die den Kelk bedekt hebben met twee Blaadjes. Zy knikken over eene zyde. De Meeldraadjes hebben langwerpige Meelknopjes, in tweeën gedeeld en ongebaard.

Nog drie andere Soorten van Andromeda, in Noord-Amerika groeijende, zyn, volgens de Berigten van den Heer CLAYTON, door den Heer GRONOVIUS opgegeven. De eene, uit

(12) *Andromeda* Racem. ſecundis foliaceis, Coroll. ſubcylindricis, Fol. alternis, lanceolatis, obtuſis punctatis. *Fl. Suec.* II. N. 357. GORT. *Fl. Ingr.* 64. Ciſtus Ledon. ſ. Andromeda Fl. monopetalis, parvis albis tubuloſis, ſpicatim &c. GRON. *Virg.* 21? Chamæ-Daphne. BUXB. *Act. Petr.* I. p. 241. T. 8. f. 1. GMEL. *Sib.* IV. p. 119.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK.

uit de Westelyke deelen, in de Winter, aan denzelven gezonden, scheen veel naar deeze laatste Soort te gelyken: de andere, op de toppen der Bergen groeijende, hadt eene roode Schors: de derde, met wyde spitse Kelken, wordt van hem de *Roodknop-Boom* geheten (*).

Eenwyvige.

EPIGÆA.

De uitwendige Kelk is in dit Geslagt driebladig, de inwendige in vyven verdeeld: de Bloem Trompetachtig: het Zaadhuisje met vyf Holligheden.

1. *Epigæa repens* Kruipende.

De eenigste Soort (1) is een kruipend Heester-Gewas, altyd groen, op drooge dorre Gronden van Virginie en Kanada, in de Pynboom-Bosschen, groeijende. De Takken van hetzelve zyn rond, met rosse Haairtjes bezaaid, en overhoeks bezet met Hartvormige, Lederachtige, effenrandige, gesteelde Bladen. Het bloeit in 't vroege Voorjaar, geevende, aan 't end der Takken, Trosfen uit van Bloemsteeltjes, met Pypachtige Vleeschkleurige Bloemen, die den rand in vier of vyf Slippen verdeeld hebben. MITCHEL heeft hier van een nieuw Geslagt, onder den naam van *Memecylum*, gemaakt.

GUAL-

(*) GRON. *Fl. Virg.* Lugdb. 1762. p. 67.

(1) Epigæa. *Syst. Nat.* XII. Gen. 541. p. 300. *Veg.* XIII. Gen. 550. p. 339. *Am. Acad.* III. p. 17. Memecylum. MITCH. *Gen.* 13. Arbutus Fol. ovatis integris. GRON *Virg.* 49: 67. Pyrolæ affinis repens fruticosa &c. PLUK. *Alm.* 309. T. 197. f. 1. RAJ. *Suppl.* 596.

GUALTHERIA.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

Dit Geslagt heeft ook een dubbelden Kelk, den buitensten tweebladig, den binnensten in vyven gedeeld, de Bloem is Eyrond. Het Honigbakje heeft tien Punten. De Vrugt is een vyfhokkig Zaadhuisje, bekleed met den binnensten Kelk in een Besie veranderd.

I. *Gualtharia procumbens.* Huikende.

De eenigste Soort (1) door den Heer KALM op dergelyke plaatsen van Kanada waargenomen, alwaar het van de Wilden *Pollom* geheten wordt, heeft den gedagten Geslagtnaam naar den Franschen Geneesheer GUALTHIER, aldaar gewoond hebbende, en in de Kruidkunde zeer ervaren, bekomen. De Sweeden, zegt KALM, noemen het *Thebuske*, om dat zy het Aftrekzel der Bladen in plaats van Thee drinken. Het heeft naauwlyks meer dan een Span hoogte, is Takkig en altyd groen, met ovaalachtige Blaadjes, die glad zyn met spitse Tandjes; komende de Bloemen enkeld uit de Oxelen voort, aan Steeltjes hangende en wit van Kleur. De Vrugt is een roode Besie.

ARBUTUS.

De figuur der Bloem, die Eyrond of liever Bel-

(1) Gualtheria. *Syst. Nat.* XII. Gen. 542 p. 300. *Veg.* XIII. Gen. 551. p. 339. *Am. Acad.* III. p. 14. DU HAM. *Arbr.* I. p. 286. T. 113. Vitis Idaa Canadensis Pyrolæ folio. TOURNF. *Inst.* 603. Anonyma Pedunculis arcuatis. COLD. *Novob.* 98.

III. Belvormig is, maakt een voornaam Kenmerk van dit Geslagt uit, maar in dit opzigt verschilt zy weinig van die der Andromeda of Heide, ja zelfs weinig of niet van de Bloem der Boschbessen*. Hier is het getal der Meeldraadjes tien, en de Bloem aan den Mond in vyven gesneeden, van onderen doorschynende (*): de Vrugt een Besie met vyf Hollingheden, in de Kelk aanrypende, terwyl in de Boschbessen die Kelk zelf de Besie wordt.

AFDEEL. VIII. HOOFD. STUK. *Eenwyvige.* * *Vaccinium*

Vyf of vier Soorten komen in dit Geslagt voor, meest in Europa en Noord-Amerika huisvestende, als volgt.

I. *Arbutus Unedo.* Europische.

(1) Arbutus, *met gladde Zaagswys getande Bladen, en veelzaadige Bessen.*

In de Bosschen, zo der Zuidelyke deelen van

(*) *Corolla ovata: ore basi pellucidâ* vindt men in *Syst. Nat.* Ed. XII: het welk de Heer MURRAY, hoe onverstaanbaar ook, in *Syst. Nat. Veg.* Ed. XIII. slegts nageschreeven heeft, zonder te letten, dat daar het woord *quinquefido* ontbrak, en dat het moest zyn *Ore quinquefido, Basi pellucidâ*: gelyk men in de Optelling van de Kenmerken aan 't Hoofd der Klasse, *Cor. ovata, Basi diaphana* heeft. De Basis is immers regt het tegengestelde van den Mond. *A Vaccinio differt Fructu intra Florem, eoque perpetuo quinquefido, Campaniformi*, zegt de Heer HALLER.

(1) *Arbutus* Caule Arboreo, Fol. glabris serratis, Baccis polyspermis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 543. p. 300. *Veg.* XIII. Gen. 552. p. 339. *Hort. Cliff.* 163. R. *Lugdbat.* 440. SAUV. *Monsp.* 59. GOUAN *Monsp.* 207. GER. *Prov.* 439. GRON. *Orient.* 137. Arbutus folio serrato. C. B. *Pin.* 460. MILL. *Dict.* T. 48. f. 1, 2. Arbutus. CAM. *Epit.* 168. DOD. *Pempt.* 804. RAJ. *Hist.* 1576.

van Europa, als der Westelyke deelen van Ierland, en in de Levant, komt deeze Soort voor, welke in 't Italiaansch *Albaro*, in 't Spaansch *Mandronho*, in 't Fransch *Arbousier*, getyteld wordt. In de Noordelyke deelen van Europa voert hy, in 't Hoogduitsch, den naam van *Erdbeerbaum*, dat is Aardbesie-Boom, 't welk de Engelschen met *Strawberry-Tree* navolgen.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

Schoon dezelve, in Griekenland, somtyds een Boom wordt, naar het getuigenis van BELLONIUS, blyft hy doorgaans maar laag en Heesterachtig, groeijende op de manier der Kweeboomen. De Stam en Takken zyn bogtig met een ruuwe Schors: de Bladen als die van den Laurierboom, op de kanten scherp getand, dik, groen, aan de enden paarschachtig: de Bloempjes wit van Kleur en aangenaam van Reuk, komen aan Risten voort, en daar op volgen de Vrugten, naar Aardbesiën gelykende, maar grooter, volkomen rond, ruuw van buiten, ryp zynde schoon rood en in vyf Holligheden veele Zaadjes bevattende, niet grooter dan Geerst (*).

Deze Vrugt schynt *Unedo* van PLINIUS genoemd te zyn, 't welk daar van afgeleid wordt,

(*) *Baccæ polyspermæ, tuberculis Seminum exasperatæ*, zegt LINNÆUS, door overhaasting: want het zyn geenszins de Zaadjes die deeze Vrugten ruuw maaken, gelyk uit de fraaije Afbeelding van TOURNEFORT, als anders, genoegzaam blykt.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK.

wordt, dat men 'er, wegens de wrangheid, maar eene Beſie van zou kunnen eeten. Dit moet dan zien op de onrype Vrugt: want anders is dezelve zoet, doch tevens laf, byna als de Lyſterbesſen, gelyk zy ook tot Aas ſtrekt voor dergelyk Gevogelte. Zelfs kan de Landaart en Grond daar in een aanmerkelyk verſchil maaken, gelyk men dit aan ſommige Peeren, en Haagappelen, ziet. Hoe zou men anders de Bladen, Bast en Vrugten, als een Stoppend Middel, tegen den Buikloop kunnen aangepreezen vinden. Zo dikwils ik van die Vrugten gegeten heb, maakten zy my Pyn in de Maag, zegt J. BAUHINUS, maar CLUSIUS getuigt, dat hy 'er veelen van, zonder eenig hinder, genuttigd heeft, zynde dezelven zo aangenaam als Aardbeſiën; hoewel niet zonder wrangheid en van een byzonderen Smaak. Te Padua komen zy op de Markt te koop, en worden 'er, van 't Gemeen, niet minder gretig gegeten, dan in Spanje.

Eenwyvige.

A. *Andrachne.* Syriſche.

(A) Arbutus *met gladde effenrandige en gekartelde Bladen, de Beſſen veelzaadig.*

Het verſchil tusſchen deeze en de voorgaande is naauwlyks genoeg, om 'er een byzondere Soort

(A) *Arbutus* Caule Arboreo Fol. glabris integerrimis ſerratisque, Baccis polyspermis. Andrachne frutescens, Spicâ erectâ, Fol. ovat. integerrimis & ſerratis. EHRET, *Phil. Trans.* VOL. LVII. p. 114. T. 6. opt.

Soort van te maaken ; weshalve zy ook thans van het getal is uitgemonsterd. De keurlyke Afbeelding van den Heer EHRET toont niettemin een weezentlyk verschil aan. Behalve dat de Bladen maar weinig en veelen in 't geheel niet getand zyn , hangen de Trosſen ook zodanig niet , en hebben ruige Steeltjes, met eene aanmerkelyke Lymerigheid. Uit Zaad, dat van Aleppo , nu ruim twintig Jaar geleeden, door Doktor RUSSEL overgezonden was, is deeze te Londen geteeld en door het enten op den gemeenen Aardbeſie-Boom wat veranderd. Die Doktor ſchreef; dat de Schors van den Stam en de dikſte Takken, eenige Maanden in 't Jaar, heerlyk Karmozyn-rood was; gelyk men de jonge Takjes in die uit Zaad geteeld ook bevondt te zyn. De Heer EHRET heeftze onder den naam van *Andrachne* beſchreeven.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

(2) Arbutus *met hurkende Stengen, de Bladen Eyrond eenigermaate getand, de Bloemen verſpreid, de Beſſen veelzaadig.*

II. *Acadienſis.* Akadiſche.

Deeze is , onder den naam van Akadiſche Vosſe-Beſſen, met Bladen van Alaternus, door TOURNEFORT voorgeſteld.

(3) Arbutus *met hurkende Stengen, de Bladen gerimpeld en Zaagswyze getand.*

III. *Alpina.* Alpiſche.

Dee-

(2) *Arbutus* Caulibus procumbentibus. Fol. ovatis ſubſerratis, Flor. ſparſis , Baccis polyſpermis. Vitis Idæa Acadienſis Foliis Alaterni. TOURN. *Inſt.* 602.

(3) *Arbutus* Caul. procumb. Fol. rugoſis ſerratis. *Fl. Lapp. Suec.*

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

Deeze groeit niet alleen op de Bergen van Lapland, maar op de Switſerſche Alpen en in Siberie; ja, zo het ſchynt, ook in Engeland. Zy heeft Stengen van een Voet lang en geſteelde witachtige Bladen, met zwarte of blaauwe Beſſen, welke, (zo het de eerſte Vitis Idæa van CLUSIUS is, door hem op den top van *Schnealben* of Sneeuw-Alp, boven Newberg, waargenomen,) Vrugten draagt, die ſomtyds de grootte hebben van Kerſen, niet onaangenaam van Smaak. De Laplanders agten ze weinig en noemenze *Kraaijen-Beſſen.*

IV. *Uva Urſi.* Beerendruif.

(4) Arbutus *met hurkende Stengen en geheel ongekartelde Bladen.*

Het Gewas, dat CLUSIUS onder den naam van *Uva Urſi* of Beerendruif afgebeeld, en waar van TOURNEFORT dus een byzonder Geſlagt gemaakt heeft, komt in Switzerland en in de Noordelyke deelen van Europa, niet alleen, maar ook in de Gebergten van Languedok, Provence en zelfs in Spanje, voor. Aldaar

Suec. H. Cliff. R. *Lugdbat.* 440. HALL. *Helv.* 415. OED. *Dan.* 73. Vitis Idæa Fol. oblongis albicantibus, C. B. *Pin.* 470. Vitis Idæa I. CLUS. *Hiſt.* I. p. 61. *Pann.* p. 77, 78.

(4) *Arbutus* Caul. procumb. Fol. integerrimis, *Fl. Lapp.* 162. T. 6. f. 3. *Fl. Suec. H. Cliff.* &c. *Mat. Med.* 211. HALL. *Helv.* 415. Uva Urſi CLUS. *Hiſt.* I. p. 63. *Hiſp.* p. 79. Icon optima. item. LOB. *Icon.* 366. & OED. *Dan.* T. 33. Radix Idæa putata & Uva Urſi. J. B. *Hiſt.* I. p. 524. Arbutus Noveboracenſibus Bearberry. COLD. *Noveb.* 104.

daar was het een Heestertje, met buigzaame Takjes, ongevaar een Voet lang, op den Grond leggende, en Bladen als die van den Aardbesie-Boom, doch naar 't end breeder of Spatelvormig, zynde niet getand. Het is door geheel Lapland en Sweeden zeer gemeen, groeijende op de droogste dorre Zandvelden, en aldaar *Meelbessen* genoemd wordende. Sommigen hebben het aangezien voor een Soort van Vossebessen (*Vitis Idæa,*) daar het in gestalte weinig van verschilt *. De Bladen zyn wat langer of langwerpiger, zo de Heer Haller aanmerkt, en de Bloemen komen by Trosjes uit de Toppen der Takjes voort. Linnæus heeft bevonden, dat de Stengen van een tot drie Voeten lang zyn, en, de jonge inzonderheid, rood van Schors: het Loof, altyd groen, bestondt uit Eyronde Blaadjes, den rand omgeboogen hebbende en byna Wollig: aan 't end der Takken kwamen enkelde Trosjes voort, van twee tot agt Bloemen, elk op haar eigen Steeltje, met een Schubbetje onder ieder Bloem. De Kelk was zeer klein, in vyven gedeeld, stomp, standhoudende, paarschachtig: de Bloem Eyvormig, wit, met een vyftandigen, omgeboogen, stompen, Vleeschkleurigen, Mond: 't getal der Meeldraadjes tien, de Meelknopjes tweeborstelig: het Vrugtbeginzel Eyvormig; de Styl langer dan de Meeldraadjes; de Stempel stomp; de Vrugt een ronde gladde Besie met een droog Vleesch.

* zie bladz. 492.

Of

VIII. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Eenvy vige.*

Of deeze Plant de *Beerendruif* van GALENUS zy, gelyk CLUSIUS zig verbeelde, is geene zekerheid. Sommigen houden daar voor een ſoort van Mispelboom *; anderen wat anders †. GALENUS zegt, dat dezelve een laag Heeſterachtig Gewas is, in Pontus of Klein Aſie groeijende met Bladen van Memecylon, draagende een ronde, roode, op den Smaak wrange Vrugt. De Besſen van deeze Soort zyn inderdaad van eene ſamentrekkende hoedanigheid, en komen uit dien hooſde onder de Geneesmiddelen in aanmerking. Zy worden in Sweeden nooit gegeten zegt onze Ridder; maar het Kruid verzamelt men in menigte in de Noordelyke deelen, en voert het naar Stokholm, alwaar het, als de Smak, gebruikt wordt van de Leertouwers. Sommigen willen, dat het de *Idæa radix* van DIOSCORIDES zou zyn, waar aan een ſterke Samentrekkende kragt toegeſchreeven wordt (*).

* Zie II. D. II. STUK, bladz. 603.

† Hier voor bladz. 491.

In deeze beide Soorten zyn de Besſen niet veelzaadig, gelyk de Vrugten van den Aardbeſie-Boom, maar bevatten alleenlyk vyf Zaadkorrels. Het ſchynt dat de laatſte de zelfde zy, welke men in Nieuw Jork *Bearberry*, dat is Beerenbesſen, volgens COLDEN, tytelt.

CLETHRA.

De Kelk in vyven gedeeld, met vyf Bloemblaad-

(*) DALECH. *Hiſt. des Plantes* Lyon 1615. Livr. II. Chap. 36.

III. AFDEELING. VIII. HOOFDSTUK. I. *Clethra Alnifolia.* Elsbladige.

blaadjes een driedeeligen Stempel en een Zaadhuisje dat driekleppig is, met drie holligheden, maakt de byzondere Kenmerken uit.

Maar één Soort is van dit Geslagt, tot nog toe, met zekerheid bekend (1), die men door CATESBY afgebeeld vindt, zeggende, dat het een Heester is met Bladen als der Haagappelboomen, welke op vogtige plaatsen van Carolina of Virginie in 't Water groeit. Hy voegt 'er by, dat dezelve ook het Klimaat van Engeland in de vrye Lugt verdraagt. De Hoogleeraar BURMANNUS heeft dit Gewas op zyn Ed. Buitenplaats, onder veele andere zeldzaam voorkomende Planten, in de vaste Grond, alwaar ik het bloeijende gevonden heb, en my een Takje met Bloemen daar van door zyn Ed. is medegedeeld.

De bynaam is ontleend van PLUKENETIUS, die het *Amerikaansche Elsbladige* noemt, zynde dit mooglyk eene verscheidenheid: want de Bladen gelyken, in het gemelde, naar die der Elzen weinig. Het is, volgens den Heer GRONOVIUS „ in Virginie een taamelyk „ hooge Boom met ronde Takken, de Bladen „ spits Lancetvormig, gesteeld, de bovensten „ bree-

(1) Clethra. *Syst. Nat.* XII. Gen. 544. p. 301. *Ver.* XIII. Gen. 553. p. 340. GRON. *Virg.* 47, 67. DU HAM. *Arbr.* I. p. 176. T. 71. MILLER *Ic.* 281. Alnifolia Americana serrata &c. PLUK. *Alm.* 18. T. 215. f. 1. CATESB. *Car.* I. T. 65. SEL. *Vog.* II. Band. Pl. 42.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

„ breeder en ſcherp getand, de onderſten, [die „ meest naar Elzen Bladen zweemen,] ſtomp „ Eyrond, doch ook met Tandjes. Aan 't „ end der Takken komen losſe Aairen voort, „ naauwlyks een Span lang, van onge„ ſteelde Bloemen, ieder gevat in een Elsvor„ mig Stoppeltje en met een gryzen Kelk ge„ wapend". Het Zaadhuisje is, volgens CLAYTON, vyfhoekig, droog, gevuld met zeer kleine, dunne Zaadjes. Clethra is de Griekſche naam van den Elzeboom.

SAMYDA.

Een vyfdeelige gekleurde Kelk, zonder Bloemblaadjes; maar een Honigbakje in tienen gedeeld, het Vrugtbeginzel omringende: het Zaadhuisje van binnen Beſie-achtig, driekleppig met ééne Holligheid, waar in de Zaaden nestelen. Dus zyn de byzondere Kenmerken voorgedragen.

Vyf Soorten, altemaal Westindiſche Planten, komen in dit Geſlagt voor, als volgt.

I. *Samyda parviflora.* Kleinbloemige.

(1) Samyda *met tienmannige Bloemen en Lancetswys' Eyronde, wederzyds gladde Bladen.* Var

(1) *Samyda* Floribus decandris, Foliis ovato-oblongis, utrinque glabris. *Syst. Nat.* XII. Gen. 547. p. 301. *Veg.* XIII. Gen. 543. p. 340. Samyda parviflora, LOEFL. *It.* 260. Samyda Fol. ovatis &c. BROWN. *Jam.* 217. Caſearia Flor. decandris. JACQ. *Amer.* 21. *Hiſt.* 133. T. 85. Arbor Bacciſera Fol. oblongis &c. SLOAN. *Jam.* 173. *Hiſt.* II. p. 108. T. 211. f. 2. RAJ. *Dendr.* 75.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

Van SLOANE wordt deeze een Besſendraagende Boom genoemd, doch de Heer JACQUIN zegt dat het een Boompje is van vyftien Voeten hoogte, waar van zyn Ed. een Takje afbeeldt, hebbende hetzelve tot een nieuw Geſlagt, van *Caſearia*, betrokken. De Takken zyn dun en niet gedoornd, de Bladen als gezegd is, Zaagswyze getand, geſteeld, een Duim lang, aan de jonge groene Takjes. Vergaarde eenbloemige Steeltjes komen aan de oude Bladerlooze Takken voort, met een menigte van witte Bloempjes. Volgens SLOANE is de Vrugt zeer klein en Saffraankleurig. 't Getal der Meeldraadjes is tien.

II. *Nitida.* Glanzige.

(2) Samyda *met agtmannige Bloemen, en Hartvormige gladde Bladen.*

De Bladen zyn in deeze Soort flaauw gekarteld, en uit de Oxels komen dunne Bloemtrosſen voort. Het is mede een Boompje van vyftien Voeten volgens JACQUIN, 't welk zyn Ed. in het Kreupelboſch by Karthagena veel hadt aangetroffen.

III. *Spinoſa.* Gedoornde.

(3) Samyda *met agtmannige Bloemen en gedoornde Takken.* Dit

(2) *Samyda* Flor. octandris, Foliis cordatis glabris. Caſearia nitida inermis Fl. octandris. JACQ. *Amer. Hiſt.* 132. Samyda Fol. nitidis cordatis &c. BROWN. *Jam.* 117. T. 23. f. 3.

(3) *Samyda* Flor. octandris, Ramis ſpinoſis. Caſearia aculeata Flor. octandris. JACQ. *Amer.* 21. *Hiſt.* 133. Guidonia Aurantii foliis aculeata. PLUM. *Gen.* 4. *Ic.* 147. f. 1.

III. ARDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

Eenwyvige.

Dit is een Boompje van zeven Voeten, volgens dien zelfden Heer, waar van de oude Takken hier en daar met Doornen zyn gewapend, de Bladen Eyrond ſpits, anderhalf Duim lang, geevende omtrent twaalf zeer kort eenbloemige Steeltjes uit ieder Oxel; zo dat de jonge Takken als geheel bedekt zyn met Bloemen wit van Kleur, de Kelkjes uit den paarſchen groen, een Pap bevattende die Oranjekleur verwt. Het was zyn Ed. menigvuldig op St. Domingo voorgekomen.

IV. *Pubescens.* Wollige.

(4) Samyda *met twaalfmannige Bloemen, de Bladen ſtomp ovaal, van onderen Wollig.*

De Samyda met ruige Eyronde Bladen, de Bloemen aan tropjes geplaatst, van BROWNE, komt hier bedenkelyk t'huis, zo wel als de Beſiedraagende Heeſter met effenrandige langwerpige Bladen en vyfbladige bleekgeele zeer welriekende Bloemen', van SLOANE op Jamaika waargenomen. De Vrugten van deezen laatſten werden 'er *Cloven-Berries*, dat is Nagel-Beſſen, getyteld.

V. *Serrulata.* Gekartelde.

(5) Samyda *met twaalfmannige Bloemen, de Bla-*

(4) *Samyda* Flor. dodecandris, Foliis obovatis ſubtus tomentoſis. Samyda Fol. ovatis villoſis &c. BROWN. *Jam.* 218? Frutex Bacciſer folio oblongo integro, Flore pentapetalo, pallide luteo, odoratiſſimo. SLOAN. *Jam.* 173. *Hiſt.* II. P. 109? RAJ. *Dendr.* 75?

(5) *Samyda* Flor. dodecandris, Foliis ovato-oblongis ſerrulatis. Samyda Flor. dodecandris. JACQ. *Amer.* 21. *Hiſt.*

132

Bladen langwerpig Eyrond en fyn gekarteld.

Dit is een Heeftertje van twee of drie Voeten hoog volgens den Heer JACQUIN, die hetzelve op St. Domingo hadt gevonden. De *Guidonia* met Olmen-Bladen en een Sneeuw-Witte Roosachtige Bloem, van Pater PLUMIER, wordt hier t'huis gebragt. Het zonderlinge Honigbakje, dat zig als een Bekertje vertoont, maakt het voornaamfte Kenmerk uit van dit Geflagt. *Monogynia.*

De Tweewyvigen onder de Tienmannige Plant-Gewasfen, dat is die tien Meeldraadjes en twee Stylen of Stempels hebben, leveren ook eenige Heefters uit, als

ROYENA.

Een Geflagt, dat benoemd is ter Eere van den beroemden Leidfchen Hoogleeraar den Heer ADR. VAN ROYEN, die de Kruidkunde, zo door zyne Onderwyzingen, als anders, ook niet weinig heeft voortgezet.

De overige Kenmerken zyn; een Bekerachtige Kelk; een éénbladige Bloem, met een omgeboogen rand; een eenhokkig vierkleppig Zaadhuisje.

Het behelst thans vier Soorten, altemaal van

132. Guidonia Ulmi folio, Flore rofeo niveo. PLUM. *Gen.* 4. *Ic.* 146. f. 2.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK.

van de Kaap afkomſtig, doch in de Openbaare Kruidhoven overgebragt; naamelyk

(1) Royena *met Eyronde ruuwachtige Bladen.*

I. *Royena lucida.* Glanzige.

Deeze maakt in de Hortus Medicus alhier een Takkig Boomgewas uit, van ruim zes Voeten hoogte, doch bereikt anders ſomtyds wel de grootte van den Laurierboom. De Schors is Aſchgraauw; de Bladen zyn ſpits ovaal, omgekromd, twee Duim lang en een Duim breed, van boven glanzig donker groen, van onderen helder groen, digt bezet met een menigte van zwarte Stipjes. Of dit laatſte natuurlyk zy, dan toevallig, kan ik niet verzekeren. Het bloeit jaarlyks met fraaije paarſche Bloempjes, doch draagt hier geen Vrugt, die volgens COMMELYN, welke het Gewas uit Zaad van de Kaap geteeld hadt, rond is, met vier driehoekige Steentjes.

(2) Royena *met Lancetvormige gladde Bladen.*

II. *Royena glabra.* Gladde.

Van deeze Soort is 't Gewas, in de Hortus alhier, wel zeven Voeten hoog: de Blaadjes zyn

(1) *Royena* Fol. ovatis ſcabriuſculis. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 550. p. 302. *Veg.* XIII. Gen. 555. p. 341. *Hort. Cliff.* 149. R. *Lugdbat.* 441. Staphylodendron Afr. ſempervirens, Fol. ſplendentibus. COMM. *Hort.* I. p. 187. T. 96. Staph. Afr. folio ſingulari lucido. HERM. *Par.* T. 232. Piſtacia Africana. PLUK. *Alm.* 298. T. 63. f. 4. T. 317. f. 5.

(2) *Royena* Fol. lanceolatis glabris. R. *Lugdbat.* 441. *Hort. Cliff.* 149. BERG. *Cap.* 144. Vitis Idæa Æthiopica, Buxi minoris folio, Floribus albis. COMM. *Hort.* I. p. 125. T. 65. Vi-

zyn de helft ſmaller, taamelyk ſtyf doch regt en glad in vergelyking met de volgende: de Bloempjes veel kleiner en niet onaangenaam van Reuk. In de Afbeelding van COMMELYN gelyken zy meer naar die van Palm, dan in de tegenwoordig hier leevende. Hy hadt 'er een *Vitis Idæa* van gemaakt, naar welke Plant zy in Bladerloof zweemt. BERGIUS beſchryft deeze Soort omſtandig.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Digynia.*

(3) Royena *met Lancetvormige ruige Bladen.*

III. *Royena hirſuta.* Ruige.

De Blaadjes zyn in deeze Soort zo Lancetvormig niet, als in de voorgaande, en meer ovaalachtig; ook zeer weinig naar die van Rosmaryn gelykende, geelachtig groen, aan beide zyden Wollig of met een zagt Dons bezet en ſlap met veele Adertjes. Zy bloeit ook hier te Lande.

(4) Royena *met langwerpig Hartvormige van onderen Wollige Bladen.*

IV. *Royena villoſa.* Wollige.

Deeze gelykt naar de eerſte Soort, maar heeft de Takken ruig: de Bladen zyn langwerpig

Vitis Idæa Æthiopica Myrthi foliis, Flosculis dependentibus. PLUK. *Alm.* 391. T. 321. f. 4.

(3) *Royena* Fol. lanceolatis hirſutis R. *Lugdb.* 441. Arbutus Fol. lanceol. &c. *Hort. Cliff.* 163. Staphylod. Afr. ſol. lanuginoſo Rosmarini latiore. BOERH. *Lugdb.* II. p. 235.

(4) *Royena* Fol. cordatis oblongis, ſubtus tomentoſis. *Syſt. Veg.* XIII. Royena Fol. ovato-lanceolatis ſcabris. *Herb. Oldenl.* BURM. *Fl. Cap. Prodr.*

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Tweewyvige.*

pig ovaal, van agteren Hartvormig, van onderen Wollig, ſtompachtig, met korte ruige Steeltjes. De Bloemen in de Oxelen, enkeld, knikkende, hebben ook ruige Steeltjes, niet langer dan de Bloem. Onder den Kelk zitten twee ſpits ovaale, ruige, afvallende Blikjes. Het ſchynt die te zyn, waar van onlangs een Takje aangebragt was, met ſtomp ovaale ruuwe Bladen, en Besſen in de Oxelen, volgens den Heer N. L. BURMANNUS. Maar, hoe kan een Gewas met eene Beſie-achtige Vrugt tot dit Geſlagt behooren? Een dergelyke thans in de Hortus zig bevindende, heeft Bladen als van den Laurier-Kers Boom, Lancetvormig ovaal, van onderen Wollig maar niet ruuw, dik en ſtyf, wel vyf Duim lang en by de twee Duimen breed.

HYDRANGEA.

Een vyfbladige Bloem, een vyfdeelige Kelk boven het Vrugtbeginzel, dat een tweehokkig, tweeſnuitig, rondom beſneeden Zaadhuisje wordt, zyn de byzondere Kenmerken van dit Geſlagt.

1. *Hydrangea arborescens.* Boomachtige.

De eenigſte Soort (1), in Virginie huisvestende, is een Heester, niet zeer hoog van Stam, met vierhoekige Takken, Hartvormige ge-

(1) Hydrangea. *Syst. Nat.* XII. Gen. 551. p. 302. *Veg.* XIII. Gen. 557. p. 341. DU HAM. *Arbr.* I. p. 198. T. 118. GRON. *Virg.* 50, 69.

Fig. 1.

A

Fig. 2.

B

geſpitſte, Zaagswys' getande, gladde Bladen, de bovenſten Eyrond. De Takken loopen uit in een trop van gepaarde Steeltjes, die langer dan de tusſchenwydte der Bladſteelen, zeer menigvuldig, verſcheide maalen verdeeld, een dichte Tuil maaken, van kleine witte welriekende Bloempjes. Het Zaadhuisje, dat in twee hollighedeu vol is van kleine Zaadjes, heeft twee kromme Hoorntjes. 's Winters verliest dit Gewas zyne Takjes. Van deszelfs figuur zal de Geſlagtnaam, een Water-Kruik, Emmer of iets dergelyks betekenende, afkomſtig zyn. 's Winters raakt dit Gewas zyne Takjes kwyt.

CUNONIA.

De Bloem en Kelk zyn in dit Geſlagt beiden vyfbladig, met de Stylen langer dan de Bloem. De Vrugt is een tweeklokkig geſpitst Zaadhuisje, dat veele Zaadjes bevat.

De eenigſte Soort (1), aan de Kaap groeijende, is *Ouſterdykia* genoemd geweest door den Hoogleeraar J. BURMANNUS, ter eere van de beroemde Heeren OOSTERDYK, Vader en Zoon. Zy maakt aldaar, zo zyn Ed. aanmerkt, een grooten Boom, die bruin en ruuw van

I. *Cunonia Capenſis.* Kaapſche.

(1) Cunonia. *Syst. Nat.* XII. Gen. 552. p. 302. *Veg.* XIII. Gen. 556. p. 342. Ooſterdykia Flor. ſpicatis pentapetalis, Fol. oblongis ſubincanis ſerratis BURM. *Afr.* 259. T. 96. Arbuscula Arbuti alatis foliis Africana. PLUK. *Alm.* 45. T. 191. f. 4.

III. ABDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Tweezwyvige.*

van Schors is, en wiens Hout, aldaar gemeenlyk *Esschen-Hout* geheten wordende, tot de Timmeragie zeer dienstig is. De Bladen gelyken taamelyk naar die der Esscheboomen, als zynde paarswyze aan een Steel geplaatst, met een oneffen Blad aan 't end, doorgaans zeven in getal. Maar het byzondere, dat deeze Boom heeft, zyn zekere Spatelachtige, gesteelde Klieren in de Oxels der Bladen. Bovendien draagt hy dubbelde Aairen, naar die van 't Vossen-Staart Gras gelykende, geheel uit de Bloempjes samengesteld, met zekere uitsteekende Puntjes, dat de Stylen zyn, rondom bezet, waar van vervolgens Vrugt-Aairen worden, bestaande uit kleine tweehoornige Zaadhuisjes. Het Afrikaansch Boompje, met gewiekte Aardbezie-Booms Bladen, van PLUKENETIUS, is hier t'huis gebragt.

PL. XXV. *Fig.* 1.

In verscheide opzigten komt daar mede dat Takje overeen, 't welk zig onder myne Kaapse Planten bevindt, hier nevens, op PLAAT XXV, afgebeeld. De Bladen zyn zeven of meerbladig gevind, en hebben ieder op zig zelve byna een Vinger langte, gelyk ten opzigt van de eerste *Oosterdykia* door den Hoogleeraar J. BURMANNUS gemeld wordt; maar van gedagte Spatelachtige Klieren openbaart zig niets, of het moesten de Lidtekens daar van zyn, die zig boven aan het Takje vertoonen. Hier zitten de Bladsteelen tropswyze, van aanmerkelyke langte, eer zy de Bladen uitgeeven, die ongekarteld

zyn,

zyn, byna als in de gemelde. De Bloempjes komen aan Aairswyze Pluimen uit derzelver Oxelen voort, omtrent zo als in de tweede *Oosterdykia*, welke hier van den Ridder aangehaald is; maar volgens gezegden Heer BURMANNUS Mannelyke Bloemen hadt. De Bloempjes heb ik ten naauwkeurigste onderzogt, en bevind, dat zy den Kelk in vyven gedeeld, en sommigen de Bloem vyfbladig hebben, uit vyf holle Blaadjes bestaande, waar binnen tien langwerpige Meelknopjes, van gedaante als een Hoorn, ongesteeld, den Styl omringen, die pieramidaal, dik en zeer Haairig is; wit met een rondachtig bruin Hoofdje als Stempel, wordende van de Meelknopjes overdekt. Deeze deelen zyn hier, met sterke Vergrooting, op de Plaat vertoond. Of dit Gewas tot de gezegden behoore, dan een byzonder Geslagt uitmaake, zal door nader Waarneemingen blyken kunnen. Ik heb het hier, schoon tot de Eenwyvigen betrekkelyk, ter Proeve voorgesteld en kan nog dit zonderlinge daar omtrent berigten, dat eenigen van de door my onderzogte Bloempjes zes Blaadjes hadden en niet meer dan negen Meelknopjes (*).

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Digynia.*

DIANTHUS. Anjelier.

Een Cylindrische Kelk, die eenbladig is, van

Om-

(*) Dewyl de *Stamina*, gelyk bekend is, somtyds in *Petala* veranderen, zo moet het evenwel tot de *Decandria* behooren.

III. ARDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Tweewyvige.*

onderen met vier Schubbetjes, bevattende vyf genagelde Bloemblaadjes: de Vrugt een Cylindrisch Zaadhuisje met eene Holligheid; zulks zyn de byzondere Kenmerken van dit Geslagt, welks gewoonen naam *Caryophyllus* onze Ridder met veel oordeel, wegens de gelyknaamigheid met dien van den Kruidnagelboom, veranderd heeft in den Griekschen naam *Dianthus*, op derzelver voortreffelykheid zinspeelende.

Onder de veele Soorten komen maar weinige Heesters voor, naamelyk de drie laatsten, als volgt.

XVIII. *Dianthus Arboreus.* Boomachtige.

(18) Anjelier *met een Heesterachtige Steng, Elsvormige Bladen en Zaagswys' getande Bloemblaadjes.*

Deeze Soort, op 't Eiland Candia in de Middellandsche Zee groeijende, is door ALPINUS in Afbeelding gebragt, onder den naam van *Boomachtige Wilde Anjelier*, die vyfbladig is. Hy zegt, dat dezelve op de Bergen van dat Eiland twee Ellen hoog en hooger groeit, hebbende een lange, harde Steng, van een Vinger dik, witachtig van Kleur en zeer knobbelig, Tak-

(18) *Dianthus* Caule Fruticoso, Foliis subulatis, Petalis Serratis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 560. p. 307. *Veg.* XIII. Gen. 565. p. 348. Caryophyllus Arborescens Creticus. C. B. *Pin.* 208. *Prodr.* 104. Betonica Coronaria Arborea Cretica. J. B. *Hist.* III. p. 328. Car. Arborcus sylvestris. ALP. *Exot.* 39. T. 38.

Takken uitgeevende die zig in kleinere verdeelen, hebbende hier en daar troppen van ſmalle Blaadjes, en aan 't end Bloemen als Anjelier-tjes, witachtig paarſch, van een aangenaamen Reuk. III. AFDEEL. VIII. HOOFD. 8TUK. *Digynia.*

(19) Anjelier *met een Heeſterachtige Steng en Lancetvormige Bladen.* XIX. *Dianthus Frutescens.* Heeſterachtige.

Het eenigſte Berigt van deeze Soort heeft men van den ſchranderen TOURNEFORT, die op zynen Levantſchen Reistogt deeze ſchoone Anjelier-Struik waarnam, groeijende in de Kloven van afgryzelyke Rotſen op 't Eiland Serpho, van waar zy door Zaad was overgebragt en voortgeteeld in den Koninglyken Tuin te Parys. Dezelve hadt een kromme Steng van twee Voeten hoog en omtrent twee Duimen dik, Houtig, met eene zwartachtige Schors, als geringd. De Takken waren ook bruin, doch aan 't end groenachtig, en aldaar digt begroeid met Spatelachtige Bladen, dik en Vleezig, zo bitter als Gal. De Bloemen waren vyfbladig en volkomen Anjelierachtig, bleek graauw met paarſche Streepen. Dezelven kwamen ſomtyds enkeld, ſomtyds by Tuiltjes, uit de enden der Takjes voort. Het Zaadhuisje geleek naar dat der Anjelieren.

(20) An-

(19) *Dianthus* Caule Fruticoſo Fol. lanceolatis. Caryophyllus Græcus Arboreus Leucoiji folio peramato. TOURN. *Cor.* 23. *Inſt.* I. p. 183. T. De

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. XX.

(20) Anjelier *met eene laag Heesterachtige Steng, de Bladen smal Elsvormig, de Bloemblaadjes niet ingesneeden.*

Dianthus pungens. Steekende.

Aan de Zeekust van Spanje is dit Gewas ontdekt, dat de Bladen eenigszins de Steng omvattende heeft, zynde dezelven platachtig, smal, gespitst. De Bloemsteeltjes, die van één- tot driebloemig zyn, komen uit de enden der zyd-Takjes voort, hebbende de Kelk vier Lancetswyze Schubben, en de Bloemblaadjes zyn aan den rand niet ingesneeden, gelyk in de andere Anjelieren.

BANISTERIA.

Onder de Driewyvige Heesters komt eerst in aanmerking dit Geslagt van klimmende Gewassen, 't welk den naam naar den Kruidkundigen BANISTER voert. Hetzelve heeft den Kelk in vyven gedeeld, van buiten met Honiggaatjes: de Bloemblaadjes rondachtig, genageld; en brengt drie Zaaden, welke Vliezig gewiekt zyn, voort.

't Getal der Soorten, altemaal in de Westindiën, of in Amerika huisvestende, is zeven, als volgt.

I. *Banisteria angulosa.* Hoekige.

(1) Banisteria *met hoekig uitgegulpte Bladen.*

De

(20) *Dianthus* Caule suffruticoso, Fol. lineari-subulatis, Petalis integris. *Mant.* 240.

(1) *Banisteria* Foliis sinuato angulosis. *Syst. Nat.* XII. Gen.

De eerſte Soort is, volgens PLUMIER, een Gewas, beſtaande uit lange Ranken, van weinig meer dikte dan een Schryfpen, die wederom dunnere Rankjes uitgeeven, en hier aan zitten de Bladen, tegenover elkander, op lange Steelen, byna een Handpalm groot. Uit derzelver Oxelen komen Trosjes voort of Tuiltjes, van zes of zeven Bloemen, die uit vyf Lepelachtige Blaadjes beſtaan. De Vrugten gelyken naar die van de Schotſche Linden en hebben een heldere Taankleur. De Groeyplaats was op 't Eiland Dominika. III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Trigynia.*

(2) Baniſteria *met Eyronde Bladen en zydelingſe Aairen, de Zaaden overend.* II. *Purpurea.* Gevinde.

De byzonderheid der Bladen die Gevind zyn, naar het Loof van de Basterd-Acacia gelykende, onderſcheidt deeze Soort veel meer dan de Kleur der Bloemen, welke paarſchachtig is of Purperkleurig. Die Pater heeft deeze in Zuid-Amerika waargenomen.

(3) Baniſteria *met langwerpig Eyronde ſtyve Bla-* III. *Laurifolia.* Laurierbladige,

Gen. 568. p. 314. *Veg.* XIII. Gen. 573. p. 356. Acer ſcandens Folio angulofo. PLUM. *Sp.* 18. Clematis angulofo Folio, Aceris fructu. PLUM. *Amer.* 77. T. 92. RAJ. *Suppl.* 328.

(2) *Baniſteria* Fol. ovatis, Spicis lateralibus, Seminibus erectis. Ban. Fol. pinnatis &c. MILL. *Dict.* Acer ſcandens Pſeudo-Acaciæ folio, flore purpurascente. PLUM. *Sp.* 18. *Ic.* 15.

(3) *Baniſteria* Fol. ovato-oblongis rigidis, Racemis terminalibus. MILL. *Dict.* Acer ſcandens Fol. Laurinis. SLOAN. *Jam.* 137. *Hiſt.* II. p. 26. RAJ. *Dendr.* 94.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK.

Bladen en Bloemtrosſen aan 't end der Ranken.

Driewyvige. Op 't Eiland Jamaika kwam deeze den beroemden SLOANE voor, die ſomtyds drie zodanige Zaadhuisjes, als de Europiſche Eſchdoorn, by elkander draagt. 't Gewas is, uitgenomen wat het Blad betreft, met de voorgaanden zeer overeenkomſtig,

IV. *Bengbalenſis.* Citroenbladige.

(4) Baniſteria *met langwerpig Eyronde geſpitſte Bladen, zydelingſe Trosſen en uitgebreide Zaaden.*

De Bladen van deeze onderſcheiden zig duidelyk van die der voorgaande Soort, niettegenſtaande 'er de Laurierbladige van PLUKENET ook toe betrokken wordt. In Oostindie, in 't byzonder in Bengale, wordt deeze Soort ook gevonden, *Loo-Utan* genaamd by de Javaanen.

V. *Dichotoma.* Windebladige.

(5) Baniſteria *met Eyronde Bladen en gegaffelde Takken.*

De

(4) *Baniſteria* Fol. ovato-oblongis acuminatis, Racemis lateralibus, ſeminibus patentibus. *Fl. Zeyl.* 176. Acer ſcandens Fol. Citri, flore cœruleo ſpicato. PLUM. *Ic* 14. Acer Bengbalenſis, Laurinis foliis, fructu tergemino, PLUK. *Alm.* 7. T. 3. f. 1. BURM. *Fl. Ind.* p. 106.

(5) *Baniſteria* Fol. ovatis, Ramis dichotomis. Baniſt. Fol. ovatis, Ramis dichotomis &c. *Hort. Cliff.* 169. Acer ſcandens Convolvuli folio, Flore ex Aureo coccineo. PLUM. Sp. 18. *Ic.* 13.

De Zaadhuisjes van deeze zyn met hunne Vleugels uitwaards gekeerd. Zy was Klimmende Eſchdoorn met Bladen van Winde en Goudkleurig roode Bloemen, van PLUMIER getyteld.

III. Afdeel. VIII. Hoofdstuk. *Trigynia.*

(6) Baniſteria *met Eyrondachtige, van onderen Wollige, Bladen, gearmde Takken en Kroontjeswyze Bloemen.*

VI. *Fulgent.* Rondbladige.

Hier wordt de *Klimmende Amerikaanſche Triopteris*, met eene groote Goudglanzige Vrugt, van PLUKENETIUS, t'huis gebragt, zo wel als de Kleinere klimmende Eſchdoorn, die de gedaante van Hondendood heeft, met rondachtige Bladen, van SLOANE. 't Gewas heeft, volgens BROWNE, de Bladſteelen met twee Kliertjes; uit de Oxels komen de Bloemtroſſen byna als Kroontjes voort, en de Zaaden zyn gerimpeld met ééne Wiek.

(7) Baniſteria *met Eyrondachtige Bladen, gearmde Takken, en de Zaaden inwaards ſmaller.*

VII. *Brachiata.* Smalzaadige.

De

(6) *Baniſteria* Fol. ſubovatis, ſubtus tomentoſis, Ramis brachiatis, Pedunculis umbellatis. Baniſt. Fol. ovatis, Ramis ramoſis &c. *Hort. Cliff.* 169. Baniſt. Fol. orbiculatis. BROWN. *Jam.* 231. Acer ſcandens minus, Apocyni facie, Folio ſubrotundo. SLOAN. *Jam.* 138. *Hiſt.* II. p. 27. T. 162. f. 2. Triopteris Americana ſcandens, Fructu fulgente majore Aureo. PLUK. *Mant.* 185.

(7) *Baniſteria* Fol. ſubovatis, Ramis brachiatis, Seminibus introrſum anguſtioribus. Ban. Fol. ſubovatis, Ramis ramoſis &c. *Hort. Cliff.* 169. Ban. Fol. ovatis acuminatis &c. MILL. *Dict.*

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

Dewyl de Takken, in de voorgaande Soort, ook gearmd zyn, en de Bloemen in de Vyfde Goudglanzig, zo acht ik dezelven bekwaamer door myne Bynaamen onderſcheiden. Deeze laatſte Soort heeft de Bloemen in losſe Aairen, en de Zaaden geeven inwaards geen Wiek uit. Het is mede een klimmend Rankgewas, dat in de Westindiën valt.

Driewyvige.

HIRÆA.

Dit Geſlagt, door den Heer JACQUIN geopperd, is van zyn Ed. dus genoemd ter gedagtenisſe van den vermaarden N. DE LA HIRE, van wien verſcheide Natuur- en Kruidkundige Vertoogen, in de Verhandelingen van de Kon. Akademie der Weetenſchappen van Parys, aan 't licht gegeven, en van wiens Hand de Afbeeldingen zyn van Plantgewaſſen, door een byzondere Konst gemaakt, vier Boekdeelen vullende, die in de Keizerlyke Bibliotheek bewaard worden.

Een vyfbladige Kelk, vyf rondachtige lang genagelde Bloemblaadjes: een Zaadhuisje beſtaande uit drie ronde Hokjes, die ieder twee groote Vliezige Wieken op de Rug hebben, en enkelde rondachtige Zaaden bevatten: zyn de byzondere Kenmerken (*). De

(*) De Heer MURRAY geeft een driehokkig Zaadhuisje met drie Wieken en twee Zaaden op: doch zulks ſtryde tegen de Opgave van den Heer JACQUIN, van wien zyn Ed. dit Geſlagt ontleend heeft. LINNÆUS zelf hadt gezegd, drie tweewiekige Zaaden. *Syst. Nat. Veg.* XII.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK. I. *Hiræa reclinata.* Neergeboogen.

De eenigſte Soort (1), door gedagten Heer omſtreeks Karthagena in de Westindiën waargenomen, is van zyn Ed. dus gebynaamd, om dat het Gewas, een Boompje dat zelden hooger wordt dan vyftien Voeten, zyne Takken, die lang en taay zyn, naar den Grond of op de byſtaande Ruigte neder laat zakken. Het heeft een Aſchgraauwe Schors. De Bladen zyn langwerpig, om hoog een weinig breeder, aan beide enden ſtomp, effenrandig, van onderen glad, van boven met een fyne Wolligheid of Dons bekleed, tuſſchen de drie en zes Duimen lang. De Bloemen die zonder Reuk, doch fraay, geel van Kleur, een Duim breed zyn, komen aan ſierlyke Trosſen voort. Het bloeit in Juny, de Zaaden worden in September ryp.

TRIOPTERIS.

Van de drie-Wiekigheid der Zaadhuisjes heeft dit Geſlagt zynen naam. Dezelven, niettemin, zyn drie in getal, en hebben ieder twee Vleugels, welke zes Wieken ook aan het Vrugtbeginzel, even of het Bloemblaadjes waren, zig vertoonen. Ieder Zaadhuisje bevat een enkel Zaad. De Kelk is in vyven gedeeld. Het een en ander maakt de byzondere Kenmerken uit.

De

(1) Hiræa. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 569. p. 315. *Veg.* XIII. Gen. 569. p. 356. JACQ. *Amer. Hiſt.* 137. T. 176. f. 42.

III. AFDEEL. VIII. HOOFD-STUK.

De eenigſte Soort (1) is een Gewas, dat op Jamaika zal waargenomen zyn. Hier mede ſchynt overeen te komen de *Driezaadige klimmende Eſchdoorn* van PLUMIER met Citroenbladen en een kleinere Roosachtige Bloem, in Zuid-Amerika groeijende. Het heeft een windende Steng; de Bladen zyn puntig Eyrond, en de Bloemen komen by Tuiltjes of Kroontjes aan het opperſte van de Steng voort.

I. *Triopteris Jamaicenſis.* Jamaikaſche.

Onder de Vyfwyvigen van deeze Klaſſe is maar één Geſlagt, dat eigentlyk hier t'huis behoort, genaamd

COTYLEDON. Navelkruid.

Een vyfdeelige Kelk, een eenbladige Bloem met vyf Honigſchubbetjes aan den Voet van 't Vrugtbeginzel, maakt de byzondere Kenmerken, met de vyf Zaadhuisjes, uit welken de Vrugt beſtaat.

Zeven Soorten komen thans in dit Geſlagt voor, onder welken eene Europiſche, als volgt.

I. *Cotyledon orbiculata,* Rondbladig.

(1) Navelkruid *met rondachtige, platte, efſenrandige Bladen, en eene Heeſterachtige Steng.*

De

(1) Triopteris. *Syst. Nat.* XII. Gen. 570. p. 315. *Veg.* XIII. Gen. 574. p. 356. *Hort. Cliff.* 169. Acer ſcandens tricoccos Fol. Citri, Flore roſeo minore. PLUM. *Ic.* 9. T. 16?

(1) *Cotyledon* Fol. orbiculatis, carnoſis, planis, integerrimis, Ca-

De meeſte Soorten van dit Geſlagt hebben, wegens de dikte der Bladen en manier van groeijing, een aanmerkelyke overeenkomst met de *Sedum*, genaamd Huislook of Donderbaard. Deeze wordt van HERMANNUS Afrikaanſche Heeſterachtige Sedum, met rondachtige Bladen, geheten. 't Is een Kaapſch Gewas, op drooge Zandige Vlakten aan de Zeekust Heeſterachtig groeijende, met eene dikke, witachtig groene Steng, die van onderen met dikke rondachtige Bladen digt begroeid is, geevende van boven dunne Takjes uit, aan welken Klokswyze Bloemen hangen, die zig als uit vyf roode omgekrulde Blaadjes ſamengeſteld vertoonen, en op dezelven volgen vyf Haauwtjes, die het Zaad bevatten. Onder de vreemde Gewaſen in onze Tuinen is het gemeen.

(2) Navelkruid *met Spatelvormig Lancetswyze* Langbladig.

II. *Cotyledon ſpuria.*

Caule Fruticoſo. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 574. p. 316. *Veg.* XIII. Gen. 578. p. 357. *Hort. Cliff.* 276. R. *Lugdbat.* 454. Cot. Afr. frutescens incanum, orbiculatis foliis. HERM. *Lugdbat.* 549. T. 551. MORIS. *Hiſt.* III. p. 474. S. 12. T. 7. f. 39.

(2) *Cotyledon* Fol. alternis Spatulatis carnoſis integerrimis, Caule Fruticoſo. Cot. Afr. frutescens, Fol. longo & anguſto, Flore flavescente. COMM. *Rar.* T. 23. BURM. *Afr.* Tab. 18, 19. f. 1. & T. 22. f. 1. Cot. Afr. fol. depreſſis, cruciatis. WALTH. *Hort.* 16. Sedum Afr. teretifolium, Flore Hemerocallidis. MORIS. *Hiſt.* III. p. 474. S. 12. T. 7. f. 40.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Vyfwyvige.*

ze Bladen, die Vleezig en effenrandig zyn, de Steng Heesterachtig.

Behalve de Afrikaanſche Cotyledon met een lang en ſmal Blad en geelachtige Bloemen, van COMMELYN, en verſcheidene van den Hoogleeraar J. BURMANNUS in Plaat gebragt, wordt hier ook het Afrikaanſche Vingerbladige Huislook van MORISON betrokken. De Steng is zeer dik, met ſtompe Takken, welke aan 't end alleen bezet zyn met dikke, langwerpige, geſteelde Bladen, geevende een Aair uit van een Voet lang, met knikkende geelachtige omgekrulde Bloemen, van binnen rood geſtippeld. De Meeldraadjes zyn een weinig langer dan de Styl en de Meelknopjes rood.

III. *Hemisphaerica.* Halfrondbladig.

(3) Navelkruid *met half-Klootronde Bladen.*

Deeze is ook een Kaapſche, door DILLENIUS in Afbeelding gebragt.

IV. *Serrata.* Zaagtandig.

(4) Navelkruid *met ovaale gekartelde Bladen en eene ge-aairde Steng.*

Van den zelfden is deeze, onder den naam van Cretiſche, als van 't Eiland Kandia afkomſtig zynde, met een langwerpig Blad met Franje, afgebeeld.

(5) Na

(3) *Cotyledon* Foliis ſemiglobosis. *Hort. Cliff.* 176. R. *Lugdb.* 454. Cotyledon Capenſis, Folio ſemiglobato. DILL. *Elth.* 112. T. 95. f. 111.

(4) *Cotyledon* Fol. ovalibus crenatis, Caule ſpicato. *Hort. Cliff.* 497. R. *Lugdbat.* 454. Cotyledon Cretica Folio oblongo fimbriato. DILL. *Elth.* 113. T. 95. f. 112.

(5) Navelkruid *met gekapt Schildvormige, Zaagswys' getande overhoekse Bladen, een Takkige Steng, de Bloemen overend.*

III. Afdeel. VIII. Hoofdstuk. V. *Umbilicus Veneris.* Europisch.

Deeze Soort is van ouds bekend onder den naam van *Cotyledon* of *Umbilicus Veneris*, dat is Venus-Navel. Men gaf 'er ook wel den naam van *Acetabulum*, met het Griekſch overeenkomſtig, wegens de Holligheid der Bladen aan. De Italiaanen noemen het Gewas *Bellicò di Venere*; de Toskaners *Copertojole*, de Spanjaarden *Vasillos*, de Franſchen *Escudes*, dewyl de Bladen Schildvormig zyn, de Duitſchers *Frawen Nabel* of *Nabelkraut*, en de Engelſchen *Navelwort*.

Tweederley vindt men het; de eerſte noemt J. Bauhinus de Echte, met een Knobbeligen of Bol-Wortel. Dit heeft Morison Geel Huislook der Muuren, dat genaird is, met ronde genavelde Bladen, getyteld. Sommi-

(5) *Cotyledon* Fol. cucullato-peltatis, ſerrato-dentatis alternis, Caule ramoſo, Flor. erectis. Gron. *Or.* 141. *Vir. Cliff.* 39. R. *Lugdbat.* 454 Cot. Flore luteo, radice repente. Dodart *Mem.* 265. T. 73. Cot. Rad. tuberoſâ longâ repente. Moris. *Præl.* 257. Raj. *Hiſt.* 1878. Umbilicus repens. Cam. *Epit.* 858. β. Cot. vera Rad. tuberoſâ. J. B. *Hiſt.* III. p. 683. Cotyledon major. C. B. *Pin.* 285. Cot. Umbilicus Veneris. Clus. *Hiſt.* II. p. 63. *Hisp.* 332. Gouan *Monsp.* p. 220. Ger. *Prov.* p. 429. Tourn. *Inſt.* 90. Dod. *Pempt.* 131. Sedum luteum murale ſpicatum, Folio umbilicato rotundo, Moris. *Hiſt.* III. p. 470. S. 12. T. 10. f. 4.

III. ARDEEL. VIII. HOOFD-STUK. *Vyfwyvige.*

migen hadden verzekerd, dat het nooit voorkwam dan op oude Muuragiën, maar CLUSIUS nam hetzelve, in het doorreizen van Spanje- en Portugal, niet alleen op dezelven, maar ook op Daken, Rotſen, Aarden Wallen en zelfs ſomtyds in een vrugtbaare Grond, aan den Voet van Olyf en Dadelboomen, als ook op de Stammen van oude Kurkboomen, waar.

De Wortel geeft een trop Steelen uit, van een Handbreed lang, die aan 't end het middelpunt ſchraagen van een rond hol Blad, en tusſchen deeze Steelen ſchiet hy twee of drie Stengetjes, welke Aairswyze bezet zyn met groenachtige Bloempjes. Deeze Stengetjes geeven ſomtyds verſcheide Aairen uit. Het Zaad, dat op de Bloemen volgt, in vyf Hokjes vervat, is klein.

In de Zuidelyke deelen van Provence vindt men dit groote Navelkruid, volgens GERARD, nevens de Muuren, maar GARIDEL merkt aan, dat het omſtreeks Aix zeer gemeen is in de Gaten van oude Muuragiën, zonder Kalk gebouwd. De Bladen zyn door de oude Geneeskundigen als zeer verzagtende aangemerkt, inzonderheid tegen Ontſteekingen, als ook tegen 't Graveel dienſtig, komende, wegens hunne Sappigheid, daar in overeen met de gewoone Huislook of Donderbaard, die thans, in plaats van dezelven, in de Popeljoen-Zalf gebruikt wordt.

De

De andere, die ook in Paleſtina en in Engeland zou gevonden zyn, heeft geen Bolronden maar een langen kruipenden Wortel en geele Bloemen. DODART merkt aan, dat dezelve de Bladen gekarteld heeft, 's Winters groen blyvende, maar in Mey verdorrende, tuſſchen welken een dunne ronde Steel opſtygt, die in verſcheide Takjes, met Bloemen beladen, is verdeeld. Of dezelve een weezentlyk verſchillend Gewas uitmaake van de voorgemelde, is niet zeker.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Pentagynia.*

(6) Navelkruid *met verdeelde Bladen en vierdeelige Bloemen.*

VI. *Laciniata.* Oostindiſch.

De Bladen zyn in dit Gewas zodanig verdeeld, dat RUMPHIUS hetzelve de *Eende-Plant* noemt, doch dit was beter gezegd Eende-Poot, en hy moet hier zyn Oog gehad hebben op een byzonder ſlag van Eenden, Duikers genaamd: want in de gewoone Eenden is de Voetzool gewebd en onverdeeld. Ieder Blad ſtaat op een langen dikken Steel, en is doorgaans verdeeld in drie Lappen, welke, zo hy

(6) *Cotyledon* Fol. laciniatis, Flor. quadrifidis. Cot. fol. trifidis &c. *Hort. Cliff.* 175. R. *Lugdbat.* 454. Cot. Afra, Folio craſſo lato laciniato, Flosculo Aureo. BOERH. *Lugdb.* I. p. 288. T. Teleph. Afr. anguſt. folio, Flore Aurantiaco. PLUK. *Alm.* 362. T. 228. f 3. Telephium Indicum, BONT. *Jav.* 132. Planta Anatis. RUMPH. *Amb.* V. p. 275. T. 95. BURM. *Fl. Ind.* p. 106.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Vyfwyvige.*

hy aanmerkt, elk op zig zelf naar een Haanekam gelyken. Zy ſtaan digt om den middelStam als een Kroon, naar ſommige Soorten van Kool gelykende. 't Gewas heeft ſappige Stengen, een Vinger of Duim dik, in Leden verdeeld en veelal op den Grond leggende, maakende te ſamen een Struik die vier Voeten hoog wordt. Zelden geeft het Bloem of Zaad: maar is vol van een dergelyk Sap als de Huislook, van dergelyken aart. Het heeft, naamelyk, een zeer verkoelende kragt, wordende het Sap daar van uitwendig op het Lighaam geſmeerd, om Ontſteekingen te verdryven, of ingenomen in Heete Koortſen, als wanneer het de Hitte tot verwondering maatigt. De Bloemen zyn in vieren gedeeld en hebben agt Meeldraadjes. Het groeit niet alleen in Oostindie, maar ook in Afrika, zo LINNÆUS aanmerkt; zullende dat Gewas zyn, het welke BOERHAAVE Afrikaanſch Navelkruid met een dik breed geſnipperd Blad en Goudgeele Bloempjes, getyteld heeft. De Heer GOUAN tekent aan, dat de onderſte Bladen Wigvormig, in drieën verdeeld, de bovenſten langwerpig en onverdeeld zyn (*).

VII. *Hispanica.* Spaanſch.

(7) Navelkruid *met langwerpige byna Spilronde Bladen, de Bloemen aan Tuiltjes.*

Aan

(*) Cotyledon laciniata. *Hort. Monsp.* p. 220.

(7) *Cotyledon* Fol. oblongis ſubteretibus, Flor. fasciculatis. LOEFL. *It.* p. 77. T. 1. Cotyl. maritima ſedi folio, Flore car-

Aan de Zee-Kust van Spanje, als ook in 't Noorderdeel van Afrika of Barbarie, en in de Levant, valt eene Soort van Navelkruid, die van alle anderen verſchilt, doordien de Bladen byna Rol- of Spilrond zyn. SHAW heeft dezelve *Moeras-Cotyledon*, met Loof van Donderbaard en lange roode of geele Bloemen, getyteld. 't Is een klein Gewasje, met Vezelige Worteltjes, hebbende een enkeld rond opgeregt Stengetje, dat op den top Tuiltjes draagt van Trechterachtige Bloempjes, aan den rand in vyven gedeeld, roodachtig, met dikke uitſteekende Meeldraadjes, die zeer kleine Knopjes hebben, en een korten Kelk. In de beſchryving van LOEFLINGS Reistogt, naar de Spaanſche Gewesten, is het afgebeeld gelyk hetzelve uit overgezonden Zaad in de Koninglyk Sweedſche Akademie-Tuin te Upſal was opgekomen, hebbende aldaar gebloeid.

III. AFDEEL. VIII. HOOFDSTUK. *Pentagynia.*

Die Soorten van *Sedum*, welke Heesterachtig zyn, zal ik billyker in 't vervolg, met de anderen, onder de Kruiden beſchryven. De *Suriana*, die ſomtyds klein voorkomt, is reeds voorgeſteld onder de Boomen *. Des gaa ik thans tot de Klaſſe der Twaalfmannigen over.

* II. D. II. STUK, bl. 482.

IX. HOOFD-

carneo, fibroſa radice. TOURNF. *Inſt.* 90. Cotyl. teretifolia Hisp. Sedi teretifolii folio &c. MINUART. *Sched.* 3. Cotyledon paluſtre Sedi folio &c. SHAW. *Afr.* 177. f. 178.

III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK.

IX. HOOFDSTUK.

Beschryving van de TWAALFMANNIGE HEESTERS, Dodecandria, *dus wegens het getal der Meeldraadjes, dat* meer dan tien en minder dan twintig *is, en veeltyds twaalf, genaamd.*

Het eerste Geslagt, tot de Heesters behoorende, dat hier voorkomt, voert, naar den vermaarden Italiaan BOCCONE, door wien de Kruidkunde, zo wel als de Natuurlyke Historie in 't algemeen, grootelyks bevorderd is, den naam van

BOCCONIA.

Behalve de algemeene van deeze Klasse zyn deszelfs Kenmerken een tweebladige Kelk, zonder Bloemblaadjes; de Styl in tweeën gedeeld: de Vrugt een drooge éénzaadige Besie.

1. *Bocconia Frutescens.* Heesterachtige.

De eenigste Soort (1) is een Amerikaansch Gewas, door PLUMIER *Takkige Bocconia* met Wollige Bladen van Beerenklaauw geteld,

(1) Bocconia. *Syst. Nat.* XII. Gen. 591. p. 325. *Veg.* XIII. Gen. 591. p. 367. *Hort. Cliff.* 202. JACQ. *Amer. Hist.* p. 146. Bocconia ramosa Sphondylii folio tomentoso. PLUM. Gen. 55. TREW. *Ehret* T. 4. Bocconia ramosa &c. BROWN. *Jam.* 244. Chelidonium majus Arboreum Foliis Quercinis. SLOAN. *Jam.* 82. *Hist.* I. p. 195. T. 125. Cocoxihuitl. HERN. *Mex.* 158.

teld, en ook door den beroemden TREW in Afbeelding gebragt. Men vindt hetzelve, door SLOANE, Groote *Boomachtige Chelidonium*, met Eike-Bladen, getyteld; die wil, dat dit het Bytende Kruid van Mexiko, by HERNANDEZ, zou zyn, hetwelke somtyds twee of drie Ellen hoog wierdt, hebbende Bladen als die van Boomvaren. De Heer JACQUIN, dit Gewas op de Westindische Eilanden aantreffende, bevondt het een Boompje te zyn van negen Voeten hoog, hebbende den Stam oneffen, hol, gevuld met een wit Merg, gelykerwys de Vlier, en het Hout gaf een roodachtig Sap uit, zegt zyn Ed., gelyk de Stinkende Gouwe. De Stam was boven in weinige, ronde, broosche Takken verdeeld, met Vinachtig uitgesneeden Bladen, een half Voet lang, gesteeld, van onderen Wollig. Aan 't end van ieder Tak kwam een Pluim van een Voet lang, met menigvuldige Bloemen, groenachtig van Kleur, Eyvormig zo lang de Kelk geslooten blyft. 't Getal der Meeldraadjes hadt hy altoos twaalf of zestien, zeer zeldzaam tusschen beiden, en nooit minder of meer bevonden. Na 't afvallen van eenigen, zegt hy, blyven 'er vier over, welken men in de Afbeelding van PLUMIER voor Bloemblaadjes heeft aangezien. Dit hadt onze Ridder ook gedaan, gelyk de beroemde TREW te regt aanmerkt (*). De

III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

(*) *Gen. Plant.* Ed. I. & II., zegt deeze, en men vindt zulks

III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK.

Eenwyvige.

De Heer JACQUIN hadt de Vrugt niet gezien, doch, volgens de Afbeelding van den Heer EHRET, is die zeer aartig. Een gesteeld Vrugtbeginzel, met een Styltje en dubbelen Stempel gekroond, wordt een droog Zaadhuisje, van grootte en figuur byna als een Druif, het Steeltje en den Styl behoudende. Door de rypheid splyt hetzelve in twee afvallende Doppen, en dan blyft een Ring over, die in zyn midden een glanzig zwart Zaad bevat, zittende op een rood Sappig Vleeschheuveltje, waar aan het vervolgens, uit den Ring zakkende, gaat nederhangen.

BASSIA.

De byzondere Kenmerken hier van zyn, een vierbladige Kelk, een agtdeelige Bloem met een gezwollen Pyp, en zestien Meeldraadjes; benevens een vyfzaadige Pruimvrugt.

I. *Bassia longifolia.* Langbladige.

Volgens het schryven van den Heer KOENIG is dit Gewas (1), op Malabar groeijende, en aldaar *Illippe* genaamd, een hooge Boom, met de enden der Takken krom, dikachtig en grys Wollig. De Bladen, die het aldaar uitgeeft, zyn Eyrond Lancetvormig, effenrandig, spits, geaderd, kaal, een half Voet lang, afvallende, met rondachtige, korte Steel-

zulks nog in Ed. V. *Stock.* 1754; maar in *Syst. Nat.* Ed. XII. is het verbeterd.

(1) Bassia. *Syst. Nat. Veg.* XIII. Gen. 1347. p. 367, *Mant.* 563.

Steeltjes. Uit derzelver Oxelen komen van een tot vyf enkelde, Draadachtige, eenbloemige, regtopſtaande Steeltjes voort, die na den Bloeytyd lang nederhangen (*).

BLAKEA.

Een onderſte Kelk, die zesbladig, een bovenſte die onverdeeld is: zes Bloemblaadjes: een zeshokkige Veelzaadige Vrugt, maaken de byzondere Kenmerken uit.

Deeze, op Jamaika door BROWNE waargenomen (1), is een Heeſter met langwerpig Eyronde, geſteelde, effenrandige, gladde Lederachtige, gepaarde Bladen, die van onderen drie uitpuilende zwartachtige Ribben hebben; waar van de bynaam is ontleend. De Bloemen zyn geſteeld, enkeld, tegenover elkander op de zyden der Takjes geplaatst.

I. *Blakea trinervia.* Drieribbige.

BEFARIA.

De Kelk is hier in zevenen gedeeld, met zeven Bloemblaadjes en veertien Meeldraadjes: de Vrugt een Beſie met zeven Holligheden en veele Zaaden.

Dit

(*) Dit Geſlagt in de XII. Uitgaave van het *Syst. Nat.* niet gevonden wordende, heb ik in de beſchryving der Boomen, toen ik de Ed. XIII *Vegetabilium* van den Heer MURRAY nog niet had, niet kunnen plaatzen.

(1) Blakea, *Syst. Nat.* XII. Gen. 593. p. 326. *Veg.* XIII. Gen. 593. p. 368. Blakea Fol. ellipticis trinerviis &c. BROWN. *Jam.* 323. T. 35.

III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK.

Dit Gewas, waar van ook maar een enkele Soort, in Nieuw Spanje of Mexiko groeijende, bekend is (1); komt voor als een Heester van twaalf Voeten hoog, met rondachtige uitgespreide Takken, de Bladen digt aan elkander, langwerpig Eyrond, stomp, effenrandig, glanzig, van onderen Wollig, met zeer korte, platte, Steeltjes: de Bloemen meest aan 't end der Takken, op ruige takkige Steeltjes, Vleeschkleurig.

I. *Befaria æstuans.* Mexikaanse.

VATICA.

De Kelk is vyfdeelig, met vyf Bloemblaadjes en vyftien ongesteelde Meelknopjes, die ieder vier Holligheden hebben, waar van de binnensten kortst.

I. *Vatica Chinensis.* Chineesche.

Dit is, zo wel als 't voorige, een nieuwlings ontdekt Gewas (1), in China groeijende, dat in Gestalte naar den Citroenboom zweemt. Hetzelve heeft de Takken gestreept of hoekig en eenigermaate Wollig; de Bladen overhocks, gesteeld, Hartvormig ovaal, effenrandig, wederzyds glad, geaderd, een Span lang, een Hand breed: de Bloemen komen Pluimswyze, meest aan 't end der Takjes; van grootte als die van den Citroenboom.

HA-

(1) Befaria. *Syst. Nat. Veg.* XIII. Gen. 1310. p. 361. *Mant.* 242.

(1) Vatica. *Syst. Nat. Veg.* XIII. Gen. 1311. p. 361. *Mant.* 242.

HALESIA.

III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

Dit Geslagt, dat naar den vermaarden HALES, door zyne Weegkunde der Plantgewassen bekend, getyteld is, heeft den Kelk viertandig, boven het Vrugtbeginzel; de Bloem in vieren gedeeld, en de Vrugt is eene vierhoekige, vierzaadige, Noot (*).

Twee Soorten, beiden uit Noord-Amerika, komen in hetzelve voor, als volgt.

(1) Halesia *met Lancetswys' Eyronde Bladen, de Steelen geklierd.* I. *Halesia tetraptera.* Vierwiekige.

Dit Gewas is door CATESBY afgebeeld en beschreeven als een Heester, in Karolina doorgaans tien Voeten hoog wordende en dikwils met twee of drie dunne Stammen opgroeijende, hebbende Bladen als die der Peereboomen of Vogelkersen en witte Klokswyze Bloemen. De Heer ELLIS heeft 'er, naar die uit Zaad in Engeland opgekomen waren, ook een Afbeel-

(1) Zo wel in Ed. XIII. *Veg.* door den Heer MURRAY, als in Ed. XII. *Syst. Nat.* staat wel *Nux 4 angularis 2 sperma*; maar in de Optelling der Geslagten, *Peric. 4 spermum 4 angulatum*; 't welk met de opgegevene Kenmerken van ELLIS en met de beschryving beter strookt.

(1) *Halesia* Fol. lanceolato-ovatis, petiolis glanduloſis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 596. p. 326. *Veg.* XIII. Gen. 596. p. 369. Halesia Fructibus membranaceo-quadrangulatis. ELL. *Phil. Trans.* VOL. LI. p. 931. T. 22. f. A. Frutex Padi foliis serratis &c. CATESB. *Car.* I. T. p. 64. SELIGM. *Vogel.*

III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

beelding van gegeven, met het volgende Berigt, zyn Ed. dien aangaande door den Heer Doktor GARDEN uit Karolina toegezonden.

„ Deeze schoone Boom groeit vry gemeen „ langs de Oevers van Santee-Rivier, en ver„ heft zig dikwils tot de hoogte van middel„ maatige Moerbesie-Boomen. Ik heb hem „ somtyds Zuidelyker gezien, naby de kleine „ Waterbeeken; maar veel kleiner dan die, „ welke aan Santee groeit. Zyn Hout is hard „ en geaderd: de Bast van eene donkere „ Kleur, met veele onregelmaatige ondiepe „ Scheuren. De Bladen zyn ovaal en scherp „ gepunt, met het midden ingedrukt, groei„ jende overhoeks op korte Steelen. De Bloe„ men, waar van ieder Knop 'er van vier tot „ agt of negen voortbrengt, hangen by Tros„ jes langs de Takken; zynde Klokvormig en „ volkomen zuiver Sneeuwwit. Alzo dit Ge„ was vroeg in 't Voorjaar, eer de Bladen „ uitgesprooten zyn, bloeit, en twee of drie „ Weeken in Bloesem staan blyft, maakt het„ zelve een allersierlykste Vertooning. Op „ de Bloemen volgen redelyk groote vierwie„ kige Vrugten, die insgelyks by Trossen han„ gen, ieder vier Zaadkorrels bevattende, zeer „ aangenaam van Smaak."

II. *Halesia diptera.* Tweewiekige.

(2) Halesia *met Eyronde Bladen, de Steelen effen.*

Hier

(2) *Halesia* Fol. ovatis, Petiolis lævibus. Halesia Fructibus alatis. ELL. *Phil. Trans.* utsupra. Fig. B.

Hier van heeft ELLIS de Vrugt nevens die der andere in Plaat vertoond, om het onderfcheid aan te wyzen. Dezelve heeft twee groote fpitfe Wieken tegen elkander over, en daar tusfchen twee kleine Wiekjes. De Bladen zyn zesmaal zo groot als van de voorgaande Soort, en van onderen hebben zy geen de minfte Wolligheid, zegt onze Ridder, die aanmerkte, dat dit Gewas, in de Natuurlyke Rangfchikking, naast komt aan den Styraxboom.

III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

DECUMARIA.

Dit Geflagt heeft een tienbladigen Kelk, boven het Vrugtbeginzel en tien Bloemblaadjes, maar de Vrugt is tot nog toe onbekend, zegt de Ridder, die twyfelt, of het ook tot de Tweehuizigen behoore.

De eenigfte Soort (1), die uit Afrika of van de Barbaryfche Kust afkomftig fchynt te zyn, is in de Tuin der Geneeskundigen te Helmftad naauwkeurig waargenomen door den Wel Edelen Heer FABRICIUS, die dezelve de *Clufia* met geaderde Bladen meende te kunnen zyn van LINNÆUS, door my reeds befchreeven *; doch dit is onmooglyk. Dezelve, naamelyk, heeft,

I. *Decumaria Barbara* Barbaryfche.

* II. D. III. STUK, bl. 582.

(1) Decumaria. *Syst. Nat.* XII. Gen. 597. p. 326. *Veg.* XIII. Gen. 597. p. 369. *Sp. Plant.* 1663. *Mant.* 391. WILLICH. *Obs.* 75. Tinus Flore pleno. FABR. *Helmftad* Ed. I. 216. Clufia Fol. Venofis. Ed. II. p. 392. Clufia minor. TRAMP. *Origin.*

III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK.

heeft, volgens den Heer JACQUIN, een vierbladigen Kelk en vier Bloemblaadjes; 't welk zeer tegen de Kenmerken aanloopt. Eerst hadt FABRICIUS de tegenwoordige *Tinus met dubbelde Bloemen* geheten, en de Bladen komen, inderdaad, veel met die van den gewoonen Laurier-Tinus overeen. Zyn Ed. vondt den Kelk in negen of tien punten verdeeld: 't getal der Bloemblaadjes van tien tot vyftien, afvallende, ſmal, ſtomp en ſcheppende: de Meeldraadjes twaalf, dertien, twintig en meer, wit, van langte als de Bloemblaadjes, met witte Meelknopjes. Het Vrugtbeginzel was groen, Klootrond, groot, den Kelk vervullende, met een groenen, korten, dikken, ronden Styl en een knobbeligen, breeden Stempel. Alle Jaaren bloeide dit Boompje, dat knoopige kromme Takken hadt, in de Helmſtadſche Tuin, doch bragt geen Vrugten voort.

Eenwyvige.

Het is een Boom, zegt LINNÆUS, die de Bladen gepaard, geſteeld, ſtomp Eyrond, effen, ſpitsachtig, getand, de Knoppen ruig heeft, brengende gearmde ongebladerde Tuilen voort, van witachtige zeer welriekende Bloemen, naar die van den Lindeboom gelykende, wier Kelk agt of zestien Tandjes heeft. De Bladen, zegt zyn Ed. thans, zyn geaderd, Lederachtig, van agteren wyd getand. Hy heeft geen Stoppeltjes.

PEGANUM. Wildruit.

III. AFDEEL. IX. HOOFD-STUK. *Monogynia.*

Een vyfbladige Bloem, met een vyfbladigen of in 't geheel geen Kelk; een driehollig driekleppig Zaadhuisje, dat veele Zaaden bevat, zyn de byzondere Kenmerken.

Twee Soorten bevat dit Geslagt, waar van de eerste wel geen Houtige Stengen heeft, doch wegens de andere en om dat de Tamme Ruite hier beschreeven is, mede in deeze Afdeeling komt.

(1) Wildruit *met fyn verdeelde Bladen.*

I. *Peganum Harmala.* Harmel.

By den Griekschen naam *Harmala* is een Gewas bekend, dat veelen voor een *Wilde Wynruit* gehouden hebben, en daarom gebruikt de Ridder ook den eigen naam der Wynruite, *Peganon*, tot een Geslagtnaam. BAUHINUS noemt het Gewas Wilde Ruit met een groote witte Bloem. Hetzelve groeit in de Zuidelyke deelen van Europa, doch niet overal. CLUSIUS, die het in Spanje, omstreeks Madrit en elders, op de Heuvelen vondt, zegt dat het een Heesterachtig Kruid is, veele Stengen uit den Wortel voortbrengende, die zwartach-

(1) *Peganum* Foliis multifidis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 601. p. 327. *Veg.* XIII. Gen. 601. p. 370. *Hort. Ups.* 144. GRON. *Orient.* 165. Peganum. *Hort. Cliff.* 206. *Ups.* 144. R. *Lugdbat.* 461. Ruta sylvestris Flore magno albo. C. B. *Pin.* 336. Harmala. DOD. *Pempt.* 121. TOURN. *Inst.* 257.

III. Afdeel. IX. Hoofdstuk. *Eenwyvige.*

achtig groen zyn, met Bladen breeder dan die van Venkel, en omtrent als van de fmalbladige Napellus of het Monnikskappen-Kruid, taay en Gommig, bitter en eenigszins bytende van Smaak, hebbende, aan de toppen der Stengen en Takken, witte Bloemen van vyf Blaadjes, en veele geele Draadjes in derzelver midden; waar op Zaadhuisjes volgden, grooter en zagter dan die van de Wynruit, driekantig, gevuld met zwartachtig roode, hoekige, oneffene Zaaden.

De Reuk van dit geheele Gewas, zegt hy, was zwaar en om die reden onaangenaam. In ons Nederland gezaaid, bloeit het zelden en is zeer vatbaar voor de Koude. Die van Kaſtilie noemden de Zaadhuisjes, daar van, Kleine bittere Augurkjes. BELLONIUS verhaalt, dat het op Zandige plaatſen by Alexandrie in Egypte groeit, en in verſcheiderley gebruik is by de Arabieren en Turken, doch inzonderheid uit hoofde van eene beſtendige gewoonte onder hun, om 's morgens zig alle Dagen daar mede te berooken, waanende dus voor alle listen en laagen van den Duivel beveiligd te zyn: weshalve men aldaar ook, in alle Winkels van Kruiden en Drogeryën, deeze Plant of derzelver Zaad te koop vond. Dit Zaad werdt, met Honig, Wyn, Saffraan, Sap van Venkel en Hoenderen-Gal, gewreeven tot opheldering van 't Gezigt, zo DIOSCORIDES verhaalt.

(2) Wil-

(2) Wildruit *met onverdeelde Bladen.*

Deeze wordt Wynruit met enkelde overhoekſe Bladen van GMELIN geheten. Zy was van MESSERSCHMID Dauriſche *Berg-Harmala*, die overblyft en veelſteelig is, met Bladen van Polygala en witte Bloemen, genoemd. Dezelve hadt een flaauwe Reuk en eenen Grasachtigen Smaak. Hier wordt bygevoegd de Berg-Harmala, met Bladen van Polygala en geele Bloemen, welke GMELIN, in 't Gebergte aan den Mond van de Rivier Borſa, in 't voorſte van Augustus verzameld, onder den tytel van *Scorodopraſum met Vlaſchbladen*, dus beſchryft.

„ Uit eenen Wortel komen veele dunne „ Steeltjes voort, twee Handbreedten hoog, „ groen, rond, met talryke Blaadjes ongeſchikt „ bezet, en van boven in eenige korte Takjes „ uitloopende, waar van ieder een geele Bloem „ draagt, die van buiten groenachtig is, uit „ zes Blaadjes beſtaande, welke aan 't end „ ſtomp zyn, en waar op driehoekige Zaad„ huisjes volgen, in drie Holligheden ver„ deeld."

HUD-

(2) *Peganum* Foliis indiviſis. Harmala montana Daurica perennis multicaulis, Polygalæ foliis, Flore albo & Flore luteo. AMM. *Ruth.* N. 91, 92. Ruta Foliis ſimplicibus alternis. GMEL. *Siber.* IV. p. 176. T. 68. f. 2.

III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

HUDSONIA.

Dit Geslagt heeft een vyfbladigen Pypachtigen Kelk, zonder Bloemkrans, met vyftien Meeldraadjes en een enkelen Styl, waar van het Vrugtbeginzel een Zaadhuisje met éene Holligheid wordt, dat driekleppig is en drie Zaaden bevat.

I. *Hudsonia Ericoides.* Heyachtige.

De eenigste Soort (1), hier van bekend, wordt geacht te zyn het *Heyachtig Virginisch Heestertje* met kleine Bloemen en een langwerpig in driën verdeeld Zaadhuisje van PLUKENET: weshalve ook deeze den bynaam van *Heyachtige* voert. Het is een Heester, die de gestalte van Heide heeft, zegt onze Ridder, met Draadvormige verspreide Takjes en Naaldswyze ruige Blaadjes. De Bloemsteeltjes, uit Bladerige Knoppen voortkomende, zyn enkeld, langer dan de Bladen, met regtopstaande Wollige Kelken.

NITRARIA. Salpeter-Struik.

Een vyfbladige Bloem, de Blaadjes aan 't end gewelfd hebbende, met den Kelk in vyven gedeeld en vyftien Meeldraadjes: de Vrugt een eenzaadige Besie: maakt de byzondere Kenmerken van dit Geslagt uit.

I. *Nitraria Schoberi.* Siberische.

De eenigste Soort (1), aan Zout-Moerassen in

(1) Hudsonia, *Syst. Nat.* XII. *Mant.* 74. *Syst. Nat. Veg.* XIII. Gen. 1263. p. 370. Ericæformis Suffrutex Virginianus, Floribus exiguis &c. PLUK. *Mant.* 88.

(1) Nitraria. *Syst. Nat.* XII Gen. 602. p. 327. *Veg.* XIII. Gen

in Siberie groeijende, en derhalve als met Salpeter bezwangerd, werdt *Caſia met een zwarte Vrugt* getyteld van den vermaarden GMELIN, die haar beſchryft als een Heeſtertje, dat zelden een Elle hoog wordt, met verſcheide Houtige Steelen, wit van Bast: zo dat dikwils twintig en meer Takken uit éénen Wortel zig in 't ronde verſpreiden, maakende dus één Gewas een Boſchje uit. De Takken zyn by troppen bezet met kleine Bladjes, ongevaar een half Duim lang, Lancetvormig, van een zouten Smaak. De Takjes loopen aan 't end als in Doornen uit. De Beſſen hangen 'er Troswyze, gelyk die der Nagtſchade, van vyf tot vyftien by elkander aan, en zyn grooter dan die der Berberisſen, van Smaak, zegt hy, zo zoet als Kerſen. De fraaije Afbeelding van dit Gewas, door STELLERUS getekend, is door dien Kruidkenner aan 't licht gegeven. LINNÆUS hadt het bevoorens *Osyris* met ſtompe Bladen getyteld. Het groeit aan de Wolga, by Astrachan en elders in Siberie. Door Doktor SCHOBERUS eerst ontdekt zynde, voert het daar van den bynaam.

III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

De ſchrandere Hoogleeraar PALLAS, op zynen onlangſen Reistogt door de Landen omſtreeks

Gen. 602. p. 370. *Act. Nov. Petrop.* VII. p. 315. T. 10. MURR. *Gott.* p. 191. f. 2. Oſyris Fol. obtuſis. *Hort. Ups.* 295. GMEL. *Sib.* II. p. 237. T. 98. Caſia Fructu nigro. AMM. *Ruth.* 256.

III. AFDEEL. IX. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

ſtreeks de Kaspiſche Zee, dit Gewas ook waar. neemende, beſchryft de Vrugtmaakende deelen op de volgende manier. „ Het heeft naauwlyks eenigen Kelk. De Bloem is vyfbladig, wit, zeer vlak uitgebreid; de Blaadjes langwerpig, hol, met een ſtompe Huikswyze tip. 't Getal der Meeldraadjes is van twaalf tot vyftien, zo lang als de Bloem, met langwerpige geele Meelknopjes, van onderen in tweeën gedeeld. Het Vrugtbeginzel is Kegelvormig, in een drietepeligen Stempel uitloopende; de Vrugt een Sappige, donkerroode Beſie, welke door aanryping zwart wordt, van een Zoutachtigen Smaak, bevattende een Kegelachtig Steentje, zeer ſpits aan 't boven- en rond aan 't onder-end, van buiten met twaalf putjes, van binnen een enkele Kern bevattende, die rolrond is en geel, met een geſtreept geel bekleedzel. Weinige en gegaffelde Tuiltjes, die als de Vrugt afvalt overblyven, maaken den Heeſter Doornachtig. De Bladen zyn Sappig, Zeegroen, langwerpig, van agteren dunst; als zy afgevallen zyn met een bruine Stip op het Lidteken van het Steeltje gemerkt" (*).

GINORIA. Rivier-Roos.

De byzondere Kenmerken van dit Geſlagt zyn: een zesdeelige Kelk en zes Bloemblaadjes:

(*) PALLAS *Reizen*. I. Deel. Anhang. p. 494.

jes: de Vrugt een Zaadhuisje met ééne Holligheid, vierkleppig, gekleurd, veelzaadig.

De eenigſte Soort (1) maakt een Gewas uit, 't welke den Heer JACQUIN op de Zandige Oevers der Rivieren van 't Eiland Kuba is voorgekomen, wordende van de Ingezetenen *Roſa del Rio*, dat is Rivier-Roos, genoemd. Hy hadt dit nieuwe Geſlagt dus getyteld ter gedagtenisſe van wylen den Markgraaf GINORI, Keizerlyk Gouverneur van Livorno, een Heer de Natuurlyke Hiſtorie zeer genegen, door wien met groote Kosten te Florence een Tuin van uitheemſche Plantgewasſen is aangelegd. Het maakt een zeer fraaijen Heeſter, van drie of vier Voeten hoog, die zig in ronde Houtige Takken verdeelt, met ſpits Lancetvormige effenrandige gladde Bladen, zeer kort geſteeld, gepaard, anderhalf Duim lang. Eenbloemige Steeltjes komen uit de Oxelen en aan 't end der Takken voort, met ſchoone Bloemen, byna een Duim breed, die een rooden Kelk hebben en blaauw van Kleur zyn, uit zes Blaadjes beſtaande. Twaalf Meeldraadjes, met Nierachtige Knopjes, die groot zyn, omringen het Vrugtbeginzel, dat een Zaadhuisje wordt, 't welk na het uitvallen der Zaadjes, met den Styl en Kelk, nog lang, als een roodachtige Beſie, aan de Takken ſtaan blyft.

I. *Ginoria Americana.* Westindiſche.

Dus

(1) Ginoria. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 605. p. 329. *Veg.* XIII. Gen. 605. p. 372. JACQ. *Amer.* 22. *Hiſt.* p. 148. T. 91.

III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK.

Dus de Eenwyvigen voorgeſteld hebbende van deeze Klaſſe, gaa ik over tot de Tweewyvigen, waar onder het eenigſte Geſlagt, hier t'huis behoorende, den naam voert van

HELIOCARPUS. Zonnevrugt.

Een vierbladige Kelk, vier Bloemblaadjes, twee enkelde Stylen: het Zaadhuisje tweehokkig, ſamengedrukt, wederzyds in de langte geſtraald; maakt de byzondere Kenmerken uit van dit Geſlagt, welks naam van de figuur der Zaadhuisjes, die als Zonnetjes zig vertoonen, niet oneigen is ontleend.

1. *Heliocarpus Americana.* Westindiſche.

De eenigſte Soort (1), ook in de Westindiën zig onthoudende, waar van zy mede den bynaam heeft, is *Boomachtige Montia* met Zaagswys getande Bladen van Abutilon en eene Trosachtige Vrugt, genoemd geweest van HOUSTON, en onder deezen naam in MILLERS Tuinboek gebragt: doch die Autheur geeft 'er een Trechterachtige Bloem aan, het bovenſte in vyven gedeeld; terwyl in de Afbeelding van EHRET de Bloem en Kelk, beiden, zig vierbladig vertoonen. Dat het getal der Meeldraadjes veertien of zelfs meer is, ſtrydt niet tegen de opgegevene bepaalingen van deeze Klas-

(1) Heliocarpus. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 606. p. 329. *Veg.* XIII. Gen. 606. p. 372. *Hort. Cliff.* 211. T. 16. TREW. *Ehret.* 14. T. 45. HILL, *Hiſt.* Pl. 481. R. *Lugdb.* 477. Montia arborescens Arbuti folio ſerrato, Fructu racemoſo, Houſtoni. MILL. *Dict.*

Klasse. De figuur der gestraalde Zaadhuisjes, die by troppen groeijen, is zeer aartig. III. AFDEEL. IX. HOOFDSTUK.

De *Euphorbia* en *Sempervivum* leveren ook wel verscheide Soorten uit, die Heesterachtig zyn, maar aangezien dezelven weinig hoogte hebben, en niet Houtig zyn, zal ik die beide Geslagten tot de Kruiden betrekken, en dus hier de Klasse der Twaalfmannigen ten opzigt van de Heesters besluiten.

X. HOOFDSTUK.

Beschryving van de HEESTERS, *die* TWINTIGMANNIGE, Icosandria, *wegens het getal der Meeldraadjes, geheten worden, tot welken die Gewassen, welken men* Toortsplanten *noemt, als ook de* Granaat-Appelen, Roozen, Myrthen, *en verscheide anderen, betrokken zyn.*

Van de onderscheiding en Onderdeelingen deezer Klasse, in Eenwyvigen, Twee-, Drie, Vyf- en Veelwyvigen, is reeds gesproken; doch daar omtrent komt nog in aanmerking, dat de Meeldraadjes hier in den rand van den Kelk ingeplant zyn. De meesten van de gedagte Rangen leveren Heesters uit, en daar onder komt eerst voor, het Geslagt van

CAC-

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK.

CACTUS. Toortsplant.

Eenwyvige.

De Kenmerken daar van zyn: een veelbladige Bloem; een Kelk die eenbladig is en geschubd, boven het Vrugtbeginzel, dat eene Besie of weeke Vrugt wordt met eene Holligheid en veele Zaaden.

De vier-en-twintig Soorten, hier van voorkomende, altemaal Amerikaansche Heesterachtige Gewassen, zyn verdeeld in vier Rangen, die door byzondere naamen onderscheiden worden, als volgt.

* *Echinomelocacti.* Meloen-Distels.

I. *Cactus Mamillaris.* Getepelde.

(1) Toortsplant, *die rondachtig is, gedekt met Eyronde gebaarde Knobbels.*

Onder den naam van *Knobbelige of getepelde Meloen-Distel* is deeze in de Openbaare Kruidtuinen bekend, en schynt die te zyn, welken de beroemde BOERHAAVE *Kleinere Amerikaansche Meloen-Distel* getyteld hadt. De Nederduitsche naam is maar eene vertaaling van den

(1) *Cactus* subrotundus, tectus tuberculis ovatis barbatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 613. p. 338. *Veg.* XIII. Gen. 613. p. 382. *Hort. Cliff.* 181. *Ups.* 119 R. *Lugdbat.* 278. Echino-Melocactus minor lactescens, tuberculis s. mamillis majoribus. HERM. *Par.* 136. T. 136. Ficoides s. Melocactus mamillaris, glabra, Sulcis carens, Fr. suum undique fundens. PLUK. *Alm.* 148. T. 29. f. 1. Ficoides s. Ficus Americana sphærica tuberculata lactescens, Flore albo. COMM. *Hort.* I. p. 105. T. 55. BRADL. *Succ.* III. p. 11. T. 29. Conf. Melocactus minimus lanuginosus & tuberosus. PLUM. *Sp.* 19. *t.* 201. f. 1.

den Griekſchen *Melocactus*, aan deeze Planten gegeven, om dat zy naar een gedoornde Meloenvrugt gelyken. Het voorzetzel *Echinos* kan ſtrekken om door verdubbeling de Stekeligheid deezer Gewaſſen, als een Egel of Penne-Varken, te kragtiger uit te drukken, of ook wegens de Egelachtige geſtalte, die dezelven van de eigentlyke Toortsplanten onderſcheidt.

Deeze Soort is *Amerikaanſche, Klootronde*, geknobbelde Melkgeevende *Ficoides of Vygplant*, met een witte Bloem, van Commelyn genoemd geweest. Zy heeft naauwlyks Sleuven, maar is, in plaats van dien, met groote Tepels, die Doornen draagen, bezet, en draagt een roode, puntige Vrugt. De natuurlyke Groeyplaats is op Rotſen en Klippen in Zuid-Amerika.

Hier mede ſchynt eenige overeenkomst te hebben, de *Zeer kleine Wollige Meloen-Diſtel* of Vygplant van Plumier, die zagter Doornen heeft, en geheel beſtaat uit een Klomp van Tepelige Knobbels, aan 't boven-end met eenige Doorntjes, in Wolligheid, gewapend, geevende de Bloempjes en Vrugten, waarſchynlyk, tot de enden van deeze Tepels uit.

(2) Toortsplant *die rondachtig is, met veertien hoeken.*

II. *Cactus Melocactus.* Geribde.

Dee-

(2) *Cactus* ſubrotundus quatuordecim-angularus. *Hort. Cliff.*

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK.

Eenwyvige.

Deeze is van over lang bekend, en *Westindiſche Meloendiſtel* getyteld by BAUHINUS, die aanmerkt, dat dezelve als van een Meloen, Pepoen en Diſtel, ſamengegroeid ſchynt te zyn. Wat denkbeeld, echter, hy daar van gemaakt hebbe, blykt niet. CLUSIUS, verhaalende, dat in 't jaar 1601 verſcheide zodanigen, van PENA en LOBEL *Echinomelocactos* genaamd, met Schepen, uit vreemde Landen, in Holland gebragt waren, twyfelde, of het ook een Vrugt mogt zyn. Hy heeft 'er een, die twaalf Duimen hoog was, en by den Grond eenen omtrek van vyfentwintig Duimen hadt, doorgeſneeden, en een dikke, taaije, weeke, witte Zelfſtandigheid daar binnen gevonden, welke eenigszins den Smaak hadt van Kaauwoerden; doch zonder eenige holligheid, zegt hy, of Zaad. Om hoog gaf dit Gewas een dikke Klomp van Wolligheid uit, zo fyn van Draad als Asbest, met eenige paarſche Doorntjes, daar boven uitſteekende, en van binnen Bloedroode Blaasjes hebbende, met een zeer fyn Zaad, als dat van Amaranthen, gevuld, zynde in het bovenſte van die Blaasjes als het overblyfzel van een Bloempje.

Hoe de Bloemen en Vrugten als in een Wolligen Kop ſamengehoopt worden, is door den ver-

Cliff. 181. *Ups.* &c. *Cactus* humilis ſubrotundus ſulcatus et coronatus, Spinis confertis. BROWN. *Jam.* 238. Melocactus Ind. Occidentalis. C. B. *Pin.* 384. Echino - Melocactus. CLUS. *Exot.* T. 92. BRADL. *Succ.* IV. p. 9. T. 32.

vermaarden TOURNEFORT zeer duidelyk vertoond; maar het onderſte of Lighaam van den Meloen-Diſtel maakt zekerlyk den Stoel uit van dit Gewas, als in de Aarde geworteld zynde of Wortelſchietende, zo MUNTING afbeeldt. Het is, derhalve, zekerlyk een Plantgewas, van eene Meloenachtige figuur, uitwendig van eene groene Kleur, met veele Ribben, en dus geſleufd, hebbende op die Ribben geregelde Knobbeltjes, uit ieder van welken verſcheide Doornen Sterswyze ſpreiden. CLUSIUS telde negen zulke Sterren van Doornen op elke Rib; doch het getal derzelven is onzeker. In een andere vondt hy maar elf Ribben, en op ieder Rib twaalf zulke Knobbeltjes. Ook is de figuur van ſommigen ronder, van anderen byna pieramiedaal; de Groeyplaats op de Westindiſche Eylanden en aan de Vaste Kust van Zuid-Amerika. Zy kunnen hier te lande niet dan met veel zorgvuldigheid, in Potten, worden gehouden, en blyven meest in de Broeikaſſen, gelyk de overigen van dit Geſlagt, welken de minſte Koude met nattigheid of Regen krenkt.

Drie Verſcheidenheden zyn hier, in het Kruidkundig Woordenboek van den Heer MILLER, bygevoegd, maar van de eene *Veertienhoekig* is, met lange witachtige, kromme Doornen; de andere *Vyftienhoekig* met breede, zeer menigvuldige, kromme Doornen; de derde ook

K Vyf-

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

Vyftienhoekig met regte Doornen, de hoeken Spiraalswyze omgedraaid.

Wat deeze Planten aangaat, 't is zeker, dat die van de Eerſte Soort ver de gemeenſten zyn, komende dikwils voor, op ſtukken van Rotſen of Steenen, waar op zy, zonder eenige bevogtiging of oogſchynlyk Voedzel, dan dat haar de Lugt toebrengt, Jaaren lang in 't Leven blyven. Die van de andere Soort groeijen in Potten met Aarde en worden door Afzetzels, welken zy rykelyk uitgeeven, voortgeteeld, doch ſterven ligt en kunnen naauwlyks eenig Vogt verdraagen. Zy zyn hier ook uit Zaad gewonnen, door den Hovenier van onzen Stads Tuin, den Heer STORM, die my ten opzigt van een zeer grooten Meloen-Diſtel van deezen aart, zig thans daar in bevindende, verhaalt, dat dezelve 'er, zo hy wel meent te weeten, reeds dertig Jaaren geweest is, en in die tyd mooglyk niet meer dan de helft aangegroeid. Het Gewas heeft ongevaar een Voet diameter en drie vierden van een Voet hoogte, met een Kop die veertien Duimen hoog is en vier Duimen dik. Op het bovenſte van deezen ruigen, ſierlyk bruinen Kop, vertoonen zig thans paarſche Bloempjes. De Stoel of Plant ſchynt my ten minſte vierentwintig Ribben te hebben: in een andere, die kleiner is, hebbende den Kop naauwlyks een half Voet hoog, is 't getal der Ribben, die veel dikker zyn, dertien, en in de jonge, van een

een Vuist groot, komt ook het getal der Ribben op twaalf, dertien of veertien uit. Hier uit blykt, dat het getal der Ribben in een zelfde ſlag van deeze zonderlinge Planten, onzeker is.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

* * *Cerei*, angulati erecti.
Toortſen, *die hoekig zyn en regtopſtaande.*

(3) Toortsplant, *die overend ſtaat, langwerpig is en zevenhoekig.* III. *Cactus heptagonus.* Zevenhoekige.

(4) Toortsplant, *die overend ſtaat, vierhoekig is en lang, met de hoeken ſamengedrukt.* IV. *Tetragonus.* Vierhoekige.

(5) Toortsplant, *die overend ſtaat, zeshoekig is en lang, met de hoeken afſtandig.* V. *Hexagonus.* Zeshoekige.

(6) Toortsplant, *die overend ſtaat, byna vyfhoekig is en lang, met Geledingen.* VI. *Pentagonus.* Vyfhoekige.

(7) Toorts-

(3) *Cactus* erectus oblongus, ſeptemangularis. *Hort. Cliff.* 181. R. *Lugdbat.* 279.

(4) *Cactus* quadrangularis longus erectus, angulis compreſſis. *Hort. Cliff.* 181. *Ups.* 119. R. *Lugdbat.* 280. C. erectus minor, Fructu ſpinoſo, Coſtarum numero varians. HERM. *Par.* 117.

(5) *Cactus* erectus ſexangularis longus, angulis diſtantibus. *Hort. Cliff. Ups.* R. *Lugdb.* Cereus Surinamenſis. Eph. N. C. III. p. 394. T. 7, 8. C. erectus altiſſimus Sur. HERM. *Par.* 116. RAJ. *Dendr.* 23. Cer. er. maximus Americanus hexangularis, Flore albo radiato. BRADL. *Succ.* I. p. 1. T. 1. Melocactus monoclonos &c. PLUM. *Ic.* 191?

(6) *Cactus* erectus ſubquinquangularis longus articulatus, *H. Cliff.* 182. R. *Lugdbat.* 280.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK.

VII. *Repandus.* Gegolfde.

VIII. *Lanugino-ſus.* Wollige.

IX. *Peruvia-nus.* Peruviaan-ſche.

X. *Royene* Van Royens Cereus.

(7) Toortsplant, *die overend ſtaat, lang is en agthoekig, met ſamengedrukte gegolfde hoeken, de Doorens langer dan de Wol.*

(8) Toortsplant, *die overend ſtaat, lang is en byna negenhoekig, de hoeken ſtomp, de Doorens korter dan de Wol.*

(9) Toortsplant, *die overend ſtaat, lang is en byna agthoekig, de hoeken ſtomp.*

(10) Toortsplant, *die overend ſtaat, Geledingen heeft en negenhoekig is; de Leden ovaalachtig; de Doorens met de Wol gelyk.*

Deeze zonderlinge Gewaſſen worden *Cerëus*, dat

(7) *Cactus* erectus longus octangularis, angulis compreſſis undatis, Spinis Lanâ longioribus. *H. Cliff.* 182. R. *Lugdb.* 279. Cactus er. cylindr. ſulcatus tenuior &c. BROWN. *Jam.* 238. Cereus altisſimus gracilior &c. SLOAN. *Jam.* 197. *Hiſt.* II. p. 158. R. *Dendr.* 22. TREW. *Ehret.* T. 14.

(8) *Cactus* erectus longus ſubnovemangularis, angulis obſoletis, Spinis Lanâ brevioribus. *H. Cliff.* 182. R. *Lugdb.* 279. Cer. Curaſſ. erectus maximus, Fr. rubro non ſpinoſo, Lanugine flavescente. HERM. *Par.* T. 115.

(9) *Cactus* erectus longus ſuboctangularis, angulis obtuſis. *H. Cliff. Ups.* R. *Lugdb.* Cactus cylindraceus erectus, ſulcatus major, ſummitate obtuſus, Aculeis confertis. BROWN. *Jam.* 238. Cor. er. Fr rubro non ſpinoſo. HERM. *Par.* 114. Cereus Peruvianus ſpinoſus, Fr. rubro Nucis magnitudine. C. B. *Pin.* 458. Euphorbii arbor Cerei effigie. LOB. *Ic.* II. p. 25.

(10) *Cactus* erectus articulatus novem-angularis, Articulis ſubovatis, Spinis Lanam æquantibus. R. *Lugdb.* 279. Cer. er. gracilis ſpinoſisſimus &c. BOERH. *Lugdb.* I. 293. HERM. *Par.* 115.

dat is Waſchkaars of Toorts-Plant, genoemd, om dat veelen de geſtalte van een Flambouw hebben, of ook, zo ſommigen willen, om dat 'er de Amerikaanen, wanneer zy gedroogd zyn, als Toortſen gebruik van zouden maaken; 't welk zekerlyk geſchieden kan. Of alle de opgenoemde byzondere Soorten zyn, is duiſter. PLUMIER heeft nog veel meer Verſcheidenheden daar van in Afbeelding gebragt. Het getal der Ribben of Hoeken is hier ook niet beſtendig, geevende die vierhoekig zyn dikwils vyfhoekige Takken uit, en aan een zelfden Stam is met de zyd-Stengen wel verſchil in 't getal der Hoeken. De Vierhoekige komt van Kurasſau, en de Zeshoekige van Suriname. De Negende voert, naar haare Groeyplaats, den bynaam van *Peruviaanſche*, hoewel een dergelyke ook op Jamaika groeit, welke digt bezet is met Doornen. Men heeft 'er in onze Akademie- en andere Tuinen, waar uitheemſche Gewaſſen gekoeſterd worden, die dikwils Mans langte, ja ſommigen twintig Voeten hoog zyn, en veel hooger groeijen zouden, indien menze niet affneed; gelyk daar van zodanigen zig in de Hortus Medicus alhier bevinden. In de optelling der Planten van den Leidſchen Tuin, zo door den voormaaligen Hoogleeraar BOERHAAVE, als door den nog leevenden Hoog geleerden Heer VAN ROYEN, (naar wien de laatstgemelde, ik weet niet om wat reden, in 't byzonder den bynaam voert,) zyn van deeze

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Monogyn.* *xiz.*

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK.

regtopſtaande Toortsplanten verſcheide Soorten voorgeſteld.

Eenwyvige.

Wat de groeijing deezer zonderlinge Gewaſſen aangaat: daar omtrent is in 't algemeen bekend, dat zy beſtaan uit enkelde of meervoudige dikke Stammen, bleek groen van Kleur, die of op zyde, of aan den top, een ongeregelde Kroon van dergelyke Takken hebben, of zig hier en daar in Armen verdeelen, waar in de bepaalde of natuurlyke Groeyplaats veel verſchil zal maaken; gelyk uit de Afbeeldingen van PLUMIER, die ſommigen als geheele Kroonboomen voorſtelt, te beſluiten is. Ook is in 't algemeen waar, dat zy geene Bladen draagen, maar op de hoeken der gedagte Stammen, die als Kantzuilen of uitgegroefde Kolommen zig vertoonen, veelal met geſternde Doorens, en ſomtyds ook met Wolligheid bezet zyn. De natuurlyke dikte en langte is ongemeen verſchillende. De Boomachtige van LOBEL, die de Peruviaanſche heet, zou ſomtyds de hoogte bereiken van twintig Ellen. Op de één of andere plaats, van den Stam of Takken, geeven zy nu en dan een Bloem uit, die groot is en veelbladerig, van eene Trechterachtige figuur, meer of minder uitgebreid, uit Hartvormige of langwerpige Blaadjes, die veelvoudig op elkander leggen, beſtaande en een menigte van Meeldraadjes bevattende, in welker midden een lange Styl uitſteekt. De Vrugt, die hier op volgt, is rondachtig of lang-

III. Afdeel. X. Hoofdstuk. *Monogynia.*

langwerpig, somtyds gedoornd, somtyds ongedoornd, en van grootte, in sommige Soorten, als een Noot of Appel, in anderen als een Meloen; van binnen vol Zaad en niet onaangenaam van Smaak. In 't midden van den Stam is als een Stok of Staak, van Houtige zelfstandigheid, vervat, welke rondom zig een zagt doch taay Vleesch heeft, met een lymerig Sap, dat onschadelyk schynt te zyn, gevuld.

* * * *Cerei* repentes, Radiculis lateralibus. Toortsen, *die kruipen, met zydelingse Worteltjes.*

XI. *Cactus grandiflorus.* Grootbloemige Cereus.

(11) Toortsplant, *die kruipt, en byna vyfhoekig is.*

Dus wordt door den Ridder een soort van Cerëusen bepaald, welke uitmunt door haare ongemeen groote en sierlyke Bloem, voerende daar van te regt den bynaam. By anderen is dezelve door de Geledingen onderscheiden geweest. In de keurlyke Afbeelding van Ehret, komt

(11) *Cactus* repens subquinquangularis. Herm. *Par.* 120. Cactus scandens, angulis quinque pluribusque obtusis. *Hort. Cliff.* 182. *Hort. Ups.* 121. R. *Lugdbat.* 280. Cereus scandens minor polygonus articularis. Mill. *Icon.* T. 90. Cer. scandens ramosus, plerumque sexangularis, Fl. ingenti atque fragranti. Trew. *Ehret.* T. 31, 32. E. N. C. 1752. Vol. IX. App. 184. T. 11, 12, 13. Cereus Amer. major articulatus. Volk. *Hesp.* I. p. T. 134.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

komt dit Gewas voor, onder den naam van *Groote Amerikaanſche Cerëus met Geledingen*, gemeenlyk zeshoekig, draagende een groote Bloem, welke 's avonds open gaat en 's Nagts eenen zeer aangenaamen Geur verſpreidt. Die Geur, gelyk ik thans in een ontlooken Bloem bevind, heeft veel van den Reuk van Benzöin, en vervult een geheelen Kamer.

De Bloem zweemt naar de zogenaamde Zonnebloemen, als een Kelk hebbende die zig met Goudgeele Straalen tot byna een Span in middellyn uitſpreidt, en daar binnen een Sneeuwwitte Roos, met geel getopte Meeldraadjes gevuld, die ten deele uit de Pyp der Bloem, ten deele van de kanten des Monds, voortkomen. Gedagte Bloempyp tot den *Kelk* behoorende, een half Voet lang, is van buiten geribd, met ſchubachtige Blaadjes, lange Haartjes en fyne Doorntjes bezet, die de Hand prikkelen. Het Vrugtbeginzel, waar op die Pyp gevestigd is, heeft eenen Styl, welks Stempel zig als een Kwispel uitſpreidt. Dus maakt deeze Bloem, op dit wanſtaltige Gewas, een zoer pragtige en als betoverende Vertoning, doch welke niet meer dan één Nagt duurt, alzo zy met het opgaan van de Zon verſlenst.

Zo menigvuldig als deeze Cerëus-Plant bloeit, zo zeldzaam draagt zy Vrugten in Europa. Wel vyfentwintig Jaaren hadt de vermaarde Natuurkenner, BREYNIUS, te Dantzig, het Gewas 's Jaarlyks bloeijende in zyn

Tuin gehad, doch zonder Vrugten, tot dat, in 't jaar 1748, aan 't zelve een Vrugt, op de Bloem volgende, verscheen; waar van de Afteekening ook door den beroemden TREW in Plaat gebragt is. Dezelve heeft de figuur als van een Pynappel of Ananasje, bevattende, binnen de Schil of Huid, in een witte Lymerige Pap, een menigte van kleine Zaadjes als Druivenkorrels. Voorts was deeze Vrugt nog met het overblyfzel van de Bloempyp gekroond. De Bloemknoppen vertoonen zig, eenige Dagen voor zy open gaan, als ruige Kwastjes. Het Gewas, dat uit enkel slingeragtige Ranken, van ruim een Vinger dik, die hoekig zyn en met Doorntjes bezet, bestaat, geeft op zyde, hier en daar, zekere dunne Worteltjes uit, wordende, gelyk alle andere Cerëusen, door afgesneeden of afgebroken Stukken der Takken, die men in den Grond steekt, gemakkelyk voortgeplant. De afkomst is van Jamaika en Vera Cruz in de Westindiën.

Gedagte Afbeelding met Kleuren, door TREW op twee Platen aan 't licht gegeven, is dienstig om een denkbeeld te krygen van deeze verwonderlyke Bloem, doch, wat de byzondere deelen aangaat, zo 't my toeschynt, niet zeer naauwkeurig. 't *Ovarium* is, in myne doorgesneeden Bloemen, veel grooter, met Zaadbeginzeltjes gevuld, die ieder zyn Strengetje hebben, en het loopt door tot op den Tak, gelyk het doen moest, wanneer het van het

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

Merg der Plant zou afkomſtig zyn. De laagſte Meeldraadjes komen een Duim boven hetzelve uit de Wanden van den Kelk voort. De Styl is niet groen, maar bleekgeel, gelyk de *Stamina*. De Franje, aan zyn opperſte gedeelte, welke den Stempel (*Stigma*) uitmaakt, heeft in 't midden zulk een verbaazend Gat niet, maar evenwel een zeer zigtbaar Gaatje, dat open is en den geheelen Styl doorloopt, maakende een Pypje of Geutje daar binnen, wyd genoeg om een menigte der Bolletjes van het Stuifmeel, die geen tiende deel der wyde van dat Geutje beſlaan, door te laaten: waar uit dan blykt, dat de Bevrugting in ſommige Planten ook dus geſchieden kan (*).

Het ſchynt my toe, dat de Vrugt van dit Gewas op de gedagte Plaat byna de helft kleiner dan natuurlyk is vertoond. Immers, in vergelyking met een andere afgetekende Vrugt van hetzelve, ſchynt de Vrugt wel rykelyk zo groot te zyn, als een der grootſte Ockernooten in de Bolſter. Inmiddels is het te verwonderen, dat de Natuur hier tot het formeeren van een zo kleine Vrugt een zo verbaazend groot Bloemgeſtel gebruikt, daar in zo veel andere Gewaſſen, gelyk de Ooftboomen, Meloenen en dergelyken, een klein Bloempje de Vrugtmaaking uitvoeren kan. Het Gewas bloeit al-

(*) Vergelyk myne Bedenkingen hier over in het II. DEELS, I. STUK, bl. 94, en elders.

álhier in de Hortus Jaarlyks wel sterk, doch heeft 'er nog nooit een rype Vrugt gedragen. III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK.

(12) Toortsplant, *die kruipt en tienhoekig is.* XII. *Cactus* *Flagelliformis.* Zweepachtige.

Deeze, veel kleiner van Gewas en Bloem, is niet minder fraay. Men vindtze *Amerikaansche Ficoides* of zeer kleine kruipende Toortsplant van PLUKENET getyteld; zynde dezelve ook door den beroemden SLOANE op Jamaika waargenomen, welke aldaar by de Boomen opklimt. Zy is veel Doornachtiger en wilder van Gewas, donker groen van Kleur en niet zonder Geledingen, hebbende Ranken van ruim een Vinger dik, die zeer digt bezet zyn met tropjes van fyne Stekeltjes, welke Koperkleurig zien. Uit deeze Takken komen, naar de behandeling, menigvuldiger of minder Bloemen voort, van een Vinger lang, schoon Roozerood van Kleur, die dikwils in menigte te gelyk dit Gewas versieren, blyvende zo wel over Dag als by Nagt open, en niet schielyk verslenzende, doch zonder Reuk. In Gestalte verschillen zy aanmerkelyk van die der voorgaande Soort, als zig van boven

(12) *Cactus* repens decem - angularis. C. scandens angulis decem obsoletis. *H. Ups.* 121. Cer min. scandens polygonus, spinosissimus. TREW. *Ehret.* T. 30. EHRET *Sel.* II. f. 2. Ficoides Americanum &c. PLUK. *Alm.* 148. T. 158. f. 6. SLOAN. *Jam.* 197. *Hist.* II. p. 158.

III. ven niet zo zeer uitbreidende. Dus ſpreekt 'er
ARDEEL. EHRET van.
X.
HOOFD-
STUK.
Eenwy-
vige.

„ De Kelk is uit verſcheide onregelmaatige
„ Slippen ſamengeſteld, doch de Bloem be-
„ ſtaat uit twaalf reguliere Bloemblaadjes, van
„ buiten en van binnen heerlyk purperkleur.
„ Uit het midden van de Bloem komt een
„ Styl voort, die insgelyks paarſch is, met me-
„ nigvuldige Meeldraadjes omringd, wier Draad-
„ jes ook paarſch, doch de Toppen geel zyn.
„ Deeze Bloem ontluikt over Dag en blyft
„ drie of vier Dagen open; waar door het
„ Gewas zig van de andere Soorten van dit
„ Geſlagt onderſcheidt, wier Bloemen niet dan
„ by Nagt ontluiken en nooit langer dan agt of
„ tien Uuren haaren fleur behouden."

Wy kunnen hier byvoegen, dat in het Gewas en de Kleur der Bloemen een weinig verſchil is naar de behandeling en Groeyplaats, brengende hetzelve ſomtyds ook Vrugten voort, die weinig grooter dan een Hazelnoot, met een dikke Wolligheid bezet zyn, en van binnen, in een geele zelfſtandigheid, eenige Zaadjes bevatten.

XIII. *Caſtus Paraſiticus.* Bygewas.

(13) Toortsplant *die kruipt, rond is en geſtreept, zonder Doornen.*

Een

(13) *Caſtus* repens teres ſtriatus muticus. Cactus paraſiticus inermis &c. BROWN. *Jam.* 238. Opuntia minima Flagelliformis. PLUM. *Sp.* 6. *Ic.* 197. f. 2.

Een zodanige door BROWNE op Jamaika gevonden, welke als een Bygewas op Boomen groeit, en met dunne Takjes van dezelven nederhangt, schynt overeenkomstig te zyn met de zeer kleine Zweepachtige Opuntia van PLUMIER, die Bloempjes aan 't end van de Takjes uitgeeft, vertoonende zig de Vrugten als geknotte Kegeltjes.

(14) Toortsplant, *die kruipt en driehoekig is.* XIV. *Cactus triangularis.* Driehoekige.

Dit Gewas is in de Kweekeryën van Uitheemsche Planten door geheel Europa bekend en van verscheidene afgebeeld. Men vindt het in een byzonder Vertoog, dat in de Switzersche Verhandelingen geplaatst is, door den Heer RISLERUS, van Muhlhausen, alwaar het in 't jaar 1762 gebloeid hadt, (dat in Europa iets zeldzaams is ten opzigt van deeze Soort,) omstandig beschreeven. Het was reeds twintig Jaaren in een Broeihuis gekoesterd, zonder Bloem te geeven, maar toen, des Zomers in de vrye Lugt geplaatst zynde, vertoonde zig een Bloemknop, welke den 5 September een vol-

(14) *Cactus* repens triangularis. C. triangularis scandens articulatus. *Hort. Cliff* 182. *Ups.* 121. R. *Lugdbat.* 280 C. debilis brachiatus æqualis triquetrus scandens s. repens. BROWN. *Jam.* 468. Cer. Americanus triangularis radicosus. BRADL. *Succ.* I. p. 4. T. 3. *Eph. Nat. Cur.* 1752 & 1754. JACQ. *Amer. Hist.* 152. *Act. Helv.* V. p. 268. T. 2. Melocactus Amer. repens trigonus, Flore albo, Fructu violaceo, PLUM. *Icon.* 199, 200?

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK. *Eenwyfige.*

volkomen uitgeſpreide Bloem wierdt, ruim zo groot als die van de Soort, welke Grootbloemig wordt getyteld: want de middellyn der Kelk-Kroon was grooter dan een Parysſche Voet. Het Gewas ſtrekte zig ter langte van zes Voeten uit.

Het ſchynt dat hier toe betrekkelyk zy, de *Amerikaanſche Kruipende Meloendiſtel*, van PLUMIER, die driehockig is, met een witte Bloem en Vioolkleurige Vrugt, welke van de meeſte Kruidkundigen overeenkomſtig geacht werdt met de *Driehoekige Gewrichte Cereus* van HERMANNUS, draagende een zeer aangenaame Vrugt, doch in verſcheide opzigten daar van verſchilde volgens den Hoogleeraar J. BURMANNUS, die van de Toortsplanten in 't algemeen, nu by de twintig Jaar geleeden, aldus ſchreef.

„ De zuurachtig zoete Vrugten van deeze „ Gewaſſen, ſtrekken in de heete Landen van „ Zuid-Amerika tot een ongemeene verfriſ„ ſching voor de Ingezetenen, vallende dik„ wils zo groot als Oranje-Appelen: zo dat „ deeze Planten, hoe onbevallig en akelig ook „ door haare Slangachtige geſtalte en Doornen, „ wegens haare lekkere Vrugten, inzonderheid „ in het doorreizen der Boſchen, alwaar zy „ aan de Boomen hangen, beminnelyk voor „ de Menſchen zyn. Want alle deeze krui„ pende Soorten, geen Steunzel vindende, „ loopen langs den Grond en klimmen anders

„ by

„ by de Boomen op, in welker Bast zy zig III.
„ vast hechten met haare zydelingſe Wortel- AFDEEL.
„ tjes en dus Bygewasſen worden, zuigende X.
„ haar Voedzel zo wel daar uit als uit den HOOFD-
„ Grond. De Wortels, naamelyk, van alle- STUK.
„ Toortsplanten, zyn ten opzigt van de groot- *Monogy-*
„ te zeer klein, 't welk duidelyk in de over- *nia.*
„ endſtaande blykt, die dikwils maar als aan
„ de Rotſen geplakt zyn met haaren Stoel,
„ zonder aanmerkelyke Wortelen, en 'er zo
„ vast aan kleeven, dat men veeleer het Ge-
„ was ſcheurt, dan het 'er af te kunnen ruk-
„ ken. Dit Geſlagt van Planten ſchynt der-
„ halve naauwlyks door Vezelwortеltjes zyn
„ Voedzel uit den Grond te haalen; het welk
„ in andere Sappige Gewasſen, de Aloë, Fi-
„ coides en dergelyken, ook plaats heeft."

De Heer JACQUIN nam in de Westindiën een dergelyke Soort van Toortsplant waar, welke de Boomen, zo wel als de Steenrotſen, tot eene aanmerkelyke hoogte beklom en ongemeen lekkere Vrugten droeg, van grootte en figuur als een Hoender-Ey, wordende deswegen, op Martenique, *Poires de Chardon*, dat is Diſtel-Peeren, genoemd, en aldaar veel geacht wegens haare aangenaame Rinsheid. Op 't Eiland St. Euſtathius kwam een zodanige Toortsplant voor, die gebladerde, roode, onſmaakelyke, doch niettemin eetbaare Vrugten droeg. By Karthagena, in 't Kreupelboſch aan den Zeekant, vondt zyn Ed. een Gewas van

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

deezen aart, door de Ingezetenen *Pitahaije* genoemd wordende, hetwelk LINNÆUS thans als een byzondere Soort, met dien bynaam, voorgesteld heeft onder de regtopstaande en genoemd

XXIV. *Cactus Pitahaia.* Karthagenensche.

(24) Toortsplant, *die overend staat en driehoekig is.*

Gedagte Heer merkt aan, dat dezelve in Gestalte met de voorgaande overeenkomt, doch zig overend houdt tot de hoogte van agt of tien Voeten, maar hooger wordende het Steunzel van Boomen noodig heeft, en nogthans geen Worteltjes op zyde uitgeeft; zo dat het een van de Kruipende verschillende Soort moest zyn. Zy geeft by Nagt een Bloem, die zeer schoon is en witachtig, zonder Reuk, een half Voet breed, met een Kelk van agt Duimen lang. De Vrugt, die de figuur en grootte heeft van een Hoender-Ey, is geheel hoogrood en glad, met eenige Kelkblaadjes van buiten bezet, van binnen een wit, zoet en eetbaar Vleesch hebbende, vol van kleine zwarte glanzige Zaadjes. „ Kortelyk zal ik hier nog „ byvoegen, (zegt hy) dat van alle de Soor„ten van Cerëusfen, welken ik in Amerika „ gezien heb, de Vrugten eetbaar zyn, doch

„ ver

(24) *Cactus* erectus triangularis. JACQ. *Amer. Hist.* 16[illegible] Ficoides Americanum f. Cereus erectus cristatus, Foliis [illegible] angularibus profunde canaliculatis. PLUK. *Alm.* 147. T. [illegible] f. 3.

„ van weinigen maar, ſmaakelyk voor een Eu- III.
„ ropeaan." AFDEEL. X.

Ik moet aanmerken, dat men hier uit met HOOFD-
oplettendheid, en de reden gebruikende, eenig STUK.
denkbeeld kan maaken, wat de oirzaak zy van *Monogy-*
de ondoordringlykheid der Weſtindiſche Bos- *nia.*
ſchagiën. Wanneer men by de Boſchtouwen, waar van hier voor geſproken is, die den eenen Boom aan den anderen ſtrengelen, deeze gedoornde Slierten voegt, inzonderheid de Kruipende, en in acht neemt, hoe dezelven dikwils, by gebrek van Steunzel, digt langs den Grond loopen, alwaar zy ten halve of geheel met Mos en Ruigte bedekt zyn, waar onder wederom Slangen en ander Venynig Ongediert neſtelen; zo begrypt men ligt, dat zy als natuurlyke Voet-Angels en Valſtrikken maaken, gevaarlyker dan die men door Konst vervaardigt, en beſpeurt het gevolg van het doorreizen of doordringen van zodanige Boſchen, of Heijen en Woeſte Gronden zelfs, zo lang die niet opgeruimd zyn, ten duidelykſte. Thans gaa ik tot de Vygplanten over.

* * * * *Opuntiæ.* Vygplanten.

(15) Vygplant *met Kogelachtig ronde, gedoornde Leedjes.* XV. *Cactus moniliformis.*

Van Knalachtige.

(15) *Cactus* articulato-prolifer, Articulis globoſis ſpinoſis glomeratis. Meloca&tus ex plurimis globulis &c. PLUM. *Ic.* 198.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK.

Van deeze zeldzaame Soort van Vygplanten vindt men de eenigſte Afbeelding by PLUMIER, die dezelve in Zuid-Amerika had waargenomen.

XVI. *Opuntia.* Gewoone.

(16) Vygplant, *met platte ovaale Leedjes, die bezet zyn met ſlappe Borſtelige Doornen.*

Deeze Soort maakt dat Gewas uit, 't welk men gemeenlyk *Opuntia* of Indiaanſche Vyg noemt, zynde reeds van over lang bekend by de Kruidkundigen. Het Gewas heeft zynen naam van een Stad *Opuns* in Griekenland, by welke, zo PLINIUS ſchreef, een Kruid groeide, hetwelk Wortels ſchoot uit zyne Bladen en dus voortkwam, zynde voor de Menſchen aangenaam van Smaak. De Eigenſchap van Wortelſchieting en Groeijing heeft plaats in dit Gewas en alle deszelfs mede-Soorten. Het wordt anders ook *Indiaanſche Vyg* geheten; want, hoewel het thans in de Zuidelyke deelen van Europa gemeen is, wordt het nogthans uit de Nieuwe Wereld zyn afkomst gerekend te hebben. Maar het verſchilt ongemeen van die Indiaanſche Vyg, waar van THEOPHRASTUS ſpreekt, zynde een Boom, door zy-

(16) *Cactus* articulato-prolifer laxus, Articulis ovatis, ſpinis Setaceis. Cactus compreſſus articulatus ramoſiſſimus &c. *Hort. Cliff. Ups.* GRON. *Virg.* R. *Lugdbat.* 280. Opuntia vulgo Herbariorum. J. B. *Hiſt.* I. p. 154. MILL. *Ic.* 191. Ficus Indica Folio ſpinoſo, Fructu majore. C. B. *Pin.* 456.

zyne Wortelſchieting uit de Takken vermaard (*). III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

Het Gewas beſtaat uit op elkander gegroeide Stukken, die men naauwlyks Bladen noemen kan, hoewel zy doch het naaſte daar aan komen, en heeft anders geen Stam of Takken, niettegenſtaande het een Boomachtige geſtalte aanneemt. Men wil ook, dat het, uit Zaad geteeld, ſomtyds een weezentlyken Stam bekome. Gedagte ſtukken of Bladen zyn dikwils een Handpalm groot, ovaal en meer dan een Vinger haalende in dikte, gemeenlyk bezet met Stekeltjes. Uit deeze Bladen komt nu en dan een Bloem, van aanzienlyke grootte, voort, die zig Roosachtig uitbreidt, en waar van het onderſte gedeelte een Vrugt wordt, naar een Vyg gelykende en niet veel kleiner. Deeze Vrugten zyn van buiten groen, bevattende een Vleeſch dat zeer aangenaam van Smaak is, maar het Water van de genen, die dezelven eeten, Bloedrood kleurt, ja ook de Handen beſmet, even als de Moerbeijen. In Virginie komt deeze voor, met eene Purperkleurige Vrugt, die men 'er *Prickly - Pear* noemt. In Spanje en op ſommige Eilanden in de Middellandſche Zee, gelyk op Minorka in 't byzonder, wordt het Gewas tot Haagen gebruikt, om de Akkers of Hoven af te ſchutten.

(17) Vyg-

(*) Zie het II. DEELS, III. STUK van deeze *Nat. Hiſtorie*, bl. 675.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK.

(17) Vygplant, *die de Leedjes langwerpig ovaal heeft, met Borſtelige Doornen.*

(18) Vygplant, *die de Leedjes langwerpig ovaal heeft, met Elsvormige Doornen.*

XVII. *Ficus Indica.* Langwerpige.

Deeze beiden verſchillen van de gewoone Opuntia door de langwerpigheid der Bladen, en van elkander door de geſteldheid der Doornen, welken in deeze laatſte zeer lang, ſcherp en ſterk zyn. Zodanig eene heeft SLOANE in Afbeelding gebragt, als ook DILLENIUS, die dezelve noemt *Groote Tuna*, met ſterke geelachtige Doornen. Men maakt 'er op 't Eiland St. Euſtathius gebruik van, tot beſchutting der Verſchanſingen (*). *Tuna* is de

XVIII. *Tuna.* Scherpe.

West-

(17) *Cactus* articulato-prolifer, Articulis ovato-oblongis, Spinis Setaceis. Cactus Compreſſus articulatus ramoſus &c. *Hort Cliff.* 183. *Hort. Ups.* 120. R. *Lugdbat.* 280.

(18) *Cactus* articulato-prolifer, Articulis ovato-oblongis, Spinis Subulatis Cactus compreſſus articulatus ramoſus, Articulis ovato-oblongis, Spinis Subulatis. *Hort. Cliff* 183. *Hort. Ups.* 120. R. *Lugdb.* 280. Cactus brachiatus articulatus &c. BROWN. *Jam.* 237. Tuna major, Spinis validis flavicantibus, Flore gilvo. DILL. *Elth* 396. T. 295. f. 238. Opuntia major Folio oblongo rotundo, Spinis longis & validisſimis Flore luteo. SLOAN. *Jam.* 193. *Hiſt.* II. p. 149. T. 224. f. 1.

(*) *Munimenta Urbium in Ins. St. Euſtachii*, JACQ. 92. Dit heeft de Hoog'eeraar MURRAY, in *Syst. Nat. Veg.* Ed. XIII, daar agter gevoegd, even als of 'er verſche'de Steden waren op dat Eiland, alwaar men zelfs geen ééne Stad heeft, maar een Fort, 't welk de Haven dekt. De Heer JACQUIN

hadt

Westindiſche of Amerikaanſche naam van deeze Gewaſſen.

(19) Vygplant, *die de Leedjes langwerpig ovaal en byna ongedoornd heeft.*

Dus wordt die Soort onderſcheiden, welke de zo bekende Cochenilje uitlevert. DILLENIUS noemt dezelve zagtere Tuna met eenige Bloedkleurige Bloem, en SLOANE *Allergrootſte Opuntia*, hebbende een grooter langwerpig rond Blad, dat met eenige niet kwetzende Doornen bezet is, de Bloemen rood geſtreept hebbende. Oirſpronkelyk groeit deeze in Nieuw Spanje, alwaar zy de Voedſter van de Inſekten is, die de thans zo bekende en gebruiklyke Verwſtof, welke men Conchenilje noemt, uitleveren; zynde van daar op Jamaika en ook in Europa overgebragt. Het is, volgens HERNANDEZ, in Indie een Gewas, *Nopal* genaamd, van ongevaar drie Ellen hoog (*).

Cochenilje daaende.

(20) Vyg-

hadt ook niet gezegd, dat de Verſchanſingen uit zulk Gewas beſtonden, 't welk belachelyk zou zyn. Het dient maar als tot Paliſaden.

(19) *Cactus* articulato - prolifer, Articulis ovato - oblongis ſubinermibus. *Hort. Ups.* 121. Tuna mitior, Fl. Sanguineo, Cochinillifera. DILL. *Elth.* 399. T. 297. f. 383. Ficus Indica major lævis ſ. ſpinoſa, Vermiculos proferens. PLUK. *Alm.* 146. T. 281. f. 383. Opuntia maxima, Fol. oblongo rotundo majore, Spinulis nonnullis &c. SLOAN. *Jam.* 194. *Hiſt.* II. p. 152. T. 8. f. 1, 2.

(*) Zie dien aangaande het I. DEELS. X. STUK. van deeze *Natuurlyke Hiſtorie*, bladz. 504: als ook de Afbeelding van

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK.

(20) Vygplant, *die de Leden Rolrondachtig plat heeft.*

XX. *Cactus Curassavicus.* Kurassausche.

Men noemt deeze, een van de kleinſten onder de Opuntiaas zynde, de Kurasſauſche, naar de Groeyplaats. Zy heeft het Gewas Heeſterachtiger dan de andere Soorten, voorgemeld; met Aſchgraauwe ſterk gedoornde Takken, en bevindt zig hier te lande in de Broeyhuizen van uitheemſche Planten.

XXI. *Cactus Phyllanthus.* Langbladige.

(21) Vygplant, *die het Loof Degenvormig plat en Zaagswyze uitgegulpt heeft.*

Deeze bepaaling duidt de gedaante aan van eene Soort van *Opuntia*, gemeenlyk *met Bladen van Hertstonge* getyteld, die geheel ongedoornd is, brengende Bloemen voort uit de Tands-

de Inzameling deezer Inſekten en Plantagiën van deeze Vygplant, in LEEFWENHOEKS *Mikroskoopiſche Vermaaklykheden.*

(20) *Cactus* articulato-prolifer, Articulis cylindrico-Ventricoſis compreſſis. Cactus tereti-compreſſus articulatus ramoſus. *Hort. Cliff. Ups.* R. *Lugdbat.* 280. Opuntia minima Americana ſpinoſiſſima. BRADL. *Succ.* I. T. 5. f. 4. Ficus Ind. ſ. Opunt. Curaſſ. minima. COMM. *Hort.* I. p. 107. T. 56. Fic. Ind. ſ. Op. minor caulescens &c. PLUK. *Alm.* 147. T. 281. f. 3.

(21) *Cactus* prolifer Enſiformis compreſſus ſerrato-repandus. C. Fol. Enſiformibus, obtuſe ſerratis. *Hort. Cliff.* R. *Lugdbat.* 281. C. mitis minor. BROWN. *Jam.* 237. Cereus Scolopendrii folio brachiato. DILL. *Elth.* 73. T. 64. f. 74. Opuntia non ſpinoſa minima &c. SLOAN. *Jam.* 216. *Hiſt.* 2. p. 159. Phyllanthus Amer. ſinuoſis foliis longis. PLUK. *Alm.* 296. T. 247. f. 5. Ficus ſ. Opuntia non ſpinoſa, Scolopendrii folio ſinuato. RAJ. *Dendr.* 21.

Tandswyze inkervingen der zogenaamde Bladen. Hier van heeft zy den bynaam, die echter doorgaans aan een geheel ander ſlag van Planten gegeven wordt. 't Gewas heeft een buigzaame ronde Steng, waar aan de gezegde Bladen groeijen. Het valt in Braſil, Suriname en verder in Zuid-Amerika, zo LINNÆUS aanmerkt.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

(22) Vygplant *met een ronde Boomachtige Steng, dubbelde kromme Doornen en Lancetswys' ovaale Bladen.*

XXII. *Cactus Pereskia.* Rondbladerige.

't Gewas, dat onder den naam van *Pereskia* een byzonder Geſlagt uitgemaakt heeft, is thans tot eene Soort van het tegenwoordige geſteld. By COMMELYN wordt hetzelve, in de beſchryving der vreemdſte Gewaſſen van den Amſterdamſchen Tuin, *Gedoornde Amerikaanſche Appelboom*, met Porſeleinbladen, eene gebladerde Vrugt en een Nierachtig glinſterend Zaad, getyteld. Dus is de Geſtalte taamelyk uitgedrukt: doch het Gewas valt zo Boomachtig niet, gelyk PLUKENET aanmerkt, die het *Amerikaanſche breedbladige Porſelein* noemt, wel-

(22) *Cactus* Caule tereti Arboreo, Ac. geminis recurvis, Fol lanceolato-ovatis. *H. Ups.* 122. BROWN. *Jam.* 237. Pereskia. *H. Cliff.* 122. R. *Lugdbat.* 281. DILL. *Elth.* 305. T. 227. f. 294. COMM. *Hort.* I. T. 70. Portulaca Amer. PLUK. *Alm.* 135. T. 215. f. 6. Groſularia fructu majore Arbor ſpinoſa. SLOAN. *Jam.* 165. *Hiſt.* II. p. 16. *Hiſt.* II. p. 86. RAJ. *Dendr.* 27.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

welke aan den oirſprong der Bladen met Wolligheid bezet is, en ſchroomelyk wegens de lange Doornen. SLOANE noemt het evenwel een *Gedoornde Boom* met een grootere Kruisbeſie-Vrugt, die groenachtig wit en gebladerd is. Het komt, volgens BROWNE, op Jamaika voor met Ranken, die gebladerd zyn, hebbende dubbelde kromme Doornen en zagte Eyvormige Bladen. De Groeyplaats is in Amerika, op Jamaika en St. Margriet (*), zegt onze Ridder.

XXIII. *Cactus Portulacifolius.* Stompbladerige.

(23) Vygplant *met een ronde Boomachtige Steng en Wigvormige ſtompe Bladen.*

Zeer ſterk *gedoornde Opuntia-Boom*, met Hartvormige Porſelein-Bladen, wordt deeze by PLUMIER getyteld. Uit derzelver Afbeelding door hem blykt, dat de Vrugten hier met geen Bladen bezet zyn, gelyk in de voorgaande Soort, die alom bekend is in de openbaare Kruidhoven.

PHILADELPHUS.

Een vier- of vyfdeelige Kelk, boven het Vrugtbeginzel: vier of vyf Bloemblaadjes bevat-

(*) Dit Eiland legt aan de Kust en op den hoek van Zuid-Amerika, omtrent in 't midden tuſſchen Kurasſau en Suriname.

(23) *Cactus* Caule tereti Arboreo ſpinoſo, Fol. Cuneiformibus retuſis. Opuntia Arbor ſpinoſiſſima, Foliis Portulacæ cordatis. PLUM. *Spec.* 6. *Ic.* 197. f. 1.

vattende; waarop een vier- of vyfhokkig Zaadhuisje volgt, dat veele Zaadjes bevat: zyn de byzondere Kenmerken van dit Geslagt, 't welk zynen ouden naam behoudt. Twee Soorten zyn 'er van, als volgt.

(1) Philadelphus *met eenigermaate getande Bladen.*

I. *Philadelphus Coronarius.* Welrieckende.

De aangenaame Reuk der Bloemen, van dit Gewas, heeft 'er in 't gemeen den naam van *Jasmyn* aan doen geeven; hoewel het geenszins tot de Jasmynen behoort. Anderen noemen het, om die zelfde reden, *Witte Syring*, 't welk eene groote verwarring maakt met het Gewas, dat den naam voert van *Syringe*, hier voor beschreeven *; hoewel die naam, mooglyk, niet minder passen zou op het tegenwoordige, dat ook *Pfeiffenstrauch* genoemd wordt, alzo men de holle Takstcelen tot Pypen gebruiken kan. Anderen noemenze *Fluitenboom*, of *Honigbloem*, wegens de zoetheid van den Reuk. CLUSIUS beschryft hem, onder den naam van *Frutex Coronarius*, aldus.

* II. D. IV. STUK, bl. 31.

„ Het is een zeer fraaije Heester, die veele

„ reg-

(1) *Philadelphus* Foliis subdentatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 614. p. 339. *Veg.* XIII. Gen. 614. p. 383. *Hort. Cliff.* 188. *Ups.* 122. TOURNF. *Inst.* 617. DOD. *Pempt.* 777. DOD. *Kruidb.* 1219. Syringa alba s. Philadelphus Athenæi. C. B. *Pin.* 399. Frutex Coronarius. CLUS. *Hist.* I. p. 55. *Hisp.* p. 124. Icon. p. 125. sub nom. *Syringa alba.*

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

„ regte Stengen, met eene Aſchgraauwe Schors,
„ uit den Stoel voortbrengt, welke doorgaans
„ een Duim en daar boven, ja ſomtyds wel
„ een Arm dik worden, knoopig en vol Merg.
„ Deeze geeven groene Takken uit, welke
„ altoos bezet zyn met gepaarde Bladen, don-
„ ker groen, langwerpig, aan 't end geſpitst,
„ eerst bitter dan ſcherp van Smaak. Drie,
„ vyf, zeven of meer Bloemen, komen Tros-
„ wyze aan 't end der Takjes voort, beſtaan-
„ de uit vier geſpitſte Bloembladen, die wit-
„ achtig zyn, met veele bleeke Vezeltjes, van
„ een zwaaren doch aangenaamen Oranje-Ap-
„ pelen of Citroen-Reuk. Hier op volgen
„ Hoofdjes, als uit veele Klepjes ſamenge-
„ ſteld, die door de rypheid zwart worden en
„ een fyn Zaad verſpreiden; het welk, op
„ den Grond gevallen, in 't volgende Jaar
„ dikwils nieuwe Plantſoenen geeft."

Niettegenſtaande de Afbeelding volmaakt onzen Philadelphus uitdrukt, valt op deeze beſchryving het een en andere op te merken: in 't byzonder, dat 'er Bloemen aan voortkomen, die den Kelk in vyven gedeeld hebben en vyf Bloemblaadjes (*). Het Gewas heeft geen Knoppen. Het komt hier te Lande, en overal, als een Bloemboompje in de Hoven voor, en verdraagt zeer wel de Koude en Vorst van

(*) *Petala æſtivantia obvoluta cum Sole*, zegt LINNÆUS.

van ons Klimaat in de open Grond : doch de natuurlyke Groeyplaats is onzeker. CLUSIUS, die het grootſte gedeelte van Europa hadt doorgereisd, zegt, dat hy deezen Heeſter nergens, in 't wilde groeijende, hadt aangetroffen. Bedenkelyk ſtelt LINNÆUS de Woonplaats te Verona in Italie; gelyk ook LOBEL 'er den naam van *Italiaanſche Syring* aan geeft, en die van Languedok heeten hem, volgens GOUAN, in de Landtaal, *lou Siringua*; maar men zegt, dat hy uit Spanje gekomen zou zyn, volgens DODONÆUS.

(2) Philadelphus *met geheel effenrandige Bladen.*

II. *Philadelphus inodorus.* Reukelooze.

Dit Gewas is door den vermaarden CATESBY in Karolina ontdekt, die hetzelve Philadelphus, met een groote witte Reukelooze Bloem, getyteld heeft.

MYRTUS.

De byzondere Kenmerken van dit Geſlagt zyn: een vyfdeelige Kelk met vyf Bloemblaadjes, en de Vrugt een Beſie, die in twee of drie Holligheden eenige Zaaden bevat (†).

De

(2) *Philadelphus* Foliis integerrimis. MILL. *Dict.* 2. Phil. flore albo majore inodoro. CATESB. *Car.* II. p. T. 84.

(†) *Bacca* 2. *ſ.* 3 *ſperma* zegt LINNÆUS aan 't hoofd van het Geſlagt: *Bacca* 3 *locularis monosperma*, in de optelling, aan 't hoofd der Klaſſe: *Bacca trilocularis*, *Semina ſolitaria*, in Gen. *Plantarum*: zy is veelzaadig.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK.

De meeſte Soorten als Boomachtig of Boomen zynde, heb ik reeds beſchreeven †, zo dat alleen daar van nog de volgende voorkomen.

* II. D. IIe. STUK, bladz. 537, enz.

(1) Myrtus *met enkelde Bloemen in een tweebladig Omwindzel.*

1. *Myrtus communis.* Gemeene Myrtus.

De Myrten, door geheel Europa byna onder deezen naam, wiens oirſprong nog onzeker is (†), bekend, zyn van ouds tot heden in achting geweest, wegens de fraaiheid van haar altyd groenend Loof. Men vindt 'er, in de Heilige Schrift, onder de ſierlyke Boomen, die men tot het maaken der Loofhutten gebruikte, gewag van gemaakt; alwaar in 't Griekſch voor

(1) *Myrtus* Floribus ſolitariis, involucro diphyllo. *Syst. Nat.* XII. Gen 617. p. 340. *Veg.* XIII. Gen. 617. p. 384. *Hort. Ciff.* 42 *H. Ups.* 123. *Mat. Med.* 224. R. *Lugd.* 269. TOURN. *Inſt.* 640 α. Myrtus Fol. ovatis, Pedunculis longioribus. MILL *Dict.* T. 184. f. 1. M. latifolia Romana. C. B. *Pin.* 468. β. M. Fol. ovatis, Baccis rotundioribus MILL M. minor vulgaris C. B *Pin.* 469 γ. M. Fol. ovato-lanceolatis acutis, Ramis rectioribus MILL. M. communis Italica. C. B. *Pin.* 468. δ. M. Fol. ovato-lanceolatis confertis. MILL. M. latifolia Bœtica ſecunda. C. B. *Pin.* 469. CLUS. *Hiſt.* I. p. 65 ε. M Fol. ovato-lanceolatis acutis. MILL. M. ſylveſtr. Fol. acutiſſimis C B. *Pin.* 469. CLUS. *Hiſt.* I. p 66. f. 1. ζ. M Fol. lanceolatis acuminatis. MILL. M. latifolia Belgica. C. B. *Pin* 469 η. M. Fol. lucari-lanceolatis acuminatis. MILL. M. Fol. minimis & mucronatis. C. B. *Pin.* 469. CLUS. *Hiſt.* I. p 67.

(†) Sommigen leiden dien, wegens den Reuk, van de *Myrrha* af, doch de Grieken noemen die Gom-Harst *Smyrna*, en waarſchynlyk zyn de Myrten eer bekend geweest. *Myron* was by hun de naam van welriekende Zalven.

voor den Hebreeuſchen naam *Hadas*, in plaats van *Myrtos*, die van *Myrſine* geſteld is. Dus heette een Meisje van Athenen, dat wegens haare ſchoonheid was om 't leven gebragt en volgens de Fabel-Hiſtorie in zulk een Boom veranderd, die door een droevig aanzien als haar dood beweenen zou. Van Minerva was derhalve de Myrteboom niet minder bemind dan de Olyfboom. VIRGILIUS ſpreekt van Oevers, die verrukkelyk ſchoon waren wegens de Myrten-Boſchjes, daar op groeijende (†). Volgens PLINIUS waren de Myrten aan Venus toegeheiligd, die zelfs, onder den naam van *Venus Myrta*, een eigen Altaar hadt. Zy werden tot Kroonen gebruikt, om de Hoofden der genen, die 's Lands Vryheid beſchermd, bevogten, of verzekerd hadden, te verſieren. De Wyn van derzelver Beſſen door Gisting bereid, was by de Romeinen, onder den naam van *Vinum Myrteum* of *Myrtites*, bekend.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

In 't algemeen kan men zeggen, dat het een Heeſterachtig Gewas is, 't welk door kundige behandeling een fraay Boompje wordt, laatende zig van Stek voortteelen, gelykerwys de Rosmaryn, Jasmyn en Oleander. De Takken van hetzelve zyn taay en buigzaam, met eene roodachtige Schors: de Bladen hebben eene eigene Lancetswyze figuur, en zyn in de ge-

mee-

(†) Littora Myrtetis lætiſſima. VIRG. *Georg.* II. v. 112.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

meene Myrten niet veel grooter dan Palmblaadjes, donkergroen van Kleur en welriekende. Uit de mikjes der Bladen komen enkelde Bloempjes voort, die als een Kwastje of Penseel van Meeldraadjes uitgeeven, hebbende de Blaadjes omgeboogen, aangenaam van Reuk. De Kelk verandert in een langwerpige Besie, die als gekroond is, en drie Holligheden heeft, met Nierachtige Zaadjes bezwangerd.

Groot is het verschil der Myrten, naar de Groeyplaats niet alleen, maar ook naar den aart. Men heeft 'er die in Grootte en Blad, als ook in de figuur en kleur der Besen, verschillen. Dus is 'er, volgens MUNTING, een Groote, Middelbaare en Kleine Tarentynsche Myrtus bekend: een Laurier-, een Palm- en een Rosmarynbladige: een die de Besen langwerpiger dan de gemeene, en eene die dezelven wit heeft, met de Bladeren vol Gaatjes of Blaasjes, gelyk die van 't St. Jans Kruid. Men vindt 'er ook met dubbelde of volle Bloemen, welke zeer raar zyn, en die den Reuk van Citroenen hebben, deswegen *Citroen-Myrtus* genaamd.

Onze Ridder maakt, in navolging van den Kruidkundigen MILLER, zeven Verscheidenheden van dit Gewas, welken zyn Ed. met naamen onderscheidt. 1. De *Roomsche*, die de Blaadjes Eyvormig, de Bloemsteeltjes langer heeft: 2. De *Tarentynsche*, zynde de Gemeene kleine met ronder Besen: 3. De *Italiaansche*, met de Blaadjes spitser, de Takken regter:

ter: 4. De *Spaanſche* met dergelyke Blaadjes, zeer digt by een: 5. De *Portugaalſche* met zeer ſpitſe, doch tevens breede: 6. De *Neder-landſche* met ſpitſe ſmalle, en 7. De *Geſpitſte*, met zeer kleine, ſmalle, ſpitſe Blaadjes. Deeze laatſte is de gene, welke men Rosmaryn-bladige Myrtus noemt. Alle de twaalf Soorten van Myrtus, by TOURNEFORT, zyn hier in begreepen.

Waarſchynlyk hangt dit meest van de Voortteeling en Behandeling af; doch eenigen derzelven ſchynen oirſpronkelyk te verſchillen; gelyk de Breedbladige Roomſche, de Spitsbladige Spaanſche, en de Tarentynſche of Gemeene kleine Myrtus voorgemeld, zo RAY oordeelt, die de twee laatſten overvloedig in Provence, in de Haagen en Wildernisſen, groeijende gevonden hadt. Volgens GERARD komt de Gemeene, in de Zuidelyke dorre, ongehavende Bosſchen, als ook aan de Zee-Kust, uit de Spleeten der Rotſen voort. Men noemtze, in de Landtaal van Provence, *Nerto* en in die van Languedok, *Murtra ou Herba daou Lagui*, dat is Kruid der Meiren of Moerasſen; aan welker Oevers zy veel voorkomt in dat Land. Die met dubbelde Bloemen zou door PEIRESKIUS, by het Dorp Castellet, wild groeijende gevonden en van daar overgebragt zyn in deszelfs keurigen Hof, alwaar die Heer dezelve lang gekweekt, en uit denzelven aan de Vorſten en Liefhebbers van ſierlyke Gewas-

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK.

wassen, door geheel Europa, medegedeeld heeft, zo GASSENDI in zyne Levensbeschryving verhaalt (*).

Eenwyvige.

Van ouds was de Myrtus veel in gebruik; om dat men ze in die Landen, waar de Geneeskunde haaren oirsprong heeft gehad, overvloedig vondt. Het Loof, dat zeer welriekend is, bevat een Kruiderige Olie, met veele Aardachtige deelen gemengd; waar door de Bladen een samentrekkende kragt hebben, dienende, gekaauwd of in Aftrekzel, tot Geneezing van 't weeke Tandvleesch, in Scorbutieke Kwaalen. De Besien, die zuurachtig van Smaak zyn, bezitten een dergelyke en tevens verkoelende kragt: weshalve het verdikte Sap of de Syroop derzelven zeer dienstig is in overmaatige Vloeijingen, die uit verslapping der vaste deelen ontstaan. Dikwils worden zy, in samengestelde Middelen, in plaats van de *Baccæ Myrtilli* gebruikt, gelyk wy gezien hebben †, en ook doorgaans voor dezelven verkogt (†). De Olie

† IV. STUK, bladz. 486.

(*) GARIDEL *des Plantes d'environs d'Aix.* pag. 323.

(†) Dit besluit ik, om dat dezelven met geen anderen dan met de Myrte-Besien overeenkomen. POMET verhaalt, dat hy van Kooplieden, in Languedok en Provence reizende, verstaan hadt, hoe de *Baccæ Myrtilli*, die men van daar krygt, allen voortkwamen van de gemeene kleinbladige Myrten. Hy zegt ook wel, dat die door 't droogen haar Kroontje verliezen, doch ik vind hetzelve nog duidelyk aan eenigen der grootsten van de gezegde *Baccæ*, uit myne Simplicie-Kas; in vier van welken, geweekt en dan doorgesneeden, ik

Olie van Myrthe-Besſen, door Infuſie gemaakt, is een ongemeen verſterkend Middel, door uitwendige Smeering op verſlapte Lighaamsdeelen.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Monœcia.*

In Sclavonie, dat bezuiden Hongarie en beooſten Karniolie legt, gebruiken de Ingezetenen de Bladen der Myrten tot het bereiden der Runder-Huiden, volgens BELLONIUS, even als dit hier te Lande met de Run of Eiken-Bast, en elders met de Smak of andere ſamentrekkende Stoffen, geſchiedt. Hier uit ziet men, dat de Myrten ook overvloedig moeten groeijen in dat gedeelte van Europa. Zy komen in Afrika en zelfs in Aſie natuurlyk voor; maar die van RUMPHIUS, welke de *Ambonſche Myrteboom* genoemd wordt; en waar aan men in 't Maleitſch den naam van *Caju-Poeti* of Witten Boom, zo wel als aan anderen, geeft, ſchynt van de Gemeene Myrten aanmerkelyk te verſchillen *.

* Zie ons II. DEELS III. STUK, bl. 223.

(6) Myrtus *met driedeelige Bloemſteeltjes, de Bloemen gepluimd, de Bladen langwerpig.* VI. *Myrtus dioica.* Tweehuizige.

Dus ik telkens drie Holligheden bevind, gevuld met Niervormige Zaaden zo als TOURNEFORT afbeeldt, wier getal ongemeen verſchillende is, niettegenſtaande die vier Besſen nagenoeg even groot waren. Uit eene derzelven kwamen *vier* zeer groote Niervormige Zaaden, uit een andere *zes* veel kleinere, uit een derde *agt*, en uit een vierde *dertien* zodanige Zaaden. Hoe kan dan de Vrugt der Myrten gezegd worden *twee of driezaadig*, of *driehokkig* te zyn *met een Zaad* of *met enkelde Zaaden*; gelyk LINNÆUS op verſchillende plaatſen doet?

(6) *Myrtus* Pedunculis trichotomo-paniculatis, Foliis oblongis, Floribus dioicis. *Syst. Nat.* XII.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. Eenwyvige.

Dus ſtel ik de bepaaling van deeze Amerikaanſche Myrtus, die Mannelyke en Vrouwelyke Bloemen op byzondere Stammen draagt; de Bladen dik en gepaard of tegenover elkander heeft, Lancetswys' Eyrond; geevende uit derzelver Oxelen en aan 't end de Bloemſteeltjes uit, die dus een Pluim formeeren. 't Getal der Bloemblaadjes is klein.

VII. *Myrtus Chytraculia.*

(7) Myrtus *met tweedeelige Steeltjes, de Bloemen Wollig gepluimd; de Bladen dubbeld, byna Eyvormig aan 't end der Takken.*

VIII. *Myrtus Zuzygium.* Gegaffelde.

(8) Myrtus *met veelbloemige Steeltjes, de Bladen dubbeld, byna Eyvormig, aan 't end der Takken, die gegaffeld zyn.*

De Griekſche naam zal in de eerſte deeze twee, welken de vermaarde BROWNE beide op 't Eiland Jamaika gevonden hadt, van de figuur der Besſen afgeleid zyn. Dezelve was Boomachtig en deeze laatſte Heeſterachtig: met witachtige Takken.

De Dertiende Soort, zynde de Kajapoetie-Boom,

(7) *Myrtus* Pedunculis dichotomis paniculatis tomentoſis, Foliis geminis ſub-ovatis terminalibus. *Am. Acad.* V. p. 398. Chytraculia Arborea, Foliis ovatis glabris oppoſitis, Racemis terminalibus. BROWN. *Jam.* 239. T. 37. f. 2. PLUK. *Phyt.* T. 274. f. 2.

(8) *Myrtus* Pedunculis multifloris, Fol. geminis ſubovatis terminalibus, Ramis dichotomis. *Am. Acad.* V. p. 398. Zuzygium Fruticoſum, Fol. ovatis nitidis & Ramulis ubique gratis. BROWN. *Jam.* 240. T. 7. f. 2.

Boom, thans, als gezegd is, van het Geslagt der Myrten uitgemonsterd zynde, stel ik in plaats dig, welke de Hoogleeraar N. L. BURMANNUS genoemd heeft, *Myrtus Capensis*, en waar van zyn Ed. de volgende bepaaling opgeeft.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

(13) Myrtus *met tweebloemige Steeltjes, die de Bladen Lancetvormig en van onderen Wollig heeft.*

XIII. *Myrtus Capensis.* Kaapsche.

Want deeze verschilt dan zekerlyk van de volgende Kaapsche, door den ouden Heer BURMANNUS afgebeeld en genoemd, *Phillyrea* met lange van onderen geele Bladen en eene afvallende Vrugt: waar van LINNÆUS de Veertiende Soort gemaakt heeft, dezelve noemende

(14) Myrtus *met Kroontjeswyze Bloemsteeltjes, de Bladen smal Lancetvormig en byna ongesteeld.*

XIV. *Myrtus angustifolia.* Smalbladige.

Deeze, door den Heer SCHREBER aan de Kaap waargenomen, is een Boompje met ronde Takken, de Takjes vierkantig hebbende en glad; met Bladen als die van de Smalbladige Phillyrea, byna ongesteeld, lang, liniaal-Lanceet-

(13) *Myrtus* Pedunculis bifloris, Foliis lanceolatis subtus tomentosis. *Prodr. Fl Capensis.* p. 14.

(14) *Myrtus* Pedunculis umbellatis, Foliis lineari-lanceolatis subsessilibus. *Syst. Nat.* XII. *Veg.* XIII. *Mant.* 74. Phillyrea Fol. longis subtus flavis, Fructu deciduo. BURM. *Afr.* 237. T. 83. f. 2.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK.

Eenwyvige.

cetvormig, effenrandig, glad, verſcheide maalen langer dan de tusſchenwydten; de Bloemſteeltjes zydelings, gepaard, kort, naauwlyks langer dan de gezegde tusſchenwydten der Bladen, voerende een Kroontje, dat enkeld is, zelden ſamengeſteld, klein, uit veele Bloempjes beſtaande, die de Bloemblaadjes rondachtig hebben en korter dan de menigvuldige, Borſtelachtige, regtopſtaande Meeldraadjes.

Pl. XXV. *Fig.* 2. Het Gewas, waar van ik een aanzienlyken Tak van de Kaap ontvangen heb, in *Fig.* 2, op Plaat XXV. afgebeeld, komt nader met deeze beſchryving, dan met den Hoogleeraar BURMANNUS overeen, die duidelyk zegt, dat de Steeltjes ***lang en enkeld*** zyn, *met weinige Bloempjes* of Besſen, welke ook, volgens zyn Ed., *éénhollig* zyn en ***een enkel Zaad*** bevatten. Van de Vrugt wordt in gedagte beſchryving, door SCHREBER, niet geſproken. Ik bevind dat de Bloempjes, van mynen Tak, ***den Kelk vyftandig*** hebben, uit welks omtrek *vyf Bloemblaadjes* en aan de binnenzyde ten minſte *twintig Meeldraadjes* voortkomen, die lang zyn, met aanmerkelyk *groote Knopjes*: terwyl in 't midden van het Bloempje zig een ***enkele Styl*** bevindt, op een *rond Vrugtbeginzel* geplaatst, dat van den Kelk is afgeſcheiden, en in ééne ***Holligheid verſcheide Zaadjes*** bevat. Zulks ſtrydt, wel is waar, eenigszins tegen de Kenmerken van dit Geſlagt; doch niet meer, dan het hebben van één Zaad in

ééne Holligheid, gelyk de aangehaalde Burmanniſche. Het Loof, ondertusſchen, en de Geſtalte, benevens de roodheid van de Schors, heeft veel overeenkomst met de Myrten. De Bladen zyn op 't hoogst twee Duimen lang, gepaard: de Kroontjes in de Oxelen beſtaan ſomtyds wel uit twaalf en meer Bloempjes, en zyn zeer kort geſteeld; hebbende de eigen Bloemſteeltjes ſomtyds enkeld, ſomtyds twee of drievoudig.

III. Afdeel. X. Hoofdſtuk. *Monogynia.*

PUNICA. Granaatboom.

De Kenmerken zyn, insgelyks, vyf Bloemblaadjes, een vyfdeelige Kelk boven het Vrugtbeginzel, dat een Appel wordt met veele Holligheden en veele Zaaden.

Twee Soorten behelst dit Geſlagt, waar van de laatſte uit de Westindiën afkomſtig is.

(1) Granaatboom, *die Boomachtig is, met Lancetvormige Bladen.* I. *Punica Granatum.* Gewoone.

De

(1) *Punica* Foliis lanceolatis, Caule Arboreo. *Syst. Nat.* XII. Gen. 618. p. 341. *Veg.* XIII. Gen. 618. p. 385. *Hort. Cliff. Upſ.* &c. *Mat. Med.* 223. R. *Lugdbat.* 267. GRON. *Or.* 144. RUMPH. *Amb.* II. p. 94. T. 24. f. 1. Malus Punica ſylveſtris, fativa. C. B. *Pin.* 438. TOURN. *Inſt.* 636. Malus Granata. ſ. Punica. TABERN. *Icon.* 1033. CAM. *Epit.* 130, 131. β. Balauſtia Flore pleno majore & minore. C. B. *Pin.* 438. TREW. *Ehret.* T. 71, 72.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK. Eenwyvige.

De Granaat-Appelboom is van ouds niet minder bekend dan de Myrten. Zyne Vrugten werden, met de Druiven, Vygen en Olyven, onder de heerlyke voortbrengzelen van 't Land Kanaan gerekend. Ook blykt uit de verbloemde uitdrukkingen in het Hoogelied van den Wysten der Koningen, in hoe veel waarde deszelfs Bloesem gehouden werdt. Zyn Latynschen naam, *Malus Punica*, wil men dat hy van 't Land omstreeks Karthago, daar de besten voortkwamen, zou hebben bekomen (*), en die van *Granatum* zal waarschynlyker van de Korrels, daar in vervat, dan van het Landschap Granada in Spanje af te leiden zyn. In 't Spaansch, evenwel, noemt men hem *Granadero*, in 't Italiaansch *Granataro*, in 't Fransch *Grenadier*, in 't Engelsch *Pome Granate-Tree*, en in 't Hoogduitsch *Granatbaum*. De Hebreeusche naam was *Rimmon*, de Griekschc *Roa* of *Roia*. Hy groeit natuurlyk in de Zuidelyke deelen van Europa, in Palestina en in Barbarie, in een Krytachtige Grond.

Gemeenlyk is het een Heester, die somtyds, echter, een taamelyke hoogte krygt. Men gebruikt hem in Languedok en Provence tot afschut-

(*) Dat de Kleur, die men *Puniceus* noemt, van de Kleur der Granaat-Appelen haaren naam heeft, is, myns oordeels, veel waarschynlyker, dan dat de Granaatboom zynen naam zou hebben van die Kleur, gelyk sommigen willen.

ſchutting der Wyngaarden en plant 'er Haagen van in de Tuinen en Lusthoven. Door opſnoeijing wordt het een redelyke Boom, met eenen regten Stam, die de Schors roodachtig en eene Kroon van dunne Takken heeft, gewapend met eenige ſtyve Doornen. De Bladen gelyken naar die der Myrten of der Olyfboomen, zynde grooter dan de eerſten en kleiner dan de laatſten. Hier en daar geeft dezelve hoogroode Bloemen uit, hebbende een grooten Klokvormigen Kelk van de zelfde Kleur, met vyf Bloemblaadjes bezet en van binnen gevuld met een menigte van Meeldraadjes, wier Knopjes laager zyn dan de rand van de Bloem. Het onderſte van deezen Kelk wordt een groote ronde Vrugt, die onder den naam van Granaat-Appel algemeen bekend is, hebbende een Lederachtigen Baſt, waar binnen in eenige Holligheden, die Sterswyze van het middelpunt ſpreiden, doorgaans negen of tien, de Korrels vervat zyn, welke den Smaak geeven aan deeze Vrugt. De Kleur des Appels is van buiten roodachtig, het Merg van binnen geel; de Korrels zyn paarſchachtig, en deeze bevatten in een Vlies, 't welk hun bekleedt, een rins Sap, omringende het Zaad in ieder Korrel.

Van ouds zyn de deelen der Bloem en Vrugt, van deeze Boom, met byzondere naamen onderſcheiden geweest. *Cytinus* werdt de geſlooten Bloem of de Kelk geheten: het Huidje

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

dat de Korrels afzondert, *Cicus*. Nog heden noemt men de Bloemen, wanneer zy gedroogd zyn, *Balauſtia*, en den Bast van de Vrugt *Malicorium*; ziende dit laatſte op de Lederachtigheid van deeze Schil; die ook wel tot Lederbereiding gebruikt is; waar van ſommigen de benaaming afleiden. Deeze Bast is wel het meeſte by de Geneeskundigen in gebruik, wegens zyne uitmuntende ſamentrekkende hoedanigheid. De Bloemen hebben die een weinig minder, doch zyn niettemin ook zeer goed tot ſtremming van allerley Vloeijingen, die uit eene ſlapheid der Vaste deelen ontſtaan. Zy komen in verſcheide ſamengeſtelde Winkelmiddelen. Dergelyke eigenſchap heeft in de Pitjes der Korrelen of in het Zaad plaats. Het Sap is by uitſtek verkoelende en tevens verſterkende; weshalve het in Galachtige Koortſen met groote verzwakking, daar geen Ontlasting noodig is, kan dienen. Dus vindt men het tegen de Hartvang, Hoofdpyn, Bedwelmdheid en dergelyke Kwaalen, aangepreezen. Tot bedwang van de Maagpyn, die uit Galachtige Stoffen ontſtaat, is het van de Ouden gebruikt.

Het onderſcheid tusſchen de Wilde en Tamme Granaatboomen zou alleen in de behandeling of daar in beſtaan, dat de Wilde ſleghs Bloemen draagt en geen Vrugten. Men vindt 'er ook, die geen Zaad in de Korrels hebben; doch dit is zeldzaam. De Appelen zyn aan ſommige Stammen grooter en zoeter, die men

dan

dan Zoete, of kleiner en rinſer, welken men Zuure Granaat-Appelen noemt. Ook heeft men 'er van een middelbaaren en Wynachtigen Smaak. Dit zyn ſlegts veranderingen, gelyk in de Ooftboomen blykbaar is. De Granaatboom met dubbelde of volle Bloemen wordt van LINNÆUS als eene Verſcheidenheid aangemerkt. III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

(2) Granaatboom, *die Heeſterachtig is, met ſmalle Bladen.* II. *Nana* Laage.

Men heeft den gewoonen Granaatboom ook in de beide Indiën, die weinig of niet van den Europiſchen verſchilt, doch in de Westindiën groeit een Kleinere, welke niet boven de vyf Voeten hoogte bereikt, de Bladen korter en ſmaller heeft, bloeijende den geheelen Zomer. Hier te Lande, in Potten aangekweekt, heeft dezelve die hoedanigheden behouden. Van deeze zyn de Bloemen, benevens die van den gewoonen Granaatboom, zeer fraay door EHRET afgebeeld.

PRUNUS. Pruimboom.

In de beſchryving van dit Geſlagt †, heb ik ééne Soort voor de Heeſters geſpaard, naamelyk. † II. D. II. ST. bl. 555.

(14) Pruim-

(2) *Punica* Foliis linearibus, Caule Fruticoſo. MILL. *Dict.* Punica Americana nana & humillima. TOURNF. *Inſt.* 636.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK.

(14) Pruimboom *met byna Kroontjeswyze Bloemen en ſmal Lancetvormige Bladen.*

XIV. *Prunus pumila.* Naantjes-Pruim.

Hier wordt bedoeld de *Laage Kanadaſche Kers*, met lange ſmalle Bladen en eene kleine Vrugt, van DU HAMEL, welke overeenkomt met de Virginiſche Wilde *Naantjes-Pruim*, met eene kleine roode vroege Vrugt en eenen kruipenden Wortel, van GRONOVIUS. Het is een Heeſter, die de geſtalte van den Naantjes-Amandel heeft, met paarſche Teenachtige Takken, de Bladen van onderen bleek. Drie eenbloemige Steeltjes heeft dezelve, in de Upzalſche Tuin, uit ieder Knop uitgegeven.

MESPILUS. Mispelboom.

Drie Soorten van dit Geſlagt zyn onder de † II. D. II. St. bl. 600. Boomen beſchreeven †, zo dat 'er nog vier overblyven, als volgt.

IV. *Mespilus Amelanchier.* Ooſtenrykſche.

(4) Mispelboom *die ongedoornd is, en de Bladen ovaal, Zaagswys' getand, van onderen ruig heeft.*

In Provence en Montpellier, daar dit Gewas op

(14) *Prunus* Flor. ſubumbellatis, Fol. anguſto-lanceolatis. *Syſt. Nat.* XII. *Veg.* XIII. *Mant.* 75. Cer. Canad. pumila &c. DU HAM. *Arbr.* 149. N. 17. Prunus ſylv. humilior &c. GRON. *Virg.* II. p. 76.

(4) *Mespilus* inermis Fol. ovalibus ſerratis Cauliculis hirſutis. MILL. *Dict.* 178. f. 1. *Hort. Cliff.* 189. R. *Lugdbat.* 271. Alni effigie Lanato folio minor. C. B. *Pin.* 452. Vitis Idæa Tertia. CLUS. *Pann.* 80. BAUH. *Ic.* 527.

op Bergachtige plaatſen gemeen is, noemt men 't zelve *Amelanchier*. Het groeit ook in Switzerland, Ooſtenryk en elders. Van CLUSIUS, die het als een derde Soort van Vosſebesſen voorſtelt en afbeeldt, wordt gezegd, dat de Ooſtenrykſche Boeren het *Fliegenbaer*, dat is Vliegenbesſen, heeten. Het geeft uit den Wortel verſcheide Heeſterachtige Stengen, drie, vier en ſomtyds vyf Ellen hoog, dik en zeer Takkig, meest bedekt met een zwarte Schors. De Bladen zyn aan de jonge Scheuten wit en Wollig, doch vervolgens kaal en groen, en uit derzelver Oxelen komen Trosjes van witte Bloemen voort, waar op ronde, zwarte, gekroonde Vrugten volgen, grooter dan die van den Haagedoorn, Sappig en Honigzoet, met tien of meer langwerpige Zaaden. De Tanden van den Kelk zyn langer dan zyn Pypje.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Pentagynia.*

(5) Mispelboom, *die ongedoornd is, met ovaale ſpits getande gladde Bladen en Trosachtige Bloemhoofdjes.*

V. *Chamæ-Mespilus.* Alpiſche.

Deeze verſchilt van de voorgaande weinig, zynde van CLUSIUS voor den *Cotonaſter* van GESNERUS aangezien, en groeijende veel op

(5) *Mespilus* inermis Fol. ovalibus acute-ſerratis glabris, Flor. corymboſo-capitatis. *Mant.* 398. JACQ. *Vind.* 243. Cratægus Foliis ovalibus, utrinque glabris, plicatis &c. *H. Cliff.* 197. *Vir.* 43. R. *Lugdbat.* 272. HALL. *Helv.* 355. Cotoneaſter Folio oblongo ſerrato. C. B. *Pin.* 452. Coton. ſorte Gesneri. CLUS. *Hiſt.* I. p. 63. *Pann.* 83. Ic. 84.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Vyfwyvige.*

op de Switzerſche Alpen en Pyreneen, alwaar het een laage Heeſter is. Het voornaamſte verſchil beſtaat daar in, dat de Tanden van den Kelk korter dan het Pypje zyn. Ook is de Bloem aan de Heeren HALLER en JACQUIN tweewyvig voorgekomen.

VI. *Mespilus Canadenſis.* Kanadaſche.

(6) Mispelboom *die ongedoornd is met langwerpig Eyronde, gladde, getande ſpitsachtige Bladen.*

Deeze heeft die zelfde eigenſchap, van in de jongheid Wollig, in de volwasſenheid glad te zyn van Loof, gelyk de twee voorgaande. De Bloemen zyn hier in langwerpige Trosſen vergaard. De bynaam duidt de Groeyplaats aan.

VII. *Cotoneaſter.* Ruigbladige.

(7) Mispelboom, *die ongedoornd is, met geheel effenrandige Eyronde Bladen.*

Volgens CLUSIUS is de *Chamæ-Mespilus* of Laage Mispel van GESNERUS, welke deeze Soort uitmaakt, niet alleen op alle Alpen, maar ook op ſommige Bergen naby Weenen,

(6) *Mespilus* inermis, Foliis ovato-oblongis glabris ſerratis acutiusculis. *Veg.* XIII. Mesp. Fol. ſubtus glabris, obverſe ovatis. GRON. *Virg.* 54. II. p. 76.

(7) *Mespilus* inermis, Fol. ovatis integerrimis ſubtus tomentoſis. *Veg.* XIII. *H. Cliff.* 189. *Fl. Suec.* 403, 438. R. *Lugdbat.* 271. HALL. *Helv.* 352. Cotoneaſter Fol. rotundo non ſerrato, C. B. *Pin.* 452. Chamæ-Mespilus Gesneri. CLUS. *Hiſt.* I. p. 60. *Pann.* 83, Chamæ-Mesp. Cordi. C. B. *Pin.* 452.

nen, zeer gemeen. Deszelfs Gewas bereikt twee Ellen, één Elle en somtyds minder hoogte, bestaande uit buigzaame Takken of Rys, met eene zwarte Schors. Hetzelve heeft de Bladen veel naar die der Kwee-Boomen gelykende, maar kleiner en dikker, van boven groen, van onderen met eene witte Wolligheid bezet, groeijende overhoeks. De Bloempjes zyn groenachtig, by drie of vieren getrost, en leveren vervolgens een ronde Vrugt uit, van grootte als Myrten- of liever Haagedoorn-Besen, die van buiten rood is, in een Spongieus Vleesch vyf Steentjes bevattende De Bloemen (wordt thans gezegd,) komen zydelings in deeze Soort: zy zyn korter dan de Bladen en hangen nederwaards. Deeze Mispel groeit ook op Klippige Gebergten in Switzerland en in Sweeden.

TETRAGONIA. Vierhoek-Plant.

Een Kelk in vieren of vyven gedeeld, zonder Bloemblaadjes; waar van het onderste gedeelte een Pruimvrugt wordt, die vier of vyfhoekig is, met vier of vyf holligheden, zyn de byzondere Kenmerken van dit Geslagt, dat twee Soorten, beiden uit Afrika afkomstig, bevat.

(1) Vierhoek-Plant *met lange smalle Bladen.*

I. De *Tetragonia Fruticosa.* Heesterachtige.

(1) *Tetragonia* Foliis linearibus. *Syst. Nat.* XII. Gen. 627.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Vyfwyvige.*

De vermaarde COMMELYN heeft gedagten naam, zo van zyn Ed. gezegd werdt, aan dit Gewas gegeven, wegens de vier Vleugelen of zyden van de Vrugt. Het maakte een Steng van een Voet hoog, in verſcheide Takjes verdeeld, die eerst groen en naderhand bruin waren, met lange, groene, Sappige Bladen. Onder alle Afrikaanſche Gewaſen kon het, zo hy aanmerkte, de meeſte koude verdraagen. De Afrikaanſche Plant, naar het Paapenhout gelykende, met geele Bloemen en Bladen als van de Porſelein, by SEBA afgebeeld, wordt hier t'huis gebragt door den Ridder, die zegt, dat 'er drie eenbloemige Steeltjes uit de Mikken, die de Takjes met de Steng maaken, voortkomen. In de gezegde Afbeeldingen, als ook in myn Exemplaar, komen de Bloemſteeltjes uit de Oxels der Bladen.

(2) Vierhoek-Plant *met ovaale Bladen.*

II. *Tetragonia Herbacea.* Kruidige.

Deeze, insgelyks door gezegden Kruidkenner afgebeeld, heeft een dikken Wortel, die zoet van Smaak is, uit welken eenige Stengetjes voort-

p. 344. *Veg.* XIII. Gen. 627. p. 389. R. *Lugdb.* 250. Tetragonia. *H. Cliff.* 158. *Ups.* 126. Tetragonocarpos Africana, fruticans, Foliis longis et anguſtis. COMM. *Hort.* II. p. 205. T. 103. Evonymo affinis Africana Portulacæ folio. SEB. *Thes.* II. p. 13. T. 11. f. 8.

(2) *Tetragonia* Foliis ovatis. R. *Lugdbat.* 450. Tetragonocarpos Africana, Rad. magnâ craſſâ & carnoſâ. COMM. *Hort.* II. p. 203. T. 102.

voortkomen, die op den Grond leggen, met dikke Sappige Bladen, eenigszins zuurachtig als die van Porſelein. De Bloemen, aan de toppen der Takken, ſtaan op lange Steeltjes, zynde de Kelkbladen geel, met een groenen Styl en geele Meeldraadjes. Hier op volgt een vierkantige harde Vrugt, met vier uitſteekzels of Vleugelen. De kundige Hovenier MILLER heeft deeze beide Soorten op nieuws in Afbeelding gebragt.

In het Geſlagt van *Meſembryanthemum*, 't welk de gewoonlyk zogenaamde *Ficoides* bevat, komen wel veele Heeſterige Soorten voor, doch de Geſtalte van ver de meeſten Kruidig zynde, zal ik die tot de volgende Afdeeling beſpaaren, en kome dus tot de

SPIRÆA.

Waar van de Kenmerken zyn, een vyfdeelige Kelk, vyf Bloemblaadjes en een veelzaadig Zaadhuisje.

Die van den eerſten Rang in dit Geſlagt zyn altemaal Heeſterachtig en maaken thans negen Soorten uit, meest in de koude deelen des Aardkloots huisvestende, als volgt.

(1) Spiréa *met Lancetvormige, effenrandige*, I. *Spiræa lævigata.* Gladbladige

(1) *Spiræa* Fol. lanceolatis integerrimis ſeſſilibus, Racemis ge, compoſitis. *Syſt. Veg.* XIII. Gen. 630 p. 392. *Syſt. Nat.* XII. *Mant.* 244. Spiræa Altajenſis. *Act. Petrop.* 1770. p. 555. T. 29 f. 3.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Vyfwyvige.*

ongeſteelde Bladen en ſamengeſtelde Troſſen.

Deeze in Siberie, volgens den Petersburgſchen Hoogleeraar LAXMAN, groeijende, is een Heeſter met ronde Takken, de Bladen als gezegd is, ſtompachtig met een puntje en zeer glad; de Bloemen getrost hebbende aan 't end der Takken, zodanig, dat de Tros of Aair uit kleine Aairtjes beſtaat, met Blikjes onderſchraagd; zynde de Bloemen langer dan de Steeltjes, wit, en de Meeldraadjes langer dan de Bloem.

II. *Spiræa Salicifolia.* Wilgbladige.

(2) Spiréa *met ſtomp Lancetvormige, Zaagswys' getande Bladen, en dubbeld getroste Bloemen.*

Zo onbekend als de voorgaande, zo bekend is deeze, die een zeer gemeen en niet onaartig Bloemboompje in de Tuinen uitmaakt. Men noemt het gemeenlyk *Druifjes-Wilg*, om dat de Blaadjes veel naar die der Wilgen gelyken, en de Bloemen als Druiftrosjes zyn. CLUSIUS heeft het voor de *Spiræa* van THEOPHRASTUS, waar van men weinig zekerheid heeft, gehouden, en die naam zou 'er, wegens

(2) *Spiræa* Fol. lanceolatis obtuſis ſerratis nudis, Flor. duplicato-racemoſis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 630. p. 347. *H. Cliff.* 191. *Ups.* 131. R. *Lugdb.* 277. Spiræa Salicis folio. TOURNF. *Inſt.* 618. BOERH. *Lugdb.* 238 Spiræa forte Theophraſti. CLUS. *Hiſt.* I. p. 80. Frut. Spicatus Fol. ſerratis Salignis. C. B. *Pin.* 475. Spiræa Salicis folio longo ſerrato, Floribus rubris. AMM. *Ruth.* 265.

gens de buigzaamheid van de Takken, op toepasselyk zyn. De afkomst is, volgens MUNTING, uit Silezie: maar de natnurlyke Groey-plaats wordt thans gesteld in Siberie en Tartarie. De Heer AMMAN, immers, verzekert, dat het Gewas, 't welk de Heer MESSERSCHMID aan de Rivier Jeniscea groeijende vondt, het zelfde zy als de Spiréa met Wilge-Bladen van TOURNEFORT. Ik zal deszelfs beschryving, als te wydloopig, hier niet inrukken. Die, waar van GMELIN de Afbeelding gezonden hadt, zynde door gedagten Heer op de zelfde plaatsen waargenomen, verschilde weinig van de gewoone Druifjes-Wilg, maar hadt de Bladen wat grooter en wederzyds groen. Zy werdt zo wel als die, van de Russen en Tartaaren, aan gedagte Rivier woonende, *Tawalgah* genoemd.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Pentagynia.*

(3) Spiréa *met Lancetvormige, ongelyk getande, van onderen Wollige Bladen en dubbeld getroste Bloemen.*

III. *Spiraea tomentosa.* Wolbl. dige.

Deeze, in Philadelphia groeijende, volgens KALM, verschilt van de voorgaande door de Bladen dieper en ongelyk getand, van onderen zeer Wollig en derhalve dik te hebben: de

(3) *Spiraea* Fol. lanceolatis inæqualiter serratis subtus tomentosis, Flor. duplicato-racemosis. Ulmaria pentacarpos, integris serratisque foliis &c. PLUK. *Alm.* 393. T. 321. f. 5. RAJ *Suppl.* 330. MORIS. *Hist.* III. p. 323.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK.

de Endtros is digter en langer; de Bloemen zyn rooder en agtmaaal zo klein zegt LINNÆUS.

IV. *Spiræa Hypericifolia.* St. Jans Kruidbladige.

(4) Spiréa *met ſtomp Eyronde effenrandige Bladen en ongeſteelde Kroontjes.*

Het Kanadaſche naar de Slee-Pruim gelykende Gewas, van BAUHINUS, was door TOURNEFORT reeds tot dit Geſlagt betrokken, onder den naam van Spiræa met ongekartelde Bladen als die van 't St. Jans Kruid. Van de voorgaanden verſchilt het bovendien, door enkelde Bloemſteeltjes.

V. *Chamædrifolia.* Gamanderlynbladige.

(5) Spiréa *met Eyronde diep Zaagswys ingeſneeden Bladen en geſteelde Kroontjes.*

Onder de Soorten van dit Gewas, die in Siberie gevonden zyn, komt deeze voor, welke de Bladen naar die van 't Kruid, dat men Gamanderlyn noemt, gelykende heeft. De Bloemen zyn wit, en komen by Kroontjes, op Steeltjes van één of anderhalf Duim lang, niet Aairswyze, maar langs de Takjes voort.

(6) Spi-

(4) *Spiræa* Fol. obovatis integerrimis Umbellis ſeſſilibus. *Hort. Ups.* 131. Spir. Fol. integerrimis Pedunculis ſimpl. *H. Cliff.* 190. R. *Lugdb.* 277. Pruno ſylveſtri affinis Canadenſis. C. B. *Pin.* 517. PLUK. *Alm.* 308. T. 218. f. 5.

(5) *Spiræa* Fol. ovatis inciſo-ſerratis glabris, Umbellis pedunculatis. Spiræa Chamædryos folio. AMM. *Ruth.* 269.

III. Afdeel. X. Hoofdstuk.

(6) Spiréa *met langwerpige, aan de Punt gekartelde, Bladen en zydelingſe Bloemtuiltjes.*

VI. *Spiræa crenata.* Gekartelde.

De Spaanſche, met gekartelde St. Jans Kruid bladen van BARRELIER, wordt tot een zelfde Soort betrokken als de Siberiſche, met Bladen grooter dan die van het St. Jans Kruid, nu gaaf, nu getand. Van deeze laatſte zyn de Bladen één of anderhalf Duim lang, byna een Duim breed, glad, geelachtig groen, en de Bloemen komen aan Kroontjes op lange Steelen voort. Door de menigte van Bloemtuiltjes, aan 't end der Takken, wordt de geheele Heeſter Sneeuwwit gemaakt, zegt onze Ridder.

VII. *Triloba.* Driekwabbige.

(7) Spiréa *met gekwabde gekartelde Bladen, en Kroontjes aan 't end der Takken.*

Deeze, in Siberie door LAXMAN gevonden, is een Heeſter met ronde Takken, zeer Takkig, wiens Bladen naar die van de Gelderſche Roozen gelyken, doch klein en rondachtig zyn, met drie Kwabben, waar van de bynaam.

(8) Spi-

(6) *Spiræa* Fol. oblongiusculis apice ſerratis, Corymbis lateralibus. Sp. Hispanica Hyperici folio crenato. BARR. *Ran.* 1376. T. 564. Spiræa Hyperici folio ampliore, modo integro, modo dentato. AMM. *Ruth.* 270.

(7) *Spiræa* Fol lobatis crenatis, Umbellis terminalibus. *Mem.* 244. Spiræa ramoſiſſima, parvo ſubrotundo Opuli folio. AMM. *Ruth.* 271.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK.

(8) Spiréa *met gekwabde getande Bladen, en Tuiltjes aan 't end der Takken.*

VIII. *Opulifolia.* Geld. Roos bladige.

De Bladen van deeze Soort gelyken naar die van de Gelderſche Roozen; zynde het Gewas door COMMELYN *Paapenhout van Virginie* met Aalbesſen Bladen en ſierlyk gebobbelde Zaadhuisjes getyteld. Het word aldaar *Sivenbark* genoemd, volgens CLAYTON, waarſchynlyk om dat men van den Bast Zeeven maakt. Het groeit ook in Kanada. Deeze Soort is hier ook in de Tuinen bekend.

IX *Sorbifolia.* Sorbenbladige.

(9) Spiréa *met gevinde Bladen, de Blaadjes getand, eenvormig; de Steng Heeſteragtig; de Bloemen gepluimd.*

De Bladen hebben de figuur van die der Sorben- of Lyſterbeſie-Boomen. Deeze Soort door MESSERSCHMID in Moerasſige Boſſchen aan de Rivier Jeniscea, in Siberie, menigvuldig aangetroffen, is een Heeſter zelden Mans langte hoog, met Stengen opſchietende van byna een Vinger dik, die taay zyn, en Bladen hebben, met verſcheide Paaren gevind-

don-

(8) *Spiræa* Foliis lobatis ſerratis, Corymbis terminalibus. Spiræa Fol. inciſis angulatis, Flor. corymboſis. *Hort. Cliff.* 190. GRON. *Virg.* 55. R. *Lugdbat.* 277. Spiræa Opuli folio TOURNF. *Inſt.* 618. BOERH. *Lugdbat.* 238. Evonymus Virginiana Ribeſii folio, Capſulis elegantèr bullatis. COMM. *Hort.* I. p. 169. T. 87.

(9) *Spiræa* Foliis pinnatis, Foliolis uniformibus ſerratis, Caule Fruticoſo, Floribus paniculatis. Sp. Foliis pinnatis. *Amæn. Acad.* II. p. 352. Spiræa Sorbi folio tenuiter crenato, Floribus in Thyrſo albis. AMM. *Ruth.* 264.

donker groen, van de gezegde figuur. De Bloemen, zegt hy, komen Aairswyze, op korte Steeltjes, aan 't end der Takken; zy zyn klein, wit, vyfbladig, met veele Meeldraadjes, in 't midden een Styl hebbende, die een Vrugt wordt uit vyf Hoorntjes beſtaande, in de Kelk vervat en als met een Kroontje van de verſlenſte Meeldraadjes omringd. Dus komt deeze Soort ook overeen met de Kenmerken van dit Geſlagt, tot het welke verſcheide Kaapſe Gewaſſen, die men thans *Diosma* noemt, wegens de gelykvormigheid van de Bloem en Vrugt, zonder op het getal der Meeldraadjes te letten, door COMMELYN en anderen zyn betrokken geweest *.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Pentagynia.*

* Zie 't voorg. St. bladz. 319, enz.

Onder de Veelwyvigen van deeze Klaſſe komt ons in de eerſte plaats voor, het zeer bekende Geſlagt, dat den naam voert van

ROSA. Roozeboom.

Vyf Bloemblaadjes: een Kruikachtige Kelk, die Vleezig is, met een vernaauwden Hals: veel Zaaden, die Stekelig zyn, aan de binnenzyde van de Beſie-achtige Vrugt gehecht: dit maakt de byzondere Kenmerken uit.

De Roozen, die haaren Latynſchen naam, van den Grieksſchen *Rodon* afkomſtig, welke van den aangenaamen Reuk, dien zy verſpreiden, afgeleid wordt, in alle Taalen van ons Wereldsdeel behouden, zyn van ouds beroemd. Men vindt 'er wel, in de Gewyde Bladeren,

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK.

zo veel gewag niet van gemaakt, als van de Myrten en andere geurige Kruiden; doch het blykt niettemin, dat zy onder de Israëlieten ook in achting zyn geweest. De Turken verbeelden zig, dat alle Roozen in 't eerst wit waren, en door het Zweet van Mahometh rood geworden zyn: weshalve zy niet lyden, dat de Roozebladen op den Grond leggen. De Fabel-Hiſtorie onder de Romeinen leidt zulks van 't Bloed van zekere Godheid af. De Roozen waren toegewyd aan de Godin der Minne, die 'er van gegeven hadt aan Harpocrates, om haare Gunſten te bedekken, en hier van is het Spreekwoord afkomſtig, dat men nog heden gebruikt, wanneer men iets geheim wil houden; *het blyv' onder de Roos*, of *onder de Roos gezegd* *. „ Zo Jupiter een Koning „ wilde over de Bloemen ſtellen, zegt ACHIL„ LES TATIUS, zou de Roos zekerlyk die Eer „ verkrygen; want zy is het Sieraad der Aar„ de, de Glorie der Planten, het Oog der „ Bloemen, enz." (*). Van een zagte Legerſtee en aangenaamen Slaap wordt gezegd, dat men in de Roozen legt; even als *in de Roozen te leeven* †, oudtyds, een onbekommerd, genoeglyk Leven betekende. Tevens is in deeze Bloemen een Zinnebeeld opgeſlooten van de verganklykheid van 's Werelds ſchoon (†); dewyl

Veelwyvige.

* *Sub Roſa dictum*

† *In Roſis vivere*

(*) *Roſa est princeps Florum & maximum Terræ Hortumque decus, item Panacea Morborum*, zegt PLINIUS.

(†) *Sic transit Gloria Mundi.*

wyl zy zo ſchielyk verwelken, en dan door het afvallen der Bladen niet meer te vinden zyn. Hier van komt de Zinſpreuk, *dat men een afgevallen Roos niet weder vinden kan*; aanduidende, dat een Kans, die voorbygegaan is, hoe ſchoon ook, niet kan herhaald worden (†). Dewyl het Gewas der Roozen ſterk gedoornd is en men dus met deeze Bloemen te plukken zig ligt kwetst, wordt hier op acht geſlagen, wanneer men betekenen wil, dat iets heerlyks zelden zonder moeite te bekomen is; zeggende: *Geen Roos zonder Doornen.* Mooglyk is daar op wel met de Roos, in 't Koninglyk Wapen van Schotland, gedoeld geweest.

Behalve dit laatſte komt nog, ten opzigt van de Roozen in 't algemeen, in aanmerking, dat het Gewas derzelven altemaal Heeſterachtig is, in ſommigen hooger, in anderen laager, doch niet veel boven eens Mans langte grocijende, en niet dan door opſnoeijing Boomachtig te maaken zynde. Zy worden alle van Uitloopers of Afzetzels door inleggen, als ook van Wortelſtukjes, die men twee Duimen diep in de Aarde plant, voortgeteeld. Veelal moet men de oude Stammen, na verloop van eenige Jaaren, weg ſnyden, om van de Uitloopers nieuwe fleurige Stammen te bekomen. 't Gewas beſtaat uit hard Houtig Rys, inzonderheid

(†) Roſam, quæ præteriit, ne quære iterum.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Veelwyvige.*

heid de Wortelſcheuten, met kromme Doornen bezet, waaraan men zig ligtelyk kwetst. De Bladen hebben zy allen gevind, ovaalachtig, vyf of zeven aan een Steel: de Bloemen als gezegd en bekend is, op een rondachtig Voetſtuk zittende, dat zig doorgaans in vyf ongelyk gebaarde Slippen uitſpreidt (*).

In ieder Roos zyn oudtyds agt deelen door de Geneeskundigen onderſcheiden geweest. 1. *Calyx* heetten zy, dat men tegenwoordig den Knop noemt van de Roos, 't zy reeds ontlooken of nog geſlooten: 2. *Cortex* de gedagte Slippen, die de Roos omvatten, van anderen *Alabaſtri* genaamd: 3. *Apices* de Meelknopjes, die men in de Winkels *Antheræ* tytelt: 4. *Capillamenta* de Meeldraadjes, hedendaags *Stamina* genaamd: 5. *Folia* de Bloembladen, (*Petala*,) wier onderſte gedeelte; 6. *Unguis* geheten werdt, als naar een Nagel van de Hand gelykende: 7. *Lana* de Wolligheid, waar in de Zaaden: 8. *Semina*, vervat zyn.

't Gebruik der Roozen is naar de Soorten verſchillende, waar van zeventien, meest Europ ſche Gewaſſen, in dit Geſlagt opgeteken zyn, hebbende daar van de tien eerſten de Knoppen of Vrugtbeginzels byna Klootrond, de zeven laatſten Eyrond. Hier volgen zy.

(1) Roſa

(*) *Duo ſunt barbati; duo ſine Crine creati;*
Quintus habet Barbam, ſed tantum dimidiatam.

Dat is.

Twee zyn gebaard; twee hebben gantſch geen Haar.
De vyfde heeft den Baard, aan ééne zyde maar.

(1) Roozeboom *met ronde, gladde Knoppen, Bloem-, en ruuwe Bladſteelen, de Vin-bladen ſpits, de Steng dun bezet met regte Doornen.*

Deeze, een zeer bekend Gewas, gemeenlyk *Eglantier* of *Neglantier* genaamd, wordt door de welriekende Bladen van de andere Roozeboomen onderſcheiden. Men kan 'er ſierlyke Kroonboompjes van maaken, om dat het fyner Takjes heeft en de Bloemen geel. RAY houdt den Eglantier voor een zelfde Gewas met de Hondsroozen, ſchoon hy erkent, dat daar van hier en daar een Struik, aan de ronde Knoppen en welriekende Bladen kenbaar, in de Haagen van Engeland wild voorkome. De Reuk, inderdaad, der Bladen kon iets toevalligs zyn, maar de rondheid der Knoppen en de regte Doornen onderſcheiden dit Gewas genoegzaam, dat men, in Engeland niet alleen, maar ook in Vrankryk en in onze Nederlanden, ja in Duitſchland overvloedig, volgens den Heer HALLER in 't wilde aantreft. Somtyds echter wordt de Hondsroos, met dikke korte kromme Doornen (*), ſomtyds de ſterk gedoorn-

Roſa Eglanteria. Eglantier.

(1) *Roſa* Germ. globoſis, Pedunculisque glabris, Caule aculeis ſparſis rectis, Petiolis tenbris, Foliolis acutis. *Syst. Nat.* Gen. 631. p. 348. *Veg.* XIII. Gen 631. p. 393. Roſa ſylveſtris Foliis odoratis. C. B. *Pin.* 483. Roſa Eglanteria. TAB. *Ic.* 1087.

(*) Als by LA COURT, *Aanm. over Lustheven en Plantagien.* Amſt. 1737. bl. 208.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. II. *Rosa rubiginosa.* Roestbladige.

doornde witte, die men Duinroos noemt, voor den Eglantier genomen (†).

(2) Roozeboom *met de ronde Knoppen en Bladsteelen gedoornd, aan 't Gewas kromme Doornen, de Bladen van onderen Roestkleurig.*

Dus wordt door den Ridder thans die andere Eglantier onderscheiden, waar toe zyn Ed. de Tiende of Welriekende Wilde Roos van DODONÉUS betrekt, die aan deezen in Vrankryk of de Nederlanden nooit wild, maar alleen in de Tuinen, voorgekomen was. Deeze zal het zyn, daar GOUAN van meldt, als in Languedok, en GARIDEL als in Provence groeijende, met bleekroode Bloemen, die men aldaar *Eglantier*, doch het gemeene Volk *Gratecuou* noemt. De Bloemen, zegt LINNÆUS, zyn paarsch of Purperkleur, en niettemin betrekt zyn Ed. daar toe de Geele Roos van BAUHINUS: mooglyk om dat de Roosjes, daar

(†) WEINMANN Kruidboek. Pl. N. 871. *Rosa sylvestris seu Cynosbatos. Eglantier.* Wilde Rose. Schoon het Takje aldaar ongedoornd is voorgesteld, met een witte Bloem. De naam zal van Fransche afkomst zyn. *Rosa Eglanteria* is daar van by TABERNÆMONTANUS; *Eglantina* by anderen gemaakt: doch *Eglantier* noemt men in 't Fransch de Wilde of Hondsroos, straks volgende onder den naam van *Rosa Canina*: zo dat die naam verscheidelyk wordt toegepast.

(2) *Rosa* Germ. glob. Pedunc. aculeatisque aculeis recurvis, Fol. subtus rubiginosis. *Mant.* 564. Rosa Spinis aduncis. Fol. subt. rubig. HALL. *Flor.* 1103. Rosa sylv. odorata, decima. DOD. *Pempt.* 187.

daar van, aan de eene zyde rood, aan de andere geel zyn, gelyk wy dit zien in ſommigen van onze Eglantieren. Waarſchynlyk is het ook deeze, welke de Heer HALLER in Switzerland aangetroffen hadt, die door den Reuk der Bladen de nabuurſchap vervulde (*). III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Polygynia.*

(3) Roozeboom *met de ronde Knoppen en Bloemſteelen glad, de Steng met Doornachtige Stoppeltjes, de Bladſteelen bynaongedoornd.* III. *Roſa Cinnamomea.* Kaneel-Roos.

Gemeenlyk voert deeze, wegens den byzonzonder lieffelyken Reuk, den naam van *Kaneel-Roos.* Weinig verſchilt het Gewas van de Eglantieren voorgemeld. De Bloem is klein, met kleine Bladertjes, doch vol van Blad, hoogrood van Kleur. In de Zuidelyke deelen van Europa heeft zy haare Groeiplaats. LOBEL ſchyntze met de Hondsroos verward te hebben, dewyl hy haar in de Velden van Vrankryk, Engeland en de Nederlanden, wild groeijende ſtelt. Zy is 'er in de Tuinen gemeen.

(4) Roo-

(*) Hier van zegt zyn Ed. *Flos exiguus imarnatus* (ik denk *incarnatus*) *Ungue albo*, & *Odor Pomorum totam Plantam, etiam eminus, prodit.* Dit zal zekerlyk *Odor Foliorum* willen zyn, dat is de Reuk der Bladen, aan welke men het Gewas zelfs van verre ontdekt; genaamd *Roſa Foliis ſubtus rubiginoſis et odoratis. Helv.* p. 350.

(3) *Roſa* Germ. glob. Pedunculisque glabris, Caule Acul. Stipularibus, Petiolis ſubinermibus. Roſa ſaxatilis Flore ruberrimo. CAM. *Epit.* 99. Roſa Cinnamomea, Flor. ſubrubentibus, ſpinoſa. J. B. *Hiſt.* II. p. 39.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK.

(4) Roozeboom *met de ronde Knoppen en Bloemſteelen glad, de Steng en Bladſteelen gedoornd, de Bloemen aan Kroontjes.*

IV. *Roſa Arvenſis.* Noordſche.

Deeze zal de *Witte Akker-Roos* zyn van BAUHINUS, welke RAY onder de inlandſche Gewaſſen van zyn Vaderland opgetekend heeft. Door OEDERUS is 'er de Afbeelding van gegeven. LINNÆUS ſtelt de Groeiplaats in Engeland en in Sweeden.

V. *Roſa Pimpinellifolia.* Fynbladige.

(5) Roozeboom *met de ronde Knoppen en Bloemſteelen glad, de Bladſteelen ruuw, de Blaadjes ſtomp; de Steng met verſtrooide regte Doornen.*

Deeze heeft de Takken zeer ſterk gedoornd, en is een laag Gewas, met Bladen naar die van Pimpernel gelykende, waar van zy den naam draagt, komende by Weenen, in Ooſtenryk, overvloedig voor. De Heer JACQUIN, immers, heeft waargenomen, dat de Knoppen niet Eyvormig maar Kogelrond zyn, gelyk LINNÆUS dezelven bevoorens hadt opgegeven (*).

(6) Roo-

(4) *Roſa* Germ. glob. Pedunculisque glabris, Caule Petiolisque aculeatis, Flor. cymoſis. *Mant.* 245. OED. *Dan.* T. 398. HUDS. *Angl.* 142 Roſa Arvenſis cand. da. C. B. *Pin.* 484. Roſa ſylv. altera minor. Fl. albo. RAJ. *Angl.* III. p. 455.

(5) *Roſa* Germ glob. Ped. glabris, Caule aculeis ſparſis rectis, Petiol. ſcabris, Foliolis obtuſis. Roſa pumila ſpinoſiſſimis Fol. Pimp. glabris, Flore albo. J. B. Roſa Pimpineliæ Folio. GERARD. *Prov.*

(*) *Enumer. Plant. Vindobonenſium.* p. 89. & KRAM. *Auſtr.* p. 144.

(6) Roozeboom *met de Knoppen rond en glad, de Bloemſteelen ſtekelig, de Takken en Bladſteelen uitermaate ſterk gedoornd.* III. Afdeel. X. Hoofd-ſtuk. VI. *Roſa Spinoſiſſima.* Sterk gedoornde.

Dit zou een Verſcheidenheid van de Pimpernelbladige, volgens Haller, en de welriekende Veld-Roos van Clusius zyn, komende byna door geheel Europa voor. Zie hier de naauwkeurige beſchryving van het Gewas, dat ook in Sweeden groeit, door onzen Ridder. „ De Steng heeft Elsvormige, regte, „ horizontaale, ongelyke Doornen, zeer digt „ by een: de Blaadjes zyn klein, ſtomp ovaal, „ negen aan een Steel, die ongedoornd is: de „ Bloemſteelen zyn het ſomtyds, maar ſomwylen, en de Vrugtbeginzels dikwils, van onderen, gedoornd; de Bloemblaadjes wit, aan „ de Nagels geel " (†).

(7) Roozeboom *met de Knoppen rond, en, zo wel als de Bloemſteelen, ſtekelig; de Bladſteelen gedoornd, de Steng met Doornachtige Stoppeltjes.* VII. *Roſa Carolina.* Karoliniſche.

Dee-

(6) *Roſa* Germ. glob. glabris, Pedunc hispidis, Caule Petiolisque aculeatisſimis. Oed. *Dan.* T. 398. Roſa Campeſtris odora. Clus. *Hiſt.* I. p. 116. Roſa Campeſtris ſpinoſisſima Flore albo odorato. C. B. *Pin.* 483.

(†) *Mantiſſ. alt.* p. 399.

(7) *Roſa* Germ. glob. hispidis, Pedunc. ſubhispidis, Caule Aculeis Stipularibus, Petiolis aculeatis. Roſa Carolina frugrans, Foliis medio tenus ſerratis. Dill. *Elth.* 325. T. 245. f. 316.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK.

Deeze Noord-Amerikaanſche, door DILLENIUS afgebeeld, heeft zeven langwerpig ovaale, gladde, Vinblaadjes, die maar ten halve Zaagswyze getand zyn: de Blaadjes van den Kelk onverdeeld; de Bloem is rood en bloeit laat in de Herfst.

VIII. *Roſa villoſa.* Ruigbladige.

(8) Roozeboom *met ronde gedoornde Knoppen; de Bloemſteeltjes ſtekelig; de Bladſteeltjes en Takken gedoornd, de Bladen Wollig ruig.*

Deeze, die in Duitſchland, Engeland, Switzerland en zelfs in Sweeden groeit, wordt de *Appeldraagende* genoemd, om dat de Vrugten groot, als Appeltjes zyn, van eene zwarte Kleur, rond en ſtekelig; 't welk dezelve van andere Appeldraagende, die de Vrugten rood, als Peertjes, en dus Eyronde Knoppen, gelyk de volgende, hebben, onderſcheidt.

IX. *Roſa Sinica.* Chineeſche.

(9) Roozeboom *met byna Klootronde gladde Knoppen; Stekelige Bloemſteeltjes; de Steng en Bladſteelen gedoornd; de Kelkblaadjes Lancetvormig eenigermaate geſteeld.*

(10) Roo-

(8) *Roſa* Germ. glob. Pedunculisque hisp. Caule aculeis ſparſis, Petiolis aculeatis, Fol. tomentoſis. *Mant.* 399. Roſa Fol. utrinque villoſis, Fr. ſpinoſo. HALL. *Helv.* 350. *Fl. Suec.* II. p. 1295. Roſa ſylv. Pomifera major. C. B. *Pin.* 434.

(9) *Roſa* Germ. ſubglob. glabris, Pedunc. aculeatis hispidis, Caule Petiolisque aculeatis, Calycinis Foliolis lanceolatis ſubpetiolatis. *Syst. Veg.* XIII.

(10) Roozeboom *met ronde Knoppen, die zo wel als de Bloemſteeltjes ſtekelig zyn; de Steng en Bladſteelen gedoornd; de Bloemen Kroontjeswyze.* III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. X. *Roſa ſemper virens.* Altyd groene.

Deeze blyft, wanneer menze in Potten houdt, en 's Winters in huis zet, niet alleen altyd groen, maar geeft ook het geheele Jaar door Bloem en Vrugt, mids menze voor den Vorst bewaare: zo dat die met dubbelde Bloemen, van deeze Soort, een ſieraad der Winterhuizen is, hebbende de Roosjes wit of bleekrood van Kleur.

(11) Roozeboom *met Eyronde Knoppen, die zo wel als de Bloemſteelen ſtekelig zyn; de Takken gedoornd; de Bladſteelen ongedoornd.* XI. *Roſa Centifolia.* Provence-Roos.

Een der bekendſten en gemeenſten is deeze onder onze Roozeboomen, daar men wel veelbladige, van bleekroode witte en geele of hoogroode Kleur, doch weinig enkelde van heeft. CLUSIUS heeftze de *Honderdbladige Hollandſche*

(10) *Roſa* Germ. globoſis Pedunculisque hispidis, Caule Petiolisque aculeatis, Flor. ſubumbellatis. Roſa Moſchata ſempervirens. C. B. *Pin.* 482. Roſa ſempervirens Jungermanni. CLUS. *Hiſt.* II. App. altera. DILL. *Elth.* 326. T. 246. f. 318.

(11) *Roſa* Germ. ovatis Pedunculisque hispidis, Caule hispido aculeato, Petiolis inermibus. Roſa multiplex media. C. B. *Pin.* 482. Roſa Centifolia Batavica ſecunda. CLUS. *Hiſt.* I. p. 114.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK. *Veelwyvige.*

ſche Roos getyteld. Gemeenlyk noemt menze *Provence-Roozen*, waar van de Naamsreden zo wel als de afkomst onbekend is. Ik zalze niet nader beſchryven (†). Van de bleekroode worden de Bloembladen hier te lande, daar menze te Noordwyk in onverbeeldelyke menigte teelt, tot het destilleeren van Roozewater gebruikt. Men maakt 'er ook een Conſerf en Syroop van, die zagtelyk laxeerende is, welke hoedanigheid dermaate in deeze Roozen heerſcht, dat ſommige Menſchen door den enkelen Reuk, in een Tuin vol van deeze Roozen, tot Afgang worden aangeperst. Derzelver Geur vervult de geheele nabuurſchap, en maakt dus eene Roozengaard nog heden, gelyk van ouds, beminnelyk, zo voor den Reuk als voor 't Gezigt (‡).

XII. *Roſa Gallica.* Franſche Roos.

(12) Roozeboom *met de Knoppen Eyrond, en, zo wel als de Bloemſteelen, ſtekelig, de Takken en Bladſteelen ſtekelig gedoornd.*

Deeze, hier *Franſche Roos* getyteld, is onder den naam van *Roode Roos* algemeen bekend, daar

(†) *Flos quaſi tornatus*, zegt de Heer MURRAY. De Bloem is als een gedraaide Knop.

(‡) Amœna Roſaria. OVID. Puniceæ Roſetæ. VIRG.

(12) *Roſa* Germ. ovatis Pedunculisque hispidis, Caule Petiolisque hispido-aculeatis. Roſa rubra multiplex. C. B. *Pin.* 481. Roſa rubra flore ſemipleno. J. B. *Hiſt.* II. p. 34. β. Roſa præneſtina variegata plena. MILL. *Dict.* T. 221. f. 2. Roſa verſicolor. C. B. *Pin.* 481. Roſa præneſtina alba & verſicolor. J. B. *Hiſt.* II. p. 32.

daar men zo wel enkelde als dubbelde van heeft, die zo ſterk niet van Reuk zyn als de voorgaande. Het Gewas komt 'er, in 't uiterlyk aanzien, nagenoeg mede overeen. Van deeze Roozen wordt een Konſerf gemaakt, die eene regt tegenſtrydige, naamelyk ſamentrekkende of ſtoppende en verſterkende hoedanigheid heeft, als ook de Honig van Roozen, en derzelver Bladen zyn in de Apotheeken gedroogd te bekomen. Mooglyk waren het die, met welken de Romeinſche Vorſten en Veldheeren Kuſſens lieten vullen, om gemakkelyk op te zitten, zo CICERO verhaalt. Wat de reden zy, dat deeze den bynaam van *Franſche* voert, is my onbekend. De *Roſa Præneſtina*, die haaren naam van de Stad *Præneſte*, in Italie of Griekenland, heeft, wordt hier als eene Verſcheidenheid t'huis gebragt. Men vindt daar van Witte en Bonte. Van de Roode Roozen worden de Meelknopjes, by den naam van *Antheræ Roſarum*, en het Zaad, onder de Winkelmiddelen geteld.

III. Afdeel. X. Hoofdstuk. *Polygynia.*

(13) Roozeboom *met de Knoppen Eyrond en glad; de Bloem en Bladſteelen ſtekelig; de Takken ongedoornd.*

XIII. *Roſa Alpina.* Switzerſche.

Deeze

(13) *Roſa* Germ. ovatis glabris, Pedunc. Petiolisque hispidis, Caule inermi. Roſa Campeſtris Spinis carens biflora. C. B. *Pin.* 484. Roſa rubello Fl. ſimplici non ſpinoſa. J. B. *Hiſt.* II. p. 39. Roſa non ſpinoſa. HALL. *Opusc.* 218.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Veelwyvige.*

Deeze ongedoornde Roos is door den Heer HALLER in de Bosschen der Switzersche Alpen waargenomen, zynde zeer Takkig, hard van Bladen, met een welriekende Bloem, hoog Karmozyn-Kleur, in 't midden bleek, de Vrugt met zagte Doornen, meest van onderen, gewapend en de Bloemsteeltjes, alleenlyk, een weinig ruig of stekelig. 't Gewas verheft zig tot een of twee Ellen hoogte.

XIV. *Rosa Canina.* Honds-Roos.

(14) Roozeboom *met Eyronde Knoppen, die zo wel als de Bloemsteelen glad zyn; de Takken en Bladsteelen gedoornd.*

Deeze, gemeenlyk *Honds-Roos* genaamd, groeit in 't wilde door geheel Europa, en is zelfs in Sweeden zeer gemeen, alwaar menze *Niupon* noemt. Ook valt zy, in ons Land, op de Heijen, aan de kanten der Akkeren in Zandgronden, en in de Haagen by Naarden, op de Veluwe, in Vriesland en elders, overvloedig; wordende by Harderwyk *Wipedoorn* geheten. 't Gewas is sterk gedoornd en bereikt somtyds wel tien Voeten hoogte, zynde de Bloemblaadjes als in tweeën verdeeld en bleeker of hooger rood met witte Nagels; de Bloem redelyk groot, zo wel als de Vrugt, die Kegelachtig rond is, glad en rood. De Vrug-

(14) *Rosa* Germ. ovatis Pedunculisque glabris, Caule Petiolisque aculeatis. *Mant.* 399. Rosa sylv. vulg. Flore odorato incarnato. C. B. *Pin.* 483. Rosa, Canina vulgo dicta. Dod. *Pempt.* 187.

Vrugten zyn inzonderheid van deeze Soort in gebruik, om dat zy in grootte uitmunten, wordende dezelven, onder den naam van *Cynosbaton* of *Cynorhodon*, na dat het Zaad 'er uitgenomen is, gedroogd zynde, 't zy in Poeijer of in Afkookzel, als een Bloedzuiverend Middel aangepreezen. Een geheel Werkje is over de kragten van dit Gewas, onder den naam van *Cynosbatologia*, in 't licht gegeven. 't Gedeſtilleerde Water der Bloemen is niet minder geurig, dan dat van de gewoone Tuinroozen. De Konſerf heeft een ſamentrekkende hoedanigheid; maar het voornaamſte gebruik, dat men 'er van heeft, zyn de ingelegde Vrugten of Roozenknoppen en derzelver Geley tot verfriſching en verſnapering: want dat het Sponsachtig Uitwas, op de Takken van deeze Roozeboomen groeijende, genaamd *Spongia Cynosbati*, of de Wortel derzelven tegen de Hondsdolheid of Watervrees zou dienen, vindt by verſtandigen weinig geloof. Deeze Sponsjes, die men ook tot andere gebruiken heeft aangepreezen, zyn Nesten van zekere Gall-Wespen, gelyk een ander glad Uitwas der Hondsroozen of dergelyke Wilde Roozeboomen, 't welke door zekere Boor-Wespjes voortgebragt wordt (†). Verkeerdelyk zyn deeze

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Polygynia.*

(†) Zie het I. DEELS XII. STUK van deeze *Natuurlyke Hiſtorie*, bladz. 112 en 209.

III. ze Uitwasſen voor het *Bedeguar* der Arabieren
AFDEEL. X. gehouden en dus in de Winkelen genoemd
HOOFD-STUK. geweest (†).

XV. *Roſa Indica* Oostindiſche.

(15) Roozeboom *met de Knoppen, die Eyrond zyn, zo wel als de Bloemſteelen glad, de bladſteelen gedoornd, de Takken byna ongedoornd.*

Deeze groeit, zo wel als de Negende Soort, in China; doch beiden zyn zy van de gemeenlyk zogenaamde *Chineeſche Roos* wel te onderſcheiden. PETIVER beeldt deeze onder den naam van *Roſa Cheuſan* af, en ſchryft 'er een Vrugt als Geneverbesſen aan toe. Zy heeft de grootte van de Lyſterbesſen, volgens onzen Ridder. De Bladen beſtaan uit vyf Vinblaadjes, van onderen Wollig, van boven glad: de Bloemſteelen zyn lang en enkeld: de Takken hebben hier en daar een fyn Doorntje.

XVI. *Roſa pendulina.* Hangende.

(16) Roozeboom *met Eyronde Knoppen die*

(†) *Bedeguar* ſunt Gallæ hispidæ, in quibus reperiuntur Tenthredines. LINN. *Fl. Suec.* p. 148. Bedeguar Fungus Nidus Inſecti. *Mat. Med.* Vid. HOFFMANN. *de Medicam. Officinalibus* & DODON.

(15) *Roſa* Germ. ovatis Pedunculisque glabris, Caule ſubinermi, Petiolis aculeatis Roſa Cheuſan glabra Juniperi fructu. PET. *Gaz.* 56. T. 35. f. 11.

(16) *Roſa* Germ. ovatis glabris, Pedunc. Cauleque hispidis, Petiolis inermibus, Fructibus pendulis Roſa Sanguiſorbæ majoris folio, Fructu longo pendulo. DILL. *Elth.* 325. T. 245. f. 317.

glad zyn, de Bloemſteelen en Takken Stekelig, ongedoornde Bladſteelen en hangende Vrugten.

Onder den naam van Roos met Bladen als van de groote Pimpernel, met eene lange hangende Vrugt, is deeze door DILLENIUS afgebeeld en beſchreeven. Haare Groeiplaats wordt geſteld in Europa.

(17) Roozeboom *met Eyronde gladde Knoppen; de Bloemſteelen ſtekelig; de Takken en Bladſteelen gedoornd.*

XVII. *Roſa alba.* Witte Roos.

Ruim zo gemeen als ééne der gemelden is deeze Soort, die men *Witte Roos* noemt, in de Lusthoven van Europa, alwaar zy de Bloemperken en Wandellaanen niet minder verſiert, doordien zy een Boomachtig Gewas maakt, veel hooger dan de Provence of de Roode Roozen, komende daar in naast aan de Eglantieren. Indien het de eerſte van DODONÉUS is, gelyk de Heer MURRAY vaſtſtelt, dan ſchynt zy ook niet in 't wilde te groeijen in ons Wereldsdeel, hoewel de Heer JACQUIN haar in 't Kreupelboſch by Weenen vondt en GERARD in Provence. RAY heeft opgemerkt, dat 'er, behalve de groote, die in de Haa-

(17) *Roſa* Germ. ovatis glabris, Pedunc. hispidis, Caule Petioliſque aculeatis. Roſa alba vulgaris major. C. B. *Pin.* 482. Roſa ſativa prima. DOD. *Pempt.* 186. β. Roſa alba Flore pleno. BESL. *Eyst. Vern.* 6. T. 3. f. 1.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK. *Veelwyvige.*

Haagen van Engeland, zegt hy, zeven of agt Voeten hoog groeit, een kleine is, die de Roozen ook wit, doch in 't midden een weinig rood heeft, welke hy daar van in Soort niet oordeelt te verſchillen. De laatſte, ook in Provence voorkomende, daar men de gewoone Witte Roos in de Tuinen heeft, hadt, volgens GARIDEL, niet meer dan anderhalf of twee Voeten hoogte. De Bloemen zyn, gelyk men weet, ongemeen zoet van Reuk en lieflyker dan andere Roozen. Het Water, daar van gedeſtilleerd, wordt in 't byzonder tegen de Oog-Ontſteekingen aangepreezen.

Roozen van Damask.

De naam van Roozen van Damask (*Roſæ Damascenæ*) wordt dikwils aan de genen die men Provence-Roozen noemt, als of dezelven van Damaskus in Syrie afkomſtig waren, gegeven. Sommigen ſchryven dien naam aan de gewoone Witte Tuin-Roozen toe. 't Is zeker dat de afkomst der Roozen, die men in Europa heeft, niet even zeker is; doch dat zy allen uit ééne Soort zouden geſprooten zyn, gelyk de vermaarde Doktor GERARD wil, is uit het aanmerkelyk en weezentlyk verſchil der Takken, Bladeren en Knoppen, en andere hoedanigheden, hier opgenoemd, niet waarſchynlyk. Men kan ligt toeſtemmen, dat de zes eerſte Soorten veel overeenkomst met de Hondsroos hebben, maar het verſchil van deeze, van de gewoone Roode, bleekroode en Witte Roozen, als ook derzelver verſchil onder

der malkanderen, in 't byzonder de tegenſtrydige eigenſchappen, doen blyken, dat 'er weezentlyk verſchillende Soorten zyn, tuſſchen welken men wederom veele Verſcheidenheden heeft; zo dat het eigentlyke onderſcheid der Soorten van Roozeboomen, van welken MUNTING 'er dertig gekend hadt, waar onder ééne met een purperblaauwe Bloem, naauwlyks te bepaalen, en misſchien door de Natuur niet bepaald is.

RUBUS. Braamboos.

De Kelk is hier ook in vyven gedeeld, met vyf Bloemblaadjes, maar de Vrugt een Beſie, die uit eenzaadige Korrels beſtaat.

Het getal der Soorten, thans vyftien, is in elf Heeſterachtigen en vier Kruidigen verdeeld. De gewoone Braamboozen maaken daar van de Eerſte uit, als volgt.

(1) Braamboos *met vyf- en drievinnige Bladen, de Steng gedoornd, de Bladſteelen met Sleuven.* I. *Rubus Idæus.* Gewoone Braamboos.

Deeze brengt de Gewoone Braamboozen voort, van roode en witte Kleur, wordende naar

(1) *Rubus* Foliis quinato-pinnatis ternatisque, Caule aculeato, Petiolis canaliculatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 632. p. 349. *Veg.* XIII. Gen. 632. p. 395. *Fl. Succ.* 408. *Mat. Med.* 242. *Hort. Cliff.* &c. R Idæus ſpinoſus. C. B. *Pin.* 479. Item Fructu albo & lævis. C. B. *Pin.* 479.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Veelwyvige.*

naar dezelven in 't Franſch *Framboiſier*, in 't Engelſch *Rasberry-Tree* getyteld. De Vrugten zelf noemen de Duitſchers *Hunbeeren* of *Hinbeeren*, en wy ook wel *Hinnebeſiën*. In Sweeden, alwaar zy ook groeijen, is behalve de gemeene naam *Hallon*, die van *Eringbaer*, *Fallbaer* en *Brombaer* of *Ullbaer* bekend. De Laplanders heetenze *Gappermurie*, 't welk eenigszins naar den Spaanſchen naam *Carçamoras* ſchynt te gelyken. De Latynſche *Rubus Idæus*, by welken 'er DIOSCORIDES van ſpreekt, zou van den Berg *Ida* in Grickenland afkomſtig zyn. Op Steenachtige Gronden, die woest leggen, komen de Braamboozen in Sweeden, Engeland, Duitſchland, Vrankryk en Italie, ja zelfs aldaar in de Bosſchen, wild voort; doch hier te lande vindt men ze niet dan in de Hoven.

't Gewas beſtaat uit Stengen, die veelen te gelyk uit eenen Wortel ſpruiten, welke in 't voortloopen naauwlyks te bedwingen is. De Takken zyn met ſcherpe Doornen gewapend, en draagen Bladſteelen van drie of vyf ovaale Bladen, van onderen wit en Wollig, van boven helder groen. De Vrugten, iedereen bekend, zyn zeer Sappig en aangenaam rins van Smaak, van eene verkoelende hoedanigheid. De Syroop daar van gemaakt, als ook het gedeſtilleerde Water en de Geest, worden onder de Winkelmiddelen geteld. Een geurige en zeer kragtige Wyn kan 'er van gemaakt wor-

den.

den. De Toppen, Bladen, Bloemen en onrype Vrugten, zyn wegens de ſamentrekkende hoedanigheid vermaard. III. Afdeel. X. Hoofdstuk.

(2) Braamboos *met drievinnige van onderen Wollige Bladen, de Bladſteelen rond, de Steng gedoornd.* II. *Rubus Occidentalis.* Westindiſche.

In Virginie en Kanada groeit deeze Soort van Braamboozen, welke zeer aangenaame Vrugten draagt, en door een blaauwen Waaſem, die op de Steelen legt, van de gewoone of Europiſche, welke in Virginie ook groeit, onderſcheiden wordt. In Penſylvanie vondt KALM dezelve een groot Onkruid op de Zaaylanden te zyn, maakende, door haare langs den Grond voortloopende Ranken, de woest leggende of verlaatene Akkers gevaarlyk te bewandelen: want het Gewas hadt ongemeen ſcherpe kromme Doornen. De Vrugten, die het draagt, zyn gewoonlyk zwart, doch ſomtyds ook rood, rinſer en aangenaamer dan de gewoone Braamboozen, zegt onze Ridder. Daar te Lande wordt 'er Wyn van gemaakt.

(3) Braam-

(2) *Rubus* Fol. ternatis ſubtus tomentoſis, Caule aculeato, Petiolis teretibus. KALM. *It.* II. p. 283. Rubus Fol longioribus &c. SLOAN. *Jam.* 173. *Hiſt.* II. p. 109. T. 213. f. 1. RAJ. *Dendr.* 76. Rub. Idæus Fr. nigro Virginianus. DILL. *Elth.* 327. T. 237. f. 319. Rub. Amer. magis erectus, Spinis rarioribus, Stipite cœruleo. PLUK. *Alm.* 325. GRON. *Virg.* II. p. 78.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK.

(3) Braamboos *met drievinnige kaale Bladen, de Stengen en Bladſteelen met ſtyve Haairtjes bezet.*

III. *Rubus hiſpidus.* Ruige.

Deeze, in Kanada alleen door KALM gevonden, kan daar van te regt den bynaam voeren. Haar verſchil van de voorgaanden is uit de bepaaling blykbaar.

IV. *Rubus parvifolius.* Molukkiſche.

(4) Braamboos *met drievinnige, van onderen Wollige Bladen, de Steng ruig, hebbende, zo wel als de Bladſteelen, kromme Doornen.*

By RUMPHIUS is deeze, onder den naam van Kleinbladige Molukkiſche, voorgeſteld, in vergelyking met de Grootbladige Braamſtruik, die aldaar ook groeit, en Bladen als van de Wilde Wyngaard heeft. De Bladen zyn geenszins kleiner dan in de Europiſche Braamboozen, naamelyk een Vinger lang en twee Vingeren breed, zo hy zegt, en daarom is de bynaam van Kleinbladig hier verkeerdelyk overgenomen. 't Gewas wordt een hooge Heeſter, die ſterk gedoornd is, met kruipende Wortelen, en draagt Vrugten als onze Braamboozen, doch Waterig en laffer van Smaak.

(5) Braam-

(3) *Rubus* Foliis ternatis nudis, Caulibus Petiolisque hiſpidis.

(4) *Rubus* Fol. tern. ſubtus tomentoſis, Caule hirto, Petiolisque Aculeis recurvis. Rubus Moluccanus parvifolins. RUMPH. *Amb.* V. p. 88. T. 47. f. 1.

(5) Braamboos *met drievinnige, van onderen Wollige Bladen, de Steng, Bladsteelen en Bladen, Wollig met kromme Doornen.* III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. V.

Deeze, door SLOANE op 't Eiland Jamaika gevonden, kwam in alle opzigten, byna, met de gewoone Europiſche Brummelen, thans te beſchryven, overeen; doch hadt de Takken en Bladen Wollig, de Bloem en Vrugten kleiner. Hier is de Braam met dubbelde witte Bloemen, van MAGNOLIUS, t'huis gebragt. *Rubus Jamaicenſis.* Jamaikaſche.

(6) Braamboos *met drievinnige, bykans kaale Bladen, de zydelingſe tweekwabbig, de Takken rond en gedoornd.* VI. *Rubus cæſius* Blaauwe Brummelen.

De Vrugten van deeze Soort, die op de Veluwe, in Gelderland en elders op de Heijen voorkomt, noemt men *Blaauwe Brummelen.* Het Gewas ſchynt weezentlyk van het volgende te verſchillen; hoewel men het mede dikwils onder den naam van *Braamen* begrypt, op plaatſen daar het een zo wel als 't andere groeit; gelyk in Sweeden, alwaar die van Gothland

(5) *Rubus* Fol. tern. ſubt. tomentoſis, Caule, Petiolis Foliisque pubescentibus recurvato-aculeatis. *Mant.* 75. Rubus Fol. longioribus ſubtus molli lanugine obductis &c. SLOAN. *Jam.* II. p. 109.

(6) *Rubus* Fol. tern. ſubnudis, lateralibus bilobis, Caule aculeato tereti. Rubus repens Fructu cæſio. C. B. *Pin.* 479. Rubus minor. DOD. *Pempt.* 742. Rubus Caule aculeato Fol. ternis. HALL. *Helv.* 344.

III AFDEEL. X. HOOFD-STUK.

land hetzelve *Pſalmbeer*, de Smalanders *Bioernbaer* heeten, enz. Het Loof is laager, minder Takkig en donkerer; de Takken zyn zeer fyn gedoornd, de Vrugten blaauw.

VII. *Rubus fruticoſus.* Braamen.

(7) Braamboos *met vyfvinnig gevingerde en drievinnige Bladen, de Takken en Bladſteelen gedoornd.*

Men noemt deeze, die Heeſterachtiger en hooger is van Gewas, gemeenlyk *Braamen* of ook *Krummelen*, in Vriesland *Tonbeijen*. De gewoone naam is in Engeland *Brambles* of *Blackberries*, in Vrankryk *Ronce* en in Duitſchland *Braemen*. Zy groeijen in 't wilde door geheel Europa. Zeker Boſch, by Bern in Switzerland, wordt, wegens de menigvuldigheid van deeze Braamen, *Bremgarten* geheten, zegt de Heer HALLER. De Vrugten, volkomen ryp zynde, zyn niet onaangenaam, en dezelven kunnen, als men niets anders heeft, in 't gaan door drooge Zandige plaatſen, tot verfriſchinge ſtrekken. RAY verhaalt, dat menze in Engeland *Schaldberries* noemt, dat is Schurftbeſſen, om dat zy in Kin-

(7) *Rubus* Fol. quinato-digitatis ternatisque, Caule Petiolisque aculeatis *Fl Suec.* 409, 444. Rubus Caule aculeato, Fol. tern. ac quinatis. *Hort. Cliff.* 102. GRON. *Virg.* 163. R. *Lugdbat.* 273. Rubus vulg. ſ. Rubus Fructu nigro. C. B. *Pin.* 479 β. Rubus vulg. major Fructu albo. RAJ. *Angl.* III. p. 467. γ. Rubus Flore albo pleno. MAGN. *Hort.* 175.

Kinderen, die dezelven veel eeten, de Dauworm en Zeere Hoofden veroirzaaken zouden. Onryp zynde, bevatten zy zekerlyk een ongezond, wrang, Sap, dat echter als een Samentrekkend Middel dienen kan, wordende de Bladen daar toe ook wel, inzonderheid in Gorgeldranken voor Kwaalen van Mond en Keel, gebruikt.

De Groote Wilde Braamen worden in 't Griekſch *Batos* genoemd en derzelver Vrugten heeten deswegen *Mora Bati*, die men in 't *Rob* en *Mel Diamorum* behoort te gebruiken en niet de Braamboozen, ten zy men dezelven rood en onryp neeme: want in die Winkelmiddelen wordt een ſamentrekkende kragt vereiſcht. In de Wildernisſen van ons Land, inzonderheid in de Voetpaden, daar door loopende, veroirzaakt het Gewas van deeze Wilde Braamen, 't welk, aan den Grond raakende, weder Wortel ſchiet, als natuurlyke Voetangels, die een onverhoedſen Wandelaar ligt doen tuimelen en dus dezelven niet gemakkelyk maaken te begaan; terwyl men zig ook deerlyk kwetzen kan aan derzelver ſcherp gedoornde Takken, die oud wordende eenigermaate hoekig zyn.

't Gewas is ongemeen fraay met de natuurlyke Kleuren uitgegeven, door den Erlangſen Hoogleeraar SCHMIDEL, die de Afbeeldingen van alle andere Autheuren, zo ten opzigt van

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. *Veelwyvige.*

van het Loof en de Geſtalte, als van de Bloem- en Vrugtmaakende deelen vergelykt, en aanmerkt, dat de Bloemblaadjes zeer ſlap en teder zyn, waar van het getal dikwils meer en van zes tot tien, doch doorgaans vyf is, in deeze Soort, zynde het getal der Meeldraadjes omtrent anderhalf honderd. Van de Stylen en Vrugtbeginzels komen doorgaans tot veertig of vyftig in ieder Bloem voor, doch waar van het derde deel, op 't hoogſte, tot Besſen of Korrels voldraagt, zynde derzelver Stoel rondachtig, niet pieramidaal gelyk in de Braamboozen. De Bladen zyn digt aan den Wortel meest vyfvinnig, naar boven toe drievinnig, en aan den top komen ſomtyds enkelde voor. De grootſten, zegt hy, hebben de Rib gedoornd, de kleinſten ſomtyds ongedoornd. In zeer drooge Gronden vindt men de enden der Takken, de Bloemſteelen en Bladen, met eene gryze Wolligheid bekleed. By den oirſprong van ieder Bladſteel zyn twee Stoppeltjes. Hoe vetter de Grond is, hoe zwaarder getrost de Bloemen en Vrugten voorkomen. De Stengen of Hoofdtakken leggen, in het wild groeijende Gewas, altyd neder of kruipen langs den Grond, doch de kleine, jonge Takken verheffen zig opwaards. Behalve de Verſcheidenheid die witte Vrugten draagt, en die met dubbelde witte Bloemen, als iets raars in de Tuinen gehouden wordende, heeft zyn Ed. ook een on-

ge-

gedoornde en anderen opgetekend (*). Met dubbelde Bloemen zyn deeze Braamen in den Elſaz in 't wilde waargenomen (†).

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK.

(8) Braamboos *met gevingerde, tien-, vyf en drievinnige Bladen, de Takken ongedoornd.*

VIII. *Rubus Canadenſis.* Kanadaſche.

Van deeze *Kanadaſche*, ook door den Heer KALM waargenomen, zyn de Takken paarſchachtig, de Bladen Lancetvormig, wederzyds kaal, zeer dun, met ſcherpe Tandjes: de Blikjes Lancetvormig; de Stoppeltjes ſmal en ſpits. MILLER heeft 'er de Afbeelding van gegeven.

(9) Braamboos *met enkelde gepalmde Bladen; de Takken ongedoornd, veelbladig en veelbloemig.*

IX. *Rubus odoratus.* Welriekende.

Deeze, in de Openbaare Kruidhoven bekend, en

(*) SCHMIDEL *Icon. Plant.* Norimb. 1762. ad Tab. II. p. 3. &c. *Flore Albo* zegt zyn Ed. wel, haalende TOURNEFORT, GARIDEL, en anderen, die het dus ook hebben, aan; doch, dewyl de Bloemen in de gewoone Braamen ten naastenby wit zyn, volg ik HALLER, die ten deeze opzigte zegt, *Fructu albo*, en RAY, die de Wilde Braamen met witte Vrugten in Engeland gevonden heeft.

(†) MAPP. *Alſat.* p. 272.

(8) *Rubus* Fol. digitatis denis, quinis, ternatisque, Caule inermi. MILL. *Ic.* 223.

(9) *Rubus* Fol. ſimplicibus palmatis, Caule inermi multifolio multifloro. *Hort. Cliff.* 192. *Ups.* 133. R. *Lugdb.* 274. MILL. *Ic.* 223. Rubus odoratus. CORN, *Canad.* 149. T. 150.

III. AFDEEL. X. HOOFDSTUK. en insgelyks uit Kanada afkomstig, voert by CORNUTI, die haar in Afbeelding gebragt heeft, den naam van Welriekende Braamboos.

X. *Moluccanus.* Breedbladige.

(10) Braamboos *met enkelde Hartvormige gekwabde Bladen, en neerleggende gedoornde Takken.*

Dit is de *Breedbladige* Molukkische Braamboos van RUMPHIUS, die te regt deezen naam mag voeren, om dat zy veel breeder van Blad is dan de voorgaande Soorten. Het geheele Gewas is met fyne Doornen zo digt bezet, dat men het naauwlyks kan aanraaken, zelfs de Bladen, die de langte hebben van zes of zeven Duim, en nog meer breedte, in figuur gelykende naar het Loof van den Wilden Wyngaard. De Vrugten zyn beter dan die van de gemelde Kleinbladige, groeijende ook op Ambon.

XI. *Japonicus,* Japansche.

(11) Braamboos *met enkelde langwerpig Hartvormige, Zaagswys' getande Bladen; de Takken ongedoornd, 't Gewas Heesterachtig.*

Dit is een klein Heestertje, in Japan groeijen-

(10) *Rubus* Fol. simplicibus cordatis sublobatis, Caule aculeato decumbente. Rubus Moluccanus latifolius. RUMPH. *Amb.* V. p. 88. T. 47. f. 2.

(11) *Rubus* Fol. simplicibus Cordatis oblongis serratis Caule inermi suffruticoso. *Mant.* 245.

jende, met een regtopſtaande, gladde, weinig getakte Steng, waar aan geſteelde Bladen overhoeks, die wederzyds glad zyn. Aan 't end der Takken komen enkelde Bloemſteeltjes voort, draagende Bloemen met ronde witte Blaadjes in een kleine Kelk. III. AFDEELING X. HOOFDSTUK. *Polygynia.*

De vier laatſte Soorten, als geheel Kruidig zynde, laat ik voor de volgende Afdeeling over.

POTENTILLA.

Een Kelk in tienen gedeeld; vyf Bloemblaadjes: Zaaden die rondachtig en naakt zyn; aan een kleinen Sappeloozen Stoel gehecht; zyn de Kenmerken van dit Geſlagt, welks Bloemen veel naar die der Aardbeſiën gelyken.

Het bevat zeer veele Soorten, waar onder alleenlyk de Eerſte Heeſterachtig is, naamelyk

(1) Potentilla *met gevinde Bladen, de Steng Heeſterachtig hebbende.* I. *Potentilla Fruticoſa*, Heeſterachtige.

Deeze, in de Tuinen van Europa bekend, groeit

(1) *Potentilla* Foliis pinnatis, Caule Fruticoſo. *Syst. Nat.* XII. Gen. 634. p. 350. *Veg.* XIII. Gen. 634. p. 396. *H. Cliff.* 193. *Flor. Suec.* 416, 451. R. *Lugdbat.* 275. HUDS. *Angl.* 195. KALM. *Itin.* II. p. 263. Pentaphylloides erectum Fruticoſum Eboracenſe. MORIS. *Hiſt.* II. p. 193. S. 2. T. 23. f. 5. *Hortul. Angl.* T. p. 54. Pentaphylloides rectum frutescens. WALTH. *Hort.* 95. T. 17. RAJ. *Hiſt.* p. 616. Pentaph. fruticoſa elatior. AMM. *Ruth.* 88. T. 17 & 89. T. 18. f. 1.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK. *Veelwyvige.*

groeit natuurlyk in Engeland, als ook in Sweeden en Siberie. Het onderſcheid, dat zig tuſſchen de Engelſche of Jorkſche en de Siberiſche openbaart, naamelyk, is niet grooter, dan 't gene 'er in verſchillende Planten, daar van, uit Siberie wordt waargenomen. De Autheuren hebben het Gewas onder den naam van *Pentaphylloides* beſchreeven, en het is by verſcheidene in Afbeelding vertoond, wordende van de Oelanders *Tok* geheten. Zonderling, dat hetzelve dus de koude deelen van Europa alleen verkiest tot zyne Woonplaats. GMELIN heeft het in Siberie gevonden, met Rys van een of twee Ellen hoog, bezet met Steeltjes, waar aan een Blad, diep in vyven gedeeld, van boven groen, met witte Haairtjes, van onderen geaderd en minder Haairig, en dus veel naar die van het Vyfvingerkruid gelykende: doch in het gedroogde Exemplaar, door zyn Ed. uit Daurie overgezonden, waren de Bladen weezentlyk gevind. De Bloemen kwamen enkeld aan 't end der Takjes voort, die van het gezegde Rys zydelings uitgeſchooten waren. In een laager Gewas van dien zelfden aart, niet hooger dan een Voet opſchietende, waren de Bladen dikwils uit zeven Vinnetjes, even als in het Jorkſche, door RAY beſchreeven en *Heeſter-Vyfblad* genaamd, waar in de zelfde eigenſchap als in de Siberiſchen, van naamelyk aan de Takken af te ſchilferen, waargenomen werdt.

CA-

CALYCANTHUS. Kelkbloem.

III. AFDEELING X. HOOFDSTUK. *Polygynia.*

Een vyfbladige, Kruikachtige Kelk, met gekleurde Blaadjes ſchubbig bezet. Veele Stylen met een geklierden Stempel. Veele Zaaden, die geſtaart zyn, binnen een Sappigen Kelk vervat. Dus zyn de Kenmerken van dit zonderlinge Geſlagt van Planten opgegeven, waar toe men twee Soorten betrokken vindt.

(1) Kelkbloem *met de binnenſte Bloemblaadjes langst.*

I. *Calycanthus Floridus.* Karoliniſche.

Dit Gewas, in Karolina groeijende, maakt volgens CATESBY een Heeſter van agt of tien Voeten hoog, met Bladen als van den Kornoelje-Boom, welks Bloemen, uit dikke Koperkleurige Bloemblaadjes beſtaande, veel naar die van de Geſternde Anemone gelyken, hebbende een Kelk met omgeboogen Blaadjes, van de zelfde Kleur. Gedagte Autheur heeft het Gewas, welks Bast Kruiderig is, naar Kaneel ruikende, in Europa ingevoerd, alwaar het driederley Naamen bekomen heeft, die geen van allen door onzen Ridder goedgekeurd zyn.

(1) *Calycanthus* Petalis interioribus longioribus. *Syst. Nat.* XII. Gen. 639. p. 353. *Veg.* XIII. Gen. 639. p. 400. Buttneria Anemones Flore. DU HAM. *Arbr.* I. p. 114. T. 45. Baſteria Fol. ovatis acuminatis, Caule fruticoſo. MILL. *Dict.* T. 60. Beureria Petalis Coriaceis oblongis &c. EHRET *Pict.* T. 13. Frutex Corni foliis &c. CATESB. *Car.* I. p. T. 46. SELIGM. *Veg.* Pl. 92.

III. AFDEEL. X. HOOFD-STUK. *Veelwyvige.*

zyn. Dus hadt de Heer DU HAMEL hetzelve *Butneria* met Anemones Bloem, en de Heer EHRET *Beureria* geheten. De Heer MILLER hadt hetzelve *Basteria*, naar mynen thans overleeden Vrind, Doktor BASTER te Zirikzee, getyteld, en gaf daar van voor reden, „ dat hy zulks uit Vriendschap en Achting voor „ denzelven hadt gedaan, om dat die Heer in „ zyne kostbaare Tuin veele ongemeene Plan„ ten bezat, welken hy niet kaarig was, aan „ zyne goede Vrinden mede te deelen." LINNÆUS hadt, geloof ik, niet beslooten, de Naamgeeving zo ver uit te breiden, of alle de zodanigen, die wel in Geleerdheid uitmuntende, doch geen byzondere bevorderaars der Kruidkunde waren, daar in te begrypen. Ondertusschen is evenwel naderhand, door wylen mynen Vrind, niet weinig ten dienste van de Kruidkunde uitgevoerd (*).

II. *Calycanthus praecox.* Chineesche.

(2) Kelkbloem *met de binnenste Bloemblaadjes kleinst.*

Dit Gewas, door den vermaarden KAEMPFER in Japan waargenomen, was van Nanquin en dus uit China derwaards gebragt, en werdt,

(*) Die Naamsverandering, door den Heer LINNÆUS, is reeds voor den Jaare 1762 geschied: wylen de Heer BASTER stierf in Maart deezes Jaars 1775: zynde, in 't jaar 1768, een *Brief* van zyn Ed. *over 't Kruidkundig Samenstel van* LINNÆUS uitgekomen.

(2) *Calycanthus* Petalis interioribus minutis. †. Obai sive Robay. KAEMPF. *Amæn.* 878. T. 879.

werdt, wegens zyne ſchoonheid, aldaar in de Tuinen aangekweekt. Het hadt de Takken vol Merg, ongeregeld bezet met dunne Takjes en Lancetswys ovaale Bladen, effenrandig, ſterk geaderd, wederzyds glad. Voor het uitkomen derzelven, in 't vroege Voorjaar, openbaarden zig de Bloemen, van eene Sterachtige figuur, uit agt groote Bloemblaadjes beſtaande, en van binnen even zo veel of meer kleinere Bloemblaadjes hebbende, geelachtig met Bloedkleurige Stipjes, omringende een pieramidaalen Styl of Stamper. De Reuk der Bloemen was als die van Violen, doch lastig, zo men ze veel rook. Het Zaadhuisje was anderhalf Duim lang, met Schubben bekleed, Koffykleurig bruin, in een weeke Pap eenige Zaaden als Turkſe Boontjes bevattende, van een Olieachtigen, bitterzoeten Smaak.

XI. HOOFDSTUK.

Beſchryving van de VEELMANNIGE HEESTERS, Polyandria, *dus wegens het onbepaalde getal van* Meeldraadjes *genaamd, waar onder de verſcheide Soorten van* Kappers, Ciſtus *en in 't byzonder de* Theeboom, *voorkomen.*

De Plantgewasſen, in deeze Klaſſe, worden VEELMANNIGEN getyteld, om dat het getal der Meeldraadjes in dezelven zeer groot

III. AFDEEL XI. HOOFD-STUK.

groot is, zynde die altemaal op het Vrugtbeginzel geplant, en niet in den rand van den Kelk, gelyk in de voorgaande Klasse plaats heeft; welke onderscheiding van meer belang is, dan het eigentlyke getal der Meeldraadjes. Onder de *Eenwyvigen*, gelyk byna alle Heesters zyn, komen 'er voor die de Bloem *Een-*, *Drie-*, *Vier-*, *Vyf-*, *Zes*, *Agt*, *Negen*, *Tien* en *Veelbladig* hebben. Het getal der Geslagten van Heesteren is hier veel kleiner, dan dat der Boomen is geweest.

Eenwyvige.

MARCGRAVIA.

Dit Geslagt heeft een Eenbladige geslootene Bloem, met eenen zesbladigen geschubden Kelk, zynde de Vrugt eene veelhollige, veelzaadige Besie.

I. *Marcgravia umbellata.* Kransdraagende.

De eenigste Soort (1), in Zuid-Amerika of ook in de Westindiën groeijende, is een Gewas dat langs de Boomen kruipt en op dezelven Wortel schiet, als een Bygewas, zynde Heesterachtig, met neergeboogene of hangende Ranken. *Klimmende Marcgravia*, met de Vrugten Straalswyze geplaatst, heeft PLUMIER deeze

(1) Marcgravia. *Syst. Nat.* XII. Gen. 640. p 358. *Veg* XIII. Gen. 640. p. 405. JACQ *Amer. Hist.* p. 156. T. 96. Marcgravia scandens &c. PLUM. *Gen.* 7. *Ic.* 173. Marcgravia scandens, Foliis Caulinis subrotundis &c. BROWN. *Jam.* 244. T. 26. Phyllitidi scandenti affinis major, Folio crasso subrotundo. SLOAN. *Jam.* 15. *Hist.* I. p. 74. T. 28. f. 1.

deeze getyteld. De Bladen zyn in byzondere Planten van geheel verſchillende figuur, zo de Heer JACQUIN aantekent, Lancetvormig, Eyrond, ovaal of Zeisſenvormig. De Bloemen maaken Kroontjes uit, aan 't end der Ranken, beſtaande uit menigvuldige Steeltjes, van gelyke langte, in 't ronde geplaatst en horizontaal uitgebreid. De Bloemen verheffen zig, zynde naakt, met een afvallend Blad en Kelk. Het midden van het Kroontje wordt beſlagen door Honigklieren, ongeſteeld, dikwyls vyf in getal, opgeregt, de figuur hebbende als van een Helm of van het bovenſte Bloemblaadje der Bloem van het Kruid, dat men Wolfswortel noemt, met den Mond naar den omtrek geplaatst, ſomtyds Bloemdraagende, ſomtyds niet. De Vrugt is doorgaans in tien Holligheden verdeeld, bevattende het Zaad in een hoogroode Pap, volgens den Heer JACQUIN, die dit Gewas in de Bosſchen der Karibiſche Eilanden vondt, wordende hetzelve van de Franſchen *Bois des Couilles* geheten.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

TRILIX.

In dit Geſlagt is de Bloem en Kelk, beiden, driebladig, de Vrugt een vyfhollige Beſie met veele Zaaden.

De eenigſte Soort (1), *Jacquinia* door MUTIS

I. *Trilix lutea.* Geele.

(1) Trilix. *Syst. Nat. Veg.* XIII. Gen. 1313. p. 405. *Mant.* 247. Jacquinia, MUTIS, Ms.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK.

TIS genaamd, groeit by Karthagena in de Westindiën. Het is een Heester van twee Vadem hoog, zeer Takkig, met ronde ruuwachtige Takken. De Bladen, overhoeks geplaatst, zyn Hartvormig ovaal, gespitst, Zaagswyze getand, eenigermaate ruig, byna Schildvormig op Steelen, die rond en glad zyn. De Bloemen, door de Meelknopjes geel, komen meest aan 't end der Takken voort, en hebben ieder haar eigen Steeltje, dat rond en ruig is.

Eenwyvige.

CAPPARIS. Kappers.

De Bloem en Kelk zyn, in dit Geslagt, beiden, vierbladig; de Kelk Lederachtig; de Vrugt een Doppige Besie, die gesteeld is, met ééne holligheid.

Het bevat thans dertien Soorten, onder welken de Gewoone de eerste is, als volgt.

I. *Capparis spinosa.* Gedoornde.

(1) Kappers *met enkelde eenbloemige Steeltjes, Doornachtige Stoppeltjes, afvallende Bladen en ovaale Zaadhuisjes.*

Deeze Soort groeit in de Zuidelyke deelen

(1) *Capparis* Pedunculis solit. unifloris, Stipulis spinosis, Foliis annuis, Caps. ovalibus. *Syst. Nat.* XII. Gen. 645. p. 358. *Veg.* XIII. Gen. 643. p. 405. Capparis aculeata. *H. Cliff.* 203. *Mat. Med.* 259. R. *Lugdb.* 476. GRON. *Orient.* 154. Capparis Folio rotundo & folio acuto. C. B. *Pin.* 482. LOB. *Icon.* p. 634, 635. TOURN. *Inst.* 261. T. 139. DOD. *Pempt.* 746. Capparis Sicula duplicatâ Spinâ, folio acuto. BOCC. *Sic.* 79. T. 42. f. 3.

van Europa, in de Levant en in Barbarie. GARIDEL zegt, dat menze omſtreeks Aix in Provence overvloedig in de Muuren ziet groeijen, en niettemin verbeeldt hy zig, dat dit Gewas uit Italie of van elders derwaards overgebragt zy, wordende omſtreeks Toulon in menigte aangekweekt. Natuurlyk groeit het op 't Eiland Galeta, als ook omſtreeks Tripoli en Aleppo in Syrie, zo RAUWOLF aantekent. Men geeft het in de meeſte Taalen van Europa, met eenige verandering, den Latynſchen of Griekſchen naam; gelyk het dus de Italiaanen *Capparo*, de Franſchen *Cappres*, de Engelſchen *Capper* en de Duitſchers *Kappern* heeten.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

Het is een Heeſter, wiens Takken niet minder haakig en ſcherp gedoornd zyn dan die der Braamboozen, ſpreidende zig, wanneer menze niet ondersteunt, ook in 't ronde langs den Grond uit. De Bladen, daar aan groeijende, zyn in de eene ſpits ovaal, in de andere ſtomp en byna rond, 't welk eene Verſcheidenheid uitmaakt, by LOBEL duidelyk afgebeeld. Tot de eerſte behoort die, waar van BOCCONE ſpreekt, als op Sicilie groeijende, met dubbelde Doornen. Uit de Oxelen komen enkelde Steeltjes met ronde Knoppen, die open gaande witte Bloemen uitgeeven, vol lange Meeldraadjes, met een zwaar getopten Styl, en daar op volgen Eyronde Vrug-

III. Afdeel. XI. Hoofdstuk.

ten, vol kleine Zaaden, die rondachtig of Niervormig zyn.

De vermaarde TOURNEFORT heeft deeze Bloem en Vrugt der Kapperen zeer fraay in Plaat vertoond. Men gebruikt, in de Geneeskonst, noch de een noch andere; maar de Knoppen worden afgeplukt, eer de Bloemen ontlooken zyn, en dan, eenige Uuren gedroogd zynde, in Azyn gezet, met eenig Zout. Deeze ingelegde Kappers gelyk menze noemt, ſtrekken tot opwekkinge van de Eetlust en tot verfriſſchinge of tot Toeſpyze inzonderheid by Vleeſch of Viſch. Sommigen hebbenze, als een openend Middel, tegen de Miltzugt aangepreezen. De Bast der Wortelen, gedroogd zynde, is onder de Geneesmiddelen in gebruik, komende in verſcheide Samenſtelzels der Ouden.

Eenwyvige.

II. *Capparis Zeylanica*, Ceylonſche.

(2) Kappers *met enkelde eenbloemige Steeltjes, Doornachtige Stoppeltjes, en Eyronde wederzyds geſpitſte Bladen.*

Een Ceylonſch Gewas, dat naar het voorgaande veel gelykt, doch door de ſmalheid der Bladen, die by Wilgenbladen vergeleeken worden, daar van verſchilt, zou deeze Soort uitmaaken.

(3) Kap-

(2) *Capparis* Ped. ſolit. uniflor.s, ſtip. ſpinoſis, Fol. ovatis, utrinque acutis. *Fl. Zeyl.* 210. Capp. Zeil. duplic. ſpinis, Fol. acute. PET. *Mus* 625. Capp. ſpinoſa Fol. oblongis. BURM. *Zeyl.* 53. BURM. *Fl. Ind.* 113.

(3) Kappers *met Kroontjes-Bloemen, gedoornde Stoppeltjes en Eyronde, uitgegulpte, Jaarlyks afvallende Bladen.* III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK.

Een Malabaarſch klimmend Boompje, dat gedoornd is, met bleeke Palmbladen, van PLUKENETIUS afgebeeld, maakt deeze Soort uit, welke de Bloemen aan Kroontjes van enkelde Bloemſteeltjes, op 't end der Takken, draagt, en Beſie-achtige Vrugten. III. *Sepiaria.* Palmbladige.

(4) Kappers *met Kroontjes-Bloemen, de Bladen doorgaans digt by een.* IV. *Frondoſa.* Digtbladige.

Onder verſcheide nieuwe Soorten van dit Geſlagt, welken de Heer JACQUIN in de Westindiën waargenomen heeft, is deeze een Boompje doorgaans zeven Voeten hoog, 't welk in digte Bosſchen dikwils twintig Voeten hoogte bereikt. Het heeft Lancetvormige Bladen, tropswys' groeijende, de Bloemen zyn een Duim breed, en de Vrugten donker paarſche Peultjes van een of anderhalf Duim lang, bevattende, in een witte zelfſtandigheid, eenige weinige Nierachtige Zaaden.

(5) Kap-

(3) *Capparis* Ped. umbellatis, Stip. Spinoſis, Fol. annuis ovatis emarginatis. Arbuscula Bacciſera ſcandens ſpinoſa, Fol. Buxi pallidioribus. PLUK. *Mant.* 27. T. 338. f. 3. BURM. *Fl. Ind.* 118.

(4) *Capparis* Ped. umbellatis, Fol. paſsim confertis. *Sp. Plant.* 1674. Capparis frondoſa. JACQ. *Amer. Hiſt.* 162. T. 104.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. V. *Ferrugi-nea.* Roestkleurige.

(5) Kappers *met Kroontjes-Bloemen, blyvende Lancetvormige Bladen, die van onderen Wollig zyn, en agt Meeldraadjes.*

De Takken van deeze Soort zyn Roestkleurig en ruuwachtig; de Bladen Lancetvormig, gesteeld, effenrandig. Hier wordt de *Heesterachtige Cratæva* t'huis gebragt, welke Doktor BROWNE op Jamaika waargenomen heeft, hebbende Trosjes van Bloemen in de Oxelen.

VI. *Baducca.* Malabaarse.

(6) Kappers *met eenbloemige Steeltjes, blyvende langwerpig Eyronde, bepaald getropte, naakte Bladen.*

Dit Gewas groeit aan de Kust van Malabar, alwaar men 't *Baducca* noemt, en daar het een Boompje maakt van byna eens Mans hoogte, met den Stam ongevaar een Arm dik, wordende wegens de fraaiheid der Bloemen in de Tuinen gehouden en *Quetbloem* van de Hollanders geheten. Hier toe betrekt men de *Laurierbladige Kappers*, die Boomachtig is, met eene langwerpig Eyronde Vrugt van PLUMIER, en

(5) *Capparis* Ped. umbellatis, Fol. perſiſt. lanceolatis, ſubtus tomentoſis, Flor. octandris. *Am. Acad.* V. p. 398. Cratæva fruticoſa &c. BROWN. *Jam.* 247. T. 28. f. 1.

(6) *Capparis* Ped. unifloris, Fol. perennant. ovato-oblongis, determinate confertis nudis, Capp. inermis &c. *Hort. Cliff.* 204. Capp. alia arborescens, Lauri foliis &c. PLUM. *Ic.* 73. f. 2. Breynia fruticoſa &c. BROWN. *Jam* 246. T. 27. f. 2. Baducca. *Hort. Mal.* VI. p. 105. T. 57. RAJ. *Dendr.* 1630. BURM. *Fl. Ind.* 118.

en de *Heesterachtige Breynia*, met kleine ronde Haauwtjes, door BROWNE op Jamaika gevonden. De Bladen zyn wederzyds glad en meest van onderen flaauw geaderd. III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK.

(7) Kappers *met veelbloemige gehoekte end-Steeltjes, de Bladen blyvend ſtomp ovaal.* VII. *Cynophallophora.* Langhaauwige.

Tot deeze Soort betrekt men de *Laurierbladige Kappers* met een zeer lange Vrugt van PLUMIER, en de Karibiſche Boom, met rondachtige Bladen, die Haauwen draagt met Pap gevuld, naar een Honden-Schaft gelykende, van PLUKENET, deswegen *Cynophallophoros* genaamd. Het is de Boom naar de Acacia gelykende, met enkelde rondachtige Bladen, en ronde gezwollen Haauwen draagende, wier binnenſte Schil Slymerig en hoogrood is, hebbende een witte Vezelige Bloem, welken SLOANE in de Bosſchen op Jamaika aantrof. De Heer JACQUIN nam denzelven op de Karibiſche Eilanden van zeer verſchillende grootte en gedaante waar, doch altoos iets byzonders, dat den Kapperen eigen is, in zyne Geſtalte hebbende. De Bloemen waren zeer welriekende,

(7) *Capparis* Ped. multifloris terminalibus, Fol. ovalibus obtuſis perennantibus, Gland. axillaribus, Capp. arborescens Lauri foliis. PLUM. *Ic.* 73. f. 1. Breynia fruticoſa, fol. oblongis obtuſis. BROWN. *Jam.* 246. T. 27. f. 1. Cynophallophoros. PLUK. *Alm.* 126. T. 172. f. 4. Acaciæ affinis Arbor ſiliquoſa &c. SLOAN. *Jam.* 153. *Hiſt.* II. p. 59. RAJ. *Dendr.* 102. JACQ. *Amer. Hiſt.* 158. T. 98.

III. ANDERL. XI. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

de, hebbende de Meeldraadjes dikwils vier Duimen lang en den Styl nog langer, welke een Vrugt wierdt van een half Voet lang, omtrent een Vinger dik, van buiten groen met een rooden Naad en tweekleppig. Dezelve gaat aan 't Gewas open, en de beide Kleppen rollen zig naar 't Steeltje op, laatende allengs de Zaaden uitvallen, die in een rood Vleesch zitten, en aanstonds uitspruiten; zo dat menze niet groeibaar in Europa overbrengen kan. Van de Franschen, op Martenique, werden deeze Zaaden *Pois Mabouia* of Duivels-Erwten geheten.

VIII. *Pulcherrima* Schoonbloemige.

(8) Kappers *met getroste Bloemsteeltjes, langwerpige stompe Bladen en Besieachtige Vrugten.*

Met verwondering zie ik deeze, die een Besieachtige ronde Vrugt heeft, op de voorgaande volgen. Zy is zeer schoone van JACQUIN genoemd, wegens de fraayheid haarer Bloemen, die geelachtig wit en aangenaam van Reuk zyn, hebbende de anderhalf Duimse Meeldraadjes den eersten Dag wit, den volgenden schoon paarsch. Zy maaken Trosse of Aairen aan 't end der Takken, en in ieder Tros komt een of twee Vrugten voort, van twee

(8) *Capparis* Ped. Racemosis, Fol. oblongis obtusis, Fruct. Baccatis. *Sp. Plant.* 1674. Capparis pulcherrima. JACQ. *Am. Hist.* 163. T. 106.

twee of vier Duimen middellyn, ryp wordende zo walgelyk en ſtinkende, dat 'er geen Dier ſmaak in heeft. Men mogtze dan wel *Duivels-Appelen* heeten. By Karthagena kwam hem dit Gewas op de ſchuinte der Bergen voor, bereikende in de Bosſchen twaalf Voeten hoogte.

(9) Kappers *met byna getroste Bloemſteeltjes en liniaale Bladen.* IX. *Linearis.* Smalbladige.

Deeze die de Bladen zeer lang en ſmal heeft, was een fraaije Kroonboom, van vyftien Voeten hoog, gedagten Heer menigvuldig voorkomende in de groote Zandige Valey, in welke de Hoofdſtad van Venezuela in Amerika, Coro genaamd, is gelegen. De Bloemen zyn in deeze Soort, zegt zyn Ed., zonder Reuk en het Vrugtbeginzel is hier zo lang geſteeld niet, als in de andere Soorten van dit Geſlagt, wordende de Vrugten kleine kort geſteelde Peultjes. De Bladen zyn, aan de waterpaſſe Takjes, allen opwaards geſtrekt en aan derzelver end komen de Bloemen Troswyze voort.

(10) Kappers *met getroste Bloemen, die agtmannig zyn; blyvende langwerpige Bladen, de Kelken en Bloemſteeltjes Wollig.* X. *Breynia.* Ruighaauwige.

Dee-

(9) *Capparis* Ped. ſubracemoſis, Fol. linearibus. *Sp. Plant.* 1674. Capparis linearis. JACQ. *Am. Hiſt.* 161. T. 102.

(10) *Capparis* Ped. Racemoſis, Fol. perſiſt. oblongis, Cal. Pedunculisq. tomentoſis, Flor. octandris. Capparis Breynia. JACQ. *Am. Hiſt.* p. 161. T. 103. Breynia Fol. oblongo-ova-

li-

III. AFDEEL. XI. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

Deeze, van dien zelfden Heer afgebeeld en beſchreeven, komt ook by anderen voor. Dit Gewas is het, van welks Bloem Pater PLUMIER den Geſlagtnaam *Breynia* gevormd heeft, zo hy oordeelt, begrypende ook, dat de Agtmannige, naar de Breynia gelykende Boom van LOEFLING, niet hier toe behoore. De Bloem immers hadt in deeze veel meer dan agt Meeldraadjes. De Vrugt is een zeer lange, dunne, Wollige Haauw of Peul. Het maakte een Boompje van tien Voeten hoogte, niet onaanzienlyk, op de Karibiſche Eilanden en de nabuurige Kust, veel aan den Zeekant en elders groeijende.

XI. *Haſtata.* Pylbladige.

(11) Kappers *met veelbloemige Steeltjes en Pylswys' Lancetvormige gladde Bladen.*

Deeze is van den Heer JACQUIN *Capparis haſtata* genoemd, wegens de Pylvormigheid der Bladen. Zyn Ed. vondt dit Gewas by Karthagena in de Bosſchen, en merkt aan, dat het Vrugten draagt even als die van onze Zevende Soort.

XII. *Flexuoſa.* Kromtakkige.

(12) Kappers *met vergaarde end-Trosjes,* bij-

libus. R. *Lugdb.* 476. *Sp. Plant.* I. p. 503. Breynia Elæagni, Foliis. PLUM. *Gen.* 40. BREYN *Ic.* 13.

(11) *Capparis* Ped. multifloris, Fol. haſtato-lanceolatis nitidis, Capp. haſtata. JACQ. *Amer. Hiſt.* 159. Tab. 174. f. 56.

(12) *Capparis* Ped. congeſtis terminalibus, Fol. perſiſt. oblongis obtuſis glabris, Ramis flexuoſis. Moriſonia flexuoſa. *Am. Acad.* V. p. 398.

blyvende langwerpig ſtompe gladde Bladen en bogtige Takken.

Deeze, op Jamaika gevonden, heeft de Bladen ſmaller dan de Breynia, knikkend, Lederachtig en geſteeld; de Vrugt is mede zeer lang. Men heeftze *Moriſonia* genoemd gehad.

(13) Kappers *met veelbloemige platachtige Steeltjes, en blyvende, langwerpig Lancetvormig geſpitſte, van onderen geſtippelde Bladen.* XIII. *Siliquoſa.* Rondhaauwige.

Boomachtige Breynia, met Eyronde wederzyds geſpitſte Bladen, en een zeer lange, ronde Haauw, is deeze van BROWNE, die haar op Jamaika vondt, getyteld. Het Gewas gelykt veel naar dat van de Zevende Soort en ſchynt naast overeen te komen met die Soort van Kappers, welke door den Heer JACQUIN op 't Eiland St. Euſtathius gevonden is, zynde door denzelven onder den naam van *Capparis Euſtachiana* voorgeſteld, als een van alle de anderen verſchillende Soort (*).

MUN-

(13) *Capparis* Ped. multifloris compreſſis, Fol. perſiſtentibus lanceolato-oblongis, acuminatis, ſubtus punctatis. Breynia arborescens &c. BROWN. *Jam.* 247. Planta forte &c. PLUK. *Phyt.* 327. f. 6.

(*) *Capparis* Ped. multifloris, Fol. ovatis, acuminatis, utrinque nitidis, Fructibus glabris. JACQ. *Am. Hiſt.* 159. 't Oostindiſch Gewas, door RUMPHIUS *Carandas* geheten, dat men te Batavia veel tot Heiningen gebruikt, is wel door den Heer N. L. BURMANNUS tweemaal voorgeſteld, onder

den

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK.

MUNTINGIA.

Eenwyvige.

De Kenmerken van dit Geslagt, 't welk naar den vermaarden MUNTING, weleer Hoogleeraar in de Kruidkunde te Groningen, zynen naam draagt, buiten de algemeene van deeze Klasse en Rang, bestaan in een vyfbladige Bloem en een vyfdeelige Kelk; zynde de Vrugt een veelzaadige Besie.

I. *Muntingia Calabura.* Schaftbloem.

De eenigste Soort (1), hier van voorkomende, voert den bynaam van *Calabura*, om dat zy onder den naam van *Witte Calabura* voorgesteld was geweest. *Muntingia* met een Fluweelachtig zagt Blad en eene grootere Vrugt is zy by PLUMIER getyteld. De Plant met smallere Lotus-Bladen, een Braamen-Bloem en een veelzaadige genavelde Vrugt, welke de beroemde SLOANE op Jamaika vondt, wordt hier t'huis gebragt. De Heer JACQUIN, dit Gewas op St. Domingo waarneemende, heeft deszelfs Kenmerken naauwkeurig opgegeven, en aangemerkt, dat het een Boompje is van twaalf

den naam van *Capparis Carandas*, doch zyn Ed. hadt hetzelve bevoorens *Echites spinosa* genoemd. Zie 't voorg. STUK, bladz. 398.

(1) Muntingia. *Syst. Nat* XII. Gen. 651. p. 361. *Veg.* XIII. Gen 651. p. 408. JACQ *Amer. Hist.* 166. T. 107. *Hort Cliff.* 203. Muntingia fruticosa villosa &c BROWN. *Jam.* 245. Munt. Fol. Serriceo molli, Fr. majori. PLUM. *Ic.* 205. Calabura alba. PLUK. *Alm.* 75. *Mant.* 34. *Phyt.* T. 152. f. 4. Loti arboris folio angustiore &c. SLOAN. *Jam.* 162. *Hist.* II. p. 80. T. 194. f. 1. RAJ. *Dendr.* 32.

twaalf Voeten hoog, met lange ruige Takken, die de Takjes bezet hebben met langwerpige, gespitste, Zaagswys' getande Lymige, scheeve Bladen, vier of vyf Duimen lang, brengende uit de Oxelen twee Bloemsteeltjes voort, waarvan het eene na het andere zig van agteren naar vooren keert, wanneer de Bloem ontluikt. Dezelve is zonder Reuk, wit, Roosachtig, een Duim breed, met een Krans van Meeldraadjes, die in 't midden een rond en dik Vrugtbeginzel hebben zonder Styl, met een Schildvormig gestraald Hoofdje, dat vyfhoekig is, in 't midden van de Bloem uitsteekende, zo lang als de Meeldraadjes. Men kan hier uit eenig denkbeeld krygen van de reden van gedagten bynaam. De Vrugt is een geelachtig roode Besie, welke in de eerste opslag eenhollig schynt te zyn, doch in Water gedrukt, dat 'er het Zaad en de Pap uitgaan, baarblykelyk in vyf Holligheden verdeeld bevonden wordt.

De *Mallam-Toddali* van Malabar, die bevoorens tot de tweede Soort van Celtis betrokken was*, wordt thans hier t'huis gebragt door Linnæus. Indien echter de Besen van dien Boom eenzaadig zyn, en de Bloem op het Vrugtbeginzel zit, gelyk de beschryving duidelyk aanwyst, zo kan dezelve niet tot dit Geslagt behooren; te minder, dewyl deszelfs Bloem twee Pluimachtige Draadjes heeft, die 'er de onzen den naam aan doen geeven van *Naanen-Pluimen*. Voeg hier by, dat alle de andere aanhaalin-

* Zie II. D. III. St. bladz. 571

gen,

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK.

gen, hier gebruikt, van Westindiſche Gewaſſen zyn.

DELIMA.

Eenwyvige.

De byzondere Kenmerken van dit Geſlagt zyn; een vyfbladige Kelk, zonder Bloemblaadjes en een tweezaadige Beſie.

1. *Delima Sarmentoſa.* Rankige.

Hier van is maar ééne Soort (1), op Ceylon groeijende, door de waarneeming van den vermaarden HERMANNUS bekend geworden, die den bynaam van *Rankige* draagt; ſchoon het, volgens de beſchryving, een Boom is, met Beukebladen, geplooid, geribd en geſteeld, brengende uit ieder Oxel een losſe Pluim voort, van geſteelde Bloemen, die langer is dan de Bladen. De Ceyloneezen noemen dit Gewas *Koroswael*, om dat zy van de Bladen, die hard en ruuw zyn, tot glad wryven of polyſten gebruik maaken. De Hoogleeraar N. L. BURMANNUS heeft een fraaije Afbeelding daar van uitgegeven. Dewyl RHEEDE maar vyf Meeldraadjes aan het Malabaarſe Gewas, genaamd *Piripu*, geeft, zo is die aanhaaling twyfelachtig.

LA-

(1) Delima. *Syst. Nat.* XII. Gen. 672. p. 364. *Veg.* XIII. Gen. 672. p. 411. *Fl. Zeyl.* 205. *Am. Acad.* I. p. 403. Piripu. *Hort. Mal.* VII. T. 34. BURM. *Fl. Ind.* p. 122. T. 37. f. 1. Frutex Indicus ſarmentoſus, Foliis hispidis rigidis. BURM. *Zeyl.* 101.

LAGERSTROEMIA.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

Een zesbladige gekrulde Bloem; een zesdeelige Klokvormige Kelk; veel Meeldraadjes, waar van de zes buitenſten dikst en langer dan de Bloemblaadjes: maaken de byzondere Kenmerken uit.

I. *Lagerſtroemia Indica.* Oostindiſche.

De eenigſte Soort (1) van dit Geſlagt, dat naar den Sweedſchen Heer LAGERSTROEM, die de Kruidkunde door zyne Reizen in Oostindie veel bevorderd heeft, genoemd is, komt by RUMPHIUS voor, onder den naam van *Tsjin-Kin*, baarblykelyk van Chineeſchen oirſprong. Die Autheur zegt, dat het een ſierlyk Boompje is, met verſcheide Stammen opſchietende, omtrent Mans langte hoog, wordende wegens zyne fraaiheid in China in de Tuinen en Bloemperken nagehouden. De *Sibi* van KAEMPFER, die hier aangehaald wordt, in Japan groeïjende, was een Gewas als de Granaatboom, met langwerpige gladde Bladen, digt by elkander aan de Takjes, die aan 't end groote Bloemtroſſen hadden, van twee of meer Spannen omtreks. De Bloemen waren zeer fraay, rood van Kleur, als Anjelieren, uit zes Blaadjes, aan den rand gekruld, beſtaande, en aan lange Steeltjes buiten de Kelken uitſteekende,

(1) Lagerſtroemia. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 667. p. 365. *Veg.* XIII. Gen. 667. p. 412. *Mant.* 402. Tsjin-Kin. RUMPH. *Amb.* VII. p. 61. T. 28. Sibi. KAEMPF. *Am.* p. 855.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK.

de, met veele Meeldraadjes gevuld. Van de Vrugt van dit Gewas wordt niet geſproken.

THEA. Thee-Boom.

Eenwyvige.

De Kenmerken van dit Geſlagt zyn; een zes- of negenbladige Bloem; een vyf- of zesbladige Kelk, en een Zaadhuisje dat uit drie Bolletjes is ſamengegroeid.

Van hetzelve zyn twee Soorten bekend, naamelyk

I. *Thee boheа.* Thee-boe.

(1) Thee-Boom *met zesbladige Bloemen.*

Deeze Soort is het Gewas, door verſcheide Autheuren afgebeeld en beſchreeven, dat de gewoone Thee of *Theeboe* uitlevert. De eerſte leevende Theeboompjes werden den 3 Oktober des jaars 1763 door den Sweedſchen Kapitein EKEBERG, in Sweeden gebragt, zynde uit Zaaden, die men, by 't vertrek van 't Schip uit China, op 't zelve in den Grond geſtoken hadt, opgegroeid, en aldaar in 't leven gehouden. Sedert weinige Jaaren heeft men ze thans ook in onze Provinciën uit Engeland bekomen,

(1) *Thea* Floribus hexapetalis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 668. p. 365. *Veg.* XIII. Gen. 668. p. 412. *Am. Acad.* VII. p. 239. T. 4. *Hort. Cliff.* 204. *Mat Med.* 264. HILL *Exot.* T. 22. KAEMPF. *Exot.* p. 605. T. 606. Thee Frutex. BARTH. *Act. Hafn.* IV. p. 1. T. 1. BONT. *Jav.* 87. T. 88. BARR. *Rar.* 128. T. 904. Thee Sinenſium. BREYN *Cent.* T. 112. *Ic.* 17. T. 3. BOCC. *Mus.* 114. T. 94. Chaa. C. B. *Pin.* 147. Evonymo affinis Arbor Orientalis Nucifera, Florе roſeo. PLUK. *Alm.* 139. T. 88. f. 6.

men, alwaar men ze duur verkoopt. Natuurlyk groeit dit Gewas in China en Japan, aan de kanten van Heuvels en aan de Oevers der Rivieren wild, doch meestal worden 'er Plantagien van aangelegd. Men vindt het van Canton af tot aan Peking, de Keizerlyke Zetel, toe, die op gelyke Hemelsbreedte byna als Rome legt, en waar het niettemin, volgens de Waarneemingen der Jesuiten, 's Winters dikwils kouder is dan in de middelste deelen van Europa, ja zelfs dan te Stokholm: zo dat men 't mooglyk by ons wel houden zou kunnen in de open Grond.

De gewoone naam is zekerlyk van den Japanschen *Theh*, of van den Chineesschen *Tsjaa* afkomstig. Het is by PLUKENETIUS, onder den naam van een Oosterssche naar het Paapenhout gelykende Boom, die Nootjes draagt en een Roosachtige Bloem heeft, taamelyk wel afgebeeld, als ook by BREYNIUS, wiens Afbeelding in het *Natuur- en Konst-Kabinet* van Doktor RANOUW is nagevolgd; doch een der besten vindt men by KAEMPFER in deszelfs *Uitlandsche Vermaaklykheden.* Gezegde RANOUW heeft, wel, zo omstandig van de Thee in 't Nederduitsch gehandeld, dat het genoeg zou zyn, den Leezer derwaards te wyzen; maar alzo hy geen gebruik schynt gemaakt te hebben van 't gezegde uitmuntende Latynsche Werk van KAEMPFER, die alles op de plaats

III. AFDEEL. XI. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

zelve onderzogt heeft, zal ik daar van het zaakelyke hier plaatzen.

De Thee-Boom is een Heester, die meer dan zes Voeten hoog wordt, vertoonende zig als een Boompje, dat op de manier der Elzen van onderen af Takken uitgeeft, hebbende een zwartachtigen, Houtigen, Wortel. De Stam is met een grysachtige Schors bekleed, doch de Takken zyn Kastanje-bruin, en de jonge Lootjes groenachtig. Het Hout is hard en Draadig, met weinig Merg. De Bladen, naar die der Kersenboomen, welken men Morellen noemt, volmaakt gelykende als zy volwassen zyn, en altyd groen blyvende, komen, jong zynde, gelyk menze plukt, misschien meer met die van het Paapenhout, uitgenomen de Kleur, overeen. De Bloemen spruiten in de Herfst uit de Oxels der Bladen, van gedaante als de Wilde of Duin-Roozen, een Duim en meer breed, wit, van een flaauwe Reuk, uit zes holle Blaadjes bestaande, en gevuld met een menigte witte Meeldraadjes die geele Topjes hebben, waar van hy 'er twechonderd en dertig in eene Bloem geteld hadt. Zy zitten op Steeltjes van een half Duim lang, en hebben een klein Kelkje, dat vyf of zesbladig is. Het Vrugtbeginzel, binnen de Bloem, wordt een Vrugt, als gezegd en bekend is, dewyl menze somtyds in de gedroogde Thee vindt. Zy bestaan, naamelyk, volkomen zynde, uit drie Zaadjes of Nootjes, tegen elkander aangevoegd,

voegd, waar van de Pitten zeer Olieachtig zyn, ſchielyk rans worden en dan een zeer onaangenaamen Smaak verwekken. III. AFDEEL. XI. HOOFD-STUK. *Monogynia.*

De Thee-Bladen hebben, verſch zynde, iets nadeeligs voor de Herſenen in zig, als Duizeling en Beeving verojrzaakende; welke eigenſchap men, door eene rooſtering in Pannen of op Yzeren Plaaten over 't Vuur, terwyl men 't Kruid voor 't aanbranden geſtadig met de Handen roert, en dan verder door 't zelve op een Tafel of Mat ſtyf te rollen, zo dat eenig Sap daar uit gedrukt worde; aan 't zelve beneemt. Hoe langzaamer die rooſtering geſchiede, en hoe meer dezelve herhaald worde, hoe beter. Vervolgens droogt men de Thee-Bladen op nieuw en paktze in. De Japanners zouden 'er geene drinken, die niet een Jaar belegen zy. Vervolgens is de Thee van haare nadeelige eigenſchap geheel ontdaan, en wordt zelfs Hartſterkende geacht te zyn, inzonderheid bekwaam om de Geeſten op te wekken door haaren aangenaamen Geur: want de Bloedzuiverende en Waterafzettende hoedanigheid, die men 'er gemeenlyk aan toeſchryft, zal meest afhangen van het menigvuldige warme Water, waar mede men de Thee gebruikt. De zelfde nadeelen, die men daar van onder 't Menſchelyk Geſlagte plaats ziet hebben, zyn over den geheelen Aardkloot gemeen. De beste dingen worden, te veel of in tegenſtrydige omſtandigheden gebruikt

III. ARTIKEL. XI. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

bruikt zynde, ſchadelyk. De Chineezen, die veel Varkens-Vleeſch en Spek en overmaatig Vet by de Spyzen eeten, drinken den geheelen Dag zonder nadeel Thee. De Europeaanen volgen dat gebruik daar te Lande, en bevinden zig wel daar by. Het gemeene Volk kookt, op eenige plaatſen, de Ryst in Thee-Water, en dan is dezelve, zo zy zig verbeelden, veel voedzaamer. Luiden van Vermogen hebben 'er niet minder op, dan wy, met Thee-Gezelſchappen, zo dat 'er zelfs in de Toeſtel en de manier van de Thee te ſchenken groote Liefhebbery plaats heeft; wordende die Konst den Kinderen, wanneer zy wat Jaaren krygen, onderweezen, om zig daar van te bedienen in de Minnaary. Op reis hebben de Japanſe Grooten altoos een Koffertje by zig, met al het gene tot het zetten en drinken van Thee vereiſcht wordt. Sommigen doen de Thee, tot een fyn Poeijer gemalen, by een Lepeltje vol in een Schotteltje of Kommetje met heet Water en roeren dat Poeijer daar in om, 't welk zy dan dus inſlurpen. De gemeenſte manier, onder Burger- of Handwerkslieden, is, dat 's morgens een Yzeren Pot op 't Vuur gehangen worde, daar men, als 't Water kookt, eenige Handen vol Thee inwerpt, zettende dan een Mandje, dat in de Opening ſluit, daar op, uit hetwelke een ieder, die Dorst heeft, den geheelen Dag, naar believen, gaat ſcheppen; want die Pot wordt geduurig warm gehouden. De ſlegtſte of verou-

derde

derde Thee, dient tot het verwen van Zyden Stoffen met eene bruine Kleur, wordende, ten dien einde, een groote menigte daar van byna Jaarlyks, uit China naar Suratte, overgeſcheept.

III. AFDEEL. XI. HOOFD-STUK. *Monogynia.*

Van de manier van 't gebruik of misbruik der Thee-Wateren in ons Wereldsdeel, als iedereen bekend, zal ik niet ſpreeken. Alleen merk ik aan, dat de menigte van Thee, die Jaarlyks overkomt, verbaazend groot, doch tevens het gebruik algemeen is. Men kan ook niet zeggen, dat het geheel af te keuren zy: want in veele Menſchen, en in veele Omſtandigheden, is zekerlyk de Thee nuttiger dan Bier, Wyn of dergelyke Dranken. Maar of zy in ons Klimaat algemeenlyk gezonder dan de Koffy zy, gelyk ſommigen zig thans meer en meer verbeelden, zou ik niet durven beſliſſen (*).

Van de Thee zyn aanmerkelyke Verſcheidenheden in Indie en ook alhier bekend, die zeer veel in Geur en Smaak verſchillen: doch welk

(*) Men kan daar omtrent nazien, het Uitvoerige Vertoog, dat den Tytel voert van *Potus Theæ*, in den jaare 1765, onder de Voorzitting van den Ridder LINNÆUS, door den Heer P. C. TILLÆUS te Upſal verdedigd. *Am. Acad.* VOL. VII. Holm. 1769. p. 236. als ook J. N. PECHLINI *de Potu Theæ Dialogus*, item P. PETITI & P. FRANCII *Carmina in Laudem Theæ Sinenſis*. Quarto. 1685. Zie ook RANOUW *Natuur- en Konſt-Kabinet*, om van het Werkje van BONTEKOE tot Lof van de Thee, niet te ſpreeken.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

welk verſchil mooglyk alleen van de manier van bereiding of ook van de Groeyplaats afhangt. Men doet 'er drie Inzamelingen van, waar van de eerſte, omtrent het begin van Maart, altemaal jonge Blaadjes uitlevert en hier van komt die overfyne Thee, *Keizers-Thee* genaamd, en dus, door de geheele Wereld, als de beste Thee-boe beroemd, wordende ook wel *Bloem van Thee* geheten. De tweede Inzameling, omtrent het begin van April, levert Thee van goede hoedanigheid. De derde, die een Maand laater geſchiedt, geeft niet dan ſlegte Thee, ten gebruike van 't Gemeene Volk. Dus geſchiedt de Inzameling in Japan, maar in China plukt men gemeenlyk de jonge en oude Bladen ondereen, die dan uit malkander gezogt worden, en in vierderley Soorten onderſchelden. Ook is 'er in Japan een Berg, by 't Steedje Udſi, geheel begroeid met Thee-Boomen, ten dienſte van 't Keizerlyke Hof, alwaar dezelven, netjes geplant zynde en ten uiterſte zinnelyk behandeld wordende, een Soort van Thee uitleveren, zo uitmuntende, dat men ze ongemeen hoog waardeert. Die Thee in Porſeleine Potten gedaan, en in andere Thee gepakt zynde, wordt dus, onder een aanzienlyk Geleide van Krygsvolk, naar 't Hof gebragt, alwaar men 'er geen minder werks van maakt, dan van de kostbaarſte Wynen en Speceryën in Europa.

„ In 't Keizerlyke Hof, zegt KAEMPFER,

„ werdt

„ werdt my een Kommetje van deeze Thee III. AFDEEL. XI. HOOFD-STUK. Monogynia.
„ te drinken aangebooden, en daar by gezegd:
„ *Gebruikze met lust en ſmaak, dit Kommetje*
„ *kost een Itzibo*; dat een vierkante Gouden
„ Munt is, meer dan een Guinje waardig (*)."

Uit het gemelde ziet men, dat het onderſcheid van de figuur der Theebladen, waar van wel twintig veranderingen door RANOUW in Plaat gebragt zyn (†), grootendeels kan afhangen van de jongheid of ouderdom deezer Bladen. Ten anderen kan de Groeyplaats en behandeling van de Boomen veel daar in doen; gelyk men dit in ons Geboomte waarneemt. Ondertuſſchen komen deeze Bladen zo zeer met die van het voorbeſchreeven zogenaamde Theeboompje of de Egyptiſche Wilg *, met die van de Camellia of Chineeſche Roos †, met die van een Soort van Caſſine en anderen overeen, dat men dergelyken voor den regten Thee-Boom gehouden heeft; ja het Gemeene Volk, in China, gebruikt 'er wel de Bladen van een Soort van Wegedoorn ‡, en ſomtyds gedroogde Mos en andere dingen voor. Men heeft zelfs de Eerenprys, in Duitſchland, daar toe, in een byzonder Werkje, als byna van de zelfde uitwer-

* Zie bladz. 192, hier voor.

† III. St. bl. 157.

‡ IV. St. bl. 276.

(*) Vergelyk hier mede LINSCHOTEN *Oostind. Voyagie.* II. Deel. Kap. 28. C. B. *Pin.* 147. Item TULP. *Observ. Med.* IV. 59. Deeze laatſte zegt, dat de Japanſche Thee niet zelden het Pond honderd Ponden Zilver goldt.

(†) *Natuur- en Konst-Kabinet.* 1721. T. 11.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

werking zynde, aangepreezen gezien (*). In Peru is zeker Boompje, dat dergelyke Bladen heeft, ontdekt, die men aldaar op de zelfde manier gebruikte, en dit was, toen ik dat Land verliet, aldaar reeds zo gemeen, zegt Pater FEUILLÉE, dat men 'er alom ſprak van de Thee van de Rivier van Lima. Behalve het zogenaamde Kruid van Paraguay, daar men een groote Vertiering van heeft in Zuid-Amerika, is in de Westindiën ook een wild Gewas, *Capraria* genaamd, welks Bladen aldaar by ſommigen voor Thee gehouden en gebruikt worden.

De Heer OSBECK, die, nu vyfentwintig Jaar geleeden, in China was, zegt, dat de Thee aldaar zo veel verſchillende naamen heeft, als 'er Plaatſen zyn, waar ze van daan komt, en nog anderen naar de verſchillende toebereiding. „ De *Thee-Kongo* of *Kong-fo* der Chi„ neezen, (zegt hy) heeft de Bladen fyner dan „ de Thee-boe en is wat duurder: de *Sut„ ſchong*, die de Chineezen *Soatjang* noemen, „ is de duurſte onder de bruine Theeën, gee„ vende het Water een geelachtig groene Kleur „ en een aangenaamen Smaak; doch zy moet „ niet ſterk gezet worden. Onder deeze is „ *Padre-Sutchang* de beste Thee die men drin„ ken kan, niet minder dan de beste Ruſſiſche „ Thee, welke met Karavaanen over Land in „ Mos-

(*) J. FRANCI *Veronica Theezans*, Lips. & Coburg. 1700. Duod.

„ Moskovie komt. De Bladen van deeze Thee III.
„ zyn groot, geelachtig, niet in een gerold, AFDEEL. XI.
„ maar uitgebreid, en by halve Ponden, in HOOFD-
„ Papier, gelyk Kardoes-Tabak, ingepakt. STUK.
„ *Back-hao* of *Packhao*, die wy *Thee Pecko* *Monogy-*
„ noemen, beſtaat uit geſtippelde Bladen. De- *nia.*
„ zelve is zagt, wel ſmaakende, en, zo men
„ zegt, het minſt verhittende. De *Linkiſaom*,
„ een Soort van Thee met ſmalle ruige Bladen
„ en Steelen; wordt zelden dan tot verbete-
„ ring van andere Thee gebruikt. Hier mede
„ kunnen de Chineezen Thee-Kongo tot Pecko
„ maaken. Dit is eigentlyk geen Thee, maar
„ die Soort van Chineeſche Roos, *Saſanqua*
„ genaamd *, aan welke de vermaarde KAEMP- * Zie II. D. III. STUK, bl. 158.
„ FER dat gebruik toeſchryft".

Voorts zegt de Heer OSBECK, dat 'er een ſlegte Soort is, omſtreeks Kanton groeijende, *Haonam-Thee* of *Kuli-Thee* genaamd, die niet dan van de Chineezen gedronken wordt. De Theeboompjes, die daar in Potten verkogt werden, bereikten naauwlyks de hoogte van een Elle, en derzelver Bloemen beſtonden meest uit zeven witte Blaadjes, waar van de drie onderſten kleinſt. Men maakt in China, zegt hy, ook *Thee-Koeken*, die duur verkogt worden, mooglyk met den Thee-Bol overeenkomſtig, welken RANOUW afbeeldt en beſchryft, als een Medicinaale Thee, met verſcheide Gommen tot een Bol ſamengeſtampt: of het mogten Koekjes zyn van het verdikte Afkookzel van

III. AFDEEL. XI. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

van Thee, daar ik van heb, waar van de grootte van een Erwt in een Trekpot gedaan, het Water kleurt en Thee uitlevert, die wel te drinken is, maar gantsch niet aangenaam van Smaak.

II. *Thea viridis.* Groene Thee.

(2) Thee-Boom *met negenbladige Bloemen.*

Van over lang, reeds, is eene *Groene* Thee bekend, die men gehouden heeft voor een byzondere Hoofdsoort. Sommigen echter hebben gedagt, dat het verschil alleen bestond in de manier van bereiding; dewyl men in de Bladen geen meer onderscheid, tusschen deeze en de Thee-boe, dan tusschen de Soorten van Thee-boe onder malkander, waarnam. De Heer OSBECK meende, dat het enkel daar van daan kon komen, dat men de Groene Thee in Koperen Pannen roosterde, en achtte zulks niet onwaarschynlyk, aangezien de Groene Thee laxeert. De Heer HILL ondertusschen verzekert, dat de Bloemen van dien Thee-Boom negenbladig zyn. Van zulke Bloemen hadt onze Ridder, of de Heer MURRAY, eens een geheel Pond ontvangen. Hier zou de Stamper ook niet enkeld, maar uit drie Stylen samengevoegd zyn.

De Heer OSBECK zegt, dat men van Groene Thee deeze Verscheidenheden heeft. De *Hey-*

sang-

(2) *Thea* Floribus enneapetalis. HILL. *Exot.* T. 22.

ſang-Thee, op 't Chineeſch *Hey-tiann* of *Hay-kiong* genaamd: de *Singlo* of *Soanglo*, naar de Plaats, van waar zy komt: de *Bing* of of Keizers-Thee: de *Tio Thee*, als Erwten te ſamen gerold: de *Heyſan utchin*, die van de *Heyſan-ſkin* door de ſinalle en korte Blaadjes onderſcheiden wordt, en de *Go-be*, hebbende lange ſmalle Bladeren (*). III. Afdeel. XI. Hoofdſtuk. *Monogynia.*

Cistus.

De Bloem vyfbladig, in een vyfbladige Kelk, die twee Blaadjes kleiner dan de anderen heeft: 't getal der Meeldraadjes, als boven, menigvuldig, met een enkelen Styl: het Zaadhuisje rondachtig: zie daar de Kenmerken van dit Geſlagt.

Het bevat meer dan veertig Soorten, byna altemaal Europiſche Gewaſſen, onder welken ik alleen de dertien eerſten, als tot de Heeſters behoorende, hier beſchryven zal. Deeze zyn altemaal zonder Stoppeltjes.

(1) Ciſtus, *die Boomachtig is, met Lanceitswys Eyronde, geſteelde, drieribbige, getande, wederzyds naakte Bladen.* I. *Ciſtus Capenſis.* Kaapſche.

Aan

(*) Osbeck *Reiſen nach Ostindiën und China.* Rost. 1765. p. 208.

(1) *Ciſtus* Arborescens exſtipulatus, Foliis ovato-lanceolatis, petiolatis, trinerviis, dentiçulatis, utrinque nudis. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 673. p. 366. *Veg.* XIII. Gen. 673. p. 412.

III. AFDEEL. XI. HOOFD-STUK

Aan de Kaap der Goede Hope komt deeze voor, die van de volgenden door de Tandjes der Bladen verſchilt.

II. *Villoſus.* Haairige.

(2) Ciſtus, *die Boomachtig is, met Eyronde, geſteelde ruige Bladen.*

De vermaarde CLUSIUS maakte onder de menigvuldige Soorten van *Ciſtus*, die hem in Spanje en Portugal voorkwamen, drie Afdeelingen, waar van hy in de Eerſte, die roodachtige of Purperkleurige Bloemen hadden, plaatſte, noemende dezelven *Mannetjes Ciſtus*; in de Tweede, die de Bloemen bleek hadden, en deeze noemde hy *Wyfjes-Ciſtus*; in de derde, eindelyk, die de Bladen kleverig of als met Gom beſmeerd hadden, en daar gaf hy den naam van *Ciſtus Ledon* aan. Onder de Mannetjes telde hy vyf Soorten, waar van deeze, die de Bladen ronder en ruig hadt, zyne Vierde was, door hem niet afgebeeld. Deeze wordt, derhalve, te regt de Haairige gebynaamd, als hebbende de Bladen van grootte en figuur byna als die der Peereboomen, wederzyds groen, geſteeld, rimpelig en met witte Haairtjes dun beſprengd; de Bloemen, die gelyk in de anderen als kleine Roosjes zyn, paarſch. 't Gewas, dat

(2) *Ciſtus* Arbor. exſtip. Fol. ovatis, petiolatis hirtis. Ciſtus Mas Folio rotundo hirſutisſimo. C. B. *Pin.* 464. C. Mas major Folio rotundiore. J. B. DU HAM. *Arbr.* I. p. 167. T. 64. Ciſtus Mas Mathioli. DAL. *Hiſt.* 222. Ciſt. Mas quartus, CLUS. *Hisp.* 136. BOERH. *Lugdbat.* 275. TOURNF. *Inſt.* 258

dat de Takken eenigermaate grys heeft, groeit Mans langte hoog en valt, zo hy gehoord hadt, zo wel in Italie als in Spanje.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK.

(3) Ciſtus, *die Boomachtig is, met Hartvormige, gladde, geſpitſte, geſteelde Bladen.*

III. *Populifolius.* Breedbladige.

Deeze maakt de tweede Soort van Ciſtus Ledon by CLUSIUS uit, waar van hy een groote en een kleine, beiden op het Gebergte, dat men, van Lisſabon naar Sevilie trekkende, over moet, gevonden hadt. De eerſte groeide twee Ellen hoog, met Bladen als die van Klyf of van den zwarten Popelier, vry dik, alleenlyk in de oude Gewasſen Vettig. De Bloemblaadjes van deeze Soort zyn wit met een paarſchachtigen rand; de Meeldraadjes geel; de Kelken, voor dat de Bloem open gaat, driekantig.

(4) Ciſtus, *die Boomachtig is, met langwerpig ovaale, geſteelde, drieribbige van boven gladde Bladen, de Bladſteelen onder ſamen gegroeid.*

IV. *Ciſtus Laurifolius.* Laurierbladige.

Deeze

(3) *Ciſtus* Arbor. exſtip. Fol. cordatis lævibus acuminatis petiolatis. *Hort. Cliff.* 205. R. *Lugdbat.* 274. Ciſtus Ledon Fol. Populi nigræ major & minor. C. B. *Pin.* 467. Ledum latifolium ſecundum majus & minus. CLUS. *Hiſt.* I. p. 78. *Hiſp.* 158.

(4) *Ciſtus* Arbor. exſtip. Fol. oblongo-ovatis petiolatis trinerviis, ſupra glabris, petiolis baſi connatis. C. Ledon Fol. Laurinis. C. B. *Pin.* 467. C. Ledon primus latifolius. CLUS. *Hiſt.* I. p. 77. *Hiſp.* 156.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

Deeze is de Eerſte Ciſtus Ledon by dien Autheur, welken hy zegt de allervetſte, in Spanje groeijende, te zyn, wordende van de Spanjaarden *Xara* en van de Portugeezen *Eſtepa* geheten. De voorgaande Soort noemden zy *Xaron.* 't Gewas groeit aan de Zee Kust van Spanje, langs den Weg naar Mallaga, overvloedig.

V. *Ciſtus Ladaniferus.* Wilgenbladige.

(5) Ciſtus, *die Boomachtig is, met Lancetvormige van boven gladde Bladen, de Steeltjes onder als een Scheedje ſamengegroeid.*

Deeze is in 't byzonder *Ladanumdraagende* genoemd, hoewel zy zulks met de voorgaande gemeen heeft, en van geen van beiden die Gom in Spanje of Portugal wordt ingezameld. 't Gewas groeit Mans langte hoog, heeft Houtige Takken, en is zo gemeen op het Gebergte, dat het van de Bakkers veel tot het ſtooken der Ovens en van het Land-Volk om op den Haard te branden, wordt gebruikt. De Bloemen van hetzelve vertoonen zig als Witte Roozen, 't welk den Reisweg, dien CLUSIUS eens, wel twintig Mylen lang, door zulk Kreupelboſch afleid, ongemeen verſierde; zynde tevens de Lugt gebalſemd door den aangenaamen Reuk der Bladen, die met een vet doorſchynend Vogt, in

(5) *Ciſtus* Arbor. exſtip. Fol. lanceol. ſupra lævibus, Petiolis baſi coalitis vaginantibus. *H. Cliff.* 205. SAUV. *Monſp.* 147. 150. C. Ladaniferi, Hisp. incanis. C. B. *Pin.* 467. C. Ledon primus anguſtifolius. CLUS. utſupra.

in de heete Zonneſchyn, zo overvloedig bedaauwd zyn, dat men het van verre kan zien. De gedroogde Plant is wat witachtig, doch behoudt, Jaaren lang, haaren aangenaamen Reuk. De Bloemen hebben ook aan den Nagel der Blaadjes een paarſche Vlak, die in de derde Soort ontbreekt. Zy zyn zo groot als Papaver-Bloemen: haar Vrugtbeginzel heeft tien Beddetjes, en een ongeſteelden Stempel, zonder Styl. 't Gewas is door COMMELYN in Afbeelding gebragt.

VI. *Ciſtus Monſpelienſis.* Smalbladige.

(6) Ciſtus, *die Boomachtig is, met Liniaal Lancetvormige, ongeſteelde, wederzyds ruige, drieribbige Bladen.*

Tot deeze Soort wordt betrokken de Vyfde Ciſtus Ledon van CLUSIUS, denzelven zo gemeen als eenig Gewas in het geheele Ryk van Valence in Spanje, als ook in Languedok en Provence, waar hy geen ander Ledum waargenomen hadt, voorgekomen; hoewel het in de meeſte andere Landſtreeken van Portugal en Spanje groeide. De voorgaande Soort evenwel, of de Wilgenbladige van TOURNEFORT, is door GOUAN ook, als een inlandſch Ge-

(6) *Ciſtus* Arbor. exſtip. Fol. lineari-lanceolatis ſeſſilibus utrinque villoſis trinerviis. *H. Cliff. Ups.* &c. C. Ladaniſera Monſpelienſium. C. B. *Pin.* 467. Ledum. DAL. *Hiſt.* 230. β. C. Ledon Fol. Oleæ ſed anguſtioribus. C. B. *Pin.* 467. Ledon Quintum. CLUS. utſupra. GOUAN. *Monſp.* 255. GER. *Prov.* 397. GARID. *Aix.* 114.

III. AFDEEL. XI. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.* Gewas, omſtreeks Montpellier groeijende, voorgeſteld; zo dat aan deeze, in 't byzonder, niet billyk de naam van *Montpellierſche*, door BAUHINUS, gegeven was. De Bladen zyn zeer ſmal, zwartachtig of donker groen, en, zo wel als de jonge Takjes, met een taay Vogt bedaauwd: de Bloemen in dit Geſlagt byna de allerkleinſten, wit van Kleur. 't Gewas groeit met Houtig, donker bruin Rys, rykelyk een Elle hoog. Op de Wortels van hetzelve werdt de zogenaamde *Hypocistis* door hem gevonden.

VII. *Ciſtus Salvifolius.* Saliebladige.

(7) Ciſtus, *die Boomachtig is, met Eyronde, geſteelde, wederzyds ruige Bladen.*

Hier toe behoort de *Wyfjes-Ciſtus* van den gezegden Autheur, draagende witte of geele Bloemen. Deeze was hem op eenige plaatſen van Spanje en omſtreeks Bayonne; de witbloemige door geheel Spanje, Portugal, Languedok, Provence en in 't Dauphiné, overvloedig voorgekomen. De Spanjaarden noemden dezelve *Xara-Eſtepa*, als een middelſlag tuſſchen de Mannetjes Ciſtus en Ledon, zo hy aanmerkt; die van Languedok *Mougés*; welke naam, aldaar, volgens GOUAN, aan de voorgaande ge-

(7) *Ciſtus* Arbor. exſtip. Fol. ovatis, petiolatis utrinque hirſutis. *H. Cliff.* &c. Ciſtus Fœmina Folio Salviæ. *C. B. Pin.* 464. Ciſt. Fœmina. CLUS. *Hiſt.* I. p. 70. *Hiſp.* 141. GOUAN. *Ibid.* GER. *Prov. Ibid.* GARID. *Ibid.*

gegeven wordt. Het is een Heester, zelden meer dan een Elle hoog, met zwartachtige Takken en rondachtige Bladen, ruuw en hard, doch groen; de Bloemen van middelbaare grootte, op lange Steeltjes. De Vrugt, in de Kelk aanrypende, was een platrond Zaadhuisje, met zwarte taamelyk groote Zaadjes. De Bladen bevondt hy in deeze Soort van een wrange samentrekkende Smaak, gelyk in alle zyne Mannetjes-Cistus.

III. Afdeel. XI. Hoofdstuk. Monogynia.

(8) Cistus, *die Boomachtig is, met Spatelvormige Wollig ruige Bladen, de onderſten onder tot een Scheede ſamengegroeid.* VIII. *Cistus incanus.* Gryze.

De Tweede Mannetjes Cistus, hier aangehaald, in Spanje groeijende, is een Heester van Mans langte en somtyds hooger, zeer Takkig, doch minder witachtig dan de Eerste, en de Bladen ook spitser hebbende, de Bloemen Lyfkleurig rood. Dit komt zeer weinig met de bepaaling overeen. Linnæus geeft aan deeze Soort paarsche Bloemen.

(9) Cistus, *die Boomachtig is, met Spatelvor-* IX. *Cistus Creticus.* Kandische.

(8) *Cistus* Arbor. exstip. Fol. spatulatis tomentosis rugosis, inferioribus basi connatis vagi nantibus. *H. Cliff.* &c. C. Mas anguſtifolius. C. B. *Pin.* 464. Cistus Mas secundus. Clus. *Hist.* I p. 69. *Hisp.* 127.

(9) *Cistus* Arbor. exstip. Fol. spatulato-ovatis petiolatis enervis scabris, Calycibus lanceolatis. Cistus Ladanifera Cretica. Tourn. *Cor.* 19. Buxb. *Canc.* III. p. 34. T. 64. f. 1.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. Eenwyvige.

vormig - Eyronde gesteelde, ongeaderde, ruuwe Bladen, de Kelkblaadjes Lancetvormig.

Op deeze Soort, die op Kandia in de Middellandsche Zee en elders groeit, wordt de vermaarde Gom, *Ladanum* genaamd, van welke zo veele Soorten by CLUSIUS haaren naam *Ledum* of *Ledon* hebben, ingezameld. Het is een Heester van omtrent een Elle hoog of hooger, volgens ALPINUS, die denzelven afbeeldt, en beschryft, als veele Houtige Takken uitgeevende, met Bladen bezet, naar die van Salie gelykende, twee tegenover, of ook verscheidene by elkander. Dezelve groeit menigvuldig op 't Eiland Kandia of Creta, alwaar TOURNEFORT denzelven waarnam, met een Bloem van vyf Roozekleurige Blaadjes, anderhalf Duim middellyn (*), die geele Nagels hebben, en daar binnen een menigte Meeldraadjes met bruinachtige Topjes, welke den Styl omringen. De Kelk bestaat uit vyf spitse Blaadjes, byna drie Kwartier Duims lang Hier op volgt een ovaal, stomp, bruin, hard Zaad-

Cistus Ledon Cretense. C. B. *Pin.* 467. Ladanum Creticum. ALP. *Exot.* 89. T. 88.

(*) In de door P. LE CLERCQ. vertaalde *Reize* van TOURNEFORT *naar de Levant*, vindt men, dat de Bloem *anderhalf Voet* middellyn zou hebben; 't welk zekerlyk een groote misslag der Vertaaling is, niet minder, dan dat de Bladen zouden getekend zyn met een geel Haakje. Zie I. DEELS bladz. 33.

Zaadhuisje, binnen de Kelkblaadjes beslooten, in vyf hokjes verdeeld, die veele Zaadjes bevatten. De Bladen bevondt hy van de gezegde figuur, aan de kanten Golfswyze gekrinkeld en dik geaderd, byna een Duim lang.

Van ouds heeft men reeds de Vettigheid, die op het Loof van deezen Heester legt, op Creta ingezameld. De eerste en eenvoudigste manier was, dat die Gom van de Baarden en van de overige Wol der Bokken en Geiten, welken daar op gingen weiden, werdt afgeschraapt, gelyk Dioscorides verhaalt. Naderhand is daar toe, door de Grieken, een Werktuig uitgevonden, dat zy *Ergastiri* noemen, gelykende naar een Hark, waar aan een menigte Riemen van onbereid Leder gehecht zyn, die 'er een Soort van Dweil van maaken (*). Het Landvolk veegt hier mede, in de heetste Zonneschyn, geduurig deeze Heesters af; 't welk een ongemeen zwaare arbeid is, dien Tournefort heeft zien verrigten, en, als die Dweilen wel met Vettigheid beladen zyn, wordt 'er dezelve afgeschraapt en tot een Deeg gekneed; kunnende dus één Man, in goed Weer, ruim drie Ponden op een Dag vergaderen; welke veelheid op de plaats zelve een Ryksdaalder goldt.

Clu-

(*) Dit Werktuig kan men aldaar, bladz. 29, in Plaat vertoond zien.

III. AFDEEL. X'. HOOFDSTUK.

CLUSIUS verbeeldde zig, dat men, in Spanje, die Drogery met veel minder moeite zou kunnen verzamelen, en veelen hebben vastgesteld, dat de Ladanum draagende Cistus in Spanje en Portugal, of zelfs ook in Provence en Languedok groeide, waar van de Zesde Soort haaren bynaam bekomen heeft: doch, 't zy men daar den arbeid niet gelustе, of geen genoegzaam voordeel daar in zie, of dat gedagte Vettigheid 'er niet genoegzaam toebereid of van geen goeden aart valle; de gedagte Inzameling geschiedt, zo veel bekend is, daar te Lande niet (*).

Eenwyvige.

De Gom *Ladanum*, in 't Griekſch *Ladanon*, deezen naam van 't Arabiſch woord *Loden* of *Laden* hebbende, is, wanneer menze zuiver bekomen kan, een taaije, vettige en zo welriekende zelfſtandigheid, dat de Griekſche Vrouwtjes Balletjes daar van alleen, of met Amber grys gemengd, tot vermaak, wegens den aangenaamen Geur, by zig draagen. Onder de Reukballen, tot afweeringe der beſmetting van een Peſtilentiaale Lugt, wordt deeze Drogery gemengd. De Parfumeurs bereiden een welriekende Olie, die 'er den naam van voert, van Ladanum en Amandel-Olie. Zy komt in Balſems tegen de Beroerdheid, in Hoofd- en Maag-

(*) TOURNEFORT zelf hadt het bevoorens zig verbeeld, zeggende *Le Ciſtus, qui porte le Ladanum, eſt Commun en Eſpagne & Portugal*; en geevende 'er Bladen van maar 1 of 2 Linïën langte aan. *Traité de l'Uſage des Medic.* Tom. II. p. 152.

Maag-Pleisters, en in 't byzonder in zodanigen, die de rypmaaking der Gezwellen of ook derzelver Oplosſing bevorderen, gelyk die wel-ke *Ladanum-Pleiſter* * genoemd wordt. Inwendig is deeze Gom weinig in gebruik. Jammer is 't, dat dezelve reeds in haar Vaderland zo vervalſcht wordt, met Aardachtige Stoffen, en zo men wil met zeker fyn zwart Yzerachtig Zand, dat in een Pond van de gewoone gedraaide Ladanum naauwlyks vier Oncen zuivere Gom vervat zy, 't welk de Scheidkundige onderzoeking heeft doen blyken (*). III. Afdeel. XI. Hoofdstuk. * *Empl. de Ladano Labdano.*

(10) Ciſtus, *die Boomachtig is, met Lancetswys' Eyronde, ongeſteelde, Wollig gryze, byna drieribbige Bladen.* X. *Ciſtus albidus.* Witachtige.

De Eerſte Mannetjes-Ciſtus van Clusius, door denzelven afgebeeld en overgenomen door Dodonéus, gelyk menze ook by Lobel vindt, maakt deeze Soort uit. Dezelve verſchilt van de Agtſte, doordien de Bladen breeder zyn en niet Scheedachtig om de Takken ſluiten, ook

(*) Geoffroy *Mat. Med.* Tom. II. p. 542.

(10) *Ciſtus* Arbor. exſtip. Fol. ovato-lanceolatis tomentoſis incanis, ſeſſilibus, ſubtrinerviis. Sauv. *Monsp.* 150. Gouan. *Monsp.* 255 Ger. *Prov.* 398. Garid. *Aix.* 114. Ciſtus Mas Fol. oblongo incano. C. B. *Pin.* 464. Ciſtus Mas quartus Monspel. Fol. oblongo albido. J. B. *Hiſt.* II. p. 3. Ciſtus Mas primus. Clus. *Hiſt.* I. p. 68. *Hisp.* p. 135. Dod. *Pempt.* 191. Lob. *Ic.* II. p. 111.

III. AFDEEL. XI. HOOFD-STUK. *Eenwyvige.*

ook bleeker van Kleur of witachtig, gelyk de Salie-Bladen; de Bloemen niet paarſch, maar Roozekleur. De Zaadhuisjes zyn in deeze beiden ſpits, niet plat, gelyk in veele anderen. 't Gewas groeit gemeenlyk Mans langte hoog, vallende in Spanje, Portugal, en de Zuidelyke deelen van Vrankryk. Een fraay Bygewas, dat men *Hypociſtis* noemt, vervolgens onder de Kruiden, en wel onder de Soorten van Aſarum, te beſchryven, groeit op de Wortelen van deeze Soort.

XI. *Ciſtus Crispus.* Gekrulde.

(11) Ciſtus, *die Boomachtig is, met Lancetvormige, Fluweelige, drieribbige, gegolfde Bladen.*

De krinkeling der Bladen maakt dat deeze Ciſtus zig byna als met Bladen van Gamanderlein vertoont. Hy maakt den vyfden Mannetjes Ciſtus van CLUSIUS uit; een laag Gewas, met Takken, niet veel meer dan een Voet lang, die, zo wel als de Bloemſteeltjes en Kelken, met een Fluweelachtig, wit, Dons, bekleed zyn. De Bloemen komen by Kroontjes aan 't end der Takjes voort, zynde wat kleiner dan die van de voorgaanden, fierlyk paarſch van Kleur. In Portugal alleen was hem

(11) *Ciſtus* Arbor. exſtip. Fol. lanceolatis pubescentibus, trinerviis, undulatis. *Hort. Cliff.* 206. R. *Lugdb.* 475. SAUV. *Monsp.* 147. GOUAN. *Monsp.* 255. GER. *Prov.* 398. Ciſtus Mas Fol. undulatis & crispis. TOURNF. *Inſt.* 259. Ciſtus Mas Folio Chamædryos. C. B. *Pin.* 464. Ciſtus Mas quintus. CLUS. *Hiſt.* I. p. 69. *Hisp.* p. 139.

hem deeze Soort, in een Zandige Grond, doch nergens overvloediger dan by een Klooſter, vyf Mylen boven Lisſabon, voorgekomen; zynde deeze de eenigſte die niet hadt voort gewild, uit Zaad, in de Nederlandſche Hoven. De Mannetjes-Ciſtus, in 't algemeen, wordt van de Spanjaarden, zegt hy, *Eſtepa*, doch deeze van de Portugeezen *Roſella* geheten. Hy valt ook in Languedok en op de Hieriſche of Goud-Eilanden voor de Kust van Provence.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. *Monogynia.*

(12) Ciſtus, *die Boomachtig is, met Lancetswys' ovaale Bladen, hebbende twee Kelkblaadjes zeer ſmal.*

XII. *Ciſtus Halimifolius.* Porſeleinbladige.

Eenige andere Soorten van Ciſtus hadt CLUSIUS in Spanje en Portugal waargenomen, die niet tot den Mannetjes noch tot den Ciſtus Ledon te betrekken waren, naast komende aan den Wyfjes-Ciſtus. Men zouze ſmal of kleinbladigen kunnen noemen. De eerſte derzelven, hier bedoeld, hadt Bladen als van de Halimus of Zee-Porſelein, en voert daar van den bynaam. Dezelve, zegt hy, heeft Takken of Rys van een Elle hoog, met Blaadjes als van de

(12) *Ciſtus* Arbor. exſtip. Foliis ovato-lanceolatis, Foliolis duobus Calycinis linearibus. *H. Cliff.* R. *Lugdb.* SAUV. *Monsp.* 147. Ciſtus fœmina Portulacæ marinæ folio. C. B. *Pin.* 465. Ciſtus Halimi folio primus & ſecundus. CLUS. *Hiſt.* I. p. 71. *Hisp.* p. 144, 145. γ. Ciſtus fruticoſus erectus, Foliis oppoſitis ſeſſilibus utrinque incanis. MILL. *Ic.* T. 290.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. *Eenwyvige.*

de Halimus, die geheel grys zyn, van een zuurachtigen ſamentrekkenden Smaak, gelyk in meest alle Soorten van dit Geſlagt. De Bloemen zyn vyfbladig, klein, geel van Kleur, even als de Hypociſtis, die op de Wortelen groeit, welke de Kinderen en Herders kaauwen. Een andere Ciſtus, van dien aart, groeide hooger, met ſtyver Takken; hebbende de Bladen wat langer, ſmaller en ſpitſer, doch was ook geheel witachtig grys, van den zelfden Smaak. Deeze beiden hadt hy in Portugal, aan de Zeekust, in een Zandige Grond, tuſſchen de Hey, niet ver van Liſabon, en nergens anders, waargenomen.

XIII. *Ciſtus Libanotis.* Rosmaryn-bladige.

(13) Ciſtus, *die Boomachtig is, met ſmalle omgekrulde Bladen, de Bloemen aan Krontjes.*

De Ciſtus met een ſmal Blad van Libanotis, en enkelde Bloemen, door BARRELIER afgebeeld, wordt hier t'huis gebragt, zo wel als de Smalbladige Ciſtus Ledon van BAUHINUS, tot welke de Vyfde Ledon van CLUSIUS is betrokken. De Heer LOEFLING vondt het Gewas in Spanje, zynde een Heeſter van geſtalte als de Rosmaryn, welke oudtyds ook *Libanotis* is genoemd geweest, wegens den Reuk. De Takken waren paarſchachtig; de Bladen

(13) *Ciſtus* Arbor. exſtip. Foliis revoluto-linearibus, Floribus umbellatis. Ciſtus anguſto Libanotidis folio, Flore ſingulari. BARR. *Ic.* 294. Ciſtus Ledon anguſtis foliis. C. B. *Pin.* 467.

Bladen ongesteeld, liniaal, wederzyds omgekruld, aan de toppen der Takken digt by elkander, alwaar Steeltjes voorkwamen, langer dan de Bladen, met eenige witte Bloempjes, hebbende Eyronde lymerige Kelken (*).

Monogynia.

De overige Soorten van dit uitgebreide Geslagt tot de beschryving der Kruiden spaarende, gaa ik thans over tot de

PROCKIA.

Waar van de Kenmerken zyn, een Kelk die driebladig is, boven en behalve twee Grondblaadjes, hebbende geene Bloemblaadjes, maar veele Meeldraadjes, met een enkelen Styl en de Vrugt is een vyfhoekige veelzaadige Besie.

I. *Prockia Crucis.* Van St. Cruz.

De eenigste Soort (1) voert naar het Eiland *Santa Cruz*, daar zy natuurlyk groeit, den bynaam. Het is een Heester met ronde Takken; de Bladen overhoeks, gesteeld, Eyrond, gespitst, Zaagswys' getand en glad hebbende, met smalle Stoppeltjes, draagende eenige endbloemen, die gesteeld zyn, overhoeks, door smalle Blikjes onderschraagd.

SEGUIERIA.

Een vyfbladige Kelk, ook zonder Bloemblaad-

(*) Agter deeze Soort is, in de Nieuwe Uitgaave van het Syst. *Nat.* door den Heer MURRAY, gevoegd, *Flores desunt*; gelyk agter de voorgaande, doch dit zal een misslag zyn, dewyl het tegen de beschryving van LINNÆUS strydt.

(1) Prockia. *Syst. Nat.* XII. Gen. 674. p. 363. *Veg.* XIII. Gen. 674. p. 416.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. blaadjes, heeft deeze, zynde de Vrugt een eenzaadig Huisje, dat een groote Wiek heeft, met kleine zyd-Wiekjes bezet.

Hier van is ook maar ééne Soort bekend (1),

I. *Seguieria Americana.* Amerikaansche. welke de Heer LOEFLING aan de Vaste Kust van Zuid-Amerika waarnam, een Heester zynde van een of anderhalve Vadem hoog, en de Heer JACQUIN vondt by Karthagena dergelyk Gewas, ter hoogte van twaalf Voeten, geevende uit zynen Stam zeer lange, ronde, groene, glanzige Looten, waar mede het op de nabyſtaande ſteunt. Somtyds hadden zy, aan de zyde van ieder Bladſteel, een klein krom Doorntje. De Bladen waren Eyrondachtig, uitgerand met een Puntje, glad, geſteeld, twee of drie Duimen lang. Aan 't end der Takken kwamen Bladerige Troſſen voort, van menigvuldige, witte, ſtinkende Bloemen. De Vrugt hadt zyn Ed. niet ryp gezien.

CURATELLA.

Dit Geſlagt, tot de Tweewyvigen onder de Veelmannigen behoorende, heeft een vyfbladigen Kelk; vier Bloemblaadjes; twee Stylen; een Zaadhuisje in twee Holligheden verdeeld, ieder twee Zaaden bevattende.

I. *Curatella Americana.* Amerikaansche. De eenigſte Soort (1), wederom, door den Heer

(1) Seguieria. *Syst. Nat.* XII. Gen. 676. p. 396. *Veg.* XIII. Gen. 676. p. 417. LOEFL. *Itin.* 191, 253. JACQ. *Amer. Hiſt.* 170.

(1) Curatella. *Syst. Nat.* XII. Gen. 679. p. 370. *Veg.* XIII. Gen. 679. p. 417. LOEFL. *Itin.* 260, 335.

Heer LOEFLING in Zuid-Amerika waargenomen, en aldaar gemeenlyk *Curata* genaamd, was een Heester van middelbaare hoogte, krom van Stam, met weinige Takken, den Bast, als die van den Pynboom, Schubbig of Schilferig hebbende, en Bladen van een Span, langwerpig, verscheidelyk geboogen en gegolfd, ruuwachtig hard, met korte Steeltjes. Uit oude Takjes kwamen Trosjes voort van witte Bloemen, op Steeltjes van een Vinger lang, die gevolgd werden van zodanige Zaadhuisjes, als boven is gemeld (*).

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. *Digynia.*

FOTHERGILLA.

Een geknotte, niet ingesneeden of verdeelde Kelk, zonder Bloemblaadjes: het Vrugtbeginzel in tweeën gedeeld; een tweehollig Zaadhuisje, met enkelde Beenige Zaaden: dus zyn de byzondere Kenmerken opgegeven van dit nieuwe Geslagt (1), in Karolina door Doktor GARDEN ontdekt, dat van hem den bynaam voert. Het is, zo zyn Ed. aanmerkt, een Boompje, dat in Blad en Vrugt naar de Hamamelis, hier voor beschreeven *, gelykt, doch eene Bloem daar van grootelyks verschillende heeft.

1. *Fothergilla Gardeni.*

* II. D. II. STUK, bl. 75.

(*) Zyn Ed. zegt, dat de Gestalte als van het *Polygonum arborescens* is en geeft 'er *Folia tota palmaria* aan. Thans wordt gezegd *Statura Coccolabæ*. Ik kan daar bezwaarlyk iets uit opmaaken.

(1) Fothergilla, *Syst. Nat. Veg.* XIII. Gen. p. 418.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK.

heeft. Het zal waarschynlyk die Heester zyn, waar van de Ridder bevoorens hadt gesproken*, en welken zyn Ed. dagt tot dat Geslagt te behooren.

* Bl. 76.

CALLIGONUM.

Hier heeft een vyfbladige Kelk, zonder Bloemblaadjes of Stylen plaats, welke een stekelige eenzaadige Vrugt draagt.

I. *Calligonum Polygonoides.*

De eenigste Soort (1) heeft LINNÆUS gevonden in het Kruidboek, van wylen den ouden Heer GRONOVIUS, onder den naam van *Polygonoides* TOURNEFORTII, waar van zy dan ook den bynaam voert. Zyn Ed. evenwel twyfelde 'er met reden aan, of het die wel ware: want het Gewas, dat gedagte Kruidkenner aan den voet van den Berg Ararat, naar de Ephedra zeer gelykende, vondt, hadt de Bloempjes niet alleen vyfbladig, met spitsbladige Kelkjes, maar het getal der Meeldraadjes was slegts vyf; zo dat het zelfs niet tot deeze Klasse zou schynen te behooren. De Vrugt alleen kwam 'er mede overeen.

Tot de Vierwyvigen behoort een Gewas, waar van ik thans een Takje uit Oostindie ontvang, onder den naam van *Ay-Assa*, 't welk ik, dewyl het zekerlyk Heester- of Boomachtig is, hier invoeg onder den Geslagtnaam van

As-

(1) Calligonum. *Syst. Nat.* XII. Gen. 680. p. 370. Mant. XIII. Gen. 680. p. 418. Polygonoides Orientale Ephedræ fac. TOURNF. *Cor.* 47. *Itin.* II. p. 147.

Fig. 1.

A

Fig. 2.

ASSA. Vischdooder.

De Afbeelding van hetzelve gaat hier nevens in Fig 1, op Pl. XXVI. Daar uit blykt, dat de Bladen, gelyk RUMPHIUS van den *Ay-Assa* Boom zegt (†), veel naar die van den Kanary-Boom gelyken, en, hoewel geen zeven Duimen lang zynde en ruim drie Vingeren breed, gelyk hy dezelven beschryft, nogthans die proportie byna hebben, zynde van eene Lancetswys ovaale figuur. Van het Bloeizel zegt hy weinig. De Bloem bestaat hier uit eenen Kelk die vierbladig schynt te zyn, doch waar van de Blaadjes een samenhechting hebben, om het Voetstuk, waar op het Vrugtbeginzel rust. Deeze Kelk, die men eigentlyk *Perianthium* mag noemen, bevat een groote menigte van geknodste Meeldraadjes, byna ontelbaar. Ik denk dat 'er bykans tweehonderd zyn, voortkomende van het Voetje, onder het Vrugtbeginzel, en tusschen dezelven vertoonen zig de vier Stylen, ieder op een *Germen* zittende, gelyk dit in de Kelk, na het uitplukken van de Meeldraadjes, een weinig vergroot zynde, by A zig duidelyk openbaart. Wat de Vrugten aangaat, die zyn altyd twee, zegt hy, aan malkander gegroeid, verbeeldende het Balzakje van een Kat, [of eigentlyk gesproken van

Pl. XXVI. *Fig.* 1.

(†) RUMPH. *Auct.* sive Tom. VII. Cap. 30. p. 20.

III. AFDEEL XI. HOOFD STUK. *Vierwyvige.*

van een Kater,] in de rypheid donker geel, openende zig met een Naad, en dan het eene Beursje ledig zynde, het andere een Korrel als een Bakelaar-Boontje, bevattende. Hier komt een dergelyke Vrugt aan het Takje te voorſchyn, waar van ook het eene Beursje zig geopend heeft en ledig is, het andere nog geſlooten, met een Puntje en een dwarſe Naad, zynde een klein onvoldragen Beursje, dat de gelykenis niet vermindert, daar agter. De Vrugt is, eenigermaate, in de vierbladige Kelk vervat.

Deeze Boom, zegt RUMPHIUS, wordt taamelyk groot en dik, hebbende een hard Hout en eene witachtige Schors, met vuilgraauw gemengd, van een ſterken Viſchachtigen Reuk. Hy groeit veel op 't Strand der Ambonſche Eilanden. Men gebruikt meest daar van de Schors, die, klein geſtooten en met Aſch vermengd, op de ſtaande Plaſſen van Zeewater, door overſtrooming veroirzaakt, geſtrooid wordt, om de Viſchen daar in te dooden, ten einde dezelven gemakkelyk te kunnen bekomen. Indien dergelyke eigenſchap niet in meer Indiſche Boomen plaats had, zou men te regt denzelven *Viſchdooder* noemen kunnen (†). De

(†) Vergelyk ten opzigt van dergelyke Westindiſche Boomen, myn III. STUK, bladz 170: want de eigenſchap van de Viſchen dronken te maaken, denk ik, zal op 't zelfde uitkomen. Ook beeldt RUMPHIUS, onder den naam van *Ichthyoktonos*, twee zodanige Boomen, op de Molukkos groeijende, af.

De Vrugtmaakende deelen van dit Gewas waren, zo veel my bekend is, nog niet onderzogt, veel min aan 't licht gebragt en het was nog niet afgebeeld. De byzondere Kenmerken zyn, een Kelk die vierbladig is of in vieren gedeeld, het Zaadhuisje gaapende met een dwarse Naad.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK. *Tetragynia.*

De vyf en zeswyvigen, onder de Veelmannige Plantgewassen, leveren geene Heesters uit of zyn reeds onder de Boomen beschreeven; maar hier komt, onder de *Veelwyvigen*, in aanmerking het Geslagt van

ILLICIUM.

Welks Kenmerken thans door den Heer ELLIS uit het leevende Gewas verbeterd zyn; blykende daar uit, dat hetzelve tot deeze Klasse en wel tot den laatstgemelden Rang behoort. Zyn Ed., naamelyk, zegt, dat de Kelk zesbladig is, omvattende een Bloem van zevenentwintig Blaadjes, op drie ryën of in drie Kringen geplaatst, ieder van negen Blaadjes, de middelsten korter, de binnensten kortst, waar binnen zeer veele korte Meeldraadjes, met langwerpige, stompe Knopjes, en twintig Vrugtbeginzeltjes in 't ronde geplaatst, met zeer korte Stylen, die een langwerpigen Stempel, aan den top, op zyde hebben, en de Vrugt bestaat uit veele Eyronde, samengedrukte, harde, tweekleppige Zaadhuisjes, met enkelde Zaaden.

III. AFDEEL. XI. HOOFDSTUK.

Hier van komen thans twee Soorten voor, als volgt.

(1) Illicium *met geelachtige Bloemen.*

I. *Illicium Anisatum.* Japanſche.

Deeze is de *Oostindiſche Boom*, welke de *Ster-Anys* zou uitleveren, voerende in Japan en China den naam van *Somo* of *Skimmi* volgens KAEMPFER, waar van ik te vooren genoeg gezegd heb *.

* II D. II. STUK, bl. 520.

(2) Illicium *met roode Bloemen.*

II. *Floridanum.* Floridaſche Anysboom.

Van deeze, natuurlyk in Florida groeijende, is de Afbeelding en beſchryving door gedagten Engelſchen Heer, in het Zestigſte Deel der Philoſophiſche Transactiën, op 't jaar 1770, gegeven. Zyn Ed. merkt aan, dat de Bloemen van dit Gewas rood en de Vrugten zeer welriekende zyn.

XII. HOOFD-

(1) *Illicium* Floribus flavescentibus. *Sp. Plant.* 664. *Syst. Nat, Veg* XIII. Gen. 611. p. 422. Somo vulgo Skimmi. KAEMPH *Am.* T. 880. Anisum ſtellatum *Mat. Med.* 510.

(2 *Illicium* Floribus rubris. ELL. *Phil. Trans.* 1770. VOL. LX. p. 524. T. 12.

XII. HOOFDSTUK.

Beſchryving van de TWEEMAGTIGE HEESTERS, Didynamia, *dus genaamd, om dat zy, van de* vier Meeldraadjes, twee langer, twee korter *hebben; gelyk onder anderen* de Lavendel, Kruizemunt *en dergelyken; die tot de* Gekranſte *of* Lipbloemige *behooren, en veele Uitheemſchen, waar in het zelfde plaats heeft.*

Van de onderſcheidende Kenmerken der Plantgewaſen in deeze Klaſſe is reeds geſproken, toen ik de Boomen, daar in voorkomende, beſchreef. Veele Geſlagten van dezelven leveren wel Heeſtertjes uit, doch die te klein zyn, om van de Kruiden afgezonderd te worden. De algemeene verdeeling is in de twee Rangen van *Blootzaadige* en *Schuilzaadige*, naar dat de Zaaden, wier getal gemeenlyk vier is, in de holte van den Kelk bloot aanrypen, of als verſchoolen blyven. Onder de eerſten behoort het Geſlagt van

LAVANDULA. Lavendel.

De byzondere Kenmerken van dit Geſlagt zyn, een Eyronde, weinig getande Kelk, met een Blikje onderſchraagd; een omgekeerde Bloem; de Meeldraadjes binnen 't Pypje hebbende.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

Van hetzelve komen vier Soorten voor, altemaal Europiſche Gewasſen, naamelyk.

(1) Lavendel *met Lancetvormige effenrandige Bladen, de Aairen naakt.*

I. *Lavandula Spica.* Gewoone.

Deeze maakt onze gewoone Lavendel uit, die men in ſmal- en breedbladige onderſcheidt. In de Zuidelyke deelen van Europa groeit dit Gewas in 't wilde, in de middelſte en Noordelyke deelen houdt men 't in de Hoven. De Breedbladige is op de Bergen en aan de Wegen, in Provence, zeer gemeen. Dezelve wordt een Boompje van taamelyke hoogte, dat uit een Houtigen Stam een digt Kroontje maakt van dunne digte Takken, anderhalve of ſomtyds ook twee Ellen hoog, met Bladen van twee of drie Duimen lang, een half Duim breed, zeer ſterk van Reuk en bitter van Smaak. Uit dit Kroontje komen lange, dunne, Steeltjes voort, die aan 't end een dikke Aair hebben, van eenbladige, blaauwe, Pypachtige Bloempjes, in twee Lippen verdeeld, waar van de bovenſte grootst is, regtop ſtaat en in tweeën, de onderſte kleinst, nederhangt en in drieën is verdeeld.

(1) *Lavandula* Foliis lanceolatis integris, Spicis nudis. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 711. p. 390. *Veg.* XIII. Gen. 711. p. 44[illegible] *Hort. Cliff.* 303. *Ups.* 162. *Mat. Med.* 296. R. *Lugdbat.* 222. SALV. *Monsp.* 143. GOUAN *Monsp.* 276. MAGN. *Monsp.* 151. GER. *Prov.* 273. GARID. *Aix.* 272. TOURNF. *Inſt.* 198. [illegible] *Pempt.* 273. Lavandula latifolia & anguſtifolia. C. B. *Pin.* 216.

deeld. Dit maakt dat de Bloem zig als omgekeerd vertoont. Vier Vrugtbeginzeltjes, in een Peperhuisachtige Kelk zittende, rypen in de-zelve aan, en blyven ongedekt; weshalve dit Gewas tot de Blootzaadigen behoort. III. ABDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Gymnospermia.*

De ſmalbladige Lavendel blyft kleiner in alle opzigten, doch is witter of gryzer van Loof, en heeft de Bloem-Aairen veel gedrongener, zo los niet, derzelver Steeltjes korter, doch de Bloempjes zyn in dezelve grooter. De Reuk is niet zo ſterk, noch het Hoofd bezwaarend, zynde aangenaamer: des ook deeze boven de andere in de Tuinen verkooren wordt. Van beiden komt eene verſcheidenheid met witte Bloemen voor.

Wegens de gedagte Aairen wordt de Lavendel, die anders in de meeſte Taalen van Europa haaren Latynſchen naam ten naaſten by behoudt, ook wel *Spica* of *Spica Nardi*, in 't Franſch *Spic* of *Aspic*, geheten, en de Olie, uit haare Bloemen gedeſtilleerd, voert den naam van *Oleum Spicæ*, in 't Neerduitſch *Spyck-Olie*. De vlugge Geest, hier in vervat, drukt de voornaamſte hoedanigheid van de Lavendel uit, wordende dezelve een kragtig Middel geacht, tegen Hoofd, Zenuw- en Moederkwaalen. 't Is zeker, dat, in alle Gevallen, daar eene te groote ſlapheid der Vezelen en Vaten, eene taaiheid of overvloed van koude Vogten heerſcht, een maatig gebruik van de Bloemen, Bladen of van het Zaad, op de een of d'andere manier,

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Bloot-zaadige.*

in of uitwendig, van dienst kan zyn: doch wanneer de minſte verhitting in 't Lighaam plaats heeft, dan is 't niet raadzaam veel gebruik daar van te maaken: 't welk van alle Kruideryën gezegd kan worden. Gedagte Spyck-Olie, ondertusſchen, die ons uit Provence gedeſtilleerd wordt toegebragt, is een byzonder Middel tot verjaaging en vernieling van Ongediert, wordende de Lavendel-Bloemen en Bladen, als bekend is, ten dien einde, met vrugt, tegen de Mot, in Kleerkaſſen, Koffers en Kisten, gelegd. De Olie gebruiken veele Konſtenaars om een glans te geeven aan Houtwerk en andere dingen.

II. *Lavandula multifida.* Fynbladige.

(2) Lavendel *met dubbeld Vinswyze verdeelde Bladen.*

Zodanig eene Soort van Lavendel, met fyn geſnipperde Bladen, is den vermaarden CLUSIUS in Spanje, doch zeldzaam, voorgekomen. Zy groeide 'er ſomtyds ter hoogte van een Elle, hebbende Wollige Aſchgraauwe Bladen, ſcherp van Smaak en aangenaam van Reuk, en droeg de Bloemen, die blaauw van Kleur waren, in Aairen by een, even als de gewoone La-

(2) *Lavandula* Foliis duplicato-pinnatifidis. *Hort. Cliff.* &c. &c. Lavandula Folio diſſecto C. B. *Pin.* 216. Lav. multifido folio. CLUS *Hiſt.* I. p. 345. *Hisp.* 235. β. Lavandula Fol. longiore tenuius et elegantius diſſecto. COMM. *Rar.* p. 27. T. 27. γ. Lavandula Cantrienſis maritima, Spicâ multiplici cœruleâ. PLUK. *Alm.* 209. T. 303. f. 5.

Lavendel, maar als op vier ryën geſchikt, en dikwils kwam de eene Aair uit de andere voort. III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Gymnospermia.*

In onze Kruidhoven is deeze Soort bekend, tot welke, als eene Verſcheidenheid, betrokken wordt de *Kanariſche Lavendel*, onder de zeldzaame Planten van den Amſterdamſchen Tuin door COMMELYN in Afbeelding gebragt, welke van de *Kanariſche Zee-Lavendel* van PLUKENET, met veele Aairen van blaauwe Bloempjes by elkander, weinig ſchynt te verſchillen.

(3) Lavendel *met Vinswys' getande Bladen.* III. *Lavandula dentata.* Zaagbladige.

Een ongemeene *Stœchas*, door CLUSIUS afgebeeld, welke hy op den top van 't Gebergte Calpe gevonden hadt, maakt deeze Soort uit. De Portugeezen, zegt hy, noemden dezelve *Alichrin Francés*, dat is Franſche Rosmaryn; waar mede zy de vreemdheid van dit Gewas wilden uitdrukken. Hy hadt het, door den naam van *Stœchas ſerrata*, willen onderſcheiden. De Groeyplaats is, zo LINNÆUS aanmerkt, ook in 't Ooſten.

(4) Lavendel *met ſmal Lancetvormige Bladen en gekroonde Aairen.* IV. *Lavandula Stœchas.* Dit Stéchas.

(3) *Lavandula* Foliis pinnato-dentatis. *Hort. Cliff.* 303. R. *Lugdbat.* 323. Stœchas Folio ſerrato. C. B. *Pin.* 216. Stœchas crispo folio, ſ Stœchas ſerrata. CLUS. *Hiſt.* I. p. 346. *Hisp.* 233. Stœchas folio ſerrato. DOD. *Pempt.* 275.

(4) *Lavandula* Foliis lanceolato-linearibus, Spicâ comoſâ. *H.*

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Blootzaadigt.*

Dit Gewas voert van ouds den naam van *Stœchas*, welke van Arabiſche afkomst zoude zyn. Sommigen willen, dat het dien naam van de Hieres-Eilanden, by Toulon, welke den naam van *Inſulæ Stœchades* plagten te voeren, hebben zou, gelyk DIOSCORIDES verzekert. Hoe 't zy, men kan niet ontkennen, dat dit Gewas op die Eilanden in menigte groeit, hoewel het ook genoeg voorkomt in Spanje en Portugal. Langs de geheele Zeekust van Provence is het zeer gemeen, wordende aldaar, van 't Landvolk, *Quercillets* geheten, maar de gewoone naam in Vrankryk is *Stéchas*, in Spanje *Tomani*, *Tomillo* of *Cantueſſo*, in Duitſchland *Stichas-Kraut*, en in Engeland *French Lavender.*

Het heeft een kort Stammetje, dat Heeſterachtige, Houtige, Takken, van een Elle lang, uitgeeft, welke met Bladen bezet zyn, grys als die van de Lavendel, doch ſmaller en kleiner, bitter en heet van Smaak. Zy loopen uit in vierkante Roedjes, die naakt zyn, en langwerpige Hoofdjes draagen, nu korter en dikker, dan ſmal en langwerpig, geevende tusſchen de Schubbetjes of Blikjes, waar zy uit beſtaan, kleine Bloempjes uit, als die van de Lavendel, maar donkerer blaauw. De Toppen van

H. Cliff. Ups. &c. Stœchas purpurea. C. B. *Pin.* 216. Stœchas brevioribus & longioribus ligulis. CLUS. *Hiſt.* I. p. 344. *Hiſp.* 232. Stœchas. DOD. *Pempt.* 275.

van deeze Hoofdjes zyn met zekere Riempjes gekroond, somtyds vry lang, van eene blaauwe of paarsche Kleur, somtyds kort en naauwlyks te bespeuren. Ook zyn de Bloempjes in deeze Aairen regelmaatig op ryën geschikt. Het Zaad komt in figuur byna met dat van de Lavendel overeen, zynde glad, klein en zwart.

De Bloemen van Stéchas zyn uit de Voorschriften der Ouden onder de Winkelmiddelen bekend, en komen in allerley Samenstelzelen, byna, tegen Beroerte, Geraaktheid, Lammigheid, Vallende Ziekte en dergelyke Hersen- of Zenuwkwaalen. Op die plaatsen, daar het groeit, zyn zy nog heden veel in achting, maar hier te Lande maakt men van bekender Middelen meer gebruik. Sommigen willen, dat zy in Reuk en kragt zelfs de Lavendel-Bloemen overtreffen zouden. Eigentlyk is het de geheele Aair, die men onder deezen naam bekomt.

SIDERITIS. Yzerkruid.

De Meeldraadjes zyn, in dit Geslagt, binnen het Bloempypje vervat. Het heeft twee Stempels, waar van de kortste den anderen omwindt.

't Getal der Soorten is elf, meest Europischen, en de drie eersten behooren tot de Heesters, naamelyk

(1) Yzer-

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

(1) Yzerkruid, *dat Heesterachtig is en ruig, met spits Hartvormig langwerpige gesteelde Bladen, wyd gemikte Takken en gekranste Aairen, die voor het bloeijen knikken.*

I. *Sideritis Canariensis.* Kanarische.

De bepaaling wyst nagenoeg de gestaltē aan van deezen Heester, die by PLUKENET voorkomt onder den naam van *Stachys* met zeer groote Wollekruids Bladen, kleine witte niet gehelmde Bloemen, en de Aairen van Betonie-Kruid. De Bloemen zyn talryk, met ruige gespitste Kelken Op de Kanarische Eilanden is zyne Groeiplaats.

II. *Cretica.* Kandiasch.

(2) Yzerkruid, *dat Heesterachtig is, met Dons bekleed, de Bladen stomp Hartvormig gesteeld, de Takken wyd gemikt, de Aairen Kranswys hebbende.*

Aangezien de *Breedbladige Kandiasche Stachys* van TOURNEFORT hier thans uitgesloten wordt, zo blyft van de aangehaalde alleen de *Kanarische Heesterachtige Stachys*, ook met Wol-

(1) *Sideritis* Fruticosa villosa, Fol. cordato-oblongis petiolatis, Spicis verticillatis ante florescentiam nutantibus, Ramis divaricatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 712. p. 391. *Veg* XIII. Gen. 712. p. 443. Stachys fruticosa &c. *H. Cliff.* 310. Stachys amplissimis Verbasci foliis &c. PLUK *Alm* 356. T. 322. f. 4.

(2) *Sideritis* Fruticosa tomentosa, Fol. cordato-oblongis obtusis petiolatis, Ramis divaricatis. Spicis verticillatis. Stachys Canariensis fruticans, Verbasci folio. COMM. *Hort.* II. p. 197. T. 99.

Wollekruids-Bladen, van COMMELYN, over, die den naam van *Kandiaſche* niet ſchynt te kunnen voeren De Ingezetenen der Kanariſche Eilanden geeven 'er, volgens dien Hoogleeraar, den naam van *Arvida ſalva* aan. In de Amſterdamſche Tuin hadt het Gewas een Stam van drie Voeten hoogte en hooger, verdeelende zig in vierkante Wollige Takken, met lang geſteelde, gepaarde, van onderen Wollige, breede Bladen. Dezelven zyn van boven groen, van onderen wit. Uit de Oxels der Bladen komen Kransjes voort van witte, gelipte Bloemen, met ſtompe Kelken; waar op vier zwarte Zaadjes volgen. De Bladen, gewreeven wordende, geeven een zwaaren onaangenaamen Reuk.

III. ARDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Gymnoſpermia.*

(3) Yzerkruid, *dat Heeſterachtig is met Donsachtige Wolligheid, de Bladen Lancetvormig effenrandig, de Bloemen gekranst hebbende.*

III. *Syriaca.* Syriſch.

Hier is de *Kandiaſche* zeer wit gewolde *Sideritis* van TOURNEFORT, t'huis gebragt, tot

(3) *Sideritis* Fruticoſa tomentoſo-lanata, Fol. lanceolatis integerrimis, Flor. verticillatis, Cumla Calycibus inermibus lanigeris. *H. Cliff.* 313. Sideritis Cretica tomentoſa, candidiſſima, Fl. luteo. TOURNF *Cor.* 12. *β.* Stachys Fruticoſa &c. *Hort. Cliff.* 310. Stachys minor Italica. C. B. *Pin.* 236. Stachys Lychnoides incana anguſtifolia, Fl. Aureo. BARR. *Ic.* 1187. Piloſella maxima Syriaca. LOB. *Ic.* 479.

III. ABDEEL. XII. HOOFD-STÜK. *Bloot-zaadige.*

tot welke als eene Verſcheidenheid betrokken wordt, de Gryze Smalbladige *Stachys Lychnoides* van BARRELIER, met een Goudgeele Bloem, als ook de *Syriſche Piloſella* van BAUHINUS, naar welke de Soort den bynaam voert. Het wordt beſchreeven als een Heeſtertje, dat de gedaante van Salie heeft, maar langer is, met dergelyke Bladen, die Wollig en wit zyn, de onderſten geſteeld, de bovenſten ongeſteeld, en geelachtige witte Bloemen.

MENTHA. Kruiſemunt.

Het Bloempypje is hier byna gelyk in vieren gedeeld, met de breedſte Slip uitgegulpt, hebbende regtopſtaande Meeldraadjes, die, gelyk in alle de Bloemen van deeze Klaſſe, uit de wanden van het Bloempje voortkomen, en van elkander afſtandig zyn.

Dit Geſlagt, door zynen naam zeer bekend, bevat thans zeventien Soorten, waar onder de Wilde, Water- en Tuin-Kruiſemunt, Poley en andere, byna altemaal Europiſche Kruiderige Planten, vervolgens te beſchryven. De twee laatſte Soorten, alleen, komen hier in aanmerking, naamelyk

XVI. *Mentha Canarienſis.* Kanariſche.

(16) Kruizemunt *met gegaffelde Bloemhoofdjes*

(16) *Mentha* Flor. capitatis axillaribus dichotomis, Fol. ovatis crenatis, Caule arborescente, Stam. Corollâ brevioribus. *H. Cliff.* 307. Mentha Canarienſis frutescens &c PLUK. *Alm.* 248. T. 307. f. 2. Heliotropium Fol. ovatis, crenatis, of-

jes uit de Oxelen, Eyronde gekartelde Bladen, een Boomachtige Steng, de Meeldraadjes korter dan de Bloem.

Gymnospermia.

Van dit Gewas is, onder den naam van *Boomachtige Kanarische Heliotropium*, met Bladen van Water-Look, de Afbeelding door COMMELYN gegeven. Het was te vooren in de Hollandsche Hoven, zegt hy, onder den naam van *Sideritis altera Canariensis*, bekend geweest. Het hadt den Stam drie Voeten hoog, zig in Takken verdeelende, die eerst vierkantig, vervolgens rond, bruin en Wollig waren, met de Bladen tegenover elkander, op lange Steelen, ovaalachtig, diep ingesneeden, zwaar geribd, van boven groen, van onderen grys, en aan beide zyden, zo wel als de Bladsteelen, ruig; hebbende, gekaauwd zynde, een Speceryachtigen Smaak. De Bloemen, aan Bolletjes by elkander groeijende, waren wit, eenbladig en Pypachtig, met een ruigen Kelk; doch rype Zaaden hadt het in de Hortus Medicus, alhier, niet voortgebragt.

Behalve de Heesterachtige *Kanarische Kruizemunt* van PLUKENET, schynt naar deeze ook te gelyken de zeer hooge *Bloemhoofdjes draagende Melisse* van PLUMIER, hoewel dezel-

oppositis &c. MILL. *Dict.* N. 5. Heliotropium Canariense arborescens, Scorodoniæ folio. COMM. *Hort.* II. p. 129. T. 65. Conf. Melissa altissima globularia. PLUM. *Is.* 163. f. 2.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Blootzaadige.*

zelve, zo de Hoogleeraar J. BURMANNUS te regt aanmerkt, doordien de Bloemhoofdjes op enkelde Steeltjes uit de Oxels der Bladen voortkomen, daar van verſchille. 't Is ondertusſchen ontwyfelbaar, dat die mede tot het Geſlagt van Kruizemunt behoore.

XVII. *Mentha Perilloides.* Ceylonſche.

(17) Kruizemunt *met zydelinge Bloemtroſſen.*

Een Ceylonſch Gewas, bevoorens tot het Geſlagt van *Ocymum* betrokken, is thans hier t'huis gebragt. Het was, onder de Malabaarſe Planten, zo men wil, door RHEEDE afgebeeld, aldaar den naam van *Cottam* voerende, en zoude door PLUKENETIUS bedoeld zyn, met den naam van allergrootst Ocymum der beide Indiën, dat Melde-Bladen heeft van een zeer onaangenaamen Reuk. Doch de kleinheid der Bloempjes maakt deeze Gewaſſen, ten minſte uit de gedroogde Voorwerpen en uit de Afbeeldingen, niet gemakkelyk te onderſcheiden. Hier zyn de Meeldraadjes korter dan de Bloempjes, zo de Heer MURRAY aantekent.

PERILLA.

De Kenmerken, waar door dit nieuwe Geſlag

(17) *Mentha* Racemis Secundis lateralibus. *Syſt. Veg.* XIII. Ocymum frutescens. *Sp. Plant.* 832. Ocymum maximum, perenne, utriusque Indiæ, Fol. Atriplicis ingrati odoris. PLUK. *Alm.* 268. T. 308. f. 4. Cottam. *Hort. Mal.* X. p. 153. T. 77.

slagt onderscheiden wordt, zyn, dat de bovenste Slip van den Kelk zeer kort is; voorts zyn de Meeldraadjes hier ook afstandig; maar het heeft twee samengevoegde Stylen.

I. *Perilla Ocymoides.* Allergrootste.

De eenigste Soort hier van (1) maakt een Gewas uit, het welke met den bynaam van *allergrootste* Melissa voorgesteld is door ARDUINUS. Dezelve heeft de Bladen langwerpig Eyrond, Zaagswys' getand, aan beide enden spits, van agteren met spitse Kliertjes, en de Aairen hangen over zyde, even als in het laatst beschreevene Gewas, hetwelke tot deeze is betrokken geweest, en 'er naar gelykt, voerende daar van den bynaam. De Bloemen zyn klein, wit, enkeld of drievoudig.

PRASIUM.

Behalve de algemeene Kenmerken deezer Klasse zyn de byzondere van dit Geslagt, dat de Vrugt bestaat uit vier eenzaadige Besjen. Het bevat de volgende.

(1) Prasium *met langwerpig Eyronde, getande, Bladen.*

I. *Prasium majus.* Groot.

Een

(1) Perilla. *Syst. Nat.* XII. Gen. 1236. p. 392. *Veg.* XIII. Gen. 1236. p. 445. Melissa *maxima* Foliis ovato-oblongis serratis &c. ARD. Sp. 2. p. 28. T. 13.

(1) *Prasium* Fol. ovato-oblongis serratis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 737. p. 404. *Veg.* XIII. Gen. 737. p. 458. *Hort. Cliff.* 309.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Blootzaadige.*

Een Boomachtig ongevlakt Lamium, met een blyvende Wortel, hadt ZANONI uit Zaaden, van 't Eiland Kandia overgebragt, op gekreegen, doch 't welke naderhand ook in verſcheide deelen van Italie, wild groeijende, gevonden werdt. Hy geeft 'er de Afbeelding van, en zegt, dat het Heeſterachtig anderhalf Elle hoog groeit, met Houtige Stengen, van dikte als een Schryfpen, onder bruin en boven groen. De Bladen gelyken veel naar die van het gewoone Lamium, maar blyven 's Winters over: de Bloemen zyn gelipt, en komen uit een Kelkje voort, waar in vier zwarte Zaaden, naar die van de Wilde Nigelle gelykende, aanrypen, zo ZANONI ſchryft. Ik begryp derhalve de overeenkomst van het gezegde Kenmerk niet. Ook hadt TOURNEFORT dit Gewas *Spaanſche Heeſterachtige Galeopſis*, met het Blad van Teucrium, geheten, en BARRELIER *Italiaanſch Heeſterachtig Teucrium*, met een groote witte Bloem.

II. *Praſium minus.* Klein.

(2) Praſium *met Eyronde, wederzyds dubbeld gekartelde Bladen.*

Of

309. *Ups.* 173. Lamium arboreum perenne Creticum. ZAN. *Hiſt.* 112. T. 46. RAJ. *Hiſt.* 561. Meliſſa fruticoſa Cretica. MOR. *Hiſt.* III. p. 408. S. 11. T. 21. f. 3. Teucrium fruticans &c. BARR. *Ic.* 895.

(2) *Praſium* Fol. ovatis crenâ utrinque duplici. *H. Cliff.* 309. Lamium fruticans Teucrii folio lucido &c. CUP. *Catholi.* 106.

Of deeze een byzondere Soort zy, dan eene Verscheidenheid van de voorgaande, is twyfelachtig. Zy heeft dergelyk Bladerloof, dat glinstert, en de Bloem verschilt weinig in Kleur. Op Sicilie is dit Gewas gevonden.

CRANIOLARIA. Bekkeneel-Plant.

Dit Geslagt en de volgende behooren onder de *Schuilzaadige*, dat is, die de Zaaden in een beslooten Vrugt hebben. De Kelk is dubbeld, een vierbladige, die de Bloem omvat en een eenbladige Bloemscheede: de Bloem heeft een uitermaate lange Pyp. Het Zaadhuisje komt met dat van de Martynia overeen.

Twee Soorten zyn 'er van, beiden in Amerika of in de Westindiën natuurlyk, als volgt.

(1) Bekkeneel-Plant *met Lancetvormige getande Bladen.*

I. *Craniolaria Fruticosa.* Heesterachtige.

Dit is een Boomachtig Gewas, in Zuid-Amerika door PLUMIER waargenomen, hoewel het ook by de Havàna groeit. Het werdt *Craniolaria* door LINNÆUS geheten, om dat de Vrugt of Noot naar het Bekkeneel van eenig Beest gelykt. Men mag het onder de fraaiste Planten tellen, zo wegens den grooten wyden Kelk, als de langte van de Bloem, en de aartige

(1) *Craniolaria* Foliis lanceolatis dentatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 752. p. 412. *Veg.* XIII. Gen. 752. p. 467. Gesnera arboreseens amplo flore fimbriato & racemoso. PLUM. *Ic.* 137.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK.

tige Franje aan derzelver Mond, als ook om dat dezelve van binnen zo ſierlyk geſtippeld is. Zy komen op zeer lange Steelen voort, 't welk de ſierlykheid nog vermeerdert.

(2) Bekkeneel-Plant *met hoekig Hartvormige Bladen, de buitenſte Kelk tweebladig.*

II. *Craniolaria Annua.* Kruidige.

De Heer JACQUIN nam deeze Soort by Karthagena in Amerika op de Akkers en in de afgekapte Boſchen waar, welke van hem afgebeeld en beſchreeven wordt. Het was een Jaarlyks Plantgewas, van twee Voeten hoog, geheel Haairig en zeer kleverig. Uit den Stam gaf het dikke ronde Takken, en groote geſteelde Bladen, byna in vyf Kwabben, als die van de Komkommer-Planten, of als die van den Wilden Wyngaard, maar dieper verdeeld, en by den Steel Hartvormig. In alle mikken der Takken komen losſe Trosſen voort, van ongevaar tien Bloemen, die byna een Voet lang zyn, beſtaande ieder uit een opgeblazen Kelk, welke een Bloempyp uitgeeft van een half Voet lang, zig Klokswys uitbreidende aan den Mond, en aldaar twee Lippen hebbende, waar van de bovenſte in tweeën, de onderſte in drieën is verdeeld. Vier Meeldraadjes, twee langer dan de

(2) *Craniolaria* Fol. cordatis angulatis, Calyce exteriore diphyllo. JACQ. *Amer. Hiſt.* 173. T. 110. Martynia annua villoſa & viscoſa, Aceris folio, Flore albo, Tubo longissimo. EHRET. *Pict.* I. f. 2.

de anderen, komen uit den Keel voort, hebbende dubbelde, langwerpige, hangende Meelknopjes. Het Vrugtbeginzel, dat klein is, heeft een Styl, die de geheele langte van de Bloempyp doorloopt, en een weinig verder uitſteekt dan de Meeldraadjes, met een dubbelen Stempel gekroond. De Kelk is groen, de Bloem wit, maar in de holte van den Keel getekend met drie groote donker paarſche Vlakken. Het Zaadhuisje, of de Vrugt, wordt ryp zynde geel, en is een Bolſter, die een zwarte Noot van een zonderlinge figuur bevat, om welke het Gewas tot dit Geſlagt betrokken wordt. Zy ſchynt vierkleppig te zyn, doch gaapt niet, hebbende dus Naaden als het Bekkeneel en bevattende vier Pitten in de middelſte holligheid, in de vier anderen ieder één. De Keel, zynde het lymerigſte deel van de geheele Plant, heeft gedagte Heer altoos vol kleine Vliegjes gevonden, die daar in als gevangen ſcheenen. De Wortels van dit Gewas, zegt hy, wit zynde met een bruinen Bast, werden van het Volk aldaar met Oſſen-Vleeſch gekookt gegeten, of in Suiker ingelegd tot Lekkerny, niet alleen, maar ook in plaats van Scorzoneer-Wortels aan de Zieken voorgeſchreeven en in de Apotheeken nagehouden: zo dat de Ingezetenen hetzelve *Escorzonera* noemden.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Angiospermia.*

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

MARTYNIA.

Schuilzaadige.

Dit Geslagt heeft een vyfdeeligen Kelk; een Smoelachtige Bloem; een Zaadhuisje dat Houtig is, met een Bast en een Haakige Snuit, driehollig, tweekleppig.

Drie Soorten worden thans van hetzelve opgegeven, als volgt.

I. *Martynia perennis.* Overblyvende.

(1) Martynia *met een enkelde Steng en Zaagtwys' getande Bladen.*

Deeze door LINNÆUS in de Cliffortsche Tuinbeschryving, als ook door EHRET in Afbeelding gebragt, is een Heesterachtig Gewas, met ronde rimpelige Bladen, den Wortel getand hebbende met spitse Knobbeltjes en eene blaauwe Bloem; groeijende omstreeks Karthagena in Amerika.

II. *Martynia Annua.* Jaarlykse.

(2) Martynia *met een Takkige Steng en hoekige ongekartelde Bladen.*

Deeze, van Vera Cruz in Amerika afkomstig, is

(1) *Martynia* Caule simplici Foliis serratis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 753. p. 412. *Veg.* XIII. Gen. 753. p. 467. Martynia Foliis serratis. *Hort. Cliff.* 322. T. 18. Mart. perennis &c. EHRET *Pict.* IX. f. 2.

(2) *Martynia* Caule Ramoso, Fol. integerrimis angulatis. FABR. *Helmst.* 240. Mart. C. Ramoso, Fol. cordato-ovatis, pilosis. MILL. *Ic.* T. 286. Mart. Fol. dentatis. *H. Cliff.* 322. Mart. annua &c. EHRET. *Pict.* I. f. 1. MART. *Cent.* T. 42. Martynia Caule, Petiolisque fistulosis, Floribus bibracteatis. SOLAN *Monsp.* 303. Craniolaria. LOEFL. *It.* 225.

is een Jaarlykse of Zaay-Plant, die zig zo gemakkelyk vermenigvuldigt, dat menze ook in de Akkers, by den Koninglyken Tuin te Montpellier, aantreft, zo dat zy aldaar als inlandsch is geworden. Zy heeft een ruige Steng, met Hartvormige lang gesteelde Bladen, en witte Bloemen, als 't ware in vyven verdeeld; zynde de twee bovenste Slippen met paarsche Stippen getekend, zo wel als de twee onderste, doch de middelste van de laatsten met zes of zeven Saffraankleurige Streepen. Als men aan den Stempel raakt, sluit hy zig: de Bloemen zyn van buiten stekelig; de Kelken dickwabbig, en hebben ovaale of Elsvormige Blikjes. Van binnen is een blyk van een vyfde Meeldraadje, gelyk in de voorigen.

Het zonderlingste is de Vrugt, welke in een haakige Snuit uitloopt, die, van één splytende, 'er de gestalte van *Bokshoornen* aan geeft, welken naam het Gewas daarom ook by sommigen voert. Fabricius wil, dat de geheele Vrugt eenigermaate naar den Kop van het Oostindisch Hoorn-Varken, Babyrousa genaamd, zou gelyken. De kundige Heer Schmiedel noemt het deswegen *Proboscidea*: want het gene zyn Ed. zo fraay in Afbeelding gebragt en zo omstandig in alle zyne deelen beschreeven heeft, hoewel in eenige byzonderheden verschillende, kan, myns oordeels, tot geen ander Geslagt behooren (*). (3) Mar-

(*) Vid. Schmied. *Icon. Plant.* Norimb. 1762. Tab. XII.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

(3) Martynia *met een enkelde Steng, en ronde uitgegulpte Bladen.*

III. *Martynia longiflora.* Langbloemige.

Deeze Kaapſche, door den Hoogleeraar D. v. ROYEN aan den Ridder opgegeven, heeft een opgeregte, ruuwachtige Steng van twee Voeten, met gepaarde, geſteelde, drieribbige Bladen, en enkelde Oxelbloemen, die kort geſteeld zyn. In plaats van Stoppeltjes bevindt zig, aan den voet van het Bloemſteeltje, een Klier of Napje, omvattende een Bolletje, dat als met een korten Styl en Stempel begaafd is. De Kelk is zeer klein en vyftandig: de Pyp van de Bloem zeer lang, in 't midden bekrompen, van onderen aan de Rug gebocheld. Het Vrugtbeginzel, in de Bloem vervat, heeft een Styl zo lang als de Pyp, met twee ſmalle omgeboogen Stempels. Het Zaadhuisje heeft naauwlyks een Snuit, maar aan den Voet, wederzyds, een dik Tandje. De Zaadjes, daar in vervat, zyn klein.

BESLERIA.

De byzondere Kenmerken van dit Geſlagt zyn; een Kelk in vyven verdeeld, en een ongelyke Bloem; waar van het Vrugtbeginzel eene Bezie wordt, die ééne Holligheid heeft, en daar in veele Zaaden.

Drie Soorten, altemaal Amerikaanſche, komen daar van voor, als volgt. (1) Be-

(3) *Martynia* Caule ſimplici, Foliis orbiculatis repandis.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK.

(1) Besleria *met getakte Bloemsteeltjes, de Bladen Eyvormig.*

De benaaming van dit Geslagt is op deeze Soort en de volgende toegepast door Pater PLUMIER, ter gedagtenisse van den vermaarden BESLERUS, Apotheker te Neuremburg, die dat pragtige Werk, *Hortus Eystettensis* genaamd, aan 't licht gegeven heeft. Van hem werdt zy *Besleria met Bladen der Melisa van Tragus* getyteld, dat is de gewoone Melisse, ook wel *Melitta* genaamd; waar van zy derhalve den bynaam voert. Zy heeft een Houtige, gladde Steng met Geledingen, geevende getakte Bloemsteeltjes uit de Oxels der Bladen. De Bloemen zyn Pypachtig, eenbladig, van ongeregelde figuur aan den Mond: de Vrugt is een Eyronde Bezie met kleine Zaadjes bezwangerd.

I. *Besleria Melittifolia.* Breedbladige.

(2) Besleria *met enkelde vergaarde Bloemsteeltjes, de Bladen Lancetvormig.*

Aan deeze zyn, door gezegden Pater, Bladen van Gouden Roede, en geele Bloemen, toe-

II. *Besleria lutea.* Smalbladige.

(1) *Besleria* Pedunculis ramosis, Foliis ovatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 755. p. 413. *Veg.* XIII. Gen. 755. p. 468. Besleria Melisæ Tragi folio. PLUM. *Gen.* 29. *Ic.* 48.

(2) *Besleria* Pedunculis simplicibus confertis, Foliis lanceolatis. Besl. Virgæ Aureæ foliis Flore luteo minor & major. PLUM. *Gen.* 29. *Ic.* 49. JACQ. *Amer. Hist.* 187.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Schuilzaadige.*

toegeſchreeven. Hy vondt 'er een Kleine en een Groote van, welke laatſte de Bladen veel langer en ſmaller, en dus zeer Lancetvormig hadt, zynde meer gekarteld dan getand. Ook waren de Bloemen van een verſchillende figuur, gelyk men in zyne Afbeelding kan beſchouwen. De eerſte is menigvuldig in lommerryke vogtige Bosſchen, op Martenique, door den Heer JACQUIN waargenomen.

II. *Besleria criſtata.* Gekamde.

(3) Besleria *met enkelde eenzaame Bloemſteeltjes, de Kelken Tandswys' gekamd hebbende.*

Deeze Soort, die *Klimmende gekamde Besleria* van PLUMIER genoemd was, vondt gedagte Heer op de zelfde plaatſen van dat Eiland. Dezelve heeft een kruipenden Wortel; Eyronde, Zaagswys' getande Bladen, die geſteeld zyn, en zydelingſe Bloemſteeltjes met één Bloem, uitloopende in een vyfbladig omwindzel, van Hartvormige, getande, ongeſteelde Blaadjes, die als gekamd zyn; waar van de bynaam. Deeze Kelk is ſierlyk rood, de Bloem geel. De Meeldraadjes komen voort uit een gemeen Vliesje, 't welk aan de Bloempyp gehecht is, en overlangs geſpleeten, vertoonende zig in die Spleet het beginzel van een vyfde

(3) *Besleria* Pedunculis ſimpl. ſolitariis; Calycibus ſerratocriſtatis Beſleria ſcandens criſtata Fructu nigro. PLUM. *Gen.* 29. *Ic.* 50. JACQ. *Amer. Hiſt.* 188. T. 119.

vyfde Meeldraadje, geheel vry van dat Vliesje. Na de uitwerping van het Stuifmeel zyn de Meeldraadjes, die te vooren regt waren, wonderlyk onder elkander geboogen, even als in de Martynia, met welke deeze Soort veel overeenkomst heeft. Ook is de ruigte van de Bloempyp, van buiten, hier zeer opmerkelyk.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Angiospermia.*

DIGITALIS.

Een vyfdeelige Kelk; een Klokvormige Bloem, die Buikig is, in vyven gedeeld: een Eyvormig Zaadhuisje, met twee Holligheden; maaken de byzondere Kenmerken uit.

Agt Soorten komen thans in dit Geslagt voor, waar van de laatste tot de Heesters behoort, naamelyk.

(8) Digitalis *met de Kelkblaadjes Lancetvormig, de Bloemen tweelippig, spits; de Steng Heesterachtig.*

VIII. *Digitalis Canariensis.* Kanarische.

Dit Gewas is te vooren *Gesneria* door den Ridder genoemd geweest, in navolging van PLUMIER, die hetzelve daar toe betrokken hadt. Het staat ook nog, onder dien naam, in

(8) *Digitalis* Calycinis foliolis lanceolatis, Corollis bilabiatis acutis, Caule fruticoso. *Syst. Nat.* XII. Gen. 758. p. 414 *Veg.* XIII. Gen. 758. p. 470. MILL. *Dict.* T. 120. Gesneria foliis lanceolatis serratis &c. *H. Cliff.* 318. Digitalis Acanthoides Canariensis frut. COMM. *Hort.* II. p. 105. T. 53. Digitali affinis Canariensis. PLUK. *Alm.* 400. T. 325. f. 1. Gesneria. R. *Lugdb.* 292.

III. AFDEEL. XII. HOOFDST. *Schuilzaadige.*

in onze openbaare Kruidhoven bekend; daar het jaarlyks zeer fierlyk bloeit. COMMELYN heeft hetzelve in Afbeelding gebragt, onder den naam van *Kanarifch*, naar de Beerenklaauw gelykend, *Vingerhoedkruid*, met eene Goudkleurige Bloem. Hy zegt dat de Steng fomtyds hooger groeit dan een of twee Voeten, doch deezen Zomer was het alhier, in onze Stads-Tuin, wel vier Voeten hoog. De Bladen gelyken taamelyk naar die van fommige Soorten van Gouden Roede, en de Bloemen komen, in 't uiterlyk aanzien, vry veel met die van de Beerenklaauw overeen. Zy maaken lange Aairen uit, en zyn ieder in vier Slippen verdeeld, de bovenfte Helmachtig, de onderfte als een Lip; de zydelingfe veel kleiner, als Vleugeltjes. Uit deeze Bloemen druipt fomtyds, op 't midden van den Dag, een bitter Sap, in plaats van den zoeten Honig, die de meefte Bloemen in de Planten bevatten. De Bladen zyn ook bitter. Van de Ingezetenen der Kanarifche Eilanden, daar men het Zaad van daan bekomen heeft, wordt het Gewas *Matera* geheten.

BIGNONIA.

Van dit Geflagt de Kenmerken omftandig opgegeven hebbende, toen ik de Soorten van hetzelve, die Boomen zyn, befchreef *; zal ik thans alleen de overigen hier te boek ftellen.

* II. D. III. STUK, bl. 103.

(2) Big-

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

(2) Bignonia *met enkelde Lancetvormige Bladen en windende Ranken.*

II. *Bignonia sempervirens.* Altyd groene.

Een Gewas, dat Bladen als der Myrten, doch grooter, en ſchoone zeer welriekende geele Bloemen heeft, met de Steng eenigermaate Houtig, maakt deeze Soort uit. CATESBY heeft 'er de Afbeelding van gegeven, onder den naam van *Welriekende geele Klimmende Jasmyn*, en zegt, dat dezelve in Virginie, alwaar LINNÆUS de Woonplaats ſtelt, niet gemeen is, maar overal voorkomt in Karolina. Ook hadt hy gezien, dat dit Gewas 's Winters ſomwylen zyne Bladen kwyt raakt. De Bloemen ruiken als de geele Violieren.

III. *Bignonia Ungais Cati.* Katten-Klaauw.

(3) Bignonia *met gepaarde Bladen, en korte, komme, drievoudige Klaauwieren.*

De komme Klaauwen geeven den bynaam aan deeze Soort, welke op 't Eiland Barbados overvloedig groeit, volgens de aanmerking van SLOANE, en ook in andere deelen van Amerika

(2) *Bignonia* Fol. ſimplicibus lanceolatis, Caule volubili. Bign. Fol. ovato-lanceolatis, conjugatis, integerrimis. R. *Lugdbat.* 291. Syringa volub Virginiana. PLUK. *Alm.* 359. T. 112. f. 5. Gelſem. ſ. Jasminum luteum odoratum &c. RAJ. *Hiſt.* 1769. CATESB. *Car.* I. T. 53. SELIGM. *Veg.* II. Pl. 4.

(3) *Bignonia* Fol. conjugatis, Cirrho breviſſimo arcuato tripartito. Bign. Amer. Capr. aduncis donata. TOURNF. *Inſt.* 164. Gelſem. Ind. Hederaceum, Apocyno ſimile. SLOAN. *Jam.* 90. *Hiſt.* I. p. 108. Clematis quadrifolia. PLUM. *Amer.* 80. T. 94. Clematis Myrſinites. PLUK. *Alm.* 109. T. 163. f. 2.

III. AFDEEL XII. HOOFDSTUK.

rika waargenomen is. PLUMIER noemtze *Vierbladige Clematis*, met geele Vingerhoedbloemen, en haakige Klaauwieren.

IV. *Bignonia Æquinoctialis.* Cajennische.

(4) Bignonia *met gepaarde geklaauwierde Bladen, de Blaadjes Eyrond Lancetvormig, tweebloemige Bloemſteeltjes en lange ſmalle Haauwtjes.*

PLUMIER geeft de Afbeelding van deeze Soort, welke zeer lange Haauwen heeft, en daar door inzonderheid verſchillende is van de anderen; loopende de gemeene Bladſteel ook in een lange Klaauwier uit, gelyk in de Lathyriſen. Op één Steeltje draagt zy twee groote uitgebreide Bloemen, en heeft een breed Zaad.

V. *Paniculata.* Geplnimde.

(5) Bignonia *met gepaarde geklaauwierde Bladen, de Blaadjes Hartvormig Eyrond; de Bloemen getrost, drie op een Steeltje.*

Uitvoerig beſchryft de Heer JACQUIN deeze Soort, hem menigvuldig in het Kreupelboſch by Karthagena voorgekomen. Het is, zegt hy, een Heeſterachtig Gewas, met hoeki-

(4) *Bignonia* Fol. conjug. Cirrhoſis, Foliolis ovato-lanceolatis, Pedunculis biſloris, Siliquis linearibus. Bign. biſolia ſcandens, Siiiquis latis & longioribus, Semine lato. PLUM. *Sp.* 5. *Ic.* 55. f. 1.

(5) *Bignonia* Fol. conjug. Cirrhoſis, Foliolis cordato-ovatis, Floribus racemoſis, Pedunculis triſloris. JACQ. *Amer. Hiſt.* 183. T. 116. Bignonia biſolia ſcandens, Flore violaceo odoro, Fructu ovato duro. PLUM. *Sp.* 5. *Ic.* 56. f. 1.

kige en ronde giadde Steelen, die aan den Wortel naauwlyks een Duim dik zyn, twaalf Voeten lang, by de Boomen opklimmende. De Bladen heeft hetzelve hoekig gespitst, zeer glad, van verscheiderley grootte, de bovensten zonder Klaauwieren, met ronde Bladsteelen. De Bloemen maaken, aan 't end der Takken, sierlyke gepluimde Aairen, welke uit driebloemige Steeltjes samengesteld zyn. Zy zyn Reukeloos, paarsch van Kleur, van eene byzondere figuur, en op dezelven volgt een kort Eyrond Zaadhuisje; zo dat zy in dit opzigt grootelyks van de voorgaande Soort verschilt: muntende de Bloem ook uit door den witten rand des Kelks. De Ranken en Bladen zyn uitermaate bitter.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Angiospermia.*

(6) Bignonia *met gepaarde geklaauwierde Bladen, de Blaadjes Hartvormig, de Ranken gedoornd.*

VI. *Crucigera.* Kruisdraagende.

Dat de Ranken, dwars doorgesneeden, een Kruis vertoonen, geeft den bynaam aan deeze Soort, die in onze Kruidhoven niet ongemeen is. De Bloemen bestaan uit een zeer lange Pyp, met een Styl van dergelyke langte, en vier Meel-

(6) *Bignonia* Fol. conjug. Cirrhosis, Foliolis cordatis Caule muricato. *Vir. Cliff.* 60. *Hort. Cliff.* 317. R. *Lugdbat.* 289. Big. scandens, Flore atro flavo minori. GRON. *Virg.* 73. Big. scand. bifolia & trifolia, ligno Cruce signato. PLUM. *ic.* 48. T. 58. Pseudo-Apocynum Follic. maximis obtusis &c. MORIS. *Hist.* III. p. 672. S. 15. T. 3. f. 16.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Schuilzaadige.*

Meeldraaden, twee langer, twee korter, volgens de Kenmerken van deeze Klasse. De Vrugt gelykt zeer naar een Snuifdoosje, en is gevuld met Zaaden, die grooter Vliezige Wieken hebben, dan de meeste anderen. Niettemin is de *Virginiſche Bignonia*, met een kleine, zwartgeele, van onderen witachtige Bloem, hier t'huis gebragt, aan welke eene dergelyke doch ſterker Vergiftige hoedanigheid, dan in de meeſte Soorten heerſcht, wordt toegeſchreeven. Volgens PLUMIER zouden de bovenſte Bladen twee-, de onderſten drievoudig zyn.

VII. *Capreolata.* Geklaauwierde.

(7) Bignonia *met gepaarde geklaauwierde Bladen, de Blaadjes Hartswys' Lancetvormig, de onderſten enkeld.*

Men vindt deeze *Vierbladige Amerikaanſche Clematis* getyteld. ZANONI hadt dezelve veele Jaaren in zyn Tuin gehad, aldaar een Gewas zynde van ruim een Elle hoog, met ronde, Houtige Steelen of Ranken. BOCCONE merkt aan, dat de jonge Takjes, dun en buigzaam, tot Klaauwieren verſtrekken, zig aan alles dat zy

(7) *Bignonia* Fol. conjug. Cirrhoſis, Foliolis cordato-lanceolatis, Foliis imis ſimplicibus. *Vir. Cliff.* 59. *Hort. Cliff.* 317. R. *Lugdbat.* 289. Bign. Amer. Capreolis donata, Siliqua breviore. T. BREYN. *Ic.* 33. T. 25. DU HAM. *Arbr.* I. p. 104. T. 40. Clem. Amer. ſiliquoſa tetraphyllos. DOD. *Adv.* 71. Clematis tetraphylla Americana. BOCC. *Sic.* 31. T. 15. f. 31. ZAN. *Hiſt.* 74. T. 2. RAJ. *Hiſt.* 1329.

zy omvatten kunnen, vast hechtende, en zulks zal de reden zyn, dat deeze Soort, in 't byzonder, den naam van *Geklaauwierde* voert; hoewel de bepaaling zulks niet te kennen geeft. De Bladen zyn hier ook, gelyk in de anderen, met Klaauwieren voorzien. Zy komen twee aan de Steeltjes, die tegenover elkander geplaatst zyn, voort, en hier door vertoont zig het Gewas vierbladig, hebbende de Bladen ſchoon groen, en de Bloemen Kaneelkleurig, waar op Zaadpeultjes volgen. Het heeft vergaarde eenbloemige Bloemſteeltjes, de Kelken Klokvormig onverdeeld.

III. Afdeel. XII. Hoofdſtuk. *Angiospermia.*

(8) Bignonia *met gepaarde geklaauwierde Bladen, de Blaadjes Hartvormig Eyrond, van onderen Wollig ruig.*

VIII. *Bignonia pubescens.* Wollige.

Deeze, uit de Baay van Kampêche, heeft de Bloemen geel.

(9) Bignonia *met drievoudige Bladen, de Blaadjes Eyrond geſpitst, de Steng overend ſtaande.*

IX. *Triphylla.* Driebladige.

Deeze, van Vera Cruz afkomſtig, heeft de Bloemen wit. Zy is, zo wel als de voorgaande, door MILLER afgebeeld.

(12) Big-

(8) *Bignonia* Fol. conjug. Cirrhoſis Foliolis cordato-ovatis, ſubtus pubescentibus. MILL. *Dict.* N. 14.

(9) *Bignonia* Fol. ternatis, Foliolis ovatis acuminatis, Caule Fruticoſo erecto. MILL. *Dict.* N. 15.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

(12) Bignonia *met gevingerde Bladen, de Blaadjes Vinswyze verdeeld.*

XII. *Radiata.* Geſtraalde.

Van deeze, die in Peru natuurlyk groeit, geeft Pater FEUILLÉE de beſchryving, zeggende, dat hy dezelve, wegens haare ſchoonheid, in Afbeelding hadt gebragt. Haar Wortel geleek naar dien der Radyzen: de Steng gaf, ter hoogte van drie Duimen, verſcheide lange Bladſteelen uit, ſommigen byna een Voet lang, met ſierlyk verdeelde Bladen, fraayer dan die van de Beerenklaauw of Kruisdiſtel, en als de Vingers van een Hand uitgebreid of Sterswyze in negenen verdeeld. Voorts geeft de gemelde Steng Steelen uit met Troſſen van Bloemen, die groot, van figuur als in de andere Soorten, en bleek geel zyn, twee Duimen lang.

XIII. *Radicans.* Wortelende.

(13) Bignonia *met gevinde Bladen, de Blaadjes ingeſneeden; de Steng met gewortelde Knietjes.*

Tot

(12) *Bignonia* Fol. digitatis, Foliolis pinnatifidis. Bignonia Flore luteo, Fol. radiatis eleg. diſſectis. FEUILL. *Peruv.* II. p. 731. T. 22.

(13) *Bignonia* Fol. pinnatis, Foliolis inciſis, Caule geniculis radicatis. *Hort. Cliff.* 217. *H. Ups.* 178. GRON. *Virg.* 73. MILL. *Ic.* 43. T. 65. Pſeudo Gelſeminum Siliquoſum. RIV. *Mon.* 101. Pſeudo-Apocynum Hederaceum Amer. *Mor. Hiſt.* III. p. 612. S. 15. T. 3. f. 1. Gels. Hed. Indicum. CORN. *Can.* 102. T. 103. β. Bignonia Fraxini Foliis coccineo Flore minore. CATESB. *Car.* I. p. 65. SELIGM. *Veg.* II. Band.

Tot deeze, die de *Amerikaanſche Basterd-Hondendood* met eene Pypachtige roode Bloem en Eſchen-Bladen, door MORISON genoemd was, zynde de *Klyfachtige Indiſche Jasmyn* van CORNUTUS, wordt t'huis gebragt de *Bignonia met Eſchenbladen* en een kleinere hoogroode Bloem van CATESBY; waar van het Sap ook Vergiftig werdt geacht te zyn, zo CLAYTON meldt. Evenwel wordt aangemerkt, dat de Kolibrietjes en andere Honigzuigertjes het Sap der Bloemen beminnen; zo dat men die dikwils daar op vangt. 't Gewas, dat men, wegens de figuur der Bloemen, *Trompetboom* noemt, klimt by de Stammen der Boomen op, die dikwils byna geheel bedekt zyn met deszelfs Loof. De Zaadpeulen hebben de langte van agt Duimen, bevattende veele platte gewiekte Zaaden.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Angiospermia.*

(14) Bignonia *met gevinde Bladen, de Blaadjes Zaagswys' getand; de Steng regtopſtaande en ſtevig; de Bloemen getrost.*

XIV. *Bignonia Stans.* Regtſtammige.

Hoewel de *Boomachtige Bignonia*, die Eſchen-Bladen heeft, en een geele Bloem, van PLUMIER, hier is t'huis gebragt, heeft doch het

(14) *Bignonia* Fol. pinnatis, Foliolis ſerratis, Caule erecto firmo, Flor. racemoſis. MILL. *Dict.* N. 4. Bignonia Arbor Flore lutea, Fraxini folio. PLUM. *Spec.* 5. *Ic.* 54. Apocyno affine Gels. Ind. Hederaceum Fruticoſum minus. SLOAN. *Jam.* 216. *Hiſt.* 2. p. 63.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

het Gewas maar eene Heesterachtige gestalte. Het valt in Amerika.

XV. *Peruviana.* Peruviaansche.

(15) Bignonia *met verdeelde Bladen, de Blaadjes ingesneeden, de Steng met Klaauwieren aan de Knietjes.*

Tot deeze Soort schynt de *Peruviaansche Clematis*, met Bloem van Vingerhoedkruid en Esschen-Bladen, die PLUKENET afgebeeld heeft, te behooren. Deeze verschilt, doordien de Vinblaadjes verdeeld zyn, van de voorgaande Soort.

Karthageensche.

Voor 't overige moet men weeten, dat in dit Geslagt een ongemeene duisterheid ten opzigt van de onderscheiding der Soorten heerscht; zynde 'er nog twee of drie met klimmende Ranken, hier niet aangetrokken, door den Heer JACQUIN als byzondere Soorten opgegeven. Een derzelven, welke zyn Ed. *Echinata* noemt, heeft de Vrugten zeer groot, langwerpig ovaal, bruin van Kleur, en overal bedekt met korte Stekeltjes. Deeze beklimt de hoogste Boomen tot aan den Top. Een andere, van hem *Dichotoma* genaamd, heeft de gemeene Bloemsteeltjes tweevoudig. Van een derde, die hy *Orbiculata* tytelt, zyn de Vrugten rondachtig plat en glad, veel naar die van de Blaauwe Big-

no-

(15) *Bignonia* Fol. decompositis, Foliolis incisis, Geniculis cirrhosis. *H. Cliff.* 317. R. *Lugdb.* 290. Clematis Peruviana Digitalis flore, Folio Fraxini. PLUK. *Alm.* 108. T. 162. f. 4.

nonia, zegt zyn Ed., gelykende. Deeze allen heeft hy in de Bosschen by Karthagena gevonden. III. Afdeyl. XII. Hoofdstuk.

PETREA.

Angiospermia.

Dit Geslagt voert den naam naar wylen den Heer PETREUS, door wien zeer pragtige Winterhuizen voor Indische Gewassen zyn opgeregt geweest. De Kenmerken bestaan in een vyfdeeligen, zeer grooten, gekleurden Kelk; een Raderachtige Bloem; een tweehollig Zaadhuisje op den bodem van den Kelk, bevattende twee enkelde Zaaden.

De eenigste Soort hier van (1) is een Amerikaansch Gewas, 't welk de Heer JACQUIN ook op Martenique gevonden heeft, geevende een fraaije Afbeelding van een Bloemtros daar van. Het is, zegt hy, Heesterachtig met ruuwe, ronde, gearmde Ranken, die de Boomen beklimmen tot twintig Voeten hoogte, met ovaale of Lancetvormige Bladen, wederzyds ruuw, drie of vier Duimen lang. De Trossen, naar die van de Hemelsleutels gelykende, aan 't end der Takken neerhangende, zyn zeer fraay, bestaande uit Bloemen, wier Kelk zig als de Wieken van een Molentje uitspreidt, van Kleur blaauw-

I. *Petrea Volubilis.* windende.

(1) Petrea. *Syst. Nat.* XII. Gen. 764. p. 417. *Veg.* XIII. Gen. 764. p. 473. *H. Cliff.* 319. MILL. *Dict.* JACQ. *Amer. Hist.* 180. T. 114.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Schuilzaadige.*

blaauwachtig, bevattende een Violette ſchielyk afvallende Bloem, die kleiner is; maar het Zaad wierdt zelden ryp. Men heeft dit Gewas in de Cliffortſche Tuin gehad.

LANTANA.

De Kenmerken beſtaan in een Trompetachtige Bloem, met eenen flaauw viertandigen Kelk; een haakigen Stempel, die zig als gebroken vertoont: zynde de Vrugt Pruimachtig met een tweeholligen Steen.

De Europiſche Vlorne, die men ook *Lantana* plagt te noemen, is onder deezen bynaam in haar Geſlagt beſchreeven *. Het tegenwoordige bevat Uitheemſche Gewaſſen, die meer of min naar de Viburnum gelyken, en deswegen onder deezen Geſlagtnaam thans beklyven. 't Getal der Soorten, hier van, is negen, als volgt.

* Zie II. D. IV. STUK, bl. 416.

I. *Lantana miſta.* Gemengelde.

(1) Lantana *met gepaarde ſpitſe Bladen; ronde Bloemhoofdjes; de omwindzels van langte als de Bloem.*

Deeze Soort vindt men *Camara* met Blad van doove Netelen en eene *gemengelde Bloem*, getyteld by DILLENIUS. COMMELYN noemt het

(1) *Lantana* Fol. opp. acuminatis, Floribus capitatis, involucris longitudine Florum. *Syst. Nat.* XII. Gen. 765. p. 417. *Veg.* XIII. Gen. 765. p. 473. Camara Lamii albi folio, Flore miſto. DILL. *Elth.* 64. T. 56. f. 64. Viburnum Americanum Urticæ foliis. COMM. *Hort.* I. p. 151. T. 78.

het *Amerikaanſche Viorne met Brandenetel-Bladen.* 't Gewas is by de Liefhebbers van fraaije Bloemen thans zeer bekend; doch minder dan die Soort, in welke de Bloemhoofdjes geen omwindzel hebben, *Camara* genaamd, beſtaande uit geele en roode Bloempjes, ondereen gemengd, waar van de Bynaam afgeleid zal zyn. III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Angiospermia.*

(2) Lantana *met drievoudige Bladen en lange geſchubde Aairen.* II. *Lantana trifolia.* Driebladige.

Van deeze is de Afbeelding door Pater PLUMIER gegeven, waar uit de gemelde geſtalte der Bloemen blykt. De Steelen of Stengen zyn Houtig, vierkant, geſtreept en glad; de Bloem is paarſchachtig. VAILLANT heeft dit Gewas, dat in Zuid-Amerika groeit, *Myrobatindum* getyteld.

(3) Lantana *met gepaarde Bladen, een ongedoornde Kruidige Steng en langwerpige Aairen.* III. *Lantana annua.* Jaarlykſe.

Een

(2) *Lantana* Fol. ternis, Spic's oblongis imbricatis. Camara trifolia purpurascente flore. PLUM. *Gen.* 32. *Ic.* 70. Myrobatindum ſpicatum Viburni foliis ex adverſo ternis. VAILL. *Act.* 1722. p. 277.

(3) *Lantana* Fol. oppoſitis, Caule inermi, Spicis oblongis. *Hort. Ups.* 180. Periclymenum rectum humilius Salviæ folio rugoſiore &c. SLOAN. *Jam.* 164. *Hiſt.* II. p. 82. T. 195. RAJ. *Dendr.* 30. *Mant.* 419.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Schuil-zaadige.* Een jaarlyks Kruid, dat naar het voorgaande veel gelykt, zynde door SLOANE *Laage regte Kamperfolie*, met zeer ruuwe Salie-Bladen, een paarſche Bloem en eene langwerpige eetbaare paarſche Vrugt, geheten, maakt deeze Soort uit. Hy hadt hetzelve omſtreeks Spanis-Town, de Hoofdſtad van Jamaika, in vogtige Landsdouwen, gevonden en hieldt het voor een Soort van Wilde Salie. Het hadt Stengen van drie of vier Voeten hoog, digt met Bladen bezet en Takkig. De Bloemen kwamen by elkander voort, op ruige Steeltjes, vyfbladig zynde en bleek paarſch, wordende van eene Vrugt als eene Braamboos of Moerbezie gevolgd, die de Kinderen zeer gretig aten, Het Hoofdje, naamelyk, verlangt zig, als 'er de Bloemen af zyn, tot eene langwerpige Aair van paarſche Besſen, door ſmalle Blikjes onderſcheiden, zo de Ridder zegt.

IV. *Lantana Camara.* Gekroonde. (4) Lantana *met gepaarde Bladen, een ongedoornde Takkige Steng; de Bloemen aan Kroonswyze Hoofdjes, ongebladerd.*

Onder alle de Amerikaanſche Planten is deeze

(4) *Lantana* Fol. oppoſitis, Caule inermi Ramoſo, Floribus capitato-umbellatis aphyllis. Camara Meliſſæ folio, Flore variabili. DILL. *Elth.* 64. T. 56. f. 65. *H. Cliff.* 349. R. *Lugdbat.* 290. Camara alia, Flore variegato, non ſpinoſa. PLUM. *Gen.* 32. *Ic.* 71. f. 1. Viburnum Americanum non ſpinoſum. PLUK. *Alm.* 385. T. 114 f. 4. β. Pericl. rect. Urt. fol. hirs. maj. fl. flavo SLOAN. *Jam.* 163.

ze de gemeenſte en bekendſte, zeid de Heer J. BURMANNUS, als wordende, door Takjes in den Grond te ſteeken, zeer gemakkelyk voortgeteeld. Haar verſchil, met de eerſte Soort, beſtaat daar in, dat de Bloemen meer Kroontjeswyze, dan in Hoofdjes, voortkomen, en dat zy, eerst geel zynde, allengs Goudgeel worden. Gedagte Hoogleeraar merkt aan, dat 'er een groot onderſcheid in het Gewas plaats heeft, of hetzelve in de open Lugt geteeld worde, dan in Huis uitgebroeid. Zelfs komt het ſomtyds te voorſchyn met gedoornde Stengen. En mooglyk zal deeze maar een Verſcheidenheid zyn van de Eerſte Soort.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Angiospermia.*

(5) Lantana *met twee- en drievoudige, Wigvormige ſtompe, geſtreepte Wollige Bladen, en Bladerige Bloemhoofdjes.*

V. *Lantana involucrata.* Onderſchepte.

Deeze is *Amerikaanſche welriekende Viorne*, met een klein rond Blad, die de Bloemen en Beſſen, ieder, met een Blaadje onderſchept heeft, by PLUKENET getyteld, en dus ook geboekſtaafd by HERMANNUS. PLUMIER noemt hetzelve *Boomachtige Camara met Salie-Bladen* en ſtelt het voor als een Heeſterachtig Ge-

(5) *Lantana* Fol. opp. ternisque, cuneato-obovatis, obtuſis lineato-tomentoſis, Capitulis ſquarroſis. *Am. Acad.* IV. p. 319. Camara arborescens Salviæ foliis. PLUM. *Gen.* 31. *Ic.* 71. f. 2. Viburnum Americanum odoratum &c. PLUK *Alm.* 386. T. 114. f. 5. HERM. *Parad.* 384.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK.

Gewas, dat mooglyk maar een Verſcheidenheid zal zyn van de voorgaanden; hoewel het de Bladen zeer ruig en Wollig heeft, en 'er door de ovaale Blaadjes, tusſchen de Bloemen, weezentlyk in Soort van ſchynt te verſchillen.

VI. *Lantana odorata.* Welrickende.

(6) Lantana *met twee- en drievoudige, Lancetswys' ovaale Bladen, de Steng ongedoornd.*

Deeze Soort, die Welriekende is, heeft de Bladen byna ongeſteeld en Kegelvormige Hoofdjes Kroontjeswyze geplaatst: de Bloemen zyn wit, de Blikjes, daar tusſchen, Lancetvormig; de Bladen ſterk gerimpeld met eenige Wolligheid.

VII. *Lantana aculeata.* Gedoornde.

(7) Lantana *met gepaarde Bladen, de Steng Takkig gedoornd, de Aairen half Kloot-rond.*

Deeze, in de Kruidhoven bekend, is wegens haa-

(6) *Lantanæ* Fol. opp. ternisque lanceolato-ellipticis. Caule inermi; Lantana Aromatica Fol. ternis oppoſitisque ſubſeſſilibus, Capitulis Conicis in Umbellam coactis. ROYEN *Muſ.* Viburnum Salviæ folio, Flor. albis. HERM. *Prodr.* 384.

(7) *Lantana* Fol. opp. Caule aculeato-ramoſo, Spicis hemiſphæricis. *Mant.* 419. Lant. Fol. oppoſitis, petiolaris, Caule aculeato. *H. Cliff.* 498. *H. Ups.* 380. R. *Lugdbat.* 290. Myrobatindum Viburnifol. ſpinoſum. Flor. coccineis. VAILL. *Act.* 1722. p. 276. Vib. Amer. odoratum, Urticæ foliis latioribus, ſpinoſum, Floribus miniatis. PLUK. *Alm.* 385. T. 233. f. 5.

haare hoogroode Bloemen aanzienlyk. Zy heeft een hooge, Stekelige Steng, op de hocken met korte Doorntjes; de Bladen Eyrond, van agteren ſpits, geſteeld en ruuw. Twee half Klootronde Aairen, met kleine afvallende Blikjes daar tusſchen, ſtaan tegenover malkander. In de Kleur der Bloemen heeft ook eenig verſchil plaats, zynde die in de jongen geel, in de ouden rood. De Woonplaats is insgelyks in Zuid-Amerika.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Angiospermia.*

(8) Lantana *met gepaarde byna ongeſteelde Bladen en getroste Bloemen.*

VIII. *Lantana Salvifolia.* Saliebladige.

Deeze is de Afrikaanſche Heeſter, met gepaarde ſmalle Salie-Bladen en ruige Bloemen, van HERMANNUS. Hier zyn twee ovaalachtige Stoppeltjes, welken de overigen niet hebben. De Bladen zyn Lancetvormig, ſterk gerimpeld, geaderd, Wollig. Aan 't end der Takken komt een Bloemtros voort, uit Bloemen beſtaande, die Cylindriſch, Wollig, van binnen Bloedkleurig zyn, met een zeer korten rand. De Vrugt tot nog toe onbekend zynde, kan men met zekerheid niet bepaalen, waar hy t'huis behoore.

(9) Lantana *met overhoekſe ongeſteelde Bladen, de Bloemen enkeld.*

IX. *Lantana Africana.* Afrikaanſe.

(8) *Lantana* Fol. oppoſitis ſubſeſſilibus, Floribus Racemoſis. Frutex Africanus, Fol. conjugatis Salviæ anguſtis, Floribus hirſutis. HERM. *Afr.* 1c.

(9) *Lantana* Foliis alternis ſeſſilibus, Floribus ſolitariis. *Hort.*

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Schuil-zaadige,*

Onder den naam van Afrikaanſe Jasmyn, met enkelde Bloemen, die uit de Oxels der Bladen voortkomen, is deeze door COMMELYN in Plaat vertoond, als een der zeldzaamſte Gewaſſen van den Amſterdamſen Kruidhof, welke zig aldaar nog bevindt. Zyn Ed. merkte aan, dat dezelve dikwils eens Menſchen hoogte overtreft, hebbende een ruuwe Steng, die zig in Takken en deeze wederom in dunne Takjes verdeelt, waar aan ongeſteelde, breede, geſpitſte, ſtyve, ruuwe, op de kant Zaagswys' getande Bladen, in de jongen grooter, in de ouden kleiner. De Bloemen, door hem afgebeeld, hadden een lang Pypje, aan 't end als de Wieken van een Molentje in vyven verdeeld, zynde van een aangenaamen Reuk, waar op een zwarte Beſie volgde, met een enkel rond Zaad. Het Gewas bloeit, zegt hy, in de Amſterdamſche Tuin op alle tyden des Jaars. Het heeft te Leipzig, in die van LUDWIG, een Vrugt voltooid, welke zig bevond in de vyfdeelige ſpits geſlipte Kelk, zynde een onſmaakelyke Klootronde, een weinig geſpitſte, door een Sleuf verdeelde Beſie, met een ronde tweehollige Pit, volgens de Waarneeming van den Heer SCHREBER. Hier van is derhalve het Geſlagt thans niet meer twyfelachtig.

COR-

Hort. Cliff. 320. R. *Lugdbat.* 290. Jasminum Africanum Ilicis folio; Flore ſolitario ex Alis foliorum proveniente. COMM. *Rar.* 6. T. 6.

CORNUTIA.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

Een vyftandige Kelk; de Meeldraadjes langer dan de Bloem; een zeer lange Styl; een eenzaadige Befie. Dus worden de Kenmerken van dit Geflagt, buiten de algemeene van deeze Klasfe, opgegeven. *Angiospermia.*

Het bevat maar ééne Soort (1), door den vermaarden PLUMIER in Amerika waargenomen, welke op de Karibifche Eilanden en aan de Baay van Kampêche groeit. Hy noemde dezelve naar den Franfchen Kruidkenner CORNUTI, die zig door een Werk over de Planten van Kanada beroemd gemaakt heeft. Dat de Styl der Bloemen als met twee Hoornen uitpuilt, kon een andere reden geweest zyn van die benaaming. 't Gewas heeft een Houtige Steng, die byna vierkant is; de Bladen zyn Eyrond en loopen fpits aan beide enden; by ons ruuw en gekarteld, zeer ftinkende, naauwlyks gefteeld. Een regtopftaande pieramidaale Bloemfteng verfiert het Gewas. De Bloemen hebben een gelipte Smoelachtige figuur, byna als die van de Melisfe of dergelyken, en de Vrugt is eene rondachtige Sappige Befie, met ééne Holligheid. VAILLANT heeft. I. *Cornutia Pyramidata.* Pieramidaale.

(1) Cornutia. *Syst. Nat.* XII. Gen. 766. p. 418. *Veg.* XIII. Gen. 766. p. 474. *H. Cliff.* 319. Cornutia Flore pyramidato, Foliis incanis. PLUM. *Gen.* 32. *Ic.* 106. f. 1, Agnanthus Viburni foliis. VAILL. *Act.* 1722. p. 273.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK.

heeftze *Agnantlus* genoemd, om dat de Bloemen naar die van den Kuischboom gelyken zouden.

Schuilzaadige.

CAPRARIA. Geitenkruid.

Een vyfdeelige Kelk met eene Klokswyze Bloem, die in vyf puntige Slippen gesneeden is: de Stempel Hartvormig; het Zaadhuisje tweekleppig met twee Holligheden en veele Zaaden. Dit zyn de byzondere Kenmerken.

In dit Geslagt komen twee Westindische Soorten voor, als volgt.

I. *Capraria biflora.* Tweebloemige.

(1) Geitenkruid *met overhoekse Bladen en tweevoudige Bloemen.*

By den naam van een Heesterachtig Amerikaansch Gewas, naar de Gratiola gelykende, met Bladen van het Ageratum of van de groote Eerenprys, is deeze afgebeeld door COMMELYN, onder de Planten van den Amsterdamschen Kruidhof. HERMANNUS noemde het zelve *Kurasfausch Geitenkruid.* De Heer JACQUIN nam deeze Soort, op alle de Karibische Eilanden en de nabuurige Kust, als een zeer ge-

(1) *Capraria* Foliis alternis, Floribus geminis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 768. p. 418. *Veg.* XIII. Gen. 768. p. 475. JACQ. *Amer. Hist.* 182. T. 115. *H. Cliff.* 320. R. *Lugdbat.* 301. BROWN. *Jam.* 268. Capraria Curassavica. HERM. *Par.* T. 110. Gratiolæ affinis frutescens &c. COMM. *Hort* I. p. 79. T. 40. Lysimachiæ Peruvianæ affinis. &c. PLUK. *Alm.* 237. T. 98. f. 4.

gemeen wild Gewas waar, hetwelke byna 't geheele Jaar bloeide. Het was Heesterachtig, zelden hooger dan vier Voeten, verdeeld in laage Houtige Takken, met langwerpige, wederzyds gespitste, Zaagswys getande Bladen, die ongesteeld zyn, op vette plaatsen byna vyf Duimen lang. Eerbloemige dunne Oxelsteeltjes, doorgaans twee by elkander, draagen Reukelooze Bloempjes, die in Slippen verdeeld zyn en dubbelde Meelknopjes hebben, met eenen Stempel als gezegd is, een spits Hoofdje uitmaakende. Het Zaadhuisje hadt tweekleppige Klepjes en bevatte veele kleine Zaadjes (*). III. AFDEEL. XII. HOOFD. STUK. *Angiosperma.*

„ Sommigen, onder de Ingezetenen der „ Westindiën, zegt gemelde Heer, waren in „ een vaste verbeelding, dat dit Gewas de „ echte Thee der Chineezen zy. Ik heb hun „ naauwlyks uit den droom kunnen helpen. „ Niettegenstaande de Smaak en Gestalte der„ maate verschillen, wordt het nogthans van „ de Franschen, aldaar woonende, *Thé du Pays* „ of Inlandsche Thee genoemd."

(2) Geitenkruid *met drievoudige getande Bladen*, *Capraria Duranifolia.* II. Driebladige.

(*) *Stigma cordatum bivalve* wordt in de Lyst der Geslagten, aan 't hoofd der Klasse, als ook *in Gener. Plantarum*, hier van gezegd; doch JACQUIN maakt van de tweekleppigheid des Stempels geen gewag.

(2) *Capraria* Fol. ternis dentatis, Pedunc. solitariis, Ramis ternis. *Am. Acad.* V. p. 399. Phelypæa erecta &c. BROWN. *Jam.*

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

den, enkelde Bloemſteeltjes en overhoekſe Takken.

Een regtopſtaande Gewas, met ongeſteelde, ſmalle, geoorde Bladen, aan de Punt Zaagswyze getand en Kranswyze om de Takken geplaatst, op Moeraſſige overſtroomde plaatſen van 't Eiland Jamaika groeijende, is door den vermaarden BROWNE *Phelypéa* genoemd, door SLOANE *Eerenprys* met een zeshoekige Steng, en drievoudige getande Blaadjes, als die van de Kun of Keule. Deeze laatſte vondt het aldaar op Zandige Velden. De Bladen ſchynen dan grootelyks van die der Duranta te verſchilen.

Scbuilzaadige.

III. *Capraria Cruſtacea.* Korſtige.

(3) Geitenkruid, *dat kruipt, met overhoekſe Eyronde, een weinig geſteelde, gekartelde Bladen.*

In plaats van de *Gratioloides*, thans het Geſlagt van *Lindernia* uitmaakende, komt deeze, die mooglyk ook tot hetzelve behooren zou kunnen. Het is een Oostindiſch Gewas, dat RUMPHIUS afbeeldt onder den naam van de Korst van de Pot, in 't Maleitſch *Coronasci*; voerende hetzelve deezen zonderlingen naam, om dat het als een Korst op den Grond maakt, gelyk by ons de Kruipende Eerenprys, naar

Jam. 269. Veronica Caule hexangulari &c. SLOAN. *Jam.* II. *Hiſt.* I. p. 196. T. 124.

(3) *Capraria* Fol. oppos. ovatis, ſubpetiolatis crenatis *Mant.* 87. BURM. *Fl. Ind.* 133.

naar welke het in zyn Bladerloof veel gelykt; zynde dus in 't geheel niet van eene Heesterachtige Gestalte.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Angiospermia.*

SELAGO. Glimkruid.

De Kelk is, in dit Geslagt, in vieren gedeeld (*); het Bloempypje is Haairachtig dun, met den rand byna in gelyke verdeelingen; het Zaad, dat van de Bloem, niet van de Kelk omwonden wordt, enkeld of dubbeld.

Hier komen negen Soorten in voor, waar van de meesten Heesterachtig zyn, altemaal Kaapse Gewassen, als volgt.

(1) Glimkruid *met een veelvoudige Tuil, van afgezonderde Bloemen; de Bladen Draadachtig dun, aan tropjes.* I. *Selago Corymbosa.* Tros draagend.

Hier behoort de *Afrikaanse Heesterachtige* Kroontjesdraagende *Camphorata* van HERMANNUS by COMMELYN, een Heesterachtig Gewas, dat uit een klein kort Stammetje veele Takken uitgeeft, die met getropte Blaadjes Krans-

(*) Volgens *de Genera Plantarum* en de optelling aan 't hoofd der Klasse, niettegenstaande 'er by den Geslagtnaam staat, *Cal. 5 fidus.*

(1) *Selago* Corymbo multiplici, Flor. disjunctis, Fol. filiformibus fasciculatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 769. p. 419. *Veg.* XIII. p. 475. Sel. Caule erecto, Corymbo terminali. *Hort. Cliff.* 321. R. *Lugdbat.* 300 Camphorata Africana umbellata frutescens. COMM. *Hort.* II. p. 79. T. 40. RAJ. *Suppl.* 130. Millefolio affinis Maderaspatana &c. MORIS. *Hist.* III. p. 39. RAJ. *Suppl.* 219.

HI. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Schuil-zaadige.*

Kranswyze bezet zyn, behoudende haar groene Kleur het geheele Jaar. Veel uitgebreide Kroontjes, van witte Bloemen, komen op de toppen der Takken, elk in 't byzonder voort, en daar op volgen twee Zaaden tegen elkander gevoegd, die naakt, klein en niet geſtreept zyn.

II. *Selago polyſtachia.* Veel-Aairig.

(2) Glimkruid *met een Tuil van gebondelde Aairen, de Bladen Draadvormig, vergaard.*

Deeze Soort, op Zandige Velden aan de Kaap groeijende, is een Takkig Heeſtertje van een half Voet hoog, hebbende aan ieder Knop een Tropje van ſmalle ſtyve Blaadjes. De end-Tros beſtaat uit Aairen van witte Bloemen, in een kleine ſtekelige Kelk vervat, zynde de Vrugt Eyrond, in twee Zaaden deelbaar. De Afrikaanſe *Heeſteragtige Valerianella*, met Bladen van Hey, by COMMELYN, ſchynt naar dit Gewas te gelyken. Derzelver Loof hadt reuk noch ſmaak.

III. *Selago Ranunculoides.* Tandbladig.

(3) Glimkruid *met getuilde Kroontjes en getande Bladen.*

Uit

(2) *Selago* Corymbo Spicis fasciculatis, Fol. Filiformibus aggregatis. *Mant.* 250. Valeriana Afr. fruticans Ericæ folio. COMM. *Hort.* II. p. 221. T. 111?

(3) *Selago* Umbellis Corymboſis, Foliis dentatis. *Am. Acad.* IV. p. 319. & VI. Afr. N. 20. Rapunculus Fol. anguſtiſſimis dentatis, Flor. umbellatis. BURM. *Afr.* 113. T. 42. f. 1.

Uit een langen, Houtigen, kruipenden Wortel komt, volgens de beſchryving van den Hoogleeraar J. BURMANNUS, deeze voort, Hoofdbende van twee Voeten lang, die onverdeeld zyn, met ſmalle, getande, ſpitſe Blaadjes bezet, en op den top komt een Bloemtuil, die uit verſcheide Kroontjes ſcheen ſamengeſteld te zyn, van Bloemen met ſmalle Pypjes zeer ongelyk in vyven gedeeld (*). III. AFDEEL. XII. STUK. *Angiospermia.*

(4) Glimkruid *met getuilde Aairen en zeer ſmalle gekartelde Bladen.* IV. *Selago ſpuria.* Baſterd.

Dit Gewas, door den kundigen HERMANNUS *Afrikaanſch Melampyrum*, met Aairen en zeer ſmalle getande Bladen, getyteld, is door gezegden Hoogleeraat ook in Plaat gebragt, die zegt, dat het een Heeſter ſchynt te zyn, draagende zeer lange, ronde, Houtige Takjes, paarſch van Kleur, overal bekleed met menigvuldige Blaadjes, weinig van die der voorgaande Soort verſchillende, maar de Bloemtros is geheel uit Aairen ſamengeſteld, van kleine Pypachtige onregelmaatige Bloempjes.

(5) Glim.

(*) *Corolla limbus 4 partitus* wordt wel door den Heer MURRAY gezegd; maar uit de Afbeelding en beſchryving van den Heer BURMANNUS blykt, dat de Bloem weezentlyk in vyf Lippen is verdeeld.

(4) *Selago* Spicis Corymboſis, Foliis linearibus denticulatis. *Melampyrum* Afric. ſpicatum Fol. anguſtiſſimis. BURM. *Afr.* Illuſ. T. 42. f. 3.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. V. *Selago Fasciculata.* Gebondelde.

(5) Glimkruid *met een veelvoudige Tuil en ſtomp Eyronde, gladde, getande Bladen.*

Op de Bergen, aan de Kaap, groeit deeze Soort, die een enkelde, regtopſtaande, effene Steng, van twee Voeten langte heeft, met overhoekſe langwerpige, ſpits getande, gladde Bladen, hebbende aan 't end der Takken een groote digte Bloemtuil van paarſche Bloemen, met een ſtompen Stempel.

VI. *Coccinea.* Hoogrode.

(6) Glimkruid *met getuilde Aairen, de onderſte Bladen Liniaal en effenrandig, de bovenſten Lancetswys Elsvormig, eenigermaate getand.*

Deeze gelykt veel naar de Derde Soort, maar heeft de Bladen dikker en glad, de onderſten geheel niet getand. Uit den Wortel brengt zy eenige Stengetjes van een Voet lang, geheel enkeld voort. Door 't droogen wordt het Loof zwart. De Bloemen zyn hoog Purper-rood.

VII. *Capitata.* Hoofdige.

(7) Glimkruid *met Bloemhoofdjes aan 't end, en gebondelde, Liniaale, Vleezige gladde Bladen.*

Door

(5) *Selago* Corymbo multiplici, Fol. obovatis, glabris ſerratis. *Mant.* 250.

(6) *Selago* Spic. Corymboſis, Fol. inferioribus linearibus integerrimis, ſuperioribus lanceolato-ſubulatis ſubdentatis. *Am. Acad.* VI. p. 89. Aſt. 21.

(7) *Selago* Capit. terminali, Fol. faſciculatis linearibus carnoſis glabris. *Mant.* 568. BERG. *Cap.* 157.

Door den Heer BERGIUS is deeze, onder zyne Kaapſche Plantgewaſſen, beſchreeven. De Steng is Heeſterachtig, met ronde Takjes, geevende, uit ieder Knop, tropjes van vier of vyf Blaadjes, naauwlyks een Duim lang, dik en Vleezig, ongeſteeld, van de gezegde figuur. III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Angiospermia.*

De Bloemen maaken Aairswyze Hoofdjes, op 't end der Takken, geſteeld, uit Blikjes en Bloemen beſtaande. De Kelk is eenbladig, Vliezig, wyd, in ſmalle ſpitſe punten verdeeld, die ongelyk van langte zyn: de Bloem Trechtervormig met vier Meeldraadjes en voorts als in de overigen.

(8) Glimkruid *met een Aair aan 't end, de Bladen byna geſteeld, Lancetvormig, ſtompachtig, Zaagswyze getand en eenigermaate Wollig.* VIII. *Lychnidea.* Ge-aairde.

Onder den naam van *Lychnidea*, dewyl de Blocmhoofdjes veel naar die van de Lychnis gelyken, is deeze afgebeeld door den Hoogleeraar J. BURMANNUS. De Takken en Bladen, van dit Gewas, zyn, zo zyn Ed. zegt, ruuw: de Bloemen komen, Aairswyze, ieder uit een Oxel van een Blad voort, en zyn ver-

vat

(8) *Selago* Spicâ terminali, Fol. ſubpetiolatis lanceolatis, obtuſiuſculis, ſerratis, ſubtomentoſis. *Am. Acad.* VI. p. 89. Afr. 19. Lychnidea villoſa, Fol. oblongis dentatis, Flor. ſpicatis. BURM. *Afr.* 138. T. 49. f. 4. Thymelæa affinis. PLUK. *Mant.* 179.

III. AFDEELING XII. HOOFDSTUK. *Schuilzaadige.*

vat in een langwerpige, geſtreepte, zeer ruige in vyven ſpits verdeelde Kelk. Zy zyn zeer lang, breidende het dunne Pypje zig in vyven uit, gelyk de anderen Indien de van BERGIUS op deeze Soort aangehaalde, naar de Thymelæa gelykende, by PLUKENET, hier toe behoort, gelyk de Heer BURMAN vaſtſtelt, dan zou de Vrugt een groot pieramidaal Zaadhuisje zyn, verdeeld in vier Holligheden.

IX. *Fruticoſa.* Heeſterachtige.

(9) Glimkruid *met rondachtige end-Hoofdjes, de Bladen verſpreid, ſmal, ſtomp, effenrandig, de Steng Heeſterachtig.*

Dit is een hooge Heeſter, gelyk de anderen aan de Kaap groeijende, welke de Takken ongelyk van langte heeft, de Blaadjes klein, ſmal, ſtomp, effenrandig, by tropjes verſpreid, naakt. Ongeſteelde, rondachtige, Bloemhoofdjes komen aan 't end der Takken voor.

Ten opzigt van de Plantgewaſſen van dit Geſlagt, in 't algemeen, moet men aanmerken, dat zy zig door een byzondere Geſtalte onderſcheiden, en dat het Zaadhuisje of de Vrugt in de meeſte Soorten nog geheel onbekend is (*).

LIP.

(9) *Selago* Capitulis ſubrotundis terminalibus, Fol. ſparſis linearibus obtuſis integerrimis, Caule fruticoſo. *Mant.* 87.

(*) De *Selago Pinaſtra* en *tomentoſa* zyn tot andere Geſlagten betrokken, wordende de eerſte *Stilbe Pinaſtra*, de tweede *Manulea tomentoſa* geryteld, en de *dubia* is geheel uitgenoomen.

LIPPIA.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK.

Van dit Geslagt zyn de byzondere Kenmerken een vierdadige, rondachtige, regtopstaande, famergedrukte Vierige Kelk: een Trompetachtige Bloem: het Zaadhuisje eenhollig, tweekleppig, tweezaadig, regt: een enkel Zaad met twee Holligheden. *Angiospermia.*

Drie Soorten, waar van twee Amerikaansche zyn, komen in hetzelve voor, als volgt.

(1) Lippia *met pieramidaale Hoofdjes.*

I. *Lippia Americana.* Amerikaansche.

Dit is een Heester, te Vera Cruz groeijende, welke ronde bleeke Takken heeft, aan de Knietjes platachtig, met Lancetswys' Eyronde Bladen, over 't midden Zaagswyze getand, gesteeld, ruuw, twee tegenover elkander. Zeer korte Bloemsteeltjes komen uit de Oxelen voort, die vierkante Hoofdjes draagen, van grootte als een Erwt, vierkantig Eyrond, met ontelbaare Schubbetjes agterwaards belegd, en een Bloempje hebbende tusschen ieder Schubbetje. Dus heeft LINNÆUS deeze Soort beschreeven.

(2) Lippia *met half Klootronde Hoofdjes.*

II. *Lippia hemisphærica.* Halfronde.

(1) *Lippia* Capitulis pyramidatis. *Syst. Nat.* XII. Gen 781. p. 423. *Veg.* XIII. p. 480.

(2) *Lippia* Capitulis hemisphæricis. JACQ. *Amer.* p. 176. T. 179. f. 100. *Mant.* 89.

III. AFDEEL. XII. HOOFD STUK. *Schuilzaadige.*

Deeze is, door den Heer JACQUIN, by Karthagena in de Westindiën waargenomen; een Heester van tien Voeten hoog, geheel welriekende en Speceryachtig. Hy verdeelt zig in Houtige ronde Takken, zo slap, dat zy, geen Steunzel vindende, naar den Grond buigen, zynde de jongsten vierhoekig en Bloemdraagende. De Bladen, die deeze Heester heeft, zyn Lancetswys' ovaal, wederzyds gespitst, glad, gesteeld, twee of drie Duimen lang, tegenover elkander. Uit de Oxelen komen enkelde Bloemsteeltjes voort, die in een half Klootrond Hoofdje uitloopen, 't welk ieder Bloempje met een Schubbetje beschut. De Bloempjes zyn klein, wit van Kleur, en hebben ieder een zeer kort Steeltje.

III. *Lippia ovata.* Eyronde.

(3) Lippia *met Eyronde Hoofdjes en effenrandige Liniaale Bladen.*

Deeze is van den Heer N. L. BURMANNUS, onder zyn Ed. Kaapse Gewassen, waargenomen, en beschreeven als een Heester, die een leggende Steng van een Voet lang heeft, met Erwtachtige Knoopjes en ronde Takjes, bezet met Sappige smalle Blaadjes, die glad zyn, geevende uit ieder Oxeltje veele kleinere uit, somtyds drievoudig. Aan 't end der Takjes komen Eyronde Knopjes, met gladde Blik-

jes

(3) *Lippia* Capitulis ovatis, Foliis linearibus integerrimis. *Mant.* 89. BURM. *Prodr. Fl. Cap.* p. 17.

jes overal belegd, die langer dan de Kelk en omgeboogen zyn. De Kelk is Pypachtig, vyftandig; de Bloem Trechterachtig, in vyven gedeeld, zwartachtig Violet: de Meeldraadjes tweevoudig binnen het Pypje: het Vrugtbeginzel enkeld, zo wel als de Stempel.

DURANTA.

Van dit Geslagt is de Bloem eenigermaate Smoelachtig met een kromme Pyp; de Kelk in vyven gedeeld boven het Vrugtbeginzel; de Vrugt een vierzaadige Besie, met tweehollige Zaaden.

Twee Soorten komen in hetzelve voor, als volgt.

(1) Duranta *met de Vrugtdraagende Keiken omgedraaid.*

I. *Duranta Plumieri.* Van Plumier.

Tot deeze Soort wordt zo wel de *Kruipende Gedoornde Duranta*, van PLUMIER, als de Ongedoornde, die Boomachtig schynt te zyn, beiden in Amerika waargenomen, t'huis gebragt. Hy hadtze den naam van *Castorea* gegeven, naar den Doopnaam van CASTOR DU-

(1) *Duranta* Calycibus Fructescentibus contortis. *Syst. Nat.* XII. Gen 786. p. 425. *Veg.* XIII. p. 482. JACQ. *Am. Hist.* 186. T. 176. fig. 76. Castorea repens spinosa & Castorea Racemosa, Flore cœruleo, Fructu Croceo. PLUM. *Gen.* 30. *Ic.* 79.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Schuil-zaadige.*

DURANTUS, wylen Geneesheer te Rome, die een Italiaansch Kruidboek aan 't licht gebracht heeft. LINNÆUS heeft, met reden, deszelfs Geslagtnaam gebruikt, en deeze Soort den bynaam van PLUMIER, den eersten ontdekker van dit Gewas, gegeven. Het is door den Heer JACQUIN ook in de Westindiën, op 't Eiland St. Domingo, gevonden; een Boompje zynde, zegt hy, van vyftien Voeten hoog, met opgeheven of neergeboogen Takken, die somtyds met Doornen bezet, somtyds van dezelven ontbloot zyn. Het heeft de Bladen ovaalachtig, spits, tot een kort Steeltje verfmald, in de uiterfte helft stomp en ongelyk getand, glad, gepaard, twee Duimen lang. Uit de Oxels en aan de enden der Takken komen groote losse Trosfen voort, van veele reukelooze blaauwe Bloemen. Het Vrugtbeginzel, dat rondachtig is, heeft eenen Draadachtigen Styl, met een geknopten Stempel. Hier op volgt een rondachtig ovaale, slaauw vierhoekige Befie, naauw beflooten in de Kelk, die vergroot en geel gekleurd is, van eene geheel verschillende figuur geworden, hebbende den Mond toegekneepen en scheef omgedraaid. Hier in zyn vier Zaaden bevat, ieder met twee Hollighedeu en twee Pitten.

(2) Duranta *met de Vrugtdraagende Kelken regtopſtaande.* III. AFDEEL. XII. HOOFD. STUK.

De naam van *Elliſia* was voorheen aan het Gewas, dat deeze Soort uitmaakt, gegeven. LOEFLING bevondt het een Takkigen Heester, omſtreeks Cumana groeijende, van de Spaanſchen *Fruta de Polamita* genaamd, omtrent twee Vadem hoog (*). De Heer JACQUIN zegt dat het een Heester is, die zeer naar den anderen gelykt, uitgenomen dat de Kelk hier het Puntje overend houdt. Hy vondt dit Gewas, op Jamaika, doorgaans in de Haagen, aan de kanten van den Weg, die van de Stad Kingſton naar de Hoofdſtad des Eilands loopt. II. *Duranta Elliſea.* van Ellis.

OVIEDA.

De Bloem is, in dit Geſlagt, een zeer lang Pypje, aan 't end in drieën gedeeld; de Kelk bevat Klokswyze de Vrugt, welke een Klootronde tweezaadige Beſie is.

Twee Soorten komen, wederom, in hetzelve voor, als volgt.

(1) Ovie-

(*) Mooglyk moet het zyn *Palomita*. en dan zou het een Duiven-Struik kunnen betekenen; misſchien om dat die op de Vrugt aazen, of in 't Gewas neſtelen.

(2) *Duranta* Calycibus Fructescentibus erectis. JACQ. *Amer. Hiſt* p. 187. T. 176. f. 77. Elliſia acuta. *Am. Acad* V. p. 400. LOEFL. *Itin.* 194. Elliſia frutescens, quandoque ſpinoſa &c. BROWN. *Jam.* 262. T. 29. f. 1.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK.

(1) Ovieda *met ovaale getande Bladen.*

I. *Ovieda spinosa.* Gedoornde.

Deeze Soort is van PLUMIER *Valdia* genoemd geweest, naar den Bynaam van den vermaarden Spanjaard OVIEDO, die, op 't bevel van den Koning van Spanje, een Werk over de Natuurlyke Hiſtorie en Plantgewaſſen van Amerika geſchreeven heeft. Hy ty-telde dezelve, *Valdia met Diſtel-Bladen* en eene blaauwachtige Vrugt. Niemand anders heeft dit Gewas waargenomen, dat Kruidig is en de Bloemen aan Trosſen heeft, of aan Hoofdjes, doch, volgens de Afbeelding, met zes Meeldraadjes, die zig als van de zelfde langte vertoonen.

(2) Ovieda *met Lancetvormige, een weinig uitgegulpte Bladen.*

II. *Ovieda mitis.* Ongedoornde.

Hier van geeft de Hoogleeraar N. L. BRANNUS de Afbeelding, als een Plant zynde, *Bonga Penjaton* by de Javaanen genoemd. Het is, volgens onzen Ridder, een Heeſter, die de Bladen en de Bloempyp, beiden, zeer lang heeft.

VOL-

(1) *Ovieda* Fol. ovalibus dentatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 787. p. 425. *Veg.* XIII. p. 483. Valdia Cardui folio, Fructu ſubcœruleo. PLUM. *Gen.* 14. *Ic.* 256.

(2) *Ovieda* Fol. Lanceolatis ſubrepandis, BURM. *Fl. Ind.* p. 136. T. 43. f. 1.

VOLKAMERIA.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Angiospermia.*

Van den vermaarden VOLCKAMER, die een beſchryving der Planten, om Neurenburg groeijende, in 't voorſt der voorgaande Eeuw uitgegeven heeft, is de Geſlagtnaam afkomſtig.

Een Kelk in vyven gedeeld; de Slippen van de Bloem zydelings geboogen; een tweezaadige Beſie met tweehollige Zaaden: dus zyn de byzondere Kenmerken opgegeven.

Drie Soorten komen in dit Geſlagt voor, als volgt.

I. *Volkameria aculeatu.* Gedoornde.

(1) Volkameria *met de Bladen uit Doornen ſpruitende.*

Deeze is *Liguſtroides* genoemd geweest, en *Gedoornde Duglasſia* met Liguſter-Bladen, alzo het Gewas, naar de Liguſter gelykt, zynde van PLUMIER *Gedoornde Duglasſia* met eene Testikelachtige Vrugt, getyteld. Het kwam SLOANE veel op de Velden van Jamaika voor, en de Heer JACQUIN heeft het doorgaans op de Karibiſche of Voor-Eilanden van Amerika aan-

(1) *Volkameria* Spinis Petiolorum rudimentis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 788. p. 425. *Veg.* XIII. p. 483. JACQ. *Amer. Hist.* p. 195 T. 117. Clerodendrum Fruticoſum ſpinoſum &c. BROWN. *Jam.* 262. T. 30. f. 2. Liguſtroides. *Hort. Cliff.* 480. Duglaſſia ſpinoſa Liguſtri folio. AMM. *Herb.* 576. Liguſtrum aculeatum Fructu teſticulato. PLUM. *Sp.* 17. *Ic.* 164. f. 1. Paliuro affinis Liguſtrifolia ſpinoſa. SLOAN. *Jam.* 137. *Hist.* II. p. 137. T. 166. f. 2, 3. RAJ. *Dendr.* 95. PLUK. *Phyt.* 352. f. 2.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Schuil-zaadige.*

aangetroffen. BROWNE noemt het *Heesterachtig gedoornd Clerodendrum*, met de onderste Bladen digt by, de bovensten tegenover elkander, driebloemige Bloemsteeltjes uit de Oxels voortbrengende. Hier uit blykt de Gestalte nagenoeg. JACQUIN zegt, dat het een Takkige regtopstaande Heester is, van vyf of zes Voeten hoog, geheel met Reukelooze witte Bloemen beladen, daar men zeer dikwils vyf en somtyds zes Meeldraadjes in aantreft; hoewel 'er ook zyn, in welken het Kenmerk deezer Klasse, van vier Meeldraadjes, twee langer, twee korter, plaats heeft. De Bloemen zyn egaal in vyven verdeeld, aan den mond van haar Pypje, doch twee deezer Slippen wyken meer van elkander af, dan de drie overigen, en dit maakt de Bloem eenigszins wanstaltig; gelyk SLOANE daar van zegt.

II. *Inermis*, Ongedoornde.

(2) Volkameria *met ongedoornde Takken.*

Deeze Soort is de *Strand-Jasmynstruik* van RUMPHIUS, die met harde ronde Stengen opschiet, geevende Bladdraagende Takjes ter zyden uit, in 't kruis by elkander, waar aan de Bladen gepaard voorkomen, van figuur als Li-

(2) *Volkameria* Ramis inermibus. *Fl. Zeyl.* 231. Jasminum littoreum. RUMPH. *Amb.* V. p. 86. T. 46. Periclymeni similis Myrtifolia Arbor Maderaspatensis. PLUK. *Alm* 287. T. 211. f. 4. Jasmini flore Frutex Philippensis. PETIV. *Gaz* T. 42. f. 7. Nirr-Notsjil, *Hort. Mal.* V. p. 97. T. 49. BURM. *Fl. Ind.* p. 136.

Limoenbladen, van boven donker groen en glad, van onderen met Ribbetjes. De Bloemen, naar die der Jasmynen gelykende, komen aan Kroontjes voort, hebbende een scheefuitgebreiden Mond en daar op volgen Besieachtige Vrugten, van grootte als kleine Kersen, Peerachtig, op een Kelkje zittende, door vier Sleuven in 't kruis verdeeld, die hard blyven, al zyn ze ryp. Het is een gemeene Strandboom op alle de Oostersche Eilanden. De *Niir-Notsjil* van Malabar, dien men den Water-Kuisboom noemt, wordt hier ook t'huis gebragt, door den Heer BURMANNUS, wiens *Stinkende Ceylonsche Jasmyn*, de *Ghurænda* van HERMANNUS, een Boom is van dergelyke Gestalte. III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Angiospermia.*

(3) Volkameria *met breed Lancetvormige, Zaagswys getande, byna ongesteelde Bladen.* III. *Volkameria serrata.* Gekartelde.

Deeze, in Indie groeijende, heeft de Takken rondachtig, met een gearmde Bloempluim, zynde de Kelken Klokvormig, onverdeeld, en naauwlyks getand, en de Vrugten uit vier Besjen samengesteld.

De overeenkomst van dit alles doet my hier een Takje t'huis brengen, met Vrugten beladen, 't welk my, onder den naam van *Pegoe-goet*,

(3) *Volkameria* Fol. lato-lanceolatis, serratis, sub sessilibus. *Mant.* 90.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Schuilzaadige.*

goet, met en benevens veele andere raare Plantgewassen, door den Wel Ed. Gestrengen Heer RADERMACHER, Baljuw te Batavia, uit Oostindie is toegezonden: te meer, dewyl ik nog Bloempjes daar aan gevonden heb, niet alleen met deeze Klasse, maar ook met dit Geslagt overeenkomstig. Dus kan ik verzekeren, dat dezelven Pypachtig zyn, in vyf Slippen verdeeld, met een langen Styl en vier zeer lange Meeldraadjes, waar van twee zig korter dan de anderen vertoonden. Zelfs heb ik de tweedeeligheid van den Stempel daar in waargenomen. De Bladen zyn juist zo, als hier in de bepaaling van deeze Soort is opgegeven, tegenover elkander in 't kruis geplaatst, gelyk de Afbeelding in *Fig.* 2, op Plaat XXVI, aantoont. De Vrugt-Pluim bestaat uit Trosjes, die uit de Oxelen voortkomen, op enkelde Steeltjes, welke zig doorgaans in drieën verdeelen, en dan by ieder verdeeling twee smalle Blikjes hebben. Op het end van dezelve komt één of meer thans zwarte Besën voort, waar van de volkomensten vier-, de anderen drie-, tweedubbeld of enkeld zyn: gelyk zig dit alles aan één Trosje hier openbaart. Ieder Besie heeft éene Holligheid, en bevat daar in een rond Zaad. Voorts rusten deeze Vrugten op den Kelk, die uitgezet is, en anders zig volmaakt Klokvormig, onverdeeld en naauwlyks getand, even als in de beschryving, vertoont. Dit doet het Gewas van de *Volkameria multiflo-*

ra van den Heer N. L. BURMANNUS, naar welke het anders, wegens de Hartvormige Trosbladen, wel gelyken zou, blykbaarlyk verſchillen; hoewel het, wegens de lange Meeldraadjes en éénzaadige Beſſen, nader ſchynt te komen aan 't volgende Geſlagt.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Angiospermia.*

CLERODENDRUM. Lotboom.

De Kenmerken zyn, een vyfdeelige Klokswyze Kelk; de Bloem een Draadachtig dun Pypje, met eenen Smoelachtig in vyven egaal verdeelden rand: de Meeldraadjes zeer lang, doch twee korter dan de anderen; de Vrugt een eenzaadige Beſie.

Vier Soorten komen thans in dit Geſlagt voor, altemaal in Oostindie groeijende, als volgt.

(1) Lotboom *met Hartvormige Wollige Bladen.* 1. *Clerodendrum infortunatum.* Ongelukkige.

De Griekſche naam, door den Hoogleeraar J. BURMANNUS aan dit Geſlagt gegeven, betekent *Lotboom*, en die benaaming ſtrookt beter met de bynaamen der Soorten, dan *Geluks-*

(1) *Clerodendrum* Foliis Cordatis tomentoſis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 789. p. 426. *Veg.* XIII. p. 483. *Fl. Zeyl.* 232. Clerod. Fol. lato & acuminato. BURM. *Zeyl.* 66. T. 29. Petasites agreſtis. RUMPH. *Amb.* IV. p. 108. T. 49. BURM. *Fl. Ind.* 137.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK.

Schuil-zaadige.

luksboom, gelyk men dit verduitscht heeft (*). Op Ceylon werdt het Gewas *Pinnakola* of *Ongelukkige Boom* genoemd. Hy groeit, zo 't schynt, door geheel Indie. Aan de Kust van Malabar noemt men *Peragu*, een Heester van drie Voeten hoog, op Zandige plaatsen voorkomende, die de zelfde geacht wordt te zyn, zo wel als de *Wilde Pestwortel* van RUMPHIUS, welke op vogtige plaatsen in alle Ambonsche en Bandasche Eilanden groeit, zynde door hem aldus beschreeven.

Het blyft een laage Struik, van omtrent vyf Voeten hoog, met weinige en broosche Takken; de Bladen Hartvormig, meer dan een Hand groot, by paaren in 't kruis geplaatst, aan de kanten uitgegulpt, van boven Wollig, zwartgroen, van onderen ruig en rimpelig, met zwaare Ribben en dwars-Aderen, sterk en Vlierachtig ruikende. De Bloemen, die aan yle Trosjes op roode Steeltjes voortkomen, zyn langhalzig als Jasmyn-Bloempjes, doch boven aan den Mond in vyf Slippen verdeeld, die aan de eene zyde altoos een opening laaten, als of daar een Blaadje ontbrak, rood

(*) *Gluckshaum.* Zie *Gatt. der Planzen*, door Dr. PLANER. Gotha. 1775. Ten opzigt van de Kenmerken vindt men aldaar, „ de Kroon of Krans (*Corolla*) is eenbladig en „ *gelykvormig*; het Pypje dun, lang: de Mond in vyven „ gedeeld, *gelykvormig*; de bovenste Slippen dieper afgedeeld." *Laciniis omnibus æqualibus* was in *Gen. Plant* Ed. v. gezegd: dit kan naauwlyks plaats hebben, wanneer de bovensten dieper afgedeeld zyn.

rood van Kleur, met vyf kromme ronde Draadjes. De Vrugten zyn vierkante Besen op roode Voetjes, bevattende ieder vier Korrelige Zaaden.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

Van de Malabaarse wordt ook aangemerkt dat de Slippen der Bloem meest naar eene zyde geplaatst zyn; zo dat derzelver figuur weinig overeenkomst zou hebben met die der afgebeelde Ceylonsche van den Heer BURMANNUS, alwaar de Bloem duidelyk in twee Lippen is gedeeld, de bovenste tweedeelig, de onderste driedeelig, hebbende vier Meeldraadjes, gelykerwys de gezegde Malabaarsche, en de Vrugt was een eenzaadige Besie.

Angiospermia.

(2) Lotboom *met Lancetvormige, geheel efenrandige Bladen.*

II. *Fortunatum.* Gelukkige.

Deeze zou zyn, welke de Ceyloneezen *Pinna* of den *Gelukkigen Boom* noemden, zynde van Java gezonden onder den naam van Heester met een Gepaarlde Bloem en een ronde Vrugt. Op het Deensch Eiland by Canton in China groeide zy by de Graffteden der Europeaanen, zo de Heer OSBECK verhaalt, onderscheidende zig, van alle daar bevindelyke Kruiden, door haaren Muskus-Reuk. De Chineezen noemden haar *Katag-naong*. Hy beschryft dezelve als een Takkig Gewasje, ongevaar

(2) *Clerodendrum* Fol. lanceolatis integerrimis. *Am. Acad.* IV. p. 320. OSB. *Itin.* 228. T. II. BURM. *Fl. Ind.* 137.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Schuilzaadige.*

vaar een Voet hoog, dat hy afbeeldt, met gesteelde Blaadjes, spits ovaal, ongekarteld en taamelyk glad. Uit derzelver Oxelen kwamen Steeltjes met veele Bloempjes, die eenen rood gekleurden Kelk hadden, en de Bloem veel meer naar die van 't voorgaande Geslagt gelykende, hebbende ook gantsch geen lange Meeldraadjes. Bovendien bestondt de Vrugt uit twee Besiën aan elkander gevoegd.

III. *Calamitosum.* Rampige.

(3) Lotboom *met ovaale, eenigermaate getande, naakte Bladen.*

Deeze Soort was aan den Ridder door wylen den Heer Doktor BASTER, als op Java groeijende, opgegeven. Zy hadt de Bladen tegenover elkander, gesteeld, Eyrond of ovaal, eenigermaate Zaagswys' getand, wederzyds naakt: een gearmde Pluim en de Bloemen een weinig kleiner dan in haare mede-Soorten. Niettemin wordt thans daar toe betrokken de *Volkameria alternifolia*, van den Hoogleeraar N. L. BURMANNUS afgebeeld, en dus genoemd, om dat zy de Bladen overhoeks heeft, voerende den naam van *Puan Bouga* by de Javaanen.

IV. *Paniculatum.* Gepluimde.

(4) Lotboom *met gekwabde, Zaagswys getande*

(3) *Clerodendrum* Fol. ovalibus subdentatis nudis. *Mant.* 90. Volkameria alternifolia. BURM. *Fl. Ind.* 137. T. 44.

(4) *Clerodendrum* Fol. lobatis, serratis, Panicula amplissimâ. *Mant.* 90. Volkameria multiflora. *Fl. Ind.* 137. T. 45. f. 1.

tande Bladen, en een zeer groote Bloem-pluim.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

Deeze, ook in Indie vallende, heeft volgens den Ridder de Steng viervoudig gesleufd; de Bladen gepaard Hartvormig, vyf- of driekwabbig, Zaagswys' getand. De Pluim is zeer groot, bestaande uit tweemaal gegaffelde en eindelyk getakte Steelen. Hier wordt de *Veelbloemige Volkameria*, van gezegden Hoogleeraar, t'huis gebragt, welke veelbloemige, doch meest driebloemige Steeltjes in de Oxelen heeft en zeer Bloemryk is, ook op Java groeijende. Hier uit blykt, dat de onderscheiding van deeze twee Geslagten niet gemakkelyk is. *Angiospermia.*

VITEX. Kuischboom.

Dit Geslagt heeft een vyftandigen Kelk; de rand van de Bloem is in zessen verdeeld, de Bloem Smoelachtig met de bovenste Lip in drieën verdeeld; de Vrugt een vierzaadige Besie.

Vier Soorten zyn in hetzelve vervat, waar van de drie laatsten in Oostindie huisvesten, als volgt.

(1) Kuischboom *met geringerde Zaagswys' getande Bladen en gekranste Aairen.*

I. *Vitex Agnus Castus.* Deeuropische.

(1) *Vitex* Foliis digitatis serratis, Spicis verticillatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 790. p. 426. *Veg.* XIII. p. 483. Vitex CAM. *Epit.* 105. *H. Cliff.* 327. R. *Lugdb.* 291. GRON. *Virg.* 169. *Mat.*

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK.

Schuilzaadige.

Deeze, die in de Zuidelyke deelen van Europa groeit, is algemeen bekend onder den naam van *Kuischboom*, in 't Latyn *Agnus Castus* of ook *Vitex*, welken naam PLINIUS gebruikt, zeggende: „ van de Wilgen verschilt „ niet veel, zo in 't gebruik der Teenen als in „ in de gedaante der Bladen, hoewel hy aan„ genaamer van Reuk is, de Vitex, by de „ Grieken *Lygon* of anders *Agnon* genaamd; „ om dat de Atheensche Jonkvrouwen, op 't „ Feest van Ceres tot Nonnen ingewyd wor„ dende, zig daar van Matrassen deeden maa„ ken, om haare kuischheid te bewaaren. Twee „ Soorten zyn 'er van. De groote wordt, als „ de Wilgen, een Boom; de kleine blyft „ Heesterachtig, met wittere Wollige Bladen. „ De eerste, deswegen de Witte bygenaamd, „ heeft een witte Bloem uit den paarschen: „ die van de andere, genaamd de Zwarte Vi„ tex, is geheel paarsch. Zy groeijen in Moe„ rassige Velden. Het Zaad smaakt Wynach„ tig en wordt gezegd een Koortsmiddel te „ zyn, als ook in Olie gemengd, door smee„ ring, Zweet te verwekken en dus de ver„ moeidheid weg te neemen. Het zet het

„ Wa-

Mat. Med. 319. GRON. *Or.* 77. TOURNF. *Inst.* 603. DOD. *Pempt.* 673. Vitex Fol. angustioribus Cannabis modo dispositis. C. B. *Pin.* 475. β. Vitex latiore folio. C. B. *Pin.* 475. Vitex folio serrato, J. B. *Hist.* I. p. 405. LOB. *Ic.* II. 139.

„ Water af en verwekt de Stonden; doch be- III.
„ roert het Hoofd gelyk de Wyn, als zynde AFDEEL.
„ van dergelyken Geur. De Opzettingen dryft XII.
„ het neder, zynde voor Water- en Miltzug- HOOFD-
„ tigen zeer dienstig: stopt den Loop: maakt STUK.
„ overvloed van Zog en dient tegen 't Adde- *Angio-*
„ ren Vergift, inzonderheid dat van de Kleine *spermia.*
„ Soort. Men neemt een Drachme van het
„ Zaad in, met Wyn en smeert 'er mede de
„ Spinnekoppen-Beet, verdryvende ook door
„ berooking de Vergiftige Dampen, enz."

Men ziet hier uit, in hoe veel gebruik oudtyds de Kuischboom was in Italie, daar hy natuurlyk, in 't Napelsche en op Sicilie, in Moerasfige Velden groeit. Hy moet in Grickenland, wegens het gemelde, niet ongemeen zyn. DIOSCORIDES stelt zyne Groeiplaats aan de Oevers van Rivieren en aan de Zee-Kust, op ruuwe plaatsen. RAUWOLF heeft hem, by Aleppo in Syrie, gevonden, en hy komt ook in Virginie voor. Verder wordt hy, in Europa, in de Tuinen gehouden, geevende in onze Provinciën wel Bloem maar geen Zaad, zo MUNTING aanmerkt, en moetende 's Winters in Huis staan. Men noemt hem ook *Boom der Kuisheid* en *Abrahams-Boom*, van welk laatste de reden niet klaar is. De Italiaanen noemen hem *Vitice* of *Agno casto*, de Spanjaarden *Gattillo casto*, de Franschen *Aignel Chaste*, de Engelschen *Chaste-Tree*, en de Duitschers *Schaffsmaul* of *Kauschbaum*.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

Schuilzaadige.

Tegenwoordig kent men 'er twee Verſcheidenheden van. De eene heeft zeer ſmaile Bladen, op de wyze der Hennipbladeren by vyven op een Steel groeijende, het middelſte langst, van boven groen, van onderen grys, en geheel ongekarteld. De Stam is niet zeer dik, de Takken zyn by uitſtek taay en buigzaam. Het draagt Bloemen als gemeld is, paarſch, blaauw of wit van Kleur; doch die de bovenſte Lip dikwils maar in tweeën gedeeld hebben (*). Zy groeijen Kranswyze om een Steel, en maaken dus een Aair uit, gelyk ook de Zaaden, welke naar Peperkorrels gelyken. In de Ooſterſche Landen is ook een Driebladige waargenomen, zynde, zo men oordeelt, een loutere ſpeeling der Natuur (†).

Behalven deeze, die de gewoone Kuiſchboom is, komt 'er een voor die grooter is, met gekartelde Bladen, en deeze groeit zo wel als de andere in Languedok, volgens GOUAN, alwaar men hem de *Peperboom* noemt. Hy komt in manier van Vrugtdraaging met de eerſte overeen, hebbende Aairen van agt of negen rondachtige Kransjes, en het getal der Bladen is ſomtyds zeven op een Steel. Deeze vindt men by LOBEL, zo wel als den anderen, afgebeeld.

Het Zaad van den Kuiſchboom, dat men

(*) FABRICII *Hort. Helmst.* p. 410.
(†) RAUW. *Flor. Orient.* per GRON. 77.

nog heden in de Winkelen heeft, is thans zeer weinig in gebruik. 't Gelykt veel naar Koriander en heeft een bitteragtigen, ſcherpen Smaak, zynde in lang zo heet niet als Peper. Dus kan het, als een goed Maagmiddel, tegen Opſtopping van Winden, Kolyk, Miltzugt en dergelyke Kwaalen, dienen: maar die voornaame Eigenſchap, om welke het Gewas den naam bekomen zou hebben, is waarſchynlyk een Verdigtzel, uit misverſtand van den Griekſchen naam, *Agnos*, geſprooten. Wordt het nog heden van de Kloofterlingen gebruikt, gelyk ſommigen willen, dan kan het zyn, om den ſchyn van Kuiſchheid te bewaaren, en onder dien dekmantel de Wellust bot te vieren: want men is door Ondervindingen verzekerd, dat de Minnelust door 't gebruik van het Zaad des Kuiſchbooms, in vadzige Geſtellen, opgewekt worde, hoewel hetzelve de Geilheid, in Menſchen van een heet Geſtel, verdooft (*).

III. AFDEEL. XII. GESLACHT. *Agnus-castus.*

(2) Kuiſchboom *met drie- en vyfvoudige eefenrandige Bladen, de Aairen met gegaffelde Trosjes.* II. *Vitex trifolia.* Drieblad. Dit ge.

(*) TRILLER. *Thes. Pharm.* Tom. I. 1764. p. 159.

(2) *Vitex* Fol. ternatis quinatisque integerrimis, Paniculis dichotomis. Vitex trifolia minor Indica. PLUK. *Alm.* 390. T. 206. f. 5. *Fl. Zeyl.* 413. Piperi ſimilis, Fructus ſtriatus fœmina. C. B. *Pin.* 412. Lagondium vulgare. RUMPH. *Amb* IV. p. 48. T. 18. Caranoſi. *Hort. Mal* II. p. 13. T. 10 RAJ. *Hiſt.* 1575. Vitex trifolia minor Indica odorata horrentis. BURM. *Zeyl.* 229 β. Vitex trifolia Floribus per Ramos ſparſis. *Ibid.* T. 109. BURM. *Fl. Ind.* p. 137.

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

Schuilzaadige.

Dit is een Oostindisch Gewas, voerende in 't Maleits den naam van *Lagondi* en groeijende byna overal, doch inzonderheid op Malabar en elders aan de Vaste Kust. Het is de *Driebladige Indische welriekende tamme Kuischboom*, met blaauwe getroste Bloemen, van den Hoogleeraar BURMANNUS, die *Nika* genoemd wordt van de Ceyloneezen. De Ouden hebben het *Negundo* geheten. Op Malabar is het een Heester van anderhalve Mans langte, op Java eens Mans langte hoog, opschietende met verscheide Stengen, waar aan Takken komen, die zeer lang en buigzaam zyn, zo dat sommigen op de Aarde leggen. De Bladen komen meest drie, doch ook somtyds vyf op een Steeltje voort, en zyn Lancetvormig ovaal, naar agteren versmallende, gelyk de Bladen van den Nagelboom, doorgaans op de kanten ongekarteld, het middelste grootst. Trosjes van Bloempjes, naar die van de Rosmaryn gelykende, komen aan 't end der Takken voort, en daar op volgen Peperachtige Besien, scherp en heet van Smaak, bevattende eenige harde Zaaden. Ook geeft het geheele Gewas een Speceryachtigen Zalf-Reuk van zig, zynde de Bladen tot verzagting, verwarming en Pynstilling, uitwendig van ongemeen gebruik in Indie.

Als eene Verscheidenheid van deeze Soort wordt aangemerkt, die, welke door den gezegden Hoogleeraar in Afbeelding gebragt is onder de Ceylonsche Planten, en genoemd *Driebla-*

ge

Fig. 1.

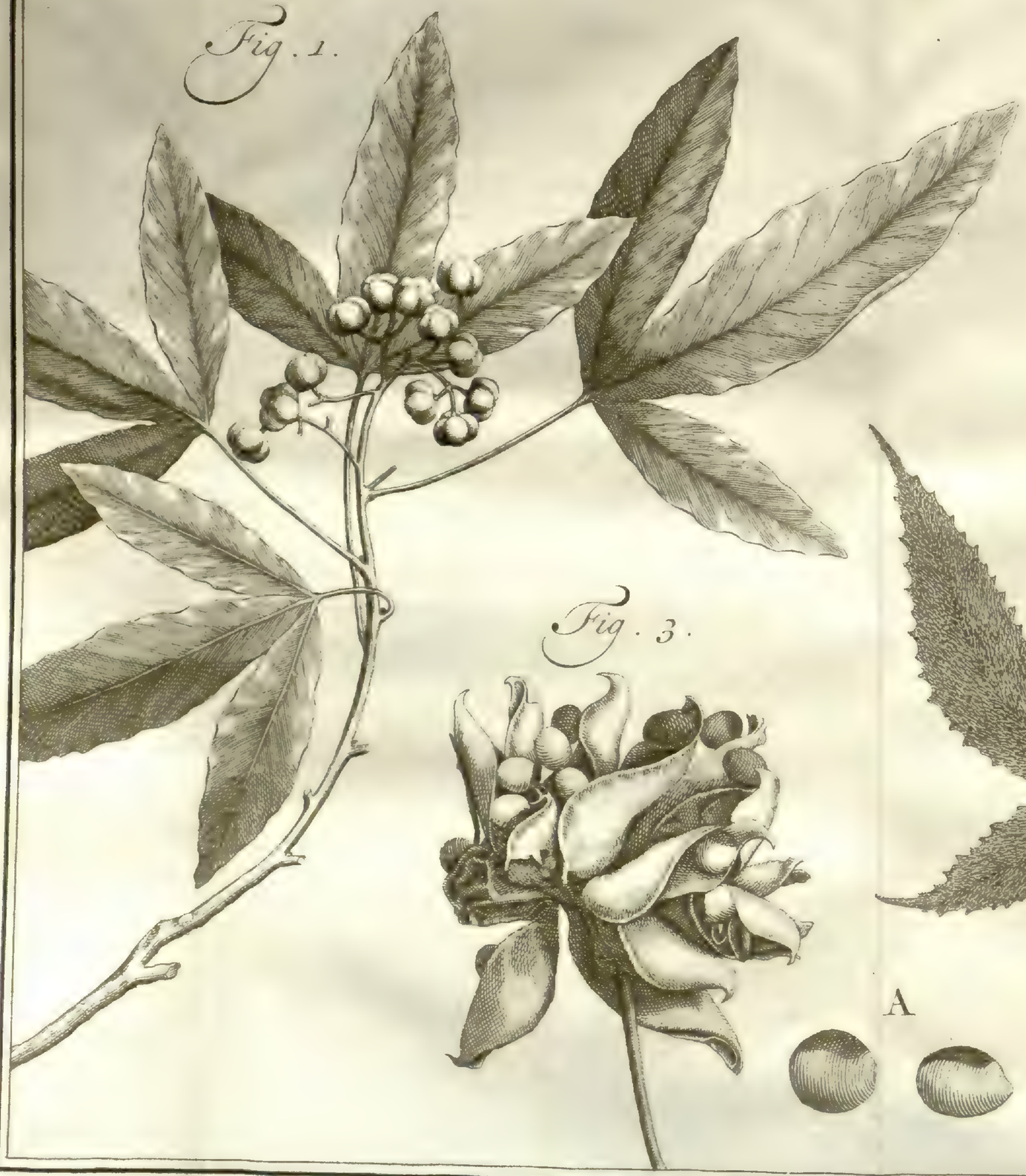

Fig. 3.

A

Fig. 2.

ge *Kuiſchboom*, met de Bloemen langs de Takken verſpreid. In dezelve zyn de Bladen van eene geſpitst ovaale figuur, aan beide zyden groen; terwyl dezelven in de andere, van boven, door 't droogen zwart worden, blyvende van onderen grys, even als in de gemeene Kuiſchboom, zo RUMPHIUS aantekent. Die Autheur merkt ook aan, dat aan de afgekapte Struiken dikwils Takjes voortkomen met enkelde en met gekartelde Bladen; zo dat die Indiſche Driebladige Kuiſchboom met gekerfde Bladen zegt hy, welke de Portugeezen beſchreeven hebben, niet voor een byzondere Soort te houden is.

(3) Kuiſchboom *met vyf- en driebladige gekartelde Bladen, de Bloemen Troswyze gepluimd.*

III. *Vitex Negundo.* Gekarteld.

Onze Ridder onderſcheidt deeze van de voorgaande Soort, doordien de Bladen Lancetswys' ovaal, met uitgulpingen, Zaagswys' getand, van onderen naakt en geaderd zouden zyn. Naauwlyks, echter, kan dit ſtrooken met den aangehaalden *Strand-Lagondie-Boom* van RUM-

(3) *Vitex* Fol. quinatis ternatisque ſerratis, Floribus racemoſo-paniculatis. OSB. *Itin.* 92. Vitex trifolia minor Indica ſerrata. PLUK. *Alm.* 390. *Fl. Zeyl.* 414. Negundo Arbor mas. J. B. *Hiſt.* I. p. 189. Logondium littoreum. RUMPH *Amb.* IV. p. 50. T. 19. Bermoſi. *Hort. Mal.* II. p. 15. T. 11. RAJ. *Hiſt.* 1575. Vitex trifolia ſylv. Indica odorata. BURM. *Zeyl.* 229. BURM. *Fl. Ind.* 138. MILL. *Ic.* 275. f. 1, 2.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Schuil-zaadige.*

RUMPHIUS, die de Bladen doorgaans grooter, meerendeels ook ongekerfd, aan de kanten langer en ſpitſer, boven gras-groen, van onderen grys en ſchier Wolachtig, meer geaderd en minder gekruld heeft, dan de Gemeene Lagondie, welke tot de voorgaande Soort betrokken is. Die Strand-Lagondie, evenwel, zou nader overeenkomen met den *Negundo* der Portugeezen, dan de laatstgemelde, wordende ſomtyds een taamelyke Boom, doch met een kromme Stam, en dikwils op den Grond leggende; ſomtyds een uitgebreide Takkige Heeſter. 't Gewas van dien aart, dat de Heer OSBECK op Java waarnam, hier aangehaald, hadt ook de Bladen van onderen, zo wel als de Bladſteelen en Takken, Wollig, hangende de laatſten nederwaards, met eenen Alſem-Reuk. Het groeide aan de Zee. De Bladen zaten twee, drie of vier, by elkander, en die aan de Takken waren enkeld. Hy bevondt dezelven Lancetvormig en Zaagswys' getand te zyn; 't welk aan het jong opſchietende Rys dikwils plaats heeft, zo RUMPHIUS getuigt, die ook altoos vyfbladig zyn, maar aan de Bloem- en Vrugtdraagende Takjes vondt men nooit meer dan drie Bladen op een Steeltje.

Pl. XXVII. *Fig.* I. Tot dit Geſlagt zou wegens de Zaadhuisjes, die vierhollig zyn, en in ieder Holligheid één Zaadkorrel bevatten, myn fraaije Takje van een Kaapſch Heeſter-Gewas kunnen behooren, 't welk op Plaat XXVII, hier nevens, in *Fig.* I,

r, is afgebeeld. Hetzelve heeft aan dit Takje III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK. *Angio-sperm.*
dric Bladen op een Steeltje, welke Lancetvor-
mig, aan de kanten niet geſchaard, maar een
weinig uitgegulpt of Golfswyze gefronzeld zyn.
De Zaadhuisjes komen, gelyk men hier ziet,
aan een Tros voort. Het Takje is Houtig, en
heeft een geelachtig Aſchgraauwe Schors. De
Bladen zyn aan beide zyden glad.

(4) Kuiſchboom *met effenrandige gevinde Bladen, de Pluimen in drieën verdeeld.* IV. *Vitex pinnata* Vinoldige.

Deeze is onder den naam van *Piſtacio-Vitex*, als tuſſchen den Terbenthyn- en Kuiſchboom middelſlagtig, voorgeſteld geweest, en beſchreeven als een Boom, op Ceylon groeijende, die de Bladen tegenover elkander, gevind, dikwils vyfbladig, glad, ovaal, ſtomp, taamelyk ſtyf: de Takken aan 't end met eene gearmde in drieën gedeelde Bloempluim heeft, zynde de Bloemen als in dit Geſlagt geſchapen, maar de Vrugt Pruimachtig of Vleezig met een Steen. Dit ſtrookt zeer weinig met de Kenmerken. De Heer N. L. BURMANNUS heeft een Afbeelding van een Takje van dit Gewas gegeven, dat, zo zyn Ed. zegt, ook op Java groeit, en van de Javaanen, in 't

Ma-

(4) *Vitex* Fol. pinnatis integerrimis, Panicul's trichotomis. Piſtacio Vitex. *Fl. Zeyl.* 415. Vitex pinnata. BURM. *Fl. Ind.* p. 138. T. 42. f. 2.

III. AFDEEL. XII. HOOFD-TUK.

Maleitſch, *Cambang Tsjulang* geheten wordt. Die, welke zyn Ed. by den naam van *Ceylonſche* onderſcheidt, ſchynt my weinig hier van te verſchillen (*).

Schuilzaadige.

MELIANTHUS. Honigbloem.

Een vyfbladige Kelk met het onderſte Blaadje bultig: vier Bloemblaadjes, met een Honigbakje beneden de laagſten: een vierhokkig Zaadhnisje met vier Kwabben: dit maakt, behalve de ongelykheid der Meeldraadjes, de Kenmerken uit van dit Geſlagt.

Het bevat twee Soorten, beiden uit Afrika afkomſtig.

I. *Melianthus major.* Groote.

(1) Melianthus *met enkelde Stoppeltjes, aan de Bladſteelen vast.*

Dit Gewas wordt *Honigbloem* aan de Kaap genoemd van de Nederlanders, om dat de Bloemen eene rykelyke veelheid van zeer aangenaam Vogt, dat niet minder Smaakelyk dan de beste Honig is, uitgeeven, zynde bleek rood van Kleur. De Hottentotten, en de Eu-

ro-

(*) Vitex (*Zeylanica*) Fol. pinnatis ternis quinisve integerrimis, Floribus corymboſo-paniculatis. BURM. *Fl. Ind.* p. 138.

(1) *Melianthus* Stipulis ſolitariis, Petiolo adnatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 795. p. 428. *Veg.* XIII. p. 485. *Hort. Cliff.* 492. *Ups.* 181. R. *Lugdb.* 402. TOURNF. *Inſt.* 430. Melianthus Africanus. HERM. *Lugdb.* 414. T. 415. Pimpinella ſpicata maxima Africana, BARTH. *Act. Hafn.* II. p. 58.

ropeaanen zelfs, zyn daar op zodanig verlek- III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK.
kerd, dat zy die Plant nooit voorbygaan, zonder daar van te proeven. Hier te Lande, insgelyks, is de overvloed daar van in de zelfs Bloemen zo groot, dat zy dikwils op de Bladen afdruipt, komende als een Daauw voort uit het onderſte van de Bloem, en in het Honigbakje, dat daar van den Kiel uitmaakt, ſamenvloeijende. Wanneer men 't Gewas, onder 't bloeijen, ſchudt, geeft het als een Honig-Regen uit. *Angiospermia.*

In 't jaar 1672 was daar van het Zaad, van de Kaap, aan den vermaarden BARTHOLINUS te Kopenhagen bezorgd, door den beroemden HERMANNUS, en vervolgens is het Gewas in de Hollandſche Tuinen overgebragt, door HOTTON, daar het, 's Winters in Huis bewaard wordende, weelig groeit. Het wordt een Heester van wel twee Mans langten, geduurig friſch en groen, met Stengen van een Duim dik, die van onderen Houtig en bruin, opwaards groenachtig en aan den top rood zyn. De Bladen zyn gevind, als die van de Pimpernel, doch veel grooter, diep gekerfd, en Zilverachtig groen. Het Stoppeltje, een ſpits Blaadje, 't welk ieder Bladſteel omvat, is zeer groot. Het Loof heeft een bezwaarende en byna ſtinkende Reuk. De Plant geeft Aairen uit van Bloemen, die zwartachtig rood zyn, op Wollige Steeltjes, ook door een dergelyk Stoppeltje beſchut. 't Getal der Meeldraadjes wordt

III. AFDEEL. XII. HOOFD-STUK.

gezegd tien te zyn, waar van vyf langer, vyf korter voorkomen. TOURNEFORT, evenwel, heeft 'er maar vier afgebeeld. Het Vrugtbeginzel is vierkantig en wordt een vierhoekige Blaasachtige Vrugt, waar van ieder Holligheid een Zaad bevat, dat Eyvormig is, zwart en glad, naar Peonie-Zaad gelykende. Op vogtige Moerasſige plaatſen aan de Kaap komt dit Gewas overvloedig voort.

Schuilzaadige.

II. *Melianthus minor.* Kleine.

(2) Honigbloem *met dubbelde afgezonderde Stoppeltjes.*

Deeze voert den bynaam van *Kleine*, waarſchynlyk om dat de beroemde COMMELYN dezelve *Kleine Stinkende Afrikaanſe Honigbloem* getyteld hadt: geevende 'er de hoogte, ſlegts, van drie of vier Voeten aan. De Hyſiquanenſer Melianthus van HERMANNUS heeft Stengen van drie Ellen en daar boven hoog, groen en ruig, met dergelyke Bladen als de voorgaande, welken, ieder uit elf Vinblaadjes beſtaande, ook diep gekerfd zyn, boven groen, onder wit of grys, en rimpelig wegens de Aderen. Twee ſpitſe Stoppeltjes bevinden zig aan den Wortel van ieder Bladſteel. Zeer ſtinkt dit Gewas, zegt men, naar het Doorn-Appel Kruid,

(2) *Melianthus* Stipulis geminis diſtinctis. *Hort. Cliff.* 492. *R. Lugdb.* 402 Melianthus Africanus minor fœtidus. COMM. *Rar.* T. p. 4. Mel. Hyſiquanenſis minor fœtidus. RAJ. *Dendr.* 120. Mel. Africanus minor. TOURN. *Inſt.* 431.

Kruid, hebbende ook in de Bloem een Honigzoet maar zwart Vogt. 't Getal der Meeldraadjes is vier. De Vrugt en 't Zaad komen bykans overeen.

Angiospermia.

De Heesterachtige Planten, die in de Klasse der Viermagtigen (*Tetradynamia*) voorkomen, kunnen gevoeglyk tot de beschryving der Kruiden gespaard en niet bekwaamlyk van de anderen afgezonderd worden. Ik gaa derhalve tot de *Enkelbroederigen* over.

XIII. HOOFDSTUK.

Beschryving van de ENKELBROEDERIGE HEESTERS, Monadelphia, *dus genaamd, om dat de* Meeldraadjes *in derzelver Bloemen* samengegroeid zyn, *of* uit een Grondstuk *voortkomen; gelyk dit plaats heeft in de* Geraniums, Malva's *en anderen.*

Ik heb voorheen aangemerkt, dat de Smaldeelingen deezer Klasse van de Vyf-, Zeven, Tien-, Elf, Twaalf- of Veelmannigheid der Bloemen, dat is, naar dezelven vyf, zeven, tien, elf, twaalf of meer Meeldraadjes hebben, afgeleid zyn. Van de eersten komen reeds eenige Heesters voor, als volgt.

LERCHEA.

Dit eerste Geslagt, naar den Sweedschen

III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK.

Vyfmannige.

Heer LERCHE getyteld, heeft een vyftandigen Kelk, eene Trechterachtige vyfdeelige Bloem; vyf Meelknopjes die in het Pypje zitten, en een enkelen Styl; wordende het Vrugtbeginzel een driehollige, veelzaadige Vrugt.

I. *Lerchea longicauda.* Staart draagende.

Maar ééne Soort is hier van bekend (1), in Oostindie groeijende, een gantsch onaanzienlyke Heester, wiens Takken eenigermaate uit Geledingen beſtaan, hebbende gepaarde, gesteelde, Lancetvormige, effene, geheel ongekerfde Bladen van een Voet lang, met Elsvormige Stoppeltjes. Aan 't end der Takken komt een Draadachtig dunne Aair, van langte als de Bladen, bezet met kleine Bloempjes, ver van elkander, ongelyk verſtrooid.

WALTHERIA.

Dit Geſlagt heeft ook een enkelen Styl: de Vrugt is een tweekleppig Zaadhuisje met ééne Holligheid en daar in een enkel Zaad. Het is naar den Leipziger Hoogleeraar WALTHERUS getyteld.

't Getal der Soorten is twee of ten hoogſten drie, als volgt.

I. *Waltheria Americana.* Westindlſche.

(1) Waltheria *met ovaale, geplooide, Zaagswys' getande Bladen; de Hoofdjes gesteeld.*

Van

(1) Lerchea. *Syst. Nat. Veg.* XIII. Gen. 1318. p. 505. *Mant.* 257.

(1) *Waltheria* Fol. ovalibus, plicatis, ſerrato-dentatis, to-

Van dit Gewas, dat op de Bahama-Eilanden, te Suriname en in de Berbiesjes, natuurlyk groeit, heeft de Heer DANTY D'ISNARD eene Afbeelding en uitvoerige beschryving aan 't licht gegeven, onder den naam van *Monosperm-Althéa* of Eenzaadige Heemstwortel, om dat het naar de Althéa eenigszins gelykt, verschillende meest daar van door het hebben van een enkel Zaad. Hetzelve waarneemende in de Orangerie van den Koninglyken Tuin te Parys, bevondt hy het een Boompje van pieramidaale figuur te zyn, 't welk op den ouderdom van twee Jaaren byna vier Voeten hoog van Stam was, met veele Takken, hebbende Hartvormige Bladen, aan de kanten getand en op lange ruige Steelen overhoeks geplaatst, zynde Wollig zagt in 't aantasten, donker groen van Kleur, de grootsten drie Duimen lang. Uit de Oxels der Bladen gaf het Bloemsteelen uit, met digte Tropjes van Bloempjes, door Blikjes van elkander gescheiden, geelachtig van Kleur, en veel naar die van de Althéa gelykende, doch zeer klein. De vyf Meeldraadjes Wa-

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Pentandria.*

mentosis, Capitulis pedunculatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 827. p. 451. *Veg.* XIII. p. 509. Walth. Fol. cordato-ovatis serratis. *Hort Cliff.* 342. R. *Lugdb.* 348. Monosperm-Althæa arborescens villosa, Folio majore. ISNARD *Act. Par.* 1721. p. 362 T. 14. Alth. similis Americana, flore luteo. BOERH. *Lugdb.* II. p. 267. Betonica arborescens foliis amplioribus. PLUK. *Alm.* 67. T. 150. f. 6. Althæa Amer. pumila flore luteo spicato. EHRETN *Cent.* T. 57.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Vyfmannige.*

waren tot een Cylindrisch Pypje samengevoegd, 't welk den Styl omringde. Het Vrugtbeginzel wierdt een klein rond Zaadhuisje, dat in tweeën open ging, bevattende één rond Zaadje.

De Heer D'ISNARD twyfelde, of het wel die Plant ware, welke de wydberoemde BOERHAAVE heeft voorgesteld onder den naam van *Amerikaansche naar de Althéa gelykende met een geele Bloem*; en, inderdaad, wanneer men de omstandige beschryving door dien Hoogleeraar daar van gegeven, met deeze vergelykt, dan zal men 'er een aanmerkelyk verschil in vinden. Het Zaad was langwerpig, spits getopt; de Meelknopjes waren roodachtig en het Vrugtbeginzel glad. Die van de Laage Amerikaansche Althéa, by BREYN, hier aangehaald, is ook zeer twyfelachtig daar toe betrokken. Dezelve komt overvloedig voort op Steenachtige plaatsen van 't Eiland Kurasfau.

A. *Waltheria angustifolia* Smalbladige.

(A) Waltheria *met Lancetvormige, Zaagswys getande, naakte Bladen.*

Tegenwoordig schynt deeze niet als een byzondere Soort aangemerkt te worden, hoewel zy als zodanig door den Heer D'ISNARD voorgesteld was, die haar door een kleiner Blad, al-

(A) *Waltheria* Fol. lanceolatis serratis nudis. *Veg.* XIII. R. *Luyd.* 348. *Fl. Zeyl.* 244. Monosperma - Althæa arborescens villosa Folio minore. ISNARD uts. Betonica arb. Maderaspatana. PLUK. *Alm.* 67. T. 150. f. 5. RAJ. *Hist.* III. p. 297.

alleen, onderſcheiden hadt. Het zoude, volgens hem, de Boomachtige Betonie van Madraſ aan de Kust van Koromandel zyn, door PLUKENETIUS afgebeeld. Misſchien is het ſlegts eene Verſcheidenheid van de voorgaande Soort. III. AFDEEL. XII. HOOFDSTUK. *Pentandria.*

(2) Waltheria *met ovaale, Zaagswys' getande, geplooide Bladen, en ongeſteelde Hoofdjes.* II. *Waltheria Indica.* Oostindiſche.

Deeze is, volgens onzen Ridder, de gedagte Betonie van PLUKENETIUS, die de Bladen ruig en diep geaderd, met Bolachtige tropjes Bloemen in de Oxelen heeft. Het ſchynt die te zyn, waar van door den Hoogleeraar BURMANNUS, onder de Ceylonſche Planten, de Afbeelding, met den naam van *Olmbladige Malvinda* is gegeven: zynde *Ceylonſche Alcéa* met Bladen van Haagbeuken, de Bloempjes tropswyze ſamengehoopt, door HERMANNUS getyteld.

HERMANNIA.

Dit Geſlagt voert zyn naam naar den laatſtge-

(2) *Waltheria* Fol. ovatis ſerratis plicatis, Capitulis ſeſſilibus R. *Lugdb.* 348. Melochia Fol. oblongis obtuſis &c. *H. Cliff.* 343. Betonica arborescens, villoſis Foliis profunde venoſis, &c. PLUK. *Mant.* 31. Malvinda Ulmifolia, Floscu-lis puſillis. BURM. *Zeyl.* 149. T. 68. BURM. *Fl. Ind.* p. 142.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Vyfmannige.*

gemelden, een ieverig Kruidkenner, in Saxen geboóren, die geheel Europa niet alleen doorgereisd, maar ook een gedeelte van Indie en Afrika aan de Kaap uit liefde voor de Kruidkunde bezogt, en na zyne térugkomst, in 't laatst der voorgaande Eeuw, als Hoogleeraar den Leidfen Akademie-Tuin bedient en ongemeen verrykt heeft. De vermaarde TOURNEFORT, met wien hy zeer bekend en gemeenzaam was, heeft deszelfs naam dus vereeuwigd (*).

De Kenmerken beftaan in een Bloem van Peperhuisachtige holle Blaadjes, fcheef in 't ronde geplaatst, omringende de Meeldraadjes, die famengegroeid zyn, of van een Buisje voortkomen, 't welke het Vrugtbeginzel bevat, dat vyf Stylen heeft en een vyfhollig Zaadhuisje wordt.

Negen Soorten, altemaal Heesterachtig en van de Kaap of uit Afrika afkomftig, zyn 'er in vervat, als volgt.

I. *Hermannia Althaeifolia.* Heemtbladige.

(1) Hermannia *met ovaale, geplooide, gekartelde Wollige Bladen.*

Dee-

(*) A præftantisfimo Viro, *Paulo Hermanno*, a quo Plantam acceperam, Nomen ei pofui: zegt hy *Inft. Rei Herb.* p. 656. Ik bezit een Exemplaar van de *Synopfis Methodica Stirpium Britannicarum auctore* J. RAJO: daar TOURNEFORT eigenhandig in geschreeven heeft. *Hunc mifit ad me charifimus et clarifimus* PAULUS HERMANNUS: Kal. Maji 1691. TOURNEFORT.

(1) *Hermannia* Fol. ovatis plicatis, crenatis tomentofis *Syst. Nat.* XII. Gen. 828. p. 451. *Veg.* XIII. p. 509. *H. Cliff.* 140.

Deeze is, onder den naam van *Afrikaanſche Heſteragtige Ketmia*, met zagte gryze Bladen, door COMMELYN in Afbeelding gebragt, die aanmerkt dat de Bladen, hoewel veel kleiner, zeer naar die van de gemeene Althéa gelyken, en dat de Bloemen Schroefswyze gedraaid zyn, Zwavelgeel van Kleur. Doorgaans komen drie Bloemſteeltjes uit de Oxels der Bladen voort, die aan den top ieder twee Bloemen, onder drie Lancetvormige Blaadjes, voortbrengen. III. AFDEEL. XIII. STUK. *Pentandria.*

(2) Hermannia *met Lancetvormige onverdeelde en drietandige Bladen, de Bloemtroſſen over éene zyde.* II. *Triarca.* Onepunctige.

De Afbeelding door VOLCKAMER gegeven, die hier wordt aangehaald, is ten opzigt van de Bladen aanmerkelyk van gedagte bepaaling verſchillende, en het Gewas hadt hangende Goudgeele Bloemen. Thans wordt gezegd, dat de Bloemen blaauw zyn in deeze Soort.

(3) Hermannia *met Wigvormige geſtreepte geplooide, Tandachtig uitgerande Bladen.* III. *Alnifolia.* Elsblaadige. Dee

342. R. *Lugdbat.* 347. Herm. Capenſis Althææ folio. PET. *Gaz.* 53. T. 34 f. 2. Ketmia Afr. frutescens, Fol. mollibus et incanis. COMM *Hort.* II. p. 157. T. 79.

(2) *Hermannia* Fol. Lanceolatis integris tridentatisque, Racemis ſecundis. *Lin. Amœn.* VI. Afr. 24 Alth. Afr. frutescens, Flor. Aureis cochlearis pendulis minoribus. VOLCK. *Norimb.* Tab. 24.

(3) *Hermannia* Fol. Cuneiformibus lineatis, crenato-emarginatis. BERG. *Cap.* 166. Arbuscula Africana tricapſularis Ono-

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Hyſſopige.*

Deeze bepaaling ſtrookt weinig met Elzen-Bladen, welken COMMELYN daar aan toeſchreef, zig verbeeldende, dat het die zy, welke TOURNEFORT van HERMANNUS ontvangen hadt en noemt het *Heeſterachtige Hermannia* met langwerpige Zaagswys getande Bladen; doch van die Tandjes openbaart zig in de Afbeelding niets ter wereld. Hy zegt, dat de Bloemen ook ſpiraal gedraaid en Zwavelgeel zyn. Thans wordt 'er van gezegd: de Bladen zyn geſtreept; de Kelken klein; de Bloemen eerst wit, dan geelachtig.

IV. *Hyſſopifolia.* Hyſſopbladige.

(4) Hermannia *met ſtomp Lancetvormige, effenrandige Bladen.*

Hier wordt de zelfde, van VOLCKAMER, aangehaald, als op de Tweede Soort, niettegenſtaande derzelver Bladen naar die van Hyſop gelyken. Zy zyn breeder dan die van Lavendel, ſtomp, van boven Zaagswyze getand: de Kelken gezwollen: de Bloemen hebben een zeer korten Zwavelkleurigen omgeboogen rand.

V. *Lavenduli-folia.* Lavendelbladige.

(5) Hermannia *met ſtomp Lancetvormige effenrandige Bladen.*

De

Ononidis vernæ ſingulari folio. PLUK. *Mant.* 14. T. 139. f. 1. Ketmia Afr. Veſicaria fruticans erecta. COMM. *Hort.* II. P. 155. T. 78.

(4) *Hermannia* Fol. lanceolatis obtuſis ſerratis. *H. Cliff.* 342. *Ups.* 195. R *Lugdb.* 347. Alth. Afr. frutescens, Floribus Aureis &c. VOLCKAM. *Norimb.* T. p. 24.

(5) *Hermannia* Fol. lanceolatis, obtuſis integerrimis. *H. Cliff.*

De ongetandheid der Bladen maakt het Kenmerk van deeze Soort, tot welke de Heesterachtige Hermannia van BOERHAAVE, met een ſtomp Lavendel-Blad en kleine Goudkleurige Bloemen, is t'huis gebragt. III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Pentandria.*

(6) Hermannia *met ſmalle Bladen en eenbloemige Steeltjes.* VI. *Linifolia.* Vlaſchbladige.

Deeze is, als een nieuwe Soort, voorgeſteld door den Hoogleeraar N. L. BURMANNUS.

(7) Hermannia *met drievoudige ongeſteelde, geplooide, ſtompe, Wollige Bladen.* VII. *Trifoliata.* Driebladige.

Die van BOERHAAVE met een langwerpig, Hartvormig, zagt, ruig Blad, wordt hier betrokken. Zy komt de Elsbladige naby: hebbende de drie Blaadjes ſtomp, geplooid, Zaagswys' getand; de zydelingſen kleinſt.

(8) Hermannia *met drievoudige, geſteelde, platte, ſtomp ovaale Bladen.* VIII. *Triphylla.* Drievoudige.

Cliff. R. *Lugdb.* Herm. frutescens, Folio Lavend. latiore, Flore parvo Aureo. BOERH. *Lugdb.* I. p. 273. DILL. *Elth.* 179. T. 147. f. 176.

(6) *Hermannia* Fol. linearibus pedunculis unifloris. BURM. *Prodr.* 18.

(7) *Hermannia* Fol. ternatis, ſeſſilibus, plicatis retuſis tomentoſis. *Hort Cliff.* 342. R. *Lugdb.* 347. Herm. frutescens Folio oblongo molli cordato hirſuto. BOERH. *Lugdb.* I. p. 273.

(8) *Hermannia* Fol. ternatis, petiolatis, planis obovatis. *Am. Acad.* VI. Aft. 25.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK.

De gesteeldheid der Bladen doet deeze meest van de Voorgaande verschillen. Zy heeft de Bloemblaadjes zo lang als de Bladen en de Bloemsteeltjes nog langer, vyfbloemig met Blikjes, zynde het geheele Gewas dun met Haairtjes bezet.

Vyfmannige.

IX. *Grossulariifolia.* Kruisbeziebladige.

(9) Hermannia *met Lancetvormige, Vinswyz' verdeelde Bladen.*

Hier is die met stomp ovaale Bladen, spits ingesneeden en tweebloemige Steeltjes, uit den Leidsen Akademie-Tuin, t'huis gebragt. De *Hermannia pinnata*, die te vooren de negende Soort uitmaakte, is thans, wegens de Honigbakjes, in 't Geslagt van *Mahernia* geplaatst, en aldaar beschreeven (*).

MELOCHIA.

Het eenige verschil der Kenmerken, byna, tusschen dit en het voorgaande Geslagt; bestaat in de figuur der Bloemen, die hier niet scheefbladig noch gedraaid zyn.

Zes Soorten, meestendeels Heesterachtig, en uit de beide Indiën afkomstig, begrypt hetzelve, als volgt.

I. *Melochia pyramidata.* Spitsvrugtige.

(1) Melochia *met Kroonswyze Bloemen tegenover*

(9) *Hermannia* Fol. lanceolatis pinnatifidis. Herm. Fol. obovatis acute incisis, Pedunc. bifloris. R. *Lugdb.* 347.

(*) Zie myn voorg. STUK, bladz. 440.

(1) *Melochia* Flor. umbellatis, Capsulis pyramidatis pentagonis, angulis mucronatis; Foliis nudis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 919.

over de Bladen, Pieramidaale Zaadhuisjes met vyf ſpitſe hoeken; de Bladen kaal. III. Afdeel. XIII. Hoofdſtuk, *Pentandria.*

Den ouden naam *Melochia*, die door ALPINUS aan een Egyptiſch Kruid, eenigermaate naar Melde gelykende, en by de Egyptenaaren van zo veel gebruik in Warmoes of Vleeſchſop, als hier de Beet en dergelyken, gegeven was, heeft onze Ridder verlevendigd in dit Geſlagt, misſchien wegens de Pieramidaale figuur der Zaadhuisjes van deeze Soort. Dezelve, nogthans, heeft op gelyke manier in de volgende plaats, die 'er weinig van verſchilt, zynde door den Heer JACQUIN mooglyk voorgeſteld onder den naam van *Melochia Domingenſis*. Een dergelyke Heeſter van vier Voeten hoog, was hem, op Steenachtige plaatſen van 't Eiland Kurasſau, menigvuldig voorgekomen. LINNÆUS ſtelt de woonplaats in Braſil.

(2) Melochia *met Kroontjes van Bloemen in de Oxelen, de Zaadhuisjes pieramidaal met vyf ſpitſe hoeken: de Bladen Wollig.* II. *Tomentoſa.* Wolbladige.

De

829. p. 451. *Veg.* XII. p. 510. *H. Cliff* 343. *Fl Zeyl.* 245. LOEFL. *Itin.* 255. Melochia herbacea &c. BROWN. *Jam.* 276. Althæa Bras. frutescens. PLUK. *Alm* 25. T. 131. f. 3. Melochia Domingensis. JACQ *Amer. Hiſt.* 198. *Hort.* T. 30.

(2) *Melochia* Flor. umbell. axillaris, Capſulis pyramid. pentagonis, angulis mucronatis, Fol. tomentoſis. Melochia frutescens &c. BROWN *Jam.* 276. Abutilon herbaceum procumbens &c. SLOAN. *Jam.* 97. *Hiſt.* I. p. 220. T. 139. f. 1.

III. ANDERL. XIII. HOOFDSTUK. *Vyfmannige.*

De Wolligheid der Bladen onderſcheidt voornaamelyk deeze Soort, welke door gedagten Heer, op verſcheide Westindiſche Eilanden, en allerovervloedigst op St. Marten, is gevonden, een Heeſter maakende, op Steenachtige opene Velden drie Voeten en op beſchaduwde plaatſen zeven Voeten hoog. De Stengen zyn als Rys of Roeden: de Bladen Lancetvormig-ovaal, geplooid, gekarteld, Wollig: de Bloemſteeltjes Kroontjeswys', tegen over de Bladen: de Bloemen paarſch en vry groot.

III. *Depreſſa.* Platvrugtige.

(3) Melochia *met enkelde Bloemen en platte vyfhoekige Zaadhuisjes, die de hoeken ſtomp en gehaaird hebben.*

Deeze Soort is door de platheid der Vrugten onderſcheiden. De *Amerikaanſche Abutilon* met Besſen-Bladen, een Vleeſchkleurige Bloem en een vyfhoekige ruuwe Vrugt, is hier t'huis gebragt. 't Gewas wordt by de Havána gevonden.

IV. *Concatenata* Rondvrugtige.

(4) Melochia *met digte end-Troſſen; de Zaadhuisjes rond en ongeſteeld.*

Dit

(3) *Melochia* Flor. ſolitariis, Capſulis depreſſis pentagoniis, angulis obtuſis ciliatis. Melochia erecta minor BROWN. *Jam* 276. Abutilon Amer. Ribeſii foliis. HOUST. Ms. MILL. *Dict.* T. 3. f. 2.

(4) *Melochia* Racem. confertis terminalibus, Capſulis globoſis ſeſſilibus. *Fl. Zeyl.* 247. Alcea Indica floſculis parvis. PLUK. *Alm.* 26. T. 9. f. 5. BURM. *Fl. Ind.* p. 143.

Dit is een overblyvend, glad, regtopſtaand Gewas, met zwiepige Takken. De Bladen zyn langwerpig ovaal, Zaagswys' getand, van onderen eenigszins gekwabd, gefteeld. Het geeft veele Trosſen uit, die van elkander afwyken. De Groeyplaats is in de beide Indiën.

Peniandria.

(5) Melochia *met ongefteelde Bloemhoofdjes en rondachtige Zaadhuisjes.*

V. *Corchorifolia.* Breedbladige.

Deeze is *Melochia met Corchorus-Bladen* van Dillenius genoemd, en uitheemſche Althéa, met langere Betonie-Bladen en zeer kleine Bloempjes van Plukenet. Op Malabar noemt men ze *Tsjeru-Uren.* Hermannus noemtze Indiſche Malva met Aalbesſen-Bladen. 't Gewas is Heeſterachtig, doch laag en wyd uitgeſpreid, met de Takken als Roedjes, de Bladen ſtomp Hartvormig, de Bloemen in ronde Hoofdjes vergaard, bleek paarſchachtig met een geelen Bodem.

(6) Melochia *met Bloemhoofdjes; de Bladen ovaal Eyrond getand; de Takken neerleggende.*

VI. *Supina.* Hurkende.

Een

(5) *Melochia* Flor. capitatis ſeſſilibus Capſulis ſubrotundis. *Fl. Zeyl.* 246. Melochia Corchori folio. Dill *Elth.* 221. T. 276. f. 217. Althæa peregrina &c. Pluk. *Alm.* 25. T. 44. f. 5. Tsjeru-Uren. *Hort. Mal.* IX. p. 143. T. 73. Burm. *Fl. Ind* p. 143.

(6 *Melochia* Floribus capitatis, Foliis ovatis ſerratis Caulibus procumbentibus. Alcea ſupina puſilla &c. Pluk. *Alm.* 14. T. 112. f. 4.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Vyfmannige.*

Een klein Oostindisch Plantje, naar Oijevaars-Bek gelykende, maakt deeze Soort uit. Het heeft de Vrugten als Bolletjes op den top van de Steeltjes, hard van Dop. Nog twee Soorten, de eene op Java, de andere op Koromandel groeijende, zyn hier door den Heer N. L. BURMANNUS bygevoegd (*).

GERANIUM. Oijevaars-Bek.

Onder de Tienmannigen van deeze Klasse komt hier alleen dit Geslagt in aanmerking, waarvan de Bloem maar éénen Styl doch vyf Stempels heeft, en de Vrugt is vyfzaadig met een Snuit, waar van men den naam ontleend heeft.

Ongemeen uitgebreid is hetzelve, als bevattende meer dan zestig Soorten, die tot Onderdeelingen gebragt zyn, naar dat onder de Meeldraadjes meer of minder voorkomen, die geen Meelknopjes hebben, 't welk eene aanmerkelyke byzonderheid is van deeze Plantgewassen. Ik zal in 't vervolg daar van omstandiger moeten spreeken, merkende thans alleenlyk aan, dat de eerste Afdeeling, met *zeven vrugtbaare en Kroontjesdraagende Steeltjes*, alleen de Heesterachtigen bevat, welken altemaal Afrikaansche of van de Kaap en daaromstreeks afkomstig zyn, als volgt. Dezelven hebben de Kelken eenbladig.

(1) Oi-

(*) Melochia erecta & cordata. *Fl. Ind.* p. 143.

(1) Oijevaars-Bek *met driedeelige gekerfde Bladen, het middelſtuk grootst; dubbelde Kroontjes; de Steng vleezig Heeſter achtig.*

III. AFDEEL. XIII. HOOFD-STUK.

I. *Geranium fulgidum.* Schitterende.

Wegens de Schitterend hoogroode Kleur der Bloemen heeft deeze den bynaam. Het Surinaamſe Geranium, met Bladen van Chelidonia, door TILLIUS dus genoemd, wordt hier t'huis gebragt.

(2) Oijevaars-Bek *met Nierachtig ronde, Wollige, gekartelde, byna onverdeelde Bladen; de Steng Heeſterachtig.*

II. *Inquinans.* Beſmettende.

Het Loof van deeze Soort, met de Vingeren aangeraakt zynde, beſmet die als met Yzerroest, waar van zy den bynaam heeft. De Bladen zyn eenigermaate Hartvormig en naar die van de Malva gelykende; des het onder de Afrikaanſe Geraniums met Kaasjes-Bladen, die

(1) *Geranium* Cal. monophyllis, Fol. tripartitis inciſis, intermediâ majore; Umbellis geminis. Caule fruticoſo Carnoſo. *Syst. Nat.* XII. Gen. 832. p. 452. *Veg.* XIII. p. 510 *Vir. Cliff.* 67. *H. Cliff.* 498. R. *Lugdbat.* 353. BURM. *Ger.* 52. Geran. Afric. Folio Alceæ. DILL. *Elth.* 156. T. 130. f. 137. Ger. Sur. Chelid. folio. TILL. *Pis.* 68. T. 26.

(2) *Geranium* Cal. mon. Fol. orbic. Renif. tomentoſis crenatis integris, Caule fruticoſo. *H. Ups.* 195. BURM. *Ger.* 46. *H. Cliff.* R. *Lugdb.* &c. Ger. Afr. arbor. Malvæ folio pingui. DILL. *Elth.* 151. T. 125. f. 152. Ger. Afr. arbor. Malvæ folio plano lucido, Fl. eleganti Kermeſino. MART. *Cent.* 3. f. 3.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK.

die in deeze Vettig zyn, betrokken wordt. Het heeft ſchoon Karmozyn-roode Bloemen.

III. *Hybridum.* Basterde.

(3) Oijevaars-Bek *met rondachtige gladde gekerfde onverdeelde Bladen, de Steng Heeſterachtig.*

Als eene Verſcheidenheid van de Tweede Soort is deeze door DILLENIUS voorgeſteld. LINNÆUS verbeeldt zig, dat zy uit die en de volgende geſprooten zy, 't welk een aanmerkelyke waarſchynlykheid heeft, alzo dezelve zig als middelſlagtig tusſchen beiden vertoont.

IV. *Acetoſum.* Zuurbladig.

(4) Oijevaars-Bek *met ovaalachtige Vleezige gekerfde Bladen, de Steng ſlap Heeſterachtig.*

Deeze heeft de Bladen altemaal dik, Zeegroen, en van Smaak als Zuuring. Zy zyn geſteeld en van figuur byna als een Schilders Palet. De Bloemen, aan Kroontjes op de toppen der Takken voortkomende, beſtaan uit vyf ſmalle Blaadjes, van aanmerkelyke grootte.

(5) Oije-

(3) *Geranium* Cal. mon. Fol. ſuborbiculatis, crenatis, glabris, integris, Caule fruticoſo. *Mant.* 97 Ger. Afr. arborescens, Malvæ folio pingui, varietas. DILL. *Elth.* 152. T. 125. f. 152.

(4) *Geranium* Cal. mon. Fol. glabris obovatis, carnoſis, crenatis; Caule Fruticoſo laxo. BURM. *Ger.* 47. Ger. Afr. frutescens, Folio craſſo & glauco, Acetoſæ ſapore. COMM. *Prael.* p. 54. T. 4

(5) Oijevaars-Bek *met Vlinderachtige Bloemen, die de Vleugels en Kiel klein hebben: de Bladen* Hoekig, *de Steng Heesterachtig.*

Papilionaceum. Vlinderbloemige.

Deeze behoort mede onder de Boomachtige Afrikaanſche Oijevaars-Bekken met Kaasjes-Bladen, welke hier geſpitst zyn. De drie onderſte Bloemblaadjes zyn korter dan de Slippen van den Kelk; de bovenſten ſtomp. Deeze bloeit vroeg in 't Voorjaar.

VI. *Hermanniifolium.* Wigbladige.

(6) Oijevaars-Bek *met Wigvormige geplooide, ruuwe, aan 't end Zaagswys getande Bladen; de Steng Heesterachtig.*

Dit is een regtopſtaande Heester met Wollige Takjes, de Bladen Wigvormig, geplooid, aan de punt getand, onverdeeld en zeer ruuw hebbende, de Bloemen rood. By BERGIUS vindt men deeze, zo wel als de volgende, beſchreeven.

VII. *Crispum.* Gekruide.

(7) Oijevaars-Bek *met Nierachtige, gekrulde,*

(5) *Geranium* Cal. mon. Cor. Papilionaceis, Alis Carinaque minutis, Fol. angulatis, Caule fruticoſo. *H. Cliff.* &c &c. Ger. Afr. arb Fl. veluti dipetalo, elegantrer variegato. DILL. *Elth.* 154. T. 128. f. 155. Ger. Afr. arborescens, Malvæ folio mucronato. MART. *Cent* 15. T. 15.

(6) *Geranium* Cal. mon. Fol. Cuneiformibus plicatis ſcabris, ſuperne ſerratis, Caule Fruticoſo. BERG. *Cap.* 177. *Mant.* 569.

(7) *Geranium* Cal. mon. Fol. Reniformibus crispis ſcabris, Caule Fruticoſo. *Mant.* 257. BERG. *Cap.* 176.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Tienmannige.*

de, ruuwe Bladen, de Steng Heesterachtig.

Deeze is een styve Heester, die de Bladen klein, gekruld, vyfkwabbig, van onderen zeer ruuw heeft, met een zeer sterken Reuk van Melisse; de Bloemen Violet, meestal twee op een Steeltje.

VIII. *Scabrum.* Ruuwe.

(8) Oijevaars-Bek *met Wigvormige ruuwe Bladen, in veele Slippen verdeeld; de Steng Heesterachtig.*

Hier van is, gelyk van eenige anderen, door den Hoogleeraar N. L. BURMANNUS, in zyn uitmuntende Verhandeling over de Geraniums, een fraaije Afbeelding gegeven. De Bladen gelyken naar die der Anemonen; de Bloemen zyn rood.

IX. *Betulinum.* Berkbladige.

(9) Oijevaars-Bek *met Eyronde ongelyk getande vlakke Bladen, de Steng Heesterachtig.*

De oude Hoogleeraar J. BURMANNUS heeft zeer goede Afbeeldingen aan 't licht gebragt

(8) *Geranium* Cal. mon. Fol Cuneiformibns multifido-laciniatis scabris, Caule Fruticoso. *Am. Acad.* IV. p. 281. BURM. *Ger* 39. f. 39.

(9) *Geranium* Cal. mon. Fol. ovatis inæqualiter serratis, planis, Caule fruticoso. Ger. Frutescens, folio subrotundo & lato dentato. BURM. *Afr.* 92. T. 33. f. 1, 2 Ger. Betulæ folio Afr. RAJ. *Suppl.* 513, BERG. *Cap.* 175. PLUK. *Mant.* 90. T. 415. f. 3.

bragt van deeze Soort, tot welke zo wel die met kleinere rondachtige, als met grootere breede Bladen, onder den bynaam van *Berkebladige* is t'huis gebragt, welken BERGIUS daar aan gegeven hadt. 't Gewas heeft een Houtige Steng en dergelyke Takken met een ruuwe Schors en is in Vrugtmaaking met de Geraniums overeenkomstig. De Bloemen zyn paarsch of roodachtig. III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Decandria.*

(10) Oijevaars-Bek *met Huikvormige getande Bladen, de Steng Heesterachtig.* X. *Cucullatum* Huikbladige.

De Bladen van deeze Soort, naar die van Heemstwortel gelykende, zyn opwaards Huikswyze samengevouwen, waar van zy den bynaam heeft. RIVINUS noemtze de *Grootste Afrikaansche Oijevaars-Bek.* By den Voet des Tafelbergs, aan de Kaap, groeit zy, zo HERMANNUS aanmerkt, met een ronde, ruige Steng, van drie Voeten en hooger, zynde dikwils van den Grond af in Takken verdeeld. Of nu SEBA niet mis hebbe gehad, met 'er den naam aan te geeven van Ceylonsche Oijevaars-Bekken, heeft weinig twyfeling. 't Ge-

(10) *Geranium* Cal. mon. Fol. cucullatis dentatis, Caule Fruticoso. BURM. *Ger.* 42. Ger. Afr Arboresc Fol. cucullatis. DILL *Elth.* 155. T. 129. f. 156. Ger. Afr. Arb. Ibisci folio. HERM. *Lugdb.* 274. T. 275. SEB *Kab.* I. T. 26. f. 2. MART. *Cent.* 28. T. 28. *Mant.* 432. BERG. *Cap.* 174. Getanium Afric. maximum. RIV. *Pentap* 98.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK.

Gewas is hier, by de Liefhebbers van uitheemsche Planten, zeer gemeen, en laat zig van Zaad, Stek en Afzetzels ligt vermenigvuldigen. De fraaiheid beſtaat in de ſchoonrooi geſtreepte Bloemen en in de ſterke Reuk der Bladen, naar dien van den Carlina Wortel trekkende. De Bladen hebben een Kruiderigen Smaak, met eenige Lymerigheid. HERMANNUS hadt dezelven, een weinig gedroogd zynde, niet zonder vrugt doen mengen onder de Kruiden tot verzagtende Klyſteeren, tegen Kolyk, Graveel, den Steen, Opſtoppingen van het Wateren, enz.

Tienmannige.

X. *Carnoſum.* Vleezige.

(11) Oijevaars-Bek *met de Heeſterachtige Steng Vleezig geknobbeld, de Bladen vinwyze verdeeld, de Bloemblaadjes zeer ſmal.*

Deeze is, door den beroemden DILLENIUS, onder den naam van *Vleezige Afrikaanſche Geranium*, met ſmalle witachtige Bloemblaadjes, in Afbeelding gebragt.

XII. *Gibboſum.* Knobbelige.

(12) Oijevaars-Bek *met de Heeſterachtige Steng Vleezig geknobbeld, de Bladen eensgermaate gevind.*

De

(11) *Geranium* Cal. mon. Caule Fruticoſo Articulis carnoſis gibboſis, Fol. pinnatifidis, Petalis lineari-lanceolatis. *Am. Acad.* IV. p. 281. Ger. Afr. Carnoſum &c. DILL. *Elth.* 153. T. 127. f. 154.

(12) *Geranium* Cal. mon. Caule Fruticoſo, Geniculis carnoſis gibboſis, Fol. ſubpinnatis. BURM. *Ger.* 50. Fol. duplicato-pinnatifidis. *H. Upſ.* 345. R. *Lugdb.* 354. Fol. lobato pinnatifidis.

De Bladen, naar die der Akeleijen gelykende, onderſcheiden deeze Soort meer, zo 't my toeſchynt, dan de Knobbeligheid der Stengen of Tulpes, die by HERMANNUS gezegd worden Haaring te zyn, en de Hoogleeraar J. BURMANNUS oordeelde dezelve te verſchillen van zyn Ed. afgebeelde, welke nietemin thans tot deeze Soort betrokken wordt. De eigenſchap, van een ongemeenen zoeten Reuk, geduurende de geheele Nagt, uit te geeven, maakt dit Gewas zeer aanmerkelyk, dat aan de Kaap, nevens de Beekjes, aan den voet der Bergen, als ook in de ſpleeten van Rotſen, dikwils ter hoogte van vier of vyf Voeten groeit. III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. Decas. dria.

(13) Oljevaars-Bek *met vyfkwabbige, effenrandige, gladde, byna Schildvormige Bladen, de Steng Heeſteragtig.* XIII. *Peltatum.* Schildbladige.

Deeze Plant, in 't voorſte deezer Eeuw uit Zaad geteeld in de Amſterdamſche Kruidtuin, is een Rankgewas, welks onderſte Bladen naar die van 't Mans-Oor Kruid gelyken, de bo-

ſtilis. *Ibid.* Geran. Fol. Aquilegiæ. RIV. *Pentap.* 100. Ger. Afr. noſtru olens, tuberoſum & nodoſum, Aquilegiæ foliis. HERM. *Lugd.* 284. T. 285. STISS. *Bat.* III. T. 111. Pelargonium Fol. multifidis, Rad. craſſâ bulboſâ. BURM. *Afr.* T. 37. f. 2.

(11) *Geranium* Cal. mon. Fol quinque'obis integerrimis, glabris, petiolis, Caule Fruticoſo. *H. Cliff* 345. R. *Lugd.* 352. LURM. *Ger.* 42. MILL. *Diff.* T. 140. Geranium Africanum Fol. infer. Aſari &c. COMM. *Prod.* 52. T. 1.

M. DILL. V. STUK,

III. AFDEEL. XIII. HOOFD-STUK.

venſten diep ingeſneeden en Schildvormg zyn als die van het Luiskruid, alleen de Smaak van Zuuring hebbende. De Bloemen zyn groot en Vleeſchkleurig rood.

XIV. *Zonale.* Zoombladige.

(14) Oijevaars-Bek *met Hartvormig ronde, ingeſneeden Bladen, die gezoomd zyn, de Steng Heeſterachtig.*

Deeze, op gelyke manier geteeld, heeft een dikke groene Steng, van drie of vier Voeten hoog, welke van den Grond af Takken uitgeeft, met ruige, ronde, aan den rand gekerfde Bladen, die breed gezoomd zyn. De Bloemen komen in Kroontjes voort, van dergelyke Kleur als in de voorgaande Soort.

XV. *Vitifolium.* Wyngaardbladige.

(15) Oijevaars-Bek *met opklimmende, gekwabde, Wollige Bladen; de Bloemen rond getropt; de Steng Heeſterachtig.*

Deeze *Boomachtige Afrikaanſche*, zogenaamd, heeft als Wyngaardbladen en den Reuk van Melisſe. Zy is door DILLENIUS afgebeeld.

(16) Oi-

(14) *Geranium* Cal mon. Fol. Cordato-orbiculatis incisis zonâ notatis, Caule Fruticoſo *H. Ups* 196. BURM. *Ger.* 41. Ger. Afr. Arborescens, Alchemillæ hirſuto folio, Floribus rubicundis COMM. *Prael.* 51. T. 1.

(15) *Geranium* Cal mon. Fol. adscendentibus lobatis pubescentibus, Caule Fruticoſo. *H. Ups.* 196. BURM. *Ger.* 42. Geranium Afric. Arborescens, Vitis folio, odore Melissæ. DILL. *Elth.* 152. T. 126. f. 153.

(16) Oijevaars-Bek *met gekwabde, gegolfde, Haairige Bladen, de Steng Heesterachtig uitgespreid.*

III. Afdeel. XIII. Hoofdstuk. XVI. *Capitatum.* Getopte.

Men vindt deeze, onder den naam van Afrikaansche Geranium, die Heesterachtig is, met ingesneeden welriekende Malva-Bladen, door Hermannus afgebeeld; die aanmerkt, dat het Gewas nederhurkende Takken uitgeeft, met knoobelige Knietjes, ter langte van een Elle; hebbende de Bloemen als in Hoofdjes of Kroontjes, met Blaadjes daar onder, vergaard. Een goede Afbeelding is hier van by Rivinus.

(17) Oijevaars-Bek *met Hartvormige, gekwabde, gekartelde, gladde, aan den rand gehaairde Bladen; de Steng Heesterachtig.*

XVII. *Tabulare.* Vlakbladige.

Deeze Soort, door den Hoogleeraar N. L. Burmannus, in zyn Ed. bovengemelde Vertoog over de Geraniums, ook in Afbeelding gebragt, heeft leggende Steelen, die ruuw en Ste-

(16) *Geranium* Cal. mon. Fol. lobatis, undatis, villosis, Floribus Capitatis, Caule Fruticoso diffuso. *H. Ups.* 196. Burm. *Ger.* 41. Ger. Afr Frutescens Malvæ folio &c. Herm. *Lugdb* T. 278. Riv. *Pent.* 99.

(17) *Geranium* Cal. mon. Fol. cordatis, sublobatis, crenato-dentatis, glabris, subciliatis; Caule Fruticoso. Burm. *Ger.* T. 1. f. 44 Ger. Afric. Hederæ Arboreæ folio, Flore purpureo. Raj *Suppl.* 514. & Ger. Afr. Floribus rubellis &c. *Ibidem.*

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Tienmannige.*

ſtekelig zyn; Nierachtig Hartvormige Bladen, in 't midden paarſchagtig, en zeer lange Bloemſteelen met paarſche Bloemen. RAY hadt een Afrikaanſche Oijevaars Bek, met Klim op Bladen, voorgeſteld, welke hier toe betrokken wordt.

XVIII. *Cotyledonis.* Genavelde.

(18) Oijevaars-Bek *met Hartvormig ronde, Schildwyze, Huikvormige, gekartelde, Wollig ruige Bladen.*

Deeze Soort bevondt zig aan de Kaap, gelyk alle de voorgaande.

Onder de Veelmannigen, in deeze Klaſſe, komt hier in aanmerking het Geſlagt van

MALACHRA.

Waar van de byzondere Kenmerken beſtaan in een gemeenen bladerigen, veelbloemigen, grooten Kelk; veele Stylen, en vyf eenzaadige Korreltjes tot een Vrugt te hebben.

Twee Soorten, thans van het Geſlagt van *Sida* afgezonderd, komen 'er in voor, als volgt.

I. *Malachra capitata.* Getopte.

(1) Malachra *met geſteelde driebladige Hoofdjes van zeven Bloemen.*

On-

(18) *Geranium* Cal. mon. Fol. Cordato-orbicul. peltatis, cucullatis, crenatis pubescentibus. *Mant.* 569.

(1) *Malachra* Capitulis pedunculatis triphyllis ſeptemfloris. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 1266. p. 458. *Veg.* XIII. p. 518. *Sida* Ca-

Onder deeze bepaaling is 'er een beſchryving en afbeelding van gegeven, in de Verhandelingen der Akademie van Upſal op 't jaar 1743, door den Ridder, die hier toe betrekt de *Ruig-regtopſtuande Sida* van BROWNE, met Hartvormig gebockte, gekwabde, ſtomp getande Bladen, gebladerde Hoofdjes, op ſtevige Steeltjes uit de Oxels voortkomende: als ook de *Groote ruuwe Water-Malva* van SLOANE, naar de Tuin-Stokroozen gelykende, met een kleinere witte Bloem en ſtekelig Zaad. Deeze groeit, overvloedig, in ſtaande Wateren en Moerasſen, op 't Eiland Jamaika en de Karibés. Hier mede komt de *Heeſteragtige ruige Malva*, met geele Bloempjes tot een Hoofdje vergaard, die in de Europiſche Hoven thans vry gemeen is, overeen. Dezelve draagt zeven Bloempjes in een driebladig Omwindzel tot een Hoofdje vergaard.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Polyandria.*

(2) Malachra *met geſteelde vyfbladige veelbloemige Hoofdjes en Palmswys' verdeelde Bladen.*

II. *Malachra Radiata.* Geſtraalde.

Dee-

Capitulis &c. *Sp. Plant.* II. p. 965. LINN. *Act. Upſ.* 1743. p. 137. T. 2. Sida hirta aſſurgens &c. BROWN. *Jam.* 281. Malva Caule erecto hiſpido, R. *Lugdb.* 357. Malva frutescens hirſuta. PLUM. *Ic.* 169. f. 1. Malva aspera minor Aquatica &c. SLOAN. *Jam.* 96. *Hiſt.* I. p. 217. RAJ *Suppl.* 350.

(2) *Malachra* Capitulis pedunculatis pentaphyllis multifloris, Foliis palmatis. †. Alcea hirſutiſſima frutescens. PLUM. *Ic.* 10. T. 19.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Veelmannige.*

Deeze bepaaling onderſcheidt het Gewas, dat PLUMIER in de Westindiën ontdekt en onder den naam van uitermaate ruige *Heeſterachtige Alcea* in Afbeelding gebragt heeft. Het groeit 'er ook in Moerasſen, en wordt, in de Hoven overgebragt zynde, zo rank en teder, dat het grootelyks naar de voorgaande Soort gelyke, zo de Hoogleeraar J. BURMANNUS aanmerkt. LINNÆUS hadt hetzelve niet gezien.

In het Geſlagt van *Malva* komen twee Soorten voor, die Heeſterachtig zyn, doch ik zal die van de anderen niet afzonderen; des ik overgaa tot dat van

LAVATERA.

't Welk met de Malva en Althéa gemeen heeft een dubbelen Kelk en veel Zaadkorrels tot een Rondzeltje ſamengehoopt, die een enkeld Zaad bevatten; verſchillende alleen van dezelven, doordien de buitenſte Kelk niet driebladig, gelyk in de Malva's, noch, gelyk in de Althéa's in negenen, maar in drieën verdeeld is.

Dit Geſlagt bevat zes Soorten, die Heeſter- of Boomachtig zyn, als volgt.

I. *Lavatera Arborea.* Italiaanſche.

(1) Lavatera *die Boomachtig is, met zevenhoekige, Wollige, geplooide Bladen, en getropte eenbloemige Steeltjes in de Oxelen.* Dee-

(1) *Lavatera* Caule Arboreo, Fol. ſeptangularibus tomen-

Deeze, *Boomachtige Malva*, de Venetiaanſche genaamd, niet een kleine Bloem, die blaauw is, getyteld by BAUHINUS, bereikt ſomtyds de hoogte van agt of tien Ellen, dat meer dan twintig Voeten zoude zyn, volgens CAMERARIUS, die dezelve, aan den Weg van Piſa naar Livorno, ſomtyds gevonden hadt. Dezelve heeft een regten Stam, van een Arm dik, zonder Takken, die boven uitſchieten, met gladde groene Bladen, grooter dan die van de Wilde Malva. In de Tuinen valt zy kleiner, en is aldaar een tweejaarig Gewas, dat in de middelſte deelen van Europa 's Winters in huis moet ſtaan. III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Polyandria.*

(2) Lavatera *die Boomachtig is. met zevenhoekige ſpitſe, gekartelde, geplooide, Wollige Bladen, en Bloemtroſſen aan 't end der Takken.* II. *Lavatera micans.* Glimmende.

De Bladen zyn met Zwavelgeele Stipjes, die in de Zonneſchyn glinſteren, beſprengd, 't welk den bynaam geeft aan deeze Soort, de *Spaan-*

toſis plicatis; Pedunculis conſertis unifloris Axillaribus. *Syst. Nat.* XII. Gen. 842. p. 461. *Veg.* XIII. p. 521. *H. Upſ.* 202. *H. Cliff.* 348. R. *Lugdb.* 355. Malva Arborea Venetа dicta, parvo Flore. C. B. *Pin.* 315. Malva Arborescens. TOD. *Pempt.* 653. CAMER. *Hort. Med.* p. 95.

(2) *Lavatera* Caule Arboreo, Fol. ſeptangularibus acutis, crenatis, plicatis tomentoſis, Racemis terminalibus. R. *Lugdb.* 256. Malva Fol. mollibus undulatis &c. MOR. *Hiſt.* I. p. 523. S. 5. T. 17. f. 9. Malva Hispanica. MOR. *Prael.* 285.

III. AFDEEL XIII. HOOFDSTUK.

Spaansche Malva genaamd by MORISON, alzo zy in Spanje en Portugal natuurlyk groeit.

III. *Olbia.* Provencaalsche.

(3) Lavatera *die Heesterachtig is, met vyfkwabbige Piekswyze Bladen en enkelde Bloemen.*

Deeze Soort voert hier den bynaam van *Olbia*, om dat LOBEL 'er de Woonplaats te Olbia in Provence aan toeschryft (*). Hy zelf zegt, dat zy aan den Zeekant van Provence, by de Hierische Eilanden, gevonden worde; alwaar zy zo weeldig en zo hoog groeit, dat men 'er Haagen en beschutzels der Tuinen van maakt: gelykende naar een Wilg, met een dikken vasten Stam, en bykans van Boomachtige Gestalte, hebbende Bloemen als die van de gewoone Althéa, zo ook het Zaad. By zyne Afbeelding is gevoegd die van de *Heesterachtige Althéa* van CLUSIUS, welke, volgens 't oordeel van dien Kruidkenner, aanmerkelyk daar van verschilt, maakende de volgende Soort uit.

(4) La-

(3) *Lavatera* Caule Fruticoso, Fol. quinquelobo-hastatis, Floribus solitariis. *H. Ups.* 202 —— Lacinia media producto. *H. Cliff.* 348. R. *Lugdb.* 355. Althæa frutescens Folio acuto parvo flore. C. B. *Pin.* 316. —— Folio acute virente molli, Flore specioso. PLUK. *Phyt.* 8. f. 1. Alth. Arborea Olbiæ in Gallo Provinciâ LOB. *Ic.* 653.

(*) Door dit *Olbia* bedoelt LOBEL geen Eiland van Provence, gelyk onze Ridder zig verbeeld heeft, maar de Stad *Hieres*, omstreeks welke in Toulon die Gewas zeer gemeen is, zo PENA en LOBEL schryven, zegt GARIDEL. *Plant. d'Aix.* p. 26.

(4) Lavatera *die Heesteragtig is, met de Bladen byna driekwabbig Hartvormig rond, gekarteld, Hartvormige Steppeltjes, en eenbloemige vergaarde Bloemsteeltjes.* III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. IV. Tribus. Spaansche.

Dit is, volgens den Ridder, een Wollig Plantgewas, geheel bezet met kleine Lymgeevende Haairtjes, en andere grootere, die aan de tippen Sterswyze verdeeld zyn, daar onder gemengd. Drie of vier eenbloemige Steeltjes komen uit de Oxels der Bladen voort. Het heeft groote Paarschachtige Bloemen en de binnenste Kelk is in de Vrugt eenszo lang. Volgens PLUKENETIUS heeft het een Zeepachtigen Reuk, en de Groeyplaats is, volgens CLUSIUS, in Spanje.

(5) Lavatera *die Heesteragtig is, met zevenhoekige geplooide, Wollige Bladen en en delingse Bloemtrossen.* V. Lusitanica. Portugaalsche.

Hier wordt een Portugaalsche, van TOURNR.

(4) *Lavatera* Caule Fruticoso, Fol. subcordatis, subtrilobis, rotundatis crenatis, Stipulis ovatis, Pedunculis subfloris aggregatis. R. *Lugd.* 118 Malva Fol. subcordatis trilobis &c. *H. Cliff.* 147. Alth. Frut. folio rotundiore incano. C. B. *Pin.* 316 Althæa frutescans Hispanica, Aceris Monspess. incanis foliis. PLUK. *Alm.* 24. T. 8. f. 3. Alth. Frutex. CLUS. *Hisp.* 30. T. p. 95.

(5) *Lavatera* Caule Fruticoso, Fol. septangularibus tomentosis glaucis, Pedunculis terminalibus. R. *Lugd.* 355. Alth. frutesc. Lusitanica, Folio ampliore minus incano. TOURNEF. *Inst.* 97.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. VI. *Americana.* Westindische.

NEFORT gevonden, die men ook aan de Kaap der Goede Hope zou aantreffen, bedoeld. Hy geeft 'er een grooter Blad, dat minder grys is, dan in anderen, die door hem gemeld zyn, aan.

(6) Lavatera *die Heesterachtig is, met onverdeelde Hartvormige spitse gekartelde Wollige Bladen, en enkelde eenbloemige Bloemsteeltjes*

Deeze, op Jamaika groeijende, is geheel Wollig en komt met de bepaaling overeen. De buitenste Kelk is grootst, en bestaat uit Hartvormige, samengegroeide, een weinig Wollige Blaadjes. De drie andere Soorten van dit Geslagt spaar ik tot de beschryving der Kruiden.

URENA.

Een Bloem die den buitensten Kelk in vyven gedeeld heeft, met een enkelen Styl; het Zaadhuisje Stekelig, uit vyf Korreltjes, in 't ronde geplaatst, die ieder een enkel Zaad inhouden, bestaande, onderscheidt dit Geslagt van dat der Malva's, Althæa's en van het naastvoorgaande.

Vier Soorten, altemaal uit de Indiën afkomstig, zyn daar in thans opgetekend, als volgt.

(1) Ure-

(6) *Lavatera* Caule Fruticoso, Fol. cordatis indivisis crenatis acuminatis tomentosis, Pedunculis solitariis unifloris. *Am. Acad.* V. p. 400.

(1) Urena *met Hoekige Bladen.*

De geleerde BREYN hadt een fraaije Afbeelding gegeven van dit Gewas, waar van eenige Takjes uit Oostindie aan zynen Neef gezonden waren. Het hadt, zo hy oordeelde, wegens het Loof de gedaante van Xanthium, en de Vrugten deeden 't zelve gelyken naar een Soort van Klaver. DILLENIUS heeft hetzelve nader, onder de Planten van den Elthamschen Tuin, levendig afgebeeld, en het komt in de Malabaarsche Kruidhof voor, onder den naam van *Uren*, waar van de Geslagtnaam is gesmeed. RUMPHIUS noemt het Klisse-Kruid, om dat de Vrugten eenigermaate naar de Klissen gelyken of liever naar die van ons Kleefkruid (*Aparine*;) kleevende zo vast aan de Kleederen, ja zelfs aan de bloote Handen, dat menze 'er naauwlyks af kan krygen. Het valt ook op Ceylon, hebbende kleine Roosachtige Bloempjes, en groeit overal als een Heesterachtig Onkruid, waar van de Wortels gehouden worden voor een Middel tegen den Venynigsten Slangenbeet.

(2) Ure-

(1) *Urena* Foliis angulatis. *Syst. Nat.* XII. *Gen.* 844. p. 462. *Veg.* XIII. p. 521. *H. Cliff.* 348. *Ups.* 200. *Fl. Zeyl.* 256. R. *Lugd.* 358. Urena Sinica Xanthii facie. DILL. *Elth.* 340. T. 319. f. 412. Trifolio affinis Indica Xanthii facie. BREYN. *Cent.* 82. T. 35. Lappago Ambonica. RUMPH. *Amb.* VI. p. 59. T. 25. f. 2. BURM. *Fl. Ind.* p. 149.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK.

(2) Urena *met gepalmde Bladen, die ſtomp zyn uitgehoekt.*

II. *Urena ſinuata.* Uitgehoekte.

De uitſnyding der Bladen, die het byzonder Kenmerk van deeze Soort uitmaakt, is aanmerkelyk verſchillende in dit Gewas, 't welk de onderſten byna als de Vingers van een Hand verdeeld heeft en veel breeder dan de bovenſten, gelyk blykt uit de Afbeelding van den ouden Hoogleeraar BURMANNUS, en uit de beſchryving van den jongen Heer, die aanmerkt, dat men hetzelve, in 't Maleitſch, volgens 't Berigt van den Heer PRYON, *Populoan* noemt. De voorgaande Soort heeft een Klierachtig Gaatje, van onderen, in de drie middelſte Ribben der Bladen, doch deeze heeft hetzelve maar in ééne Rib.

III. *Typhalea.* Ovaale.

(3) Urena *met ovaale Bladen, de Huisjes omgekromd drietandig.*

De gedagte eigenſchap der aankleeving van de Zaadhuisjes, welke hier drietandig zyn, aan de Kleederen, heeft ook in dit Gewas plaats, 't welk in de Westindiën is waarge-

no-

(2) *Urena* Fol. ſinuato-palmatis, ſinubuis obtuſis. *Fl. Zeyl.* 257. Alcea Indica frutescens, Fol. in lacinias varie diviſis. PLUK. *Alm.* 15. T. 74. f. 1. & T. 5. f. 3. Malvinda Fol. inferioribus multifidis &c. BURM. *Zeyl.* 150. T. 69. f. 2. BURM. *Fl. Ind.* p. 149.

(3) *Urena* Fol. ellipticis, Capſulis recurvato-tridentatis. *Mant.* 258. Urena Fruticuloſa, Foliis ſerratis oblongis, Floribus conglobatis &c. BROWN. *Jam.* 281. Malva Scabioſæ folio &c. BARR. *Æquin.* 73.

nomen, zynde wegens de lange Bloemsteeltjes aan 't end der Takken merkwaardig. III. Afdeel. XIII. Hoofdstuk.

(4) Urena *met langwerpige uitgehoekte, gekartelde Bladen en leggende Steelen.* IV. *Procumbens.* Hurkende.

Deeze, op Heuvelen in China waargenomen door den Heer Osbeck, heeft Heesterachtige, zeer Takkige, op den Grond leggende Stengen; de Bladen van grootte als die der Orégo, zyn Hartvormig, niet gekwabd, effen, scherp getand, en de Bloemen grooter dan de Bladen.

Gossypium. Katoenboom.

Dit Geslagt heeft ook een dubbelen Kelk, waar van de buitenste in drieën gedeeld is; het Zaadhuisje vierhokkig, waar in de Zaaden met Wol omwonden zyn: de Bloem is Roosachtig, bestaande uit vyf Blaadjes, die rondom het Vrugtbeginzel zyn samengegroeid, voorts de Kenmerken hebbende van deeze Klasse.

Men kent 'er vyf Soorten van, die altemaal in de Indiën huisvesten, als volgt.

(1) Katoenboom *met vyfkwabbige Bladen, van onderen ongeklierd, de Steng Kruidig.* I. *Gossypium Herbaceum.* Dit Laage.

(4) *Urena* Fol. oblongis sinuatis serratis, Caule procumbente. Ur. Fol. hastato-subcordatis &c. *Sp. Plant.* II. p. 975.

(1) *Gossypium* Fol. quinquelobis, subtus eglandulosis, Caule Her-

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Veelmanige.*

Dit Gewas is laag en Kruidig in vergelyking met de volgende Soort, en kruipt, als 't ware, somtyds langs den Grond. Het wordt gemeenlyk *Katoen* genoemd, in 't Italiaansch *Bombagia* of *Cotone*, in 't Spaansch *Algodon*, in 't Fransch *Coton*, in 't Engelsch *Cotton*. Buiten twyfel heeft het zyn afkomst uit Arabie of Persie, zynde van daar op de Eilanden in de Middellandsche Zee, als ook in Italie en elders, ja tot in Amerika, overgebragt en door Zaad vermenigvuldigd. THEOPHRASTUS, immers, maakt gewag van Woldraagende Boomen van *Tylus*, een Eiland dat in de Persische Inham zoude gelegen hebben, en PLINIUS zegt, dat Opper-Egypte, naar den kant van Arabie, een Heester voortbragt, van sommigen *Gossypion*, van anderen *Xylon* geheten, welke, in eene Vrugt als eene Noot, Wol uitleverde, daar men Stoffen van maakte, die van de Priesters en Luiden van hoogen Staat zeer bemind werden. ALPINUS verhaalt, dat van de Wol der Katoenboomen, in Egypte *Cotnem Segjar* genaamd, een zeer fyn Lywaat geweven werdt, dat men in Arabie *Sessa* noemde. Hierom is 't bedenkelyk, of de Ko-

Herbacea. *Syst. Nat.* XII. Gen. 845. p. 462. *Veg.* XIII. p. 522. *Hort. Ups.* 203. *M. Med.* 341. Gosf. Caule decumbente. *H. Cliff.* 350. R. *Lugdb.* 359. Gosf frutescens Semine albo. C. B. *Pin.* 430. Gossypium. CAM. *Epit.* 203. RUMPH. *Amb.* IV. p. 33. T. 12. DOD. *Pempt.* 64. LOB. *Ic.* 652. Xylon. TOURNF. *Inst.* 101.

Koninglyke Gewaaden, waar mede Joſeph door Pharao werdt omhangen, als ook de Stoffen, die men tot den opſchik des Tabernakels gebruikte, *Fyn Linnen* in de Nederduitſche Vertaaling genaamd, (alwaar men 't Hebreeuwſche woord *Scheſch* heeft, in 't Griekſch *Byſſus* overgebragt,) wel iets anders dan Katoenen zyn geweest. Het weeven van Linnen was evenwel ook bekend in de Ooſterſche Landen, zo wel als het Vlaſch, dat de Hebreen *Piſchtha* noemden, maar 't Chaldeeuwſch *Kethan* ſchynt afkomſtig te zyn van 't Arabiſch woord *Coton* of *Cotoun*, 't welk de oirſprong is van de hedendaagſche benaaming. Dat woord, niettemin, is ſlegts van Draaden, Touw, Garen of Lint, gemaakt, en dus zou *Coton* onder de Ooſterſche Volken van een dergelyke algemeene betekenis kunnen zyn geweest, als men hedendaags van Katoene Lywaaten ſpreekt. III. Afdeel. XIII. Hoofdstuk. *Polyandria.*

De Duitſchers noemen het Katoen *Boomwol*, om hetzelve dus van de Beeſten-Wolle te onderſcheiden. Deze benaaming ſchynt niet zeer eigen, wanneer men op de geſtalte van de gewoone Katoen-Plant ziet, die in de gezegde Landen maar drie of vier Voeten hoog groeit. Dezelve is op de Vaste Kust, in Indoſtan en Bengale, zeer gemeen, doch allermeest op Koromandel, wordende overal Jaarlyks gezaaid. Dus levert dit Gewas die ver-

III. AFDEEL. XIII. HOOFD-STUK.

baazende menigte van Katoen uit, welke men aldaar tot het weeven der Chitſen en Katoene Lywaaten bezigt. Op de Oostindiſche Eilanden heeft men een grooter Soort van Katoenboomen, die wel eens Mans langte hoog worden, kunnende ſomtyds twee of drie Jaaren duuren, en men weeft 'er ook wel Doek, doch maakt 'er meest Katoene Garen van, zo RUMPHIUS verhaalt.

Veelvanige.

't Gewas, dat de Katoen voortbrengt, heeft volgens de beſchryving Bladen, gelykende naar die van den Wilden Wyngaard, zagt en witachtig met eenige Wolligheid. Het draagt geele Bloemen, die in 't midden paarſchachtig zyn, en eene Vrugt als een klein *Appeltje of* Groote Noot, rondachtig geſpitst, welke, in eene witte Wolligheid, rondachtige bruine Zaaden bevat, grooter dan Peper, met een wit, vet Merg. Deeze Vrugt gaat in drie, vier of vyf deelen open, welke de Wol als in een Kelk bevatten. Ik hebze van alle die gedaanten. De Zaaden zyn in de Geneeskunde van gebruik, wordende geteld onder de verzagtende Middelen, in 't byzonder dienſtig in Melkdranken tegen de Hoest en Borstkwaalen, als ook tegen het Bloedſpuwen en den Rooden Loop. De Olie, daar uit geperst, kan van de zelfde vrugt zyn als de Amandel-Olie.

(2) Katoenboom *met gepalmde Bladen*, *de ſlip-*

(2) *Goſſypium* Fol. palmatis, Lobis lanceolatis, *Caule Fir-*

slippen Lancetvormig, de Steng Heesterachtig.

Deeze is het, dien ALPINUS afbeeldt en beschryft, zeggende dat dezelve in eenige Tuinen en Plantagiën van Egypte groeide, doch dat men aldaar geen gebruik maakte van deszelfs Wol, wordende die van de voorgaande Soort, in Syrie of op Cyprus geteeld, daar toe in genoegzaame veelheid aangebragt. Men kan 'er byvoegen op Maltha, alwaar de Katoen-Teelt van dat Zaay-Gewas 't voornaamste bestaan der Ingezetenen uitmaakt. VESLINGIUS hadt aanzienlyke Katoenboomen by de Waterleiding der Stad Kairo, gezien. „ De Bladen, (zegt hy), op Violetkleurige „ Takjes zittende, zyn, volwassen, als in vyf „ Slippen diep verdeeld, waar van de twee „ ondersten, als ook de bovenste en langste, „ met een klein hoekje Blads vergroot". Dit zyn de Slipjes die de uitgesneeden hoeken stomp maaken, zo LINNÆUS spreekt. Hier door is deeze Soort van de voorgaande genoegzaam onderscheiden. TOURNEFORT zegt, dat de Bloemen donker paarsch zyn, 't welk wc-

Fruticoso. Gosf. Caule erecto. *H. Cliff.* GRON. *Orient.* 208. R. *Lugdb.* 359. Gosf. latifolium. RUMPH. *Amb.* IV. p. 37. T. 13. Gosf. Arboreum Caule lævi. C. B. *Pin.* 430. Gosf. Herbaceum, f. Xylon Maderaspatense, rubicundo flore pentaphylleum. PLUK. *Alm.* 172. T. 188. f. 3. Cudupariti. *Hort. Mal* I. p. 55. T. 31. Xylon Arboreum. TOURNF. *Inst.* 101. BURM. *Fl. Ind.* p. 150.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Veelsoortige.*

wederom een aanmerkelyk verſchil uitmaakt. De Breedbladige Katoenboom van RUMPHIUS, met Bladen van wel een Voet, in vyf groote Slippen verdeeld, ſchynt, zo wel als de *Cudu-Pariti* van Malabar en vooral de Kruidige Katoen van Madraſs by PLUKENET, ſchoon ook eigentlyke Katoenboomen zynde*, hier van te verſchillen. Mooglyk zal de behandeling, Grond en Groeyplaats, hier van de oirzaak zyn. Aan de Oostzyde van Celebes plant men hem by de Huizen, zo om de Kost als om de Wol: de Bladen, naamelyk, worden als Moeskruid gekookt en gegeten, en de Wol gelyk het gewoone Katoen geſponnen. Op Malabar groeit dit Gewas wel twaalf Voeten hoog, en krygt een aanzienlyken Stam, zynde de Vruchten wat langer en grooter dan die van de gewoone Katoen en driekantig. De Egyptenaaren maakten van de Wol, in 't geneezen van Wonden, in plaats van Vlaſch gebruik, en, gebrand zynde, diende die tot Bloedſtemping.

* Zie II. D. III. St. bladz. 155.

III. *Gossypium hirsutum.* Ruige.

(3) Katoenboom *met vyfkwabbige Bladen, die van onderen één Klier hebben; de Takjes en Bladſteelen Wollig ruig.*

Dee-

(3) *Gossypium* Fol. quinquelobis subtus uniglandulosis, Ramulis Petiolisque pubescentibus. Gosſ. frutescens pentaphyllon ex Insula Barbouthensi. PLUK. *Alm.* 172. *Phyt.* T. 299. f. 2. Xylon Americanum præstant. semine virescente. TOURN. *Inſt.* 101.

Deeze, die een Takkige, ruige, Steng heeft, levert de beste Katoen in de Westindiën uit, volgens TOURNEFORT. PLUKENETIUS noemtze *Heesterachtige Katoenboom, die vyf-bladig is*, van 't Eiland Barboude (*). Dit zal het Gewas zyn, dat men *Siamsch Katoen* noemt, *met groen Zaad*, wordende op verscheide der Westindische Eilanden voortgeteeld, en leverende mooglyk die fyne Katoen uit, welke op de Engelsche en Fransche Eilanden in de Westindiën thans overvloedig valt, zynde wat grooter van Gewas dan de Levantsche, en mooglyk door de behandeling, Grond en Groeyplaats, in Bladerloof en Gestalte veranderlyk. De fynste Katoen komt voort op Jamaika, alwaar, behalve de Laage of Kruipende, een Heesterachtige Katoenboom gevonden wordt, van grootte als een Persikboom of Hazelaar, en eene die de hoogte krygt van een Eikeboom, hoedanige ook in Brasil en op andere plaatsen van Amerika voorkomt, schynende aldaar natuurlyk te zyn. Deeze is het, van welken men getuigt, dat hy de hoogte van tien Ellen bereikt. Het byzondere is, dat hoe grooter de eigentlyke Katoenboomen zyn, en hoe grooter de Vrugt, hoe grover Wol

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. Polyandria.

(*) Hy zegt *ex Insula Barboutbensi*, waar van men *Barbadense* gemaakt vindt door den Ridder; doch ik geloof, dat hy daar mede niet het groote Eiland Barbados, maar het kleine Eilandje *Barbuda*, of *Berbuda* bewoonen St. Kristoffel en benoorden Antigua, ook de Engelschen toebehoorende, bedoelt.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Veelsoortige.* Wol zy uitleveren. Dit maakt, dat de Laage Katoen, die echter op de gezegde Eilanden wel eens Mans langte hoog wordt, byna door de geheele Wereld is voortgeplant; gelyk in China daar van een onverbeeldelyke menigte wordt gesponnen.

IV. *Gossypium Religiosum.* Godsdienstige. (4) Katoenboom *met driekwabbige spitse Bladen, van onderen met één Klier; de Takjes zwart gestippeld.*

Ik vind de reden niet, van den zonderlingen bynaam deezer nieuwe Soort, die een Heester is, de Takken naauwlyks Haairig, maar, zo wel als de Bladsteelen, met zwarte Stippen besprengd; de Bladen Hartvormig hebbende, zynde diep in drieën, maar, in een vrugtbaarer Grond, in vyf Kwabben gesneeden, gespitst, en hebbende onder de middelste Rib alleenlyk één Klier. De Groeyplaats wordt in de Indiën gesteld. Die van PLUKENETIUS, hier aangehaald, was afkomstig van 't Eiland Providence.

V. *Barbadense.* Barbadische. (5) Katoenboom *met driekwabbige effenrandige Bladen, van onderen met drie Klieren.*

Tot deeze Heesterachtige Katoen, op 't Eiland Barbados groeijende, betrekt PLUKENETIUS

(4) *Gossypium* Fol. trilobis acutis subtus uniglandulosis, Ramulis nigro-punctatis. Gosf. Frutescens annuum, Fol. Vitis ampliore quinquefido. PLUK. *Alm.* 172. T. 188. f. 2?

(5) *Gossypium* Fol. trilobis integerrimis, subtus triglandulosis. *H. Ups.* 204. Gossypium frutescens annuum Barbadense. PLUK. *Alm.* 172. T. 188. f. 1.

TIUS het Laage Kruidige Katoen-Gewas van onze eerſte Soort. LINNÆUS onderſcheidt dezelve daar van, door de drie Klieren onder de Ribben der Bladen, niet plaats hebbende in de Gewoone Katoen. Zou dit ook eene verandering of Verſcheidenheid kunnen zyn? Immers men vindt aan de laatstgemelde ſomtyds Bladen die in drieën zyn geſneeden, en het is te denken, dat menze op Barbados zo wel van Zaad gewonnen zal hebben, als in de overige deelen der Westindiën. Men heeft ſedert eenige Jaaren, in onze Volkplantingen en Bezittingen, zo aan de Vaste Kust van Zuid-Amerika, als in de Westindiën, Plantagiën van Katoen begonnen aan te leggen, die zo wel geſlaagd zyn, dat 'er veel beter en fyner Katoen gewonnen wordt, dan in de Levant, geldende die van Suriname, Eſſequebo en de Berbice, wel eens zo veel en de Kurasſauſche ſomtyds byna viermaal zo veel als die van Smyrna. Sedert het jaar 1753 tot 1770 is van Suriname herwaards overgebragt, meer dan agthonderd zestigduizend Ponden Katoen.

III. AFDEEL. XIII. HOOFD-STUK. *Polyandria.*

HIBISCUS.

De Bloem gelykt, in dit Geſlagt, veel naar die van de Althæa, wier Griekſche naam hier op is toegepast, en het heeft ook een dubbelden of twee Kelken, waar van de buitenſte veelbladig is, de binnenſte Bekerachtig, in vyven verdeeld. Het Vrugtbeginzel, dat rondach-

III. Afdeel. XIII. Hoofdstuk.

achtig is met een enkelen Styl, wordt een Vrugt, die uit vyf samengegroeide Huisjes bestaat, bevattende veele Nierachtige Zaaden.

't Getal der Soorten, byna altemaal Indische Gewassen, de meesten Heesterachtig en veelen in 't Geslagt van Ketmia by TOURNEFORT begreepen, is vyf- of zes- en- twintig, als volgt.

Veelmanige.

1. *Hibiscus Moscheutos.* Steelbloemige.

(1) Hibiscus *met Eyronde, gespitste, Zaagswys' getande Bladen; de Steng geheel enkeld en Bloemdraagende Bladsteelen.*

Deeze, in Kanada en Virginie groeijende, wordt voor de *Rosa Moscheutos* van PLINIUS aangezien, waar van de bynaam. Hy zegt, dat dezelve groeit aan een Steng als van de Malva, met Bladen van den Olyfboom. De Bloem zit hier op den Bladsteel, even als in de Turnera met Olmen-Bladen.

2. *Palustris.* Grootbloemige.

(2) Hibiscus *met een geheel enkelde, Kruidige Steng, de Bladen Eyrond, byna drie-kwab-*

(1) *Hibiscus* Fol. ovatis acuminatis serratis, Caule simplicissimo, Petiolis Floriferis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 846. p. 463. *Veg.* XIII. p. 522. Hib. Fol. ovat. crenatis, angulis lateralibus obsoletis. *H. Cliff.* 349. R. *Lugdb.* 358. Alcea Rosea peregrina &c. CORN. *Canad.* 145. MORIS. *Hist.* II. p. 532. S. 5. T. 19. f. 6. GRON. *Virg.* 102.

(2) *Hibiscus* Caule Herbaceo simplicissimo, Fol. ovatis subtrilobis subtus tomentosis, Floribus axillaribus. Althæa palustris. C B *Pin.* 316. Althæa Hortensis sive peregrina DOD. *Pempt.* 655. Ketmia palustris Flore purpureo. TOURNF. *Inst.* 100.

kwabbig, van onderen Wollig; de Bloemen in de Oxelen.

De geſtalte van deeze is als de voorgaande. Het ſchynt te zyn de *Moeras-Ketmia*, die Heeſterachtig is, met zagte Bladen als van Eſchdoorn en een zeer groote witte Bloem, die paarſch genaveld is, van CLAYTON in Virginie waargenomen en door den Heer GRONOVIUS tot de voorgaande Soort betrokken. Die welke DODONÉUS in de Nederlandſche Hoven waarnam, onder den naam van *Vreemde Witte Heemst of Witte Hof-Maluwe*, by hem afgebeeld, heeft de Bladen meer gelykende naar die der Popelieren (*). Zy zyn breed-Eyrond, ſtomp getand, drieribbig, van onderen Wollig. 't Gewas duurt maar één Jaar, zegt onze Ridder, en heeft Stengen van anderhalf Voet hoog, die niet Takkig zyn. De Bloemſteeltjes komen enkeld voort uit de Oxels der bovenſte Bladen, zyn langer dan de Bladſteelen, eenbloemig, geknikt. De Bloem is zeer groot.

III. *Populneus.* Popelierbladige.

(3) Hibiscus *met Hartvormige effenrandige Bla-*

(*) Ketmia Americana Populi folio. TOURNT. *Inſt.* 100. wordt hier aangehaald door den Heer GRONOVIUS, doch zodanige, maar wel *Africana*, is by TOURNEFORT niet.

(3) *Hibiscus* Fol. Cordatis integerrimis, Caule Arboreo, Calyce exteriore indiviſo. *Fl. Zeyl.* 258. Alcea Malabarienſis, Abutili folio &c. RAJ. *Hiſt.* 1669. Novella Littorea. RUMPH. *Amb.* II. p. 224. T. 74. Bupariti. *Hort. Mal.* I. p. 51. T. 29. BURM. *Fl. Ind.* p. 150.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK.

Bladen, een Boomachtige Steng, de buitenſte Kelk onverdeeld.

Veelerhande.

Deeze Oostindiſche voert den bynaam van *Popelierbladige*. Het zou de *Strand Nieubladboom* van RUMPHIUS zyn, wiens Bladen, oud wordende, veel naar die van den Zwarten Popelier gelyken. De Bloemen zyn als Roosjes, geel van Kleur, gaapende den geheelen voormiddag, doch 's namiddags zig ſluitende, en dan ligt rood wordende. In 't midden is een Styltje met geele Meelknopjes bezet, de Vrugt wordt een vyfhoekig Zaadhuisje van twee Vingeren lang en een Duim dik, in vyf Hollighеden veele Zaadkorrels bevattende. Hiet mede ſchynt overeen te komen de *Buparitti* van Malabar, die een hooge dikke Boom wordt, daar de Amboniſche doorgaans maar een Struik blyft, of den Stam zelden dikker dan een Man om zyn Middel heeft.

IV. *Tiliaceus.* Lindebladige.

(4) Hibiscus *met Hartvormige, rondachtige, on-*

(4) *Hibiscus* Fol. Cord. ſubrot. indiviſis acum. crenatis, Caule Arboreo, Cal. exteriore decem-dentato. R. *Lugdb.* 532. *Fl. Zeyl.* 259. Malva Arborea maritima. SLOANE. *Jam.* 95. *Hiſt.* I. p. 215. T. 134. f. 4. Alcea Mal. Abutili folio, Flore minore. RAJ *Hiſt.* 1070. Alcea Indica Sinarum Flore luteo Malvaceo. PLUK. *Amalth.* VI. p. 355. f. 5. Althæa maritima Arborescens diffuſa. BROWN. *Jam.* 234. Nov. 2. RUMPH. *Amb.* II. p. 218. T. 73. Pariti f. Tali-Pariti. *Hort. Mal.* I. p. 53. T. 30. Ketmia Zeylanica ſempervirens & florens, Fl. Luteo. BURM. *Zeyl.* p. 136. BURM. *Ind.* p. 150.

onverdeelde, geſpitſte, gekartelde Bladen, een Boomachtige Steng, den buitenſten Kelk tientandig.

Deeze Soort is de eigentlyke *Nieuw-Blad Boom* van RUMPHIUS, dus genaamd, om dat 'er geduurig jonge Bladeren aan voortkomen. Hy groeit op alle de Oostindiſche Eilanden, en ook zo 't ſchynt in Westindie: ten minſte wordt hier t'huis gebragt de *Boomachtige Zee-Malva* van SLOANE, met een rondachtig, klein, geſpitst Blad, dat van onderen wit is, en van wiens Bast men Touw kan maaken: zo ook die van BROWNE, beiden op Jamaika waargenomen. Hier toe behoort de *Pariti* of *Tali-Pariti* van Malabar, een Boom van drie Mans langten hoog, wiens Bloemen van buiten ruuw, uit den witten geelachtig in 't midden rood zyn, met den buitenſten Kelk uit tien ſpitſe Blaadjes beſtaande, 't welk met de Kenmerken van dit Geſlagt beter ſtrookt. De jonge Bladen zyn driekwabbig, van onderen met drie Gaatjes. Aan den voet der Bladſteelen komen groote rondachtige Stoppels voor. Men maakt van deezen Boom veel gebruik in Oostindie, en, zo het de *Ceylonſche Ketmia* met Linde-Bladen, die altyd groen is en bloeit, van den Hoogleeraar BURMANNUS zy, dan wordt hy aldaar *Surigahas* of Zonneboom genoemd, om dat de Bloemen by het opgaan van

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK.

van de Zon geel ontluiken, rood wordende en afvallende by derzelver Ondergang.

V. *Simplex.* Lelieachtige.

(5) Hibiscus *met Hartvormige driekwabbige uitgegulpte effenrandige Bladen, de Steng Boomachtig geheel enkeld.*

De Bloem van deeze is Lelieachtig by SLOANE, en tevens niet alleen hoogrood, maar van aanzienlyke grootte. Hy voegt 'er by, dat dezelve ook *Mahot* of *Mangrove-Tree* genoemd wordt, en dus zou dezelve mede tot de *Mangliers* behooren *. Derzelver Bast wordt wel tot Run of tot Lederbereiding gebezigd, doch niet tot het maaken van Bindzels en Touwen, gelyk deeze, in de Franſche Eilanden *Mahot* genaamd, waar van het gebruik, ten dien einde, in de Westindiën algemeen is, en moogelyk zyn die Touwen, welken men *Vyge-Touwen* noemt, daar van afkomſtig.

* Zie ons II. D. II. St. bladz. 104, 495.

VI. *Roſa Sinenſis.* Roosachtige.

(6) Hibiscus *met Eyronde geſpitſte Zaagswys' getande Bladen, de Steng Boomachtig.*

De

(5) *Hibiscus* Fol. Cord. trilobis repandis integerrimis, Caule Arboreo ſimplicisſimo. Malva Arborea Folio rotundo, Flore Liliaceo. SLOAN. *Jam.* 95. *Hiſt.* I. p. 95. T. 134. f. 1, 2, 3.

(6) *Hibiscus* Fol. ovatis, acuminatis, ſerratis, Caule Arboreo. *Fl. Zeyl.* 260. Alcea Javanica Arborescens, Flore pleno rubicundo. BREYN. *Cent.* 121. T. 56. Flos Festivalis. RUMPH. *Amb.* IV. p. 24. T. 8. Schem-Pariti. *Hort. Mal.* II. p. 25. T. 16. Ketmia Sinenſis, Fr. ſubrotundo, Flore p'eno. TOURN. *Inſt.* 100. BURM. *Zeyl.* 133.

De bynaam van *Chineesche Roos* komt eigener toe aan de *Camellia*, hier voor beschreeven *. De tegenwoordige is, niettemin, ook een zeer fraay Heester-Gewas, dat RUMPHIUS *Feestbloem* tytelt, volgens den Maleitschen naam * *Bonga Raja*; zeggende dat het een der uitmuntendste Bloemen is in Oostindie, van gedaante als een Roos, 't Gewas, daar dezelve aan groeit, heeft omtrent de grootte van een Hazelaar, maar een dikker Stam, zegt hy, gemeenlyk als een Kinder-Arm Onze Hazelaars hebbenze wel dikker. De Schors is ruuw en licht graauw, sappig, laatende zig gemakkelyk affchillen. De Takken verdeelen zig in dunne Looten, die naar den Grond hangen, wegens de zwaarte der Bloemen; 't welk gelegenheid geeft, om 'er Prieelen en Gaanderyën mede te bedekken. Daar komen Roode en Witte van voor, en onder dezelven, wederom, enkelde en gevulde (*). De Enkelde Bloem is Klokvormig als die der Stokroozen, van vyf groote Bladeren gemaakt, die van een dunnen Hals breed uitlooperi, en dus, op zig zelf, wei-

III. AFDEEL. XIII. BOOFD. STUK.

Polyandria

* II D. III. STUK, bl. 157.

(*) *Variat Flore pleno* zegt de Ridder; doch zyn Ed. hadt veel beter gezegd, *Variat Flore albo & rubro*. De Kleur is weezenlyk een Verscheidenheid; de enkeld en dubbeldheid der Bloemen maar toevallig; gelyk Doktor HILL heeft aangetoond. In de Malab. Kruidhof staat zelfs, dat na verloop van agt Jaaren de enkelde in dubbelde veranderen. Dus blyft het dan 't zelfde Gewas, dat in de Roode en Witte verschilt.

III. AFDEEL. XIII. HOOFD-STUK. *Veelmanige.*

weinig gelyken naar Rooze-Bladen. De Kleur is, in de Roodbloemige, hoog Karmozyn-Rood, en in 't midden bruin Rood. Deeze Bloem komt voort uit een Kelk van vyf Slippen, die door een anderen Kelk van Sterswyze puntjes omvangen wordt. Uit het midden ryst een Styl, van by de drie Duimen langte, die somtyds met verscheide Bloemen, als by Verdiepingen, omringd is, en dus een zogenaamde Bloem met Kindertjes vertoont; somtyds geheel met Bloembladen: zynde de Meeldraadjes die in de enkelde als fyne Draadjes met roode Knopjes, van een Pypje rondom den eigentlyken Styl, die een rood Pylaartje is met vyf Fluweele Topjes, voortkomen, dus veranderd. Dit Jaar heeft voor de eerste maal zulk een Plant hier in de Hortus Medicus gebloeid.

RUMPHIUS getuigt, dat dit Gewas geen Vrugt of Zaad voortbrenge; doch zulks is zo onwaarschynlyk, ten opzigt van de Enkelde, als van de Dubbelde, dat die een rondachtige Vrugt zou geeven; gelyk 'er de *Chineesche Ketmia met eene rondachtige Vrugt en eene volle Bloem*, van TOURNEFORT, 't zy dan te regt of t'onregt, toe betrokken wordt. Een fraay Bloem-Gewas, in China *Meutan* of *Bowtan* genaamd, ook Bloemen als Roozen draagende, (zo wel als de *Camellia* of *Tsubakki*, voorgemeld,) verschilt 'er veel van, en, dewyl deeze, hier beschreevene, op Ceylon en Malabar natuurlyk groeit, zo verdient zy den naam niet

niet van Chineesche, maar veeleer van *Indi-* III. AFDEEL. XIII. HOOFD-STUK. *Polyandria.*
sche of *Javaansche Roos*, gelyk BONTIUS haar noemde. Zonderling is 't, dat men te Batavia en elders, van deeze Roozen, de Roode gebruikt, om de Schoenen en ander Leder zwart te maaken, en deswegen geeft men daar ook wel den naam van *Schoen-Roos* aan. Sommigen noemenze *Gekken-Roos*; 't zy, om dat het jonge Volk, in de grootste losbandigheid, zig daar mede het Hoofd en Haair, op vrolyke Gezelschappen, verstiert; of om dat het Roozen zyn zonder eenigen Reuk. Het Vrouwvolk, onder de Javaanen, misbruiktze wel, tot afdryving van de Vrugt.

(7) Hibiscus *met Hartvormige gekerfde Bladen, de buitenste Kelken tweemaal zo lang, de Steng Heesterachtig, de Takken ruig.* VII. *Hibiscus Brasilienſis.* Moerbeziebladige.

Bedenkelyk wordt door LINNÆUS hier de Heesterachtige Ketmia *met Moerbezie-Bladen* en eene paarsche Bloem, van PLUMIER, t'huis gebragt, daar hy den bynaam aan geeft van Brasiliaansche. Het is, volgens zyn Ed., een kleine ruige Heester, veel gelykende naar de Negende Soort.

(8) Hi-

(7) *Hibiscus* Fol. Cordatis denticulatis, Calycibus exterioribus duplo longioribus, Caule Fruticoso. Ramis hirtis. Ketmia foetescens Mori folio, Flore purpureo. PLUM. *Ic.* 160. f. 1?

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK.

(8) Hibiscus *met Lancetswys Eyronde, gespitste, Zaagswys getande Bladen, een Kruidige Steng en ruuwe Takken.*

VIII. *Hirtus.* Ruige.

Deeze heet, by PLUKENETIUS, de Heesterachtige *Malabaarsche Alcéa*, met styfachtige smalle Bladen, schoon roode Bloemen en een gepluisd Zaad. Het is een klein Gewas, overal bezet met styve Haairtjes. Het valt ook op Java en elders in Indie.

IX. *Mutabilis.* Veranderlyke.

(9) Hibiscus *met vyfhoekig Hartvormige flaauw getande Bladen, de Steng Boomachtig.*

De veranderlykheid van Kleur geeft den bynaam aan deeze, welke RUMPHIUS *Uurbloem* tytelt, om dat haare Bloem 's morgens ontluikende Wit, 's middags Vleeschkleurig, en tegen den avond regt Rooze-Rood is, wanneer die zig toesluit, en niet weder open gaat, wordende 's daags daar aan door anderen vervangen. Zy is grooter dan de Stokroozen, wyd

(8) *Hibiscus* Fol. lanceolato-ovatis acuminatis serratis, Caule Herbaceo, Ramis scabris. Alcea Frut. Malab. angustis foliis rigidiusculis &c. PLUK. *Alm.* 14. T. 254. f. 3.

(9) *Hibiscus* Fol. Cordato-quinquangularibus obsolete serratis, Caule Arboreo. *Hort. Ups.* 205. *Cliff.* 349. R. *Lugd.* 358. BROWN. *Jam.* 286. N. 7. Althea Arborea Rosa Chinensis. MORIS. *Hist.* II. p. 530. S. 5. T. 18. f. 2. Rosa Chinensis. FERR. *Flor.* 493. T. 497. MER. *Sur.* T. 31. Flos Nocarius. RUMPH. *Amb.* IV. p. 27. T. 9. Hina Pariti. *Hort. Mal.* VI. p. 66. T. 38-41. BURM. *Fl. Ind.* p. 151.

wyd uitgespreid, wel twee Handpalmen breed, voor 't overige als dezelven, komende altoos enkeld voor, en eene Vrugt voortbrengende van vyf Hokjes, met veele Zaaden bezwangerd. Deeze schynt uit China afkomstig te zyn, wordende dikwils *Chineesche Roos* geheten, en onder dien naam bekend in de Openbaare Tuinen; zynde by FERRARIUS en MERIAN afgebeeld. In de Malabaarse Kruidhof vindt men 'er vier Plaaten van. Hy heeft ook geen Reuk, en wordt van RUMPHIUS als een oprechte Stokroos aangemerkt, MORISON heeftze tot de Althéa betrokken (*).

(10) Hibiscus *met Hartvormige gekartelde Bladen, die kleine zyd-Hoekjes hebben, de Steng Boomachtig.*

X. *Malvaviscus.* Mexikaansche.

Deeze is, door DILLENIUS, onder den naam van *Malvaviscus* met een geslooten Menie-roode Bloem, afgebeeld, en komt anders overeen met de Malva, die Klysachtige Bladen heeft, van PLUMIER, zynde de *Indische Boomachtige Alcéa* met een zagt Blad en eene zeer

(*) Zie 't I. DEELS, XI. STUK van deeze *Nat. Historie*, bl. 195. alwaar dit Gewas wordt bedoeld.

(10) *Hibiscus* Fol. Cordatis crenatis, angulis lateralibus extimis parvis, Caule Arboreo. *Hort. Cliff.* 349. R. *Lugdb.* 358. Hibiscus frutescens &c. BROWN. *Jam.* 284. Malvaviscus Arborescens &c. DILL. *Elth.* 210. T. 170. f. 208. Malva Folio Hederaceo, Flore coccineo. PLUM. *Ic.* 169, f. 2. Aloea Indica Arborea &c. PLUK. *Alm.* 14. T. 257. f. 1.

III. AVDERL. XIII. HOOFD-STUK. *Veelmanzige.* zeer groote ſchoon hoogroode Bloem. In de Hortus Medicus alhier bloeit thans deeze Soort, wel eens Mans langte hoog, en heeft de Bloem ook zodanig geſlooten, als DILLENIUS die afbeeldt. De Vrugt is een Klootronde Bezie met vyf eenzaadige Hokjes, zegt LINNÆUS. De natuurlyke Groeiplaats zou in Nieuw Spanje zyn.

XI. *Spinifex.* Gedoornde.

(11) Hibiscus *met Hartvormige, gekartelde, onverdeelde Bladen, de Zaadhuisjes met uitſteekende Doorntjes.*

Deeze Soort is van den Heer JACQUIN aan de Zee-Kusten der Karibiſche Eilanden waargenomen. Het was een Heeſter van vyftien Voeten hoog, met regte, dunne, Takken, waar van de jongſten ruuw en Haairig, de Bladen Hartvormig geſpitst, ongelyk op de kanten geſchaard, wederzyds ruuw, geſteeld, altemaal onverdeeld. Eenbloemige Steeltjes kwamen uit de Oxels der Bladen voort, met fraaije, reukelooze, geele Bloempjes, den buitenſten Kelk (*) altoos in vyven gedeeld hebbende, met een Haairig Vrugtbeginzel. Vyf Zaadhuisjes

(11) *Hibiscus* Fol. Cordatis crenatis indiviſis, Capſulis Spinis exſtantibus. Abutilon Amer. frut. Fol. ſubrot. Fl. luteo, Fructu aculeato majore. PLUM. *Spec.* 2. *Ic.* 1. JACQ. *Amer. Hiſt.* p. 196.

(*) Ik twyfel niet, of hier zal de binneníte Kelk gemeend worden; want anders zou het ſtryden tegen de Kenmerken van dit Geſlagt.

jes hadden ieder drie Doornen, een langen, twee korten, doch die zo tegen elkander ſlooten, dat het getal der Doornen, 't welk weezentlyk vyftien was, maar vyf ſcheen te zyn. Zy bevatteden ieder een enkeld Zaad.

Hier kan, myns oordeels, als eene Verſcheidenheid bygevoegd worden dat Weſtindiſche Gewas, waar van onder den naam van *Malache* een nieuw Geſlagt gemaakt is by 't uitgeeven der Afbeelding van EHRET, als of hetzelve niet tot één der Geſlagten van deeze Klaſſe, en in 't byzonder van de Maluwachtige Planten, te brengen ware (*). Het eenigſte is, dat de Bloemen hier in eene Aair vergaderd zyn; want de Zaadhuisjes, die ook gedoornd zyn, en een enkel Zaad bevatten, komen nagenoeg overeen; zynde de Bladen mede ruuw, en 't Gewas een Heeſter, met verſcheide Stengen van vyf Voeten hoog, door SLOANE aan de Oevers der Rivieren op Jamaika waargenomen. Men kan de beſchryving verder aldaar nazien.

(12) Hi-

(*) Malacha ſcabra. TREW. *Ehret* Tab. XC. Abutilon Foliis ovato-cordatis acuminatis rugoſis &c. MILL. *Abridgm.* Ed. V. Abutilon Americanum paluſtre, Spicâ Florum pyramidali, Flore parvo exalbido. PLUM. Sp. 2? Alcea Frut. aquatica, Folio cordato ſcabro, Flore pallide luteo. SLOANE *Jam.* 97. *Hiſt.* I. p. 221. T. 139. f. 2. ROYEN *Lugdbat.* p. 533.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK.

(12) Hibiscus *met Wigswys' Eyronde, aan 't end diep gekerfde Bladen, de Steng Boomachtig.*

XII. *Hibiscus Syriacus.* Syrische.

RAUWOLFIUS heeft deeze in de Oosterſche Landen ontdekt, waar van de Afbeelding door hem aan CAMERARIUS is medegedeeld. Uit Zaad is zy voortgeteeld in de Hoven van Europa, waar men Verſcheidenheden van dezelve ziet, met paarſchachtig blaauwe, wit en rood bonte en geele Bloemen, door TOURNEFORT, die het Gewas *Syriſche Ketmia* noemt, opgetekend. Deeze Soort maakt de gewoone *Althéa-Boompjes* van onze Bloemhoven uit.

XIII. *Ficulneus.* Vygbladige.

(13) Hibiscus *met vyfdeelig gepalmde Bladen; een gedoornde Steng; de Bloemen geſteeld.*

Onder den naam van *Ceylonſche Ketmia* met Vygebladen is deeze zeer fraay in Afbeelding gebragt door den kundigen DILLENIUS. Men vindtze ook in andere Europiſche Kruidhoven, dan die van Eltham, door hem beſchree-

(12) *Hibiscus* Fol. cuneiformi-ovatis, ſuperne inciſo-dentatis, Caule Arboreo. *H. Cliff.* 350. *Ups.* 205. Alcea arborescens Syriaca. C. B. *Pin.* 316. Alcea arborescens. CAM. *Hort.* T. 3, 4. Ketmia Syrorum. TOURNF. *Inſt.* 99.

(13) *Hibiscus* Fol. quinquefido-palmatis, Caule aculeato, Floribus pedunculatis. *H. Cliff.* 492. R. *Lugdb.* 359. *Fl. Zeyl.* 263. Ketmia Zeylanica Fici folio, Perianthio oblongo integro. DILL. *Elth.* 190. T. 157, f. 190. RUKM. *Fl. Ind.* 152.

ſchreeven. 't Gewas heeft een ruuwe regte Steng, van twee Voeten hoog, met kleine Doorntjes: de Bladen vyfkwabbig; de Bloemen enkeld, knikkende.

(14) Hibiscus *met Zaagswys' getande Bladen; de onderſten Eyrond, onverdeeld; de bovenſten in zevenen verdeeld; met een ongedoornde Steng en ongeſteelde Bloemen.*

Verſcheiderley is de verdeeling der bovenſte Bladen opgemerkt in deeze Soort, ook in Oostindie groeijende, en van daar in de Europiſche Tuinen overgebragt. De gemeenſte heeft de bovenſte Bladen in dricën verdeeld, en deeze is de *Indijche Althéa*, met Katoenbladen, den ſmaak van Zuuring hebbende, door HERMANNUS onder de Plantgewaſſen van den Leidſchen Akademie-Tuin beſchreeven, als een Jaarlykſch Gewas, met een Steng van drie Voeten, die groen en glad is; de Bladen driekwabbig, bly-groen en lang geſteeld: geevende op korte Steeltjes, uit de Oxelen, groote Roosachtige Bloemen, gelyk die van dit Geſlagt, waar op Vrugten of Zaadhuisjes volgen als gewoonlyk. De Bladen, zegt hy, die Zuurachtig en wat Lymerig van Smaak zyn, worden van de Indiaanen, of alleen, of

(14) *Hibiscus* Fol. ſerratis, inferioribus ovatis indiviſis, ſuperioribus ſeptenis partitis, Caule inermi, Floribus ſeſſilibus. JACQ. *Obs.* II. T. 35. tripartitis. *Sp. Plant.* II. p. 978.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK.

of met ander Moes gekookt en gegeten. Van de Steelen maaken zy, even als wy van die van Hennip, tot Touw draaijen gebruik. Men zaait het daarom jaarlyks in Indie.

Guineesche Zuuring.

Als eene Verſcheidenheid was hier toe betrokken, de *Ongedoornde Hibiscus*, met Zaagswys' getande Bladen, de onderſten geheel, de middelſten in drieën, de bovenſten in vyven verdeeld, van den Hoogleeraar A. v. ROYEN (*), welke de Indiſche Alcéa met een groote Bloem, van BAUHINUS, en de *Sabdariſa* der Autheuren zou zyn. Dezelve heeft, zo men aanmerkt, de Bladen ſomtyds in drieën, ſomtyds in vyven, ſomtyds ook in zevenen, verdeeld, en hier toe behoort de *Amerikaanſche Alcéa* van CLUSIUS. De Heer JACQUIN vondt deeze Soort als een Zaaygewas in de Tuinen op de Westindiſche Eilanden, zynde derwaards, zo men zyn Ed. berigtte, van Guinéa uit Afrika overgebragt; weshalve ook de Franſchen die *Ozeille de Guinée*, dat is Guineeſche Zuuring noemden. Hier van kwamen voor, die de Kelken Bloedkleurig of donker rood, of uit den groenen witachtig hadden, zynde dezelven dik, Vleezig, Sappig, ſtyf en brooſch. „ De „ Stengen volgen de Kleur van den Kelk „ meer

(*) Hibiscus inermis, Fol. ſerratis: infimis indiviſis, mediis tripartitis, ſummis quinque-partitis. R. *Lugdb.* 359. Alcea Indica magno Flore. C. B. *Pin.* 317. Alcæa Americana. CLUS. *Hiſt.* II. p. 26. Sabdariſa. DOD. LOB. CAM. &c. JACQ. *Obſ.* II. p. 18.

„ meer of min. 't Is een jaarlykſch Gewas, III.
„ van eens Menſchen hoogte. De Doorens AFDEEL.
„ heeft het niet, waar mede de *Hennipachtige* XIII.
„ gewapend is, daar het in Geſtalte zeer me HOOFD-
„ de overeenkomt, en, dewyl die in de Eu- STUK.
„ ropiſche Broeihuizen niet ongemeen is, zal *Polyandria.*
„ ik het Gewas niet nader beſchryven. De
„ dubbelde Kelk, begaafd met een aangenaa-
„ me Zuurheid, is byna het eenigſte, dat men
„ van deeze Plant gebruikt. Het Zaadhuisje
„ wordt doorgaans weg geſneeden; hoewel men
„ de Knoppen zelden afplukt, voor dat de
„ Vrugt haare volkomene grootte bekomen
„ heeft. Zy worden niet rauw gegeten, maar
„ men kooktze ruim een half Kwartier in Wa-
„ ter, en dan, een weinig gedroogd zynde,
„ worden zy bekwaam tot allerley ſoort van
„ Konfituur, welke in Smaak gelykt naar de
„ Europiſche Aalbesſen-Geley, zynde naar de
„ Kleur der Knoppen, die men gebruikt heeft,
„ wit of rood. Maar, om dezelven zoet te
„ maaken, wordt magtig veel Suiker vereiſcht.
„ De Geley daar van, welke onbedorven
„ naar Europa kan overgebragt worden, is zeer
„ aangenaam van Smaak. Het uitgeperſte Sap,
„ met Suiker gemengd, geeft door Giſting een
„ niet onaangenaamen Wyn, die rood of wit
„ van Kleur is, doch naauwlyks een Maand
„ goed blyft. De Franſchen noemen dien
„ *Zuuring-Wyn*, de Engelſchen *Zuuring-*
„ *Koeldrank.* Om kort te gaan, alle Konfituu-
„ ren,

III. ARDEEL. XIII. HOOFD-STUK.

„ ren, daar van gemaakt, zyn in de Westin-
„ diën zeer geacht; om dat menze ſmaakelyk,
„ en tevens, door de verkoeling, tot de Ge-
„ zondheid ſtrekkende vindt."

XV. *Hibiscus Cannabinus.* Hennipachtige.

(15) Hibiscus *met Zaagswys' getande Bladen, de bovenſten Palmswys' in vyven gedeeld, van onderén éénklierig; met een gedoornde Steng en ongeſteelde Bloemen.*

De gedoorndheid van de Steng onderſcheidt voornaamelyk deeze Soort, die met de voorgaande anders in byna alle opzigten overeenkomſtig is: want de verdeeling der Bladen is aanmerkelyke ſpeelingen onderhevig. Hier zyn de Bladſteelen van onderen met regte, en in de voorgaande met kromme Doorntjes gewapend, die in de Vygbladige op roode Wratjes zitten. Zulks kan dienen als een onderſcheidend Kenmerk van deeze drie Soorten. De tegenwoordige, die op Ceylon natuurlyk groeit, van GARCIAS *Bangue* getyteld, volgens den inlandſchen naam, heeft een Steng van vyf Voeten hoogte, en draagt een rondachtige ruige Vrugt, in de Kelk vervat. De Steelen kunnen

(15) *Hibiscus* Fol. ſerratis, ſuperioribus palmatis, quinquepartitis, ſubtus uniglandulosis, Caule aculeato, Floribus ſeſſilibus. Alcéa Benghalenſis ſpinoſiſſima &c. COMM. *Hort.* I. p. 35. T. 18. Ketmia Indica, Fol. digitatis, Flore magno Sulphureo, Umbone atro-purpureo, Petiolis ſpinoſis. EHRET. *Tab.* VI. *Fig.* 1. Ketmia Indica Cannabinis foliis, Bangue dicta. BURM. *Zeyl.* 134. *Fl. Ind.* 152.

nen, als die van Hennip, tot het maaken van Touwwerk gebruikt worden, en het Zaad zou, benevens de Bladen, by de Oosterlingen in achting zyn, tot opwekking van de Minnedrift: immers zo het de *Bangue* is, die van ACOSTA beschreeven wordt. Deeze Soort is door COMMELYN, in de Amsterdamsche Hortus Medicus, onder den naam van *Sterk gedoornde Bengaalsche Alcéa*, met den Smaak van Zuuring, en een bleekgeele Bloem, die een purperachtigen Navel heeft, afgebeeld; doch de konstige EHRET heeft dezelve ten keurlykste afgetekend. III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Polyandria.*

(16) Hibiscus *die met kromme Doornen bezet is, de Bladen driekwabbig hebbende, de buitenste Kelken met byhangzels; half Hartvormige Stoppeltjes en gesteelde Bloemen.* XVI. *Hibiscus Suratensis.* Suratsche.

Deeze behoort mede tot de Zuurbladigen; zynde in de eerste plaats daar toe betrokken het *Haairsteekers-Kruid* van RUMPHIUS, dus wegens de aartige byhangzels van den buiten-

(16) *Hibiscus* recurvato-aculeatus, Foliis trilobis, Calycibus exterioribus appendiculatis, Stipulis semicordatis, Flor. pedunculatis. Herba Crinium. RUMPH. *Amb.* IV. p. 46. T. 16. β. Hibiscus Fol. palmato-digitatis quinquepartitis &c. *Fl. Zeyl.* 264. Alcea Maderasp. Saporis acidi. PLUK. *Alm.* 15. T. 5. f. 4. Narinam-Pouill. *Hort. Mal.* VI. p. 75. T. 44. BURM. *Fl. Ind.* 152.

III. AFDEEL. XIII. HOOFD-STUK. *Polyandria.*

tenſten Kelk genaamd; waar van een Tamme en Wilde op de Ambonſche Eilanden gevonden werdt; en, in de tweede plaats, de Malabaarſe *Narinam-Pouilli*, in 't Nederduitſch *Krabben-Doorn*. Het Gewas komt in Geſtalte, zegt LINNÆUS, met de voorgaande Soort overeen, verſchillende daar van inzonderheid door de kromme Doornen, waar mede zy aan de Kleederen blyven hangen. De Bladen worden van de Indiaanen by Viſch gekookt.

XVII. *Hibiscus Manihot.* Chineeſche.

(17) Hibiscus *met Palmwys' gevingerde Bladen, die in zevenen verdeeld zyn; de Steng en Blaadſteelen ongedoornd.*

Om dat de Bladen van deeze Soort, in figuur, veel overeenkomst hebben met die van den *Manihot* van THEVETUS, anders Yucca en Caſſave genaamd, zo voert dezelve dien bynaam. DILLENIUS heeft het Gewas, onder den naam van Ketmia met getande Manihot-Bladen, en eene groote Zwavelkleurige Bloem, afgebeeld en beſchreeven. De Vrugt is een lang pieramidaal Zaadhuisje, in vyven verdeeld. Het groeit in Indie, en wordt van PLUKENETIUS *Chineeſche Alcéa* geheten.

(18) Hi-

(17) *Hibiscus* Fol. palmato-digitatis ſeptem-partitis, Caule Petiolisq. inermibus. *H. Cliff.* 350. *Ups.* 206. R. *Lugdb.* 353. Ketmia Folio Manihot ſerrato, Flore amplo Sulphureo. DILL. *Elth.* 189 T. 156. f. 189. Alcéa Sinica Manihot ſtellato folio, Capſulâ longâ, piloſâ, pyramidatâ, quinquef. diviſâ. PLUK. *Amalth.* p. 355. f. 2. BURM. *Fl. Ind.* p. 152.

(18) Hibiscus *met Schildswys' Hartvormige, zevenhoekige, Zaagswys' getande Bladen, de Steng ſtekelig ruig.*

Het van ouds bekende Gewas, dat men *Abelmoſchus* noemde, waar van het Zaad nog een plaats bekleedt in de Verzamelingen van Egyptiſche Winkelmiddelen, komt hier te voorſchyn. BAUHINUS heeft hetzelve ruige *Egyptiſche Alcéa* getyteld. TOURNEFORT noemt het *Egyptiſche Ketmia* met Zaad dat naar Moskeljaat ruikt, ten minſte is dit waar, volgens RUMPHIUS, wanneer men 't zelve in de Mond kaauwt. Die Autheur noemt het *Muskus-Zaad*, en zegt, dat de Indiaanſche naam *Genda-Poura* is of Caſtorie van Ambon, dewyl zy het Moskeljaat dus noemen, en het Gewas veel op de Molukkes groeit; hoewel het op Java nog beter valt. Het is niet alleen door geheel Oostindie, maar ook in Westindie en zelfs in Braſil bekend, wordende van MERIAN, onder den naam van *Muskus-Bloem*, afgebeeld; doch de afkomst zal mooglyk uit Egypte zyn

Abelmoſchus.

Egyptiſche.

(18) *Hibiscus* Fol. ſubpeltato-cordatis ſeptem-angularibus ſerratis, Caule hispido. *H. Cliff. Ups.* R. *Lugdb.* utſupra. *Fl. Zeyl.* 261. *Mat. Med.* 342. Alcea hirſuta &c. BROWN. *Jam.* 285. N. 4. MARCGR. *Bras.* T. 45. Alcéa Ægyptiaca villoſa. C. B. *Pin.* 317. Flos moſchatus. MEB. *Sur.* T. 42. Granum Moſchatum. RUMPH. *Amb.* IV. p. 38. T. 15. Catu-Gaſturi. *Hort. Mal.* II. p. 71. T. 38. Ketmia Egyptiaca Semine Moſchato. TOURNF. *Inſt.* p. 100. BURM. *Zeyl.* 134. *Fl. Ind.* 153.

III. AFDEEL. XIII. HOOFD-STUK.

zyn of uit Arabie; dewyl de naam zulks schynt aan te duiden.

Veelmanige.

Het is een Heester, die alle Jaaren gezaaid moet worden, opschietende met een Steng van meer dan eens Mans langte, die zig in weinige zyd-Takken verdeelt. Het zonderlingste is, dat deeze Steng, die wel een Duim dik wordt, doorgaans boven dikker is dan om laag; weshalve hy ook niet op zig zelf kan staan. De Steng en Takken zyn geheel stekelig ruig, en de Bladen niet minder. Zy zyn, zo hy aanmerkt, van figuur als de Kaasjes-Bladen, met drie uitsteekende hoeken van voren, en nog twee van agteren, loopende voorts met ronde billen toe, by het Steeltje. Dergelyke vyfhoekigheid komt ook in de Afbeelding van MERIAN voor, zonder dat ik de Bladen zevenhoekig afgebeeld vind, gelyk dezelven in de Europische Akademie- en andere Liefhebbers-Tuinen, alwaar het Gewas thans gemeen is, waargenomen worden. In de Afbeelding, ook, welke door ALPINUS gegeven is van de *Bammia Mosschata* der Egyptenaaren, welke zy *Mosch* en het Zaad *Abelmosch* noemden, zyn de Bladen altemaal zevenhoekig; terwyl in dezelve, zo min als in de bepaaling van LINNÆUS, geen het minste gewag gemaakt wordt van de driekwabbigheid der bovenste Bladen, van welke RUMPHIUS spreekt, die in een Takje van dit Gewas, my uit Oostindie toegezonden, zeer blykbaar is. Ik geef der-

derhalve van dit Takje, uit myne Verzameling, hier, op Plaat XXVII, in *Fig.* 2, de Afbeelding. De ongemeene Stekelige ruigte van hetzelve is daar in zeer blykbaar. III. Afdeel. XIII. Hoofdstuk.

De Bloemen, zegt RUMPHIUS, zyn ten minste zo groot als die der Stokroozen, licht geel met een rooden Navel, en beſtaan uit ſlappe Blaadjes. 's Morgens ontlooken, gaan zy 's namiddags weder toe en verſlenzen. Op dezelven volgt de Vrugt, die een pieramidaale Kegel is, ruim een Vinger lang, en een Duim dik, vyfkantig, in vyven open ſplytende, en dan de gezegde Zaadjes vertoonende, die Nierachtig van figuur zyn en bruin van Kleur. In Oostindie worden dezelven byna alleen van 't Vrouwvolk om den Reuk gebruikt, die dezelven op Kolen ſtrooijen, om dus het Vertrek te bewierooken. In Westindie rygen de Meisjes dezelven aan Zyden Draaden, ten einde zig daar mede te verſieren. Met de Bladen worden 'er de jonge Kalkoenen vet gemaakt. De Franſchen noemen 't Zaad *Ambrette*, om dat de Reuk wat trekt naar dien van Amber grys, en het wordt 'er gebruikt van de Parfumeurs. In de Geneeskunde heeft men 'er, tegen de Beſmetting van Uitſlaande Ziekten, gebruik van gemaakt. *Polyandria.* Pl. XXVII. *Fig.* 2.

(19) Hibiscus *met vyfdeelige Voetswyze Bladen, en den binnenſten Kelk zydelings opbreekende.* XIX. *Hibiscus esculentus.*

On Eetbaare.

(19) *Hibiscus* Fol. quinquepartito - pedatis, Calycibus in-

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Veelmanige.*

Onder de Planten van den Amſterdamſen Tuin is deeze in Afbeelding gebragt door den vermaarden COMMELYN, die het *Jaarlykſe Amerikaanſche Alcéa*, met eene zeer groote witte Bloem en eene by uitſtek groote geſleufde pyramidaale Vrugt, noemt. 't Gewas hadt 'er een Steng van twee Voeten hoog, een Duim dik; Bladen als die van den Wyngaard met lange Steelen, drie-, vyf- of zevenpuntig, op den rand diep ingeſneeden, laf van Smaak. Uit derzelver Oxelen kwamen Bloemen op dikke Steelen voort, witachtig, zeer groot en fraay. Hier op volgde een groot Zaadhuis, dat zig in vyven verdeelde, bevattende rondachtige Zaaden met een wit Merg. SLOANE noemt dit Gewas *Allergrootſte Alcéa*, met Bladen van Stokroozen, en eene tienhoekige regte, dikke, eetbaare Vrugt. Hy betrekt 'er toe de *Quingombo* van Braſil, doch heeft nog eene met een dunnere kromme Vrugt, die men op Jamaika in de Tuinen plant, gevonden, welke hy meent de *Egyptiſche Bammia* te zyn, ten minſte zulks bedenkelyk voorſtellende. Deeze beſloeg de Akkerlanden by Memphis in menigte, om dat men 'er tot Spyze zo veel gebruik van maakte, zegt VESLINGIUS. Het was een Ge-

terioribus latere rumpentibus. Alcéa Amer. annua Flore albo &c. COMM. *Hort* I. p. 37. T. 19. RAJ. *Suppl.* 518. Alcéa maxima Malvæ Roſeæ folio, Fructu decagono &c. SLOAN. *Jam.* 98. *Hiſt.* I. p. 223. BROWN *Jam.* 284. N. 3. Okra. KALM. *It.* II. p. 209. Quingombo. MARGR. *Bras.* 31. BURM. *Fl. Ind.* p. 153.

Gewas van vier of vyf Ellen hoog, met Bladen als van de Maluwe, doch ruig en grooter, gelyk die der Kalabasfen, op lange Steelen. De Bloemen waren ook grooter, bleekgeel met een paarfchen Navel en de Vrugt als die der Ezels-Komkommeren, fomtyds tien-, fomtyds vyfhoekig, welke van het gemeene Volk nog groen, met het Zaad daar in, by 't Vleefch werdt gekookt en gegeten.

De Heer JACQUIN verzekert, dat deeze Eetbaare Hibiscus-Plant op de Karibifche-Eilanden in 't wilde groeit of van zelf voortkomt. „ De Franfchen noemen dezelve, zegt hy, „ *Gombo*, de Engelfchen *Okro*. Zelden bereikt „ zy eens Mans langte. Zy verdeelt zig in „ weinige Takken: de Bladen zyn groot en „ wat ruig, de Bloemen zeer groot en Zwa„ velkleurig; de Vrugten hebben tien Sleuven, „ zyn Haairig, langwerpig Kegelvormig en „ twee of drie Duimen lang. Deeze, nog on„ ryp en groen, van allerley grootte, in Water „ gekookt en dan een weinig gedroogd en koud „ geworden zynde, worden, met het Zaad daar „ in, overdwars doorgefneeden, nevens elkan„ der overend op een Schotteltje gezet, en „ met Olie, Azyn, Zout en Peper, toege„ maakt, en dan van de Europeaanen zelfs voor „ een niet onfmaakelyk Geregt gehouden. Voor „ iemand, evenwel, dien het de eerfte maal „ voorgezet wordt, heeft het iets walgelyks „ in, dat by 't afneemen van het Tafelbord

III. ARDEEL. XIII. HOOFD-STUK.

„ een Sliert van Slym daar aan blyft hangen, „ zig uitſtrekkende tot aan den Mond; want „ deeze Vrugt is vol van een zeer taaije Lym. „ Om eenige dikte aan Vleeſchnat te geeven, *Veelmanige.* „ wordt 'er dezelve, in kleine veelheid, met „ goed gevolg in gedaan. Voorts komt zy in „ verſcheiderley Geregten der Wilden. In de „ Keizerlyke Broeyhuizen wordt dit Gewas „ met gemak geteeld en geeft 'er rype Vrug- „ ten."

„ De *Okra*, een Bloem die in de Westin- „ diën, of op de Amerikaanſche Eilanden, „ wild groeit (zegt KALM); wordt hier [in „ Penſylvanie] in de Tuinen geplant. De Vrugt, „ welke uit een lange Haauw beſtaat, nog „ groen zynde, aan ſtukken geſneeden, en in „ Vleeſchnat gekookt, maakt hetzelve zo „ dik als Warmoes. Dit Geregt wordt van „ eenigen voor byzonder lekker gehouden. „ Inzonderheid beminnen het de Negers on- „ gemeen."

XX. *Hibiscus Clypeatus.* Schildvoerende.

(20) Hibiscus *met Hartvormige gehoekte Bladen, en Tolronde, geknotte, ſtekelige Zaadhuisjes.*

De bynaam komt daar van, dat de Zaadhuisjes als met een Schild gewapend zyn. Zy heb-

(20) *Hibiscus* Fol. cordatis angulatis, Capſulis turbinatis truncatis hispidis. Ketmia amplisſimo folio angulato &c. PLUM. *Ic.* 160. f. 2.

hebben een rondachtige figuur en zyn zeer ſte- III. AFDEEL. XIII. HOOFD-STUK.
kelig, verwekkende zelfs Jeukt op 't aanraa-
ken. 't Gewas is Heeſterachtig en groeit in
Amerika. De zes overige Soorten ſpaar ik tot
de beſchryving der Kruiden. *Polyandria.*

GORDONIA.

De Kenmerken van dit nieuwe Geſlagt, behalve de algemeene van deeze Klaſſe en van den Rang der Veelmannigen in dezelve, beſtaan in een enkelde Kelk; een vyfhoekige Styl met een vyfdeeligen Stempel; een Zaadhuisje met vyf Holligheden, die ieder twee Zaaden, met een Bladerige Wiek bevatten.

De eenigſte Soort (1) maakt een Gewas uit, dat te vooren in 't Geſlagt van *Hypericum*, onder den bynaam van *Laſianthus*, is geplaatst geweest, dien het thans nog voert. Men vindt het by MILLER, in zyn Kruidkundig Woordenboek, Hypericum met ſtyve Lancetvormige getande Bladen, en Bloemen in de Oxelen, zeer lange Bloemſteelen, de Zaadhuisjes Houtig, getyteld. Het is de *Floridaſche vyfhokkige Alcéa*, voorzien met Laurierbladen die flaauw gekarteld zyn en gewiekte Zaaden, van PLUKENET, daar CATESBY de I. *Gordonia Laſianthus.*

(1) Gordonia. ELLIS. *Phil. Trans.* 1770. VOL. LX. p. 518. T. 11. Hypericum Laſianthus. *Spec. Plant.* II. p. 1101. Alcéa Floridana quinquecapſularis &c. CATESB. *Car.* I. T. 44. SEL. *Veg.* II. Band. p. 70. Pl. LXXXVIII.

III. ARDEEL. XIII. HOOFDSTUK. *Veelmannige.*

de Afbeelding van geeft. De Bloemen, als die van de Alcéa, hangen aan Steelen van vyf Duimen lang. Het is een hooge Boom, met eenen regten Stam, en een regelmaatige pieramidaale Kroon, groeijende in Karolina, doch niet in Noordelyker Volkplantingen. Men vindt hem ook te Suriname. De Heer ELLIS heeft denzelven, in de Verhandelingen der Koninglyke Societeit van Londen, afgebeeld en omſtandig beſchreeven.

XIV. HOOFDSTUK.

Beſchryving van de HEESTERS, *wier Meeldraadjes* uit twee Grondſtukken *voortkomen, deswegen* DUBBELBROEDERIGE, Diadelphia *genaamd; tot welken byna alle de* Vlinderbloemige Plantgewaſſen *betrokken zyn.*

Van de Algemeene Kenmerken deezer Klaſſe heb ik reeds geſproken *. Onder de Vyf- en Zesmannigen komen geen Heeſters voor, maar wel onder de Agt- en Tienmannigen, als volgt.

* II. D. III. STUK, bladz. 162.

POLYGALA.

De byzondere Kenmerken zyn: een vyfbladige Kelk, met twee Wiekachtige gekleurde Blaadjes: en een ſtomp Hartvormig tweehokkig Haauwtje.

Dit

Dit Geſlagt heeft zynen naam van gemeene Europiſche Veldkruiden, wegens de Eigenſchap van het Wolvee veel Melk te doen geeven dus getyteld. Het bevat tegenwoordig meer dan dertig Soorten, onder welken eenigen Heeſterachtig zyn, als

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. Octandria.

(10) Polygala *met gekamde getroste Bloemen, driebladige Blikjes; de Bladen ſmal Lancetvormig, de Steng Heeſterachtig.*

X. *Polygala Bracteolaria.* Geblikte.

Verſcheide Kaapſe Gewasſen, die in de figuur der Bladen, welke of geheel Liniaal, of Lancetvormig, of Elsvormig zyn, en tevens een weinig in Geſtalte verſchillen, door den Hoogleeraar J. BURMANNUS op ééne Plaat afgebeeld, zyn hier t'huis gebragt. Dezelven komen in Gewas, meer of min, met de Europiſche Polygala overeen. De Heer BERGIUS beſchryft 'er een, dat zyn Ed, meent de *Afrikaanſche Polygala met Vlaſchbladen*, van OLDENLAND, te zyn, komende overeen met de Heeſterachtige, die lange ſmalle Blaadjes en een groote paarſche Bloem heeft, van ge-

(10) *Polygala* Floribus criſtatis racemoſis, Bracteis triphyllis, Foliis lineari-lanceolatis, Caule Fruticoſo. BERG. *Cap.* 182. BUXB. *Cent.* III. p. 41. T. 71. *Am. Acad.* II. p. 137. Polygala Africana glabra &c. PLUK. *Alm.* 300. T. 53. f. 2. Polygala frutescens anguſtifolia ramoſa. RAJ. *Suppl.* 640. β. — Fol. lineari-ſubulatis. *H. Cliff.* 353. γ. — Fol. ſubulatis. δ. — Fol. linearibus obtuſis ſcabris. *Am. Acad.* utſupra. BURM. *Afr.* 202, 203, 204. T. 73. f. 2, 3, 4.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Agtmanige.*

gezegden Hoogleeraar. De Steng daar van is Heesterachtig en verdeelt zig in lange, gladde, ronde Takken, bezet met veele spitse Bladen, van twee Duimen lang. Hier aan komt een langwerpige Tros, van drievoudige Blikjes, omvattende een Kelk, die twee zeer groote Bladen zydewaards, en een klein Blaadje heeft, boven de Vlinderachtige Bloem. Hier van is de Kiel Helmachtig hol, gehaaird; de Vleugels Ruitachtig ovaal, spits en groot: de Vlag uit twee Wiekjes bestaande. Voorts hangt, aan den Kiel, een driedeelig, Pensseelachtig getakt stuk, dat de Bloem weezentlyk onregelmaatig maakt, gelyk TOURNEFORT die der Polygala's aanmerkte te zyn.

XI. *Polygala Umbellata.* Gekroonde.

(11) Polygala *met gekamde byna gekroonde Bloemen, de Bladen Liniaal en een weinig gehaaird.*

Dit is een Kaapsch Heestertje, een Span hoog, dat de Bloemen aan 't end der Takjes in menigte, als in Kroontjes, draagt. Het komt de voorgaande Soort zeer naby.

XII. *Polygala. Myrtifolia.* Myrtebladige.

(12) Polygala *met gekamde Bloemen, die een half-*

(11) *Polygala* Plnr. cristatis subumbellatis, Fol. linearibus subciliatis. *Mant.* 259. Polygala Fol. oblongis acutis. BURM. *Afr.* 204. T. 73. f. 5.

(12) *Polygala* Flor. cristatis Carinâ lunulatâ, Caule Frutescso, Foliis lævibus oblongis obtusis. *Am. Acad.* II. p. 138. *Hort. Cliff.* 353. Polygala Arborea Myrtifolia, Floribus albis, intus purpureis. COMM. *Hort.* I. p. 87. T. 46. RAJ. *Suppl.* 642.

halfmaanswyze Kiel hebben, de Steng Heesterachtig, de Bladen langwerpig stomp en effen.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

Deeze maakt de Heesterachtige Polygala, met langwerpige gladde Bladen en eene paarsche Bloem, van den Hoogleeraar J. BURMANNUS, uit. Dezelve was hier, in de Hortus Medicus, Mans langte hoog gegroeid, met eene regte, ruuwe, bruine Steng, die enkelde, ronde, groene Takken van een Voet lang uitgeeft, welke zig in Bloemtaljes verdeelen, met Bloemen als in de overigen van dit Geslagt, maar zeer groot, paarsch van Kleur, en aanzienlyk. 't Gewas is mede van de Kaap afkomstig. *Octandria.*

(13) Polygala *met gekamde Bloemen, een Heesterachtige Steng; de Bladen gepaard Eyrond en spits.* XIII. *Polygala oppositifolia.* Paarbladige.

Dit is een Kaapsche Heester van twee Voeten hoog, de Kelkbladen Hartvormig rood en groot hebbende. De Heesterachtige van BERGIUS wordt hier t'huis gebragt.

(14) Po-

640. Polygala Arborea Myrtilli fubrotundis foliis, Fr. magno Tordylii. PLUK. *Mant.* 153. T. 437. f. 4. Polygala frutescens &c. BURM. *Afr.* 200. T. 73. f. 1.

(13) *Polygala* Flor. cristatis, Caule Fruticoso, Fol. oppositis ovatis acutis. *Mant.* 259. Polygala Fruticosa. BERG. Cap. 283.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

(14) Polygala *met gekamde zydelingſe Bloemen, de Steng Heeſterachtig gedoornd; de Bladen ovaal geſpitst.*

XIV. *Spinoſa.* Gedoornde.

Dit is een Kaapſch Heeſtertje met hoekige Takken, die in een Doorn uitloopen, hebbende kleine Blaadjes als van Huislook, glad, effenrandig, verſpreid, en byna ongeſteeld, aan den tip een weinig geſpitst. De Bloemen komen in de Oxelen ongeſteeld, witachtig, enkeld of twee by elkander voort, en de Vrugt is een eetbaare Beſie.

XV. *Theezans.* Theeachtige.

(15) Polygala *met ongebaarde Bloemen, elk op een Steeltje; een Heeſterachtige Steng en overhoekſe Lancetvormige Bladen.*

Deeze is, by den naam van *Heeſterachtige Polygala*, met Lavendelbladen die groen zyn en eene blaauwe Bloem, door den Hoogl. J. BURMANNUS voorgeſteld onder de Ceylonſche Plantgewaſſen. Zy heeft dit byzonders, dat de Takken van de Steng af tot aan de Bladen wit, en verder groen zyn, zo gedagte Hoogleeraar aanmerkt. De Heer N. L. BURMANNUS zegt, dat een dergelyk Gewas van Java is gezonden onder den naam van Japanſche *Baſterd-Thee.* (16) Po-

(14) *Polygala* Flor. criſtatis lateralibus, Caule ſpinoſo Fruticoſo, Fol. ovalibus mucronatis. *Mant.* 437. *Am. Acad.* II. p. 141.

(15) *Polygala* Flor. imberbibus. Pedunculis uniflonis, Caule Fruticoſo, Fol. alternis lanceolatis. *Mant.* 260. BURM. *Ind.* 154. Polygala frutescens Lavendulæ folio viridi, Flore cæruleo. BURM. *Zeyl.* 195. T. 85.

(16) Polygala *met ongebaarde zydelingſe en kelde Bloemen, de Steng Boomachtig, de Bladen ſtomp, geſteeld.* III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

Deeze is, onder den naam van *Boomachtige Penæa*, met ruuwe Blaadjes als van Palm, door PLUMIER afgebeeld. De Zaadhuisjes geen het Zaad doen blyken, dat dezelve hier behoort. De Groeyplaats is in Zuid-Amerika. XVI. *Penæa.* Palmbladige.

(17) Polygala *met ongebaarde getroste Bloemen; een Boomachtige Steng; de oudſte Bladen langwerpig ovaal, de jongſten ovaalachtig.* XVII. *Diverſifolia.* Verſchillende.

Door BROWNE, die dit Gewas *Heeſterachtige Polygala*, met gladde Eyronde Bladen, rondachtige uitgerande Zaadhuisjes en kleinere losſe trosſen in de Oxelen noemt, was hetzelve op Jamaika waargenomen. Het behoort derhalve, gelyk de voorgaande, tot de Amerikaanſche Planten.

(18) Polygala *met ongebaarde getroste Bloemen,* XVIII. *Microphylla.* Kleinbladige.

(16) *Polygala* Flor. imberbibus lateralibus ſolitariis, Caule Arboreo, Fol. obtuſis petiolatis. *Am. Acad.* II. p. 140. Penæa arborescens Buxi folio aspero. PLUM. *Ic.* 214. f. 1.

(17) *Polygala* Flor. imberbibus racemoſis, Caule Arboreo, Foliis ſenioribus oblongo-ovatis, recentibus ſubovatis. *Am. Acad.* II p. 140. *H. Cliff.* 353. Polygala fruticoſa Foliis glabris ovatis &c. BROWN. *Jam.* 287. T. 5. f. 3.

(18) *Polygala* Flor. imberbibus racemoſis, Caulibus Fruticoſis, Foliis minutiſſimis ellipticis. Polygala Luſitanica frutescens magno Flore, Fol. minimis. TOURNF. *Inſt.* 175.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

men, Heesterachtige Stengen, en zeer kleine ovaale Bladen.

Deeze, in Portugal door TOURNEFORT gevonden, groeit ook in Spanje. Zy heeft Heesterachtige Stengen als Roedjes, een Voet lang, groen, getand door de Voetjes der afgevallene Bladen, die allen zeer klein, Elsvormig of ovaal zyn, zonder Steeltjes, met korte endelingse Trosjes van taamelyk groote Bloemen.

Agtmannige.

XIX. *Chinensis.* Chineesche.

(19) Polygala *met ongebaarde Aairswyze Oxelbloemen, de Stengen Heesterachtig, de Bladen ovaal.*

Hier is de *Boomachtige Polygala* van BROWNE t'huis gebragt, en, volgens den bynaam, zal de Groeyplaats ook in China zyn. 't Gewas heeft leggende Houtige Stengen, van een Voet lang, die niet glad zyn: de Bladen ovaal, effenrandig, van grootte als het uiterste Duimlid, stomp met een Puntje. Het geeft weinig zydelingse Takken en Aairen, die groen zyn, dikwils langer dan de Bladen. De Vrugt bestaat uit twee platte Haauwtjes.

XX. *Chamaebuxus.* Oostenrykische.

(20) Polygala *met ongebaarde verspreide Bloemen,*

(19) *Polygala* Flor. imberbibus spicatis axillaribus, Caulibus suffruticosis, Fol. ovalibus. Polygala Arborea &c. BROWN. *Jam.* 287.

(20) *Polygala* Flor. imberbibus sparsis, Carina Apice subrotundo, Caule Fruticoso, Fol. lanceolatis. *Am. Acad.* II. p. 140. JACQ. *Vind.* 126. Chamaebuxus Flore Coluteæ. C. B. *Pin.*

men, de Kiel rond getipt, de Steng Heesteraclitig, de Bladen Lancetvormig.

Een Gewas, dat CLUSIUS overvloedig op de Bergen van Oostenryk, onder de Pyn- en Denneboomen, tusschen de Steenen, vondt groeijen, was door hem afgebeeld, en door BAUHINUS genoemd *Chamæ-Buxus*, dat is Laage Palm. Het is door de hedendaagsche Botanisten, JACQUIN en KRAMER, ook op de hooge Gebergten, omstreeks Weenen en by Baden, gevonden. TOURNEFORT noemt het *Heesterachtige Polygala* met Palmbladen, en geeft 'er eene Verscheidenheid van op, met paarsch roodachtige Bloemen, maar CLUSIUS beschryft het als een Heestertje, dat met veele korte Steeltjes den Grond bedekt, die Palmachtige Blaadjes hebben, duurende het geheele Jaar; weshalve het van sommigen aldaar *Wintergroen* genoemd werdt. „ Aan 't end der „ Takjes, zegt hy, tusschen de Bladen, komen drie of vier langwerpige Bloempjes „ voort, die geen de minste Reuk hebben, „ maar op sommige plaatsen byna zo welriekende zyn als Narcisfen. Zy bestaan uit „ drie Blaadjes, waar van twee wit zyn, als „ Wieken uitgebreid, met een witachtig Helmpje dat derzelver oirsprong bedekt, en het „ der-

Oostenryk.

Pin. 471. Anonymos flore Coluteæ. CLUS. *Hist.* I. p. 105. *Pann.* 47. Ic. p. 48. TOURNF. *App. Inst.* p. 665. JACQ. *Austr.* KRAM. *Elench.* 208.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Agtmannige.*

„ derde, als tot een langwerpig Pypje omwonden, is van boven overlangs geopend, aan het end als een Broek gevormd en geel, door den Ouderdom somtyds geheel paarsch of roodachtig wordende. Op de Bloemen volgen breede platte Haauwtjes, een weinig kleiner dan die van de breedbladige Thlaspi, meestal twee, doch somtyds maar één Zaadje bevattende, van grootte als kleine Wikken, maar zwartachtig, ruig, en naar 't een of ander Diertje gelykende, niet ongelyk aan 't Zaad der groote roode Polygala, doch kleiner, vallende tot de Huisjes, die zig op zyde openen, door de rypheid van zelf uit."

XXI. *Polygala Alopecuroides.* Vossenstaartige.

(21) Polygala *met ongebaarde ongesteelde Bloemen, de Bladen getropt, Eyrond, spits, gekield en Haairig.*

Dit is een Takkig hurkend Heestertje aan de Kaap groeijende, zeer digt bezet met ongesteelde Blaadjes en Bloempjes, van de gezegde figuur.

XXII. *Polygala Heisteria.* Stekelige.

(22) Polygala *met ongebaarde zydelingse Bloemen, een Boomachtige Steng, de Bladen driekantig, Doornachtig gespitst.*

Dit

(21) *Polygala* Flor. imberbibus sessilibus, Fol. confertis, ovatis, acutis, carinatis pilosis. *Mant.* 263.

(22) *Polygala* Flor. imberbibus lateralibus, Caule Arborescente, Foliis triquetris mucronato-spinosis. Thymbra Carpensis Nepetæ Theophrasti foliis aculeatis, Flore parvo pur-

pu-

Dit Gewas, te vooren *Heisteria* door LINNÆUS genoemd, en onder dien naam in de Leidsche Akademie-Tuin geplaatst zynde, is al voor twaalf Jaaren door den Ridder tot eene Soort van dit Geslagt gemaakt, met deezen bynaam; terwyl de naam van den vermaarden HEISTER thans vereerd wordt door een ander Geslagt, hier voor beschreeven *. De geleerde BERGIUS, evenwel, was van oordeel, dat hetzelve gevoeglyker van de Polygala's afgezonderd konde worden, dewyl de Bloem en Vrugtmaaking niet alleen, maar ook het Bladerloof grootelyks daar van verschillen, en wegens dit laatste het Gewas nader tot het Geslagt van *Aspalathus* schynt te behooren. Hy noemt deeze Soort *Heisteria pungens*, dat is steekende Heisteria, om dat de Bladen styf zyn, met Doornachtige punten. Door zyn Ed. wordt 'er toe betrokken de *Polygala Astragaloides* van den geleerden BREYN, die Heesterachtig is, met de gestalte en Bladen van Thymbra, hebbende een kleine paarsche Bloem, en eene Vrugt met een dubbeld Hoornig Snuitje, van de Kaap der Goede Hope, welke onder den naam van Afrikaansche Thymbra, met gedoornde Bladen, redelyk wel in Afbeelding is gebragt door BARTHOLINUS. De Bladen komen aan troppen

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Oxalidia.*

* Zie bladz. 62.

puco. PLUK. *Alm.* 366. T. 229. f. 5. Heisteria. *Hort. Cliff.* 512. R. *Lugdb.* 393. BERG. *Cap.* 185. Thymbra Africana foliis spinosis. BARTH. *Hafn.* 1673. p. 57.

III. AFDEEL. XIII. HOOFDSTUK.

jes voort: de Kelk is vyfbladig: de Bloemen hebben een dubbeld Vaandel, en daar boven een langwerpige groene Kiel, waar in de Meeldraadjes verholen leggen, die tot twee Vliezige Lighaamen ſamengegroeid zyn. Het Vrugtbeginzel is met vier Hoorntjes gekroond, en heeft een Styl zo lang als de Meeldraadjes, zynde het Zaadhuisje ook vierhoornig, als gemeld is, tweehokkig, met enkelde Eyronde Zaaden.

Agtmannige.

XXIII. *Polygala Stipulacea.* Driebladige.

(23) Polygala *met ongebaarde zydelingſe Bloemen, de Steng laag Heeſterachtig, met drievoudige ſmalle ſpitſe Bladen.*

Hier wordt thans de *Afrikaanſche Heeſterachtige Spartium* met Hey-Bladen van COMMELYN, zo wel als het *Afrikaanſche Hey-Gewas* met purperachtig roode Bloemen en kleine Bladeren, als die van Thym, uit SEBA, t'huis gebragt. Volgens den Heer BERGIUS, die hetzelve *Heiſteria welke zagter is*, als niet ſtekelig zynde, noemt, is de Afbeelding van SEBA de beste, alwaar het gezegd wordt een Heeſter te zyn van twee of drie Voeten hoog, met de Bladen *koppelswyze rondom*

(23) *Polygala* Flor. imberbibus lateralibus, Caule Fruticoſo Fol. ternis linearibus acutis. *Mant.* 260. BURM. *Prodr.* 20. Heiſteria mitior. BERG. *Cap.* 187. Spartium Africanum ſuffrutescens Ericæ folio. COMM. *Hort.* II. p. 193. T. 97. Suffrutex Ericæ forma Flore ruberrimo Breynii. SEB. *Kab.* II. p. 63. T. 62. f. 2.

Fig. 1.

Fig. 2.

A

B

C

a

b

c

d

e

f

g

h

en den Stam en de Takjes zittende, die met een licht Aschgraauwe Schors bekleed zyn. 't Gewas komt, zo LINNÆUS aanmerkt, in verschillende gedaanten voor, naar den Ouderdom en mooglyk ook naar de Groeyplaats. BERGIUS geeft 'er smalle getropte Blaadjes aan, die van boven plat, van onderen verhevenrond zyn, gladachtig, twee Lynen lang, en zydelingse Bloemen, de helft kleiner dan in de andere. De Kelk is vyfbladig en klein, bestaande uit ongelyke, stompe, gehaairde Schubben; de Bloem Vlinderachtig en ongelyk, hebbende geen Vleugels, maar een Cylindrische Kiel en een tweebladige Vlag, in welker Nagel een Meeldraadje beslooten is, aan de binnenzyde van den top agt Meelknopjes hebbende. Het kleine ronde Vrugtbeginzel is ook met vier Hoornen gekroond, waar tusschen een Styl opstygt, die van boven dik is, hebbende een geknopten, ruigachtigen, knikkenden Stempel.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Offandria.*

Ik bezit, onder myne Kaapsche Planten, een Takje van een Heester, die zekerlyk tot dit Geslag behoort, gelyk de figuur der Bloemen uitwyst. Dezelven, naamelyk, hebben die twee Wickachtige gekleurde Blaadjes van den Kelk of tot denzelven behoorende, waar van in de Kenmerken is gesproken, en, tot meer verzekering, vertoont zig in eenigen het Hartvormig tweehokkig Zaadhuisje reeds geformeerd. Het Gewas zweemt in manier van Bladmaaking

Polygala Empetrifolia P. XVIII. *Fig.* 1.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. Agtmannige.

veel naar die Soort van Hey, welke *Empetrifolia* genoemd wordt, en is hier nevens, in *Fig.* 1, op Plaat XXVIII, wat het bovenſte gedeelte van het Takje aangaat, in de natuurlyke grootte afgebeeld, zynde het onderſte ongebladerde gedeelte nog eens zo lang. De Kleur van het Takje is bruinachtig en die van de kleine Takjes Wollig wit. De Blaadjes, omtrent een Kwartier Duims lang, hebben eene Rolrondachtige figuur, met een Puntje, zyn groen en zeer gefronzeld, komende niet Tropswyze, maar digt by elkander voort. By A ziet men het Hartvormig Zaadhuisje in de gefteelde Kelk tusſchen de Kelkblaadjes, zynde de Bloem, zonder dezelven, aldaar *ook* met zyn gebaarden Kiel, den Styl en Meeldraadjes, afzonderlyk, vertoond.

SECURIDACA.

Een driebladige Kelk; een Vlinderbloem die een tweebladige Vlag binnen de Vleugels heeft: de Vrugt een Eyronde éénhollige Haauw, uitloopende in een Bylswyze Wiek, en bevattende een enkel Zaad, zyn de Kenmerken van dit Geſlagt. Twee Soorten, beiden Weſtindiſche Gewaſſen, zyn daar in begreepen, als volgt (*).

(1) Se-

(*) 't Geſlagt van *Securidaca* by TOURNEFORT, bevatte de *Securidaca lutea major* van BAUHINUS, wegens de Bylswyze figuur der Zaaden van CLUSIUS dus genaamd, is onder de *Coronilla's* betrokken.

(1) Securidaca *met een regtopſtaande Steng.* III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. I. *Securidaca erecta.* Regtſtammige.

In Bosſchen op Steenige Gebergten van 't Eiland Martenique heeft de Heer JACQUIN deeze waargenomen, die een Boom is van twaalf Voeten hoogte, met lange, ſlappe Takken lugtig begroeid, en getroste paarſche Bloemen. De Vlag is hier ſtomp, de Vleugels zyn rondachtig, de Kiel heeft een plat omgeboogen byhangzel.

(2) Securidaca *met een klimmende Steng.* II. *Scandens.* Klimmende.

Deeze, een klimmend Heeſterachtig Gewas, is den zelfden Heer by Karthagena, in digt Kreupelboſch, voorgekomen. De jonge Takjes van hetzelve loopen in zeer ſterke Klaauwieren uit. De Bladen zyn langwerpig ovaal, ſtomp en glad, geſteeld. Tegenover dezelven komen Trosſen van reukelooze roode Bloemen, die de Vlag ſpits, de Vleugels langwerpig, en aan de Kiel een groot byhangzel hebben.

Onder de Tienmannigen in deeze Klaſſe komt eerst voor het Geſlagt van

A-

(1) *Securidaca* Caule erecto. *Syst. Nat.* XII. Gen. 852. p. 472. *Veg.* XIII. p. 533. JACQ. *Amer. Hist.* 197. T. 183. f. 39. Securidaca Fruticoſa Foliis ſubrotundis &c. BROWN. *Jam.* 287.

(2) *Securidaca* Caule ſcandente. JACQ. *Amer. Hiſt.* 197. T. 183. f. 83. Spartium ſcandens, Fructu cornuto & alato, Flore rubro. PLUM. *Ic.* 247. f. 1. Securidaca foliis oblongis; ſpicis ramoſis. BROWN. *Jam.* II. p. 241.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

ABRUS.

Behalve de Vlinderbloem zyn de Kenmerken een flaauw vierkwabbige Kelk, met de bovenste Kwab breedst, negen Meeldraadjes, aan 't Grondſtuk van onderen ſamengegroeid, van boven gaapende: een ſtompe Stempel, en Kloot-ronde Zaaden.

Tien-mannige.

I. *Abrus precatoria.* Weeg-boontjes. Pl. XXVII. *Fig.* 3.

De eenigſte Soort (1), te vooren in het Geſlagt van *Glycine* geplaatst, is een Gewas, dat men van ouds *Abrus* genoemd heeft. Ten minſte worden daar toe betrokken die Koraal-roode Erwtjes, welken, uit Gelukkig Arabie in Egypte gebragt zynde, meer dienden tot verſiering van 't Jonge Vrouwvolk, dan tot Spyze, zo VESLINGIUS aantekent. Mooglyk zullen zy ook wel, hier of daar, als Kraaltjes aan Draaden gereegen, tot Paternosters in gebruik zyn; waar van de bynaam ontleend. Men noemtze in Indie, alwaar het Gewas algemeen is, *Weegboontjes*, om dat van dezelven, by ſom-

(1) Abrus. *Syst. Nat.* XII. Gen. 1286. p. 472. *Veg.* XIII. p. 533. Glycine Fol. abrupto-pinnatis, Pinnis numerosis obtusis. *Sp. Plant.* II. p. 1025. *Fl. Zeyl.* 284. BURM. *Fl. Ind.* p. 161. *Hort. Ups.* 228. Phaſeolus Glycyrrhizites, Folio alato &c. SLOAN. *Jam.* 70. *Hiſt.* I. p. 180, T. 112. f. 4, 5, 6. Phaſeolus Arborescens alatus &c. PLUK. *Alm.* 294. T. 214. f. 5. Piſum Indicum minus coccineum. C. B. *Pin.* 212. Abrus. VESL. *Ægypt.* 25. *Hort. Cliff.* 88. HILL. *Anat.* 21. Orobus Indicus, Abrus Alpini dictus, Fructu coccineo atrâ macula notato. BURM. *Zeyl.* TOURNF. *Inſt.* p. 393. Abrus Frutex. RUMPH. *Amb.* V. p. 57. T. 32. Konni. *Hort. Mal.* VII. p. 71. T. 39.

ſommigen, in plaats van Gewigt gebruik gemaakt wordt; doch by ons voeren zy dikwils den naam van *Weesboontjes*, wegens de hoogroode Kleur met een zwarte Vlak aan 't end, even als men ſomtyds de Weeskinderen uitgemonſterd ziet. In Oostindie noemt menze *Zaga*, welk woord van Arabiſche afkomst is en op het gebruik derzelven, in het ſoldeeren der Metaalen, zoude zien. Eenentwintig van deeze Korrels, zo zy groot zyn, maaken een Maas zegt RUMPHIUS, 't welk zo veel is als een Drachme of Vierde Loots; van de kleine vierentwintig, en men moetze zekerlyk, daar toe, egaal uitzoeken en friſch neemen: want van de mynen bevind ik dat wel dertig in een Drachme gaan. Te vroeg afgeplukt, voegt hy 'er by, of door 't leggen op een doffe plaats, wordenze geheel zwart; gelyk 'er ook veelen onder de mynen, en wel de grootſten zyn; ſommigen van de kleinſten bruin, in plaats van rood, maar even 't zelfde heeft plaats in een Tuiltje van de Zaadhuisjes of Haauwtjes deezer Weegboontjes, gelyk die zig geopend vertoonen. Dit Tuiltje, waar van de Afbeelding in de Natuurlyke grootte, op Plaat XXVII, in *Fig.* 3, is gegeven, heeft men uit China overgebragt, en daar zitten, behalven de gewoone rood en zwarte, ook bruine en zwarte Boontjes in de omgedraaide Haauwtjes: gelyk men 't zelve, in myne Verzameling, beſchouwen kan.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Tienmannige.*

't Gewas, daar byna alle Autheuren van ſpreeken, verſchilt aanmerkelyk van den Weegkorrels-Boom of Koraalboom, te vooren beſchreeven *; wiens Zaaden van 't zelfde gebruik doch veel grooter zyn, tot onderſcheiding hier nevens by A vertoond. Het is een Heeſter, met taaije, ſlingerende, platachtige en als dubbelde Ranken, die zig om Boomen, Kruiden, Staaken, Takken, of door elkander vlechten, maakende een wonderlyke verwarring. Aan deeze Ranken komen gevinde Blaadjes als die der Tamarinden, en van eene ongemeen ſterke Zonnewendende eigenſchap. 's Morgens, als de Zon opgaat, ſpreiden zy zig uit, en 't Gewas vertoont zig op 't allerſierlykſte bly-groen; tegen den Middag, als de Zon ſterk ſchynt, ſluiten zy zig opwaards tegen elkander; vervolgens openen zy zig wederom, en tegen den avond voegen zy zig nederwaards ſamen, blyvende dus den geheelen Nagt. Dit moet men van alle de Vinnetjes aan een Blad verſtaan en deeze Eigenſchap wordt betrokken tot den Slaap der Planten (*). Voor 't overige komt het Gewas, in hoedanigheid, veel met ons Zoethout overeen, wordende de Blaadjes, tot verzagtinge van de Borst en Keel, als Thee getrokken. De gedagte Zaadkorrels hebben mede een verzagtende eigenſchap; doch, tot Voedzel gebruikt, oordeelt menze kwaadſappig, hard om te ver-

tee-

* II. D. II. STUK, bladz. 421.

(*) Zie 't V. DEEL der *Uitgezogte Verhandelingen*, bladz. 1, &c.

teeren en Winderig te zyn; mooglyk, omtrent als onze Turkſe Boonen. Zy werden, naar ALPINUS getuigt, in Egypte, evenwel, gekookt en gegeten; doch in Oost- of Westindie gebruikt menze tegenwoordig, ten minſte by de Europeaanen, niet (†).

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. Decandria.

BORBONIA.

Een uitgerande Stempel: een Kelk met Doornachtige Punten, en de Vrugt een ſpitſe Haauw; zyn voor Kenmerken opgegeven van dit Geſlagt, 't welk zes Soorten, altemaal Kaapſe Gewasſen, die Heeſterachtig zyn, bevat, als volgt.

(1) Borbonia *met zeer ſmalle, ſpitſe, Haairige Bladen en endelingſe Bloemhoofdjes.* 1. *Borbonia Ericifolia.* Heybladige.

Afrikaanſche Brem met Heyblaadjes, en zeer kleine geele Bloempjes aan Hoofdjes vergaard, vindt men deeze getyteld by RAY. Het is een klein, ruig, Heeſtertje, dat de Blaadjes ſmal ovaal.

(†) Onbegrypelyk is 't, waar LINNÆUS het van daan gehaald heeft, dat deeze ſierlyke Boontjes *ten alleruiterſte Vergifrig* zouden zyn, zeggende, *Semina nulcherrima, maxime deleteria*; ofſchoon C. BAUHINUS dezelven met den naam van *Piſum virulentum Chineſe* ſchynt te bedoelen. Den naam van Kloostrond (*Sperica*) mogen zy ook geenszins voeren: zy zyn altemaal meer of min Eyrond.

(1) *Borbonia* Fol. ſublinearibus acutis villoſis, Capitulis terminalibus. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 857. p. 473. *Veg.* XIII. p. 534. *Am. Acad.* VI. Afr. 29. Geniſta Afr. Eritæ folio, Flor. parvis luteis in Capitula congeſtis. RAJ. *Suppl.* 105.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. ovaalachtig, van boven glad, van onderen ruig, aan de kanten omgekruld heeft.

II. *Lævigata.* Gladbladige. (2) Borbonia *met Lancetvormige, ongeribde, gladde Bladen, de omwindzels en Kelken ruig.*

Van deeze zyn de Takken rond, aan welker end Kroontjes voorkomen van Bloemen, die een vierbladig omwindzel hebben, dat Haairig is, en gesteeld zyn, met een Klokvormigen Kelk en geele Bloemblaadjes. Het Vrugtbeginzel is ruig. Zy groeit aan de Kaap.

III. *Trinervia.* Drieribbige. (3) Borbonia *met Lancetvormige, drieribbige, effenrandige Bladen.*

Een Ethiopische Heester, met Bladen als van de Steekende Palm, doch smal en kleiner, van PLUKENET, wordt hier t'huis gebragt. De Heer BERGIUS beschryft deeze Soort omstandig. De Steng, zegt hy, is van onderen kaal met Wratjes, van boven Kranswyze bezet met Takjes, die gebladerd zyn met smalle spitse Blaadjes, ter naauwer nood een Duim lang, wederzyds glad. De Bloemen, als by Trosjes, gesteeld, op de toppen der Takjes voort-

(2) *Borbonia* Fol. lanceolatis, enerviis glabris, involucris Calycibusque hirtis. *Mant.* 100.

(3) *Borbonia* Fol. lanceolatis trinerviis integerrimis. BERG. *Cap.* 188. *H. Cliff.* 494. Frutex Æthiopicus Rusci anguſto & minore folio. PLUK. *Alm.* 158. T. 297. f. 4.

voortkomende, zyn geel, van buiten ruig, en hebben tien Meeldraadjes, tot een Cylinder famengroeid, met een Elsvormigen Styl en ſtompen Stempel. III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

(4) Borbonia *met Lancetvormige, veelribbige, effenrandige Bladen.* IV. *Lanceolata.* Lancetvormige.

Hier wordt het *Afrikaanſch Heeſterachtig Spartium*, van COMMELYN, bedoeld, welks Bladen de Steng omvatten, en het zou de *Heeſterachtige Afrikaanſche Brem* van TOURNEFORT zyn, met Bladen als gezegd is. Van de Fluweelachtige ruigte der Bloemen maakt COMMELYN geen gewag. De Steng is glad, zegt onze Ridder.

(5) Borbonia *met Hartvormige, veelribbige, effenrandige Bladen.* V. *Cordata.* Hartvormige.

Een byna zo groot verſchil ſchynt tuſſchen de aangehaalde Afbeeldingen van SEBA en BREYN plaats te hebben, als tuſſchen deeze en

(4) *Borbonia* Fol. lanceolatis multinerviis integerrimis. Genista Africana frutescens Rusci nervosis foliis. TOURNE. *Inſt.* 644. Spartium Afr. frutescens Rusci folio caulem amplexante. COMM. *Hort.* II. 195. T. 98. RAJ. *Dendr.* 107. Frutex Æthiopicus Fol. Rusci, Flor. Papilionaceis, Sericeâ lanugine villoſis. PLUK. *Alm.* 169. T. 297. f. 3.

(5) *Borbonia* Fol. cordatis multinerviis integerrimis. *Hort. Cliff.* 491. R. *Lugdb* 372. *Mant.* 438 Genista Africana frutescens, Rusci foliis &c. SEB. *Kab.* I. p. 38. T. 24. f. 3. Planta leguminoſa Ethiop. Fol. Rusci. BREYN. *Cent.* T. 28.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Tienmannige.*

en de voorgaande Soort, aan welke beiden Bladen van Steekende Palm toegeschreeven worden, die maar een weinig in figuur verschillen. De Kelk is byna gelyk in vyven gedeeld en ruig met spitse punten; de Bloem van buiten geheel Wollig.

VI. *Crenata.* Gekartelde.

(6) Borbonia *met Hartvormige, veelribbige gekartelde Bladen.*

De Heer BERGIUS beschryft deeze Soort, tot welke door hem de *Afrikaansche Boomachtige Brem*, met een breed rondachtig Blad, van HERMANNUS, t'huis gebragt is, omstandig. De Takken, zegt zyn Ed., zyn rond en glad, met weinige dunne Takjes. De Bladen, die overhoeks staan, zyn Hartvormig rond, de Steng omvattende, gespitst, aan den rand bezet met regte Stekeltjes, een Duim lang, uitgebreid en glad; de Bloemen geel, gesteeld, aan Haairige Trosen voortkomende, zyn ook van buiten ruig en hebben de Meeldraadjes, alle tien, insgelyks tot één Lighaam samengegroeid. Dit schynt te stryden met de algemeene Kenmerken van deeze Klasse, hoewel het in de meeste Geslagten plaats heeft (*).

SPAR-

(6) *Borbonia* Fol. Cordatis multinerviis crenatis. Frutex Æthiopicus leguminosus, Fol. Rusci majoribus in ambitu Spinulis fimbriatis. PLUK. *Alm.* 159. BERG. *Cap.* 191.

(*) In de Geslagten van *Nissolia*, *Pterocarpus*, *Erythrina*, *Piscidia*, onder de Boomen beschreeven: in die van *Amor-*

phus,

SPARTIUM, Priemkruid.

In dit Geſlagt is de Kelk nederwaards verlangd, de Meeldraadjes kleeven aan 't Vrugtbeginzel: het heeft een op zyde aangegroeiden Stempel; die van boven ruig is.

Het bevat zeven Soorten met enkelde en zes met drievoudige Bladen, of drie Bladen op een Steeltje. De meeſten hebben haare Groeyplaats in ons Wereldsdeel en zy zyn altemaal Heeſterachtig.

(1) Priemkruid *met ronde Takken, de Bladen overhoeks, Draadachtig, aan 't Grondſtuk bevlakt.* 1. *Spartium contaminatum.* Vlakkig.

Tot deeze Soort is de *Heeſterachtige Afrikaanſche Brem*, met ſmalle Vlaſchkruid-Bladen die blaauwachtig groen zyn, en geele Bloemen, van Doktor SHERARD, t'huis gebragt. 't Gewas is Heeſterachtig met lange Troſſen van Bloemen aan 't end der Takken, en groeit aan de Kaap.

(2) Priem-

pha, *Ebenus*, *Abrus*, *Spartium*, *Geniſta*, *Anthyllis*, *Lorbonia*, *Ulex*, *Ebenus*, *Ononis*, *Aspalathus*, *Crotalaria*, onder de Heeſters; en in die van *Lupinus*, *Arachis* onder de Kruiden te beſchryven, zyn al de tien Meeldraadjes ſamengegroeid.

(1) *Spartium* Ramis teretibus, Fol. alternis Filiformibus Baſi conterminatis. *Syſt. Nat.* XII Gen. 858. p. 474. *Veg.* XIII. p. 585. *Mant.* 268. Geniſta Afr. Fruteſcens, Fol. Linariæ anguſtioribus glaucis, Flore luteo. RAJ. *Dendr.* 104.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

II. *Sepiarium.* Draadig.

(2) Priemkruid *met ruuwe Takken, de bovenſte Bladen digt by één, en Draadachtig.*

Deeze, ook een Afrikaanſch of Kaapſch Gewas, heeft verſpreide Draadachtige Bladen, van drie Duimen lang, eenkleurig met de Takken, die geelachtig groen zyn. De Bloemen maaken een lange, gladde Aair uit, aan het end der Takken. De Kelk is eenbladig, in vyven verdeeld, de Bloem Vlinderachtig en geel, hebbende tien Meeldraadjes tot een Scheede, die van vooren gaapt, ſamengegroeid, met langwerpige Meelknopjes. Het Vrugtbeginzel was lang en ſmal, plat, met veertien Schepzeltjes van Zaaden; de Styl opklimmende en glad; de Stempel geknot en ſcheef. Dit alles heeft de Heer BERGIUS dus waargenomen.

III. *Junceum.* Biesachtig.

(3) Priemkruid *met ronde Takken, die aan de toppen Bloem draagen, tegenover elkander; de Bladen Lancetvormig.*

Dee-

(2) *Spartium* Ramis ſcabris, Fol. ſuperioribus confertis Filiformibus. Spartium Fol. ſparſis Filif. &c. BERG. *Cap.* 196. Spart. Cap. luteum, fol. &c. PET. *Gaz.* T. 83. f. 3. Geniſta Afr. Fol. Linariæ anguſtiſsimis. &c. RAJ. *Dendr.* 105. Lathyroides Linariæ folio &c. PLUK. *Mant.* 114. T. 224. f. 1.

(3) *Spartium* Ramis oppoſitis teretibus apice Floriferis, Fol. lanceolatis. *H. Cliff.* 356. *H. Ups.* 208. R. *Lugdb.* 370. SAUV. *Monsp.* 60. GOUAN. *Monsp.* 355. GER. *Prov.* 430. GARD. *Aix.* 204. *Orient.* 215. Spartium arborescens, Semine Lenti ſimilibus. C. B. *Pin.* 396. Spart. Dioscor. Narbonense & Hisp. LOB. *Icon.* 91. Spartium macrolobium. REN. Sp. 34. T. 33. Geniſta Juncea. J. B. *Hiſt.* I. p. 395. TOURN. *Inſt.* 643.

Deeze is algemeen, in de Kruidhoven, bekend, onder den naam van *Spaanſche Brem*, in 't Franſch *Genêt d'Eſpagne*, in 't Spaanſch *Hinieſta*, en *Yniesta*, in 't Engelſch *Spanish Broom*. Zy maakt een Gewas van agt of tien Voeten hoogte, dat uit een taamelyk dikken Stam veele dunne groene Ryſjes, die rond zyn, uitgeeft, aan welken hier en daar, zeer enkeld, Lancetvormige Blaadjes voortkomen; en Goudgeele Bloemen aan 't end der Takken, zo groot en fraay, dat men het dikwils gebruikt tot verſiering der Bloemhoven. De Zaadpeultjes zyn lang, ſmal en plat, bevattende veele naar Linſen gelykende Zaadjes, doch kleiner. In kragten komt het overeen met de gemeene Akker-Brem, doch heeft dezelven ſterker. In Spanje, Provence, Italie en in de Ooſterſche Landen, is dit Gewas, aan de Wegen, in Haagen en Kreupelboſch, niet ongemeen.

(4) Priemkruid *met geſtreepte Takken, zydelingſe Troſſen en Lancetvormige Bladen.* IV. *Monospermum.* Eenzaadig.

Deeze Soort is op drooge Velden in Spanje waargenomen door CLUSIUS. De Sweedſche Heer OSBECK merkt aan, dat dezelve op 't Schier-

(4) *Spartium* Ramis ſtriatis, Racemis lateralibus, Fol. lanceolatis. Sp. Ram. angul. &c. *Hort. Cliff.* 356. R. *Lugdb.* 370. SAUV. *Monsp.* 60. OSB. *Itin.* 37. Spartium tertium Flore albo. C. B. *Pin.* 396. Spart. 3. Hispanicum. CLUS. *Hiſt.* I. p. 103. Spart. 2. CLUS. *Hisp.* 204.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Tienmannige.*

Schier-Eiland van Kadix, byna geheel bedekt zynde met een fyn wit Zand, ongemeen tiert; niettegenſtaande men aldaar naauwlyks eenige andere Planten, behalve deeze en het Kruipende Stalkruid, vindt. De Spanjaarden noemen haar *Retamas*. Zy groeit 'er meer dan eens Mans langte hoog; dienende dus de Bokken en Zwynen tot beſchutting tegen de brandende Hitte der Zon, terwyl de eerſten ook de groene Takken eeten, en men gebruikt dezelven om de Moeskruiden, die ter Markt komen, aan Bosſen te binden. Bovendien belet hetzelve de verſtuiving van het drooge, losſe Zand, ongemeen, en verſiert de dorſte Velden door zyne Bloemen. De Stam is dikwils een Arm dik, Aſchgraauw van Kleur; de Takken of Ryſjes zyn groen: de Bladen glinſteren als Zyde: de jonge zyn Lancetvormig, de ouden ſtomper, van vooren een weinig geſpleeten en omgeboogen. De Bloempjes komen in ontelbaare menigte, klein, wit, met roode Kelkjes voort.

V. *Spharocarpon.* Rondzaadig.

(5) Priemkruid *met ronde Takken, de Bladen Lancetvormig ongeſteeld, van onderen ruigachtig.*

Van deeze is thans een byzondere Soort gemaakt,

(5) *Spartium* Ramis teretibus, Fol. lanceolatis ſeſſilibus, ſubtus pubescentibus. *Mant.* 571. Spart. alterum monoſpermum Semine Reni ſimili. C. B. *Pin.* 396. Spartium hypoſphærolobium. REN. *Sp.* 35. T. 33. Spart. 1. CLUS. *Hiſp.* 203. Spart. 2. CLUS. *Hiſt.* I. p. 103.

maakt, die naar de voorgaande veel gelykt, doch bovendien de Bloemen geel heeft. Zy verſchilt evenwel veel in grootte, als den Stam doorgaans maar een Elle hoog en een Duim dik hebbende, met een ruuwe Schors en veele Rysjes, die doorgaans Bladerloos zyn, komende de Bloemen met die van Zoethout en de Zaadhuisjes met Paardeboonen byna overeen. Deeze bevatten een Nierachtig Zaad, dat in de Huisjes rammelt, doorgaans enkeld in ieder Haauwtje. Hier van is de bynaam der voorgaande afgeleid, die de Zaadhuisjes en het Zaad, beiden, kleiner heeft, doch anders van de zelfde gedaante, zo CLUSIUS aanmerkt. De tegenwoordige groeit in Zandvelden, op verſcheide plaatſen van Kaſtilie. III. AFDEEL. XIV. HOOFDST. 3 STUK. *Decandria.*

(6) Priemkruid *met ronde geſtreepte Takken, de Bladen Lancetvormig, byna ongeſteeld en ruigachtig.* VI. *Purgans.* Purgeerende.

Deeze is *Purgeerende Brem* genoemd geweest, en groeit op drooge, Bergachtige, opene plaatſen, in Provence. Het is een Heeſter, met Biesachtige Takken, die aan de enden Bladen en Bloemen tevens uitgeeft. De Bladen zyn Lancetswys' ovaal, ongeſteeld, Fluweelachtig, korter dan de Bloemen, die geſteeld zyn, en een

(6) *Spartium* Ramis teretibus ſtriatis, Fol. lanceolatis, ſubſeſſilibus pilis [illegible]. GER. *Prov.* 480. Geniſta purgans. *Sp. Plant.* 999. Geniſta ſ. Spartium purgans. J. B. *Hiſt.* I. p. 404. TOURNF. *Inſt.* 644.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Tienmannige.*

een tweelippigen Kelk hebben, de Meeldraadjes allen ſamengegroeid, den Stempel Haakig; het Haauwtje langwerpig, ſamengedrukt en Haairig. De Takken zyn ongedoornd, zegt de Ridder. 't Is waar, dat het Gewas geen weezentlyke Doornen of Stekels heeft, gelyk andere Soorten van Brem hebben, maar de enden der Takjes vertoonen zig als Doornen, en hierom is het onder de Stekeligen geplaatst geweest. Van eene byzondere of uitmuntende Purgeerende hoedanigheid, in hetzelve, vind ik nergens gemeld.

VII. *Scorpius.* Doornbladige.

(7) Priemkruid *met uitgeſpreide gedoornde Takken, de Bladen Eyrond.*

Deeze voert wegens de ongemeene Stekeligheid den bynaam. De Takjes van het geheele Gewas, 't welk een klein Boſchje maakt van ongevaar een Elle hoog, verdeelen zig in Stekels en deeze wederom in kleiner Stekeltjes, waar aan de Blaadjes zydelings groeijen, die de Punten der Doornen zodanig verbergen, dat men het niet voor ſtekelig zou aanzien, en dus kwetst het den aanraaker, even als de Scorpioen, onvoorziens met zynen Angel. De vermaarde CLUSIUS heeft het in Spanje drieder-

ley

(7) *Spartium* Ramis ſpinoſis patentibus, Foliis ovatis. Genista - Spartium ſpinoſum majus, primum, ſecundum, tertium. C. B. *Pin.* 394. TOURNF. *Inſt.* 645. Aspalathus altera, 1, 2, 3. CLUS. *Hisp.* 201. LOB. *Icon.* 82. GOUAN. *Monſp.* 350. GER. *Prov.* 480. GARID. *Aix.* 264.

ley waargenomen, zynde van allen de Bloemen geelachtig en naar die van Brem gelykende. Hy begryptze allen onder den naam van *Aspalathus altera*, die 'er van de Liefhebbers der Kruidkunde, zo te Salamanca als te Montpellier, aan gegeven werdt. Aan den voet der Pyreneefsche Bergen groeide een derde Soort, die ruig van Takken was, welke men *Hallada* noemde. De Bloemen van de eerfte, met Suiker gegest, werden, zegt hy, in Spanje, tot herftelling der vervallen kragten gebruikt. Deeze is in Languedok en Provence, zo wel als de anderen, ook niet ongemeen. Zy worden aldaar *Argielas* geheten.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. Decadria.

(8) Priemkruid *met enkelde en drievoudige Bladen, de Takken zeshoekig, aan den top Bloemdraagende.* VIII. *Angulata* 1mo. Hoekig.

Drie Ribben, van ieder Blad afkomftig, loopen langs de Takken heen, 't welk dezelven in deeze Soort zeshoekig maakt. TOURNEFORT heeftze in de Levant gevonden.

(9) Priemkruid *met drievoudige Bladen, Rysachtige Takken en zydelingfe dubbelde knikkende Bloemen.* IX. *Patens* Uitgebreid. Vanbreid.

(8) *Spartium* Foliis folitariis ternatisque, Ramis fexangulatibus apice Floriferis. Spartium Orientale Siliquâ glabrâ compreffâ et annulatâ. TOURNF. *Cor.* 44.

(9) *Spartium* Fol. tern. Ramis Virgatis, Flor. lateralibus geminis cernuis. Cytifus Luftanicus Medicæ folio, Floribus in Foliorum alis. TOURNF. *Inft.* 648.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Tienmannige.*

Van deeze, die *Portugaalſche Cytiſus* door den zelfden Kruidkenner getyteld was, zyn de Blaadjes ſtomp Eyrond, byna gelyk, van onderen ruigachtig: de Bloemen groot, gezwollen, hoog geel, nederhangende, met een roodachtige Vlak op de rug van de Vlag getekend.

X. *Complicatum.* Gevouwen.

(10) Priemkruid *met drievoudige Bladen, de Blaadjes dubbeld gevouwen, de Takken ongedoornd, neerhurkende, glad, met ruuwe Haauwtjes.*

Hier wordt een Gewas bedoeld, dat de *Tweede Cytiſus* is by CLUSIUS, door hem zeer fraay afgebeeld. Hy vondt hetzelve in Spanje, en het groeit ook in de Zuidelyke deelen van Vrankryk. Hy beſchryft het als een Heeſter van twee Ellen hoog, met witte Rysjes, die dun en Takkig zyn, de Blaadjes grys en altyd ſamengevouwen, zeer bitter; de Bloemen aan den top der Takjes, buiten 't Loof, Goudgeel, waar op Peultjes volgen die langwerpig zyn, met een omgeboogen punt, zeer ruig, als bezet zynde met ſtompe, lymerige, Borſtel-Haairtjes.

(11) Priem-

(10) *Spartium* Fol. tern. Foliolis conduplicatis, Caulibus inermibus proſtratis glabris, Leguminibus ſcabris. Cytiſus Ramis humifuſis &c. SAUV. *Monsp.* 190. Cyt. Fol. incanis anguſtis et quaſi complicatis. C. B. *Pin.* 390. GUETT. *Stamp.* II. p. 417. Cytiſus Montis Calcaris. J. B. *Hiſt.* I. p. 370. Cytiſus 2. CLUS. *Hiſt.* I. p. 94. *Hisp.* 190. Ic. 192.

(11) Priemkruid *met drievoudige en enkelde Bladen, de Takken hoekig en ongedoornd.* III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. XI.

Deeze is onder den naam van Gemeene of enkel *Brem*, in 't Franſch *Genest*, in 't Engelſch *Broom*, in 't Hoogduitſch *Genſter* of *Ginſter*, bekend. Men zouze *Bezem* · *Brem* kunnen heeten, gelyk de bynaam luidt; om dat haar Rys dikwils van de Boeren tot Bezemen gebruikt wordt, en hierom noemen de Spanjaarden haar *Soobas*. De natuurlyke Groeyplaats is niet alleen in de Zuidelyke deelen, maar door geheel Europa, tot in Sweeden. „ Byna in geheel Duitſchland, in Vrankryk, Engeland en de Nederlanden, vindt „ men het zeer menigvuldig, inzonderheid op „ Zandige, ſteenachtige en dorre Velden, (zegt „ RAY): hoewel CLUSIUS, dat te verwonderen is, geen blyk van dit Gewas, van „ zelf groeijende, in Ooſtenryk, Boheme of „ Moravie, heeft kunnen vinden" (*). Zy groeit Heeſterachtig, dikwils eens Mans langte hoog, hebbende dunne Houtige Stengen met veele groene Rysjes, die zig wel verheffen, doch

Scoparium. Bezem. Brem.

(11) *Spartium* Fol. ternatis ſolitariisque, Ramis inermibus angulatis. OED. *Dan.* 313. *Hort. Cliff.* 356. R. *Lapdb.* 270. *Fl. Suec.* 589, 633. GORT *Belg.* 203 Genſta anguloſa & Scoparia. C. B. *Pin.* 356. Geniſta. DOD LOB. &c. GOUAN. *Monsp.* 356. GER. *Prov.* 481. Cytiſo-Geniſta Scoparia vulgaris. TOURNE. *Inſt.* 649.

(*) Zie CLUS. *Stirp. Pann. Hiſt.* p. 49.

III. AFDEEL XIV. HOOFDSTUK. *Tienmannige.*

doch zeer ligt buigen laaten, bezet met rondachtige Blaadjes, en kleine geele Bloempjes draagende, waar op taamelyk groote platte Haauwtjes volgen met klein Zaad.

Deeze Brem heeft geen nadeelige Eigenſchappen. „ De Bloemen, verſch geplukt, zegt „ LOBEL, eet het Gemeene Volk van Aver„ ne en Aquitanie, in groote menigte, voor „ Salaad. Dezelven, naamelyk, zyn zeer lief„ lyk van Reuk en Smaak. Ja, dat meer is, „ in Brabant worden de ingezouten Knoppen, „ met Olie en Azyn, even als de Kappers „ en Olyven, voor een goede Verſnapering „ gehouden: want men meent, dat zy niet „ alleen het Hart verſterken en Appetyt maa„ ken, maar ook de Verſtoptheden openen en „ den Steen breeken. Met een Afkookzel van „ het Zaad kan men, wel is waar, doen braa„ ken, doch, hoe veel Zaads men ook neeme, „ zal 'er niet dan een gemakkelyke Braaking, „ even als door Radyzen, Vygen of Olie, uit „ ontſtaan" (*).

XII. *Radiatum.* Geſtraalde.

(12) Priemkruid *met drievoudige, ſmalle, ongeſteelde Blaadjes, en blyvende Steelen,*

(*) LOBEL *Kruidboek*, bladz. 104.

(12) *Spartium* Fol. ternatis linearibus ſeſſilibus, petiolatis perſiſtentibus, Ramis oppoſitis angulatis. MILL. *Ic.* T. 259. f. 1. Spart. æquicolorum minimum montanum triphyllum. COL. *Ecphr.* I. T. 295. Geniſta radiata ſive ſtellaris. J. B. *Hiſt.* I. p. 399.

len: de Takken hoekig, tegenover elkander (*).

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

De Geſtraalde of Geſternde Brem wordt dus genoemd, om dat zy zig byna als de Kransbladige Kruiden vertoont. In de Hiſtorie der Planten van J. BAUHINUS wordt 'er dus van geſproken. „ De Brem, welke wy *Geſtraalde* „ *of Geſternde* heeten, is een ſchoon, Takkig „ Plantgewas. De Steng, die enkeld is, ver„ deeld zig in drie Takken, en deeze weder„ om twee, drie of viermaal in anderen, wel„ke altoos driedubbeld zyn, met Leedjes van „ twee Duimen lang, geevende van ieder Knoop „ zes Bladen uit, die Kranswyze om het Tak„je ſtaan, gelyk in het Walſtroo of Kleef„kruid, doch breeder dan die van het Wal„ſtroo en zagter, grys en ruig, zo wel als „ de geheele Plant. Aan 't end der Rysjes, „ die zeer teder en hockig zyn, komen geele „ Bloempjes, naar die van de Brem gelyken„de, digt by elkander voort, zo ik het wel „ onthouden heb. In de Hiſtorie der Planten „ van Lyons noemt menze *Geniſta Ilvenſis*." Aldaar wordt gezegd, dat dezelve op 't Eiland Elba, voor de Kust van Toskanen leggende, groeit,

Decandria.

(*) Deeze bepaaling is, 't zy men *petiolis* leeze, gelyk in *Sp. Plant.* of *petiolatis*, gelyk in *Syst. Nat.* Ed. XII. en *Veg.* XIII., my duifter; want *Folia petiolata* zyn Geſteelde, en *Seſſilia* Ongeſteelde Bladen, (*Phil. Bot.* p. 233.) van waar komen dan de (*Petioli*) Bladſteeltjes in deeze Soort?

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

groeit, en in Bloem en Vrugt overeenkomt met de gemeene Brem.

(13) Priemkruid *met drievoudige Bladen en hoekige gedoornde Takken.*

XIII. *Spinosum.* Doornakkige.

Dit Gewas, dat in de Zuidelyke deelen van Europa, op Steenachtige plaatsen, aan de Zeekust groeit, is in de openbaare Kruidhoven bekend, en onder de naamen van *Cytisus*, *Acacia* en *Aspalathus*; by deze en gene Autheuren, beschreeven geweest. Het heeft, naamelyk, in de gedaante iets, dat naar alle die Geslagten zweemt. Volgens RAUWOLF komt het ook op den Berg Libanon voor.

GENISTA. Brem.

Een Kelk met twee Lippen, die in tweeën of drieën verdeeld zyn: de Vlag langwerpig, van den Styl en Meeldraadjes nederwaards omgeboogen. Dus zyn de byzondere Kenmerken opgegeven (*).

Veer-

(13) *Spartium* Fol. ternatis, Ramis angularis spinosis. *H. Cliff.* 356. *H Ups.* 208. R *Lugdb* 370. SAUV. *Monsp.* 191. GRON. *Orient.* 112. Acacia trifolia C B. *Pin.* 502. Aspalathus secunda trifolia. J. ß. *Hist.* 1. p. 375. GOUAN. *Monsp.* 356. Cytisus spinosus. TOURNF. *Inst.* 648. Acacia altera. DOD. *Pempt.* 753.

(*) Of hier een Drukfeil schuile, weet ik niet, maar wel, dat deeze bepaaling zeer duister is; terwyl ook in de Lyst der Kenmerken staat *Pistillum deprimens Carinam*, en in *Gen. Plant. Carina recta.* Men zal het misschien zo moeten begrypen, dat door den Styl en Meeldraadjes de Vlag van den Kiel afgehouden en dus agterwaards omgeboogen word.

Veertien Soorten komen 'er in voor, waar van tien gedoornd en vier ongedoornd zyn; meestal groeijende in ons Wereldsdeel of in de Oosterſche Landen.

(1) Brem *met drievoudige, wederzyds ruigachtige, Bladen en hoekige Takken.* I. *Geniſta Canarienſis.* Kanariſche.

Deeze voert den naam van *Kanariſche*, om dat zy uit Zaad, dat van de Kanariſche Eilanden gebragt was, in Europa is voortgeteeld. Men betrekt 'er toe den *Eerſten Cytiſus* van CLUSIUS, in Spanje groeijende, die ſomtyds ter hoogte van een Boompje opſchiet, welks Stam geel Hout heeft met een zwart Merg, zynde de Schors der Takken witachtig en de jonge Takjes geheel ruig. De Blaadjes komen drie op een Steeltje, en de Bloempjes Aairswyze aan 't end der Takjes voort, geel van Kleur, waarop Peultjes volgen als die van Brem, maar ruig, met kleine zwarte Zaadjes. De Wortel is Houtig en ſpreidt zig naar verſcheide kanten uit.

De

(1) *Geniſta* Foliis ternatis, utrinque pubescentibus, Ramis angulatis. *Syst. Nat. Veg.* XIII. Gen. 859. p. 536. Ed. XII. p. 474. *H. Cliff.* 355. *Mat. Med.* 347. R. *Lugdb.* 371. Cytiſus minoribus Foliis Ramulis tenellis villoſis. C. B. *Pin.* 390. Cytiſus. I. CLUS. *Hiſt.* I. p. 94. β. Cytiſus Canarienſis ſempervirens & incanus. COMM. *Hort.* II. p. 103. T. 52. Cyt. Can. Fl. candido & citrino. SEB. *Kab.* II. p. 6. T. 4. f. 6, 7. Cyt. Can. microphyllos anguſtifolius prorſus incanus. PLUK. *Alm.* 128. T. 277. f. 6.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Tiekmanige.*

De *Kanariſche Cytiſus*, uit SEBA aangehaald, ſchynt van een geheel andere natuur te zyn, als dunne ſliertige Takjes hebbende, die langs den Grond kruipen, en zig ſomtyds maar een Voet hoog met de Bloemſteeltjes verheffen. LINNÆUS of de Heer MURRAY zegt van deeze Soort: „ de Bladen zyn ſtomp Ey„ rond, eenigermaate geſpitst, wederzyds ruig„ achtig, doch die by de Bloemen voortko„ men byna ongeſteeld en zeer klein: de Kelk „ in drieën gedeeld, met de onderſte Slip „ drietandig: de Aairen van vyf of zes Bloe„ men: de Haauwtjes witachtig ruig: de Bloe„ men ſterk van Reuk."

Roozen-Hout.

Het algemeen bekende *Lignum Rhodium* of *Roſaceum*, in de Apotheeken dus, en gemeenlyk *Roozen-Hout*, wegens zynen zeer aangenaamen Reuk byna volmaakt met dien der Provence-Roozen overeenkomſtig, genaamd, wordt de Wortel geacht te zyn van een dergelyk Gewas. Het plagt eertyds van de Eilanden Rhodus en Cyprus, in de Middellandſche Zee, te komen, en kreeg daar van den naam, dien het nog behoudt. Tegenwoordig wordt het ons meest van de Kanariſche Eilanden en uit de Westindiën toegebragt. Sommigen verzekeren, dat het de Wortel zy van den *Kanariſchen Cytiſus*. Het is geelachtig, met bruine of Rosachtige Streepen en Harst-Aderen. Men moet het van 't gewoone en thans niet minder bekende Roozen-Hout, dat al-

alleenlyk wegens de fierlyke marmering van III. AFDEEL. XIV. HOOFD. STUK. Kleuren dus genoemd, en tot het keurlykſte Schrynwerk gebruikt wordt, wel onderſcheiden. Het andere dient meest tot het ſtooken van Roozen-Olie, die uit de eigentlyke Roozen naauwlyks te bekomen is. *Decandria.*

(2) Brem *met drievoudige van onderen Haairige Bladen; de Bloemſteeltjes zydelings, meest vyf Bloempjes hebbende en gebladerd; de Haauwtjes ruig.* II. *Candicans.* Witachtige.

De Groeyplaats, van deeze Soort, is in Languedok en Italie. Zy gelykt naar de voorgaande veel, maar heeft de Blaadjes grooter, ovaal, van onderen ruigachtig eu aan beide enden ſpits: de zyd-Takjes kort; de Kelken in drieën gedeeld; de Bloemen Reukeloos: de Blaadjes, die by de Bloemen groeijen, gefteeld en naauwlyks kleiner dan de overige Bladen van 't Gewas, waar van de Takken hoekig en Haairig zyn.

(3) Brem *met drievoudige, ongeſteelde, linie-* III. *Linifolia.* Vlaſchbladige.

(2) *Geniſta* Fol. ternatis ſubtus villoſis, Pedunculis lateralibus ſubquinqueflоris foliatis; Leguminibus hirſutis. *Am. Acad.* IV. p. 284. Cyt. fl. lateralibus, Flor. hirſutis, Caule erecto ſtriato SAUV. *Monsp.* 191. *Sp. Plant.* I. p. 740. Cytiſus Monspeſ. Medicæ folio &c. TOURNF. *Inſt.* 648. Cyt. ſylv. candicans. CÆSALP. *Plant.* 113. GOUAN *Monsp.* 375.

(3) *Geniſta* Fol. ternatis ſeſſilibus linearibus ſubtus Sericeis. Cytiſus Argenteus Liniſolius Inſul. Stœchadum. TOURNF. *Inſt.* 648. GER. *Prov.* 485. GARID. *Aix.* 147.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

niaale, van onderen Fluweelachtige Bladen.

Tienmannige.

Deeze heet de *Vlaſchbladige verzilverde Cytiſus* van de Hieres-Eilanden by TOURNEFORT, en deeze Eilanden leggen by Toulon, voor de Kust van Provence. Die groote Kruidkenner hadtze zelf op het grootſte derzelven Porqueroles, en op het Ooſtelykſte, Titan genaamd, gevonden, zo GARIDEL aanmerkt, hebbende het Gewas lang in de Tuinen by Aix gekweekt, tot dat het eindelyk in 't jaar 1709, door den ſtrengen Vorst, ſneuvelde. Het zou ook in Spanje groeijen volgens ALTSTROEMER, en in de Levant. Het is een Heeſtertje met knoopige Takken, getand wegens de afgevallen Bladen; de Takken bladerig, hoekig, regtopſtaande, Wollig, met Troſſen aan 't end, van Bloemen als die der Akker-Brem en ruige Haauwen.

IV. *Sagittalis.* Pylakkige,

(4) Brem *met Vliezig tweeſnydende gewrichte Takken; de Bladen Lancetswys' Eyrond.*

Op Bergachtige plaatſen, in de Zuidelyke deelen van Provence, groeit deeze volgens GE-

(4) *Geniſta* Ramis ancipitibus membranaceis articulatis, Fol. ovato-lanceolatis. MILL. *Ic.* 259. f. 2. *H. Cliff.* 355. R. *Lugdbat.* 371. Geniſta Herbacea ſ. Chamæ-Spartium. J. B. *Hiſt.* I. p. 393. Chamæ-Geniſta ſaxatilis. C. B. *Pin.* 395. Chamæ-Geniſta ſagittalis Pannonica. CAM. *Hort.* T. 33. Geniſtella. TOURN. *Inſt.* 646. Tab. 413. GER. *Prov.* 432.

GERARD. Zy is, om het zonderlinge Gewas aan te toonen, door TOURNEFORT afgebeeld. Men vindtze ook in Pannonie, dat is in een gedeelte van Neder-Ooſtenryk, volgens CAMERARIUS, die 'er mede de Afbeelding van geeft. Het aart niet veel in de Tuinen en groeit naauwlyks een half Voet hoog.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

(5) Brem *met Vliezig driekantige, byna gewrichte Takken; de Bladen driepuntig.*

V. *Tridentata.* Drietandige.

Deeze, door LOBFLING in Portugal waargenomen, geleek veel naar de voorgaande, doch was in alle opzigten grooter, en de Vleugels der Bladen liepen in drie Doornen uit, zynde de Haauwtjes bekleed met een witte Wolligheid.

(6) Brem *met Lancetvormig gladde Bladen, en geſtreepte, ronde, regtopſtaande Takken.*

VI. *Tinctoria.* Akker-Brem.

Dit is het Gewas, dat men gewoonlyk *Akker-*

(5) *Geniſta* Ramis triquetris Membranaceis ſubarticulatis, Fol. tricuspidatis. Chamæ-Geniſta peregrina. DALECH. *Hiſt.* 177. Geniſtella fruticoſa Luſitanica latifolia. TOURNF. *Inſt.* 646. Chamæ-Geniſta Caule foliato. C. B. *Pin.* 396. β. Geniſtella fruticoſa Luſitanica anguſtifolia. TOURNF. *Inſt.* 646.

(6) *Geniſta* Fol. lanceolatis glabris, Ramis ſtriatis teretibus erectis. *Hort. Cliff.* 355. R. *Lugdb.* 371. GORT. *Belg.* 204. *Fl. Suec.* 587, 634. Geniſta Tinctoria Germanica. C. B. *Pin.* 395. TOURNF. *Inſt.* 643. LOB. *Ic.* II. p. 89.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

Tienmannige.

ker-Brem noemt, zo wel in de Noordelyke als in de Zuidelyke deelen van Europa, en inzonderheid in Duitschland gemeen. Men noemtze in Italie *Cerretta* of *Braglia*, in Vrankryk, *Genifte* of *Genet*; in Engeland *Greenweed* of *Dyers Weed*, en in Duitschland *Heydenschmuck* of *Ferbblumen*. Deeze laatfte benaaning, met die van *Flos tinctorius* overeenkomftig, heeft zy, wegens de Kleurende eigenfchap van haare geele Bloemen, die van de Verwers gebruikt worden, om met het blaauw der Weede een groene Kleur te maaken.

Deeze blyft laager dan de Driebladige of Bezem-Brem, hier voor befchreeven *, en groeit ook zo regt niet op, maakende Bosjes van haare Kruidige Rysjes, veeltyds fcheef hangende, of tegen ander Gewas fteunende; begroeid met veele dergelyke Blaadjes als de Spaanfche Brem †, glad en groen. Op 't end der Takken komen Aairen van Bloemen voort, die geel en fraay zyn, waar op dergelyke Haauwtjes volgen als in de andere.

* Bladz. 451.

† Bladz. 445.

In de Geneeskunde maakt men zo wel van deze als van gene gebruik, hoewel het eigentlyk deeze fchynt te moeten zyn. Men plagtze te houden voor een uitmuntend Middel tegen de Miltzugt en 't Graveel; als ook tegen Verftoppingen van de Lever. De Bladen, Takken en Toppen, in Wyn of Water gekookt, zo wel als het uitgeperfte Sap daar van, zyn fomtyds dienftig bevonden tegen de Waterzugt.

Het

Het Zaad heeft een purgeerende hoedanigheid en de Asch van Brem is aangepreezen als byzonder kragtig in het afzetten der Slymerige Stoffen door de Waterwegen. III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. Decandria.

Sommigen merken aan, dat de Akker-Brem, in 't byzonder, den Melk der Koeijen, die daar van eeten, zo wel als de Boter en Kaas, daar van komende, bitter maakt. In ons Land heeft menze weinig, zynde haare Groeyplaats, door den Hoogleeraar DE GORTER, alleenlyk by den Ouden Ysfel, in Opper-Gelderland, aangetekend; terwyl men de Bezem-Brem, hier voor beschreeven, overvloedig in Zandige Landsdouwen van de andere Provincien, en zelfs in Zuid- en Noord-Holland, aan den Duinkant aantreft. Op de Wortels van beiden groeit de zogenaamde *Brem-Raap*, een Soort van Orobanche, vervolgens te beschryven.

(7) Brem *met Lancetvormige gladde Bladen en gelyke, ronde, regtopstaande Takken.* VII. *Sibirica.* Siberische.

Deeze gelykt naar de voorgaande, zegt de Ridder, maar de Stengen zyn niet gevoord of hoekig en naauwlyks gestreept: ja in het geheele Gewas heeft geene ruigte plaats. De Bladen zyn een weinig smaller; de Bloemen zeer ver van een, in gepluimde Aairen.

(8) Brem

(7) *Genista* Fol. Lanceolatis glabris, Ramis æqualibus teretibus erectis. *Mant.* 571.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

(8) Brem *met Lancetvormige Fluweelachtige Bladen, de Takken geſtreept, rond: de Bloemtroſſen over ééne zyde.*

VIII. *Floridæ.* Sierlyke.

Deeze, die in Spanje voortkomt, wordt door den vermaarden CLUSIUS aldus beſchreeven. Tot twee Ellen hoogte groeit ſomtyds deeze Heeſter op, met een naakten Stam, zonder Knoopen, regt, een Vinger dik, van buiten met een witachtige Schors begroeid, van boven zig verdeelende in veele tedere brooſche Takken, welke met menigvuldige Blaadjes als die van Vlaſch of Thymelæa verſierd zyn. Van boven zyn deeze Blaadjes groen, van onderen grys en byna Zilverkleurig, in Smaak eerst droog op de Tong en een weinig ſamentrekkende, vervolgens bitterachtig. De Bloemen, aan de toppen der Takjes Aairswyze groeijende, gelyken naar die van de Duitſche Akker-Brem en zyn geel. Het Gewas in zyn geheel is fraay voor 't Gezigt.

IX. *Piloſæ.* Haairige.

(9) Brem *met Lancetvormige ſtompe Bladen en een leggende geknobbelde Steng.*

Dit

(8) *Geniſta* Fol. Lanceol. Sericeis, Ramis ſtriatis teretibus, Racemis ſecundis. Geniſta Tinctoria Hispanica. CLUS. *Hiſt.* I. p. 101. *Hisp.* p. 199, 200. Gen. Tinct. Frutescens For. incanis. C. B. *Pin.* 395.

(9) *Geniſta* Fol. Lanceolatis obtuſis, Caule tuberculato decumbente. *H. Cliff.* 355. *Fl. Suec.* 588, 635. R. *Lugdb.* 371. Geniſta Ramoſa Fol. Hyperici C. B. *Pin.* 395. Chamæ-Geniſta, &c. *Ibid.* Chamæ-Geniſta prima. CLUS. *Hiſt.* I. p. 103. *Pann.* 49.

Dit is een laage Brem, die deswegen den naam van *Chamæ-Geniſta* voert by CLUSIUS, zynde van hem in Opper- en Neder-Ooſten-Hoofdryk waargenomen, doch ook voortkomende in Duitſchland en de Zuidelyke deelen van Vrankryk. Zy is zelfs in Provence, op dorre plaatſen, zeer gemeen. Men vindtze Takkige Brem met Bladen van St. Jans Kruid, by BAUHINUS, getyteld. Het is een laag Gewasje, van veele Takjes, die uit hunne Knobbeltjes Blaadjes uitgeeven, welke langwerpig zyn, als die van de Akker-Brem, en zodanig geplaatst, dat ſommigen onder 't Landvolk in Ooſtenryk, aan den kant van Hongarye, hetzelve *Gelbe Klee*, dat is Geele Klaver noemen. III. AFDEEL. XIV. STUK. *Decandria.*

(10) Brem *met Lancetvormige op de kant gehaairde Bladen, de Takken neerleggende geſtreept ruig.* X. *Humifuſa.* Leggende.

Deeze is door den vermaarden TOURNEFORT, op zynen Levantſen Reistocht, waargenomen.

(11) Brem *met enkelde Doornen; de bloeijende* XI. *Anglica* de Engelſche.

(10) *Geniſta* Fol. Lanc. ciliatis, Ramis proſtratis ſtriatis piloſis. Gen. Orient. minima humifuſa. Fol. ſubt. ad oras piloſis. TOURNF. *Cor.* 44.

(11) *Geniſta* Spin. ſimplicibus, Ramis Floriferis inermibus, Fol. lanceolatis. *H. Cliff.* 355. R. *Lugdb.* 371. Geniſta minor Aspalathoides. C. B. *Pin.* 395. *Prodr.* 157. Geniſtella aculeata. Lob. *Ic.* II. T. 93. Geniſtella. Dod. *Pempt.* 670.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

de Takken ongedoornd; de Bladen Lancetvormig.

Tienmanzige.

Deeze groeit niet alleen in Engeland, op vogtige Heijen, maar komt ook op de Heyvelden van veele Woudplaatsen in Vriesland, als mede omtrent Harderwyk, Naarden, Utrecht, Zwoll, en elders in onze Provinciën voort, zo de Hoogleeraar DE GORTER aantekent. Men noemtze by ons *Stekende Brem* of *Katte-Doorn.* BAUHINUS beschryftze als een Heestertje van ruim een Voet hoogte, rond van Stam met een roodachtige Schors, hier en daar met Doornen, doch yl, gewapend, in kleiner Takken verdeeld, aan welken rondachtige en langwerpige Blaadjes, met Doornen daar tusschen en kleine geele Bloempjes als die van Brem. By Orleans, in Vrankryk, hadt hy ook zodanige Brem verzameld.

XII. *Germanica.* Duitsche.

(12) Brem *met samengestelde Doornen; de bloeijende Takken ongedoornd; de Bladen Lancetvormig.*

Hier wordt de Gedoornde Brem, die men *Gaspeldooren* noemt, bedoeld, welker Groeyplaats, by ons, op den Muider-Berg is aangetekend. Sommigen hebben deeze verward met de voorgaande, waar van zy door de manier

(12) *Genista* Spin. simplicibus, Ramis Floriferis inermibus, Fol. lanceolatis. R. *Lugdb.* 371. GORT. *Belg.* 205. DOD. *Pempt.* 659. RIV. *Tetrap.* 67.

nier van Groeijing, de Bladerloosheid, waar in zy meest verschynt, en de Doorens, die uit elkander spruiten, aanmerkelyk verschilt. III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

(13) Brem *met dubbeld samengestelde Doornen: de bloeijende Takken ongedoornd; de Bladen smal en Haairig.* XIII. *Hispanica.* Spaansche.

Behalve de voorgaande, groeit ook deeze in Languedok en Provence overvloedig. Zy wordt *Kleine, Gedoornde, zeer ruige, Spaansche Brem*, getyteld van C. BAUHINUS, zynde een Heestertje van naauwlyks een half Voet hoog.

(14) Brem *met een ongebladerde Steng en kruislingse Doornen.* XIV. *Lusitanica.* Portugeesche.

Tot deeze wordt de Tweede Scorpioen-Brem van dien Autheur t'huis gebragt, welke van hem nergens dan op de Heuvelen in de nabuurschap van Granada in Spanje was gezien, wordende aldaar *Molino* geheten by de Ingezetenen. De hoogte van 't Gewas was zelden meer dan een Voet, maakende 't zelve een digt

(13) *Genista* Spin. decomposítis, Ramis Floriferis inermibus, Fol. linearibus pilosis. Gen. spinosa minor Hispanica villosissima. C. B. *Pin.* 395. Gen. Monspel. spinosa. C. B. *Prodr* 157. Genistella Montis Ventosi, spinosa. J. B. *Hist.* I. p. 400. GER. *Prov.* 483. GOUAN. *Monsp.* 357.

(14) *Genista* Caule aphyllo, spinis decussatis. Genista-spartium spinosum minus. C. B. *Pin.* 394. Scorpius. 2. CLUS. *Hist.* I. p. 107. J. B. *Hist.* I. p. 403.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Tienmannige.*

digt Boschje van gedoornde Takken, aan welken de Doornen in 't kruis geplaatst waren, beurtlings twee tegen elkander over; zynde het Loof met een digte Wolligheid bekleed, zo dat het zig als vol Spinrag vertoonde, hebbende kleine korte Zaadhuisjes of liever Zaaden als Erwtjes (*).

ASPALATHUS.

Dit Geslagt, waar van het getal der Soorten negen-en-twintig is, bevat byna altemaal Afrikaansche of Kaapsche en maar eenige weinige Indische Planten. De oude benaaming van *Aspalathus*, welke op het Hout van dien naam geen betrekking heeft, is 'er, *mooglyk* in navolging van CLUSIUS, wiens *Aspalathi* 'er echter niet toe betrokken zyn, aan gegeven. De meesten waren te vooren *Genista* genoemd en zyn altemaal Heesterachtig. Zy hebben de Bladen Bondelswyze uit één Knopje voortkomende, 't welk tot een gemakkelyke onderscheiding dient.

De

(*) Deeze Soort zou dan eenigermaate schynen te voldoen aan het Kenmerk, ten opzigt van de Zaadhuisjes van dit Geslagt in *Gen. Plant.* opgegeven; naamelyk *Legumen subrotundum*, dat is een Rondachtige Haauw: terwyl de andere Soorten, in 't byzonder de Akker-Brem, langwerpige platte Zaadhuisjes of Haauwtjes hebben: des ik niet zie, hoe de gedagte Kenmerken daar op in 't algemeen toepasselyk zyn. Zonderling is 't ook, dat 'er maar een enkeld Zaad, door den Ridder, aan toegeschreeven wordt, terwyl in alle de bekende Soorten het Haauwtje van de Brem verscheide Nierachtige Zaadjes bevat, gelyk HALLER te regt heeft aangemerkt.

De opgegevene Kenmerken zyn; een Kelk in vyven gedeeld, met de bovenſte Slip grootst: een Haauwtje dat Eyrond, of langwerpig is, bevattende weinige Nierachtige Zaadjes.

(1) Aspalathus *met gebondelde naakte ſmalle Blaadjes, die rondom een Knopdoorn ſtaan.*

I. *Aspalathus thus ſpinoſa.* Gedoornde.

De aangehaalde van den geleerden BREYN, de op deeze Soort, is een Kaapſch ſterk gedoornd Heeſtertje; dat de kleine Takjes grys heeft, met ſpitſe Doorntjes van een half Duim lang, door ſmalle, groene Blaadjes omringd, die van tien tot dertien uit ieder Knop voortkomen, gelyk in de Lorkenboom, geevende een of twee Bloempjes uit, waar op ſpitſe Haauwtjes volgen, van een half Duim lang, die grys zyn; bevattende drie of vier geelachtige Zaaden (*).

(2) Aspalathus *met gebondelde Draadachtige Bladen, en naakte, Wrattige, Wollige Knoppen.*

II. *Verrucoſa.* Wrattige.

Dee-

(1) *Aspalathus* Fol. Fasciculatis linearibus nudis, Spinam Gemmaceam circumſtantibus *Syst. Nat* XII. Gen. 860. p. 475. *Veg.* XIII. p. 537. Geniſtella ſpinoſa Africana Laricis folio. BREYN. *Cent.* T. 26. PLUK. *Phyt.* 297. f. 6.

(*) Deeze eerſte Soort, zeer ſpitſe Haauwtjes hebbende, volgens de Afbeelding van BREYN, maakt reeds de laatst opgegevene bepaaling van *Legumen ovatum*; *muticum*, *ſubdiſpermum*, als een Geſlagts-Kenmerk, zeer duiſter.

(2) *Aspalathus* Fol. Fasciculatis Filiformibus; Gemmis Verrucoſis tomentoſis nudis. *Syst. Nat.* XII. *Veg.* XIII.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD STUK. *Tienmannige.*

Deeze wordt beſchreeven als een Kaapſe Heeſter van twee Voeten hoog, die Houtig is, met groote Knoppen of Wratten: de Bladen Vleezig, glad, ſpitsachtig, een Duim lang; de Bloemen zydelings, korter dan de Blaadjes en byna ongeſteeld: de Kelk ruigachtig: de Vlag van de Bloem Haarig.

III. *Capitata.* Koppige.

(3) Aspalathus *met gebondelde ſmalle ſpitſe Bladen, de Bloemen aan Hoofdjes, met naakte Blikjes.*

By SEBA is deeze zeer wel afgebeeld, onder den naam van *Ethiopiſche Geniſta*, draagende een Goudgeele Bloem, met kleine omgeboogene Bladen, befranjet met een Spinachtig Geweefzel, op het verhevenſte der Takjes, omtrent de Bloemen, in 't ronde opgeſtapeld. BERGIUS heeft daar van een groote en kleine waargenomen.

IV. *Aſtroites.* Geſterrde.

(4) Aspalathus *met gebondelde Elsvormige ſpitſte, gladde Bladen, een ruige Steng en verſpreide Bloemen.*

Deeze vindt men ook by SEBA, alwaar dezel-

(3) *Aspalathus* Fol. Fasc. linearibus acutis, Flor. capitatis, Bracteis nudis. *Am. Acad.* VI. Afr. 30. BERG *Cap.* 202. PLUK. *Phyt.* 397. f. 6. SEB. *Kab.* I. T. 23. f. 6.

(4) *Aspalathus* Fol. Fasc. ſubulatis mucronatis glabris, Caule villoſo, Flor. ſparſis. Geniſta Aſtroites Juniperinis pungentibus foliis &c. PLUK. *Mant.* 88. T. 413. f. 3. RAJ. *Dendr.* 104. SEB. *Kab.* I. T. 24. f. 6.]

zelve genoemd wordt *Boomachtige Afrikaanſche Brem*, met lichtgraauwe Bladen, gelykende naar de Larix, met Saffraangeele Bloemen. III. AFDEEL. XV. HOOFD. STUK.

(5) Aspalathus *met gebondelde Elsvormige ſpitſte ſtekelige Bladen, en zeer ruige Bloemhoofdjes.* V. Chenopoda. Stekelige.

De Bladen van deeze zyn Stekelig als die van den Genever-Boom. Men vindtze in 't zelfde Werk ook zeer wel afgebeeld, zo BERGIUS aanmerkt, die het Gewas Kruidkundig beſchryft. BREYN geeft 'er een Afbeelding van, onder den naam van Laage Lorkeboom of Chenopoda van Monomotapa, aan de Kaffers. Kust, ten Noordooſten van 't Land der Hottentotten. SEBA ſtelt het, wegens de Kroestachtig gezoomde Bloemhoofdjes, voor, onder den naam van Ricinus of Ricinoides, een Boomachtig Afrikaanſch Gewas, zynde die Bloemhoofdjes van grootte als een Kers, volgens den gemelden BREYN.

(6) Aspalathus *met gebondelde Elsvormige Fluweelachtige Blaadjes, aan de tippen uitgebreid, en verſpreide Bloemtrosjes.* VI. Albens. Witachtige.

Dit

(5) *Aspalathus* Fol Fascic. ſubulatis mucronatis hirtis, Flor. Capitatis hirſutisſimis. BERG *Cap.* 200. Geniſta Africana lutea &c HERM. *Afr.* 11. Chamæ-Laxix ſ. Chenopoda Monomotapensis. BREYN. *Cent.* 23. T. 11. SEB. *Kab.* I. T. 23. f. 4, 5.

(6) *Aspalathus* Fol. Fascic. ſub-Sericeis, apice patulis, Fasciculis Floreis ſparſis. *Mant.* 261.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Tienmannige.*

Deeze heeft de Steng Heesterachtig, met een bruine barstige Schors, de uiterste Takjes Wollig; de Blaadjes komen by vyven voort, en zyn witachtig gefluweeld. Aan 't end der Takken zyn verscheide Bondeltjes van Wollige witte Bloempjes, met een ruigen Kelk. De gedagte Bondeltjes of Bloemhoofdjes zyn gesteeld.

VII. *Thymifolia.* Thymbladige.

(7) Aspalathus *met gebondelde Elsvormige ongedoornde gladde Blaadjes, die zeer kort zyn, en overhoekse Bloemen.*

Deeze is van PLUKENETIUS afgebeeld, onder den naam van zeer kleine Ethiopische Brem, met glinsterende gladde Blaadjes, als van Thym, digt by een.

VIII. *Ericifolia,* Heybladige.

(8) Aspalathus *met gebondelde smalle ongedoornde ruige Blaadjes, overhoekse Bloemen en smalle Kelken.*

Dit is een zeer ruig, ongemeen Takkig Heestertje, met kleine smalle Blaadjes; de Bloemen zydelings, naauwlyks langer dan de Bladen, hebbende, met een Haairige Vlag.

(9) As-

(7) *Aspalathus* Fol. Fascic. sub-inermibus glabris brevissimis, Flor. alternis. Genista minima Æthiopica Fol. Thymi confertis &c. PLUK. *Mant.* 88. T. 413 f. 1.

(8) *Aspalathus* Fol. Fascic. Linearibus inermibus hirsutis, Floribus alternis, Calycibus linearibus. BERG. *Cap.* 205. Genista Ethiopica non spinosa &c, PLUK. *Mant.* 88. T. 413. f. 6.

(9) Aspalathus *met gebondelde ſmalle ſtompachtige Blaadjes, de Bloemen Hoofdswys geaaird en ruigachtig.*

III. Afdeel. XIV. Hoofdstuk. IX. *Nigra.* Zwarte.

Deeze, gelyk alle de voorgaande op 't Zuidend van Afrika groeijende, is een zeer Takkige Heeſter met een Steng van drie Voeten hoog, de Takjes ſomtyds ruigachtig, met digt geplaatſte Wollige Knopjes, de Bladen gebondeld, zeer klein, ſmal en ſtomp hebbende, die glad zyn of ruigachtig en door 't droogen zwart worden. De Bloemen komen, aan 't end der Takken, in Hoofdjes of Aairen voort, en zyn ongeſteeld, de Kelk ruig, met twee ſmalle Blikjes, zo wel als de Bloemblaadjes, die geel zyn.

(10) Aspalathus *met gebondelde, rondachtige, ſtompe Blaadjes, de Kelken eenigermaate ruig en ſpits, de Bloemen glad.*

X. *Carnoſa.* Vleezige.

Deeze heeft een zeer Takkige Steng van drie Voeten, die naakt is, met bondeltjes van vier tot zeven Rolrondachtige, Vleezige, kromme, gladde, ſtompe Blaadjes. Aan 't end der Takken komen Kroontjes voort, van vier tot zes Bloemen, met zeer korte Steeltjes. De Kelk

(9) *Aspalathus* Fol. Fascic. Linearibus obtusiusculis, Flor. Capitato-Spicatis pubescentibus. *Mant.* 262.

(10) *Aspalathus* Fol Fasc. teretiusculis obtusis, Cal. subpubescentibus acutis, Corollis glabris. *Mant.* 261. BERG. *Cap.* 205.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

Kelk is Klokvormig en ſpits, met drie Lancetvormige Blikjes: de Bloem glad en geel.

XI. *Ciliaris.* Gehaairde.

(11) Aspalathus *met gebondelde Draadachtige ruuwe Blaadjes, de Bloemen aan 't end en ongeſteeld met ruigachtige Vlaggen.*

De Steng van deeze is Heeſterachtig, twee Voeten hoog, met Haairige Takjes en naakte Wratjes. De Blaadjes, die rondachtig ſpits zyn, van boven plat, van onderen ruuw, zyn in de jongheid op zyde gehaaird, ouder wordende glad. De Bloemen komen, ongeſteeld, van drie tot vyf in getal, aan 't end der Takken voort. Zy zyn geel, met een ruigachtige Vlag en hebben een Haairigen Kelk, met ſpitſe, Doornachtige Tanden.

XII. *Geniſtoides.* Bremachtige.

(12) Aspalathus *met gebondelde Draadachtige gladde Blaadjes; de Kelken byna Trosachtig hangende en de Bloemen glad.*

Deeze heeft een Heeſterachtige Steng van negen Voeten, die regtop ſtaat, met een Netswyze Schors en ruige witte Knoppen, komende dus uit de Spleeten der Rotſen voort. De Bladen zyn gebondeld, Draadachtig, glad, byna rond, een half Duim lang. De Kelk is glad, met kleine tandjes en twee Blikjes; de Bloem glad en geel, met een uitſteekende Styl.

(13) As-

(11) *Aspalathus* Fol. Fasc. Filiformibus ſcabris, Flor. terminalibus ſeſſilibus, Vexillis pubescentibus *Mant.* 262.

(12) *Aspalathus* Fol Fasc. Filiformibus lævibus, Calycibus ſubracemoſis pendulis Corollisque glabris. *Mant.* 261.

(13) Aspalathus *met gebondelde ſmalle gladde Blaadjes, en lange tweebloemige Steeltjes, die aan den tip gebladerd zyn.* III. Afdeel. XIV. Hoofd-stuk. XIII. *Gallioides.* Kransbladige.

Deeze heeft een leggende Steng van twee Voeten lang, met Takken, die Wollige Knopjes hebben; de Bladen gebondeld, ſmal en ſpits, als die der Aspergie-Plant, glad; de Bloemſteeltjes veel langer dan de Bladen, glad, aan den tip met gebondelde Blaadjes, waar uit twee ongeſteelde Bloemen voortkomen, die geel zyn, met een eenbladigen gladden Kelk, zo lang als de Bloem en getand; waar op volgt een Lancetswys Eyrond, gladachtig Haauwtje.

(14) Aspalathus *met gebondelde Elsvormige, zeer kleine gladde Blaadjes, Draadachtige, zeer uitgebreide Takken, en enkelde Bloemen aan derzelver enden.* XIV. *Retroflexa.* Omgebooge.

Deeze heeft zyn afkomst ook van 't Zuidend van Afrika of van de Kaap, gelyk alle de voorgaande en de drie volgende Soorten.

(15) Aspalathus *met gebondelde ſmalle ongedoornde* XV. *Uniflora.* Enkelbloemige.

(13) *Aspalathus* Fol. Fasc. Linearibus lævibus, Pedunc. bifloris elongatis, apice Folioſis. *Mant.* 260. BERG. *Cap.* 210.

(14) *Aspalathus* Fol. Fasc. Subulatis glabris minimis, Ramis Filiformibus patentiſſimis, Flor. ſolitariis terminalibus. *Sp. Plant.*

(15) *Aspalathus* Fol. Fasc. Linearibus inermibus, glabris, Stipulis acutis perſiſtentibus, Flor. ſolitariis, Calycibus laciniis Cymbiformibus. Geniſta Ethiop. glabra, longioribus foliis ex

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

gedoornde Blaadjes ſpitſe blyvende Stoppeltjes en enkelde Bloemen, wier Kelken Schuitachtig geſlipt zyn.

Tienmannige. Dit is een Heeſter met overhoeks geplaatſte, digt groeijende, Wollige Takken; de Blaadjes rondachtig, ſmal, kort en ſtomp; de Bloemen enkeld, aan 't end der Takken, ongeſteeld: de Tanden van den Kelk verbreed tot ſtompe Schuitachtig holronde Slippen; den Kiel van de Bloem Wollig hebbende.

XVI. *Araneoſa.* Gelpinnagde.

(16) Aspalathus *met gebondelde, Borſtelige, ongedoornde, Stekelige Blaadjes, en Bloemhoofdjes.*

Deeze Soort ſchynt veel overeenkomst te hebben met de Derde, gelyk 'er ook de zelfde van SEBA toe betrokken is. De kleine van BERGIUS zal hier t'huis behooren.

XVII. *Canescens.* Grysachtige.

(17) Aspalathus *met gebondelde, Elsvormige, gefluweelde Bladen, en zydelingſe Bloemen, die de Vlag ruigachtig hebben.*

Dit

uno Puncto plurimis, Flore majore luteo. PLUK *Mant* 88. T. 414. f 7.

(16) *Aspalathus* Fol. Fasc. Setaceis inermibus hispidis, Floribus Capitatis. Genista Ethiopica Flore flavo, Follolis inflexis &c PLUK *Mant* 88. T 414 f 4 SEB *Kab.* I p. 38. T. 23. f 6. Aspalathus Capitata humilior. BERG. *Cap.* 203.

(17) *Aspalathus* Fol. Fasc. tomentoſo Seticeis, Flor. lateralibus, Vexillis pubescentibus. *Mant.* 262.

Dit is een regtopſtaand ſtyf Heeſter-Ge- III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.
was, byna geheel grys met overhockſe Tak-
ken, de Bladen gebondeld, Wollig grys en
ſpitsachtig, de Bloemen aan 't end der Tak-
ken zydelings en ongeſteeld hebbende. Zy *Decandria.*
zyn geel van Kleur, met eene ruigachtige Vlag
en komen voort uit een Klokvormige ruige
Kelk, met twee Borſtelachtige korte Blikjes.
De Tanden van den Kelk zyn Elsvormig, ver
van elkander en korter dan het Kuipje; waar
in deeze Soort voornaamelyk verſchilt van de
voorgaande, die de Punten of Slippen van den
Kelk viermaal zo lang als het Kuipje heeft,
zegt onze Ridder.

Dat Kaapſche Heeſter-Gewas, uit myne *Aspalathus Pedunculatus.*
Verzameling, waar van een gedeelte van den
Tak, in *Fig* 2, op Plaat XXVIII, vertoond *Geſteelde.* Pl. XXVIII. *Fig.* 2.
wordt, behoort zekerlyk tot dit Geſlagt, maar
verſchilt, in 't een of ander opzigt, van alle
de tot dus ver opgegevene Soorten. Naast
zou het ſchynen te komen aan de *Aspalathus*
parviflora van BERGIUS, indien dezelve ook
geen ongeſteelde Bloempjes had, gelyk de
meeſten: en daarom geef ik hier den naam
van *Geſteelde* aan. Ik heb te meer daar van
in Afbeelding gebruik gemaakt, om dat onder
alle de gemelden maar van één of twee de
Zaadhuisjes ſchynen gezien te zyn; als in de
beſchryving niet gemeld wordende: terwyl zy
aan mynen Tak, zo wel als de Bloemen, zeer
duidelyk zig openbaaren, zynde ſpitſe Haauwt-
jes,

III. ÅFDEEL. XIV. HOOFD. STUK.

Tiemaanige.

jes, van omtrent een half Duim lang, even als in de eerſte Soort. Twee derzelven komen geſlooten, twee opengebarſten, en omgekruld, na de uitwerping van het Zaad, aan den Tak voor. Hy is van onderen vry dik en geheel Houtig, byna een Voet lang, zo dat dit Gewas niet van de kleinſte Heeſtertjes ſchynt te zyn. De Schors is barſtig, waar door zig de geelachtige binnen-Bast, die het Hout bekleedt, zeer duidelyk vertoont. Hy geeft, als overhocks, Takjes uit, en deeze wederom kleiner Takjes, die digt bezet zyn met eene witte of Zilverachtig gryze Haairachtige Wolligheid, als Fluweel, gelyk ook de Blaadjes, die de langte van omtrent een Kwartier Duims hebben. Zy zyn rondachtig en dun, doch loopen niet zeer ſpits uit, en ſtaan getropt aan de Takjes, meest naar boven, by vyven of meer, op een Wollig Knopje, dat na 't afvallen van dezelven overblyft, als een Wollig Wratje, hoedanigen men veel aan de kleine Takjes vindt. Uit den Schoot, als 't ware, van die Bladtropjes, of ook daar buiten, komt een Steeltje voort, van meer of minder langte, waar aan een Bloempje, dat door twee Blikjes is geſchoord. Men kan de gedaante van dit Bloempje, in zyn geheel, aanmerkelyk vergroot zynde, by B beſchouwen. Het heeft een vyfpuntigen Kelk, die, zo wel als de Bloemblaadjes, met dergelyke Haairachtige Wolligheid bedekt is, en waar uit,

uit, behalve dezelven, de Styl en Meeldraadjes voórtkomen, gelyk zig laager openbaart. De Kiel, en de Meeldraadjes daar in vervat, zyn daar onder, met ſterker Vergrooting, nog duidelyker aargeweezen. Het Haauwtje, by C*dria.* vergroot voorkomende, is met dergelyke Wolligheid als de Blaadjes en Bloempjes, bedekt, doch anders wat bruinachtig van Kleur.

III. Afdeel. XIV. Hoofdstuk. *Decandria.*

(18) Aspalathus *met vyfvoudige ongeſteelde Blaadjes, en eenbloemige Bloemſteeltjes.*

XVIII. *Indica.* Oostindische.

Een Gewas, door den vermaarden COMMELYN tot de Akker-Brem betrokken, dat men op Malabar *Manneli* noemt en op Ceylon *Rathocoraba*, wordt by PLUKENETIUS, onder den naam van *Smalbladige Lotus van Madraſ*, met een enkelde gladde Haauw, afgebeeld. RAY heeft hetzelve *Oostindiſch Dorycnium*, met enkelde roode Bloemen op langwerpige Steeltjes en zeer kleine Haauwtjes getyteld. Het is een Heeſter met dun, hard, rond Rys, als Roedjes, en korte Takjes overhocks.

(19) As-

(18) *Aspalathus* Fol quinatis ſeſſilibus, Pedunculis unifloris. Geniſta Fol. quinatis ſeſſilibus &c *Fl. Zeyl.* 271. Lotus tenuifolius Maderaspatanus &c PLUK *Alm.* 225. T. 201. f. 2 Dorycnium Indicum, Flor. ſingularibus rubris &c. RAY *Suppl.* 471. Manneli. *Hort. Mal.* IX. p. 69. T. 37. BURM. *Fl. Ind.* p. 155.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

(19) Aspalathus *met vergaarde, langwerpig ſtomp ovaale, van onderen Wollige Bladen, tweebloemige Steeltjes en tweekwabbige tweezaadige Haauwtjes.*

XIX. *Ebenus.* westindiſche.

Dit is de Boom niet, die het eigentlyke Zwarte Ebbenhout uitlevert, welke gezegd wordt tot de Palmboomen te behooren; maar een Gewas, dat het zogenaamde *Groene Ebbenhout* verſchaft, in de Westindiën, en op Jamaika in 't byzonder, groeijende. ROCHEFORT zegt, dat hetzelve Heeſterachtig opſchiet met veele Stammen, hebbende gladde, ſchoon groene Bladen. De Stam heeft twee Duimen Spint, dat wit is, en het Hart zwartachtig groen, met geele Aderen, geevende, in 't verwen, een licht groen Aftrekzel. SLOANE heeft dit Gewas afgebeeld onder den naam van *Boomachtige Aspalathus* of Bastaard-Ebbenboom, met Palmbladeren, een gaapende geele Bloem en een korte breede Papierachtige Haauw. Het komt onder den naam van *Brya* voor by BROWNE, en PLUMIER noemt het *Spartium*, dat gedoornd is, met Porſeleinbladen en Ebbenhout.

(20) As-

(19) *Aspalathus* Fol. aggregatis, obovato-oblongis ſubtus tomentoſis, Pedunculis biſloris, Leguminibus bilobis dispermis. Aspalathus Arboreus ſeu Pſeudo-Ebenus &c. SLOAN. *Jam.* 140. *Hiſt.* II. p. 130. T. 175. f. 1. Brya Arborescens erecta ſpinoſa. BROWN. *Jam.* 299. Spartium Portulacæ foliis aculeatum Ebeni materie. PLUM. *Sp.* 19. *Ic.* 246. f. 1.

(20) Aspalathus *met drievoudige Wigvormige gladde Bladen, de zydelingſe korter, flauuwe Stoppeltjes en ſamengehoopte Bloemen.* III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. XX. *Creticæ.* Kandiſche.

De bepaaling onderſcheidt genoegzaam deeze Soort, die de Boomachtige *Kandiaſche Brem*, met altyd groene Bladen, van ZANONI zoude zyn. een Boompje, dat in weinige Jaaren, in zyn Tuin, drie Ellen hoog was opgegroeid, en eenigszins ſcheen te gelyken naar het *Spartium ſpinoſum* van ALPINUS, doch daar van niet alleen door het gemis der Doornen, zo hy aanmerkt, maar ook door enkelde Blaadjes, die in 't gezegde Spartium vyfvoudig waren, verſchilde. Het *Spartium Creticum* van dien Autheur, dat mooglyk hier bedoeld wordt, hadt drievoudige Blaadjes, zonder Doornen. De Groeiplaats wordt geſteld in Ethiopie.

(21) Aspalathus *met vyfvoudige ongeſteelde Bladen, de Bloemſteeltjes ge-aaird.* XXV. *Quinquefoliæ* Vyfbladige.

Ethiopiſche Cytiſus, met ſmalle, kleine, geſpitſe gryze Blaadjes, de Bloemen ruig door eene ros geele Wolligheid, is deeze van PLUKENET

(20) *Aspalathus* Fol. trinis Cuneiformibus glabris, lateralibus brevioribus, Stipulis obſoletis, Floribus congeſtis Geniſta Arborea Cretica. ZANONI. *Hiſt.* 99. T. 39.

(21) *Aspalathus* Fol. quinis ſeſſilibus, Pedunculis ſpicatis. *Am. Acad* VI Act 31. Cytiſus anguſtis parvis acutioribus & Incanis foliis &c. PLUK. *Alm.* 128. T. 273. f. 4.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

KENET getyteld. De Woonplaats wordt geſteld aan de Kaap der Goede Hope.

XXII. *Tridentata* Drietandige.

(22) Aspalathus *met drievoudige Lancetvormige gladde Bladen, drietandige geſpitſte Stoppeltjes, en Bloemhoofdjes.*

XXIII. *Piloſa.* Haairige.

(23) Aspalathus *met drievoudige ſmalle Haairige Blaadjes, zeer Haairige end-Hoofdjes en ruigachtige Bloemen.*

Het Bloemhoofdje van deeze is zeer ruig, zynde de Kelken en Blikjes, wier getal drie is, als bewald met witte Haairtjes, en de Bloemblaadjes, zo wel als de Kelken, zyn ook van buiten ruig.

XXIV. *Anthylloides.* Geropte.

(24) Aspalathus *met drievoudige, Lancetvormige, gelyke, een weinig ruigachtige Bladen; geene Stoppeltjes: Hoofdjes aan 't end der Takken.*

Deeze, van de Kaap afkomſtig, is een Heeſter met een ruige Steng, de Bladen zonder Stoppeltjes, ongeſteeld, drievoudig, Lancetvormig, eenigermaate Vleezig, de onderſten glad, die naast aan de Bloemen zyn een weinig Haairig,

(22) *Aspalathus* Fol. trinis Lanceolatis glabris, Stipulis tridentatis mucronatis, Flor. capitatis.

(23) *Aspalathus* Fol. ternis Linearibus villoſis, Capitulis terminalibus pilоſisſimis, Corollis pubescentibus, *Mant.* 262.

(24) *Aspalathus* Fol trinis Lanceolatis æqualibus ſubpubescentibus, Stipulis nullis, Capitulis terminalibus. Anthyllis Aspalathoides Fruticoſa &c. *Am. Acad.* IV. p. 326. BERG. *Cap.* 211.

rig, getropt, hebbende, met end-Hoofdjes die enkeld zyn en ongesteeld. De Kelken zyn ruig, en onder ieder Kelk komen drie smalle, zagte, ruige, Blikjes voor. 't Gewas heeft de gedaante van Lotus, maar de Meeldraadjes zyn vereenigd, de Haauwtjes kort en ruig. III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

Door BERGIUS is deeze Soort beschreeven als Draadachtige Takken hebbende, die Wrattig zyn, met een Pluim van korte Takjes, waar aan drie Blaadjes uit ieder Knop, die spits uitloopen, van agteren smal, byna een halven Nagel of een vierde Duims lang. Drie kleine Blaadjes komen uit de Oxels der Bladen voort. Aan 't end der Takken zyn losse gevorkte Aairen van roode Bloemen, met een vyftandigen ruigen Kelk, hebbende de Vlag witachtig ruig, enz.

(25) Aspalathus *met drievoudige, smalle, Haairige Bladen, vyf Bloemen aan een Trosje, Wollige Kelken en neerleggende ronde Stengen.* XXV. *Laxata.* Vyfbloemige.

De Blaadjes zyn, in deeze Soort, gesteeld, slap, met zeer korte Steeltjes, de Bloemen ongesteeld, zonder Blikjes; de Bloemblaadjes glad en geel. Het Gewas is, gelyk de vier voorgaande en twee volgende Soorten, van de Kaap afkomstig.

(26) As-

(25) *Aspalathus* Fol. ternis Linearibus villosis, Flor. Fasciicularis quinis, Calycibus Lanatis, Caulibus prostratis teretibus. *Mant.* 262.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. XXVI. *Argentea.* Verzilverde.

(26) Aspalathus *met drievoudige ſmalle gefluweelde Bladen, enkelde Stoppeltjes die geſpitst zyn, en verſpreide Wollige Bloemen.*

Deeze Soort, die naar den Cytiſus gelykt, komt eenigermaate overeen met de *Gefluweelde* van BERGIUS, hoewel aan dezelve Lancetswys' ovaale Blaadjes worden toegeſchreeven; en geaairde Bloemen. Aan de Takken komen dezelven by troppen van zes, agt of tien, uit ééne Knop voort, doch aan de Takjes zyn zy verſpreid en grooter; allen met een witte Fluweelachtige Wolligheid bezet.

XXVII. *Calloſa.* Eelige.

(27) Aspalathus *met drievoudige Elsvormige gelyke Blaadjes, rondachtige Stoppeltjes als Eelt, en gladde ge-aairde Bloemen.*

Deeze is door PLUKENET afgebeeld, onder den naam van *Driebladige Cytiſus* van de Kaap, met Genever-Bladen en geele Bloemen in een gedrongen Aair vergaard. BERGIUS heeftze omſtandig beſchreeven. LINNÆUS wien

(26) *Aspalathus* Fol. trinis Linearibus Sericeis, Stipulis ſimplicibus mucronatis, Flor. ſparſis tomentoſis. Cytiſus Africanus anguſtiſolius &c. PLUK. *Mant.* 63. Geniſta Afr. Argentea. Fol. minimis Alopecurioides. HERM. *Afr.* 11. Aspalathus Sericea. BERG. *Cap.* 212.

(27) *Aspalathus* Fol. trinis Subulatis æqualibus, Stipulis ſubrotundis calloſis, Flor. ſpicatis glabris. BERG. *Cap.* 209. Cytiſus trifoliatus Juniperinis foliis &c. PLUK. *Mant.* 63. T. 345. f. 4.

wien de meeſten deezer Afrikaanſche Gewas- III.
ſen, door den Leidſen Hoogleeraar der Kruid- AFDEEL.
kunde, den Heer DAVID VAN ROYEN, HOOFD- XIV.
onder den naam van *Achyroniæ*, zo hy zelf STUK.
bekent, medegedeeld waren, beſchryft deeze Decan-
als een Heeſtertje, dat de Takken, door het dria.
afvallen der Bladen, met ronde Eeltachtige
knobbeltjes, van binnen ruig, beſprengd heeft;
de Bladen drievoudig, op een Eeltachtig Voet-
ſtuk, ongeſteeld, Elsvormig Liniaal, naar die
van den Geneverboom gelykende, ſpits, glad,
plat, maar van onderen verhevenrond: losſe
Aairen aan-'t end der Takken: eenbladige Blik-
jes, die Elsvormig zyn, van langte als de
Kelk, wederzyds aan deszelfs Voet enkeld
geplaatst: de Kelken glad met Elsvormige
Tanden: de Bloemen geel en glad.

(28) Aspalathus *met drievoudige Lancetvor-* XXVIII.
mige ruigachtige Bladen; de Bloemen vyf Orientalis.
aan een Trosje, de Kelken ruigachtig; de Levant-
Stengen hoekig regtopſtaande. ſche.

Deeze heeft haare Groeiplaats in de Le-
vant. De vermaarde TOURNEFORT heeft
dezelve onder den naam van *Orientaalſche Cy-*
tiſus voorgeſteld. De Steng is Heeſterachtig,
regt-

(28) *Aspalathus* Fol. ternis Lanceolatis pubescentibus, Flor. Fasciculatis quinis, Calyc. pubescentibus, Caul. erectis angulatis. *Mant.* 263. Cytisus Orient. Flor. amplis glomeratis. TOURNF.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Tienmannige.* regtopſtaande, met hoekige Takken, waar aan Blaadjes als van Vlaſchkruid, en Bondeltjes of Tropjes van vyf Bloemen aan 't end der Takjes, die de Meeldraadjes altemaal ſamengegroeid hebben.

XXIX. *Pinnata.* Gevinde.

(29) Aspalathus *met gevind-vyfvoudige ſtomp Hartvormige Bladen, de Bloemſteeltjes Hoofdig.*

Decze, ook tot de Kaapſchen behoorende, is een Heeſter-Gewas, dat naby komt aan de Vyfbladige, de Blaadjes, die ſtomp Hartvormig zyn (*) en een weinig Haairig, met zeer korte Steeltjes, gevind hebbende, vyf in getal: het Bloemſteeltje langer dan de Bladen; de Aair rondachtig; de Bloemen van buiten eenigermaate Wollig.

ULEX. Hey-Brem.

De byzondere Kenmerken van dit Geſlagt, onder de Tienmannigen van deeze Klaſſe, zyn, dat de Kelk tweebladig is en het Zaadpeultje naauwlyks langer dan de Kelk.

Twee

(29) *Aspalathus* Fol. pinnato-quinatis obcordatis, Pedunculis Capitatis. *Am. Acad.* VI. *Afr.* 32.

(*) *Obcordata Folia* vertaal ik *ſtomp Hartvormig* en wil daar mede uitdrukken, dat de ſtompte van de Hartswyze figuur uitwaards gekeerd is in het Blad, tegenſtrydig met *Cordata*, in welke die inwaards is, gelyk men dit laatſte zien kan in LINN. *Phil. Bot.* Tab. I. f. 10. Het zelfde begryp ik met *Folia obovata* ſtomp Eyronde te vertaalen.

Twee Soorten bevat hetzelve, de eene in Europa, de andere op 't Zuid-end van Afrika groeijende. III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

(1) Hey-Brem *met ruige ſpitſe Bladen en verſpreide Doornen.* I. *Ulex Europæus.* Europi-sche.

Deeze, onder den naam van *Gedoornde Brem* voorkomende, is de Eerſte *Scorpioen-Brem* van CLUSIUS, door dien Kruidkenner omſtreeks de Pyreneen, dikwils twee Manslangten hoog, met een Stam van een Arm dik, waargenomen. Gemeenlyk, echter, groeide dezelve in Spanje maar ruim een Elle hoog, zo hy zegt, met veele Ryzen opſchietende, die digt met Doornen bezet zyn, en geen Bladen hebben, dan in 't vroege Voorjaar, in 't kort afvallende. De Bloemen waren kleiner dan die van de gewoone Brem, bleek, en ſomtyds roodachtig, de Haauwtjes rond. Deeze wordt van de Franſchen *Jonc marin*, dat is Zee-Bies, en door die van Gascogne *Jauge* genaamd. Zeer menigvuldig vondt hy dezelve, op zyn Reistogt van Bourdeaux naar Bajonne, in woeſte

(1) *Ulex* Fol. villoſis acutis, Spinis ſparſis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 881. p. 476. *Veg.* XIII. p. 539. *H. Cliff.* 356. *Ups.* 212. R. *Lugdb.* 372. Geniſta ſpinoſa major longioribus Aculeis. C. B. *Pin.* 394. Geniſta ſpinoſa altera. DOD. *Pempt.* 659. l. 759. β Geniſta ſpinoſa major brevioribus Aculeis. C. B. *Pin.* 394. Geniſta-Spartium majus brevioribus & longioribus Aculeis. TOURNF. *Inſt.* 645. Scorpius, 1. CLUS. *Hiſt.* 106. *Hiſp.* 211. *Ic.* 212.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-TUK. *Tien-mannige.*

woeſte Velden groeijende. In Engeland is zy, op dergelyke plaatſen, zeer gemeen, volgens RAY, wordende aldaar *Furz*, *Whins* of *Gorſs* genoemd, en *Hey-Brem*, in Duitſchland en de Nederlanden, alwaar zy naar den kant van Brabant groeit.

II. *Capenſis.* Kaapſche.

(2) Hey-Brem *met enkelde ſtompe Bladen, en enkelde Doornen aan 't end der Takken.*

Deeze is, onder den naam van *Afrikaanſch Geniſta-Spartium* met Heybladen, dat Beſſen draagt, door PLUKENET, doch flegt, in Plaat vertoond. PETIVER heeft 'er beter Afbeelding van gegeven.

AMORPHA.

Dit Geſlagt heeft zynen naam van het ontbreeken eeniger weezentlyke deelen in een Vlinderbloem, zo dat het als mismaakt is of wanſtaltig ten dien opzigte. Het heeft, naamelyk, alleen maar de Vlag, zonder Vleugels of Kiel, en daar door is het genoegzaam van alle anderen onderſcheiden.

I. *Amorpha Fruticoſa.* Heeſter-achtige.

De eenigſte Soort (1) vindt men in de beſchry-

(2) *Ulex* Fol. ſolitariis obtuſis, Spinis ſimplicibus terminalibus. R. *Lugdb.* 372. Geniſta-Spartium Bacciferum, Ericæ foliis, Africanum. PLUK. *Alm.* 166. T. 185. f. 6. mala. PET. *Gaz.* IX. T. 83. f. 9.

(1) Amorpha. *Syst. Nat.* XII. Gen. 861. p. 477. *Veg.* XIII. p. 540. *Hort. Cliff.* 353. T. 19. *H. Ups.* 208. R. *Lugdb.* 393. MILL. *Dict.* T. 27. Barba Jovis Americana &c. *Angl. Hort.* II. T. 4.

beſchryving van den Cliffortſchen Tuin zeer fraay afgebeeld door LINNÆUS. Zy is uit Noord-Amerika afkomſtig; zynde een Heeſter, meer dan Mans langte hoog, die eenigermaate naar de Lombaartſe Linzen of Coluteá gelykt, met gevinde Bladen als die van de Basterd-Acacia, dertien of vyftien aan een Steeltje, en zeer kleine paarſche Bloempjes. De Meeldraadjes zyn veel langer dan de Bloemen en de Knopjes geel. Het is ook door den Heer MILLER in zyn Kruidkundig Woordenboek, en in een Engelſche Verzameling van Plant-Afbeeldingen, aan 't licht gebragt.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

Schoon in het Geſlagt van *Crotalaria* eenige Heeſterachtige voorkomen, zal ik dit, om dat de meeſte Soorten Kruidig en de anderen niet zeer hoog zyn (*), uitmonſteren; doch in het volgende Geſlagt zyn dezelven beter onderſcheiden.

ONONIS. Stalkruid.

De Kelk is hier in vyven gedeeld, met Liniaale Slippen; de Vlag geſtreept; de Haauw dik gezwollen, ongeſteeld; de Meeldraadjes ſamengegroeid zonder Spleet.

Dit Geſlagt bevat een menigte Soorten, waar

(*) Daar is wel een Boomachtige Ceyloniſche Crotalaria van den Heer J. BURMANNUS aangehaald, doch die heeft de Steng, volgens RAY, maar twee Voeten hoog.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

waar onder de vyf laatſten Heeſterachtig zyn, als volgt.

XXI. *Ononis tridentata.* Drietandig.

(21) Stalkruid *dat Heeſterachtig is, met drievoudige, Vleezige, byna Liniaale, drietandige Bladen en tweebloemige Bloemſteeltjes.*

Het Spaanſch *Heeſterachtig Stalkruid* met Vleezige drietandige Bladen, van TOURNEFORT, is een Heeſter van een Elle hoog, groeijende in het Zout-Gebergte van Kordona in Katalonie, als ook langs den Weg van Granada naar Mallaga in 't Zuidelykſte van Spanje. Hy heeft een regte gepluimde Steng, met kleine Elsvormige Stoppeltjes en ſmalle Vleezige Blaadjes, aan 't end drietandig. Aan 't end der Steng komen Bloemtrosſen voort, die kleverig en ſtekelig zyn, van paarſche Bloemen, twee op een Steeltje.

XXII. *Crispa.* Gekrulde.

(22) Stalkruid *dat Heeſterachtig is, met drievoudige rondachtige, gegolfde, getande, Lym-*

(21) *Ononis* Fruticoſa, Fol. Carnoſis, linearibus tredentatis, Pedunculis biſloris. *Syst. Nat.* XII. Gen. 863. p. 478. *Veg.* XIII. p. 541. Anonis Hiſpanica Frutescens, Folio tridentate, Carnoſo. TOURNF. *Inſt.* 408. MAGNOL. *Hort.* 16. T. 16. RAJ. *Suppl.* 466.

(22) *Ononis* Frut. Fol. ternatis ſubrotundis undulatis, dentatis, viscoſo-pubescentibus, Pedunculis uniſloris muticis. Anonis Hisp. Frutescens Folio rotundiore. MAGN. *Monsp.* 17. T. 17. RAJ. *Suppl.* 466. β. Anonis Hisp. Frutescens Folio Raſæ ſylveſtris. TOURNF. *Inſt.* 409.

Lymachtig ruige Bladen en ongedoornde Bloemsteeltjes.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

Die met rondachtige Bladen, heeft TOURNEFORT op 't Gebergte Mariola, niet ver van Valence in Spanje, gevonden. Het Gewas heeft een dergelyke Steng als het voorgaande, die Lymerig is en ruig, met ongekrulde stompe Blaadjes en zydelingse Bloemen, enkeld voortkomende op een kort Steeltje. Zy zyn geel, met een roodachtige Vlag, en hebben den Kelk in vyven gedeeld met drietandige Slippen. MAGNOL heeft de Bloemen Aairswyze afgebeeld. *Decandria.*

(23) Stalkruid *dat Heesterachtig is, met drievouaige Lancetvormige Zaagswys' getande Bladen, Scheedachtige Stoppeltjes en meest drie Bloemen op één Steeltje.* XXIII. *Fruticosa.* Heesterachtige.

In 't Gebergte van 't Dauphiné komt deeze voor, die door den beroemden Franschen Heer DODART onder den naam van Ongedoornd Heesterachtig paarsch Stalkruid is beschreeven. Het bloeit vroeg in 't Voorjaar en heeft een groote roodachtige Bloem. Deszelfs Gewas bestaat uit veele Heesterachtige Stengen, met korte

(23) *Ononis* Frut. Fol. sessilibus ternatis lanceolatis serratis, stipulis Vaginalibus, Pedunculis subtrifloris. *H. Cliff.* 358. R. *Lugdb.* 376 Anonis montana præcox purpurea frutescens. DOD. *Act.* 4. p. T. 249. Anonis purpurea &c. DOD. *Mem.* 57. T. 57. MORIS *Hist.* II. p. 170. MILL. *Dict.* T. 36. DU HAMEL. *Arbr.* I. T. 58. GER. *Prov.* 487.

III. ARDEEL. XIV. HOOFD- STUK.

korte Takjes en gladde Blaadjes. De Stoppeltjes, die als een Scheede om de Takken fluiten, loopen in vier Baardjes uit. Het groeit ook in de Bergachtige deelen van Provence.

XXIV. *Rotundifolia.* Rondbladig.

(24) Stalkruid *dat Heesterachtig is, met drievoudige, Eyronde, getande Bladen, de Kelken driebladig geblikt, en meest drie Bloemen op één Steeltje.*

Deeze, in de Switzerſche Alpen voorkomende, is door den vermaarden HALLER overvloedig waargenomen op den Berg Gemmi, tusſchen de Bosſchagie en den kaalen Top. Zy heeft de Steng Heesterachtig, een Elle hoog, ge-armd, met een ruige Schors, zonder Doornen; de Bladen lang gesteeld, rond of Eyrond, groen en ruig, met ſcherpe Tandjes. Uit de Oxels komen Trosjes voort van Bloemen, welke veel naar die van 't gemeene Stalkruid gelyken, zynde de Kelken met drie Hartvormige Blikjes omringd. Hier zyn de Stoppeltjes groen en in de voorgaande dorachtig, zo Doktor GERARD, die het ook in Provence waargenomen heeft, aanmerkt.

(25) Stal-

(24) *Ononis* Frut. Fol. ternatis ovatis dentatis, Calycibus triphyllo-bracteatis, Pedunculis ſubtrifloris. *H. Cliff.* 358. R. *Lugdb.* 376. Cicer ſylveſtre latifolium triphyllum. C. B. *Pin.* 347. Cicer ſylv. tertium. DOD. *Pempt.* 525. Cicer ſylveſtre verius. LOB. *Ic.* II. p. 73. HALL. *Helv.* 588.

(25) Stalkruid *met vyfvoudige ſtomp Eyronde. geſpitſte, van onderen Fluweelachtige Bladen, Draadachtige Stoppeltjes en getroſte Bloemſteeltjes.*

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. XXV. *Mauritanica.* Afrikaanſche.

Dit is een Kaapſch Heeſtertje, met Draadachtige ſtyve Takjes; de Bladen geſteeld, ſtomp ovaal, geſpitst, wederzyds met witachtige Haairtjes; de Stoppeltjes Lancetswys' ovaal van grootte als de Bladen: lange getroste Bloemſteeltjes in de Oxelen en gladde Haauwtjes hebbende, die anderhalf maal zo lang zyn als de Bladen. Zy zyn vyfvoudig en hebben een omgeboogen Punt.

ANTHYLLIS.

Een Blaasachtige Kelk, die een rondachtig Haauwtje bedekt, maakt de byzondere Kenmerken uit van dit Geſlagt, op 't welke de Griekſche naam *Anthyllis* is toegepast.

Dertien Soorten zyn 'er in vervat, van welken de zes laatſten hier t'huis behooren, als volgt.

(8) Anthyllis *die Heeſterachtig is, met drievoudige ongeſteelde Degenvormige Blaadjes en Hoofdjes-Bloemen.*

VIII. *Anthyllis Linifolia.* Vlaſchbladige. Dee-

(25) *Ononis* Fol. quinaris obovatis mucronatis ſubtus Sericeis, Stipulis Filiformibus, Pedunculis Racemoſis. *Mant.* 277. 453. Lotus Mauritanicus. *Sp. Plant.* 1091. Lotus Fruticoſus. BERG. *Cap.* 226.

(8) *Anthyllis* Fruticoſa Fol. ternatis ſeſſilibus Enſiformibus, Flor. Capitatis. *Mant.* 265. *Syst. Nat.* XII. Gen. 864. p. 480. *Veg.* XIII. p. 544.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

Deeze komt met een Steng, van agt Voeten hoog, uit de ſpleeten der Steenrotſen aan de Kaap voort, en heeft ruigachtig gryze Takken. De Bloemen zitten in geſteelde Hoofdjes, welke met ruige Blikjes omwald zyn.

Tienmannige.

IX. *Barba Jovis.* Zilverkleurige.

(9) Anthyllis *die Heeſteragtig is, met gevinde, gelyke, Wollige Bladen en Hoofdjes-Bloemen.*

De bynaam is afkomſtig van een Geſlagt, dat TOURNEFORT dus getyteld heeft, zynde deeze daar van de eerſte Soort. Die naam is overgebragt in Donderbaard (*), waar mede echter gemeenlyk de Huislook wordt betekend. Het Gewas, dat een ſierlyk *Bloemboompje* onder de vreemde Gewaſſen uitmaakt, groeit in 't wilde aan de Zee-Kusten van Spanje, Provence, Italie en de Levant, op Rotſen en Klippen. De Bladſteelen zyn wederzyds gevind met zeven of negen Blaadjes van Zilverkleur, de Bloemen geel met gevingerde Blikjes. BARRELIER heeftze, onder den naam van *Linzenbladige gryze Barba Jovis*, afgebeeld.

(10) An-

(9) *Anthyllis* Frut. Fol. pinnatis æqualibus tomentoſis, Flor. capitatis. *H. Cliff.* 371. *Ups.* 221. R. *Lugdb.* 379. SAUV. *Monsp.* 237. Barba Jovis. C. B. *Pin.* 397. TOURNF *Inſt.* 650. COUAN *Monsp.* 361. GER. *Prov.* 489. Barba Jovis pulchre lucens. J. B. *Hiſt.* I. p. 385.

(*) Zie BLANCARDI *Lexicon Medicum*, op 't woord *Barba Jovis*, alwaar alle de benaamingen van de Huislook (*Sedum*) ten onregte zyn toegepast op dit Gewas.

(10) Anthyllis *die Heesteraclitig is, met gevinde Bladen, by de Bloemen drievoudig.* III. AFDEELING XIV. HOOFDSTUK. X. *Heterophylla.* Verschilbladige.

Het verschil der Bladen, die om laag gevind zyn, achtpaarig met een oneffen Blad, Lancetvormig spits; by de Bloemen drievoudig, ongesteeld, van de zelfde figuur en stomp, geeft den bynaam aan deeze Soort, die zo wel voorkomt in Spanje als in Portugal, alwaar TOURNEFORT haar, zo 't schynt, gevonden hadt. 't Is een hurkend Heestertje, rondtakkig, geheel Wolachtig grys. De Bloemsteeltjes zyn kort, aan 't end bepaald met drie Blaadjes en doorgaans met twee zeer kleine, ongesteelde, Bloempjes.

(11) Anthyllis *die Heesterachtig is, met drievoudige ongelyke Bladen en gewolde zydelingse Kelken.* XI. *Cytisoides.* Ruigkelkige.

Deeze gelykt veel naar den Cytisus en heeft daar van den bynaam. Het schynt de Zesde van CLUSIUS te zyn, door hem in Spanje waar-

(10) *Anthyllis* Frut. Fol. pinnatis, Floralibus ternatis. Barba Jovis minor Lusitanica, Flore minimo variegato. TOURNF. *Inst.* 651.

(11) *Anthyllis* Frut. Fol. ternatis inæqualibus, Calycibus Lanatis lateralibus. *H. Ups.* 221. Cytisus Fol. ovatis acutis nitidis, Flor. lateralibus. R. *Lugdb.* 370. Cytisus incanus Folio medio longiore. C. B. *Pin.* 390. Cytisus. 6. CLUS. *Hist.* I. p. 96. Spartium latifolium parvo flore. BARR. *Ic.* 1182. GOUAN. *Monsp.* 162. Barba Jovis incana Hispanica. TOURNF. *Inst.* 651.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD. STUK. *Tienmannige.* waargenomen. GOUAN beſchryftze, als een Gewas van twee Voeten hoog, dat grys is, met ronde Takken, de onderſte Bladen drievoudig, de bovenſten enkeld hebbende, uit wier Oxelen drie- of vierbloemige Steeltjes voortkomen, met geele Bloemen.

XII. *Hermaniæ.* Levantſche.

(12) Anthyllis *die Heeſterachtig is, met drievoudige byna geſteelde Bloemen en naakte Kelken.*

Deeze groeit in de Levant, en is, in 't bysonder, op 't Eiland Kandia, door TOURNEFORT waargenomen, hebbende Bladen als van Vlaſchkruid en kleine geele Bloemen. Hy ſtelt bedenkelyk, of zy ook het *Gedoornde Spartium* zy van ALPINUS. De Kelken zyn naauwlyks Blaasachtig, doch de Geſtalte komt met de voorgaande Soort overeen: de Bloemen vier, op eigen korte Steeltjes. De Takken loopen in Doornen uit.

XIII. *Erinacea.* Sterk gedoornde.

(13) Anthyllis *die Heeſterachtig is, met enkelde Bladen.*

Deeze kwam CLUSIUS overvloedig voor in

(12) *Anthyllis* Frut. Fol. ternatis ſubpedunculatis, Calycibus nudis, Dorycnium Fol. ſolit. Flor. ad Alas confertis. *H. Cliff.* 370. Barba Jovis Cretica, Linariæ folio, Flore luteo parvo. TOURNF. *Cor.* 44. Barba Jovis Cretica. RIV. *Tetrap.* Spartium ſpinoſum. ALP. *Exot.* 27. T. 26.

(13) *Anthyllis* Frut. ſpinoſa, Fol. ſimplicibus. Genista-Spartium ſpinoſum, Fol. Lenticulæ, Flor. cæruleo-purpurascentibus. C. B. *Pin.* 394. Erinacea. CLUS. *Hiſt.* I. p. 107. *Hisp.* 213. *Ic.* p. 214.

in 't Ryk van Valence, tusschen de Hoofdstad en Madrit, op Steenachtige plaatsen en langs de Wegen. Zy groeide geen Voet hoog, zynde niettemin een fraay Gewas, doorgaans geheel bestaande uit een Bosje van Doornen, dewyl de Blaadjes, naar die der Water-Linsen of Eende-Kroos gelykende, in 't kort afvielen. De Bloemen, als die der Erwten, zegt hy, uit den blaauwen paarschachtig, doch kleiner, kwamen altoos, twee of drie te gelyk, uit stekelige ruige Kelkjes voort. De Spanjaarden noemden het *Erizo*, als naar een Egeltje gelykende, weshalve hy 'er den naam van *Erinacea* aan gegeven hadt. III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

EBENUS.

De Tanden van den Kelk zyn, in dit Geslagt, zo lang als de Bloem, die geene Wieken heeft en een enkeld ruig Zaad.

Twee Soorten komen 'er thans in voor, als volgt.

(1) Ebenus *met vyfvoudige Bladen.* I. *Ebenus Cretica.* Vol- Kandiasche.

(1) *Ebenus* Fol. quinatis. *Mant.* 451. Ebenus. *Syst. Nat.* XII. Gen. 895. p. 480. *Veg.* XIII. p. 545. *Sp Plant.* II. p. 1076. Ebenus Cretica. ALP *Exot.* 279. T. 278. PON. *Ital.* 128. Trifol. spicis ovatis villosis, Caule Fruticoso. R. *Lugdb.* 380. Anthyllis Fruticosa &c. SAUV. *Meth.* 237. Cytisus incanus Creticus C. B. *Pin.* 390. Barba Jovis Cytisi folio, Fl. rubello. BARR. *Rar.* 1389. T. 377. & 913, Loto affinis alata &c. PLUK. *Alm.* 227. T. 67. f. 5.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Tienmanige.*

Volgens den vermaarden ALPINUS schynt deeze Soort *Ebenus* getyteld te zyn, om datze veel overeenkomst heeft met den *Heesterachtigen Ebenus* van THEOPHRASTUS, in Griekenland groeijende, die naar den Cytisus geleek, hebbende een zwart, vast en digt Hart, gelyk het Ebbenhout. Geenszins, echter, moet men hier denken om den Ebbenboom van Westindie, die een Soort van Gedoornde Palmboom schynt te zyn, gelyk ik opgemerkt heb *. Het is, volgens hem, een Heesterachtig Boompje, op Bergachtige drooge plaatsen van 't Eiland Kandia veel voortkomende, zeer fraay verzilverd. De Stam is drie Ellen hoog en geeft Takken uit met Bladen, *drie op een* Steeltje als die van den Cytisus (*), doch smaller, geheel wit. De Bloemen komen Trosachtig aen 't end der Takken, zynde met veele witte Haairtjes, als Zyde, doormengd. De Wortel is lang, Houtig en zwart.

* Bladz. 478.

II. *Capensis.* Kaapsche.

(2) Ebenus *met drievoudige Bladen,*

Aan de Kaap der Goede Hope groeit een Gewas, dat de vermaarde BERGIUS genoemd heeft

(*) *Folia ternata sive pinnato-quinata* zegt onze Ridder *Mant.* p. 451. Dit dient om de tegenstrydigheid, van drie- of vyfbladig, op te helderen.

(2) *Ebenus* Fol. ternatis. *Mant.* 264. Spartium Fol. alternis petiolatis ternatis &c. BERG. *Cap.* 199. Trifol. Afr. fruticans, Fol. anguftiore Flore rubicante. COMM. *Hort.* II. p. 213. T. 107.

heeft *Spartium* met overhoekse drievoudige Bladen, op een Steeltje en smalle stompe aangedrukt ruige Blaadjes, de Bloemen trosachtig. Hier toe betrekt zyn Ed. het Afrikaansche Heesterachtige Drieblad van COMMELYN, dat in 't jaar 1698, in de Amsterdamsche Tuin, geteeld was uit overgezonden Zaad. Het was een Boompje met een Stammetje van een Voet hoog, dat zig in Takjes verdeelde, in de Jongheid Wollig, doch ouder wordende, zo wel als de Stam bruin, bezet met drie smalle groene Blaadjes op een kort Steeltje. Aan de toppen van de Takjes kwamen de Bloempjes voort, roodachtig van Kleur, in een vierpuntige Kelk vervat en daar op volgde een Haauwtje, in de Kelk verborgen, met een enkeld Nierswys Zaad. Volgens BERGIUS was het Vrugtbegtuzel rolrond en lang, met de blyken van veele Zaaden. Men zou daar uit mogen twyfelen, of die van hem wel het zelfde Gewas, als de beschreevene van COMMELYN, ware.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

LIPARIA.

De Kenmerken van het nieuwe Geslagt, dat deezen naam voert, zyn; een Kelk in vyven gedeeld, met de onderste Slip langer; de Vleugels van de Bloem om laag tweekwabbig: onder de Meeldraadjes zyn drie wat korter: het Zaadhuisje is een Eyrond Haauwtje.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

Zes Soorten, van de Kaap afkomſtig, komen 'er in voor, naamelyk,

I. *Liparia ſphærica.* Rondkoppige.

(1) Liparia *met Bloemhoofdjes, de Bladen Lancetvormig, geribd en glad.*

Deeze Soort, waar van de Geſlagts-Kenmerken ontleend zyn, is een zeer fraaije Kaapſe Bloem-Heeſter zegt LINNÆUS, die een Steng heeft van vier Voeten hoog, ſtevig en glad, met ongeſteelde breed Lancetvormige Blaadjes, als die van Steekende Palm, doch langer, glad, effenrandig, ſtyf, ſpits, met ſcherpe punten. Het Bloemhoofdje, aan 't end der Takken voortkomende, is als een Kelk omringd met Blaadjes, van langte als de Bloemen, en gelykt veel naar den Kelk der Artisjokken. De Bloemen zyn geel.

II. *Graminifolia.* Grasbladige.

(2) Liparia *met Bloemhoofdjes en ſmalle ſpitſe, ongeſteelde Bladen overhoeks, de Kelken ruig.*

Deeze, ook aan de Kaap, op Zandvelden groeijende, is een Takkige Heeſter met Grasachtige Blaadjes, die ſtyf, glad en ſpits zyn, byna gelyk de Naalden der Pynboomen. Het Bloem-

(1) *Liparia* Floribus Capitatis, Fol. Lanceolatis nervoſis glabris. *Syst. Nat. Veg.* XIII. Gen. 1319. p. 554. *Mant.* 268. Geniſta Afric. Rusci Fol. longioribus, Floribus lutcis in globum congeſtis. RAJ. *Dendr.* 107.

(2) *Liparia* Flor. Capitatis, Fol. linearibus alternis acutis ſeſſilibus, Calycibus villoſis. *Mant.* 268. Geniſta Africana Foliis Finaſtri. RAJ. *Dendr.* 105.

Fig. 1.

Fig. 2.

Bloemhoofdje beſtaat uit geele Bloemen, wier Kelk Haairig is, en van de Meeldraadjes zyn negen tot één Voetſtuk ſamengegroeid, het tiende los en vry, 't welk dit Geſlagt van de Borboniaas onderſcheidt. III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

(3) Liparia *met enkelde Bloemen, de Blaadjes by dezelven gepaard.* III. *Oppoſitæ* Paarbladige.

Deeze is *Kaapſe Spartium* genoemd geweest. Het is een Heeſter met gladde Takken overhoeks, en Bladen van Akker-Brem of Vlaſchkruid, digt geplaatst, brengende eenige Bloemen aan de Toppen der gebladerde Takjes voort.

(4) Liparia *met Kroontjes-Bloemen en Lancetvormige gladde Bladen.* IV. *Umbellatæ.* Gekroonde.

Deeze zou van anderen *Borbonia Umbellata* getyteld zyn, doch by wien vind ik niet. Waarſchynlyk is het ook een Kaapſe Heeſter.

(5) Liparia *met getropte Bloemen en Eyronde Haairig Wollige Bladen.* V. *Villoſæ.* Haairige. Pl. XXIX. *Fig.* I.

Die

(3) *Liparia* Flor. ſolitariis, Fol. Floralibus oppoſitis. Spartium Capenſe. *Sp. Plant.* II. 995. Geniſta Fol. Geniſtæ Tinctoriæ majoribus. HERM. *Afr.* 11. *Am. Acad.* VI. *Afr.* 28.

(4) *Liparia* Flor. Umbellatis, Fol. Lanceolatis lævibus. Borbonia Umbellata.

(5) *Liparia* Flor. Fasciculatis, Fol. ovatis Villoſo-tomentoſis. *Mant.* 438. Borbonia tomentoſa. BERG. *Cap.* 190. Geniſta Africana tomentoſa, arborescens. SEB. *Kab.* I. p. 38. T. 24. fig. 1, 2. Cytiſus Afric. Argenteus ſpicatus. HERM. *Afr.* 8.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

Ik heb, in myne Verzameling, Takken van een Kaapfen Heefter, welke tot deeze Soort fchynt te behooren. 't Is wel waar, dat dezelve aanmerkelyk van de uit het Werk van SEBA aangehaalde Afbeeldingen verfchilt, doch hy komt nader overeen met de befchryving van BERGIUS, die de *Borbonia tomentofa*, thans hier t'huis gebragt, aldus voorftelt.

Tienmanige.

„ De Steng is Boomachtig; de Takken zyn
„ rond Wollig, met Lidtekens, Kranswyze
„ bezet met Takjes, die op de zelfde manier
„ wederom getakt zyn, digt Wollig, Zilver-
„ kleurig Afchgraauw, gebladerd: de Bladen
„ verfpreid, Eyrond, aan beide enden fmal,
„ fpits, wederzyds Wollig, ook Zilverkleurig,
„ glanzig, ongefteeld, menigvuldig, naauwlyks
„ een Duim lang, taamelyk uitgebreid, langer
„ dan de tusfchenwydten: de Bloemen eeni-
„ germaate geaaird, aan 't end der Takjes,
„ ongefteeld, met Bladen omheind: de Kelk
„ eenbladig, byna Pypachtig, Wollig, vyfpun-
„ tig; drie Slippen fpits Lancetvormig, de bo-
„ venfte, die breeder is, in tweeën gedeeld
„ hebbende: de Bloem Vlinderachtig, rood?
„ langer dan de Kelk: de Vlag Eyrond, ftomp,
„ uitgerand, gekield, holrondachtig, uitgebreid:
„ de beide Vleugels Maanvormig, ftomp, half
„ pylachtig, met Draadachtig fmalle, lange
„ Nageltjes: de Kiel gelykvormig aan de Wie-
„ ken, van boven uitgerand, van onderen in

„ tweeën

„ tweeën gedeeld, met twee Draadachtige Na- III.
„ geltjes. Van de tien Meeldraadjes, die in AFDEEL.
„ de holte van den Kiel verholen leggen, ko- XIV.
„ men negen uit één Lighaam voort, en het HOOFD.
„ tiende is vry, geheel daar van afgezonderd. STUK.
„ De Meelknopjes zyn rondachtig. Het Vrugt- Decan-
„ beginzel, dat langwerpig en ruig is, heeft dria.
„ een Elsvormigen Styl, aan 't onderſte wat
„ Haairig, zig een weinig verheffende, met
„ een ſtompen Stempel."

Myn Tak, waar van een gedeelte in *Fig.* I, op PLAAT XXIX, vertoond is, geeft laager Takjes uit, die eveneens gekroond zyn met Bloemen, nu gedroogd nog bruin rood van Kleur. Hy is digt bezet met eene Zilverhaairige Wolligheid, zo wel als de onderzyde en rand der Bladen, doch aan den bovenkant zyn de Bladen groener, gladder en eenigszins bruinachtig geel geboord: welk Boordzel niet Haairig is. Zy loopen ſpits uit, en hebben anders eene Eyronde of Ovaalachtige figuur. Stoppeltjes hebben zy niet, maar komen voort uit eene langere digte Haairigheid. Hunne Ribben, behalve de middel-Rib, zyn door de Wolligheid naauwlyks zigtbaar. Zy omringen de Bloemhoofdjes, die menigvuldige Vlinderbloemen bevatten, waar van de figuur, afzonderlyk, by A vertoond wordt, met aanmerkelyke Vergrooting, gelyk ook de deelen van de Bloem: als by *b* de Vlag, by *c*, *d*, de Vleugels,

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Tienmannigs.*

gels, met hunne Draadachtige lange Nageltjes en de Kwabbetjes daar nevens; by *e* de Kiel, die een Schuitswyze holte heeft: by *f* de Kelk, die byzonder ruig gesteeld is, met zyne vyf ruige Punten, en de Meeldraadjes daar in vervat, die, door 't openen van den Kelk, by g nader aangeweezen zyn, zo wel de negen samengegroeide, als het ééne enkelde daar boven. De eerstgemelde negen zyn afzonderlyk by *h* met hun Lighaam of Voetstuk vertoond, en by *i* ziet men het ruige Vrugtbeginzel en den Styl, die de weezentlyke hier voor gemelde byzonderheid heeft, van aan zyn onderste gedeelte ook ruig te zyn. Het Pluis der Bladen, door sterke vergrooting met het Mikroskoop beschouwd, bestaat uit doorschynende Haairtjes, die eenigzins bogtig zyn, niet zeer scherp gepunt.

Uit dit alles ziet men, dat de Vrugtmaakende deelen grootelyks overeenkomstig zyn, en dat zekerlyk dit myn Gewas het Kenmerk heeft van weezentlyk tweebroederige Meeldraadjes, die niet alle tien zyn vereenigd, gelyk in de Borboniaas; weshalve LINNÆUS de Liparіaas daar van heeft afgezonderd: hoewel zyn Ed. zelf aanmerkt, dat zulks nog nader onderzoek vereischte in de vier laatste Soorten (*).

(6) Li-

(*) *Mant. altera.* p. 269.

(6) *Liparia* Floribus subspicatis, Fol. ovatis, villosis tomentosis. *Veg.* XIII.

(6) Liparia *met byna geaairde Bloemen en Eyronde Haairig Wollige Bladen.*

Deeze Soort komt, zo de Ridder zegt, de voorgaande naby. Het eenigſte onderſcheid zou, volgens de bepaaling, daar in beſtaan, dat de Bloemen hier byna ge-aaird zyn. BERGIUS zegtze in de zyne een Aair te hebben. De Top van de myne beſtaat uit verſcheide kleine Takjes, die, ieder op zig zelve met Troppjes van Bloemen gekroond, te ſamen bykans een Aair uitmaaken. Misſchien zal 'er, derhalve, geen Soortelyk verſchil tuſſchen beiden zyn. De Heer N. L. BURMANNUS merkt aan, dat 'er een groote verſchillendheid plaats heeft in deeze Gewaſſen (*), gelyk uit de Afbeeldingen by SEBA met elkander, en met de myne vergeleeken zeer blykbaar is. Onze Ridder hadt te vooren daar van een *Heeſterachtigen Lotus* gemaakt (†).

CYTISUS.

Een Kelk met twee Lippen, de bovenſte twee- de onderſte drietandig, en een Haauw, die aan 't Grondſtuk dunner is, maaken, benevens de algemeene van deeze Klaſſe, de Kenmerken van dit Geſlagt uit. Men kan hier de Driebladigheid, welke in allen plaats heeft, en de byzondere Geſtalte, byvoegen.

Tien

(*) *Flor. Cap. Prodr.* p. 20.

(†) Lotus fruticoſus. *Syſt. Nat.* X. p. 1179.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

Tien Soorten, meest Europiſche Gewaſſen, en altemaal Boom- of Heeſterachtig, komen in hetzelve voor, als volgt.

I. *Cytiſus Laburnum.* Alpiſche.

(1) Cytiſus *met enkelde hangende Trosſen en langwerpig Eyronde Bladen.*

Deeze Soort is *Laburnum* genoemd en tot de *Anagyris* t'huis gebragt geweest. Zy groeit in Switzerland en Savoije op de Bergen, wordende deswegen *Cytiſe des Alpes*, dat is *Alpiſche Cytiſus*, getyteld. De Heer HALLER vondtze menigvuldig in de Zuidelyke deelen van Switzerland, alwaar menze *Aubours* noemt. Het is, zegt hy, een Takkige digte Boom, van tien Voeten hoog, de Bladen drievoudig op een langen Steel, ovaal, van boven groen, van onderen bleek, hebbende, met een Fluweelachtige Wolligheid bedekt. De Takken loopen uit in lange, hangende, Bloemdraagende Trosſen van Goudgeele lang geſteelde Bloemen, wier Vleugels langer dan de Kiel zyn, en daar op volgen ruigachtige platte Haauwen.

Dit

(1) *Cytiſus* Racemis ſimplicibus pendulis, Foliolis ovato-oblongis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 876. p. 489. *Veg.* XIII. p. 555. *H. Cliff.* 354. *H. Ups.* 210. R. *Lugdb.* 369. HALL. *Helv.* 591. Anagyris non fœtida major Alpina & non fœtens minor. C. B. *Pin.* 391. Cytiſus Alpinus latifolius & anguſtifolius &c. TOURNF. *Inſt.* 648. Eghelo. DOD. *Pempt.* 785. Laburnum Arbor trifolia, Anagyridi ſimilis. J. B. *Hiſt.* II. p. 361.

Dit Gewas ſchynt de *Laburnum* te zyn van PLINIUS, waar aan ſommigen getwyfeld hebben, om dat die Autheur hetzelve Trosſen toeſchryft van een Elle lang; doch op het Gebergte Jura zouden deszelfs Bloemtrosſen van weinig minder langte zyn, volgens CAMERARIUS, en in onze Tuinen heeft het dezelven dikwils langer dan anderhalven Voet. Daar is een kleine en groote van, de eene ſmal- de andere breedbladig. Het purgeert en doet braaken, volgens de Ouden. Het Hout, dat geel is, in 't midden zwartachtig, gelyk het Pokhout, wordt onverganglyk gezegd te zyn. Men plagt 'er oudtyds Boogen van te maaken, doch hedendaags gebruikt men het, in Switzerland, zo HALLER zegt, tot Muſiek-Inſtrumenten.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

(2) Cytiſus *met enkelde opſtaande Trosſen, de Bladen langwerpig Eyrond.*

II. *Cytiſus nigricans.* Zwartachtige.

Deeze, die de Eerſte Cytiſus is van CLUSIUS onder de Ooſtenrykſen, groeit insgelyks in Boheme en Italie. De Bladen zyn in deeze van onderen Haairig grys, van boven groen en glad; het middelſte grootst. Het is een Heeſter, van omtrent een Elle hoogte, met Bladen

(2) *Cytiſus* Racemis ſimpl. erectis, Fol. ovato-oblongis. *H. Cliff.* &c. SAUV. *Monsp.* 190. MILL. *Dict.* T. 107. f. 1. Cytiſus glaber nigricans. C. B. *Pin.* 390. Cytiſus 4. CLUS. *Hiſt.* I. p. 95. 1. *Pann.* 36. HALL. *Helv.* 591. TOURNF. *Inſt.* 648. Pſeudo-Cytiſus. DOD. *Pempt.* 750.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

Bladen als van Klaver, draagende geaairde, geele Bloemen van een aangenaamen Reuk. HALLER vondt Verſcheidenheden in Switzerland, welken zyn Ed. hier toe betrekt.

III. *Cytiſus ſeſſilifolius.* Ongeſteelde.

(3) Cytiſus *met opſtaande Troſſen, de Kelken een driedubbeld Blikje hebbende; de Bladen by de Bloemen ongeſteeld.*

Deeze wordt Cytiſus met gladde rondachtige Bladen, die zeer kort geſteeld zyn, van C. BAUHINUS getyteld. Zyn Broeder noemtze, *Gladde Cytiſus* met een breede Haauw. In Vrankryk voert hy gemeenlyk den naam van Cytiſus en wordt 'er in de Tuinen veel gebruikt tot Haag of Heining-Werk, waar toe dezelve door zyne buigzaame Roedjes zeer bekwaam is, die wel de hoogte van drie of vier Ellen bereiken, glad zyn en rond, doch naar 't end toe hoekig. De Bladen, in 't algemeen drievoudig, hebben Steelen korter dan een Duim, en komen aan de uiterſte Takken, by de Bloemen, tweevoudig of enkeld, niet rond, maar langwerpig voor. Tropswyze komen de Bloemen aan 't end der Takken voort, en daar op volgen Haauwtjes van één of anderhalf Duim lang,

(3) *Cytiſus* Racemis erectis, Calycibus Bracteâ triplici, Fol. Floralibus ſeſſilibus. Cyt. Fol. ſæpius ſeſſilibus &c. *Vir. Cliff.* 71. *H. Cliff.* 355. R. *Lugdb.* 369. SAUV. *Monsp.* 191. GOUAN *Monsp.* 375. GER. *Prov.* 484. Cytiſus glaber Siliquâ latâ. J. B. *Hiſt.* I. p. 373.

lang, die plat zyn, een half Duim breed, met bruine plat rondachtige Zaaden. III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

(4) Cytisus *met opstaande Oxel-Trossen, Bladen byna Lancetvormig en Wollig, het middelste langst gesteeld.* IV. *Cytisus Cajan.* Oostindische.

Volgens den Oostindischen naam van dit Gewas, 't welk de Javaanen *Kajan* of *Cadjang* heeten, is hetzelve gebynaamd. De Malabaaren noemen hetzelve *Thora Pacrou*, en het is de Indische Boonen-Boom, met dikke ronde Haauwen, van HERMANNUS. 't Gewas komt ook op Ceylon voor, alwaar het *Rathatora* heet, zynde door den Hoogleeraar J. BURMANNUS zeer fraay in Afbeelding gebragt. Zyn Ed. noemt het een Boompje, dat driebladig is, met rond gedraaide spitse Haauwen. Dergelyk Gewas schynt ook in Westindie voor te komen: ten minste gelykt de *Heesterachtige Cytisus*, van PLUMIER, veel naar hetzelve, als ook het *Laage Laburnum* van SLOANE, dat de Haauwen als gewricht heeft by ieder Zaad-

(4) *Cytisus* Racemis Axillaribus erectis, Foliolis sublanceolatis tomentosis, intermedio longius petiolato. *Fl. Zeyl.* 354. *H. Ups.* 211. Cytisus Fol. ovato-lanceolatis &c. *H. Cliff.* 354. R. *Lugdb.* 369. N. 3. Cyt. Folio molli incano BURM. *Zeyl.* 86. T. 37. Cyt. frutescens. PLUM. *Sp.* 19. *Ic.* 114. f. 2. Laburnum humilius, Siliquâ inter Grana & Grana junctâ, semine esculento. SLOAN. *Jam.* 139. *Hist.* II. p. 31. Phaseolus erectus incanus, Siliquis torosis. PLUK. *Alm.* 293. T. 213. f. 3.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Tien-maanige.*

Zaadkorrel, en eetbaar Zaad draagt, worden de in de Westindiën genoemd *Duiven-Boonen.* Op ſchraale Gronden van Jamaika en de andere Eilanden, zegt die Autheur, wordt hetzelve overal geteeld.

v. *Cytiſus patens.* Uitgebreide.

(5) Cytiſus *met geſteelde Bloemen, meest tweevoudig, zydelings en knikkende.*

Deeze zou de Portugaalſche Cytiſus met Bladen van Medica, en Bloemen in de Oxels der Bladen, van TOURNEFORT, zyn. 't Gewas heeft zeer uitgebreide of Zwiepige Takken als Roedjes; de Steeltjes zyn dubbeld eenbloemig: de Bloemen hangende en geel.

VI. *Hirſutus.* Ruige.

(6) Cytiſus *met enkelde zydelingſe Bloemſteeltjes; de Kelken ruig, Buikig langwerpig, met drie ſtompe Punten.*

Deeze, zynde de Vierde van CLUSIUS onder de Spaanſche Cytiſusſen, wordt van de Ingezetenen aldaar, zegt hy, *Escabon* geheten. Hy groeit eens Mans langte hoog, met lange Roeden, zegt hy, welke een zwartachtige Schors

(5) *Cytiſus* Flor. pedunculatis ſubbinatis, lateralibus nutantibus. Cytiſus Luſitanicus Medicæ folio, Floribus in foliorum alis. TOURNF. *Inſt.* 648.

(6) *Cytiſus* Pedunculis ſimplicibus lateralibus, Calyc. hirſutis, trifidis obtuſis, Ventricoſo-oblongis. *Hort. Ups.* 211. Pedunc. ſimplic. breviſſimis. *H. Cliff.* 355. R. *Lugdb.* 370. SAUV. *Monſp.* 190. Cyt. incanus Siliquâ longiore & Cyt. fol. ſubrufâ Lanugine hirſutis. C. B. *Pin.* 390 Cytiſus 3. CLUS. *Hiſt.* I. p. 96. Quartus, *Hiſp.* 190. LOB. *Icon.* 45.

Schors hebben, en Bladen als van Klaver, die van boven groen, van onderen rosachtig ruig zyn, en geeft groote Bloemen, die Goudgeel zyn, uit de Oxels der Bladen. Veel overeenkomst schynt deeze Soort te hebben met de Tweede, door dien Kruidkenner in Ooftenryk waargenomen. De Kelken zyn in dezelve, volgens LINNÆUS, zeer Haairig.

(7) Cytisus *met Kroontjes - Bloemen aan 't end, zelden opstaande; de Bladen Eyrond.*

Deeze vondt de Heer JACQUIN overvloedig op de Akkers, op drooge Heuvelen, aan de Wegen en elders, in het Ooftenrykfe. Zy groeit bovendien, zo wel als de voorgaande, ook in Italie en Siberie, ja zelfs in Provence volgens LINNÆUS, die het maakzel van de Bloem in beiden zeer overeenkomftig vondt. GOUAN betrekt ook de Ruige van TOURNEFORT tot deeze Soort. Zy heeft de Takken en Bladfteelen ruigachtig; de Bladen byna glad; den Kelk Pypachtig, Buikig, Wollig met twee Lippen.

(8) Cy-

(7) *Cytisus* Flor. umbellatis terminalibus, rarius erectis, Foliolis ovatis. R. *Lugdb.* 376. *H. Ups.* 211. Cytisus supinus, Fol. infra & Siliquis molli Lanugine pubescentibus. C. B. *Pin.* 390. Cytis. 7. Sp. altera. CLUS. *Hist.* I. p. 96. JACQ. *Austr.* p. 135. T. 33.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. VIII.

(8) Cytisus *met Kroontjes - Bloemen aan 't end, de Stengen opstaande, de Bladen Lancetvormig.*

Austriacus. Oostenrykse.

Behalve het verschil der Bladen, met de voorgaande Soort, heeft deeze ook de Stengen overend staande, zeer Takkig, en Pluimswyze met Bloemen bezet. Zy komt mede voor in Italie en Siberie, doch inzonderheid in Oostenryk, waar van zy den bynaam voert. CLUSIUS vondtze overvloedig omstreeks Weenen, grocijende Heesterachtig met Rysjes van omtrent een Elle hoog, met Bladen, die ruig en veel smaller waren, bitter van Smaak, gelyk in andere Soorten, en gewreeven Vetachtig schynende. Kleine Takjes kwamen uit dezelven voort, met vyf of zes Bloemen, Goudgeel en niet zonder Reuk, waar op platte ruige Zaadhuisjes volgden, met rondachtige, harde, rosse Zaaden.

IX. *Argenteus.* Zilverkleurige.

(9) Cytisus *met naauwlyks gesteelde, meest ge.*

(8) *Cytisus* Flor. umbellatis terminalibus, Caul. erectis, Foliolis Lanceolatis. JACQ. *Austr.* T. 21. Cyt. Flor. capitatis, Foliolis ovato-oblongis, Caule Fruticoso. MILL. *Dict.* T. 107. f. 2. Cyt. incanus Folio oblongo Austriacus. C. B. *Pin.* 390. Cytisus 5. CLUS. *Hist.* I. p. 195. Cyt. 2. CLUS. *Pann.* Pseudo-Cytisus 2. DOD. *Kruidb.* p. 905.

(9) *Cytisus* Flor. subsessilibus subbinatis, Fol. tomentosis, Caul. decumbentibus, Stipulis minutis. GER. *Prov.* 424. N. 4. GOUAN *Monsp.* p. 357. Cytisus acaulis &c. SAUV. *Monsp.* 191. Lotus Fruticosus incanus Siliquosus. C. B. *Pin.* 332. Lotus asperior Fruticosa &c. LOB. *Ic.* II. p. 41. Trifol. Argenteum Flor. luteis. J. B. *Hist.* II. 359.

gepaarde Bloemen, Wollige Bladen met kleine Stoppeltjes, en leggende Stengen.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

Deeze is thans onder den naam van *Zilverkleurige Cytiſus* bekend, groeijende in Provence en Languedok, en deswegen by LOBEL genoemd de Ruuwer Heefterachtige of gryze Lotus van Narbonne. By GOUAN wordtze *le Cytiſe Argenté de Montpellier* geheten. TOURNEFORT geeft 'er den naam aan, van Laage, Zilverkleurige, ſmalbladige Cytiſus. Dezelve is, by LOBEL, zeer wel afgebeeld, zynde een laag Gewas, met leggende Takken die Houtig zyn, doch zig Kruidig opregten, met meest vierbloemige Steeltjes zegt GOUAN, en lange Bladſteeltjes, Elsvormige Stoppeltjes en een drievoudig Blikje aan den Kelk. 't Geheele Gewas is grys glinſterende en komt tuſſchen Steenen voort. Dr. GERARD heeft het omſtandig beſchreeven, zeggende, dat de Slippen van den Kelk langer zyn, doch de Haauwen eveneens als in de andere Soorten van dit Geſlagt. *Decandria.*

(10) Cytiſus *met enkelde, ſmal Lancetvormige Bladen en Hoekige Takken.*

X. *Græcus.* Griekſche.

Deeze, onder den bynaam van *Griekſche* voorgeſteld, ſchynt de *Donderbaard met Vlaſchbladen*

(10) *Cytiſus* Fol. ſimplicibus Lanceolato-Linearibus, Ramis angulatis. Barba Jovis Linaria folio, Flore luteo parvo. TOURNEF. *Cor.* 44?

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

den en een kleine Bloem, te zyn, welke TOURNEFORT, op zynen Reistocht in de Levant, gevonden heeft.

Tienmannige.

ROBINIA.

De Kenmerken van dit Geslagt zyn, een vierdeelige Kelk, en een bultige, langwerpige Haauw; waar by komt, dat de Vlag rondachtig, uitgebreid en agterwaards omgeboogen is.

Ik heb reeds vier Soorten daar van, onder de Boomen, beschreeven, des de overigen hier volgen: naamelyk

IV. *Robinia. Caragana.* Siberische.

(4) Robinia *met enkelde Bloemsteeltjes, afgebrokene Vinbladen, en ongedoornde Bladsteelen.*

In Bergagtige Streeken aan de Rivier Tom, gemeenlyk in Lorken- en Pynboom-Bosschen die dor en droog van Grond zyn, doch somtyds ook aan de Oevers der Wateren, is deeze door MESSERSCHMID gevonden. De Tartaaren noemenze *Caragana* of *Carachana*, waar van de bynaam. Zy heeft vyf, zes of meer Paaren van Vinblaadjes: de Bladen komen met de Bloemtrosfen uit zekere Knobbels by elkander voort. Het wordt een taamelyk hooge Boom, welks Hout Vuurige Vlakken heeft, dienende aan de Ingezetenen van de Stad Tomskoe,

(4) *Robinia* Pedunculis simplicibus, Foliis abrupte pinnatis, Petiolis inermibus. *Syst. Nat. Veg.* XIII. Aspalathus arborescens &c. AMMAN. *Ruth.* 285. Caragana Siberica. ROYEN. *Lugdbat.* 537.

koe, in Siberie, om Stokken te maaken, welken zy voor Handrottingen gebruiken. III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

(8) Robinia *met enkelde Bloemsteeltjes, afgebrokene Vinbladen, de Stoppeltjes en Bladsteelen Doornachtig.* VIII. *Robinia Spinosa.* Gedoornde.

Onder deezen tytel wordt thans een nieuwe Soort voorgesteld, welke, buiten die Doornachtigheid, weinig of niet van de voorgaande verschilt, zynde onder den naam van allermeest gedoornde Robinia, onlangs, door den Heer LAXMUND, in de nieuwe Verhandelingen der Akademie van Petersburg beschreeven.

(5) Robinia *met enkelde Bloemsteeltjes, de Bladen by vieren, kort gesteeld, en in een slappe Doorn uitloopende.* V. *Robinia Frutescens.* Heesterachtige.

Deeze wordt *Heesterachtige groote Aspalathus*, met breede Bladen en eene Goudgeele Schors, door den Heer AMMAN getyteld. MESSERSCHMID hadt dezelve voorgesteld onder den Tartaarschen naam *Aldachana*, en tekent aan, dat het Landvolk aan de Tom en Abacan, om dat de Takken zeer taay en buigzaam

(4) *Robinia* Pedunculis simplicibus, Fol. abrupte pinnatis, Stipulis, Petiolisque spinescentibus. *Mant. alt.* 269. Rob. spinosissima. LAXM. *Act. Petrop.* 1770. p. 558. T. 30. f. 4.

(5) *Robinia* Ped. simplicibus, Foliis quatern. subpetiolatis, terminatis Spinâ inermi. Aspalathus Frutescens major latifolius, Cortice Aureo. AMM. *Ruth.* N. 283.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD STUK.

zaam zyn, 'er als Bindwilgen gebruik van maaken ; zynde de buitenſte Bast Goudgeel en glanzig, de binnenſte groen. Menigvuldig komt dit Gewas by de Stad Tomskoe, op den zogenaamden Tafelberg, voort ; maakende vry groote en ſtevige Heeſters. De Bloemen zyn geel en taamelyk groot, komende aan oude Takken, even als in de Caragana, met de Bladen, en als tusſchen of in 't midden derzelven, die veelal een kruis maaken, uit zekere Knobbels voort. De Zaadpeulen zyn anderhalf Duim lang, een zesde Duims breed, bruin, glad en hard, bevattende Rolronde roodachtige Zaaden.

Timmanzige.

VI. *Robinia Pygmæa.* Dwergachtige.

(6) Robinia *met enkelde Bloemſteeltjes, de Bladen by vieren en ongeſteeld.*

In alle de Siberiſche Soorten van dit Geſlagt zyn de Zaadblaadjes drievoudig. In deeze alleen komen aan dezelven Bladerige Lancetswyze Stoppeltjes voor. Uit een Wortel, die in de Grond kruipt, en byna van Smaak is als Zoethout, ſpruit dit Heeſtertje, meestal een Voet, ſomtyds een Elle, en ook wel twee Ellen hoog, hebbende, in de weeligſten, een Stammetje van een Pink dik, met een groenachtig Goudglanzige Schors, zig in dunne Rysjes verdeelende. Smalle ſtompe Blaadjes ko-

(6) *Robinia* Ped. ſimplicibus, Fol. quaternatis ſeſſilibus. *Hort. Ups.* 212 Aspalathus Frutescens minor anguſtifolius, Cortice Aureo. Amm. *Ruth.* N. 282. T. 35.

komen by bosjes van drie, vier, en somtyds tot agt toe, hier en daar uit de Takken voort, waar onder drie Doorntjes zitten, van een Kwartier Duims lang, vinnig steekende en witachtig, tusschen welken een Bloemsteeltje met een geel Bloemetje, waar op een Zaadpeultje volgt, dat ryp wordende splyt en omkrult, stortende de Zaaden uit. III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. Decandria.

Deeze, zo wel als de drie voorige Soorten, versiert de dorre Velden van Siberie. Men vindt 'er een aanmerkelyke verandering in, zo de Heer AMMAN aanmerkt: want in jongere Plantjes van deeze Soort zyn de Bladen weezentlyk gevind, en na het afvallen der Vinblaadjes blyven de Ribben of Bladsteeltjes over, die zig in 't volgende Jaar als Doorntjes vertoonen.

COLUTEA.

Een dik gezwollen blaasachtige Haauw, die door de rypwording aan de bovenzyde open barst, maakt de byzondere Kenmerken van dit Geslagt uit.

Het bevat drie Soorten, waar van de eerste Boomachtig, de tweede Heesterachtig, de derde Kruidig genoemd wordt, des het gevoeglykst hier behoorde.

(1) Colutéa *die Boomachtig is, met stomp Hartvormige Bladen.* I. Colutea Arborescens. Boomachtige.

Dit

(1) Colutea Arborea Foliis obcordatis. *Syst. Nat.* XII. Gen. 830.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD STUK. *Tienmannige.*

Dit is het Gewas, dat men gemeenlyk *Lombardiſche*, maar door verbastering *Lombaartſe Linzen* noemt, eensdeels, om dat het Zaad naar Linzen gelykt, en andersdeels, om dat het zyne afkomst heeft uit Lombardie. Het groeit natuurlyk in Languedok, Provence en Italie; ja op den Berg Veſuvius, in de nabyheid van den Vuurkolk, daar naauwlyks andere Gewasſen voorkomen, vindt men het overvloedig. Dus ſchynt het de Hitte te beminnen; maar het valt ook in Ooſtenryk, volgens FABRICIUS, en in Engeland zelfs, volgens den Ridder. De Nederlanders noemen het, ten onregte, *Senneboom*, zegt DODONÉUS. Het ſchikt zig naar ons Klimaat, zelfs in de open Grond, verdraagende Koude en Vorst. Het wordt een Boomgewas, meer dan Mans langte hoog, welk de Franſchen *Baguenaudier* tytelen, ſierlyker zynde door zyne Vrugtblaasjes, dan door zyne Bloemen. De Stengen, die glad zyn, verdeelen zig in dunne Takken, waar aan Bladen voortkomen veel naar die van 't Zoethout of van den Senneboom gelykende; alzo zy uit een menigte van Vinblaadjes beſtaan. De Bloemen zyn geel als die van Brem, op ieder

880. p. 490. *Veg.* XIII. p. 559. *H. Cliff.* 365, *H. Ups.* 228. R. *Lugdh.* 374. Colutéa Veſicaria. C. B. *Pin.* 396. Colutéa. DOD. *Pempt.* 784. TOURNF. *Inſt.* 649. β. Col. Afiicana Sennæ foliis, Flore Sanguineo. COMM. *Rar.* 11. T. 11. γ. Col. Fol. ovatis integerrimis, Caule fruticoſo, MILL. *Dict.* T. 100.

ieder van welken een groote Blaasachtige Haauw volgt, uit den witten dikwils paarfchachtig, waar in eenige kleine, platte, zwarte Zaaden. Aan dezelven wordt eene Braaken verwek-kende en Purgeerende kragt toegefchreeven, even als die van Brem hebben, en de Bladen zyn bitter van Smaak. III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. Decandria.

Als eene Verfcheidenheid wordt hier toe betrokken de *Afrikaanfche Colutéa* met Sennebladen en eene Bloedkleurige Bloem, onder de zeldzaame Planten van den Amfterdamfen Tuin door COMMELYN afgebeeld. Deeze groeit eens Mans langte hoog, met een Steng van naauwlyks een Vinger dikte. Een tweede Verfcheidenheid zou de Heefterachtige Colutéa, met Eyronde Blaadjes die geheel effenrandig zyn, van den Heer MILLER, zyn.

(2) Colutéa *die Heefteraclitig is, met langwerpig Eyronde Blaadjes.* II. *Colutea Fruticofa.* Heefterachtige.

Deeze zeer fraaije Colutéa, uit Zaad dat men van de Kaap overgebragt hadt gefprooten, maakt thans een fierlyken Bloemheefter, onder de uitheemfche Gewasfen, uit. Hy is geheel grys, met Wollige Blaadjes die van boven glad zyn, en roode Bloemen, die de Vlag korter dan den Kiel en de Vleugels zo klein

(2) *Colutéa* Fruticofa Foliolis ovato-oblongis. *H. Cliff.* 366. *H. Ups.* 228. Colutea Ethiopica Flore purpureo, BREYN. *Cent.* 70. T. 29. MILL. *Ic.* 99.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. Vienmanige.

klein hebben, dat menze naauwlyks kan zien. De Haauwtjes zyn Blaasachtig en zeer groot, wegens hunne Vliezige doorſchynendheid ook zeer fraay. Zy gaapen aan het onderſte van den Rugnaad, daar de Nierachtige Zaadjes aan gehecht zyn. De Bladen hebben een bitteren, de Stengen of Takken een zoetachtigen Smaak, veel naar dien van Zoethout gelykende, zo BREYN aanmerkt.

III. *Colutéa Herbacea.* Kruidige.

(3) Colutéa *die Kruidig is, met de Vinblaadjes ſmal en glad.*

Deeze, ook van de Kaap afkomſtig, heeft een Jaarig of ſomtyds tweejaarig Gewas, dat zeer dun en teder is, door COMMELYN fraay in Afbeelding gebragt. De Haauwtjes zyn breed en plat, waar door hetzelve van de voorgaande grootelyks verſchilt. De Bloemen zyn donker rood met een geſtreepte Vlag, die zo lang is als de Vleugels en de Kiel.

CORONILLA.

In dit Geſlagt is de Kelk twee-Lippig, met de bovenſte Lip in tweeën, de onderſte drietandig, even als in de Cytiſus plaats heeft, maar de bovenſte Tandjes zyn ſamengegroeid. De Vlag

(3) *Colutéa* Herbacea Foliolis lincaribus glabris. *Syst. Nat.* XII. *Veg.* XIII. *H. Ups.* 266. R. *Lugdb.* 374. Col. Afr. annua Foliolis parvis mucronatis, Veſiculis compreſſis. COMM. *Hort.* II. p. 87. T. 44. Colutea Africana Veſiculis compreſſis &c. VOLCK. *Nor.* T. p. 118.

Vlag is naauwlyks langer dan de Vleugels en de Haauw als uit Leedjes beſtaande. III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

Verſcheide Plantgewaſſen, die te vooren *Colutéa Scorpioides* wegens de Vrugt genoemd waren, zyn thans hier t'huis gebragt, en dus bevat dit Geſlagt elf byna altemaal Europeaanſche Soorten, van welken de zeven eerſten Heeſterachtig zyn, als volgt. *Decandria.*

(1) Coronilla *die Heeſteragtig is, ſomtyds drie Bloemen op een Steeltje, wier Nagels driemaal zo lang als de Kelk, en de Steng hoekig hebbende.* I. *Coronilla Emerus.* Drieblo-emige.

Deeze maakt by TOURNEFORT het Geſlagt van *Emerus* uit, welken naam het Gewas voerde volgens CÆSALPINUS. Daar was een Kleine van en een Groote, welke laatſte, volgens CLUSIUS, twee of drie Ellen hoog groeide, maar de andere laag bleef, zynde die beiden hem op de Bergen omſtreeks Weenen voorgekomen. Met verwondering vondt LINNÆUS dit Gewas, dat men, zegt hy, in Sweeden zo wel als buitenslands gewoon is in de Winterhuizen te zetten, en dat men ook by Ge-

(1) *Coronilla* Fruticoſa Pedunculis ſubtrifloris, Coroll. Unguibus Cal. triplo longioribus, Caule angulato. *Syst. Nat.* XII. Gen. 883. p. 491. *Veg.* XIII. p. 557. R. *Lugdb.* 387. *H. Cliff.* 363. *Fl. Suec.* 590 636. *It. Gothl.* 229. Col. ſiliquoſa ſive Scorpioides major. C. B. *Pin.* 397. Col. Scorpioides. CAM. *Ep.* 541. β. Col. Siliquoſa minor. C. B. *Pin.* 397.

III. AFDEEL XIV. HOOFD STUK.

Geneve en Montpellier in 't wild groeijende gevonden hadt, voor alle Koude bloot gesteld aan de Noordoostzyde van den Thorsberg in Gothland, op verscheide plaatsen. Hy beschryft het als een Heestertje van twee Voeten hoog, met groene hoekige Takjes en gevinde Bladen van drie of vier Paaren, de Blaadjes stomp ovaal; de Bloemsteeltjes langer, zydelings, twee- en zelden driebloemig: de Kelken vyftandig, tweelippig; de Bloemen geel. Het zelfde hadt CLUSIUS, zo wel in de Groote als in de Kleine, in Oostenryk waargenomen. De Haauwen zyn zeer lang en dun.

Tienmanige.

II. *Coronilla Juncea.* Biesachtige.

(2) Coronilla *die Heesterachtig is, met vyf- of drievoudige Blaadjes, die smal Lancetvormig zyn en eenigermaate Vleezig, stomp.*

Volgens LINNÆUS groeit deeze by Marseille en Montpellier, doch GOUAN hadtze by de laatste plaats niet wild gevonden. Volgens Doctor GERARD komt zy in de Zuideliyke deelen van Provence op Heuvels, in Kreupelbosch, op open plaatsen voort. BAUHINUS hadtze de *Groote Marsiliaansche Polygala* getyteld. Zy heeft Stengen als van 't Priemkruid, met kleine Vleesachtige Blaadjes.

(3) Co-

(2) *Coronilla* Frut. Foliolis quinatis ternatisque lineari-lanceolatis, subcarnosis obtusis. Dorycnium luteum Hispanicum carnosius. BARR. *Ic.* 133. Colutea Caule Genistæ fungoso. J. B. *Hist.* I, p. 383. Polygala major Masiliotica, C. B. *Pin.* 349.

(3) Coronilla *die Heesterachtig is, tot negen Vinblaadjes hebbende, en rondachtige Stoppeltjes.*

III. *Coronilla Valentina.* Spaansche.

Gemeenlyk is deeze bekend by den naam van *Polygala*, welke de Ingezetenen van Valence in Spanje 'er aan geeven, volgens CLUSIUS, doch die van Salamanca, zegt hy, noemenze *Coronilla de Rey*, als Koninglyk Kroon-Kruid, en gebruikenze in de Winkels voor de Melilоten: die van Granada en Murcia heetenze *Lentejuela*, als kleine Linsen. Men ziet hier uit, dat het Gewas in Spanje gemeen is, doch het groeit ook in Provence en Italie. Het valt zeer klein, naauwlyks een Voet hoog groeijende, met taaije Rysjes en zeer kleine Blaadjes, als die van Wynruit, vyf, zeven of negen aan een Steeltje. De Bloemen zyn zwaar van Reuk, inzonderheid by nagt. De Vlaggetjes luiken samen tot een geel Hoofdje, dat Straalswyze omringd wordt van de Oranjekleurige Kieltjes en Vleugels. De Blaadjes hebben een omgeboogen Punt, waar door zy zig stomp ver-

(3) *Coronilla* Frut. Foliolis subnovenis Stipulis suborbiculatis. Cor. Frut. Leg. teretibus, Pedunculis multifloris, Caule Fruticoso. *Hort. Ups.* 234. R. *Lugdb.* 326. SAUV. *Monsp* 235. MILL. *Dict.* T. 107. *H. Cliff.* 263 GUETT. *Stamp.* I. p 231. GOUAN. *Monsp.* 377. GER. *Prov.* 501. Cor nilla f. Colutea minima. LOB. *Ic.* II. 87. TOURNF. *Inst.* 650. Colu ea parva species. J. B. *Hist.* I. p. 383. Polygala altera. C B. *Pin.* 349. Polygala Valentina. CLUS. *Hist.* I p 98. *Hisp.* Ic. 197.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. IV.

vertoonen. Bloeijende werpt het Gewas zyne Stoppeltjes af.

(4) Coronilla *die Heesteragtig is, met zeven Blaadjes en Lancetswyze Stoppeltjes.*

Coronilla Glauca. Blasuwachtige.

Deeze groeit menigvuldig in Languedok, en wordt by TOURNEFORT door de Kleur der Blaadjes onderscheiden, wier getal GOUAN zegt ook vyf, zeven of negen, te zyn. Zelden worden haare Stengen een Elle hoog, zegt BAUHINUS. De Blaadjes zyn zeer klein en Hartvormig, blaauwachtig of Zeegroen van Kleur; de Bloemen zyn niet by nagt, maar over dag, zeer aangenaam van Reuk.

V. *Coronilla Coronata.* Gekroonde.

(5) Coronilla *die Heesteragtig is, met negenvinnige stomp ovaale Blaadjes; de binnensten digt aan de Steng; een Stoppeltje, dat in tweeën gedeeld is, tegen de Bladsteelen over.*

Deeze is de tweede *Colutéa Scorpioides* van CLUSIUS, die dit byzondere ten opzigt van de

(4) *Coronilla* Frut. Fol. septenis Stipulis lanceolatis. *Am. Acad.* IV. p. 285. Cor. maritima glauco folio. TOURNF. *Inst.* 650. Col. Scorp. maritima glauco folio. C. B. *Pin.* 397. *Prodr.* 157. Colut. Scorp. altera. CLUS. *Pann.* Ic. 46. MILLER. Ic. T. 289. f. 1. GOUAN. *Monsp.* 378.

(5) *Coronilla* Fol. novenis obovatis, internis Cauli approximatis Stipulâ oppositifoliâ bipartitâ. Coron. montana. RIV. *Tetrap.* 207. Colutea Scorpioides minor coronata. C. B. *Pin.* 397. Col. Scorpioides 2. CLUS. *Hist.* I. p. 98.

de Vinblaadjes heeft, dat de twee agterſten III. digt tegen de Takken aan zitten, gelykerwys AFDEEL. in een Soort van Wikken, die de Erwtachtige XIV. genoemd wordt; daar deeze nogthans geen HOOFD- Stoppeltjes zyn. CLUSIUS verhaalt, dat zy STUK. veel Rysjes uitgeeft die taay zyn, ſomtyds een Voet, ſomtyds een Elle hoog, en aartige Kroontjes draagt van Bloemen, die van Kleur zyn als in de Spaanſche, maar zonder Reuk. 't Gewas groeit aan den Voet der Bergen by den Donau, in Kreupelboſch en aan de kanten der Wyngaarden. *Decandria.*

(6) Coronilla *die Heeſterachtig is, met elf gefluweelde Blaadjes, het buitenſte grootst.* VI. *Coronilla Argentea.* Verzilverde.

Onder die Planten, aan welken de naam van *Colutéa Scorpioides*, wegens de Scorpioen-Staartachtige figuur der Haauwtjes, is gegeven, munt deeze Kandiaſche van ALPINUS in fraayheid uit, door de Zilverkleur van het Loof. 't Gewas, getuigt hy, is zeer teder, verdraagende zelfs naauwlyks de Winterkoude van Italie. Het groeide een Elle of hooger. De Bloemen waren welriekende, en de Zaadhuisjes zeer fraay Koraalswyze geknobbeld.

(7) Coronilla *die laag Heeſterachtig is, neerhur-* VII. *Coronilla minima.* Zeer kleine.

(6) *Coronilla* Frut. Foliolis undenis Sericeis, extimo majore. Colutea Scorpioides odorata. ALP. *Exot.* 17.

(7) *Coronilla* Suffruticoſa procumbens, Fol. novenis ovatis, Stipulâ oppoſitifoliâ emarginatâ; Legumin. angularis nodoſis.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

hurkende, met negen Eyronde Blaadjes, een uitgerand Stoppeltje over den Bladsteel, de Haauwtjes hoekig geknobbeld.

Tienmannige. Dit Gewas groeit in de Zuidelyke deelen van Vrankryk, in Spanje en Italie. Het draagt de agterste Blaadjes Stoppelachtig, even als de Gekroonde, maar het blyft slegts een zeer laag, hurkend, Heestertje, dat de Gestalte van den Gehoornden Lotus heeft. De Stoppeltjes, zegt GOUAN, zyn zeer klein.

HEDYSARUM.

De Kenmerken van dit Geslagt zyn: een overdwars als stomp afgesneeden Kiel: de Haauwtjes uit eenzaadige Leedjes samengesteld.

Het bevat thans meer dan vyftig Soorten, waar onder eenigen Heesterachtig zyn, als volgt.

I. *Hedysarum Alhagi.* Levantsche.

(1) Hedysarum *met enkelde Lancetvormig stom-*

Am. Acad. IV. p. 327. Ferrum Equinum Gallicum Siliquis in summitate. C. B. *Pin.* 349. Lotus enneaphyllos. DALECH. *Hist.* 510. Polygalon Cortusi. J. B. *Hist.* II. 351. Coronilla minima. TOURNF. *Inst.* 650. GER. *Prov.* 501. GOUAN. *Monsp.* 738.

(1) *Hedysarum* Foliis simplicibus lanceolatis obtusis, Caule Fruticoso spinoso. *Syst. Nat.* XII. Gen. 887. p. 493. *Veg.* XIII. p. 559. GRON. *Orient.* 228. Genista-Spartium spinosum Fol Polygoni. C. B. *Pin.* 394. Genista spinosa Flore rubro. WHEEL. *Itin.* Alhagi Maurorum Rauwolfii. TOURN. *Cor.* 54. & *Itin.* Agul & Alhagi Arabum. RAUW. *Itin.* 74. T. 74.

ſtompe Bladen, de Steng Heeſterachtig en gedoornd.

Men vindt in Syrie, zo RAUWOLF ſchryft, een Plant die Doornachtig is, welke de Arabieren of Mooren *Alhagi*, *Agul* en *Algul* noemen, op welker Loof men, vooral in Perſie, Manna vergadert, even als in Europa op de Eſchen. Dezelve is het tegenwoordige Gewas, dat veel omſtreeks Aleppo groeit, meer dan een Elle hoog. Uit een Houtigen Wortel geeft deeze Plant veele Stengen, die dun zyn en ſterk gedoornd, met Blaadjes als van het Varkensgras hier en daar verſpreid. De Bloemen zyn een half Duim lang, roodachtig, en zitten by paaren aan 't end der Takjes, wordende gevolgd van gewrichte Haauwtjes, die een Duim lang zyn. *Decandria.*

De Manna, welke dit Gewas, dat men ook op de Griekſche Eilanden vindt, in Perſie zo overvloedig voortbrengt, is die Soort, *Terenjabin* genaamd, waar van ik bevoorens als de Vierde Soort van Manna ſprak *. In 't heetſte van den Zomer komen 'er op de Blaadjes Honigachtige Druppen, die verdikken tot Greintjes en deeze worden van het Landvolk vergaderd, om 'er Brooden van te maaken, welken met veel onzuiverheid en gruis van Bladen, Takjes, Doornen, vermengd zyn. Die aan Greintjes blyft is derhalve de beste. Zy moet veel ſlapper 'zyn dan de Europiſche Manna; aangezien men in de Levant haar Gifte rekent

Manna.

* II. D. III. STUK, bl. 636.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

op vyfentwintig of dertig Drachmen, dat is by de vier Oncen, laatende haar dan nog in een Aftrekzel van Sennebladen ſmelten. De Heer NIEBUHR vernam te Basſora, dat men deeze Manna omſtreeks Ispahan overvloedig op een ſtekelig Heeſtergewas inzamelde. Dezelve beſtondt uit kleine ronde geele Greintjes. Men kon 'er veel van eeten zonder dat zy Afgang verwekte, en hy ſchynt tot het denkbeeld over te hellen, of zy niet wel de wonderbaare Manna der Israëlieten mogte zyn. Men vindtze 'er, als een Soort van Meel, ook op de Bladen van andere Boomen verſpreid (*). De Ouden verbeeldden zig, dat zy als een Dauw van den Hemel viel.

Tienmannige.

VIII. *Hedyſarum Gangeticum.* Bengaalſch.

(8) Hedyſarum *met enkelde, Eyronde, geſpitſte Bladen, die geſtoppeld zyn.*

De *eenbladige Onobrychis*, met enkelde gladde Haauwtjes, van de Ganges afkomſtig, by PLUKENET afgebeeld, geeft aan deeze Soort den bynaam. Hier toe wordt betrokken het *Ceylonſche Hedyſarum* van den Heer J. BURMAN-

(*) *Deſcription d'Arabie*, par M. NIEBUHR. Koppenh. 1773. p. 128.

(8) *Hedyſarum* Fol. ſimplicibus ovatis acutis Stipulatis. Hedys. monophyll. latifolium, Siliculis plurimis Spicâ longâ digeſtis. BURM. *Zeyl.* 113. T. 49. f. 2. Onobrychis Gangetica monophyllos &c. PLUK. *Alm.* 270. T. 50. f. 3. Onobrychis Zeylanica &c. RAJ. *Suppl.* 453. Phaseolus montanus. RUMPH. *Amb.* VI. p. 146. T. 66. BURM. *Fl. Ind*, p. 164.

MANNUS, met enkelde breede Bladen en vele Haauwtjes in een lange Aair geſchikt. De Bladen, hier van, gelyken taamelyk naar die van de Levantſche Perſicaria, door TOURNEFORT uit het Ooſten in Europa overgebragt en thans alom gemeen. Dus behoort ook hier toe de *Berg-Boon* van RUMPHIUS, een Strand-Heeſter, in Oostindie *Katjang Goenong* genaamd, vier Voeten hoog groeijende, met paarſche Bloemen, waar op Haauwtjes volgen, die gewricht zyn, in ieder Leedje bevattende een zwart, glad Boontje. XIII. Klaſſe. XIV. Hoofdſtuk. *Decandria.*

(13) Hedyſarum *met enkelde Bladen en Bloem-Aairen, die bekleed zyn met Blaasachtige, Hartvormige, ſtompe Blikjes.* XIII. *Hedyſarum Strobiliferum.* Ceylonſch.

Deeze wordt van gedagten Hoogleeraar aangehaald, onder den naam van *Ceylonſche Carpinus* die Haauwtjes draagt, of een Ceylonſch Boompje, naar den Haagbeuk * gelykende. Het is in de *Flora Zeylanica* van LINNÆUS afgebeeld, en wordt 'er een Boom genoemd, die enkelde, langwerpig Eyronde Bladen heeft, en uit derzelver Oxelen zekere Bloem-Aairen als Pyn- of Ceder-Appelen uitgeeft, die ſterk geblikt

* Zie II. Deel III. STUK, bladz. 354.

(13) *Hedyſarum* Fol. ſimplicibus, Bracteis Strobilorum inflatis, Cordatis obtuſis. *Fl. Zeyl.* p. 134. N. 289. Tab. 3. Onobrychis Indiæ Orientalis, Fagi foliis alternis &c. RAJ. *Suppl.* 234. Carpinus Zeylanica Siliculoſa &c. BURM. *Zeyl.* 54. BURM. *Fl. Ind.* 165.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDTUK.

blikt zyn, hebbende onder ieder Blikje een Bloem.

XV. *Hedysarum pulcherrimum.* Sierlyk.

(15) Hedysarum *met drievoudige Bladen en dubbelde gepaarde Blikjes, die rond zyn en gestreept.*

Deeze heeft de Aairen op dergelyke manier met Blikjes bekleed, en wordt derhalve, van PLUKENET, *Oostindische driebladige Onobrychis*, die groote gespitste Bladen, en kleine Peultjes in een lange Aair, voortkomende tusschen twee ronde Blaadjes, welke digt samenluiken, getyteld. De Hoogleeraar BURMANNUS, deeze afbeeldende in zyn Ed. Ceylonsche Schatkamer, noemt het een Boompje, dat ruuw en ruig is. Zyn Afbeelding is van die van PLUKENET eenigermaate verschillende. RAY telt het onder die van Madras, door PETIVER verzameld, met byvoeging, dat de Haauwtjes sierlyk gebladerd zyn, waar van de bynaam. Volgens HERMANNUS zouden de Vrugt-Aairen van hetzelve ook naar die van den Haagbeuk gelyken.

(16) He.

* (15) *Hedysarum* Fol. ternatis, Bracteis Strobilorum orbiculatis conjugatis. *Fl. Zeyl.* 292. Hedysarum trifoliatum frutescens &c BURM. *Zeyl.* 116. T. 52. Onobrychis Maderaspatana triphylla &c. RAJ. *Suppl.* 234. Onobr. Indica triphyllos &c. PLUK. *Amalth.* 161. T. 433. f. 7. BURM. *Fl. Ind.* 165.

(16) Hedysarum *met drievoudig en enkelde eenigermaate Wollige Bladen, de Steng gegaffeld, de Bloemen by paaren, de Haauwtjes gewricht en stekelig.* III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. XVI.

Deeze is, zo wel als de volgende, door den Heer N. L. BURMANNUS in Afbeelding gebragt onder de Indische Planten. 't Gewas gelykt veel naar dat van sommige Brem. *Hedysarum Spartium.* Bremachtig.

(17) Hedysarum *met drievoudige langwerpige gestreepte Bladen en hangende Trossen in de Oxelen.* XVII. *Hedysarum lineatum.* Geltreept.

De Haauwtjes bestaan hier slegts ieder uit één Leedje en maaken Trossen, van langte als de Bladen, uit zulke Haauwtjes Aairswyze samengesteld. De Bladen zyn fraay gestreept. De Steng is regt.

(18) Hedysarum *met drievoudige Bladen en regtopstaande Trossen van hangende Haauwtjes, die uit veele Leedjes bestaan.* XVIII. *Hedysarum retroflexum.* Omgeboogene.

Het

(16) *Hedysarum* Fol. ternatis simplicibusque subtomentosis, Caule dichot. Flor. geminis, Leg. articul. hispidis. BURM. *Fl. Ind.* p. 166. T. 51. f. 3.

(17) *Hedysarum* Fol. ternat. oblongis lineatis, Racemis Axillaribus pendulis. BURM. *Fl. Ind.* p. 167. T. 53. f. 1.

(18) *Hedysarum* Fol. tern. Rac. erectis, Leguminibus pendulis multi-articulatis. *Mant.* 103.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

Het laatſte onderſcheidt genoegzaam deezen Indiſchen Heeſter, die anders naar den voorgaanden veel gelykt. De Haauwtjes zyn plat en hebben ieder van vier tot zeven Leedjes.

XIX. *Hedyſarum umbellatum* Gekroond.

(19) Hedyſarum *met drievoudige Bladen, de Bloemen aan Kroontjes, de Steng Heeſterachtig.*

De Bloemen groeijen, in deeze Soort, Kroontjeswyze op Steeltjes en de Haauwtjes komen op dergelyke manier voort. Het zelfde heeft plaats in het Gewas, dat van RUMPHIUS genoemd wordt *Krokodils - Blad*, zynde een Heeſter, die op alle Oevers en Stranden bekend is in Oostindie; verſchuiling geevende aan de Kaymans door zyn Loof, dat uit drie taamelyk groote Bladen beſtaat. Hy voert derhalve den naam van *Daun Boaya* in 't Maleitſch, en dien van *Watdamini* by de Ceyloneezen.

XX. *Hedyſarum biarticulatum.* Tweeledig.

(20) Hedyſarum *met drievoudige Bladen en tweeledige Haauwtjes; de Steng laag Heeſteraclitig.*

Dat

(19) *Hedyſarum* Fol. tern. Pedunculis Umbelliferis, Caule Fruticoſo. *Fl Zeyl.* 293. Hedys. trifol. Arborescens &c. BURM. *Zeyl.* 115. T. 51. BURM. *Fl. Ind.* p. 166. Folium Crocodili. RUMPH. *Amb.* IV. p 112. T. 52.

(20) *Hedyſarum* Fol. tern. Caule Suffruticoſo, Legum. biarticulatis. *Fl Zeyl.* 269 Hed. triphyll. Siliculis glabris peltatis &c. BURM. *Zeyl.* 114. T. 50. f. 2. Onobrychis Zeyl. trifolia minor perennis. RAJ. *Suppl.* 457. BURM. *Fl. Ind.* p. 166.

Dat de Haauwtjes ſomtyds uit twee Leedjes beſtaan, onderſcheidt deeze genoegzaam. Somtyds komen ook de Haauwtjes, die rond en Schildvormig zyn, ongewricht maar twee by elkander, voor; gelyk in dat Ceylonſch Gewas, door den Hoogleeraar J. BURMANNUS afgebeeld, 't welk daar van den naam voert. De Steng is Heeſterachtig. III. AFDEELING XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

(21) Hedyſarum *met drievoudige Bladen, de Bloemen Pluimswyze geaaird, de Haauwtjes gewricht, het onderſte eenzaadig, en Borſtelachtige Stoppeltjes.* XXI. *Heterocarpon.* Verſchilvrugtig.

Dat de onderſte Haauwtjes enkeld zyn, de bovenſten uit Leedjes beſtaande, onderſcheidt deeze Soort, insgelyks door gedagten Heer in Afbeelding gebragt. Zy is Heeſterachtig, met ronde Steelen en Eyronde Bladen, groeijende op Ceylon.

(22) Hedyſarum *met drievoudige Bladen, Vliezige gladde onverdeelde Haauwen, de Steng en Takken ſtekelig.* XXII. *Viscidum.* Lymerig.

Het

(21) *Hedyſarum* Fol. tern. Flor. paniculato-ſpicatis, Legum. Articulatis, infimo monospermo; Stipulis Setaceis. *Fl. Zeyl.* 298. Hedyſarum trifoliatum &c. BURM. *Zeyl.* 117. T. 53. f. 1. BURM. *Fl. Ind.* p. 166.

(22) *Hedyſarum* Fol. ternatis, Leguminibus Membranaceis lævibus integris, Caule Ramisque hispidis. *Fl. Zeyl.* 295. Phaſeolus viscoſus, ſpicato Flore ac Fructu villoſo. BURM. *Zeyl.* 187. T. 84. f. 1? BURM *Fl. Ind.* p. 167.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Tienmanzige.*

Het Lymerige Boon-Gewas, door den zelfden onder de Ceylonſche Planten afgebeeld, zou hier toe ſchynen te behooren, indien hetzelve de Haauwtjes niet zeer ruig had. Ook zyn dezelven op de eene zyde niet uitgegulpt, maar hebben regte kanten, waar in deeze Soort van de anderen verſchilt. De Steng is Heeſterachtig.

XXIII. *Canadenſe.* Kanadaaſch.

(23) Hedyſarum *met enkelde en driev. Bladen, een gladde Steng, de Bloemen aan Trosſen.*

Deeze heeft de Bladen aan den Wortel enkeld, die aan de Steng drie op een Steeltje, de Bloemen losjes ge-aaird, de Haauwtjes gegolfd, die ruuw en driehoekig zyn. Onder de Kanadaſche Planten is dezelve door CORNUTUS afgebeeld. Zy heeft een ſtreepig gehoekte regtopſtaande gladde Steng, met Lancetvormige Bladen en ſpitſe Stoppeltjes.

XXIV. *Canescens.* Grysachtig.

(24) Hedyſarum *met drievoudige van onderen ruuwe Bladen, een ſtekelige Steng en Trosswys' gepaarde Bloemen.*

Dit

(23) *Hedyſarum* Fol. ſimp. ternatisque, Caule lævi, Flor. Racemoſis. *Hort. Ups.* 232. Hed. Fol. Radic. ſimplicibus &c. *H. Cliff.* 365. R. *Lagdb.* 385. Hed. triphyllum Canadenſe. CORN. *Canad.* 44. T. 45. Onobrychis major perennis triphylla &c. MORIS. *Hiſt.* II. p. 130. S. 2. T. 11. f. 9.

(24) *Hedyſarum* Fol. ternatis ſubtus ſcabris, Caule hiſpido; Floribus Racemoſis conjugatis. *H. Ups.* 232, *H. Cliff.* 365.

GRON.

Dit Gewas, dat in Virginie groeit, heeft een Heesterachtige Steng met klimmende Ranken, die zonder Steunzel langs den Grond kruipen, gelyk SLOANE hetzelve in de West-indiën vondt. Voor 't overige schynt daar in een aanmerkelyke verandering plaats te hebben. Het is *allergrootst Klimmend Hedysarum*, met haakig ruige Stengen en groote Aairen aan 't end, van BROWNE getyteld

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

(25) Hedysarum *met drievoudige rondachtige Bladen, de Steng Takkig Heesterachtig, de Haauwen gewricht en glad.* XXV. *Marilandicum.* Marylandsch.

Het driebladige kleine *Marylandsche Hedysarum* van RAY, hier aangehaald, heeft korte, platte, ruuwe gewrichte Haauwtjes; des hetzelve van de bepaaling verschilt; doch mooglyk hangt dit van de rypheid af.

(26) Hedysarum *met drievoudige, byna Eyronde, van onderen Haairige Bladen, de Steng Heesterachtig.* XXVI. *Frutescens.* Heesterachtig. Waarachtig.

GRON. *Virg.* 108. R. *Lugdb.* 385. Hedysarum triphyllum maximum scandens &c. BROWN. *Jam.* 301. Hed. triphyllum Fruticosum (supinum) Fl. purpureo. SLOAN. *Jam.* 7. *Hist.* I. p. 185. T. 118. f. 2. RAJ. *Suppl.* 458. Onobrychis Americana Flor. spicatis &c. PLUK. *Alm.* 270. T. 308. f. 5.

(25) *Hedysarum* Fol. ternatis, Foliolis subrotundis, Caule Frutescente Ramosissimo, Legum. articulatis lævibus. GRON. *Virg.* 109. Hed. trifoliatum Siliquâ breviore. DILL. *Elth.* 174. T. 144. Hed. triphyllum Marilandicum minus. RAJ. *Suppl.* 455.

(26) *Hedysarum* Fol. tern. subovatis subtus villosis, Caule

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

Waarom deeze, in 't byzonder, den bynaam voere van *Heesterachtig*, is my duister. De Groeyplaats is ook, zo wel als van de drie volgende, in Virginie.

XXVII. *Viridiflorum.* Groenbloemig.

(27) Hedysarum *met drievoudige spitsachtige Bladen, een regte Steng, en zeer lange overendstaande Trossen.*

Deeze Soort groeit ook op 't Eiland Java in Oostindie, volgens den Hoogleeraar N. L. BURMANNUS.

XXVIII. *Hirtum.* Ruig.

(28) Hedysarum *met drievoudige ovaale Bladen, een Heesterachtige Steng, langwerpige Aairen, de Kelk en Vrugten ruig eenzaadig.*

Dit Gewas is ruig *Heesterachtig Drieblad*, met langwerpige gesteelde Aairen, by den Heer GRONOVIUS genoemd geweest. In de Tuinen bloeit hetzelve 't eerste Jaar met verminkte Bloemen, niettemin Vrugtdraagende; in het volgende brengt het witte Bloemen voort.

(46) He-

Frutescente. GRON. *Virg.* 109. Caule Frut. villoso. MILL. *Dict.* N. 16.

(27) *Hedysarum* Fol. ternatis acutiusculis, Caule erecto & Racemis longiss. erectis. GRON. *Virg.* 109. Onobrychis Amer. Floribus spicatis, Fol. tern. canescentibus, Siliquis asperis. PLUK. *Alm.* 276. T. 308. f. 5. BURM. *Fl. Ind.* 167.

(28) *Hedysarum* Fol. tern. ovalibus, Caule Fruticoso, Spicis oblongis, Cal. Fruct. hirsutis monospermis. GRON. *Virg.* 108. Trifol. Fruticosum hirsutum, Spicis oblongis pedunculatis. GRON. *Virg.* I. p. 173.

(46) Hedysarum *met gevinde Bladen; de Steng Heesterachtig; de Haauwtjes gewricht, glad, geteeld, regtopstaande.* XLVI. *Virginicum.* Virginische.

Deeze voert, in 't byzonder, den bynaam van *Virginische.* De Bladen zyn blaauwachtig of Zeegroen.

(47) Hedysarum *met gevinde Bladen, laag Heesterachtig, de Vleugels korter dan de Vlag en deeze korter dan de Kiel hebbende; met eenzaadige Haauwtjes.* XLVII. *Pumilum.* Laag.

Dit is een Heestertje van een Handbreed hoog, in Spanje groeijende, dat gevinde Bladen heeft van die langte, de Vinblaadjes langwerpig ovaal, en eene gladde Aair van Bloemen, wier Vleugels eens zo lang als de Kelk en maar half zo lang als de Vlag zyn, met een zeer grooten breeden, stompen, Kiel.

(52) Hedysarum *met gevinde Bladen, lange Trossen, omgeboogen Haauwtjes; de Steng Heesterachtig.* LII. *Crinitum.* Gehaaird.

Dit

(46) *Hedysarum* Fol. pinnatis, Caule Fruticoso, Leguminibus articulatis glabris, pedunculatis, erectis. GRON. *Virg.* I. 174. II. 109. Æschynomene Fol. glaucis pinnatis CLAYT.

(47) *Hedysarum* Fol. pinn. Caule Suffruticoso, Coroll Alis Vexillo, Vexilloque Carinâ brevioribns, Legum. monospermis. *Mant.* 448.

(52) *Hedysarum* Fol. pinnatis, Racemis longis, Legum. inflexis, Caule Fruticoso. BURM. *Fl. Ind.* p. 169. T. 56. *Mant.* 102.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Tienmanige.*

Dit is een Oostindisch Gewas, door den Hoogleeraar N. L. BURMANNUS in Afbeelding gebragt en beschreeven als Heesterachtige, Houtige Takken hebbende, met Lancetswys' ovaale Blaadjes, oneffen gevind, en spitse Stoppeltjes, geevende een groote Aair uit, wel een Voet lang, van Bloemen wier Steeltjes krom en sterk gehaaird zyn, waar van de Bynaam, en rondachtige kromme Haauwtjes.

LIII. *Cornutum.* Gehoornd.

(53) Hedysarum *met gevinde smalle Blaadjes, gladde eenzaadige Haauwtjes, en blyvende Doornachtige Steeltjes; de Steng Heesterachtig.*

Deeze, in Armenie door den beroemden TOURNEFORT gevonden, en door hem afgebeeld, maakte een Struwel van een Voet hoog en twee of drie Voeten breedte, zeer naar die van den Boksdoorn gelykende, hebbende Houtige Stengen van een Duim dik. De Takken liepen in Stekels of Doornen uit, en waren bezet met gevinde Bladen, tot zeven of negen aan een Steeltje. Het bovenste van de Stekels droeg paarschachtige Vlinderbloempjes, van eene zonderlinge figuur.

(53) *Hedysarum* Fol. pinnatis Linearibus, Legum. monospermis lævibus, Pedunculis persistenti-spinosis, Caule Fruticoso. Onobrychis Orientalis frutesc. spinosa, Tragacanthæ facie. TOURN. *Cor.* 26. *It.* II. p. T. 108.

INDIGOFERA. Indigo.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

De Kenmerken zyn, een wyd gaapende Kelk: de Kiel der Bloemen wederzyds met een Elsvormige uitgestrekte Spoor. Het Zaadhuisje overal even breed.

In dit Geslagt, dat zynen naam van ééne Soort, die de Indigo uitlevert, heeft, zyn thans veertien Soorten, altemaal uitheemsche, begreepen, waar van eenigen tot de Heesters behooren, als volgt.

(1) Indigo *met enkelde Lancetvormige geflaweelde Bladen, ongesteelde Aairen; de Steng Heesterachtig.* 1. *Indigofera Sericea.* Geflaweelde.

Deeze op Zandige, vogtige, Bergachtige Velden aan de Kaap voortkomende, is Heesterachtig met dunne ruuwe Stengen, vol Lidtekentjes, en gebladerde Takjes. De Blaadjes zyn enkeld ovaalachtig, digt geplaatst, als wit Fluweel, kantyds den rand gekleurd hebbende. Aan 't end komt een ongesteelde, Eyronde, ruige Aair voort, wier Bloemen den Kiel korter dan de overige Bloemblaadjes, donker paarsch, langer genageld, en wederzyds met een Spoor hebben. Hier door wordt dit Gewas van de Geflaweelde Liparia onderscheiden, welke een Bultje aan den Kiel heeft, in plaats van deeze Spoor. (8) In-

(1) *Indigofera* Fol. simplicibus lanceolatis Sericeis, Spicis sessilibus, Caule Fruticoso. *Syst. Nat.* XII. Gen. 889. p. 496. *Veg.* XIII. p. 563. *Mant.* 271.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

(8) Indigo *met de Bladen vyf- en driebladig gevind ; Trosſen in de Oxelen; de Steng Heeſterachtig.*

VIII. *Cytiſoides.* Cytiſus-achtige.

Dit is insgelyks een Kaapſch Gewas, hetwelke te vooren tot de Pſoralea werdt betrokken, thans met den zelfden bynaam, als naar den Cytiſus gelykende, hier geplaatst. Het is een Heeſter met hoekige Takken, de onderſte Bladen drievoudig, de bovenſten vyfbladig gevind hebbende; de Blaadjes langwerpig, grys, geſpitst en byna even groot; de Stoppeltjes Elsvormig; Trosſen, langer dan de Bladen, van afvallende Blikjes: de Meeldraadjes niet allen ſamengevoegd, de Vlag opgeregt: de Vrugt een rolrondachtig Haauwtje, als uit Leedjes beſtaande.

IX. *Hirſuta.* Ruige.

(9) Indigo *met gevinde Bladen, ruig; de Steng regtopſtaande, geaairde Bloemen en hangende Wollige Haauwtjes.*

Volgens den Hoogleeraar J. BURMANNUS ſchynt dit ook een Heeſterachtig Gewas te zyn,

(8) *Indigofera* Fol. quinato-pinnatis ternatisque, Racemis Axillaribus, Caule Fruticoſo. *Veg.* XIII. Pſoralea Cytiſoides. *Sp. Plant.* 1076. Lotus Africana Frutescens, Flore ſpicato rubicundo. COMM. *Hort.* II. p. 167. T. 48. Geniſta Capenſis ſpinoſa Liguſtri folio &c. PLUK. *Phyt.* 185. f. 5

(9) *Indigofera* Fol. pinnatis, hirſuta, Caule erecto, Flor. ſpicatis, Legum. pendulis Lanatis. *Fl. Zeyl.* 272. *Am. Acad.* I. p. 408. Aſtragalus ſpicatus Siliquis pendulis &c. BURM. *Zeyl.* 37. T. 14. Katu-Tagera. *Hort. Mal.* I. p. 55. T. 30.

zyn, als hebbende Houtige, sterke, harde Takken, waar aan Bladsteelen komen met zeven Eyronde Vinblaadjes, zeer Wollig. Een lange Aair, byna van een Span, komt uit de Oxels voort, met Vlinderbloemen, tegenover elkander, waar op Zaadpeultjes volgen, die uitermaate ruig zyn, spits, met kleine witachtige Zaadjes. Het groeit in Oostindie. III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

(10) Indigo *met gevinde Liniaale Blaadjes en verlangde Trossen; de Steng Heesterachtig.* X. *Angustifolia* Smalbladige.

Deeze, aan de Kaap groeijende, heeft negen of elf gelyke, smalle, spitse Vinblaadjes, die eenigermaate ruig zyn: de Bloem is van buiten paarschachtig, hebbende een gespoorden Kiel en smalle Meeldraadjes, gelyk in de andere Soorten.

(11) Indigo *met gevinde Lancetvormige Blaadjes en korte Trossen; de Steng laag Heesterachtig.* XI. *Anil.* Vreemde.

Linnæus geeft aan deeze den bynaam van *Anil*, om dat zy veel naar de volgende gelykt, verschillende daar van, zo door de kleinte van 't Gewas, als dat de Blaadjes van onderen ruig zyn; de Haauwtjes omgekromd en spits. Zy groeit in Indie. (12) In-

(10) *Indigofera* Fol. pinnatis Linearibus, Racemis elongatis, Caule Fruticoso. *Mant.* 272.

(11) *Indigofera* Fol. pinnatis Lanceolatis, Racemis brevibus, Caule Suffruticoso. *Mant.* 272.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

(12) Indigo *met gevinde ſtomp Eyronde Bladen en korte Troſſen; de Steng laag Heeſterachtig.*

XII. *Tinctoria.* Gewoone.

Dit Gewas levert de berugte Verwſtof uit, gemeenlyk *Indigo* genaamd, die by de Ouden reeds bekend is geweest, en nog in veel gebruik by de Indiaanen (*). De Arabieren, Turken, Perſiaanen, noemenze *Anil* of *Nil*, doch te Suratte, daar eigentlyk de Stapel is van deeze Verwſtof, heet zy *Gali*. De Maleitſche naam is *Tarron*, de Javaanſche *Tom*. De gewoone naam, Indigo, van Portugeeſche afkomst, is door hunnen Tongval van *Indicum*, gelyk men die Verwſtof in 't Latyn noemde, geformeerd.

In grootte en geſtalte is het Gewas, naar de Groeyplaats en behandeling, zeer verſchillende. Een Wilde komt 'er van voor, die ſomtyds

(12) *Indigofera* Fol. pinnatis obovatis, Racem. brev. Caule ſuffruticoſo. *Veg.* XIII. Indig. Leg. arcuatis incanis, Racemis Folio brevioribus. *Fl. Zeyl.* 273. *Am. Acad.* I. p. 408. *H. Ups.* 208. *Mat. Med.* 348. MILL. *Ic.* T. 34. Indigofera Foliis nudis. *H. Cliff.* 487. Iſatis Indica, Fol. Rosmarini, Glaſti affinis. C. B. *Pin.* 113. Anil ſ. Nil Indorum color. J. B. *Hiſt.* II. p. 495. Indicum. RUMPH. *Amb.* V. p. 220. T. 80. Ameri. *Hort. Mal.* I. p. 101. T. 54. Colutea Indica humilis, ex qua Indigo, Folio viridi. BURM. *Zeyl.* 69. BURM. *Fl. Ind.* 170.

(*) Hierom wordtze *Anil ſive Nil*, *Indorum color* genoemd van J. BAUHINUS, 't welk door een handtaſtelyken Drukfeil was veranderd in *inodorum color*. (*Spec. Plant.* LINN.) en niettemin, gelyk veele anderen, voetſtoots overgenomen en nagevolgd.

tyds eens Mans langte hoog groeit, doch de gewoone Tamme, welke men op Akkers zaait en aankweekt, blyft veel kleiner, doordien zy laager gehouden wordt. Men leeft 'er mede, als hier te Lande met de Tabak. Niet alleen wordt de Grond ten zorgvuldigſte bereid, maar zo dra de Boompjes, uit de Zaailingen in orde geplant, een Elle hoog zyn opgeſchooten, dan topt menze, om niet in 't Zaad te ſchieten, en deeze afgeplukte Blader-Takjes zyn het, uit welken de Verwſtof gehaald wordt. Voor 't overige is het Gewas zo ſierlyk als de fraaiſte Colutéa-Boompjes, doch blaauwachtig van Loof, gelyk de Wynruit, en draagt Vlinderbloempjes die bont zyn, waarop Trosſen volgen van een menigte kromme Haauwtjes, ieder op zig zelf naar een Scorpioenſtaart gelykende.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Decandria.*

De manier der bereiding is zo uitvoerig voorgeſteld door Doktor RANOUW, die ook alle gedeelten van 't Gewas ten uitvoerigſte in Afbeelding gebragt heeft (*), dat ik daar van niet behoef te ſpreeken. Het zy genoeg, dat in de Bladen en Takjes van hetzelve die blaauwe Verwſtof zit, welke door aftrekking in Water daar uit gehaald wordt, zynde, het gene daar in doorzakt, het Ligbaam derzelve, 't welk men droogt en tot Koekjes maakt. Drie Jaa-

(*) *Natuur- en Konst-Kabinet.* Zie 't Regiſter op 't woord *Indigo*. Ook MARCHANT, *Mem. de l'Acad. de Paris*, 1718.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

Jaaren heeft men een Oogst van de zelfde Boompjes, doch de eerſte levert de beste Indigo uit. T'en opzigt van de Behandeling en Groeyplaats verſchilt ook deeze Verwſtof zeer. Die uit

Tienbantigſt. Westindie komt, van een dergelyk Gewas geteeld, geldt dikwils meer dan de Oostindiſche of Javaanſche. Zy wordt aldaar op drooge plaatſen, van Jamaika en andere Eilanden, gezaaid, en men vindt 'er bovendien insgelyks een Wilde Indigo, van zelf voortkomende. Men teeltze ook in de Franſche, Hollandſche en Deenſche Volkplantingen, doch die uit de Spaanſche Westindiën, *Indigo di Guatimala* genaamd, hoewel, geiyk alle de anderen, in Soort grootelyks verſchillende, is ver uit van de meeſte waarde, geldende ſomtyds tot negen of tien Guldens het Pond, daar die van Barbados naauwlyks zo veel Stuivers geldt? Men trekt die Verwſtof ook uit andere Gewaſen (*).

XIII. *Disperma.* Tweezaadige.

(13) Indigo *met gevinde ovaale Bladen, verlangde Troſſen en tweezaadige Haauwtjes.*

XIV. *Argentea.* Verzilverde.

(14) Indigo *met gevinde, Wollige, ſtomp Eyronde Bladen, de Steng Heeſterachtig.*

Dee-

(*) By voorbeeld, uit een Soort van *Galega*, op Ceylon, enz., gelyk wy naderhand zien zullen.

(13) *Indigofera* Fol. pinnatis ovalibus; Racemis elongatis, Leguminibus dispermis. *Syst. Nat.* 3. p. 232.

(14) *Indigofera* Fol. pinn. tomentoſis obovatis, Caule Fruticoſo. *Mant.* 273. Anil Legum. arcuatis incanis, Racemis Folio

Dëeze, in d' Indiën huisvestende, verschilt door haare Zilverkleurige Wolligheid van alle andere Soorten. De Heer MILLER heeftze, onder den naam van *Anil* met gekromde gryze Haauwen en Trosfen die korter dan het Blad zyn, voorgesteld. De *Jamaikasche*, naar de *Colutéa* gelykende, van SLOANE, die Heesterachtig en verzilverd is, met Aairswyze uit den groenen paarsche Bloemen, wordt van hem een Wilde Indigo genoemd. De Haauwtjes van deeze Soort zyn, volgens LINNÆUS, Wollig, samengedrukt, dikachtig, eenigermaate gewricht, en veeltyds driezaadig. De *Persische Verzilverde Coronilla* van GARCIN is onder deezen naam geplaatst (*).

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. Deszelfs.

ASTRAGALUS.

De byzondere Kenmerken van dit Geslagt zyn, een Haauw, die dik is en door een middelschot in twee Holligheden verdeeld.

Het bevat meer dan veertig Soorten, meestendeels Europische Planten, onder welken de twee laatsten, als Houtige Stengen of Takken hebbende, hier t'huis behooren; naamelyk.

(41) Astra-

Folio brevioribus, Caule Fruticoso. MILL. *Dict.* 1. Colutea affinis Fruticosa Argentea, Floribus spicatis &c. SLOAN. *Jam.* 142. *Hist.* II. p. 37. T. 176. f. 3.

(*) Indigofera Argentea. BURM. *Fl. Ind.* 171.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

(41) Aſtragalus, *die naauwlyks een Steng heeft, met een menigte van byna ongeſteelde Wortelbloemen.*

XLI. *Aſtragalus Tragoides.* Boksdoorn-achtige.

Een zonderling Gewas, dat TOURNEFORT in Armenie heeft waargenomen, maakt deeze Soort uit, welke ook groeit in de Noordelyke deelen van Aſie. Het heeft geen Steng of Bloemſcheede, maar Takken, uit den Wortel voortſpruitende, langs den Grond verſpreid en als daar tegen aan gedrukt; bekleed zynde met kleine, gevinde, Haairige Blaadjes. De Bloemen komen ongeſteeld, digt getropt, aan den Wortel voort: zy zyn geel; hebben ruige Kelken met zwartachtige Tandjes, en daarop volgen rondachtige gladde Haauwtjes. 't Gewas is, naar de aanmerking van AMMAN, zo digt, dat het een fraaije Aardzoode gelykt. Het verſchilt aanmerkelyk met dat van BUXBAUM. GMELIN heeft het, in 't vroege Voorjaar, menigvuldig in de Woeſtynen aan Rivieren in Siberie bloeijende gevonden.

XLII. *Tragacantha.* Boksdoorn.

(42) Aſtragalus *met een Boomachtige Steng en gedoornde Bladſteelen.*

Dit

(41) *Aſtragalus* ſubcaulos, Floribus numeroſis ſubſeſſilibus. GMEL. *Sib.* IV. p. 52. Aſtr. Orientalis acaulos Flore luteo. TOURNF. *Cor.* 28. BUXB. *Cent.* III. p. 21. T. 38. f. 2. Aſtr. repens Barbæ Jovis foliis. AMM. *Ruth.* 170.

(42) *Aſtragalus* Caudice Arborescente, Petiolis ſpinescentibus. Aſtrag. aculeatus Fruticoſus Maſſilienſis. PLUK. *Alm.* 60. Tragacantha. C. B. *Pin.* 388. CAM. *Epit.* 446. *Hort. Cliff.* 361. *Mat. Med.* 348. TOURNF. *Inſt.* 417. *Itin.* p. 21, 23. GOUAN *Monsp.*

Dit is het Gewas, dat de zo bekende *Gom Dragant* uitlevert. Men noemt het, in 't Latyn, *Tragacantha*, eene benaaming van Griekſche afkomst, betekenende juist het Nederduitſche woord *Boksdoorn*. De vermaarde TOURNEFORT maakte 'er, onder dien naam, een Geſlagt van, 't welk door den Ridder aan dat van Aſtragalus is ondergeſchikt. De Hoogduitſche, Engelſche en Franſche naamen komen op 't zelfde uit, hoewel het van de Franſchen ook *Barbe de Renard* en *Adragant* geheten wordt.

HIS AFDEELING XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

Het groeit in de Zuidelyke deelen van Europa, aan de Middellandſche Zee, vooral op het Zeeſtrand by Marſeille, weshalve het den naam van *Marſilinanſche Boksdoorn* by ſommigen voert, en PLUKENET noemt het *Astragalus van Marſeille*, die Heeſterachtig en gedoornd is. Het komt ook veel voor by den Berg Ethna, op Sicilie, en op Heuvels rondom den Berg Ida van Kandie, alwaar gezegde TOURNEFORT het naauwkeurig waargenomen heeft.

Een dikke Pen-Wortel, die in de Oppervlakte van den Grond Houtig is, geeft verſcheide Stengen van een Duim dik, zig in 't ronde uitſpreidende en neerleggende. Deeze Stengen zyn hard en Spongieus, bevattende veel Gom tuſſchen haare Vezelen, en met een rimpelige bruine Schors, die een Linie dik is, om-

Monsp. 386. GER. *Prov.* 523. β. Tragacanthæ affinis Lanuginoſa ſ. Poterium. C. B, *Pin.* 388. GRON. *Orient.* 226. Tragacantha altera, Poterium forte. CLUS. *Hiſt.* 108.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

omkleed. Zy verdeelen zig in een digt Loof van ontelbaare Takjes, welke ſterk gedoornd zyn, en zig onderaan byna als dood vertonen, doch boven bezet zyn met menigvuldige Vinblaadjes, zes, zeven of agt wederzyds aan een Rib of Bladſteel, die aan 't end in een ſcherpen Doorn uitloopt, geelachtig van Kleur. Aan de enden der Takjes komen uit de Oxels der Bladen Vlinderbloemen voort, bleek paarſchachtig, met een groote Vlag. Negen Meeldraadjes zyn ſamengevoegd tot een Scheede, die het Vrugtbeginzel omwindt, en het tiende is op zig zelve los en vry. De Styl is Elsvormig en heeft een klein ſtomp Stempeltje. De Kelk is als een Peperhuisje, Wollig en grys. Op de Bloemen volgen dikke tweeholligе Haauwtjes, met eene witte Wolligheid beſprengd, die kleine Nierachtige Zaadjes inhouden.

Theimanige.

Gom Dragant.

De natuurlyke reden der uitdringing van de Gom Dragant, kan aangemerkt worden te beſtaan in het verſchroeijen der Vezelen van den Bast, door de Hitte van de Zon, wordende tevens het Gomachtige Sap, dat binnen de vooze zelfſtandigheid vervat is, door die zelfde Hitte zwellende, naar buiten geperst, en dan, aldaar ſtollende onder 't uitzypelen, verkrygt het die gedraaide en Druppelachtige gedaante, waar in de Gom Dragant ons uit de Levant toegebragt wordt. Men kanze ook door gemaakte Inſnydingen, zo uit den Stam, als uit den Wortel van 't Gewas, bekomen. Hoe witter en Wormachtiger dezelve zy, hoe beter.

ter. Haar Lymerigheid, dienſtig om Poeijers en andere dingen tot een Deeg te maaken, is Wereldkundig. Inwendig is zy van dergelyke verzagtende hoedanigheid als de Arabiſche Gom, en wordt derhalve, zo enkeld, als in ſamengeſtelde Geneesmiddelen, gebruikt. III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. *Decandria.*

Hier komt nog by, een Gewas, dat de vermaarde TOURNEFORT als een tweede Soort van Boksdoorn opgetekend heeft, en hetwelke zo wel in Spanje, als in Klein Aſie, ſchynt te groeijen. Dit noemt CLUSIUS een *twee-de Tragacantha* en verbeeldt zig, dat het wel kon zyn het echte *Poterium*, waar van DIOSCORIDES onder de Geneesmiddelen melding maakt. Het kwam grootelyks met de Gewoone Marſiliaanſche Boksdoorn overeen, en groeide veel op drooge dorre Heuvelen, by Kadix en daaromſtreeks. Des Winters, echter, kwam het geheel Bladerloos voor, terwyl de gewooue Boksdoorn alsdan, zegt hy, zyne Bladeren behoudt. In de Velden, by Aleppo, groeit het insgelyks, wordende van het Landvolk *Megasac* geheten, en als een Bewaarmiddel tegen Betoveringen in de Huizen en Vertrekken opgehangen. Van MORISON wordt deeze *Granadaſche Tragacantha*, met afvallende Bladen en eene witte Bloem, getyteld.

PSORALEA.

Dit Geſlagt heeft den Kelk als met Eeltige

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. Stippen beſprengd en een Haauwtje, dat eenzaadig is, van naauwlyks meer langte dan de Kelk. De Ruidigheid der Bladen geeft 'er den naam aan.

Tienmannige. Agttien Soorten, meest Heesterachtig, komen in hetzelve voor, als volgt.

I. *Pſoralea pinnata.* Vinbladige.

(1) Pſoralea *met Liniaale Vinblaadjes en Bloemen in de Oxelen.*

Dit Gewas, gemeenlyk *Geniſta Ruteri* genaamd, is van HERMANNUS Afrikaanſche eenzaadige Boom, naar de Brem gelykende, met blaauwe Bloemen en gevinde Bladen, geheten. Aan de kanten der Beeken in woeſte Velden, by de Kaap, groeit deeze Heester, zegt hy, weelig, en brengt in 't eerst drie Blaadjes op een Steeltje voort; doch vervolgens krygt dezelve ſmalle groene gevinde Bladen, die ruuwachtig zyn en de Takjes zeer digt bekleeden, welke, van beneden tot boven, omringd zyn met bleekblaauwe Vlinderbloemen, in langwerpige, Vliezige, vyfdeelige, ruige Blaasjes, ieder een enkeld, zwart, glinſterend, Nierachtig Zaad bevattende, dat met een dun bruin Vliesje, als met een eigen Scheedje, is ge-

(1) *Pſoralea* Fol. pinnatis linearibus, Floribus axillaribus. *H. Ups.* 225. *Syst. Nat.* XII. Gen. 894. p. 500. *Veg.* XIII. p. 570. Fol. lin. acuminatis. R. *Lugdb.* 373. Doryenium Caule Fruticoſo Fol. pinn. &c. *H. Cliff.* 370. Spart. Africanum. RIV. *Tetr.* 5. BERG. *Cap.* 218. Geniſtæ affinis Arbor Afr. &c. HERM. *Lugdb.* 272. T. 273.

gedekt. De Steeltjes der Bloemen zyn enkeld en ruig.

(2) Pſoralea *met drievoudige Blaadjes, die Wigachtig zyn, met een agterwaards krom Doorntje; de Takken met Bloemhoofdjes aan 't end.*

II. *Pſoralea aculeata.* Gedoornde. Pl. XXIX. *Fig.* 2.

De aanhaaling van PLUKENETIUS moet uitgemonſterd worden volgens den Ridder, en derhalve zou nog geen Afbeelding uitgegeven zyn van deeze Soort. Ik heb aanzienlyke Takken, van de Kaap overgebragt, die tot geen andere ſchynen te kunnen behooren. De Afbeelding, PLAAT XXIX. *Fig.* 2, ſtelt een gedeelte van zodanigen Tak voor, welk de overeenkomſtigheid doet blyken met de opgaave van LINNÆUS, die zegt: „ het is een „ Heeſter met zydelingſe enkelde Bloemen, „ zonder Blikjes, hoekige Takken, die niet „ ruig zyn, en Wigvormige Blaadjes." Ik heb verſcheide Bloempjes daar van ontleed, en had dus gelegenheid om de deelen der Vrugtmaaking ten naauwkeurigſte, by Vergrooting, in Plaat te doen brengen, als volgt.

De Kelk B is eenbladig, in vyven verdeeld, met de bovenſte Slippen minder diep geſcheiden,

(2) *Pſoralea* Fol. ternatis, Foliolis Cuneiformibus recurvato-mucronatis, Capitulis terminalibus. Pſor. Fol. ternis, Fol. Cuneiformibus &c. R. *Lugdb.* 373. Geniſta-Spartium Afr. trifolium, Flor. cœruleis, Fol. minimis in Spinulam deſtinentibus. RAJ. *Dendr.* 104. LINN. *Mant.* 450.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD. STUK. *Tienmannige.*

den, de onderſte Slip Schuitswys' hol en wat grooter; allen bruinachtig met roode Pukkels.

De *Bloem* Vlinderachtig geaderd, geſtreept. De Vlag *b* bleek Violet, byna rond, van onderen met een dikken geelen Nagel: de Vleugels *c*, *d* Halfmaanswys' ſtomp, geelachtig, met bruine Streepjes en lange dunne Steeltjes: de Kiel *e* tweebladig, kort en ſtomp, ieder helft een groote zwarte Vlak hebbende en een lang Steeltje.

De *Meeldraadjes*, als by *f*, uit een Scheede voortkomende, die het Vrugtbeginzel op den bodem des Kelks omvat. Negen van dezelven zyn ſamengegroeid, maar het tiende is een groot end wegs, op zig zelve, van de anderen afgeſcheiden. Haar *Knopjes* zyn rond. De *Styl* vertoont zig by *g*. Hy komt van 't Vrugtbeginzel, door de Scheede der Meeldraadjes, en loopt, zo langs dezelven, doch doorgaans zig omkrommende, uit in een geknopten ruigen *Stempel*.

Het *Vrugtbeginzel*, reeds aanmerkelyk aangegroeid, by *h* vertoond, is een Haauwtje met één Zaad.

By *i* is een Slip van den Kelk, met ſterke Vergrooting, afgebeeld, om de roode Klierachtige Pukkels, waar mede die bezet zyn, te vertoonen. By *k* is, op dergelyke manier, een der Blaadjes voorgeſteld; waar uit, in de eerſte plaats, derzelver volmaakte Wigvormigheid, ten anderen de agterwaards omgekromde

Doorn aan 't end, en eindelyk, de zwarte Vlakken, waar mede zy beſprenkeld zyn, zig openbaaren. Het eenigſte is, dat ieder Bloem twee Blikjes heeft, en de Bladen of Bladſteeltjes kleine Elsvormige Stoppeltjes. III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

(3) Pſoralea *met drievoudige ſtomp ovaale Bladen, agterwaards krom gedoornd, en Eyronde Bloem-Aairen.* III. *Pſoralea Bracteata.* Geblikte.

De grootte van de Blikjes, die ſpits Eyrond, op de kanten gehaaird, en byna van langte als de Bloemen zyn, onderſcheidt deeze Soort meer, dan derzelver tegenwoordigheid. BERGIUS heeft gedagten bynaam deswegen daar aan gegeven. Men acht het Kaapſch Gewas, dat COMMELYN *Heeſterachtig Afrikaanſch Drieblad*, met een paarſchachtige Bloem, getyteld heeft, hier mede overeenkomſtig; doch de Afbeelding is niet naauwkeurig. De Bladen zyn byna ongeſteeld; de Blaadjes ſtomp ovaal, glad, geſtippeld, met een uitgeſtrekt Doorntje aan 't end, hebbende Lancetvormige Stoppeltjes. Aan 't end der Takjes komen ongeſteelde Bloem-Aairen voort, wier Kelken Haairig zyn, met de vier bovenſte Slippen zeer ſmal en puntig; door de gezegde groote Blikjes

(3) *Pſoralea* Fol. ternatis obovatis recurvato-mucronatis, Spicis ovatis. *Mant.* 264. BERG. *Cap.* 224. Trifolium fruticans. *Sp. Plant.* 1085. FABR. *Helmst.* II. p. 305. Trifol. Afr. fruticans. COMM. *Hort.* II. p. 211. T. 106.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

jes van elkander gescheiden. Dus ziet men, dat myne afgebeelde niet bedoeld wordt met deeze Soort.

IV. *Spicata.* Ge-aairde.

(4) Pforalea *met drievoudige, langwerpige, stompe Bladen en Rolronde Bloem-Aairen.*

Deeze, ook een Kaapsche, is een Heester met overhoekse, ronde, regtopstaande ruigachtige Takken. De Blaadjes langwerpig, stomp, (zelden met een klein slap Puntje) gestippeld; slaauw gehaaird, met hun drieën op een zeer kort Steeltje. Aan 't end komen ongesteelde, Rolronde, enkelde Aairen voort, van Bloemen die blaauw zyn, en nige Kelken hebben met korte Tandjes, door Elsvormige Blikjes van een gescheiden.

V. *Aphyllæ.* Blader-looze.

(5) Pforalea *die Bladerloos is, maar zeer korte gespitste Stoppeltjes heeft, die naar de Bloemen toe als Schubswyze op elkander leggen.*

De Heer BERGIUS merkt aan, dat de Bladen aan deeze Soort, die zeer fraay door BREYN is afgebeeld, wel niet ontbreeken, maar dat zy Els-

(4) *Pforalea* Fol. ternatis oblongis obtusis, Spicis cylindricis. *Mant.* 264.

(5) *Pforalea* Fol. nullis, Stipulis mucronatis brevissimis versus Flores subimbricatis. Pfor. Fol. nullis, Stipulis ovatis sessilibus adpressis acutis. *Am. Acad.* VI. Afr. 34. Genista-Spartium cœruleum Cap. B. Spei. BREYN *Cent.* T. 25. Pforalea decidua. BERG. *Cap.* 220.

Elsvormig en ſpits zyn, byna een Nagel lang, komende niet voort dan aan de tederſte Takjes en derzelver Toppen, en ligt afvallende: terwyl de Stoppeltjes, van Eyronde figuur, klein, ſpits en ſtyf, altoos aan de Takken en Takjes overblyven. De Bloemen komen, aan derzelver Toppen, op Schubbige Steeltjes zegt hy, byna enkeld voort. III. AFDEEL. XIV. HOOFD. STUK. *Decandria.*

(6) Pſoralea *met de onderſte Bladen drievoudig, de bovenſten enkeld en Lancetswys' Elsvormig.* VI. *Tenuifolia.* Dunbladige.

Uit de Oxels der Bladen komen, in deeze, zydelingſe tropjes voort van Haairachtige Bloemſteeltjes, zo lang als de Bladen, hebbende in 't midden twee Borſtelachtige Blikjes.

(7) Pſoralea *met drievoudige Bladen, de Blaadjes ſtomp Eyrond, met kromme Doorntjes, drie Bloemen by elkander, ongeſteeld.* VII. *Hirta.* Ruige.

Dit is een Heeſter met ſtyve ruige Takken. De Bloemen komen ongeſteeld, drie by elkander, dikwils op drie plaatſen, aan het end der Takken voort en zyn Violet van Kleur, met ruigachtige Kelken.

(8) Pſo-

(6) *Pſoralea* Fol. inferioribus ternatis, ſuperioribus ſimplicibus lanceolato-ſubulatis. *Mant.* 450.

(7) *Pſoralea* Fol. ternatis, Foliolis obovatis recurvato-mucronatis, Floribus ternis ſeſſilibus. *Am. Acad.* VI. Afr. 35.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD. 6TUK.

(8) Pſoralea *met drievoudige, ſtomp Eyronde uitgerande Bladen; een kruipende Steng; de Bloemen bykans Kroontjeswyze.*

VIII. *Repens.* Kruipende.

Het Gewas heeft kruipende, Wortelſchietende, byna Houtige, zeer lange, zeer Takkige, Stengen. De Bladen zyn geſtippeld, ſtomp en naakt. Op zyde, zo wel als aan de enden, komen ongeſteelde Kroontjes, van blaauwe Bloemen, voort. Deeze, en alle de voorgaande, hebben haare Groeiplaats aan de Kaap der Goede Hope.

IX. *Bitumineuſa.* Stinkende.

(9) Pſoralea *met alle Bladen drievoudig, de Blaadjes Lancetvormig met gladde Steeltjes, en Hoofdjes-Bloemen.*

Deeze Soort groeit natuurlyk in de Zuidelyke deelen van Europa, Spanje, Italie en Provence, meest op Heuvels aan den Zeekant. Zy heeft een onaangenaamen Reuk, als die van Joodenlym, 't welk 'er den bynaam aan geeft. De Franſchen noemen het deswegen *Trefle Bitumineux* of ſomtyds Stinkende Klaver. Dien Reuk,

(8) *Pſoralea* Fol. ternatis obovatis emarginatis, Caule repente, Flor. ſubumbellatis. *Mant.* 265. BERG. *Cap.* 223.

(9) *Pſoralea* Fol. omnibus ternatis, Foliolis Lanceolatis, Petiolis lævibus; Floribus Capitatis. *H. Ups.* 225. Trifol. Capitulis ſubrotundis, Cal. Ventricoſis, Caule Arborescente. *H. Cliff.* 373. Trif. Bitumen redolens. C. B. *Pin.* 327. Trifolium bituminoſum. DOD. *Pempt.* 566. Trifol. Bitumen redolens anguſtifolium. BOERH. *Lugdb.* II. p. 32. Trif. Bituminoſum inodorum. BESL. *Eyſt.* Æſtiv. T. II. F. 2. BERG. *Cap.* 221.

Reuk, evenwel, raakt het kwyt door de ver- III. AFDEEL.
andering van Groeiplaats. Men trekt de Bla- XIV.
den als Thee, en gebruikt dit Aftrekzel tegen HOOFD-
de Opſtyging en Moederkwaalen. STUK.

't Gewas is Heeſterachtig met dunne Rys- *Decan-*
jes, ten grootſten deele opgeregt, van twee *dria.*
Ellen en hooger. Deeze geeven lange Blad-
ſteelen uit, met drie Eyrondachtige Bladen, die
groot en zwartachtig zyn, aan 't end; uit wel-
ker Oxelen de Bloemſteeltjes voortkomen, met
Kroontjes van blaauwe Bloempjes, en daar op
volgen ruige Zaadpeultjes.

De Heer BERGIUS haalt deeze Soort ook aan onder zyne Kaapſche Plantgewaſſen, hebbende eene Verſcheidenheid daar van gevonden, die door de gladheid der Kelken, welke in de Europiſche ruuw zyn, verſchilt, en, wat de ſmalheid der Bladen aangaat, nader overeenkomt met de ſmalbladige, van BOERHAAVE gemeld. Zyn Ed. bevondt in dezelve, dat van de tien Meeldraadjes één ſlegts ter halver wege van de anderen, die tot een Scheede ſamengegroeid waren, afgeſcheiden was. Men kanze derhalve niet volſtrekt Dubbelbroederig noemen, gelyk de andere Soorten (*).

By

(*) Verſcheide Geſlagten, in deeze Rang der Tienmannigen, hebben, gelyk ik Bladz. 442. aanweeſ, alle de Meeldraadjes ſamengegroeid, doch dit Geſlagt is, met veele anderen, daar van uitgezonderd, hebbende één daar van afgeſcheiden, los en vry. Zulks heeft plaats in meest alle Soorten van *Pſoralea*, en daarom is 't zonderling, dat de Ridder, *Mant.* P. 450, van deeze Soort zegt: „ Het tiende

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

By MONTPELLIER heeft het Gewas van deeze Stinkende Klaver, zo de Heer GOUAN aanmerkt, de hoogte van een Menſch; de Blaadjes zyn Lancetvormig en zeer glad; de Blikjes Eyrond: de Haauwtjes loopen uit in een Degenvormige Punt. Het is, volgens GARIDELL, zeer gemeen in het Diſtrikt van Aix in Provence en volgens CAMERARIUS door geheel Hetrurie bekend. Indien men 't in Duitſchland, van Italiaanſch Zaad, voortteelde, en dan van dat Gewas wederom Zaad won, bragt hetzelve een Plant voort zonder Reuk.

Tienmanwige.

X. *Glandulosa.* Geklierde.

(10) Pſoralea *met alle Bladen drievoudig; de Blaadjes Lancetvormig ruuw geſteeld; de Bloemen aan Aairen.*

Deeze, in Chili waargenomen door Pater FEUILLEE (*), is een Boompje, dat zig aldaar

„ Meeldraadje is, gelyk in de Geklierde en Amerikaanſche, „ onderſcheiden", en daar op vraagt: „ zyn deeze derhalve „ ook van een byzonder Geſlagt"? Ik denk dat hier een Drukfeil ſchuile, en dat men, in plaats van *Stamen decimum diſtinctum*, zal moeten leezen, *Stamen decimum non aut vix diſtinctum*: Het tiende Meeldraadje is niet of naauwlyks onderſcheiden.

(10) *Pſoralea* Fol. omnibus ternatis, Fol. Lanceolatis Petiolis ſcabris, Flor. Spicatis. Pſor. Fol. omn. ternatis, Caule erecto Arborescente. ARDUIN. *Sp.* 24. T. 8. Barba Jovis triphylla Flore ex albo cœruleo. FEUILL. *Peruv.* III. T. 3.

(*) Men heeft, door ſchielykheid, de Woonplaats in Pe-

ru

daar eens Mans langte hoog verheft, hebbende den Stam by den Grond omtrent twee Duimen dik. Het geeft verſcheide Takken en Takjes uit, waar aan Bladſteelen met drie Bladen aan 't end, het middelſte grootst, de geheele Oppervlakte geſtippeld hebbende, doch anders ſchoon groen en zeer ſpits, het grootſte by de drie Duimen lang. Sommige kleineren komen uit de Oxelen voort en aan 't end der Takjes de Bloemen, die kleine Tuiltjes maaken. De Haauwtjes zyn zeer kort en byna ovaal, eenzaadig. Het Loof heeft den Reuk van Wynruit, en wordt van de Indiaanen tot verſcheide Geneesmiddelen gebruikt.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Decandria.*

(18) Pſoralea *met gevinde Bladen en Oxel-Aairen.* XVIII. *Enneaphylla.* Negenbladige.

De Lotus-achtige Colutéa uit Oostindie, met ſamengehoopte Haauwtjes, van PLUKENET, wordt hier t'huis gebragt. Door den Heer JACQUIN is deeze Soort, by Karthagena in de Westindiën, waargenomen, alwaar zy een regtopſtaande Heeſter was van vyf Voeten hoog, met gevinde Bladen, van een of twee Dui-

ru geſteld, doch deeze Pater zegt, dat hy hetzelve in een Valey van Chili, op drieendertig Graaden Zuider Breedte, vondt.

(18) *Pſoralea* Fol. pinnatis, Spicis Axillaribus. JACQ. *Amer.* 27. *Hiſt.* 206. Colutea enneaphyllos Lotoides, Siliculis conglomeratis. PLUK. *Alm.* 113. T. 166. f. 2.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK. *Tienmannige.*

Duimen; de Vinblaadjes doorgaans vyf, ovaalachtig, uitgerand, glad, gesteeld, een half Duim lang. Deeze Blaadjes waren op de Rug met Blaasjes getekend, welke zig als Stippen vertoonden, gelyk in het St. Jans Kruid, vol van een Lymerig Sap, niet aangenaam ruikende. Zagtjes gewreeven, kleurden zy hier mede de Vingers geel, zo dat men 't 'er naauwlyks kon afwasschen, en, in koud Water geworpen, gaven zy daar aan een zeer schoon geele Kleur. 't Gewas heeft digte, enkelde, kort gesteelde Aairen, van roodachtige Bloempjes, wier Kelk niet gestippeld is. De tien Meeldraadjes zyn samengegroeid, en dus, als ook in andere opzigten, schynt deeze Soort als in 't midden te staan, tusschen de Geslagten van Psoralea en Ebenus.

LOTUS.

Een ronde spits gepunte Haauw, met Rolronde Zaadjes: de Vleugels van de Bloem aan de bovenzyde overlangs samenluikende; een Pypachtige Kelk: dus zyn de Kenmerken opgegeven van dit Geslagt.

Onder de Soorten van hetzelve komen 'er voor, die de Bloemen en Haauwtjes tot een Hoofdje vergaard hebben, en hier van zyn eenigen Heesterachtig, als volgt

(13) Lotus *met rondachtige Hoofdjes, een opgeregte ruige Steng en Eyronde Haauwtjes.*

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK. XIII. *Lotus hirsutus.* Ruige.

Dit Gewas groeit in Languedok, Provence Italie en de Levant, op ongebouwde Heuvelachtige plaatsen. Het is een Heester met ongesteelde Bladen, aan de Stoppeltjes in grootte gelyk, draagende aan het end der Takken platte Hoofdjes van zeven of negen Bloemen, die de Kelken van onderen rood en Wollig hebben, de Vlag vaal, de Vleugels witachtig, den Kiel aan de tip zwart. Men noemt het, in Vrankryk, *le Lotier ou Trefle Hemorrhoidal* volgens den Heer GOUAN, door wien de *Lotus Hæmorrhoidalis* van TOURNEFORT hier ook is t'huis gebragt.

(14) Lotus *met rondachtige Hoofdjes, een opgeregte Steng, vyfvoudige Bladen en Eyronde Haauwtjes.*

XIV. *Lotus Græcus.* Griekfche.

Dee-

(13) *Lotus* Capitulis subrotundis, Caule erecto hirto, Leguminibus ovatis. *H. Ups.* 220. SAUV. *Monsp.* 188. GOUAN. *Monsp.* 395. GER. *Prov.* 513. GAR. *Aix.* 293. TOURNF. *Inst.* 403. Lotus. Caule Frut. Flor. Cap. depressis, Calycibus Lanigeris. *H. Cliff.* 332. R. *Lugdb.* 387. Lotus pentaphyllos Siliquosus villosus. C. B. *Pin.* 332. Lotus polyceratos Frutesc. incana alba. MOR. *Hist.* II. p. 177. S. 2. T. 18. f. 14. Lotus incana. RIV. *Tetr.* 191. Oxytriphyll. alt. Scribonii &c. LOB. *Icon.*

(14) *Lotus* Capit. subrot. Caule erecto, Fol. quinatis, Leguminibus ovatis. *Mant.* 104. Lotus Græca maritima, Folio glauco & veluti Argenteo. TOURNF. *Cor.* 27.

III. AFDEEL. XIV. HOOFD-STUK.

Deeze komt voor in de Levant, in Griekenland en in Arabie. Zy is als een middelſlag tusſchen de voorgaande en volgende Soort, hebbende een regtopſtaande Steng met witte Bloemen, kleiner dan in de Ruige en grooter dan in de Regte Lotus. De Haauwtjes zyn Eyrond. Van allen verſchilt zy door vyfvoudige Bladen buiten de Stoppeltjes, die langwerpig gelyk in de voorgaande, niet Hartvormig gelyk in de volgende zyn. Men heeft zulks in de Akademie-Tuin van Upſal waargenomen.

Tienmannige.

XV. *Lotus rectus.* Regte.

(15) Lotus *met byna Klootronde Hoofdjes, een opgeregte effene Steng en regte gladde Haauwen.*

Deeze komt op de zelfde plaatſen en nevens de Ruige voor, zegt GOUAN, groeijende tot eens Mans langte hoog. Zy heeft de Blaadjes ſtomp Eyrond met een Puntje; de Stoppeltjes byna Hartvormig, eens zo klein als de Blaadjes, doch de Bloemſteeltjes langer dan die, met zeer kleine Blikjes, van het Hoofdje afſtandig. De

(15) *Lotus* Capit. ſubgloboſis, Caule erecto lævi, Legum. rectis glabris. Lotus villoſus altiſimus Flore glomerato TOURNF. *Inſt.* 403. Trifolium rect. Montpeſulanum. J. B. *Hiſt.* II. p. 359. Lotus Libyca. RIV. *Tetr.* 192. Lotus Caule Fruticoſo &c. *H. Ups.* &c. Lotus Siliq. glaber. Flore rotundo. C. B. *Pin.* 332. Lotus polyceratos hirſuta alba &c. MOR. *Hiſt.* II. p. 177. S. 2. T. 18. f. 13. GOUAN. *Monsp.* 395. GER. *Prov.* 513. GAR. *Aix.* 294.

De Haauwtjes zyn zo lang als de Stoppeltjes. De Hoofdjes bevatten ieder meer dan twintig Bloemen, veel kleiner dan de Blaadjes, zegt de Ridder. Deeze, zo wel als de voorgaande, is *Veelhoornige Lotus* by MORISON getyteld. III. AFDEEL. XIV. HOOFDSL. *Decandria.*

MEDICAGO.

Een plat Wenteltrapswys' gedraaid Haauwtje: en de Kiel der Bloem van de Vlag afgeboogen, maakt de Kenmerken uit van dit Geflagt, waar in de twee eerfte Soorten tot de Heefters behooren, als volgt.

(1) Medicago *met een Boomachtige Steng, de Haauwtjes Maanvormig en geheel effenrandig.* I. *Medicago arborea.* Boomachtige.

Dit Gewas, by LOBEL en anderen zeer wel afgebeeld, wordt voor den *Cytiſus* der Ouden aangezien, en het zou de *Cytiſus* zyn, daar DIOSCORIDES van fchryft, groeijende een of twee Ellen hoog, driebladig als de Klaver en geheel grys of witachtig van Kleur. Men hadt denzelven van 't Eiland Rhodus door geheel Griekenland voortgeteeld, om dat hy zo veel

(1) *Medicago* Leguminibus lunatis margine integerrimis, Caule Arboreo. *Syst. Nat.* XII. Gen. 899. p. 505. *Veg.* XIII. p. 577. *H. Cliff.* 376. *Ups.* 230. R. *Lugdb.* 382. MILL. *Dict.* T. 175. Cytiſus incanus Siliquis falcatis. C. B. *Pin.* 389. Cytiſus Maranthæ. LOB. *Ic.* II. p. 46. Cytiſus ut exiſtimatur. DOD. *Pempt.* 569. Medicago trifolia frutescens incana. TOURNF. *Inſt.* 412.

III. AFDEEL. XIV. HOOFDSTUK.

veel Zuivel uitleverde. In Italie, niettemin, was dit Gewas zeldzaam, komende alleenlyk omſtreeks de Stad Napels voor. Het is Takkig, en bereikt ſomtyds wel de hoogte van drie of vier Ellen. De Bladen hebben geen aangenaamen Reuk. De Bloemen zyn als die van Brem; de Haauwtjes als een halve Maan, gelyk de Tuinlieden gebruiken, gekromd, zeer plat. Het Hout is zeer hard en bruin; zo dat ſommigen dit Gewas voor den Heeſter, die het Roozen-Hout voortbrengt, gehouden hebben.

Tienmannige.

II. *Virginica.* Virginiſche.

(2) Medicago *met een regtopſtaande zeer Takkige Steng en getropte Endbloemen.*

Deeze Soort, in Virginie huisvestende, is mede Heeſterachtig en gelykt naar de *Barba Jovis*, zogenaamd. De Bladen, drie aan een Steeltje, zyn insgelyks gedekt met eene gryze Wolligheid. De Bloemen, rood en wit bont, komen van het midden tot aan den top der Stengen uit digte Bladeren voort. Het Zaadhuisje is klein, ſamengedrukt, geſpitst, bevattende een enkeld Nierachtig Zaad.

XV. HOOFD-

(2) *Medicago* Caule erecto Ramoſiſſimo, Floribus fasciculatis terminalibus. GRON. *Virg.* 86. Loto affinis tuifoliata frutescens glabra. PLUK. *Mant.* 120.

XV. HOOFDSTUK.

Beschryving van de VEELBROEDERIGE HEESTERS, Polyadelphia, *in wier Bloemen de Meeldraadjes* tot verscheide Lighaamen *samengevoegd zyn, die als de Voetstukken daar van uitmaaken.*

Veel Boomen; gelyk wy gezien hebben *, doch weinige Heesters en Kruiden, naarbl. 185. het getal der Geslagten gerekend, komen in de Agttiende Klasse van het Samenstel der Sexen, de *Polyadelphia* bevattende, voor. Het eerste derzelven voert den naam van

* II. D. III. STUK; naarbl. 185.

MUNCHAUSIA.

Naar den Baron VAN MUNCHAUSEN; niet minder in het onderzoek der Plantgewassen dan der Dieren thans vermaard, door wien dit Chineesche Gewas is afgebeeld en beschreeven.

De Geslagts-Kenmerken zyn: een zesdeelige dikachtige Kelk: zes Bloemblaadjes die genageld zyn: zesmaal vier of vyf Meeldraadjes: het Vrugtbeginzel boven, hebbende een Draadachtigen krommen Styl.

De eenigste Soort (1), die wegens haare Schoonsiersyke, I. *Munchausia speciosa.*

(1) Munchausia. *Syst. Nat. Veg.* XIII. Gen. 1321. p. 301.

III. AFDEEL. XV. HOOFD-STUK.

Schoonheid den bynaam voert, is een Boompje met ronde gladde Takken. Het heeft de Bladen overhoeks, gesteeld, Eyrond of langwerpig Eyrond, gespitst, effenrandig, glad, van onderen bleeker. Aan 't end der Takken draagt het een regtopstaande samengestelde Bloemtros. De Groeiplaats is in China.

HYPERICUM.

Dit Geslagt heeft den Kelk in vyven verdeeld en vyf Bloemblaadjes. 't Getal der Meeldraadjes is menigvuldig, die van onderen in vyf Troppen samengegroeid zyn. De Vrugt is een Zaadhuisje.

Onder de menigvuldige Soorten van dit Geslagt, daar het gewoone **St. Jans Kruid** in begreepen is, komen eenige Uitheemsche, die Heester- of Boomachtig zyn, voor, en wel meest de zodanigen, die vyf Stylen of Stempels hebben, als volgt.

I. *Hypericum Balearicum.* Middellandsch.

(1) Hypericum *met vyfwyvige Bloemen, een Heesterachtige Steng, de Bladen en Takken met Lidtekens.*

Dee-

581. *Mant.* 243. MUNCH. *Hausv.* V. p. 357. T. 356. MURR. *Plant. Gott.* Præf. cum Icone.

(1) *Hypericum* Flor. pentagynis, Caule Fruticoso, Fol. Ramisque Cicatrisatis. *Syst. Nat.* XII. Gen 902, p. 509. *Veg.* XIII. p. 582. MILL. *Dict.* T. 54. Hyp. Fl. pentag. Fol. & Ramis Verrucosis. *H. Cliff.* 380. R. *Lugdb.* 473. Hypericum sive Ascyrum Frut. magno Flore. MAGN. *Char.* 260. Myrto-Cistus Pennæi. CLUS. *Hist.* I. p. 68.

Deeze, op 't Eiland Majorka, een der Balearischen, en dus in de Middellandsche Zee groeijende, is een Heester die eenigermaate naar den Myrtus, eenigermaate naar den Cistus gelykt. De Stengen zyn vierhoekig, als met Trosjes van Klierachtige Stippen besprengd; de Bladen geboogen, aan den rand met Wrattige Klieren: de Bloemen, die zeer groot zyn, komen aan 't end der Takken voort. III. AFDEEL. XV. HOOFDSTUK.

(2) Hypericum *met vyfwyvige Bloemen, een Heesterachtige Steng; de Bladen smal Lancetvormig.* II. *Kalmianum.* Virginisch.

Deeze, in Virginie huisvestende, volgens den vermaarden KALM, is een Heester met vierhoekige Takken en Bladen als van Rosmaryn of Lavendel, die glad zyn. De Bloemen maaken, aan 't end der Takken, een gegaffelde Tros, van drie of zeven Bloemen, die vyf zeer dunne Stylen hebben. Het Zaadhuisje is Eyrond, van langte als de Kelk, die Lancetvormig is en stompachtig, komende in langte met de Meeldraadjes overeen.

(3) Hypericum *met vyfwyvige Bloemen, die ruig-* III. *Hypericum Cayanense.* Cajennisch.

(2) *Hypericum* Flor. pentagynis, Caule Fruticoso, Foliis lineari - lanceolatis. Hypericum Flor. pentag. Cal. obtusis. Staminibus Cor. æquantibus, Caule erecto Herbaceo. MILL. *Dict.* N. 10.

(3) *Hypericum* Flor. pentagynis, Corollis hirsutis, Foliis ovatis, Caule Arboreo. *Mant.* 277. JACQ. *Amer. Hist.* 213.

III. AFDEEL. XV. HOOFD-STUK.

ruigbladig zyn, de Bladen Eyrond, de Steng Boomachtig.

Op 't Franſch Eiland Cayenne, aan de Kust van Zuid-Amerika, is dit Gewas gevonden, 't welk een Boom maakt van agttien Voeten hoogte, volgens den Heer JACQUIN, die 't zelve op Martenique, in de Tuin der Jeſuiten, hadt gezien. De Bladen waren Eyrond, met zwarte Stippen, gefteeld, effenrandig, twee of drie Duimen lang: de Bloemblaadjes vyf in getal, van binnen zeer ruig, eens zo lang als de Kelk, die ook vyfbladig was. Vyf Honigkliertjes, van langte als het Vrugtbeginzel, waren beurtlings geplaatst tuſſchen de vyf Voetſtukken, die zig Penſeelswyze verdeelden in menigvuldige Meeldraadjes, een weinig langer dan de Kelk, met zeer kleine ronde Meelknopjes (*). Het Vrugtbeginzel was Eyrond en hadt vyf Elsvormige Stylen, met ſtompe geknopte Stempels. Van dit Gewas hadt men de Vrugt nog niet gezien. Het droeg ſamengeſtelde Trosſen aan 't end der Takken. Men hadt het, onder den naam van *Amandelboom van Cayenne*, op Martenique gebragt. Naar de *Laſianthus*, die thans onder den Geſlagtnaam Gordonia van dit Geſlagt is uitgemonſterd *, ſchynt het veel te gelyken.

* Zie bladz. 421, hier voor.

(4) Hy-

(*) In de verkorte Opgave der Kenmerken, door LINNÆUS, in zyne *Mantiſſa altera*, p. 278, vindt men, *Filamenta quinque, apice in Penicillum diviſa: Anthera globoſa,*

(4) Hypericum *met vyfwyvige Bloemen, de Bladen effenrandig van onderen grys, de Vrugten Besie-achtig, de Steng Boom-achtig.*

III. AFDEEL. XV. HOOFD-STUK. IV. *Hypericum Baccifera.* Besiedragend.

Deeze, in Mexiko huisvestende volgens D. MUTIS, is een Heester van drie Vademen hoog, regtopstaande, met vierhoekige Takken, Bladen hebbende van een Span lang, spits Eyrond, gepaard, met korte Steelen: de Bloemen komen Pluimswyze aan 't end der Takken voort: zy zyn geel van Kleur, vyfbladig, uitgebreid; zy hebben een Kelk die ook vyfbladig is en menigvuldige Haairachtige Meeldraadjes, in vyf Troppen; zynde ieders Voet een plat Penseelswyse kolommetje, met rondachtige Meelknopjes. Het Vrugtbeginzel is Eyrond, vyfhoekig en heeft vyf Draadachtige Stylen; de Vrugt een Eyronde gespitste Besie met vyf Holligheden, een groot getal langwerpige Zaadjes, op twee ryën, bevattende.

Dit geheele Gewas is vol van een Lymerig, taay, Saffraankleurig Sap, zo wel als 't voorgaande. Het komt, wat de Vrugtmaakende deelen aangaat, genoegzaam overeen met de Kenmerken van dit Geslagt. De Besieachtige Vrugt, alleen, zou 'er tegen schynen te stryden,

(4) *Hypericum* Flor. pentagynis, Fol. integerrimis, subtus incanis, Caule Arboreo, Fructibus baccatis. *Mant.* 277. Capia. MARCGR. *Bras.* 96. PIS. *Bras.* 126.

III. AFDEEL. XV. HOOFD-STUK.

den, doch in het *Androsæmum* van TOURNEFORT gelykt het Zaadhuisje ook veel naar een Besie.

v. *Hypericum Calycinum.* Vrugtkelag.

(5) Hypericum *met vyfwyvige Bloemen, enkeld aan 't end der Takken; de Steng vierhoekig Heesterachtig; de Bladen langwerpig Eyrond, taay als Leer.*

In Noord-Amerika komt deeze voor, die de Steng Takkig, rood, vierhoekig heeft; de Bladen een Handpalm groot; de Bloemen aan 't end der Takken, enkeld, gesteeld: een Vliezigen Kelk, die eens zo groot wordt in de rype Vrugt: een geele Bloem met geele Meeldraadjes en een rood Vrugtbeginzel, komende de gestalte veel met die van de zevende Soort overeen.

VI. *Hypericum Ascyron.* Grootbloemig.

(6) Hypericum *met vyfwyvige Bloemen, een vierhoekige Kruidige regtopstaande enkelde Steng, en gladde effenrandige Bladen.*

Dit

(5) *Hypericum* Flor. pentagynis solitariis terminalibus, Caule tetragono Fruticoso, Fol. oblongo-ovatis Coriaceis. *Mant.* 106.

(6) *Hypericum* Flor. pentagynis, Caule tetragono, Herbaceo erecto simplici, Fol. lævibus, integerrimis. GMEL. *Sib.* IV. p. 178. T. 69. *H. Upt.* 256. *H. Cliff.* 380. R. *Lugdb.* 473. Androsæmum Fl. & Theca quinquecapsulari, omnium maximis. MOR. *Hist.* II. p. 472. Ascyrum magno Flore. C. B. *Pin.* 280. *Prodr.* 130. RUPS. XVI. 25. TOURNF. *Inst.* 256.

Dit Gewas, dat in Siberie, Kanada en op de Pyreneesche Bergen, natuurlyk groeit, munt door de grootte zyner Bloemen en Zaadhuisjes uit, onder de Soorten van dit Geslagt. Het gelykt naar 't gemeene Hertshooy; hebbende de Steng anderhalf Elle hoog, rond, glad, rosachtig, met bleekgroene Bladen, een Duim lang, een half Duim breed, rondachtig, tegenover elkander. De Bloemen, op den top der Stengen, zyn geel, en bestaan uit vyf Blaadjes, ieder een Duim lang, veele Meeldraadjes van de zelfde Kleur bevattende.

III. Afdeel. XV. Hoofdstuk.

(7) Hypericum *met driewyvige Bloemen en Besie-achtige Vrugten; de Steng Heesterachtig, wederzyds scharp.*

VII. *Hypericum Androsæmum.* Grootbladig.

Dat de Bladen, met de Vingers gewreeven, een Bloederig Sap afkleuren, geeft dit Gewas zynen Griekschen naam, die ook op andere Soorten van St. Jans Kruid is toegepast geweest. Het tegenwoordige heet, tot onderscheiding, allergrootst Heesterachtig *Mansbloed*, 't welk die Griekische naam betekent, en men noemt het, in 't Fransch, *Toute Saine*. In grootte der

(7) *Hypericum* Flor. trigynis, Pericarpiis baccatis, Caule fruticoso ancipiti. *H. Ups.* 237. Hyp. Flor. trig. Fr. baccato, Foliis ovatis pedunculo longioribus. *H. Cliff.* 380. R. *Lugdb.* 374. DALIB. *Par.* 235. Androsæmum maximum Frutescens. C. B. *Pin.* 280. Androsæmum. DOD. *Pempt.* 78. GOUAN *Monsp.* 402. GER. *Prov.* 398. TOURNF. *Inst.* 251. T. 128.

III. AFDEEL. XV. HOOFD-STUK.

der Bladen munt het uit, by alle andere Europifche Soorten van dit Geflagt. Aan 't end der Takken komen meest vyf of zeven Bloemen, die bynaeen Kroontje maaken, zo GOUAN aanmerkt. Het groeit, natuurlyk, niet alleen in de Zuidelyke deelen van Europa, maar ook in Engeland, zo RAY aantekent. Hier te Lande wordt het in de Hoven gehouden, wegens de fierlykheid van zyn Gewas en Bloemen. Het Loof wordt tegen 't end van den Zomer donker rood. De Vrugten, die op de Bloemen volgen, zyn volmaakt als Besfen, eerst groen, dan rood en eindelyk zwart, een menigte van kleine Zaadjes bevattende.

VIII. *Hypericum Olympicum.* Olympifch.

(8) Hypericum *met drievyvige Bloemen, fpitfe Kelken, de Meeldraadjes korter dan de Bloem, de Steng Heefteragtig.*

Dit Orientaalfch St. Jans Kruid, op den Berg Olympus in Klein Afie groeijende gevonden, is klein van Blad en groot van Bloem. Men vindt het by DILLENIUS en in 't Kruidkundig Woordenboek van MILLER afgebeeld.

(9) Hy-

(8) *Hypericum* Flor. trigynis, Calycibus acutis, Staminibus Corollâ brevioribus, Caule Fruticofo. *H. Cliff.* 380, R. *Lugdb.* 374. MILL. *D'ft.* T. 151. f. 1. Hypericum Montis Olympi. WHEEL. *Itin.* 222. DILL. *Elth.* 182. T. 151. f. 183. Hypericum Orientale flore magno. TOURNF. *Cor.* 19,

(9) Hypericum *met driewyvige Bloemen; de Bladen Eyrond, gesteeld, effenrandig, van onderen Wollig; de Steng Heester-achtig en plat vierhoekig.* III. AFDEEL. XV. HOOFD-STUK. IX. *Petiolatum.* Gesteeld.

Deeze Soort groeit in Brasil. Zy komt in Gestalte overeen met de Lasianthus, thans Gordonia, voorgemeld. De Steng is stomp vierhoekig, zonder Stoppeltjes: de Bladen zyn als van den Citroenboom, gesteeld, spits, van onderen met eenige Wolligheid. Een gearmde Tuil van Bloemen draagt dit Gewas, waar in de troppen van Meeldraadjes langwerpig en zeer aanzienlyk zyn.

(10) Hypericum *met driewyvige Bloemen en stompe Kelken, de Meeldraadjes korter dan de Bloem, de Steng Heesterachtig.* X. *Canariense.* Kanarisch.

Dit is een fraay Heester-Gewas, uit Zaad van de Kanarische Eilanden geteeld, dat veel Bloemen draagt, en dus tot versiering strekt van de Openbaare Kruidtuinen. De Blaadjes zyn hier niet als met Gaatjes doorboord: anders

(9) *Hypericum* Flor. trigynis, Fol. ovatis, petiolatis, integerrimis, subtus tomentosis, Caule Fruticoso tetragono compresso.

(10) *Hypericum* Flor. trigynis, Calycibus obtusis, Staminibus Corollâ brevioribus, Caule Fruticoso. *H. Cliff.* 381. R. *Lugdb.* 374. Hyp. Frutescens Canariense multiflorum. COMM. *Hort.* II. p. 135. T. 68. Hyp. s. Androsæmum magn. Canariense ramosum, copiosis Floribus, Fruticosum. PLUK. *Alm.* 189. T. 302. f. 1.

III. AFDEEL. XV. HOOFD STUK.

ders gelyken ze veel naar die van 't gewoone St. Jans Kruid; zo COMMELYN aanmerkt en de Steng was drie Voeten hoog.

XI. *Hircinum.* Bokkig.

(11) Hypericum *met driewyvige Bloemen, de Steng Heesterachtig tweesnydende.*

De Bokkige Stank geeft den bynaam aan deeze Soort, die op Sicilie, in Kalabrie en dus in 't Napelsche, als ook op Kandia aan Beeken groeit. Men vindt het *Tragium Creticum* getyteld van BELLONIUS. De Meeldraadjes schynen zeer lang te zyn in dit Gewas.

XII. *Ægyptium.* Egyptisch.

(12) Hypericum *met driewyvige Bloemen, de Honigbakjes Lancetvormig; de Stengen plat Heesterachtig.*

Deeze, in Egypte groeijende volgens JUSSIEU, is een Heestertje van een Span hoog, met menigvuldige platte Takjes gearmd; de Blaadjes, als die van 't Varkens-Gras, zeer klein, gespitst, ongesteeld, langer, nogthans, dan de Leedjes der Takken: de Bloemen meest twee by elkander. Een langwerpig Honigschubbet-

(11) *Hypericum* Flor. trigynis, Stam. Corollâ longioribus, Caule Fruticoso ancipiti. *H. Cliff.* 331. *Ups.* 237. R. *Lugdb.* 374. Hyper. fœtidum Frutescens minus. DILL. *Elth.* 182. Androsæm. fœtid. Capit. longissimis Filamentis donatis. C. B. *Pin.* 280. Tragium. CLUS. *Hist.* II. p. 105.

(12) *Hypericum* Flor. trigynis, Nectariis Petalorum Lanceolatis, Caulibus suffruticosis compressis.

betje komt binnen de Nagels van ieder Bloem-blaadje voor. Het heeft de gedaante van een Heyachtig Plantje, dat op Zandige Velden groeit.

III. AFDEEL. XV. HOOFD-STUK. XXXIII. *Setosum.* Borstelig.

(33) Hypericum *met tweewyvige Bloemen en zeer ſmalle Blaadjes.*

Dit kleine Heesterachtige *Virginische St. Jans Kruid*, met Takjes als Paardestaart, van PLUKENET, heeft, volgens den Heer CLAYTON, een vierkante ruige Steng, met zeer kleine ruige Blaadjes, die zo digt tegen de Takken aangedrukt zyn, dat menze naauwlyks kan zien. De Bloemen zyn Goudgeel.

(34) Hypericum *met eenwyvige Bloemen.*

XXXIV. *Monogynum.* Eenwyvig.

Dit Chineesche-Gewas, het eenigste onder de Soorten van dit Geslagt dat een enkelen Styl heeft, voert deswegen te regt den bynaam van Eenwyvig. Het heeft, volgens den Heer MILLER, die 'er een Afbeelding van geeft, de Meeldraadjes langer dan de Bloem, de Kelken gekleurd, en de Steng is Heesteracht ig.

A s-

(33) *Hypericum* Flor. digynis, Fol. linearibus. GRON. *Virg.* 88. p. 112. Hypericum Virg. parvum Fruticosum, Ramulis Equiseti. PLUK. *Alm.* 189.

(34) *Hypericum* Floribus monogynis &c. MILL. *Dict.* T. 151. f. 2.

III. AFDEEL. XV. HOOFDSTUK.

ASCYRUM.

De Kelk is in dit Geslagt vierbladig, met vier Bloemblaadjes en veele Meeldraadjes, die in vier Troppen samengevoegd zyn.

Het heeft den naam van *Ascyrum*, hoewel dat Gewas, 't welk gemeenlyk dien naam voert, en tot de Europische Kruiden behoort, in het voorige is begreepen. Het tegenwoordige heeft alleenlyk drie Soorten, altemaal in Virginie of daar omtrent haare Groeiplaats hebbende, te weeten.

I. *Ascyrum Crux Andreæ.* Gekruist.

(1) Ascyrum *met Eyronde Bladen, een rondé Steng en gegaffelde Pluim.*

De Bloem, die naar een St. Andries Kruis gelykt, geeft den bynaam aan dit Gewas. Het is een Heestertje dat naar 't St. Jans Kruid gelykt, met kleine geele Bloempjes, in Maryland groeijende, volgens PLUKENET. De rondheid van de Steng doet het voornaamelyk van de volgende Soort verschillen.

II. *Hypericoides.* Gewiekt.

(2) Ascyrum *met langwerpige Bladen en tweesnydende Takken.*

Hier

(1) *Ascyrum* Fol. ovatis, Caule tereti, Panicula dichotomâ. *Syst. Nat.* XII. Gen. 903. p. 511. *Veg.* XIII. p. 585. Ascyrum Fol. ovatis. *H. Cliff.* 494. GRON. *Virg.* 113. Hypericoides ex Terra Mariana, Flor. exiguis luteis. PLUK. *Alm.* 104.

(2) *Ascyrum* Foliis oblongis, Ramis ancipitibus. Ascyrum Fin-

Hier wordt het *Heesterachtige kleine Ascyrum* van BROWNE t'huis gebragt, dat dunne gezoomde Takjes en smalle ongesteelde Blaad-jes, van onderen met twee Kliertjes, heeft. 't Is het *laage altyd groene St. Jans Kruid* van PLUKENET, met een platte Houtige Steng, die wederzyds gewiekt is, en een geele vierbladige Bloem. Dit Gewas schynt het te zyn, 't welk St. *Andrews Wort*, van Banister, was getyteld. Het groeit derhalve zo wel op Jamaika, naar 't schynt, als in Virginie.

III. AFDEEL. XV. HOOFD-STUK.

Tot deeze Soort wordt betrokken de overendstaande *Hypericoides* met een geele Bloem, van PLUMIER afgebeeld onder de Amerikaansche Planten, waar van gezegd wordt: het is een Heesterachtig, zeer Takkig, Plantgewas, met de grootste Takjes zeer dun en gegaffeld, de kleinere in drieën verdeeld; de Bladen langwerpig, ongesteeld, effenrandig, twee tegen elkander over, met de Middel-Rib afloopende. De Bloemen, aan 't end der Takken, eenzaam voortkomende, zyn vierbladig en uitgebreid, met de twee tegenover elkander staande Blaadjes breeder dan de twee anderen, 't welk echter in de Afbeelding zig niet duidelyk openbaart.

(3) As-

Fruticosum minus suprадecompositum, Ramulis &c. BROWN. *Jam.* 309. Hypericoides Frutescens erecta, Flore luteo. PLUM. *Gen.* 51 T. 152. f. 1. Hypericum pumilum sempervirens, Caule compresso &c. PLUK. *Mant.* 104. RAJ. *Suppl.* 495.